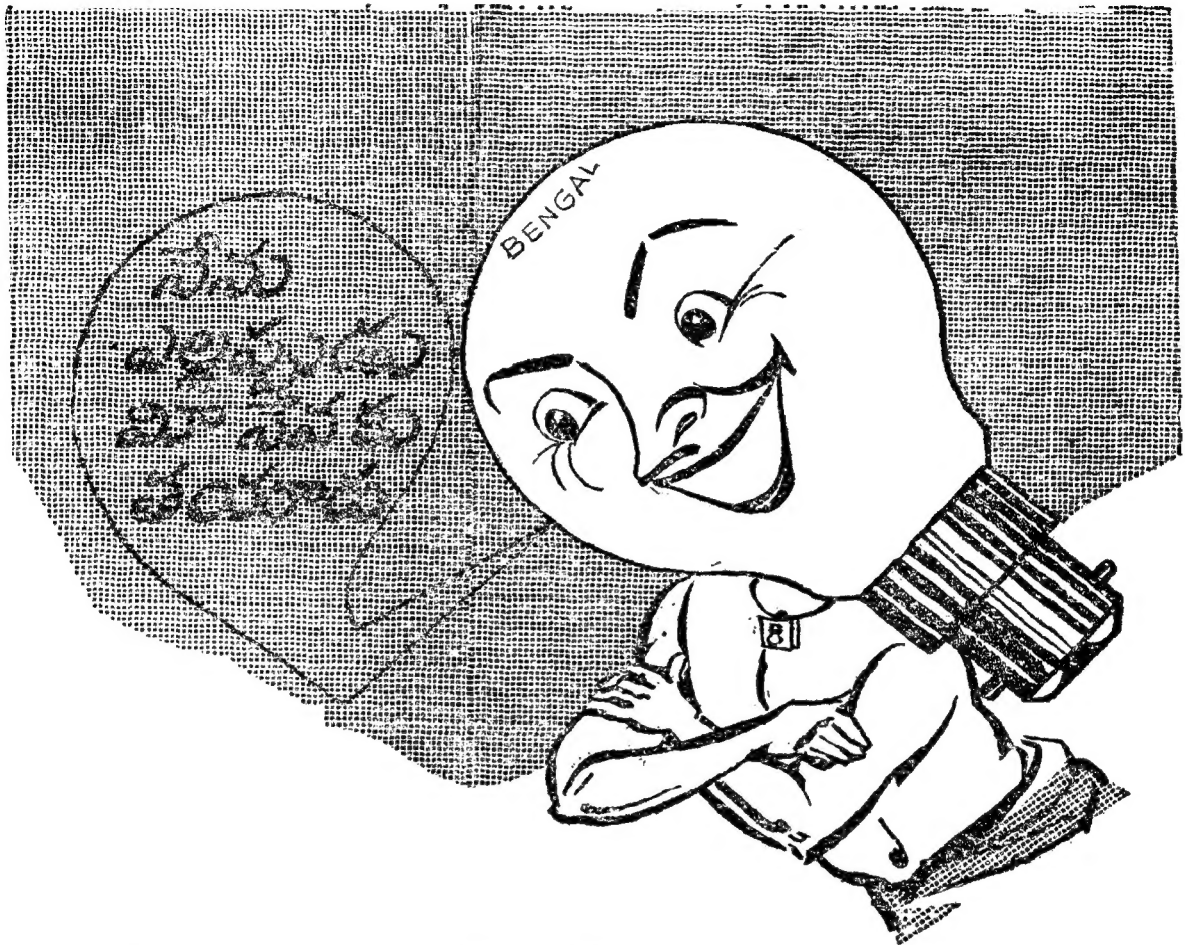

మా హృదయ పూర్వక ఉగాది అభినందనలు

ఇండియాలో తయారైన మొదటి లాంపు "బెంగాల్" లాంపులు, 1932 నుండి తమ శ్రేష్టతను స్థిర పట్టుకొనటమై, ఉప్పుల్నిరోని ప్రతి ధరలో నిశిత పరీక్షలకు గురవుచుండి, మీకు ఎక్కువకాలం, ఎక్కువ మన్నిక యివ్వగలుగుచున్నవి బెంగాల్ లాంపులందు మీకు నచ్చింది ఎన్నుకొనటకు వీలుగా అనేక రకములైనవి గలవు. ప్రస్తుత దేశావసరముల దృష్ట్యా, ప్రతి ఏటా లాంపుల తయారీ ప్రణాళికను "బెంగాల్" లాంపులపై ఆధారపడివున్నది.

బెంగాల్

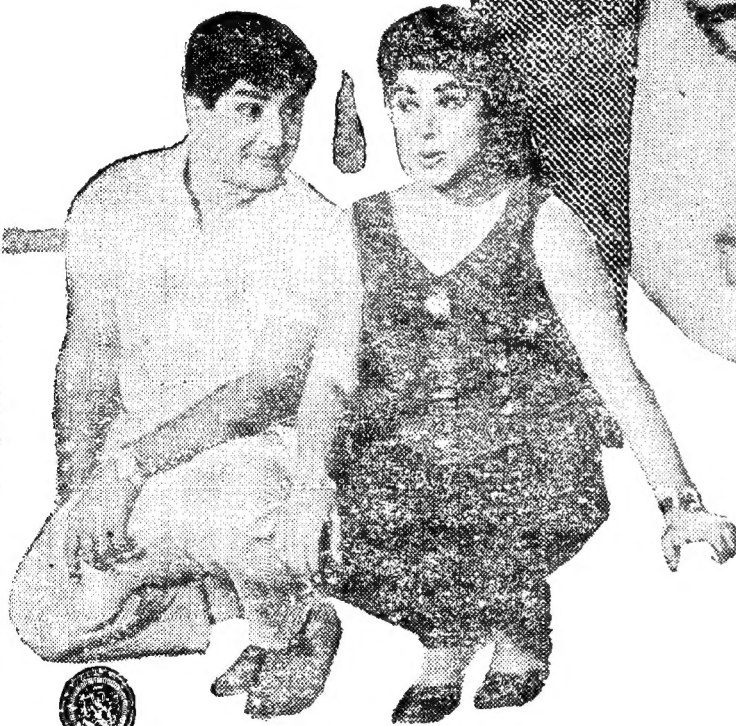
ఇండియాలో తయారైన మొదటి లాంపు

అంధ్ర ప్రదేశ్‌లోని సోల్ పవెంటు :

జి. ఏ. పరశురాం అండ్ కో.,
నిపోపర్ హుస్సేయిల్ రోడ్, లక్‌డికాపూల్, హైదరాబాద్-4.

తప్పక చూడండి!

జీవంబో శిల్పాలకు
వలెనాదానం చేయవచ్చు,
వర్షించు మేఘాలనుంచి పైతఠం
కుంభపాతలు కురిపించవచ్చు
అంతోనీ, స్త్రీ మనసు
మార్చటం అసంభవం!

డి.వి.ఎస్.పాడక్స్ ప్రొడక్షన్స్

తిక్కలేంకర్ రయ్య

నిర్మాత: డి.యోగానంద్ నిర్మాత డి.వి.ఎస్.రాజు

అధ్యక్ష: నెహ్రూ • విజయ • నెహ్రూ • డి.ఎం • మైసూరు సదరన్ మూవీస్

ఆంధ్రపత్రిక

టీలక స-వత్సరాది సంచిక

[ఏబది ఎనిమిదవ సంచిక]

[1968-69]

సంపాదకులు :

శివలెక్క శామప్రసాద్

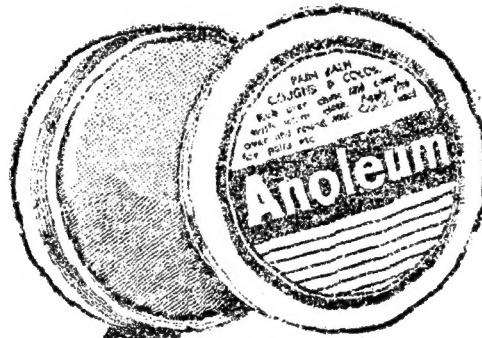

వెల రూ. 3

ఆంధ్రపత్రికా కార్యాలయమున ముద్రితము.

Supplement to Andhra Patrika issue dated 29 3 1968(Regd No M1118)

జలుబులను సేవారించే మరో దీవ్యమైన శక్తి

అనోలియం

ఇతర ఔషధాలకంటే బహుదా ప్రయోజనకరమైనది.

శీఘ్రగతిన విముక్తి
చేరవలెనే వేగంగా ప్రవేశిస్తుంది.
బాధాకరం కాదు
ఎక్కువగా అంటుంది.
మెత్తనిది
చేసేవల్లం ఘట పెత్తని చక్కనికాచా
ఉపకరిస్తుంది.

అనోలియం ఎలా వాడాలి ?

1. శుంఠెమీద రాయటం
2. ముక్కుకు అమీ, యిమీ రాయటం
3. మెడమీద రాయటం
4. అనోలియంను వేడినీటిలో కలపించి
దాని అనిరి పిల్చటం.

జలుబు చేసేవరకు ఆగకండి. నేడే అనోలియం కొనండి

ప్రస్తావన

షష్ఠి పూర్తి—శ్రీ శనకన నరసింహస్వామి

ఉగాది గీతావళి—శ్రీ బొడ్డుపల్లి పురుషోత్తం

కీలక స్వాగతము—శ్రీ దెవూరి శ్రీనివాసమూర్తి

ఉగాది—శ్రీ ఇంద్రగంటి భానుమూర్తి

కీలకము రమ్ము రమ్ము మమ్మేలుకొనగ!

— శ్రీ అయ్యవారి నరసింహమూర్తి

వసంతోదయము—శ్రీ రేపూరు సుబ్బారావు

సోకడ-రాకడ—శ్రీ చర్ల సత్యనారాయణ

సుహృత్సేవామము—శ్రీ నోరి నరసింహ శాస్త్రి

ఇంద్రచాపము—శ్రీ పిట్టిల కాళిదాసు

రామాయణ కథాగానము—అధ్యాత్మ రామాయణ

విశిష్టత—కుమారి ఎం. ఎన్. రాణి ప్రవీణదేవి

మంత్రకూటము—పరిసరములు

—శ్రీ చుప్పిడి రవీంద్రారెడ్డి

పశ్చాద్దూమి—శ్రీ 'కొలకలూరి'

క్లాసిక కవిత్యము—శ్రీ రామమోహనరాయ్

హవాయ్ చెప్పుల ప్రమాదగీతం—శ్రీ నిఖిలేశ్వర్

స్పృశో విజయము—సంస్కృత మూలం :

శ్రీ ఇళత్తూరు సుందరరాజకవి

అనువాదం—శ్రీ వింజమూరి శేషభణిరెడ్డి

మహాకంభారవము—శ్రీ మోటూరి వెంకటరావు

VII : నాలుగు - స్వీయచరిత్రలు—శ్రీమతి పుల్లూరి ఉమ 86

1 ఆలస్యం—శ్రీ వేగుంట మోహన ప్రసాద్ 91

2 కర్నూడు—శ్రీ ఆర్. ఎస్. కుదర్మనం 93

5 మనిషి + రెండు—శ్రీ వకాటి పాండురంగరావు 100

6 “సర్వేగాణాః కాంచన మాశ్రయంతి”

—శ్రీ వి. సి. బాలకృష్ణశర్మ 107

7 రేపటి మజిలీ—శ్రీ పరిగె రాధాకృష్ణ 114

8 పలుప్రాంతాలలో సుమేరు సంస్కృతి

10 —శ్రీ జి. ఆర్. పర్మ 115

11 మనోగతము—శ్రీ చిట్టిపోలు కృష్ణమూర్తి 123

29 శ్రీనాథ సోమయాజి—శ్రీ టేరుమళ్ళ కామేశ్వరరావు 126

31 త్రివర్ణ చిత్రములు :

ముఖచిత్రం : కృష్ణుడు : గోసిక—శ్రీ కె. రాజయ్య.

43 నాట్యం—శ్రీమతి దామెర్ల సత్యవణి.

51 శ్రమజీవనము—శ్రీ పి. టి. రెడ్డి.

61 అమూర్తం—శ్రీమతి బి. కరుణరావు.

69 అటబొమ్మలు—కీర్తి కేషులు శ్రీమొక్కపాటి

కృష్ణమూర్తి.

అనుక్రమం—శ్రీ సంయాద్ బిక్ మొహమ్మద్

అహల్యా శాపవిమోచనం

—శ్రీ కొండపల్లి శేషగిరిరావు.

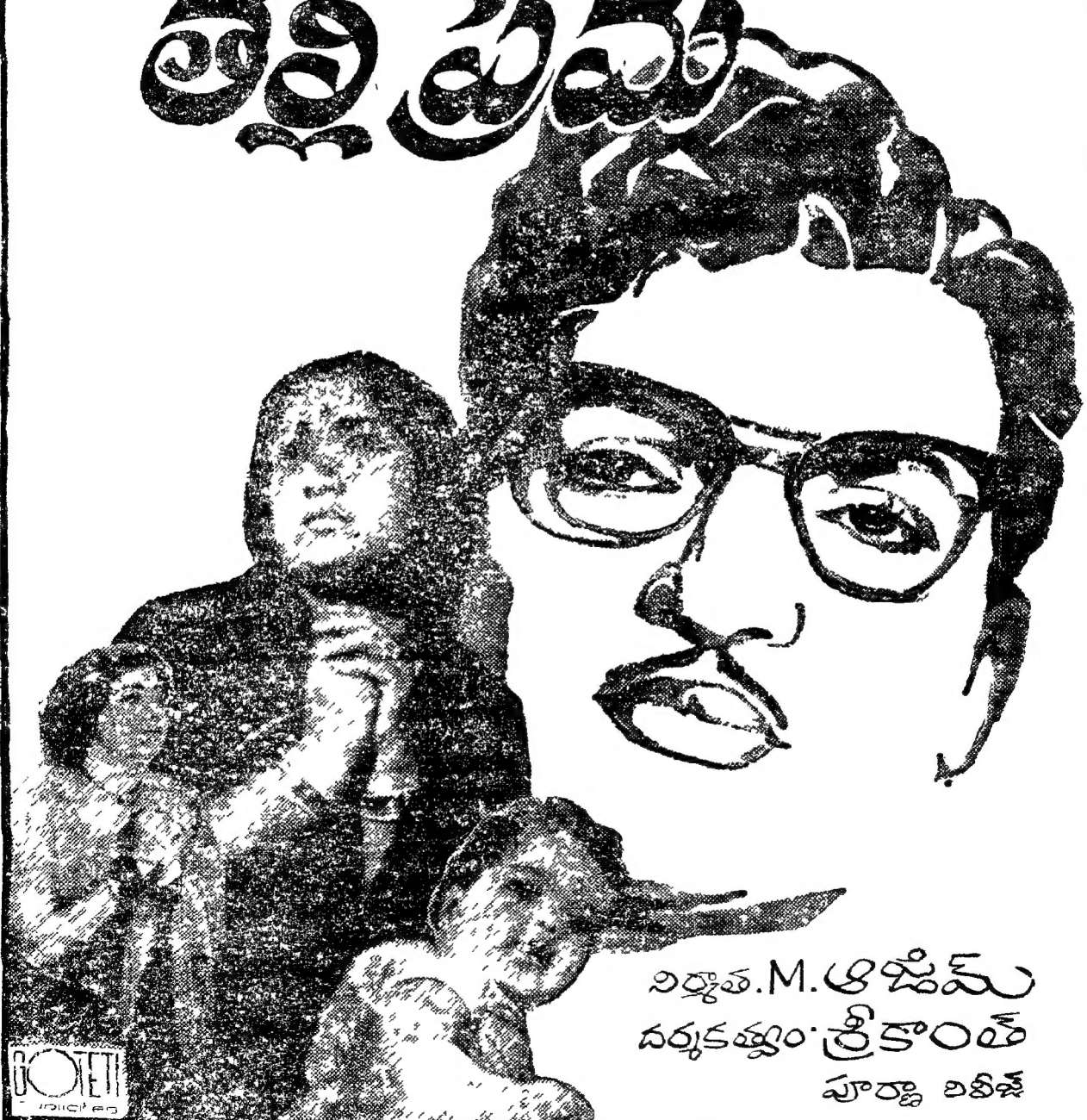
Advertisers' Index

	Page No		Page No.
Amrutnjan Ltd ,	... IV, 103	Murphy Radio	... II Wrapper
Agfa-Gaevart	. III Wrapper	Narayan Radio Stores	. 25
Ajam Arts	. VI	Naveena Paper Stores	. 112
Annamalai Chettiar A S.	.. 32	ORWO Films	. 131
Bimetal Bearings Ltd ,	... 21	Parasuram & Co , G A.	.. I
B-tex	... 67	Poornachandra Rao Dr.	. 88
Bags & Prints	... 47	Parry & Co Ltd	... 9
Commercial goods Transports		Print & Paper (Sales) P Ltd;	.. 53
(Regd. C G T	... 37	R K. Industries	... 47
Channagiri Suryanarayana,		Sri Kanaka Durga Iron &	
Ghantasala Venkatasatyanarayana		Hardware Stores	.. 63
& Co ,	123	Swadesi Type Foundry	.. 95
Ganges Printing Ink Factory Ltd ,	. 77	Swatantra Art Printers	. 121
Jothee Pictures	. IV Wrapper	Unit Trust of India	.. 13
Krishnamurthy Achari & Sons	.. 74, 117	Venus Paints	.. 63
		Vijaya Pictures	... II

ఆ బా అ గో పా లా న్ని
అ త్యంతంగా ఆనందింప చేస్తున్న ఉత్తమ చిత్రం!

కొత్త సంవత్సర ప్రారంభంలోనే కొత్త వసంతాలను
కుమ్మరించి పోస్తున్న ఉత్తమ కుటుంబ గానా బతుకు
ఆశీస్సు ఆర్పు

తల్లి పువ్వు

నిర్మాత. M. ఆశీష్
దర్శకత్వం. శ్రీకాంత్
పూర్ణా నివేష

ROTEI
india

ప్రస్తావన

హిందూ సంవత్సరం గడిచి ఇంకో సంవత్సరం వచ్చేసింది. ప్రకృతి కూడా హేమంత శిశిరాలలో ఆకు రాలిపోయి, కొత్త ఆకు తొడిగి, పుష్పించి, ఫలోన్ముఖం అవుతోంది. వసంతం ప్రవేశించింది. అది ఆ ప్రకృతి సహజగుణము, నిసర్గ లక్షణము.

మానవుల విషయంలో ఇటువంటి పరివర్తనం వర్తమానం కావడానికి రెండు కలిసిరావాలి. ఒకటి పురుషకారము; రెండవది దైవము.

ఈ పురుషకారాన్ని, ఈ దైవాన్ని ఇంకోవిధంగా చెప్పినప్పుడు, ఒకదానిని పురుషత్వం, రెండవదానిని ప్రతిభ అని చెప్పుకోవచ్చు.

ప్రతిభ వ్యవసాయంవలన రాదు. పురుషత్వం వ్యవసాయం ఒక్కటే పద్ధతి. పురుషత్వం పున్నప్పుడు ప్రతిభ రాణిస్తుంది. తీక్షణం అవుతుంది.

ఈ ప్రతిభ అన్నది ఆందరిలోను నిదానంగా వుంటుంది. అవ్యక్తస్థితిలో వుంటుంది. దైవం కలిసి వచ్చినవారిలో అది వ్యక్తస్థితిలోవుండి, ప్రయోజనకారి అవుతుంది.

అవ్యక్తప్రతిభలే సహృదయులు. వ్యక్తప్రతిభలు సాహిత్యకారులు మొదలైన సృష్టికర్తలు, జిజ్ఞాసువులు — (Intellectuals)

ప్రతిభతోపాటు పురుషత్వం కూడా వుండాలి అది పరిశ్రమక లభ్యం. ఇచ్చట విలోకనం, వివేచన పద్ధతులు.

ఈ లక్షణాలు, ఈ మార్గాలు లేనిచోట ప్రతిభ వుండి, అది దరిదుని గృహంలాగా శోభలేక కృశించి, జాడ్యగ్రస్తం అవుతుంది.

తెలుగు ప్రపంచం యీ స్థితిలో వున్నదన్నప్పుడు ఎవ్వరికీ కష్టం కలగవలసిన అవసరం కన్పించదు. ఆత్మ అధ్యయన రిరంసువులకు ఆందరికీ ఇది తెలుసు. తెలిసి కూడా బుకాయస్తామంటే, అది ఇంకో దారిద్ర్యం.

ఇందుకు కారణం మన జిజ్ఞాసువర్గం జడను పడి, ముందుగతి కానలేని స్థితిలో వుండటం. అనగా ఆ ప్రతిభము, అపురుషత్వము అయిపోవడము. విచిత్రం ఏమంటే, ఈ జాడ్యానికి మతము, సంప్రదాయము, పురాసభ్యతలేగాక, అధునాతనభావ ప్రపంచాన్ని అవగతం

చేసుకోలేక, పురాతత్వాన్నిగురించి మన్ననలేక, ఈ రెంటికి జరుగుతున్న సంఘర్షణలో వుండికూడా, దానిని అనుభవించి, మఢించి, సమ్యక్పద్ధతిని, —సమగ్ర మధనం లోంచి అమృతాన్ని సృష్టించుకున్నట్లు — సృష్టించుకోలేక, నిష్ప్రయోజకమైన తిరుగుబాటు తత్వమే నాగరిక లక్షణము, అభ్యుదయము అనుకునే పురాతత్వం కూడా ఇందుకు కారణం కావడం.

అదే విచిత్రం, ఇచ్చట ప్రతిభకు జాడ్యాన్ని పట్టించి, త్రిశంకుస్వర్గాన్ని అటూ ఇటూ కూడా సృష్టిస్తున్నది. ఈ త్రిశంకు స్వర్గాన్నే వైజ్ఞానిక వైభవంగా భావించేవాళ్లు వుంటే, అది వాళ్లు చేసుకున్న పురాకృత కర్మఫలం అని పూరుకోవలసిందే.

శ్రీ నీరదచౌధురి ఇట్లా వ్రాశారు: “పాశ్చాత్య సంస్కృతి సభ్యతలయొక్కయు, భావ ప్రపంచం యొక్కయు ప్రభావం భారతదేశంయొక్క సభ్యతతో, నాగరికతతో కలిసి ఒక రకమైన మానసికమైన అభివృద్ధిని, సాంస్కృతిక అభ్యున్నతిని తెచ్చిపెట్టింది. ఇది ఏదో బలవంతంమీదవచ్చిన, తెచ్చిపెట్టుకున్న పద్ధతీ క్రింద తయారైంది తొలుత ఇది బలుపుగానే కన్పించింది; వారాత్తుగా వచ్చిన బలుపు వాపుక్రింద పరిణమించవచ్చు పరిణమించింది. భారతదేశంలో జిజ్ఞాసువర్గం సాధించింది ఏమన్నావుంటే, అది గారడే; అక్కడికి అక్కడ మామిడివెట్టును మెలిపించి, అక్కడికి అక్కడ కాయలను కాయించినట్లు తయారైంది ఈ పద్ధతి నలన బలుపునకు బదులు అలుపు పుట్టి, అంతా చెడి పోవడానికి మార్గం మాత్రమే ఏర్పడింది.....పాశ్చాత్య సాంకేతిక విజ్ఞానం వున్నదంటే, దానిని పాశ్చాత్య ప్రమాణాలతో చూస్తే, అది భారతీయులను మరింత జిజ్ఞాసువులనుగా దిద్దలేదు.....భారతీయులకు సంబంధించినంత వరకు ఈ సాంకేతికవిజ్ఞాన ప్రభావాలు ఆ తత్వరహితాలై, పిండిలేని రొట్టెలవతుగా తయారైనాయి భారత దేశంలో, అవి, వానివిచ్చేసిన శాస్త్రీయ ప్రాతినిధ్యాలకు విడాకులు ఇప్పించినవతుగా పరిణమించాయి. అనగా శాస్త్రీయ విచారణకు దూరమైపోయినవై న్నాయి.”

ఈ లక్షణాలను ఇప్పుడు దేశంలో సర్వత్రా చూస్తున్నాము. జిజ్ఞాసు జీవితానికి సంబంధించిన సర్వ రంగాలలో ఇవి విద్యమానం అవుతున్నవి. ప్రతిభకు ప్రతిభ ఎండిపోతూ, అకృతపరిశ్రమత్వమే శ్యేయం అయి, అనువాదతత్వం ప్రబలమై, సహజస్థితిలేక, నిసర్గ లక్షణం పెంపొందక, కృత్రిమ భావ జగత్తులు ఏర్పడి, గడ్డి ధట్టించిన వ్యక్తులను, ఏవో అదృశ్యశక్తులు ఆడిస్తున్నవతుగా జిజ్ఞాసువులము అనుకునేవాళ్లు, వారిచేత ప్రభా వితు లవుతున్నవాళ్లు కూడా వ్యవహరిస్తున్నారు.

పాతకాలపు విజ్ఞాన సంపత్తే సార్వకాలికమైనట్టిదన్న పిడివాదంతో సమాజంయొక్క, జనజీవితంయొక్క సహజఅభ్యున్నతిని అరికట్టుతున్నవాళ్లు వున్నట్లే, ఏదో సిద్ధాంతాన్ని పట్టుకొని, దాన్ని తర్జుమాచేసుకొని, ఆ తర్జుమా సిద్ధాంతంవల్లనే లోకానికి పూర్తిమరమ్మతు జరిగిపోతుందన్న పిడివాదంతో సహజ అభ్యున్నతికి భంజకంగా వ్యవహరిస్తున్నవాళ్లు వున్నారు. ఈ రెండు వర్గాల సంఘర్షణ, సమన్వయానికిగాక జడిమకు దారితీయడం, మేధాసంబంధమైన దారిద్ర్యానికి గుర్తు.

పిడివాదాలు, పురస్సిద్ధాంతాలు నిజమైన తాత్విక విజిజ్ఞానకుగాని, మానసిక అభ్యున్నతికిగాని మార్గాలు కావు. పాతపిడివాదాలు ఏవిధంగా అచ్చమైన విజిజ్ఞానకు విరుద్ధంలో, కొత్తపిడివాదాలుకూడా అదేవిధంగా విరుద్ధాలు. ఈ రెంటి నడుమ బుద్ధి, జ్ఞానం, సమ్యక్ దృష్టి నలిగిపోతున్నాయి.

ఇదీ ఇప్పుడు దేశంలోవున్న పరిస్థితి. దీనివలన వస్తూవున్న బాధ ఏమిటో దేశం చూస్తూనే వుంది; అనుభవిస్తూవుంది. దేశం అంతలా ఒకరకమైన అవ్యవస్థ వ్యాపిస్తూవుంది. ఇచ్చట వసంతంలేదు. ఆకు తొడగడము, పూవు పూయడము, ఫలించడము అన్నది లేదు. ఇచ్చట సృష్టన్నలము అవుదాము, ప్రతిభను పండించుకుందాము అన్న ఆలోచనా, కృషి లేవు. ఆ ప్రతిభ అన్నది

ఏమన్నావుంటే అది వక్రిస్తున్నది. అది వండటంలేదు. నీటివనర్లులేని పంట పాలంవలె అయిపోతున్నది. ఈ స్థితి ఎందుకు సంప్రాప్తమైంది అని ఆలోచిస్తే ముందు దారి ఏమిటో కన్పించవచ్చు. ఆ ఆలోచనచేసే ఓపిక కూడా ఇచ్చట వున్నట్లులేదు.

కొందరు ఈ అవ్యవస్థలోంచి నిర్మాణం జరుగుతుందన్న పద్ధతిలో ఆలోచిస్తున్నారు. వైక్లబ్యాన్ని ప్రోత్సహిస్తున్నారు. లయంలోంచే సృష్టి అన్నవాదం కలవాళ్లుగా వీరు గోచరిస్తారు. ఇచ్చట పురుషకారము, ప్రతిభా కూడా దుర్వినియోగం అవుతున్నాయి.

దేశం నావికుడు లేని నౌకలాగా అయోమయ సముద్రంలో పడి నడుస్తున్నది.

ఈ స్థితినుంచి ఆ నౌకను రక్షించాలంటే జిజ్ఞాసు వర్గం మేలుకొని, అత్యుపబోధం చేసుకొని, అసహజ స్థితినుంచి సహజస్థితిలోనికివచ్చి, తల క్రిందపెట్టికాక, కాళ్లు నేలమీద ఆని, ఆలోచన అనే నడకను సాధించాలి అంతా వేదంలోనే వుంది అనే పద్ధతి ఎంత మూఢమో, అంతా ఏదో ఒక సిద్ధాంతంతోనే వున్నదనడం కూడా అంతే మూఢం కళ్లకు కన్పిస్తున్న పరిస్థితులు ఆధారంగా సమ్యక్ పద్ధతిలో ఆలోచన చేయగలిగితే, అప్పుడు ప్రతిభకు ప్రతిభా రాణిస్తుంది; సృష్టతీ సాధనయందు నిష్ఠా అధికం అవుతుంది.

ఇది అన్నం తీని అన్నం అరిగించుకొనడంవంటిది. ఇది కానిది అసమఅహారాన్ని భుజించి, అజీర్ణం తెచ్చుకొనడంవంటిది. ఒకటి స్వాస్థ్యము; రెండవది జబ్బు. ఒకటి ప్రతిభాసృష్టతుల వికసనానికి వస్తంతము; రెండవది విరుపులేని గ్రీష్మము; ఎడతెగని అనావృష్టి.

మన జిజ్ఞాసులోకం ఈ విషయాన్ని గ్రహిస్తుందా? విచారధారా ప్రపంచంలో వసంతశోభ అవిరూపి తికి దోహదకారి అవుతుందా?

ఇదే ప్రశ్న, ఇదే కీలకం.

షష్టి పూర్తి

శ్రీ శనగన నరసింహస్వామి

హేలగఁ బూర్తియయ్యెగద యిప్పటి కీవరుదెంచి షష్టి వ
ర్షాలపు ఓ వొసంగినది సౌఖ్యమొకాక దురంతదుఃఖమో
తేలిచి చెప్పరాదిపుడు దీనతఁ జెందిన విశ్వధాత్రికిన్
గీలక! వత్సర ప్రవర! కేవలభద్ర మనుగ్రహింపుమా!

మల్లగ నిష్క్రమించినది
మిశ్రఫలం బొసగూర్చి కించి దు
త్ఫుల్లవిషణ్ణ వక్తరుచి
తోడఁ బ్లవంగము విప్లవంబులన్
దల్లడమందఁజేసి జన
తామతిఁ దచ్చరణాంకితార్విష్టైః
జల్లగఁ గాలు మోపితివి
సర్వశుభంబులు గుమ్మరింతువే!

కోకిల కాకలీధ్వనులకున్ జెవియొగ్గక దక్షిణానిల
స్వీకృతికోస మంజలి రచింపక కష్ట చతుష్పథంబునన్
మూకత నిల్చి దిక్కులు కనుంగొన సాగిన మానవాళికిన్
నీ కనుదోయి వెన్నెలల నిక్కపుమార్గ మెఱుంగఁజెప్పుమా!

అరువదిమంది సోదరుల
అట్టి కుటుంబమువాడవైన నీ
పరువును సంశయించుటకు
భావము సమ్మతిఁ జూపఁజాల ద
బ్బరమగు నీ వయస్సు నను
భూతి విశేషములెంచి నీకు మా
కొఱకయి మేమె స్సాగతముఁ
గూర్చితి మెట్లు దయన్ వెలార్తువా!

నభ లొనరించి పత్కృతులు పల్పి యధావిధిగాగ నీకు మే
మభిరతి “షష్ఠిపూర్తి” సుమహంబు ఘటించితి మింకముందు
విభవము సెల్లంగాక! పృథివీతలమందు క్షణక్షణంబు మా
కభయ మొసంగుంగాక! భవ ద్రవతిమాన గుణజతానముల్

ఉ గా ది గీ తా వ ళి

డా. బొడ్డుపల్లి పురుషోత్తం

శ్రేణులకున్ మిన్నగా జాతి హితముగూర్చు
సార సారస్యమున్ ప్రశస్తి నందఁ
గాంక్ష చేసె మహాకవి కాళిదాసు
చిర తపస్సుగ దాని రక్షింప నోపు.

కుల మతముల పేర సంకుభిత మగుచు
అత్మ నాశమునకును ఆయత పడిన
భరత జాతికి విశ్వభావము, ప్రగతి
విపుడు చేకూర్చునదియు సాహిత్య సుమ్ము!!

ఎవఁ డనుదేగకరమును, హితము, ప్రేయము,
సత్యమె న వాక్యము నుపాసన మొనర్చి
సతము సాధ్యాయ నిరతడౌ, అతడెయగును
వాఙ్మయ తపస్వి, గీత చెప్పంగ వినరా!'

శౌన్యమతులైన కవుల వాఙ్మయము సాగను;
జనుల వాడుకలోని భాషా విశేష
మహారాష్ట్రము నేకాగ్రత నరయు విబుధ
మండనుడు నాదు దృష్టి వాఙ్మయ తపస్వి.

నరు డభీతి బోధాచరణ ప్రచార
ములను గ్రమముగఁ గల్గి సంపూర్ణుడగుట
కుద్యమింపంగ వలయు సత్యార్జితముగ,
అపుడె జీవిత మానంద యాత్ర యగును.

సకల ప్రకృతితోడ సామరస్యంబును
గలిగి బ్రతుక నేర్వవలయు నరుడు,
అవసరము పట్ల నఖిల విజేతగా
చాటి చూపవలయు శౌర్యమహిమ.

కళల కన్నిటఁ దలమానికముగ నెగడు
కల జగమ్మాన జీవితకళయో గాన
దాని సంతత మేకాగ్రతను భజించి
తత్కళాపూర్ణులై ప్రజల్ తనరవలయు.

చేతనా చేతనముల సంస్థితి వహించి
ప్రకృతి సర్వముఁ బులకాంకురముగఁ జేయు
ప్రణవ మంత్రమునే యుపాసన మొనర్చి
యమృత పుత్రులు కావలె నఖిల జనులు.

అఖిల భోగానుభవ సమగ్రానుభూతి
భవ్య వాత్సల్య జనితవౌ ప్రమదమంది
చరమ జీవితమందు వాంఛల జయించి
స్వీకరింపంగ నొప్పు నివృత్తి సుఖము.

బుద్ధదేవుఁడు, శంకర పూజ్యపాదుఁ
డేనుక్రీస్తు, మహమ్మదు నేకరీతి
మాననీయులె యీ నాటి మానవులకు.
భావభేదము కూడ దెవ్వారిపల్లు.

ఆర్యబుషికున్న విమల విశ్వాత్మదృష్టి,
శాక్యముని కున్న కరుణావిశాలహృదియు,
శంకరజగద్గురుని సుగీ శక్తి యుక్తి
యున్న వాడెపో!! భారతీయుం డనంగ.

కర్మ భూమి యంచు కాంచె ప్రఖ్యాతిని
భరతభూమి యీ ప్రపంచ మందు,
అట్టి పుణ్యభూమి నావిర్భవించిన
ఊహించి భాగ్యశాలి వీవె.

స్వచ్ఛమైన వాక్కు, అచ్చవౌ హృదయమ్మా.
తిన్ననైన నడ, ప్రసన్నమతియు,
నీతి, నియమములును, పూత చరిత్రమ్మా
ఈ తెలుగుజాతి మనత నిల్పు.

ఉత్తరాదివార లుద్రిక్తులు, మనీష
వాడి దక్షిణాది వారలందు,
నిజత మేధతోడి నిర్మల హృదయమ్మా
ఈ తెలుంగు వారి కలిమి, కలిమి.

శిల్పి, గాయకుండు, చిత్రలేఖకుడును,
కవియు, తత్త్వవేత్త గాగ నీవె,
సకల శాస్త్ర మహిమ సమకూరె నీకున్నై
అకమింపుమీ! త్రివిక్రముడుగ!!

ద్వైతి వగుదువు దేహ భావమ్ము చేత,
జీవిగా నీశ్వరాంశ విశిష్టుడగుదు,
అత్మభావన నద్వైతి వగుదుకాన
ద్వైత మద్వైతముల నిల్పె వలయు తెలియ.

వలయు నద్వైత సిద్ధి భావమ్ము నందె,
తగదు పాటింపగా క్రియాద్వైత మెపుడు,
ద్వైత మద్వైతముల గల్గు ప్రభవముల
వ్యక్తి గుర్తించి ధన్యత బడయు టొప్పు

విశ్వభావనమ్ము, విశ్వజనీనమా
విశిత దృష్టి, తీర్పు, నేర్పు, వడసి
అఖిల మతములందు, అన్ని ధర్మముల
జొరవ గల్గి సత్య మరయు మోయి!!

ఆ మహాత్ముడు గాంధీ సత్యమ్మునందు
చిరతర తపస్వి యరవిందు శివమునందు
అల రవీంద్రుని సుందర విలసనమున
భక్తి విహరింపు స్వేచ్ఛగా భరతపుత్ర!!

అరయ సత్యమై, శివము, సుందరము నగును;
సుందరమునె, సత్యము శివ మందు రార్య
లెల్లె శివము, సుందరము, సత్యమ్ముగాగ
సత్య శివ సుందరములు నిజాని కొకటె.

మనసు, వాక్కు, కర్మలను త్రికరణముల
మనసు, సత్య భావమయముగాగ
కర్మ, శివమయమ్ముగా సాగవలయును;
వాక్కు, సుందరముగ వరల దగును.

జ్ఞానశక్తి యఖండమై సత్య మొనగె
స్థిరతరమ్ము క్రియాశక్తి శివము గూర్పు
సురుచిరేచ్ఛానుశక్తి సుందరత నిచ్చు
నీవెగా త్రిమూర్తివి! త్రివేణివి!! యెఱుంగ

మాదు ధీశకి దేవా! ప్రచోదితమయి
భద్ర భావాభితో జగద్వ్యాప్త మగుతా,
సకల మానవ మానస సరములందు
సత్య శివ సుందరాబ్జ ప్రశస్తియగుత!!

మాకు తేజస్సు గూర్చు, నమస్కరింతు!
మాకు నోజస్సునిమ్ము నమస్కరింతు!!
మాకు వీరమౌనంగు నమస్కరింతు!!!
ఏడుగడ వాచు మమ్ము కాపాడు దేవ!!

కీలక స్వాగతము

శ్రీ బెళ్ళూరి శ్రీనివాసమూర్తి

ఎన్ని పరివర్తనములొందె ఋతః వితాన మెన్ని సుఖదుఃఖములు నటించిపోయె
కాలచక్ర భ్రమణ లీల కనులువిప్పి కాంచుచున్నాడు మనుజు డగాధ సృష్టి!

నీకున్ స్వాగతమిచ్చెడిన్ మధురవాణిన్ బిల్వి వాసంత లీ
లాకౌతూహలవృత్తి కోకిలము — నీ లావణ్యముం జల్లి యీ
లోకంబెల్ల హసన్ముఖోజ్జ్వలముగా రూపాందగా జేతువో
నీకై వేచెను దెందముల్ ముదమునన్ నిండింపవే కీలకా!

అది నిరుపేద యేడ్పు, హృదయ ద్రవమై స్రవించుపసాగె నే
కొదవలు వానియింట కనుగూర్చగ నీయవో — పూరిపాకం
భృదయ వికాసముం బొరయవో నవమోహనతాపకీన దృ
బ్బుధు కలశమ్ము జల్లి యొక మంజుల శోభ వెలార్చు కీలకా —

అదిగో కర్షకమూర్తి — దీప్తిదిగు సాయాహ్లాంబుగా దోచుచున్
చదలన్ చూడ్కినిగుడ్చు మేఘము నిరాశామాలగా తూలగా
నెడలో గ్రుంగు — విలంబ మేమిటికి రానిమ్మింక కారుణ్య సం
పదకున్ తావలమైన నీ సుముఖభావప్రాపదంభోదమున్!

కనుగొలకుల్ విషాద జలకమ్ముల నార్చు జగద్దిలైక శీ
లిని దిలకింపు మెన్నడు చలింపని స్వీయహృదంతరమ్ము కా
ల నియతి దూల — దుర్భర జరాభర దూషితమైన జీవిత
ధ్వనుల లయింప, శిష్యతతి దాపునజేర్చి సుబోధ నల్పెడిన్

అతి విస్తరముగ లోకపు గతి దెలుపగనేల కీలకా, సర్వము నీ
మతి కెఱుకపడిన విషయమె బ్రతికింపుము, తుదిని జూచు బ్రదుకులవెల్లన్

లేదు, నిజమ్ము నిన్నడుగ లేదు మహత్తర రాజభోగ వం
చాదులు — పూర్వ సంస్కృతి తనంతనజారి యధర్మవృత్తి లో
కాదర సాత్రమైన చెడుకాలము గన్గొన భారతోర్వరా
శ్రీ దురితాత్మకుల్ చెఱుచు రీతి సహింపనిదయ్యె కీలకా !

వినబడె కీలకా, చెవుల విందుగ నీ రథ నిస్వనము తదే
 ధ్వనులు దిశాముఖంబులకు దాకిన, ప్రాణము లేచినచే, నీ
 యనువహ వత్సలత్వమున కాత్మసమర్పణ మాచరింతు, క
 మ్మని గళమెత్తి పాడి నిను మార్గమునన్ గవి సత్కవిత్వరులే
 నిను నవాబ్బ మటంచు మన్నించి కొల్చి ప్రజలు నీరాజనముబట్టి భక్తి సరతి
 ప్వాగతము వల్కువారు — ప్రక్కాశనమ్మా సేయవే పాపపంకిల కీతి — యశస్వి !

ఉ గా ది

శ్రీ ఇంద్రగింటి భానుమూర్తి

శ్రీ స్యాయావనావరణాంఘోళావణ్యా దీపం
 గప్పున వెలిగిన ఆణాకీ,
 మింటి చీకటి గడవలో తత్తగా, చల్లగా చాంద్రీతోరణం
 ప్రేలిన సమయానికి,
 నిరాశా కూన్య నీరవ ప్రపంచంలో మధు కంఠంవా
 మ్రోగిన తరుణానికి,
 మ్రోడు ముంగిట పచ్చని ముగ్గు పెరిసిన నిమిషానికి,
 వ్యధిత పృక్ష శిరస్సుల మీద అదృశ్య దేవతలు
 పూల దీవెనలు వర్షించిన దినానికి,
 రెక్క విప్పిన వెచ్చని వెలుగుకీ,
 దివ్యే పట్టనక్కరలేదు—
 వర్షించి చూపించ నక్కర లేదు—
 పసి మనస్సుకీ ఇదిగో ఇదియని విప్పి చెప్పనక్కరలేదు—

* * *
 అశోకు డెక్కడ చెట్లు నాటించిందీ
 ఎన్ని శాసనాలు వేయించిందీ,
 స్వర్ణయుగాలు ఎవరెవరు వెలిగించిందీ,
 చరిత్ర ఏమి బోధించిందీ,
 సైన్స్ ఏమి సాధించిందీ,
 మనది పురోగమనమా, లేక తిరోగమనమా,
 మన దేశం మన గొప్పతనం, మన శిల్పాలు, మన శిధిలాలు,
 నీతి, నిజాయితీ, న్యాయం, ధర్మం
 నీటి వేటిని గురించి ఉపన్యసించ నక్కరలేదు—
 ఇప్పుడు—

* * *
 ఇది చెప్పు
 ప్రతి మనిషి మనస్సులో ఉత్సాహం పచ్చని కొమ్మె,
 జోగుతుందెప్పుడు?
 ఇది చెప్పు

అడుగడుగునా వాడుమొగంతో తగిలే సాదామనిషి కళ్ళలో
హాయిగా చిరునవ్వుమువ్వు టింగున మోగుతుందెప్పుడు?
ఇది చెప్పు

ఏ మంచి ఉషస్సులో, ఈ మిన్నంతా నిండి మానవతాపతాకం
మెత్తగా మెరుస్తుందెప్పుడు?

అనాడు పువ్వు పువ్వుగా తోచిన రోజు—

అనాడు నువ్వు నువ్వుగా విడిచిన రోజు—

అది కొత్త పాటకి పునాది

అది మానవజాతి తలపై అహోద మణికిరీటం, వికసించిన యుగాది

అది ప్రతి ప్రాంగణంలోకి వాసంత సమీరం ప్రసరించిన ఉగాది !

శ్రీలకమ రమ్మ రమ్మ మమ్మేలుకొనగ!

శ్రీ ఆయ్యగారి నరసింహమూర్తి

కల్లు ద్రావిన మత్త మర్కటము రీతి
వికృత చేష్టల జనులను వెతలబెట్టి
పరిహసించెను, పఱచె స్వవంగ వత్స
రమ్మ సార్థక నామధేయమ్ముతోడ

నీదు రాకను గవినంత మోదమంది
వింత సోయగములతోడ విరిసె ప్రకృతి
కూర్మితో గీతికలు పాడె కోకిలమ్ము
శీలకమ రమ్మ రమ్మ మమ్మేలుకొనగ.

ఓకమా! నీదు వాలకమ్మునుజూచి
నడవడి యిది యని నుడువలేము
కాకమ్మును బట్టి వా డిట్టి వాడని
కలియుగమ్మున బల్కవలనుపడదు
ఈ మనుచు బ్రాత, హాయినిచ్చును గ్రోత్త
యనియెంచి పులకించి నినుదలంచి
కూడు వారికి పోలె మోదమ్ముతో నీకు
స్వాగత వచనాలు సలిపినాము
మమ్ముచేరి మాకు నిమ్ముగ భాగ్యమున్
తెచ్చి యిత్తువో మరి ముచ్చువోలె
ఉన్నదంత మ్రింగి యూరకే పోదువో
చూడవలయు నీదు జాడలింక.

కూతుగంటెదల్లి కొద్దియో గొప్పయో
మంచి దనెడి యెఱుక మాకు జేసి

లోలకమ్ము రీతి కీలకమా, నీవు
తల్లడిల్లజేసి తరలిపోదా!

వీది యేమైనగాని నీ యిచ్చతోడ
కలసిరావలె మా భాగ్య కలన — ఇంక
మేలు గలిగిన మనములు హేలతోడ
శ్వాస విడుచును హాయిగా శ్రాంతి నొందు

వసంతోదయము

శ్రీ రేవూరు సుబ్బారావు

ప్రశమిత విహారకాంక్షన్
శిశిరర్తువు ననియె, నాది శిఖరాగ తుపా
ర శిలాకర్కశ పల్యం
కశయన విశ్రాంతి గోరి, కదిమిన ముదిమిన్!

ముసురుగఁ జైవయింగురిసి మూఁగియలంచెడి మూడమంచుచే
వసమఱి నాడివత్తలయి వన్నెలఁ బాసిన పండుటాకులన్
విసుగున రాల్చుచున్ గృహణ వృత్తతఁ దోచు లతాదుమాదు లు
ల్లసీల వసంతుఁ డద్భుతకళాకుశలం డరుదెంచె నల్లనన్.

వచ్చి వసంతుడు లోకము
నచ్చెరువునఁ జూడఁ గిసలయంబులుఁ బూవుం
గుచ్చులు శుభసూచనలై
ఁగుచ్చవడన్ నింబతరువులందు స్పజించెన్.

చాంద్ర సంవత్సరాది ప్రశస్త పర్వ
దివసశుభలాంఘనములయ్యె ధవళ కుసుమా
మాలికాశ్రేణు లరుణాంశుజాల భరిత
పల్లవము లొప్పు బిచుమంద పాదపములు.

నవ గోమేధిక పద్మరాగచయ వర్ణస్పీగ్ధ వాసో గృహ
ప్రవితానంబులమర్చి ముత్తియపుఁ జేర్లంగప్పె నొక్కో వసం
త విభుం డుత్సవకేళి నెల్లెడఁ బ్రమోదంబారఁ గ్రీడింప నా
జివుళుల్ గ్రొవ్విరులొప్ప నింబతరువుల్ జెన్నారఁ దోచెన్ ధధన్.

చిగురుటాకులు ననలుఁ గ్రొంజిగులెల్లర్ప
బొదలుఁ దీవెలు మ్రాకులుఁ బొటకరించె

పెరుగుతున్న అవసరాలకు
ఉత్పత్తికి అధికం
కావలసినప్పుడు

Kirloskar కిర్లోస్కార్
మోటార్ లు

వ్యవసాయాభివృద్ధికి తోడ్పడుతాయి!

10 హార్ప్ పవర్ వరకూ కిర్లోస్కార్-ఆసియా జైరెక్ట్-ఆన్-లైన్
స్టార్టర్లు, 60 హార్ప్ పవర్ వరకు స్టార్/డెల్టా స్టార్టర్లు మరియు
70 హార్ప్ పవర్ వరకు స్లిప్ రింగ్ మోటార్
స్టార్టర్లు సెడముగా ఉన్నవి.

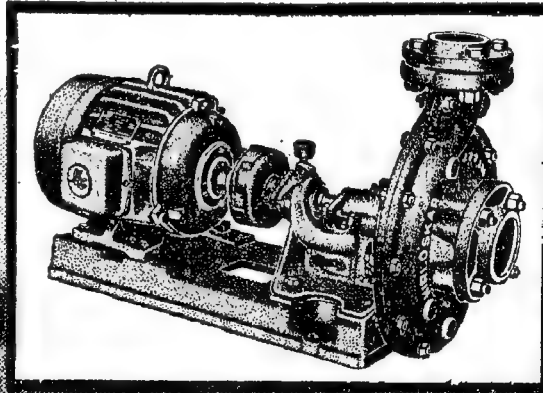
కిర్లోస్కార్ ఎలక్ట్రిక్ కంపెనీ లిమిటెడ్

పోస్టుబాక్సు నెం. 1017, బెంగళూరు-3-ఇండియా

సోర్ దిస్ట్రిబ్యూటర్లు: పారి & కంపెనీ లిమిటెడ్

పోస్టుబాక్సు నెం. 12, మద్రాసు-1. పోస్టుబాక్సు నెం. 208 కంకణ-1.

పోస్టుబాక్సు నెం. 506 బొంబాయి-1 BR. పోస్టుబాక్సు నెం. 172 మ్యారట్టి-1.

నుజ్జ్వలంబైన యవ్వసంతోత్సవమున
కెలమి గైసేసికొనియున్న చెలువుదోప
మత్తుగొనఁ జిత్తమానంద మధువుగ్రోలి
కనులఁ గాంచని దివ్యలోకములఁ దిరుగఁ
జేయునెత్తావులెగయ బూచె రవి గ్రుంకు
సంజలం దొగి వనమనోరంజనములు.

సీతునుగూడి తాను మునుజేసిన కీడునకేవగించి రో
షాతిశయంబునన్ దన సహాయముఁగోరని ప్రాణులన్ బ్రవో
దాతతమైత్రి దన్వఁ బ్రియమారఁ బ్రసన్నతనూనెన్ యనన్
వితహిమాణుభారమున వెల్వడె గందనహండు సొమ్ముడై!

ప్రొక డ - రా క డ

శ్రీ చర్ల సత్యనారాయణ

ఓ వ్లనంగమ! యీ భరతోర్విమిద
నీవు గడపిన పదిరెండు నెలలుగూడ
నరుల నెల్లఁ బలిమి వానరులజేసి
పేరు మీఁపెట్టుకొంటివి వెల్లిరమ్ము.

భారతదేశ మెల్లఁడ బ వంగ యొనర్చిన చేష్టలెల్ల దు
ర్వారములయ్యె, నేతలు పరస్పర మత్సర పూర్వచిత్తులై
పొరుల నెన్గుంబడని పాటుల పొల్పడజేయుచుండి రి
దారుల చర్య కంతకు బ్రధానపు గీలక మింక వెల్వడున్.

దేశమును తప్పు తోవకు ద్రిప్పజూచు
గోముఖ వ్యాఘ్రములబట్టి కూలద్రోసి
ఘనత వహింపదగు కీలకంబు దెలువ
వచ్చె కీలక వామ సంవత్సరంబు.

పాలకులు, బాలకులుగూడ పట్టుదప్పి
దేశదౌర్భాగ్యమును గోరితెచ్చినారు
వారి యాటలు కట్టించి వారి వారి
కీలెరిగి వాత పెట్టు మీ! కీలకంబ!

సుహృత్సదామము

శ్రీ నోరి నరసింహ శాస్త్రి

ప్రథమ రంగము

[సుదామలవారి కుటీరము-అవల వలుపురు పిల్లల ఆక్రందనలు--హిసస్వరాలతో వేదపాఠాలు వల్లెవేస్తున్న విద్యార్థుల కంఠాలు. సుదామలవారు ఆనందం విరిసిన ధ్యానమునతో తెర ఎత్తేప్పటికి ప్రత్యక్ష మౌతారు.]

(కాపులు ప్రవేశము)

కాపులు అంతా ఒక్కసారి : దణ్ణాలు బాబులూ, దణ్ణాలు.

సుదామలు (ధ్యానభంగమై తలఎత్తి) ఏం నాయనలారా ?

పెద్దకాపు : పరసగా నాలుగేళ్లబట్టి భూములలో ఒక్క గింజ కూడా పండడంలేదు, బాబూ !

సుదామలు భగవదీచ్ఛ ! మీకు పొస్తారేదు.

చిన్నకాపు : పండిన రెండుగింజలూ ఖర్చులకు కూడా చాడం లేదు బాబయ్యగారూ !

సుదామలు : అయ్యో, పాపము ! మీ రెంత బాధపడుతున్నారో గదా !

చిట్టికాపు : అదే బాబయ్యగారూ!-అమ్మగోరు-

సుదామలు ఏమిటి ?

బుల్లికాపు : అమ్మగారే, బాబుగారు ఇబ్బంది పడుతున్నారు, అయ్యో పండిన పంటలో సగమైనా ఇయ్యమని కబుర్లు పెట్టించు బాబయ్య !

సుదామలు : అయితే సగమియ్యలేక పోయినారా, పోనీ.

పెద్దకాపు : అయ్యయ్యో-సగమా, అయ్య బాబయ్యో? చూడండి మా పిల్లలంతా అన్నానికి కరువు వచ్చి ఉన్నారు. గంజి కూడా తాగడానికి లేదు బాబయ్య ! - సగము ఎట్లా ఇచ్చేము ?

సుదామలు : పోనీ పాతికైనా ఇయ్యక పోయినారా ?

చిన్నకాపు : (పెద్దకాపుతో రహస్యంగా) ఒప్పుకోరా, ఒప్పుకోరా, అమ్మగారు వస్తుంటేమో !

చిట్టికాపు : (పె.కా.తో రహస్యంగా) ఒప్పుకుందాము. పాపము, బాబయ్యగారికి ఇల్లు గడవడం లేదు. లేకపోతే అమ్మగోరు కబురంపడు.

బుల్లికాపు : (పె.కా.తో రహస్యంగా) ఒప్పుకోరా, బాబయ్యగారు అడిగితే బగమంతుడే అన్నీస్తాడు, ఒప్పుకోరా !

చిన్నకాపు : (పె.కా.తో రహస్యంగా) అవునురా. బాబయ్య ఇంత కబురుచేస్తే కిష్టయ్య పెబువుసేనలు మన ఇళ్లవిరాడికి పంపించి మనము దామకున్నదంతా యిటు పారే యిస్తాడాయ్, ఒప్పుకో !

పెద్దకాపు : (కాపులతో రహస్యంగా) ఊరుకోండిరా, మీకేం తెలియదు కాని-(సుదామలతో) బాబయ్య, ఖర్చులకే చాలకపోతే పాతిక ఎట్లా ఇస్తాము ! పరకకూడా య్యే లేము- పాతలు వదిలి లేచిపోదా మనుకుంటున్నాము.

సుదామలు : అయ్యో, పాపము, మీ కేంతకష్టము వచ్చింది!

పెద్దకాపు : అదే బాబయ్య, మేముగనక వదిలి పెట్టిపోతే పాతలు బీళ్లయి పోతవి. దేముడంటే బాబయ్యగారి పాతలు అన్నీ పాడయిపోతవి, అని విడిచి పోలేకుండా ఉన్నాము. బాబయ్య !

చిన్నకాపు : (రహస్యంగా) అమ్మగారు వస్తుండదిరా, ఏదో పాతికకో పరకకో ఒప్పుకోరా !

చిట్టికాపు : (రహస్యంగా) ఒప్పుకోరా!-అదుగో రావే వచ్చిందిరా అమ్మగోరు !

(బాహ్యే. (ప్రవేశించి) ఇస్తామన్న ధన్యం తెచ్చారా ?

[కాపులు ఒకరి ముఖాలు ఒకరు చూచుకుంటారు]

బాహ్యే : ఏం, మాట్లాడలేం ?

సుదామలు వాళ్లు పంటలు పండలేదంటున్నారు, పాపమా !

బాహ్యే : పంట తరిగినమాట నిజమే కాని పండలేదనేమాట అబద్ధం- పండిన పంటలో సగమిస్తామని చాలామంది ఒప్పుకున్నారు.

పెద్దకాపు : ఎవరమ్మా చల్లీ ఆ వెధవలు ?

[చిన్నకాపు చిట్టికాపు నెమ్మదిగా జారుకుంటారు]

సగంపంట ఇస్తే మా ఖర్చులు ఎట్లా గడవి? చేసినీ అన్న తెట్లా తీరుతవి? మళ్లీ పంటవచ్చేదాకా మేము మా పిల్లలూ బతికేడెట్లా? -అయ్యో !

(బాహ్యే : ఇదుగో, మీ దొంగమాటలు కట్టిపెట్టుండి ఇస్తే మర్రాదగా య్యండి ఒప్పుకున్నట్లు. లేకపోతే, కేష్మికి మీ బాకీన్నీ అప్పజెప్పుతా. అతనే ఏండ్ల ఎనూలు చేస్తాడు అంతా !

[కాపులంతా గోడుగోడున ఏడుస్తారు]

ఒకరు : అయితే మేమీ ఊరువిడిచి పోతామమ్మా! మా పొలాలు
మీరే పండించుకోండి తల్లీ!

ఒకరు : మా పిల్లా బిడ్డలం పై గడ్డలతో లేచిపోతాం!

ఒకరు : ఆ శ్రేష్ఠివే పండించుకో నివ్వమనండి.

నుదాములు : పాపము, వాళ్లను వేధించడం మంచిదా?

[మళ్ళీ కాపులంతా బావురుమని ఏడుస్తారు]

(బాహ్యుణి : వీళ్ల ఏడుపులు నమ్మబోకండి-నగంపంట ఇస్తా
మన్నవాళ్ల ఇండాక ఉన్నారు ఇప్పుడు జాగరే, ఏరీ?

పెద్దకాపు : ఎవరమ్మా, ఏరీ వాళ్లూ? వేసుగదా పెద్దకాపును!
నేను ఒప్పుకొన్నానా తల్లీ, చెప్పండి!

(బాహ్యుణి : నీవుకాదు. (ఒప్పుకున్న వాళ్ల కోసము కలయ
మాస్తుంటుంది.)

పెద్దకాపు : ఎవరో మమ్మల్ని అల్లరిచేయడానికి, నాశనంచేయ
డానికి, అని ఉంటారు! వాళ్ల అసలు పొలాలుచే కాపు
లేనా? - కూలీలయ్యుంటారు. మేము పొలాలు వదిలి

పెడితే తాము చేసుకుందామని కామకు కూచున్నవాళ్ల!
నుదాములు పోనీ పాపము, మీకు నష్టంగా ఉందిగా, వద
లండి. పాపము, ఆ పేదకూలీలే కష్టపడి వ్యవసాయం
చేసుకుంటారు!-వాళ్ల (పాపం బాగుండేదా!

[పెద్దకాపు తెల్లనోయి కాసేపు నిశ్శబ్దము. కాపు
అతనితో గున గునలు]

ఒక కాపు : ఒరే, పాపము నగమిద్దామురా!

ఒక కాపు : ఒరే, నిమ్మ పెద్దకాపును చేసుకోవ్వందుకు ఇంత
తెలివొక్కగా నగమరించా వేమిరా?

బుల్లికాపు : అరే అంత వదులుకోన్న జ్ఞానికే, నీ దొంగవేషము
కనిపెట్టడము ఒక కష్టమైనదా?

(బాహ్యుణి : ఏమిటా గునగునలు! దొంగ పోకడలు పోక, ఒప్పు
కొన్న దావ్యం తీసుకురండి!

పెద్దకాపు : అమ్మా-అయ్యా-అట్లా అనుకోవాకండి.

(బాహ్యుణి : ఏం?

పెద్దకాపు : కట్టిన ఇంటో, నా కట్టుకున్న పెళ్లాం పాక్షిగా,
నా పిల్లలు పాక్షిగా చెబుతున్నాను నేను అబద్ధమోలే-
నా పిల్లలంతా నాశనమైపోవాలి!-

(బాహ్యుణి : (బాధతో) అంతంత ఒట్టు వద్దరా, నాయనా!

పెద్దకాపు : పిల్లలు నాశనమై పోవాలే అబద్ధమండితే ఆ వెధవ
కూలీవాళ్లకే అప్పగించి మా దారిక మేము ఏరే,
వాళ్లమీ చేయగలరు తల్లీ, వ్యవసాయము! గొడ్డా,
గోదా? అరకలుకూడా లేవు. విత్తనాలు ఎక్కడ తెస్తారు?

వాళ్లకు, తాడగా బొంగరం లేనివాళ్లకు, అప్పు పెట్టే
వాళ్లకూడా ఉండరే!-అయ్యో, శ్రేష్ఠవంలాంటి మీ
భూములు పొడై పోలేవే!-బంజర్లయి పోలేవే-ఎందుకూ
పనికిరాకుండా చవుడేసి పోతవే-పాపము, రాజులు రాణులు
లాంటి మీ పిల్లలు అల్లో లక్ష్యంగా అంటూ పోష
పెడితే-మా కేమి వృధి ఉంటుంది తల్లీ-అందుకు
బాధ వదుతున్నాము తల్లీ!

[అతనితోపాటు కాపులంతా లబ లబా ఏడుస్తూ
మొత్తుకుంటారు.]

(బాహ్యుణి (ముఖంలో జాలి చూపుతూ మెత్త పడుతుంది.)
(శ్రేష్ఠి మీ మాటలు నమ్మవద్దన్నాడే, మీ దొంగ ఏడు
పులకు మోసపోవద్దన్నాడే.

పెద్దకాపు : అవునమ్మా, ఆ శ్రేష్ఠి అట్లాగే అంటాడు అగడగా!
అతను తినేదంతా నెత్తురుకూడాయే-మిమ్మల్నికూడా మా
నెత్తురు పిండుకుని తా మంటాడు-(కన్నీళ్లతో) అయ్యో,
చూడండమ్మా, కోసినా నెత్తురుకూడా రాదు

[క్రాడవలి తీసుకొని వదునువైపు చేతిమీద పెట్టు
కుంటాడు.]

(బాహ్యుణి : (తెల్లనోయి) ఆ పాపము మాకు వద్దు నాయన
లారా-వద్దు, ఊరుకో తండ్రీ!-నా కన్నబిడ్డలు
అస్సంలే మాడుతూఉంటే చూడలేక, మిమ్మల్ని పిలి
పించాను నాయనా!-(కన్నీళ్లతో) ఏమన్నా ఇయ్యగలిగితే,
ఉంటే నాలుగు గింజ రియ్యండి-మీకు పుణ్యముంటుంది!

[కాపులు గునగునలు]

బుల్లికాపు : పాపము నగమిద్దామురా!

మరొక కాపు : వాళ్ల పోష మనకు కొడుతుందిరా!

మరొక కాపు : అమ్మగారు కన్నీళ్లు పెడుతుంటే అంకల్ ఉన్న
సీతమ్మనారల్లే ఉందిరా.

మరొక కాపు : ఏదో కొంత పంపైనా ఇయ్యకంటే ఎట్లారా?

పెద్దకాపు : (కాపులతో రహస్యంగా) నోరు మూయండి, మీ జాలి
మీరూను-నాకు నామర్నా తెస్తారా? (ప్రకాశముగా)
అమ్మా, ఎంతమాటన్నారు! మీ పొలాలలో పండితే గింజలు
మీకు ఇయ్యడమే మహిమమా? అయ్యో, కావలెనంటే
మీరే నచ్చి మా పాడు ఇళ్ల చూచుకోండమ్మా! ఒక్క
గింజఉంటే-నా పెళ్లాం తోడు, నా పిల్లలు నాశనం
కావలె-ఉంటే ఇయ్యమా?-అంత పాపిష్ఠులమా?

నుదాములు : (ఇంతసేపూ పరధ్యానంగా భగవద్ద్యాసం చేస్తూఉండి
ధ్యానభంగమై) (బాహ్యుణి, వీలంతా ఎందుకో ఏడు
స్తున్నారు చూడు!

[కాపులంతా మరింత ఏడుస్తారు. ఏడుపులు.]

ఒక్క రూపాయ పొందే-చోట రెండు రూపాయలు పొందండి !

మీరు యూనిట్ హోల్డరు అయినట్లయితే, మీ పెట్టుబడిని ద్వీగుణీకృతం చేసుకోవటానికి మంచి అవకాశం

పునః పెట్టుబడి

నరి సంవత్సరం మీకు వచ్చే అదాయాన్ని పునః పెట్టుబడిగా పెట్టమని మమ్మల్ని మీరు ఆదేశించారు. అప్పుడు కొత్త యూనిట్లు ప్రత్యేకమైన ధరలకు మీకు పొందుతారు—మీ పెట్టుబడి పది సహజవర్షాలకు లేక ఆరోపే రెండవంతలపుటుంది, ఇందుకై మీ ధరకాస్తా జూన్ 30, 1968 రోవల వకాలానికి అందేటట్లు పంపండి.

యూనిట్లలో పెట్టుబడి అభివృద్ధికి రాజమార్గము.

పూర్తి వివరాలకు మీకు దగ్గరలోవున్న యూనిట్ బ్రస్టు ఆఫ్ ఇండియా కార్యాలయానికి వ్రాయండి.

యూనిట్ ట్రస్టు ఆఫ్ ఇండియా

45, పిల్ హరిమన్ రోడ్డు, బొంబాయి-1.

అఫీసులు : లి. కౌన్సిల్ హౌస్ ప్లట్ నంబర్ 1 ■ రంజిత్ బ్యాంక్ బిల్డింగు, పోస్ట్ గ్రాన్డ్, న్యూరాను 1 ■ రి. పోస్టామెంటు ప్లట్ నంబర్ 1, చిత్తూరు.

(బాహ్యుణి : పోనీయండి, నాయన్నారా—మిమ్మును ఏడిపిస్తే మీ పెళ్లాం బిడ్డల సెక్షన్ మోషన్ మాదికాదా! మా పిల్లలవంటి వాళ్ళే మీ పిల్లలూను—అంతేకదా!

(పెద్దకాపు : అరే అరే శ్రీశ్రీ వస్తున్నా డ్రోయ్, పదండి, ఏడివండి, ఏడివండి!—

[అంతా ఏడుస్తూ అదావిడిగా నిష్క్రమిస్తారు.]

(శ్రీశ్రీ : (నవ్వేస్తూ) దడ్డాయి బాబయ్యగారూ, దడ్డాయి తల్లీ!—కాపులు వచ్చిపట్టున్నారు. ఏమిస్తామని ఒప్పు కున్నారు తల్లీ!

(బాహ్యుణి : (కళ్ళనీళ్లు పెట్టుకుంటుంది) నాయనా శ్రీశ్రీ! వాళ్ళంతా కరువుతో మలమల మాడిపోతున్నారు, చూడు. ఏమిస్తారు!

(శ్రీశ్రీ : ఇంతకూ ఎంతకు ఒప్పుకొన్నారు? నా ము పంట పెన్నా రంటిరిగదా!—సగమిచ్చినా మీ అప్పలన్నీ తీరిపోయి మీకీ సంవత్సరము ఏదోవిధంగా గడిచిపోతుంది

[నుదాములు (బాహ్యుణి కొంతసేపు మౌనము.)]

నుదాములు : వాళ్ళేమి య్యగలరు, నిరుపేదలు!

(శ్రీశ్రీ : ఏమా, కావలసినదంతా య్యగలరు

(బాహ్యుణి : అట్లాకాదు శ్రీశ్రీ! అసలే కాలుతున్న వాళ్ళ పాట్లు కొట్టితంటే మాకు మాత్రము కడుపులెట్లా నిండుకవి!—పాపము!—

(శ్రీశ్రీ : అమ్మా, అమ్మా, వాళ్ళంతా దొంగలు—మీరుకూడా గహించలేదా?

(బాహ్యుణి : వాళ్ళమీద మనము దయ చూపవలె. అట్లా ఏడుస్తుంటే జాలివేసింది అడగడానికి కలనాత్మురాలికి నాకే నోరు రాలేదు—ఎట్లా?

(శ్రీశ్రీ : అయ్యో, అయ్యో, అదంతా దొంగఏడుపు, తల్లీ!

(బాహ్యుణి : ఎవరుమాత్రము ఊరికే ఎందుకు ఏడుస్తారు, శ్రీశ్రీ! నీ ఋణాన పోములే—ఎట్లాగో ఎప్పటికో నీ ఋణము తీర్చుకోక పాము, భయపడకు!

(శ్రీశ్రీ : అయ్యో తల్లీ! మీరుకూడా నా బాకీకి తొందరపడుతున్నారేనా? నా ధనమంతా మీ పొలాలలో ధాన్యాలతో వ్యాపారం వల్లనే వచ్చింది. మీదొక గింజైనా ఈ ఏడు కలవ నందువే నా వ్యాపారమూ నుండగించింది. నా సంపద అంతా మీకు సమర్పించుకున్నా కృతార్థుణ్ణి అవుతాను!—

(బాహ్యుణి : నాయనా, శ్రీశ్రీ, నీకు మా మీదొకప్పు భక్తిచేత అట్లా అనిపిస్తుంది కాని, పాపము, వాళ్ళగోడుచూస్తే కడుపు తరుక్కుపోయింది— నా కన్నబిడ్డలు ఆకలితో అటమటిస్తుంటే ఎట్లా కడుపు తరుక్కు పోతున్నదో, వాళ్ళను చూసివా అట్లాగే ఉన్నది నాయనా!

(శ్రీశ్రీ : అమ్మా, మీరుకూడా అట్లా అంటే ఏమి చేసేది, చెప్పండి.

నుదాములు : (అనందము విరిసిన ముఖంతో) కృష్ణా, గోపాల కృష్ణా, బలరామకృష్ణా!—

(శ్రీశ్రీ : (తక్కువ కంఠంతో) అమ్మా, మా ట్లా డ బోకండి. బాబుగారిని చూడండి వారి ముఖమేమిటి, ఆపాదమన్న కము అనందం వెల్లివిరిసింది భగవంతుణ్ణి కాబోలు తలుచుకుంటున్నారు.

(బాహ్యుణి : అవును శ్రీశ్రీ! వారికి చింత లేదు. ఆ గోపాల కృష్ణుణ్ణి తలుచుకుంటే, సరేను

నుదాములు (నవ్వుతూ) (బాహ్యుణి, ఒకనాడే, గోపాలకృష్ణుడే, ఏమి చేశాడనుకున్నావు?—వాళ్ళ అన్న తొందరపాటు మనిషి! ఎందుకో కోపంవచ్చి నన్ను కొట్టవచ్చాడు. గోపాలకృష్ణుడు చచ్చిన లెద్దమువచ్చి ఆ డెబ్బ తాను తిన్నాడు. దానితో వాడి వీవు అంతా వాచిపోయింది—బుచ్చున కుడుమువలెనే పొంగింది—అది చూచి, వాళ్ళ అన్న పాపము కన్నీళ్లు కారుస్తూ కృష్ణుణ్ణి ఓదార్చ పొగాడు—ఎంత పాడు పని చేశాను నాయనా, ఎంత డెబ్బ కొట్టానురా కృష్ణా, అంటూ— అప్పుడు కృష్ణుడేమన్నాడో తెలుసా?—అన్నా, నేను కాబట్టి సరిపోయింది. ఆ మహానుభావుడికే ఆ డెబ్బ తగిలి ఉంటే మనకు (బహ్యు) హత్య దాపురించేది కాదా? మన గురువులు సాందీపము వారికి ఎంత కష్టమయ్యేది? మన యాదవ వంశమే నాశనమయ్యేది కదా!—అప్పటికే గాని బలరాముడు తన తొందరపాటు తెలుసుకోలేదు అతను నా రెండు కాళ్ళనా గట్టిగా పట్టుకొని వదలలేదు. వాకూ కన్నీళ్లువచ్చి అతన్ని కే గిరించుకున్నాను— కృష్ణా, ఏమిటి ఇట్లా వీవు వాచిడేమిటి అంటూ, నా కన్నీళ్లతో ఆ వాపు తుడిచాను— బాహ్యుణి, అప్పుడేమి అద్భుతం జరిగిందో తెలుసా?—వెంటనే ఆ వాసంతా పూర్తిగా మాయమయింది. కృష్ణుడు నవ్వాడు—దొంగ!

(బాహ్యుణి : చూచావుగా—అదీ నాయనా, వారి తీరు!

(శ్రీశ్రీ : ఏకృష్ణుని సంగతమ్మా, వారు స్మరణచేసే—నిజమా, కలా, తల్లీ?

(బాహ్యుణి : నిజమే కాని కలవంటిది—వెనక ఎప్పుడో సాందీపము వారి గురుకులంలో వారి సహాధ్యాయుల సంగతి.

(శ్రీశ్రీ : ఆ యాదవకృష్ణుల సంగతేనా తల్లీ!

(బాహ్యుణి : అవును శ్రీశ్రీ!

(శ్రీశ్రీ : అయితే నేను విన్నది నిజమే అన్నమాట! మరలతే మీకిదారిద్ర్యము ఎందుకమ్మా, తల్లీ?

(బాహ్యుణి : నీవెంత అమాయకుడవు శ్రీశ్రీ!—ఆ మహారాజుకు జ్ఞాపక ముంటుందా?

(శ్రీశ్రీ : జ్ఞాపకం లేకపోతే జ్ఞాపకం చేసేది అటువంటి వారి కింద వేలూ అక్షలు జీవనంలేస్తూ ఉంటే, మీవంటి

పుణ్యరాసుల కుటుంబానికి ఈ మాత్రం సహాయం చేయలేరా?

(బ్రాహ్మణి : శేషి, అట్లా కొడు రాజులకు విశ్వరూపము సర్వసాధారణము—జ్ఞాపకం లేదా దోణాచార్యుల వారిది! దువదరాజులది కథ? దేశమంతా మోగిపోయింది కదా, అవ్వడు! సహపాఠియైన దోణాచార్యులవారు పాపము తన కుమారునికి పాలులేక! దువదరాజును చూడబోతే, ఆయన పరాభవించలేదా! పైగా తాను రాజైన తర్వాత తన రాజ్యానికి వస్తే గొప్ప పదవి ఇస్తానని ప్రతిజ్ఞ చేసి ఉన్నవాడు కూడాను.

(శేషి. అవును గాని చర్వాత దువదరాజులకు ఆచార్యులుచేసిన పరాభవంతోనైనా రాజులకు మరి తిరిగి ఉండదా?

(బ్రాహ్మణి : దోణాలు ధనుర్వేదము నేర్చిన ఆచార్యులు వీరి బ్రహ్మవిద్య నేర్చినవారు వీరికి కోపవేరాదు, శేషి!—వస్తేనా, పాప నా కృష్ణుడూ యాదవులూ అంతా నశిస్తారు నాయనా! అంత పాతిత్యము కట్టుకోవడం మా కెందుకు!—ఏదో విధంగా నాలుగురోజులు కళ్ళు మూసుకుంటే, కాలము వెళ్ళిపోదా! ఎప్పటికైనా మంచి రోజులు రావా?—రావే అనుకో! మన మెవరమూ శాశ్వతంగా జీవించము గదా!

సుదాములు : బ్రాహ్మణి, ఇవ్వాళ ఎందుకో మా కృష్ణయ్య తండ్రి మనస్సుంతా నిండినాడే. వాడు ఎంత చక్కటివాడనుకొన్నావు! ఆ సమయంలో చిత్ర మేమో కాని సహస్ర సూర్యుల తేజస్సు వాంతి, కోటిచంద్రుల చల్లదనమూ వెన్నెలా ఉన్నవే—ఎన్నాళ్ళయినా వాణ్ణి కళ్ళారా చూచి—వాడు నా ఒళ్ళు తాతే ఎంత చమ్మగా ఉండలే—ముక్తికొంత తాకినట్లేనే కృష్ణా, గోపాలకృష్ణా, ఎక్కడున్నావురా, తండ్రి?

(శేషి : స్వామి, అయితే తమరు గోపాలకృష్ణులవారి దర్శనానికి వెళ్ళి రారాదూ?

సుదాములు : నేనా, గోపాలకృష్ణుని దర్శనానికి వెళ్ళడము!—అయ్యో, ఆ సముద్రమధ్యంలో ఉన్న ద్వారకాపట్టణంలోకి నన్ను కావలివాళ్ళు పోనిస్తారా?—ఆ మహాపట్టణంలో అతని యింటి జూడ నా కెవరు చెబుతారు? కాశీనగరంలోనే అడుగుపెట్టి ఎరగము మేము గురువులవారివద్ద బ్రహ్మచర్యవ్రతం నడిపేటప్పుడు, నగరంలో మనము అడుగు పెడతామా? పెట్టినా ఆ మహాజనసమూహంలో మనకు దారి తెలుస్తుందా?—నాయనా, కృష్ణా, వాళ్ళకపోరి కనబడరాదటోయ్యా—ఎందుకు కనబడుతావు!—నేను జ్ఞాపకముంటానా? ఎనిమిదిమంది మహిషులూ, పదహారువేల పైన వందమంది ఇతరభార్యలూ, వాళ్ళ పిల్లలూ, పిల్లల పిల్లలూ ఉన్న నీకు జ్ఞాపకముంటానా?

(బ్రాహ్మణి : చూచావా శేషి, అది వారి తీరు!

(శేషి : అమ్మా, గోపాలకృష్ణులవారు, దువదమహారాజులవంటి వారు కాదటమ్మా, అర్జునుని రక్షించే భగవంతుడంటారమ్మా!

సుదాములు : ఓరి కోరికృష్ణా! నా ఉత్తరీయము నడుముకు చుట్టుకొని చెట్లెక్కి ఆకులు కోస్తూ ఉంటే, నడుముకు బిగించిన ఉత్తరీయపుకొంగు కొంచెము జారింది. వాడు దాన్ని పట్టుకొని వేళ్ళాడాడు ఏముంది! దానితో ఆకాశానికి అంటి ఉన్న చెట్టు చిరారుకొమ్మమీదనుండి ఇద్దరమూ జారి కిందపడ్డాము! నే నతన్ని గట్టిగా కాపిట వేసుకొన్నాను. ఎట్లా గనుకొన్నావు, పావురాళ్ళు ఆకాశంలో పిల్లిమొగ్గులు వేస్తే, అట్లా పల్లిలు కొడుతూ పడ్డాము. తలకాయలు పగిలిపోయింది—ఇద్దరమూ సరిగ్గా కాళ్ళమీద తిన్నగా నిలబడ్డాము. వాడేదో గారడీ చేశాడు. నాకు భయముకూడా వేయలేదు వాడి కాగిలిలో.

(శేషి : శ్రీకృష్ణులవారు ఆకతాయిగా ఉండేవారా?

సుదాములు : ఆకతాయా, అకతాయా?—ఇతే ఏమి, నా కింత బాధ కలగనిచ్చేవాడు కాదు. కాని కొంతమంది రాజపుత్రులను నానాహింసలూ పెట్టేవాడు. షరీనూ ఆ పాండ్రకుణ్ణి, శిశుపాలుణ్ణి, దంతపాక్షుణ్ణి!—

(శేషి : గురువుల దగ్గరకూడా అల్లరి చేసేవారా?

సుదాములు : అమ్మా, గురువులవద్దనే? అల్లరే? పాండిసను వారివద్ద భగవంతుడు కూడా అల్లరి చేయలేడు. పిల్లిపలే ఉండేవాడు. వారో, మమ్ములను తమ పిల్లలుగానే చూచేవారు!—మరి వారికి పుత్రవియోగము కలిగిన తర్వాత, వారికి విద్యార్థులే పుత్రులూ, విద్యలే పుత్రులుకూ.

(బ్రాహ్మణి : మన విద్యార్థులుకూడా తిండిలేక చాలా బాధపడుతున్నారు.

సుదాములు : నిజంగానా, బ్రాహ్మణి?

(బ్రాహ్మణి : నిజంగానే చూడండి—వస్తున్నారదుగా!

[విద్యార్థులు (వవేశము)]

ఏం నాయనలారా, ఇట్లా చచ్చారు?

(బ్రాహ్మచారులు : ఇవ్వాళ ఊళ్లోకి భిక్షకు వెళ్ళినా భిక్ష ఏక్కడా పుట్టలేదు. ఏ ఇంట్లోనూ పాపి రాజలేదు.

సుదాములు : మీకెంత ఆకలివేస్తున్నదోగదా!— భిక్ష కెందుకు వెళ్ళినారు? బ్రాహ్మణి, వీళ్ళందరికీ వెంటవే పంట చేసిపెట్టు!

(బ్రాహ్మణి : అయ్యో! (ఇంట్లోకి నిష్క్రమించును.)

(బ్రాహ్మచారులు : స్వామి, మాకేమీ ఆకలి లేదు. మన యింట్లో బియ్యము నిండుకొని ఉన్నది— భిక్షాన్నము తెచ్చి సమర్పిద్దామంటే, ఊళ్లో బ్రాహ్మ్యమంతా ఇట్లాగే ఉన్నట్లున్నది— ఎవరింటనూ పాపి రాజలేదు— బ్రాహ్మణుల ఇళ్ళన్నీ ఒకే తీరుగా ఉన్నవి—

మదాములు : నాయనలారా, త్వరగా భోజనాలకు సిద్ధంపండి—
వంట బ ఉంటుంది

[బహ్మచారులు : స్వామీ!—స్వామీ—స్వామీ !

[అంతా సందేహిస్తూ ఉన్నారు.]

మదాములు : ఏమిటి నాయనలారా, అట్లా సందేహిస్తున్నారు?
ఏమిటి ?

[బహ్మచారులు : ఏమీలేదు—ఏమీలేదు—ఇంట్లో—ఏమీలేదు

మదాములు : (వినిపించుకోకుండా) వెనక కృష్ణుడు ఏంజేశాడో,
తెలుసునా, ఒకసారి? మరే, నేను భిక్షువేసి తెచ్చుకొన్న
భిక్షాన్నమున్నదే అంతా వెతుకలేకుండా మెక్కి పారే
శాడు వాకు కవము తెప్పించవలె ననుకున్నాడు. వాడు
తింటూ ఉంటే చూస్తూ ఉన్న నాకు, నేను లిస్సకంటే
కూడా అప్యాయంగా ఉన్నది—నా కారోజు విందు భోజనం
చేసినకంటేకూడా కడుపు నిండింది—ఆకలి లేదు అందుకే
పొందీపనులవారు నేనామగదా, “వాడు విశ్వత్తుడూ,
లిలగా మనలను లనుగహించడానికి ఇట్లా చచ్చాడా!”
అని అవ్వడంవ్వడ! ఇప్పటికీకూడా వాకావాటి కృష్ణ టి
తలుచుకుంటే ఆకలి ఉండదు

[బహ్మచారులు : స్వామీ, మీ రాకథ చెబుతూ ఉంటేనే మాకుడవు
లివ్వడు నిండినవి నిస్సత్తులు మాయమైపోయి—ఉపాధ్య
యానులవారు వంటలో శివగడ సక్రరలేదు—మాకు
ఆకళ్ళిలేవు—వారిని వంటచేయవద్దని చెప్పిస్తాము
స్వామీ!

[శ్రీశ్రీ : ఏమిటో అంతా చిత్రంగానే ఉన్నది మీరికి ఆకళ్ళు
లేవు. అమ్మవారికి అసలే ఆకలిలేదు ఎటువచ్చి ఆ పిల్లలే
పాపము ఆకలితో సొరసొలాడుతున్నాను—మీరికా వేద
పాఠాలు ఎల్లప్పుడూ అమృతం కురుస్తుంది కాబోలు!

[బహ్మచారులు : సెలవు తీసుకుంటాము పాఠాల చింతలకు
వెళుతున్నాము.

[సమస్కరిస్తూ నిష్క్రమిస్తారు]

[శ్రీశ్రీ : గురదేవులను ఎట్లా బావా శ్రీకృష్ణులవారి దర్శనానికి
వెళ్ళేట్లు చేయవలె !

[బాహ్మణి : (కళ్ళ నీళ్ళతో) (వవేళిస్తూ) స్వామీ—

మదాములు : ఏ మట్లా బేంవై ఏడుస్తున్నావు ! ఒకసారి భగ
వంతుడే తలుచుకో !—

[బాహ్మణి : ఆ భగవంతుడే తలుచుకోనే ఏడుస్తున్నాను.

మదాములు : ఏమిటి విశేషము ?

[బాహ్మణి : మన కా భగవంతుడు ఇంత దారిద్ర్యము ఎందుకు
తెచ్చి పెట్టివాడా అని ఏడుస్తున్నాను.

మదాములు : దారిద్ర్య మేమిటి ?

[బాహ్మణి మీరేం తెలుస్తుంది ! వేళకు యింత వండి పిలిస్తే
వైద్యరేవానికి :స్తారు - ఇవ్వాలి అంటే అందుకు ఇంట్లో
గింజ లేదు ఇంత అహ్మచారులలా పాపము ఆకలితో
శారశార లాడుతున్నారు - ఇక మన పిల్లలు చూడండి
—అడుగో, అన్నమో రామచంద్రా అని అట్లా ఏడుస్తు
న్నారు.

(తెరలో పిల్లల ఏడ్పులు)

పిల్లలు : అమ్మా, ఎక్కడికి వెళ్ళావే? ఆకలిస్తున్నదే! ఇప్పుడే
వంటచేసి వడ్డిస్తే ఆకులు కుట్టుకోమంటే కాదుటే?—
మాడు రోజు లైందమ్మా అన్నం పెట్టి మాకు నీవు!—
ఈ కాస్త దాన్నలో యిలా గుప్పెడు అద్దిమెరుకులైనా
పడేయమ్మా! ఆకలితో చస్తున్నామే! కడపులో ఆకలి
మండిపోతున్నదే—అయ్యో, అమ్మా, అన్నమే!—

[బాహ్మణి వింటున్నారా ?

[శ్రీశ్రీ : (కళ్ళ నీళ్ళు తుడుచుకుంటూ శల వంచుకుని ముఖ
మావలకు తిప్పకుంటూ) అమ్మా, గురదేవు
శ్రీకృష్ణులవారి దర్శనానికి వెళ్ళమని చెప్పడమ్మా!

[బాహ్మణి : తమరు శ్రీకృష్ణ భగవానులను దర్శిస్తే ఈ
మాత్రము దారిద్ర్యము పోగొట్టలేదా ?

మదాములు : శ్రీకృష్ణులూ, నేనా? యాచకాణిగా అడగు
తానా?—మనకేం జరుగ్తుందని?—సన్నపడు ఎట్లా
చూడేవాడో తెలుసునా? దేవునిగా పూజించేవాడు,
తె సిందా? నేను దేవీరిస్తూ యాచిస్తానా? ఎంత
మాట!

[బాహ్మణి : శ్రీశ్రీ, ఇంత అమాయకుండు నేనేమి చెప్పగలను
నాయనా! నీవైనా చెప్పి చూడు!

[శ్రీశ్రీ : గురదేవా, ఉపాధ్యాయానులవారు చెప్పేది యాచన
చేయమని కాదు ఎట్టే, శ్రీకృష్ణ భగవానులవారి దర్శ
నానికి వెళ్తే వారే మిమ్ములను కుశలప్రసన్న చేస్తారు.
అప్పుడు ఇక్కడి సంగతి సందర్భాలు జెడిలే—అడగ
కుడానే వారండట వారే చిక్కులు తీరుస్తారు.

మదాములు : ఎంతమాడున్నావు శ్రీశ్రీ! శ్రీకృష్ణుడంటే రాజ
మాత్రుడునుకొన్నావు వాడు భగవంతుడు! భగవంతుడంటే
తెలిసిందా! వాడికి ఒకరు చెప్పాలనా, సర్వజ్ఞుడంటే—
అంతా తెలుదా? ఏదో లిల! వెనకన్న ఉడికిద్దా
మని ఎన్నెన్ని వేషాలు పోషాడుకున్నావు! ఇప్పుడూ బేంవై
వేషమే, పరీక్షే! వాడి మాయలోపడి సొమ్మంటావు అన్నా?—
భలే చెప్పావు, శ్రీశ్రీ!

[శ్రీశ్రీ : గురదేవా, నేను ముచ్చటచేసేది, అదే!—శ్రీకృష్ణ దేవుల
వారికి మిమ్ములను చూడవలెనని కొరిక కలిగి ఇండలా
వాటకంవలె కల్పించారు, అదే!—వారి దర్శనానికి వెళ్ళండి!

మదాములు : బాగా చెప్పావు శ్రీశ్రీ! నా చదువు చట్టబంధులు
కాను! వాకింతమాత్రము రావలసింది. చిన్ననాటి స్నేహి

తుంటి ఒకసారి చూడలే ననుకున్నాడంటావా, మా కృష్ణయ్య తండ్రి? అయితే వెంటనే బయట దేరుతాను!— కృష్ణా, కృష్ణా, ఇదుగోరా వస్తున్నాను!— బ్రాహ్మణీ, నా గోపాలకృష్ణుడు మహారాజ తొలిసిందా?—రాజధిరాజా!— వాడికి కానుకగా ఏమి తీసుకువెళ్ళాది?

(బ్రాహ్మణీ : (కళ్ళనీళ్ళతో స్వామీ, ఇవిగో ఈ లటుకులు! ఇవి నాలుగిళ్ళలో లడిగితెచ్చి ఎవకు వా. బెట్టి ఇద్దామను కొంటున్నాను—ఇంతకంటే ఏమిలేవు)

సుదామలు తే, ఏదుంటే అదే! వేసు తుంటిడక మిచ్చినా త్రిలోక రాజ్యంకంటే ప్రియంగా తీసుకొంటాడు. తే!—మూట కట్టుకొంటాను!

[అడుగులు చినిగిన కొంగున మూటకట్టుకుంటూ]

య శ్శివో నామరూపాభ్యాం యాదేవీ సర్వమంగలా తయోః సంస్కరణా త్సంసారం విఘ్నస్తత్ర సజాయతే. —ద్వారకాగరానికి వెళ్ళిస్తాగాని బ్రాహ్మణీ, బ్రహ్మచారు లకు ఏమీ భోజనం లోపము చేయదోరు సుమా! శ్రీశ్రీ, వాచేల శ్రీకృష్ణదర్శనం చేయిస్తున్నా నీకు సర్వశుభ లా కలుగుగాక!

[అంతా నిష్క్రమణం]

రంగము రెండు

[ద్వారకానగరంలో దేవకీదేవి మందిరము. ప్రవేశము దేవకీదేవి—శ్రీకృష్ణుడు]

దే.కి : ఏం నాయనా?

(శ్రీకృష్ణుడు : అమ్మా, ఏమో కడుపులో మంటగా ఉన్నదమ్మా! దే.కి : అకలేమోరా!

(శ్రీకృష్ణుడు : ఎదేమ్మా!

దే.కి : నా కోడళ్ళు ఎనిమిదిమంది ఉన్నా, ఒక్కరూ కడుపు నిండా అన్నమే పెట్టలేదా?

(శ్రీకృష్ణుడు : లేదమ్మా!

దే.కి : అయితే చాళ్ళూ చేతులూ కడక్కో, ఇక్కడ వుండువుగాని.

(శ్రీకృష్ణుడు : ఏమి వండావమ్మా?

దే.కి : అయితే కసుక్కుంటా ఉండు!—ఏమీ, ఇవ్వాళ ఏమి వంటచేశారే?

[తెరలో]

చేటి : గోపురంతో నివ్వరి దాన్యం వండి—

[ఇంతలో కలకలంగా అన్న మహిషులూ ప్రవేశము]

రుక్మిణి : అత్తా, శ్రీకృష్ణదేవులకు కడుపునిండా భోజనం పెట్టారా? మా యింటోళ్ళ ఏమి ముట్టలేదు

సత్య అత్తా, వాచేతిలో ఏదీ వడ్డించినా అప్యాయంగా ఆర గించేవారు, ఒక్కమేతుకు ముట్టుకో లేదన్నాళ.

అక్షణ : అత్తా, ఎన్నడూ ఇట్లా నా చేతిపెట్టు నిరాకరించి ఎరుగరే.

భద్ర : నా కర్మము, వాచేతిపెట్టే పనికిరాకపోయిందా అని నాకు కోపముకూడా వచ్చింది అత్తా, ఎంత మతిలేనిదాన్ని!

సుదంత : ఎదేమైనా జబ్బు రాదు గదా అత్తయ్యా.

జాంబవతి : ఏ రాక్షసునితోనైనా యుద్ధముచేసి వచ్చారేమో, అత్తయ్యగారూ!

మిశ్రవేంద : నాకు తలుచుకుంటే ఇదంతా ఏదో అయోమయంగా ఉన్నది, అత్తయ్యా!

కాలింది : నా హృదయంలో శ్రవీభూతమై ప్రవహించే సురలు త్రావేలమృతము కలిపిపెట్టినా వద్దన్నారు ఏమిచేయ గలను, అత్తా!

దే. దే. : నాయనా, ఏమిరా కృష్ణా, ఇది ఏమైనా అమాయకు రాళ్ళు నా కోడళ్ళనందరినీ అల్లరిపెట్టే ఎత్తు కాదు గదా, తండ్రి!

(శ్రీకృష్ణుడు : అయ్యో, కాదమ్మా, నీ చేరి పెట్టన్నా తింటే కడుపు మంట తీరుతుందేమోనని యిటు వచ్చామ్మా!

[మంథము బాధతో చిల్లిస్తాడు.]

దే.కి : అయ్యో, నాయనా — ట్వరగా లే తండ్రి భోజనానికి!

(శ్రీకృష్ణుడు : ముందు, ఏమి చేశారో చెప్ప, మీ ఇంటోళ్ళ?

దే.కి : చేటి, ఏమి చేయించావో చెప్ప.

చేటి : గోపురంతో నివ్వరిదాన్యం వండి దానిలో ఘుమఘుమ లాడే సుగంధ ద్రవ్యాలతో పాటు శౌరి, స్నేహింప లవణం చల్లి అబీర పొంగి చేసి వున్నది

రుక్మిణి : సరిగ్గా మా యింటోళ్ళనూ ఎదే చేయించా అత్తా.

[అది విని తక్కిన మహిషులు ఇంతేనా అన్నట్లు కనబడి కనబడకుండా మూతులు విరుస్తారు—ముందు తక్కిన మహిషులు చెప్పేప్పుడు కూడా రుక్మిణి తప్ప మిగిలిన వాళ్ళు అట్లాగే చేస్తారు.]

(శ్రీకృష్ణుడు : దాని మాట వింటేనే కొరపోతున్నది.

[దగ్గుతాడు. శ్వాస కష్టంగా ఆడుతున్నది.]

[తక్కిన మహిషులు సంతోషిస్తారు. ముందుకూడా రుక్మిణి తప్ప తక్కినవారు అంతే]

దే.కిదే! ఏమినాయనా, అట్లా దగ్గుతున్నావు! పోనీ, అట్లా అయితే అది వద్దులే ఇంకా ఏమి చేయించావో చేటి?

చేటి : సరాహమాంసము సెనగవప్పతో కలిపి వండి మిరియాలు కుంకుమపువ్వు కస్తూరి ఇంగువ ధనియాలు దాచినచెక్క ఇత్యాదులలో కమ్మగా పోపువేశామ్మా!

జాంబవతి : మా నాయన ఈ ఉయ్యమే పోతుపరాహుణ్ణిచేసి వెంటనే భగవానునిద భక్తచేత పంపించాడు అత్తా!

అప్యాయంగా ఆరోపిస్తారని ఎన్నెన్నిరకాలుగానో చేయించాను భక్తుని ఉడుగర అని ఎక్కువ ఇష్టపడతారని ఆశించాను

శ్రీకృష్ణుడు : అబ్బబ్బా, ఆ కల్లాకపు పట్నా దెబ్బలు వెనక నాతో యుద్ధముచేసిన రోజు మళ్లా జ్ఞాపకము వచ్చి గొంతుపట్టినట్లువుతున్నది, కలుచుకుంటేనే !

(శరీరమంతా కుంచిస్తాడు.)

దేవీ : పోనీ, అది కాకపోతే మానె కృష్ణ మృగమాంసము నన్న నన్నని ముక్కలుచేసి పెనరవన్నతో చేయించిన పాతాళపు కూరకూడా ఉంది.

సత్య : సరిగ్గా ఎదే మాయంటల్లానూ చేయించా.

శ్రీకృష్ణుడు : కృష్ణ మృగమాంసమా నాకు సయించేది, అబ్బబ్బా !

[సత్య చిన్నబుచ్చుకుంటుంది. తక్కిన మహిషులు అమెవైపు విడ్డూరంగా చూస్తారు.]

చేటి : గోదధి నడగట్టి చక్కర కలిపి కస్తూరి కుంకుమపువ్వు పచ్చకర్పూరం ఏలకులు అవంగాలు త్యాది సుగంధి ద్రవ్యాల చూర్ణాలు కలిపి శ్రీఖండం చేశము.

భద్ర : నేనూ ఎదే చేయించాను

శ్రీకృష్ణుడు శ్రీఖండం కలుచుకుంటేనే దోకు నస్తున్నది.

చేటి : ఇవ్వాలనే దాశరాజులు సముద్రపు అగాధజలాలలో పట్టిన అపూర్వమత్స్యాలు తెచ్చి సమర్పించారు. వాటితో రక రకాల కూరలూ చిప్పాలూ చేశము

మిత్రులందరి : మా మహాసంతోకూడా అజే చేయించాను.

శ్రీకృష్ణుడు : ఛీ, ఛీ ! మత్స్యహారమంటేనే ఓకిలింత వస్తున్నది, పాడు వాసన.

చేటి : అవుపాలూ, చెరుకురసమూ, తేనె కలిపి ఘాటైన మిరియాలతో తీయని పానీయముచేసి ఉన్నది.

కాలింది : నేనూ అట్లాగే చేయించాను.

శ్రీకృష్ణుడు : ఆ పానకం తీసి మొహంమొత్తుతున్నది

చేటి : కీచకులు సింధుబొమ్మల అరణ్యాలలోనుంచి రంగురంగుల కపాతాలు పట్టి తెస్తే వాటితో ముద్రాహారము బహుమ్యుల మధుర మనోజ్ఞంగా చేసినాము.

సుదంత : మా యింటనూ ఎదే చేయించి స్వామిని ఆరగించ మన్నాను.

శ్రీకృష్ణుడు : అది తలచుకుంటేనే అసహ్యంగా ఉన్నది

చేటి : అమ్మా, మన యింటల్లో గోక్షీరముతో ద్రాక్ష పండ్లు, జీడిపప్పు కలిపి చక్కెర పొంగలి చేసి హయ్యంగవీము కుమ్మరించినాము దానితో ఎంట యిల్లంతా ఘుమ ఘుమ లాడుతున్నది.

దేవీ : వాయనా, నీకు చక్కెర పొంగలి అంటే యిష్టమే గదా ! తిందువుగాని పద !

లక్ష్మణ : అత్తా, నేనూ అదే చేయించి ఆరగించమన్నాను గదా !

శ్రీకృష్ణుడు : దాని పేరు చెబితేనే ఇవ్వాలే వెళ్లిపోయేట్లు ఉన్నది

దేవీ : చేటి, నా కోడళ్ళ చేయించినవే కాని మన మహాసంతో మరేమీ చేయించలేదుట ?

చేటి : చేయించకేమి తల్లీ ! గోదధితో దధ్యోదనము అల్లము మిరియాలతో కమ్మగా చేయించాను నిష్కమయి ల పులుసుతో అప్పడు గవగాడిన స్వర్ణ తైలంతో తిరుగ మాత పెట్టిన పుడవోర, చూపులక ఎంతో ఆకర్షకంగా ఉన్నది. గారెలు, లడ్డు, జిలేబి, హవా, బాసింది, గులోబుజాము.

శ్రీకృష్ణుడు : చాలు, చాలు, వాటిపేర్లే విసలేకుండా ఉన్నాను.

దేవీ : మరేమి కావాలే నాయనా ?

శ్రీకృష్ణుడు : ఏమీ అక్కరలేదమ్మా, ఆకలివేస్తున్నది వీళ్ళ కేమి తెలుసునమ్మా నా రుచులు, కన్నతల్లిని నీకు కాకపోతే !

దేవీ (కంట పెడతూ) నాయనా, నిన్ను కడమె కాని పెంచవనైనా పెంచలేదగదరా నేను. ఒక్కచుక్కపాలైనా ఇచ్చి ఎరగనుగదా తండ్రి ! పాప మాయతోడ వస్తే, దానికి తెలియవచ్చు ! దూరాన ఉన్నది గదా. కబురంపినా రావాలంటే వారమురోజులైనా పడుతుంది

చేటి చిత్రము తల్లీ ! అదుగోనమ్మా, యశోదమ్మగారు రానే వస్తున్నారు, చూడండి

దేవీ నిజంగా ? దానికి తెలుసు, మా కృష్ణయ్య తండ్రికి ఏవేళ కేది కావలెనో !

[యశోద, కొందరు గోపికలు పాలు పెరుగుల దుత్తలతో ప్రవేశము]

యశోద : (ప్రవేశిస్తూనే) నా కృష్ణయ్య తండ్రి !

[అంటూ పసివాణ్ణివలె కౌగిలించుకుంటుంది; ముద్దాడు తుంది.]

ఇదేమిటి నాయనా ! నీ నిండుబొజ్జ, నీ పొన్నారిబొజ్జ, తోరుమంటూ లక్కలించుకొనివేయి ఏడుస్తున్నది ! అయ్యో, పేగు లట్లా అరుస్తున్నవి.

శ్రీకృష్ణుడు : ఆకలి వేస్తున్నదమ్మా, ఆకలి !

యశోద : దొంగా, నీకు ఆకలా ? ఇంతమందీ ఉండి వీళ్ళు నీ ఆకలే తీర్చలేకవేయినారూ ? తక్కురు వేదాలు.

దేవీ : మాకు తోచినవన్నీ చెప్పిమమ్మా ! ఏది చెప్పినా దోకు అంటాడు, మరేమి కర్మమో ఇది.

యశోద : అవు పాలు ఇచ్చారా ?

దేవకి : ఒక్క పాలేమిటి, ఎన్నో కలిపినవి ఇచ్చినా, వద్దంటాడు.
యశోద : గోపీ, ఆ పాలిట్లానే. (వజంలోనుంచి తెచ్చిన
తాజా పాలు !

[అందుకొని ఆవు పాలిస్తుంది. శ్రీకృష్ణుడు ఆ పాలు
త్రాగుతాడు. పొట్ట నిండుతుంది. అంతా సంతోషిస్తారు.
ఇంతలో ఒక్కసారి తాగిన పాలన్నీ వెళ్ళబోసుకుంటాడు.]

యశోద : అయ్యో నాయనా - ఆ పాలు విరిగినవిరా. విరిగిన
పాలు తెచ్చారుటే ! - లయిరే ఈ పెరుగు తాగు !

[అని గోపిక దగ్గర పెరుగు తీసుకొని ఇస్తుంది.]

శ్రీకృష్ణుడు : (చప్పరిస్తూ) ఎంత ఆప్యాయంగా ఉందిమాటే
ఈ పెరుగు !

[మహిమలంతా చిన్నపుచ్చుకుంటారు. అకస్మాత్తుగా
అదికూడా వికారపెట్టుతున్నట్లుగా వెళ్ళబోసుకుంటాడు.]

యశోద : అయ్యో, కర్మమా! పులిసిన పెరుగు తెచ్చారు కాబో
లనే అయితే పోనీ ఈ వెన్న తీసుకు ఇవ్వమగా !
మరియంటి వెన్నరా!

[శ్రీకృష్ణుడు నోట్లో పెట్టుకొని ఉముస్తాడు
అనవ్వవడుతూ.]

యశోద : దొంగ కుంకయ్య కృష్ణయ్యా! దొంగ వెన్న కాని
రుచించదు కాబోలు వెన్నదొంగలుగారికి! ఎక్కడ దొంగి
లించేను?

శ్రీకృష్ణుడు : ఆకలమ్మా !

బుక్కిణి : స్వామివారు యశోదమ్మగారివద్ద చిదేళ్ల పిల్లవాడుగా
కనిపిస్తున్నారేమి?

[అంతా ఆశ్చర్యపోతున్నారు]

యశోద : అయ్యో వా తెలివిమందా! - నా పాలు తాగవలెనని
వీడికి మనుసయింది కాబోలునే. నా రొమ్ముల
అందుకే పాలు నిండినవి.

వత్సభామ : అక్కా, స్వామివారు సంవత్సరం పసిపాపడుగా కని
పిస్తున్నారేమి !

[అంతా ఆశ్చర్యపడుతుండగా యశోద శ్రీకృష్ణుణ్ణి
ఒళ్ళోకి తీసుకొని పాలు కుడుపుతుంది.]

దేవకి : యశోద ఎంత ధన్యురాలు !

భద్ర : అయ్యో, మన కృష్ణ స్వామిని యశోదమ్మగారు పారించింది.

మదంత : అయ్యో, స్వామి ఏడమ్మా ?

తక్కిన మహిమలు • యశోదమ్మ తల్లి, నీవు వచ్చి మమ్ములను
రక్షించావమ్మా ! శ్రీకృష్ణులవారి ఆకలి తీర్చావమ్మా !
[బదికినామమ్మా !

[యశోద రెండు రొమ్ములలో పాలూ బిపోతవి.
పైటలో మూతి తుడిచి వెన్న రాస్తుంది. శ్రీకృష్ణుడు
తృప్తిపడ్డట్లు ఒక్క క్షణము కన్నుమూస్తాడు. యశోద
ఒడిలోనుంచి లేవగానే యధావకారము పెద్దవాడవుతాడు.]

శ్రీకృష్ణుడు • అమ్మా, ఆకలే !

యశోద : నాయనా, నా రొమ్ముల్లో ఒక్కచుక్క పాలు మిగిల
కుండా తాగినావు గదా, ఇంకా ఏమిచ్చేది తండ్రి ?

[కంటనీరు పెడుతుంది]

[శ్రీకృష్ణుడు : ఆకలే ! - ఆకలే !

[తెర వడుతుంది.]

మూ డ వ ర ం గ ము

[ద్వారకానగర ద్వారప్రదేశము]

సుదామలు • నాయనా, భేరా ద్వారకానగరం?

1 ద్వారపాలకుడు చిత్తము, స్వామి!

సుదామలు నాయనలారా, మీరెరు, చేతుల్లో గడలు పట్టు
కున్నా రెండుకు ?

2. ద్వారపాలకుడు . మేము ద్వారపాలకులము, శత్రువులు లోపల
ప్రవేశించకుండా కాపలా కాస్తున్నాము.

సుదామలు వేను శ్రీకృష్ణుణ్ణి చూడడానికి వచ్చామగాని మరి
నన్ను లోపలికి పోనిస్తారా ?

1, 2. ద్వారపాలురు చిత్తము ' (నమస్కరిస్తారు)

సుదామలు ప్రభువుల ద్వారపాలకులకు ఏమైనా బహుమాన
మిస్తేగాని లోపలి కెవరినీ పోయరంటారు. మీకు
వా ఆశీర్వాద మిస్తాను మీకు సర్వశుభాలు కలుగుతవి.

[ఇద్దరు ద్వారపాలకులూ ఆయన కాళ్ళకు మ్రొక్కుతారు]

1. ద్వ. పా.: పెద్దల ఆశీర్వాదంకంటే మాకేం కావాలే! ఇతర
బహుమానాలు తీసుకునే ద్వారపాలకులు ద్వారకా నగ
రాన లేరు.

2. ద్వ. పా. మీబోటివాళ్ళను అడ్డగిస్తే మా ప్రాణాలు నిల
వవు శ్రీకృష్ణ ప్రభువులు సవాసిత్తులు !

సుదామలు ఎంత మంచివాళ్ళు నాయనా మీరు? వాకూ తెలుసు
అతడు సవాసితుడని అనుభవం వల్ల చిన్నప్పుడు
మా గురువుల గురుకులంలో ఏమయిందో తెలుసువా ?

1 ద్వ. పా.: చిత్తము, సేవియండి.

సుదాములు : సమిధలు తీసుకురావడానికి లడవిలో ఆ రోజు ఒంటరిగా దూరము వెళ్ళాను, గంగాతీరం. లక్కడ ఇసుకమీద పెద్ద మొసలి పాకుతూ నన్ను చూచి నోరు తెరిచింది. వేసు చూడవేలేదు ఎక్కడినుంచివచ్చాడో మా కృష్ణయ్య తండ్రి, దాని నోరు రెండు దండలా రెండు చేతులతో నట్టి చీల్చి అవలల పారేశాడు—అప్పుడు చూచాను వేసు అనా డతను నా వెంట రాసుకూడలేదు ఎప్పుడూ నన్ను వెయ్యికళ్లతో కనిపెట్టి ఉండేవాడు.

1 ద్వ. పా. చిత్తము, తమరు వారి సహాయులన్నమాట. తమరు చాలా లలిసి ఉన్నారు బాబూ!

సుదాములు: శ్రీకృష్ణుని ఇల్లు ఎక్కడ ఉంటుంది నాయనారా?

1 ద్వ. పా. వారి భవనమా? నగరిమధ్యలో వారి భవనము తెలియనివాళ్ళవారు? అయినా తమరు లలిసి ఉన్నారు, డలలేరు కాని మా చేతులమీద ఎక్కించుకునిపోతాము

[ఇద్దరూ చేతులు చాపి కుర్చీగా చేసి ఆ చేతుల కుర్చీ మీద సుదాముని కూర్చోబెట్టుకొని శ్రీకృష్ణ భవనానికి బయలుదేరుతారు.]

[శ్రీకృష్ణ భవన సమీపంలో శ్రీకృష్ణుడు వరు గెత్తుకుంటూ ఎదురొత్తాడు. రుక్మిణి సత్యభామాదులు వెనకాల అదుర్దాగా వరగాంటారు పీచివెంట.]

సత్యభామ : స్వామికి ఇవ్వాలి సిద్ధి ఎర్రలేదు గదా!

శ్రీకృష్ణుడు : ఎన్నాళ్లకు కనిపించావు స్వామీ! నీ కోరికలు కలవరిస్తున్నాయి

రుక్మిణి : ఈయన ఎవరో? వారదుడు కాడు, దుర్వాసుడుకాడు—ఎవరో ఇంత మహాపుంగవాలి!

[శ్రీకృష్ణుడు సుదాముల రెండు పాదాలూ భక్తితో రెండు చేతులతో మృదువుగా గ్రహించి శిరస్సున పెట్టు కుంటాడు.]

రుక్మిణి : (సుదాముల రెండుపాదాలూ నెత్తిన ధరిస్తూ)

అది భిక్షువు నదాశివుడమ్మా మీరు!

[అది చూచి తక్కిన మహిషులు ఒక్కొక్కరూ సుదాముల పాదాలు శిరస్సున ధరిస్తారు]

సుదాములు : (అనందబాష్పితో) నీకు తగినవాళ్ళేరా నీభార్య లంతాను! ఏమో ఏమో అనుకున్నాను.

రుక్మిణి : మేమంతా ధన్యురాలము

శ్రీకృష్ణుడు : దింపండి నేలమీదికి. (ద్వారపాలకులు దింపువారు)

[అంతట రుక్మిణి సత్యభామలు ఒక పాదమూ, మరి యిద్దరు ఇంకొక పాదమూ ఇద్దరిద్దరు చెరి ఒక బుజమూ

పట్టుకొని సుదాములను ఎత్తగా శ్రీకృష్ణుడు నడుమగా మెడ వూని దేవతామూర్తినివలె మందిరంలోకి తీసుకొని పోయి శ్రీకృష్ణుని తల్పంమీద కూర్చోబెడతారు. రుక్మిణి ఒంగారు కలశంతో జలము తెస్తుంది. సత్యభామ బంగారు పళ్ళెము పాదాలక్రింద ఉంచుతుంది. రుక్మిణిసోసే గంగతో శ్రీకృష్ణుడు పాదప్రక్షాళన చేస్తాడు. తక్కిన పత్నులు తాము కట్టిన పట్టుపుట్టాలు చెరగులతో తడి ఒత్తు తారు. శ్రీకృష్ణునితోపాటు అంతా పాదోదకం శిరస్సులపై చల్లుకొంటారు]

శ్రీకృష్ణుడు ఈ మహానుభావుడు దూరప్రయాణాలలో చాలా బడలి అపకలితో ఉన్నాడు. వెంటనే అభ్యంజనస్నానము చేయించి బోజనము ఏర్పాటుచేయండి.

సుదాములు నీవు తాళేనే అమృతస్నాన మయిందిరా, ఎంత చల్లగా ఉందిరా, నీ అను స్పర్శ! నీ దివ్యమంగళవిగ్రహం చూస్తుంటేనే కడుపు నిండుతున్నదిరా కృష్ణయ్య తండ్రి!

[మహిషులంతా అడావిడిగా అభ్యంజనాదులకు పర్రు గెత్తుతారు.]

[తెర]

నా ల్ల ప ర ం గ ము

[ప్రవేశము ద్వారకానగరపౌరులు—వీధిలో]

- 1 పౌరుడు : ఇంత విచిత్రం ఎన్నడూ చూడలేదే! కృష్ణ స్వామిని అన్నీ లీలలే.
- 2 పౌరుడు : ఆ రుక్మిణి అమ్మవారు ఆ చినిగినబట్టల బాద సయ్యకు బాసినకత్తెవలె ఉపచారము చేస్తున్నది.
- 3 పౌరుడు : ఆ సత్యభామమ్మగారు కట్టిన చీరే ఇంత మాయ నీయదే, అట్టువంటి ఆమెగారుకూడా ఆ బాసనయ్యపాదాల కంటేన ఎర్రటివట్టి చీరేచెంగుతో తుడిచి ఆ ఎర్రటి మృత్తిక ముఖాన తిలకంగా ధరించింది.
- 4 పౌరుడు : ఒకరేమిటి, అష్టమహిషులూ ఆయనకు వంతులు పడి ఉపచారాలు చేస్తున్నారు. ఎవరైయుంటాడు చెప్పా, ఈన ?

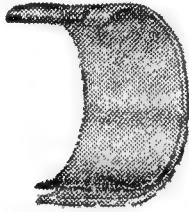
- 1 పౌరుడు : వారదుడా ?
- 2 పౌరుడు : మహాలి ఏదీ? దూర్యాను జేమో!
- 1 పౌరుడు : అయితే జడలేవీ? ఈ చిరుగుగుడ్డలు కడతాడా ఆయన, వల్లెలాలుగాని!
- 3 పౌరుడు : ధర్మరాజులవారైయుంటారు.
- 4 పౌరుడు : ఓరి బుద్ధిహీనుడా! అరణ్యవాసంచేస్తూ ఉంటే మాత్రం ధర్మరాజులవారి కేమి కొడవ! ఇంత చిక్క ఉంటారా? అనలు వారు నియమభంగంచేసి నగర ప్రవేశం చేస్తారా?

LEADING ENGINE MANUFACTURERS

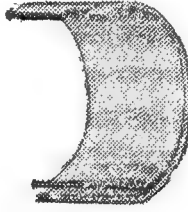
Prefer

CLEVITE

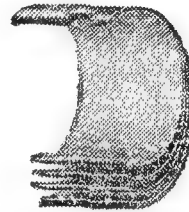
Bearings

Babbitt for moderate loads

Straight copper alloy for intermediate loads

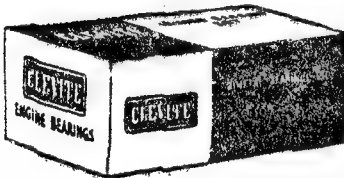

Overlay-plated copper alloy for heavy loads.

BEARINGS

Offer you the Six Stupendous Advantages:-

- MAXIMUM LIFE
- IDEAL SURFACE ACTION
- EFFICIENT EMBEDDABILITY
- BEST CONFORMABILITY
- EXCELLENT RESISTANCE TO CORROSION
- HIGH TEMPERATURE STRENGTH.

BIMETAL BEARINGS LIMITED

(in technical collaboration with Messrs. Clevite Corporation,
Cleveland, Ohio, U.S.A.)

Sembiam

Madras-11

అ ర వ ర ం గ ము

[ప్రదేశము: గురుకులముతో: ప్రవేశము [బాహ్యుణి, శ్రీషి]]

(శ్రీషి : అమ్మా, మీ పొలాలలో నాలుగేళ్లుగా పేరుచొన్న పాప మంతా వదలిపోయింది.

(బాహ్యుణి : ఏమిటా పాపము నాయనా ?

(శ్రీషి : మీకు గింజ కొలవకుండా పండినదంతా పొరిస్తున్న ఆ కాపులు !

(బాహ్యుణి : వాళ్లెవరి చేస్తారు, పాపము, వర్షాలు లేక పంటలు పండకలే

(శ్రీషి : ఎంత అమాయకులమ్మా మీరు ? ఆ పాపిష్టులు ఉన్నందువల్లనే వర్షాలు లేవు.

(బాహ్యుణి : మరి యిప్పుడు వర్షాలు పడుతున్నవిగా !

(శ్రీషి : అదే విశేషము తల్లీ ! వాళ్లంతా ఊరు వదలిపోయిన రోజే వర్షాలు పడడ మారంభించినవి.

(బాహ్యుణి : లడేమిటి, వాళ్లు పాపము గ్రామము విడిచి పోయి నారా ? - ఎందువల్ల ?

(శ్రీషి : పాపము కూడానా ?

(బాహ్యుణి : అయితే మా యింటికి పుష్కలంగా ధాన్యమూ ఇతర గ్రామాలూ పంపింది ఎవరు ? వాళ్లుచాదూ ?

(శ్రీషి : కాదు, కాదు, కావేకాదు వాళ్లు పండిన ధాన్యమంతా ఇళ్లలో దాచుకున్నారు. ఉపాధ్యాయులవారివద్దా, తమ దగ్గిరా, ధాన్యము ఏగూ తేవేలేదని చెప్పరాని ఒట్టు పెట్టుకున్నారు గడమ్మా! - వాళ్లు ఇంటికిపోయి చూచు కుంటే, ఇళ్లలో దాచుకున్న ధాన్యము గింజలేకుండా ఎన్నడూ కని విని ఎరగని కృష్ణవర్ణపు పురుగులుపడి తినివేసి ఉన్నవి

(బాహ్యుణి : అయ్యో, పాపము !

(శ్రీషి : ఇంకా వినడమ్మా పిల్లలందరినీ ఒట్టు పెట్టుకున్నారు గదా! - వాళ్ల పిల్లలకందరికీ మహావాగులు వచ్చివి

(బాహ్యుణి : అయ్యయ్యో, వాకు చెప్పకపోతివేమి ! తెలిస్తే ఏదో తీర్థమో జాషధమో పంపేదాన్ని కదా !

(శ్రీషి : మీ తీర్థాదనాలుకూడా పనిచేయలేనమ్మా, భగవంతుడికి ఆగ్రహము తెప్పించిన వారిమీద! - ఉపాధ్యాయులవారు శ్రీకృష్ణస్వామివారి దర్శనానికి బయలుదేరినారని తెలిసింది వాళ్లకు ! లడేసోత, వాళ్లు గజగజలాడుతూ ఎవరి దాగిన వాళ్లు పారిపోయినారు పెళ్లాం బిడ్డలనికూడా వాళ్ల కర్మానికి వాళ్లను వదిలేశారు. ఆ రోగిష్టి పిల్లలనువేసుకొని పెళ్లాలు ఊళ్ల మీద అడుక్కుతింటూ పెని మిట్టలను వెదుక్కుంటూ ఏడుస్తూపోతున్నారు

(బాహ్యుణి (కంటతడితో) పాపము, వాళ్లను భగవంతు డను గ్రహించుగాక!

(శ్రీషి : అమ్మా, మీ కృపాతిశయానికి అంతులేకపోవచ్చునుగాని భగవంతుడు దుష్టశిక్షణచేయక ఊరుకోడుమ్మా !

(బాహ్యుణి : కాదు కాదు నాయనా ! భగవంతునికి ఉండే దయ కంటే మనుష్యమా తులము మనకెక్కువ దయ ఉంటుందా? కాకపోతే కఠినంగా కనబడుతుంది మధ్య మధ్య అనలు శిక్ష అంటే ఏమిటి? బాగుచేయడమే కదా! నాట్యశిక్షణపొందేవాళ్లు చూడు, ఈ నేలువంచి, ఆ నడుము వంచి, ఈ కన్ను తిప్పి, ఆ చేయి తిప్పి, చాలినేలుమీద నిలిచి ఎంతెంత శ్రమపడతారు ! నాట్యచార్యులవంటి వాడే భగవంతుడుకూడాను మన కాపని చేతబాదు.

(శ్రీషి : అమ్మా - ఏదో అనందరూపంగా అడిగినానని కోపింపనద్దు. ఉపాధ్యాయులవారు నాట్యశాస్త్రంకూడా అధ్యయించేశారా?

(బాహ్యుణి : ఇందులో తప్పేమీలేదు నాకు వేర్వారుకూడా నాయనా. వారితో సమానంగా సృత్యంచేయగలవారు శ్రీకృష్ణులొక్కరేనట. బలరాములుకూడా లలిసిపోయేవారట.

(శ్రీషి : అమ్మా, ఇంత బక్క చిక్కి ఉన్నారుగదా, ఆ విద్య మరుపు రాకుండా ఉన్ననా !

(బాహ్యుణి : వారికి మరసా? వారిది మహాయోగుల శరీరము, ఎటుబడితే అటు మైనమువలె ఒడుగుతుంది. వారి జవపత్నాలు నీ కెట్లా తెలుస్తవి ! అవి అత్యశక్తితో నుండి ఉద్భవించేవి కనుక విశ్వవ్యాపకమైనవి - సర్వేగాని మరి చెప్పకపోతివి, మా కీ ధాన్యాదులంతా ఎవరిచ్చారు?

(శ్రీషి : వేవే! మీ పొలాలన్నీ స్వయంగా కూలీలనుపెట్టి చేయి దామని పొరంభించానమ్మా !

(బాహ్యుణి : ఇప్పటికే నీవిచ్చిన బుణము తీరకపోతే, ఇంకా ఈ బుణమంతా ఎట్లా తీర్చగలము నాయనా! - అయ్యో, మళ్లీ ధాన్యమెందుకు పంపినావు !

(శ్రీషి : మీరు నాకేమీ బాకీ లేరు.

(బాహ్యుణి : లడేమి మాట! మమ్మును నీబుణాన పొమ్మంటావా?

(శ్రీషి : కాదు కాదు వినడమ్మా ! దుక్కికట్టించి దున్నడం ప్రారంభించిన రోజువే, నాగలికి నిధి తగిలింది. దానితో వేను మునుపిచ్చిన లప్పంతా తీరిపోగా, వ్యవసాయ నిర్దులకూ, మీకు పంపిన ధాన్యాదులకూ సరిపడి, మీ పేర నా తెక్కలో ఇంకా చాలా నిలవవున్నది - ఒక్కదానికే వేను చాలా బాధపడుతున్నాను తల్లీ!

(బాహ్యుణి : ఏమిటది ?

(శ్రీషి : ఏమీ లేదు తల్లీ ! మీ పిల్లలు బాధపడితేగాని మీరు ఉపాధ్యాయుల వారిని ద్వారకకు పొమ్మనరు - అందుకని వాలుగయిదు రోజులు మీకు కావలసిన ధాన్యం పంపక బాధ పెట్టినాను, పాపిష్టివాడను.

(బాహ్యుణి : నీ తప్పేమిటి లందులో? నాకు నీవు ధాన్యం పంపవలసిన బాధ్యత ఏమున్నది ?

(శేషి : కాదు కాదు, మీ పిల్లల బాధ మాది కాదా? మా సంపద ఏకొంచెంపున్నా మీ ఆశిర్వచనం వల్ల వచ్చిందే— అదీ కాక కులసతులను ఆహారం కూడా తీసుకోకుండా ఉన్నవారిని ఉన్నట్లుగా పై గుడ్డలతో ద్వారకకు పంపి నది తలచుకుంటే— ఒంటరిగా ఉన్నప్పుడు ఏడుపు కూడా వస్తుంది తల్లీ!

(బాహుళి : నాకూ అట్లాగే ఏడుపు వస్తున్నది, వోట్ల అన్నకణము పెట్టుకున్నప్పుడల్లా! అయినా జ్ఞానం వల్ల మనకే దాని, వారికి ఆకలే ఉండదు నిత్య శ్రీస్తులు. వారు పిలిచి పెడిలే రింటారు, లేకపోతే అడగు వారికి బ్రహ్మచారుల పాఠాలూ, శ్రీకృష్ణ ధ్యానమూ ఉంటే ఆకలి ఉన్న ఉండదు.

(శేషి : వారి పాటికి శ్రీకృష్ణ ప్రభువుల దర్శనం చేసి ఉంటారు మళ్ళీ ఎన్నాళ్ళకు ఎన్నారోనమ్మా?

(బాహుళి : దేవ భయమూ నాయనా! వారు ఎన్నడో శ్రీకృష్ణ దర్శనము చేసి ఉంటారు. భగవత్సమక్షంలో వారికి యుగ మొక క్షణంగా గడిచిపోతుంది. శ్రీకృష్ణ భగవానులు వారిని అనుక్షణమూ కనిపెట్టే ఉంటారు, మన అజ్ఞానమే వదలక ఆదుర్దా పడుతుంటాము.

(శేషి : సొలాలలో మూడునెలలకే నచ్చే పంటలు వేయించానమ్మా! ధాన్యం నిరగబండింది వారు తిరిగి వచ్చేటప్పటికి మీ తపో వనమంతా రాజమందిరమువలె ఉండే ఏర్పాట్లు చేస్తున్నారమ్మా!

(బాహుళి : ఎందుకు నాయనా, అట్లా మాకోసం మళ్ళీ అంత భర్త్యుపెట్టటోకు! మళ్ళీ నీ బుటమెట్లా తీరుతుంది?

(శేషి : కాదమ్మా, వా ద్రవ్య మిందులో వీరంకూడలేదు మీకిచ్చిన బుటమూ, పెట్టెపెట్టుబడి అంతా తీరి పోయి బోలేదు సువర్ణం మిగిలి ఉన్నది.

(బాహుళి : మాకీ కుటీరాలే చాలు నాయనా! మిగిలినది పేద వాళ్ళకు, పాప మా కూలీలకు సంచిపెడదాము!

(శేషి : కులసతులవారు శ్రీకృష్ణులవారి మందిరంనుండి ఇక్కడికి తిరిగివచ్చేప్పటికి ఇక్కడ నరిగ్గా అట్లాగే ఉండవలె. శ్రీకృష్ణులవారి మందిరం చూచి రావడానికి సంపతులు వెళ్ళినారు—మనము మందిరాలు కట్టిస్తే ఆ కూలీలకు మాత్రము చాలాభాగము ముట్టదా తల్లీ!

(బాహుళి : రాజంసొమ్ము రాళ్ళ పాలంటారు, మనకెందుకూ అది?

(శేషి : మీకు తెలియదులెండి గాని అదంతా నాకు వదలివేయండిమ్మా—ఆ పెత్తనమంతా.

(బాహుళి : అయితే నీ యిష్టం!

[తెర]

సప్తమ రంగము

[ప్రవేశము : ద్వారకానగరవీధి—ప్రవేశము పౌరులు]

1వ పౌరుడు : నగరంలో అంతా సందడిగా ఉన్న దేమి!

2వ పౌరుడు : ఆ దివ్యమందరవిగ్రహాదేవరు, శ్రీకృష్ణ ప్రభువులతో స్వత్యము చేస్తున్నాడు ఎవరో కొత్తవాడగా ఉన్నాడే!

3వ పౌ. ఎవరో మునీశ్వరుడరా, భరతమును లేమో!

4వ పౌ. ప్రభువులు కాసేపు వారిని కౌగిలించుకుంటారు, కాసేపు వారికి మొక్కుతారు.

1వ పౌ. ఆ విషయముమధురోగాని శ్రీకృష్ణ ప్రభువుల స్వర్గతో శరీరమంతా గగుర్పొడిచి ఆనందమూర్తిగా కనబడుతున్నాడు.

2వ పౌ. ఆ పురుషునిది వేషమే పురుష వేషము కాని, రాస స్వత్యముచేసే గోపికలవలెనే సాత్త్విక భావోదయంతో ముగ్ధమనోహరంగా ఉన్నాడు.

3వ పౌ. ఏ మాతని దివ్యాంబరాభరణాలు! దేవేంద్ర వైభవాన్ని మించి ఉన్నది.

1వ పౌ. (అకస్మికంగా నవ్వుచు) ఒరే, ఒరే, గుర్తువచ్చిందిరా!

2వ పౌ. ఎవ రేమిటిరా, అట్లా నవ్వుతావు?

1వ పౌ. (నవ్వుతూనే) జ్ఞాపకం లేదా! ఆమధ్య ఆరునెలలనాడు ఎంపిరిగుడ్డల చక్కచిక్కన బాహుళు శ్రీకృష్ణ దర్శనానికి వచ్చాను—కుచేలుడని పేరు పెడిరివే, సీవే!

2వ పౌ. ఆ కుచేలుడే ఇతడ!

3వ పౌ. అ, నిజంగా?—అవునవునరోయి!

4వ పౌ. నిజమే రోయి భగవంతుడికి అనుగ్రహము కలిగితే ర్మణము వజ్రాయుధమవుతుంది.

3వ పౌ. కాదురా, అనుగ్రహము కలగడానికి ఏదో విశేషకారణముండకపోదు.

4వ పౌ. ఆ బాహుళు నిస్సందేహంగా ఎవరో సుహృదుభావును! అన్నడు చింకిబట్టలతో ఉంటే, వేషముమా అమే చూడగల మనకు తోచలేదు.

3వ పౌ. అవును భగవంతుడు సర్వజ్ఞుడు!

[తెర]

ఎనిమిదవ రంగము

సుదామడు కృష్ణ! ఇవ్వాలనిన్ను మాన్తుంటే, వా విద్యార్తులు జ్ఞాపకము వస్తున్నాడు.

(శ్రీకృష్ణుడు : వాళ్ళు, పాపము, మిమ్ము స్మరిస్తున్నారేమో!

సుదా వే నిక్కడికి వచ్చి ఎన్నాళ్ళయింది?

(శ్రీకృ. ఆరువేలగా!

సుదా : అది, అరునెలలా ? రెండురోజులుకూడా చనట్లులేదే.

నిజంగా అరునెల యిందా ? నిజంగా ?

(శిక్ష్) : మీతో అబద్ధం మాడతానా ?

సుదా : ఎవరిలోనూ అబద్ధంమాడవు, సత్యస్వరూపుడవు !

యశోద : నమ్మబోకు నాయనా, వాడు వట్టి అబద్ధాలపుట్టు ! -

వేళు చ్చిన రోజువేళా నీవు ఎచ్చిందె-మొన్ననే నాయనా!

సుదా : శ్రీకృష్ణుడు అరునెలలంటున్నాడు గా. వాడన్నమాటే భయమై ఉండలే!

యశోద : అయ్యో తండ్రి, వీడు వట్టి మాయగాడు ఊళ్లో లందరి ఇళ్లల్లో వెన్నలు మింగివచ్చి నాదగ్గర దాక్కుని, వాళ్ళ మొరపెట్టుకుంటూ ఉంటే, ఏమీ ఎరిగి వే వాడు వేనూ వాడిమాట సమ్మి ఆ గోపికలతో పోట్లాడే దాన్ని !

సుదా : మన కృష్ణుడు అబద్ధం మాడవూ! ఆ గోపికల పిల్లలే కృష్ణ వేషములో వెన్నలు మెక్కేవాళ్ళమో !

యశోద : అహ మంచి పాపసగాడివే య్యా, నీవు కిష్టయ్యకు! - అంతే పోనీ, బలరాముడుకూడా అబద్ధాలతోరేనా ?

అతడే ఒకనాడు కిష్టయ్య మమృతిన్నాడని చెప్పినాడు.

ఈ కిష్టయ్య మమ్మతిలేదని వారుతెరిచి చూడ

మన్నాను-అందులో బ్రహ్మాండంలో మట్టి అందా వేసు కళ్ళారా చూశాను! ఏం చేసేది ? ఈ దొంగటక్కరును కొట్టలేకపోయాను !

యశోదమ్మ తల్లీ, నీ వేమన్నా వెల్లుబాటు అవుతుంది కానీ, నాకు కృష్ణునికంటే సత్యములేదు-బలరామునితో సహా అంతా అసత్యమే !

యశోద : వాణ్ణి సమ్మకు కూచంటే నిలవాక మునునట్లై, తండ్రి ! నాకు కొడుకునని నమ్మించి, నా పాలు తాగి, వ్రేపల్లె అంతా ఒక కొలికికి తెచ్చి, ఇప్పటి దేశీ దేవుల వారి కొడుకునని ఈ దివ్యభవనాలలో చేరాడు. మళ్ళా, నన్ను అమ్మా అంటూనే ఉంటాడు (కిళ్ళనీళ్ళు పెట్టుకుంటుంది)

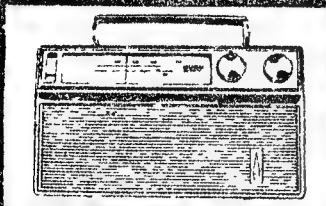
సుదా : మీ రిద్దరూ ఎంతపుణ్యము చేసుకున్నవారోనమ్మా ! ఇద్దరూ అమ్మరే, అబద్ధం వేమున్నది ?

సత్యభామ : స్వేచ్ఛా, మీకెంత స్నేహభిమాన మన్నా, శ్రీకృష్ణులు అబద్ధమాడరంటే వే వొప్పను.

అదిగో!

ఈ క్రాంతి
సాటిలేని

బుష్ బారన్

పోర్ట్ బుష్
ట్రాన్సిస్టర్

మీ యింటికి ఒక గొప్ప అవసరం!

మీ యింట్లో ఒక రేడియో ఉన్నా ఇంకొక గదిలో భార్య పిల్లలు సంతోషంగా వినడానికి ప్రయాణాలకు కరెంటులేని సమయాలలో వాడుకాని విహారయాత్రలకు బహుమతులుగా యిచ్చుటకు పుచ్చుకొనుటకు ఆలోచిస్తే ఈ ముచ్చటైన ఈ క్లబ్ రేడియో అవసరం ఎంతైనా వుంది.

అన్ని సైట్లను బాగా అందుకొనే చక్కని శబ్దం/చేకధర్!! ఇతర రకముల అన్ని రేడియోలకంటే హెచ్చుగా కానబడుచున్న ట్రాన్సిస్టర్! ఈ రోజుననే మీకు దగ్గరగానున్న బుష్ డిలరు వద్ద చూచికొనండి!

ఆంధ్రజిల్లాల డిస్ట్రిబ్యూటర్లు

నాథాయణ్ రేడియో స్టూర్సు

విజయటాకెసు సెంటర్ - ఫోను 6489 - విజయవాడ-2

సుదా : ఎందువల్ల తల్లీ ?

సత్య : వినండి. మీ స్నేహితుడు, ఈయనగారున్నారే, రోజూ వాతో 'నీ కంటే నాకు ప్రేమితులు లే'దని అంటూ ఉంటారు. మిగిలినవారిని అడగండి, వారితో ఏమంటూ ఉంటారో?—రుక్మిణి అక్కయ్యా, దాచక చెప్పండి !

రుక్మిణి : ఎప్పుడన్నా ఒక్కొక్కప్పుడు, 'నీకంటే నాకు ప్రేమితులు ఎవరూలేరు సత్య' అంటారు వాతో.

జాంబవతి : 'నీవే మహిమ అందరిలో బక్తులవు రుక్మిణి' అంటారు వాతో!

భద్ర : 'నీ వివాహ ఎంత బాగున్నావు జాంబవతి' అంటారు వాతో ఒక్కొక్కసారి! (సక్కున నవ్వుతూంది)

మిత్రగిరి : స్వామీ, మీ మిత్రులు శ్రీకృష్ణస్వామిలవారి సత్తు సంధత చెబితా వినండి, అయితే! ఒక్కొక్కనాడు నన్ను రుక్మిణి అని పిలుస్తారు ఒకనాడు, 'నీవు సత్యభామనె కోపిష్ఠిని కావే, సుదంతా' అంటారు వాతో—ఇంకా ఇంకా ఎన్నో ఎన్నో ఉన్నవి మీ మిత్రులవారి సత్యవాక్యాలు !

[అంతా నవ్వుతారు.]

సుదంత : 'నీవు అమృతస్వరూపిణివి కాళింది' అంటారు వాతో!

కాళింది : 'నీ కంటే నా కెవరూ ప్రేమితులు కారు మిత్రగిరి' అంటారు వాతో !

లక్ష్మణ : ఒకనాడు స్వామివారు—ఎప్పుడోకాదు నిన్నవే— 'సుదామా నీమీద వాకంత ప్రేమ రా' అన్నారు.

[అన్నమహిషులంతా వగలబడి నవ్వుతారు.]

సుదా : (అరమోడ్లు కన్నులతో) ఆహా, ధన్యుణ్ణి నేను!—మా చెల్లెళ్లకు అతిపరిచయమువల్ల శ్రీ కృష్ణస్వరూపము తెలియదలే ఉంది—ఆతనికి అన్నిరూపాలూ నామాలు ఒక్కటిగానే ఉంటవి. అజ్ఞానులమైన మనకే సమ్మా, ఈ నామరూపభేదాలు! అతన్ని వదలండి, వానంటే అజ్ఞానికే, మీరు ఎనిమిదిమంది ఒక్కటిగానే ఉన్నారు .

సత్య : ఇద్దరూ సావాసగాళ్లకాదూ? స్వామీ, మీకుకూడా ఈ సత్య కోపిష్ఠులవుగావే కనబడుతుందా?

శ్రీకృ : అమ్మ వాయనా, ఆ సత్యకు నీవైనా సమాధానము చెప్ప స్వామీ, నన్ను చంపుకు తింటుంది.

యశోద : సత్యభామమ్మా! వాడు నిన్ను కోపిష్ఠిని అని ఎవరితోనైనా అన్నాడే అనుకో! అంతమాత్రానికే కోపమైతే ఎట్లా తల్లీ ?

దేవకీదేవి : సత్యా, వాదాకవేళ నీవు కోపిష్ఠినివిని అన్నాడే అనుకో! ఇట్లా మాట్లాడినావంటే, వాడ్ని నిజమే నని మా కందరికీ అనిపిస్తుంది.

సత్య : అంతా సన్ననేవాళ్ల (ఏడుపు పొగిస్తుంది.)

సుదా : చెల్లీ, ఎంత అజ్ఞానురాలి ఏమ్మాయిగా, నీవు !

సత్య : అవును. అజ్ఞానురాలిని వట్టి మూఢురాలిని. కనుకనే అంతాకలిసి నన్ను కోపిష్ఠినిగా పిలుచేటట్టి చూపి సలుగురిలో ఇట్లా అల్లరి చేస్తున్నాడు

శ్రీకృ : వాయనా, సుదామా! నీవు అమాయకంగా వాకెంత చిక్కు తెచ్చిపెట్టావు! ఎప్పటికీ ఈ సత్యకోపము తీరేట్లు !

సుదా : మా సత్యమ్మ తల్లి కోపిష్ఠిదే ముమ్మాటికీ!—సత్యమ్మా!—అసలు కోపిష్ఠి—కోపన అంటే ఏమిటో తెలుసా?—అమాయకురాలు అని, ముద్దురాలు అని అర్థము!—మరి నీవు అమాయకురాలివి అవునా, కాదా ?

సత్య : అవును, అమాయకురాలనే, కాని కోపిష్ఠి సంతే ?

సుదా : ఉన్న సంగతి అంటే కోపమెందుకు చెల్లీ! వాణ్ణి అబద్ధమోడ మంటావా, సత్యసంధుణ్ణి! అస సత్య సంధత నిలుపుకోదానికే నిన్ను కట్టుకున్నాడు. నిన్ను కట్టుకోబట్టే ఇతను సత్యేచ్ఛరుడైనాడు,—లేకపోతే అంతేచ్ఛరుడే!

సత్య : (కళ్లనీళ్లు తుడుచుకుంటూ) నేను కోపిష్ఠురాలినే, అని సుదామలవారు, సోపాత్తు కులపతులవారు, కితాబు ఇచ్చారుగా! ఎంత కష్టము కలిగిస్తున్నానో ప్రభువులకు?

సుదా : అదుగో, సత్యమ్మ చెల్లీ, అదేసమ్మా నీ పొరపాటు ! నీ స్వామికి ఎవరు ఎటువంటివారో పాళ్లు అట్లా ఉంటేనే ఇష్టము! నీకంటే ప్రేమితులు లేరని అతను చెప్పిది నిజమే !

లక్ష్మణ : మా అందరిలోనూ అదే అంటారు గదా! అదికూడా నిజమేనా !

సుదా : ఆహా, అక్షరాలా !

యశోద : ఈ నిరుదాళులన్నీ నిజ మనదానికి, మా కృష్ణుడి స్నేహితుడికి నీకే తగిపోయినదయ్యా !

సత్య : బాగా అప్పానమ్మా, అత్తయ్యా! ఈ బ్రాహ్మణోత్తముణ్ణి మేమే మనగలము! అందులో శ్రీకృష్ణప్రభువుల వారి సాన్నిధ్యములో!

సుదా : శ్రీ కృష్ణ!—వీళ్ల కంకిలన్నీ గురుకులములో వారి విద్యార్థుల కుళంకలవలెనే ఉన్నవి. వీళ్లనందరినీ నా గురుకులానికి పంపరాదూ—విద్యశిక్షణకు !

శ్రీకృ : బ్రతికించావు! — వీళ్లందరినీ నీ గురుకులములో విద్యాబుద్ధులు చెప్పి పంపించి రక్షించు నన్ను, సుదామా!

సుదా : అంతకంటేనా ?

శ్రీకృ : అయితే సప్తారేమో అడుగు!

సుదా : కులపతులు విద్యార్థులను రమ్మని అర్పిస్తారా ?

శ్రీకృ : అవునవును-రుక్మిణీ, సత్యా-మీరంతా గురుకులానికి విద్యాభ్యాసానికి వెళతారా?

రుక్మిణీ : సత్యా-అష్టమహిషులు, వెళుతాము-వెళుతాము-వెళుతాము !

శ్రీకృ : అయితే కులపతి సుదాములను అర్పించండి అష్టమహిషులు. స్వామీ, మీ పాదాలు ఆశ్రయించాము. మాకు బ్రహ్మవిద్య ఉండేదేమిటి!

సుదా : సంతోషము ఇక్కడనా? గురుకులములోవా?

అష్టమహిషులు : మీ చిత్తము వచ్చినచోట !

సుదా : న్యాయంగా గురుకులానికి రావలసిందే కాని మీరక్కడ ఉంటే శ్రీ కృష్ణస్వామి డెంగపెట్టుకుంటాడేమో ! ఇక్కడే ఉండేదేమిట.

దేవకీదేవి : నాకుకూడా ఉపదేశించు, స్వామీ!

సుదా : అంతకంటేనా !

యశోద : నాకుకూడా ఉపదేశించు, స్వామీ !

సుదా : తప్పకుండా !-శిష్యురాలైనా, వినండి శ్రదాగా ! శ్రీ గురువులవాక్యాలు శ్రదాగా వినాలే శ్రీ గురువులు ప్రత్యక్షంచేసే ఉపదేశము పరమప్రమాణంగా గ్రహించ వలె సుమా !

అందరు : చిత్తము-చిత్తము-చిత్తము.

సుదా : 'సత్యం జ్ఞాన మనంతం బ్రహ్మ' అని శ్రుతి చెబుతున్నది. ఆ పరబ్రహ్మ మీ కళ్ల ఎదుట ప్రత్యక్షంగా ఉన్నది కృష్ణ స్వరూపముతో-వీర చర్యచతుస్సులు మూసుకొని అంత రంగదృష్టితో దర్శించండి!-కనబడుతున్నదా?-

అందరూ : (ఆనంద తన్మయులై) ధన్యురాలము !

సుదా : మీకళ్ల కేమి కనబడుతున్నది?-చెవుల కేమి వినబడు తున్నది?-

రుక్మిణీ : అంగనా మంగనా మంతరే మాధవో

సత్య : మాధవం మాధవం చాంతరేణాంగనా

జాంబ : ఇతం మాకల్పితే మండలే మధ్యగః

కాళింది : సంజగో వేణువా దేవకీనందనః

లక్ష్మణ : కృపి వీణాధి రారావణా కంపితః

సుదంత : కృపి వీణాధి రాకంకిణీ సర్వతః

మి రవింద : కృపి వీణాధిరామాంతరం గాపితః

భద్ర : సంజగో వేణువా దేవకీనందనః

దేవకీదేవి : బాలికా తాలికా తాళశీలాయా

సంగనందర్శితభూలతావిభ్రమః

యశోద : గోపికాగీతదత్తాధానః స్వయమో

సంజగో వేణువా దేవకీనందనః

సుదా : చాలు-చాలు!-మీకు బ్రహ్మవిద్య అనుభవానికి వచ్చినది !

అందరు : కృతార్థులము స్వామీ !

సుదా : అమ్మల్లారా, అమ్మాయిల్లారా!-చిత్రవదేనమ్మా!-ఎవ్వడూ ప్రత్యక్షంగా ఉన్న సత్యావే చూడకుండా కళ్ల మూసుకుంటాము!-వేను వచ్చి ఆరునెలలయినదని శ్రీ కృష్ణయ్య చెప్పినాడు-ఇన్నాళ్లగా మీరు నాకు చేసిన ఉపచారాల ఋణము తీర్చుకున్నాను.

రుక్మిణీ : మాకు గురుదక్షిణ ఇచ్చే ప్రసక్తిలేకుండా ఉపాయము చేస్తున్నారు

దేవకీదేవి : తన సహృత్తుకు ఖర్చులేకుండా చేస్తున్నాడు, స్వామీ !

సుదా : అమ్మా, మీకు ఉపదేశించడమువల్ల నాకూ ఈనాడు బ్రహ్మవిద్య ప్రత్యక్షమైనది. కృతార్థుణ్ణి! కృష్ణా! నా విద్యార్థులు పాపము డెంగపెట్టుకుంటారు. పాపము మా బ్రాహ్మణి కూడా దిగులుపడుతున్నదేమో-ఆరునెలలయిందా వచ్చి! అనుజ్ఞ యియ్య, శ్రీకృష్ణ!-విన్ను విడిచిపోలేకున్నాను!-అయినా తప్పుదు గదా!

శ్రీకృష్ణుడు : సుదామా, అట్లాగే!-నన్ను మరిచిపోకుసుమా! సుదాముడు (ఆనందబాష్పాలతో) వెళ్లలేక వెళ్లలేక వెళు తున్నాను అమ్మా మరిచిపోకండి మమ్మ!

దేవకీదేవి : చిత్తము కృష్ణా, దారుకుణ్ణి రథము తెచ్చును!

సుదాముడు : కులపతులు రథాలు ఎక్కుతారా, తల్లీ!-వద్దు! (బయలుదేరుతాడు)

[అంతా నిర్విణ్ణులై చూస్తూఉంటారు.]

తొ మ్మి ద వ ర ం గ ము

[ద్వారకానగరసిద్ధి : నలుగురు పౌరులు ప్రవేశము]

1వ పౌరుడు : కుచేలస్వామివారు తిరిగి వెళుతున్నట్లున్నాడు.

2వ పౌరుడు : శ్రీకృష్ణప్రభువులు విచిత్రపురుషులు.

3వ పౌరుడు : స్వామి సన్నిధిలో వీరు భరించినవి దివ్యంబరా భరణాలు. ఇప్పుడు మళ్లీ యథాప్రకారము కుచేల వేషమే !

4వ పౌరుడు : ఈ కుచేలస్వామి ఎంత మహానుభావుడో గమనించండి ! ఆ దివ్యంబరాభరణాలతో కంటే, ఈ కుచేలాలతోవే ఈయన ఎక్కువ శోభిస్తున్నాడు ! ఆయన శరీరమంతా ఆనందముతో పులకరించి ఉన్నది ; అంత రంగమంతా శ్రీకృష్ణతరంగితమై వాల్చుమచేస్తున్నట్లున్నది-ఆయన నడకడమే లేదు.

1వ పాదము : ఆహా, ఆయన నాట్యముతోనే ముందుకు పోగు
తున్నాడు ఈ మహానుభావుని దర్శనమువల్ల మనము
కృతార్థులము !

[తెర]

ప ద ప ర ం గ ము

[గురుకులములో వీధి]

సుదాముడు : (ఆనందతన్మయుడై) కృష్ణా, రుక్మిణీ! యా,
సత్యేశ్వరా, దేవకీనందనా, యశోదాతనయా!—నా హృద
యంలో వేణుగానంచేస్తూ సృత్యమచేస్తున్నావా?

చాత్రులు : (సంభ్రమముతో నలునైపులనుంచి ప్రవేశించి)
కులపతులవారు వేంచేశారు ! గురుదేవా, సమస్కారాలు !

సుదాముడు : నాయనలారా, అంతా క్షేమమా !

చాత్రులు : నిత్యము, తమ అనుగ్రహమువల్ల !

సుదాముడు : ఈ భవన మెవరిది?

చాత్రులు : తమదే గురుదేవా !

బ్రాహ్మణి : (ప్రవేశించి తన శిరస్సునా చాత్రుల శిరస్సులనూ
పదాలు కడిగి తన శిరస్సునా చాత్రుల శిరస్సులనూ
వల్లి) స్వేమీ, నిన్నాళ్లకు మాకు దర్శన మిచ్చినారు !

సుదాముడు : మొన్న ఆ శ్రీకృష్ణుడు వెన్నెరకూ వెళ్లి
ఆరునెలలయినదని తెలియదు అంతా రెండురోజు
లనుకున్నాను.

బ్రాహ్మణి : స్వేమీ, తమరు వెళ్లి ఆరునెలలు కాదు, సంవత్సర
మయింది.

సుదాముడు : నిజంగా ?

బ్రాహ్మణి : నిజము—ఆరునెలలక్రిందట ద్వారకానగరానికి మను
ష్యులను పంపితే, స్వేమీచారు విద్యార్థులమీదను
బ్రాహ్మణమీదను భంగపెట్టుకొని గురుకులానికి బయలు
దేరి వెళ్లివారని తెలిసివచ్చినారు!—దేదేశాలకూ మీరెక్కడ
ఉన్నారో అని మనుష్యులను పంపినా మీ జాడ తెలియక
దిగులుపడిపోతున్నాము, ఈ ఆరునెలలూ !

సుదాముడు : నిజంగా?—మొన్నదేగా వేను ద్వారకానగరంలో
బయలుదేరినది!—శ్రీకృష్ణస్వేమీ నా అంతరంగమంతా
విండి ఉన్నాడు ! చెప్పలేదూ వేను ! వాడికి నామీద
ఎంత ప్రేమ ! రుక్మిణీ, సత్య, కాళింది, భద్ర—ఒక్క
రేమిటి వంతులువడుతూ నాకు సమస్తోపచారాలు చేసే
వాళ్లు!—బ్రాహ్మణీ, ఈ భవన మెవరిది ?

బ్రాహ్మణి : మీరు శ్రీకృష్ణ భగవానుని దర్శనానికి వెళ్లిన
ఫలము!—మాకెందుకు ఈ భవనాలని అంటాఉన్నా,
మన శ్రేష్ఠి, కాదు కూడదు—శ్రీకృష్ణ సభువుల లడే
ము అంటూ కట్టించినాడు!—అడుగో శ్రేష్ఠి సన్ను
వ్వాడు మీరే అడగండి !

శ్రేష్ఠి : (ప్రవేశించి) కులపతులకు దణ్ణాలు !

సుదాముడు : కుశలమా, శ్రేష్ఠి!—ఏమిటి ఈ భవన నిర్మాణము!
ధనమెక్కడిది ?

శ్రేష్ఠి : అంతా శ్రీకృష్ణులవారి కటాక్షము!—మీ రటు శ్రీ
కృష్ణులవారి దర్శనానికి బయలుదేరిందే మొదలు—కొత్త
రయితులు సచ్చి మన పోలాలు సుక్షేత్రాలు చేశారు. సకా
లములో వర్షాలు కురిసినవి. కరువు పోయినది. అప్పులు
తీరినవి ఉరంతా సుభిక్షంగా ఉన్నది. రయితులంతా
మేడలు కట్టినారు మీ లెక్కలో డబ్బు మూలుగు
తున్నది.

సుదాముడు : నిజం ?

శ్రేష్ఠి : మూడు చాత్రులు శ్రీకృష్ణులు స్వప్నములో దర్శన
మిచ్చి ఆ భవము ఈ భవనాలు కట్టించమని లడేశిం
చారు. అమ్మగారు వద్దంటున్నా వేనే శ్రీకృష్ణదేవుని
వల్ల పట్టుపట్టి కట్టించాను గృహప్రవేశము చేయండి
తమరు అమ్మగారితో !

సుదాములు : (అందరూ దారి చూపుతూ ఉండగా గృహప్రవేశము
చేస్తూ) ఆహా, ఇప్పుడు తెలిసినది. శ్రీకృష్ణుడు పట్టి
మాయలాడు ! అప్పుడు సత్య అంటుంటే తాదాన్నాడు కాని
శ్రీకృష్ణుడు పట్టి అణగారిన పుట్ట ! సత్యవాక్యే
సత్యము ! ఈ సంషద మామీ తనను మరుస్తానేమో పరీ
క్షించదలచినాడు!—బ్రాహ్మణీ, శ్రీకృష్ణుని మరెచు
నుమా, ఈ విశ్వరూపంలో !

[తెర]

ఇంద్రచాపము

శ్రీ వజ్రుల కాళిదాసు

భావి!.... కలల విన్న భావసంగీతంబు,
పుటలు విప్పబడని పుస్తకంబు,
కాలరాక్షసి లయకాలగర్జాధ్వని,
ఉల్లమలర విచ్చు మల్లెమొగ్గ!

ఈ దరిద్ర మార్గముల నిందుకిరణ
జాలములు ప్రాకనము యుగాల నాటి
ముసలి ముడుతలతో - శల్యములను కొరికి
విరుచు చలిమంచు గాలులే వీచు నిచట!

గిరి గుహ ముఖములనుండి వరుగు వెట్టి,
భూజముల ద్రోసుకొని వచ్చి, పూలతోట
లం బరిభ్రమించి, సరోవరంబు లందు
జలకముల నాడి, దక్షిణానిలము వీచు.

అత్మ బట్టలేని యాకందనోద్దతి
నే నెలుంగు నెత్తి యెడ్చు చుండ
దిక్కులన్నియును ప్రతిధ్వని రూపిన
కనరు కొనుచు దిప్పి వినరి కొట్టు !

పట్టుమీద నడ్డబడిన లేతుగులాది
రంగు బుగ్గలందు పొంగు టురల
పాలకడలి తల్లి వక్షముపై నాడు
పాప నవ్వు లమృతభాండములగు!

తారకా మల్లికా కోరకమ్మలకు
ప్రతిరాత్రి జననమ్ము ! పత్యుదయ మృతి!

నీలాంబరంబున నిల్చిన శశికి
కన్పించెనా సరోగర్భాన ముఖము,
పూర్వ మెన్నడులేని మోహన గతుల
నవ్వుచున్నాడు విన్నాణమ్మునిండ!

వివు నేను నిచట నిల్చిన యంతనే
గాలి యేల నిల్చి గదలకుండ;
మనము చెప్పుకొనెడి మాటల సాలింప
వెమ్మదీన్ గుతూహలమ్మో యేమొ?

పంజదారులందు జక్కగా నేతెంచు
లలితమైన లే గులాబి కన్నె
బట్టి వెనుక కీడ్చి వైచుచు నున్నవి
కారు నలుపు రంగు కరము లెవియో!

ఈ రజని మోముపై నీలి యిరులకురులా
ముడులువడును విరియబారు కడల నెల్ల;
అక్కడక్కడ పోగైన చుక్కలేల
విరగబడి సవ్య నిదియేదో వింతయట్లు.

కొసరి కొసరి పాడు కోయిల యెచటికో
కదలి చనిన వెట్టకారురేయి
అకు సందులందు నావంత గుసగుస
లాడుకొనవు గాలులైన నేడు!

ఈ మహాకాళరాత్రికి నెన్ని కనులో
ఆ సహస్రాక్షుడే వెరగందుఁ జూచి
రెప్ప లల్లార్చు మిణుగురు, లుప్తరమున
దళుకు మనుచు జారిపడుచు దార కాళి!

కనులు చెదరగొట్టు ఘనవల్లికాతలి,
గుండియలను బెదరగొట్టు పిడుగు,
లవని ముంచువర్ష, మైన నేమాయెను?
క్రొత్త ముదము లిచ్చు రోహితమ్ము!

ఉదయ సుందరి వచ్చుచున్నది మిటారి
కులుకు కెందమ్మి పువ్వుల కొలనులందు
జలకమాడి లే బంగరు వలువ మెల్ల
జార విడుచుచుఁ గ్రొత్త యుయార మొలుక !

వెన్నెలల నీను నీ చంద్రబింబమింక
కదల వీలులే దీగిత గడచి యనుచుఁ
జిహ్వా మొక్కటి ప్రకృతి రచించె ననగఁ
గనబడును పరివేష మాకుమునందు !

ఇన్ని మెరపులు మెరయు నీ చిన్నిమెయిలు
తునుక కురియలే దేమొక్క చినుకునైన?
ఏక భావమే రగులు నా హృదయమందు
బొడము నేటికొ, బాష్పాంబువులు తడబడి!

రామాయణ కథాగానము -

అధ్యాత్మరామాయణ విశిష్టత

కుమారి యం. యస్. రాణి ప్రమీలాదేవి

భారతీయ సంస్కృతికి వేడము ఆధారమైనది అది పుష్పలల వంతమై చల్లని నీడనిచ్చే వృక్షరూపముగా ప్రసరించినది రామాయణ, మహాభారతాలవలననే ఒక్కభరతఖండములోనే కాక భారతీయ సంస్కృతి వ్యాపించిన విస్తారభారతము (Greater India) అని పిలువబడే బర్మా, నయాం, కంబోడియా, మలయా, బలి, జావా, సుమత్రా, బోర్నియో-ఇత్యాది దేశాంతర, ద్వీపాంతరాలలోకూడా ఈ రెండు ఇతిహాసాలు విస్తరించి అక్కడ స్థిరనివాస మేర్పరచుకొన్నవి. ఆ రెంటిలోనూకూడా ఆది కవి రచించిన రామాయణకథ ఎక్కువ అభిమానప్రాప్తమైనది.

రామాయణము ఇంతగా అభిమానప్రాప్తము కావడానికి ప్రధాన హేతువు దాని రచనావిశేషములోనే ఉన్నది స్వయముగా వాల్మీకియే దానినిగురించి 'పాత్యే గేయే చ మధురమ్' అని చెప్పుకొన్నాడు అంటే వేటి సంగీతవిద్వాంసుల పరిభాషలో మాత్రం, ధాతువులలో మాధుర్య మున్నదన్నమాట! వాక్కుకు మాత్రమే, గేయమునకు ధాతునని సంజ్ఞలు ఈరెండూ చేయువాడే వాగ్గేయకారుడు ఈ దృష్టితో విచారిస్తే వాల్మీకి ఆదికవి మాత్రమే కాదు, అది వాగ్గేయకారుడు కూడా వేడు వాల్మీకమునకు పార్యముగానే ప్రచారమున్నదిగాని గేయముగాలేదు దురదృష్టవశాత్తుగా దాని గేయసంప్రదాయము అంతరించి పార్యముగానే నిలిచి ఉన్నది కాని బాలకాండ నాల్గవసర్గము చదువునపుడు వాల్మీకి తన కావ్యములోని పాత్యతకుకంటే గేయతకే ఎక్కువ ప్రాధాన్యమిచ్చినాడా, అనిపిస్తుంది ఆయన రామాయణ రచన పూర్తిచేసిన తరువాత దానిని కుశలవులకు ఉపదేశించిన సందర్భంలో -

“పాత్యే గేయే చ మధురం ప్రమాణైస్త్రిభి రన్వితమ్
జాతిభి స్సప్తభి ర్బంధం తంత్రీయ సమన్వితమ్
రస్యై శృంగార కరుణ హాస్య వీర భయానకైః
రౌద్రాదిభి శ్చ సంయుక్తం కావ్య మేత దగాయతామ్.
తామ గాంధర్వ తత్వజ్ఞై మూర్ధ్నాసాహ కోవిదాః

బ్రాతౌ స్వరసమ్పన్నా గంధర్వావన రూపిణౌ
రూపలక్షణ సమ్పన్నా మధురస్వర భాషిణౌ”

కుశలవులు రాజమార్గములలో రథ్యలలో అవి పాడి- విని పించుచుండగా తెలుసుకొని స్వయముగా శ్రీరాముడే వారిని తన నన్నిదికి పిలిపించి తమ్ములు మొదలైన ఆస్తులతో పరిషత్తు తీరి కూర్చుండి, వారలను వినమనిచెప్పి ఆ గాయకులను చోదన చేసెనట! అప్పుడు

“తా చాపి మధురం రక్తం స్వంచితాయత నిస్సృమ్
తన్త్రీయం దత్యర్థం విశుతార్థ మగాయతామ్
హ్లాదయ త్వర్వ గాతాణి మనాంసి హృదయాని చ
శ్రోత్రాశయ సుఖం గేయం తద్భిభౌ జననంసది...”

* * *

తతస్తు తౌ రామవచః ప్రవోదితౌ
లగాయతాం మార్గ విధాన సంపదా-”

వా రానాడు పాడినదే వేడు మనకు వాల్మీకి రామాయణ రూపముగా ప్రత్యక్షమై నిలిచి ఉన్న ఆదికావ్యము!

ఇందులో ఆశ్చర్య మేమీ లేదు లోకములో ఎక్కడనైనా కవిత్వము ఆదిలో గేయ రూపములోనే అవిర్భవించింది. గ్రీకు కవి 'హోమరు' తన రెండు ఇతిహాసాలు - 'ఇలియడ్, ఒడిస్సీ' లను - ప్రభువుల అస్థానాలకు పోయి స్వయముగా 'లైరు' అనే తంత్రీ వాగ్గము తోడుగా వినిపించేవాడని ప్రసిద్ధి. మన దేశము లోనో, బుద్ధియైన ఆదికవి తన శిష్యులచేత శస్త్రీయ సమన్వితమైన గాంధర్వము చేయించినాడు. అంతే భేదము!

మన గాన సంప్రదాయము ఎన్నెన్నో పరిణామాలు చెంది వది. కాని మొదటినుండి మార్గ, దేశ విభేదాలు సృష్టై తొస్తుంది. రామాయణ రచన నాటికే 'మార్గ విధాన సమ్పదా' అన్న దానిని బట్టి ఈ భేదమును అనువేయింపవచ్చును కాని ఒకనాడు దేంగా ఉద్దే సహృదయులకు నచ్చి లతావల్లలు గ్రహించి లక్షణము నిర్వచించగా, అదే మార్గ విధానముగా పరిగ

జీవనబడుట మన సంగీత సంద్రదారు చరిత్రగా తోస్తుంది. కుశలపులు రామాయణ గ్రంథము చెసిన మార్గవిధాన సంపత్తి ఎట్టిదో యోగ్యమైనట్లుగా నైనా పేరు మనము ప్రదర్శించేందుకు పాథ్యము కాకుండా విస్తృతమై పోయినది. అందువలన వాల్మీకి రామాయణము ప్రస్తుతము పాఠ్యముగానే నిలిచిపోయినది. అయినను రామకథయందు ప్రేమి గలవారు 'పాఠ్యే గేదేవ మధురమ్' అనే మాట ఎన్నడూ మరచిపోరు. ఈ కారణము చేతనే యేమో మన దేశభాషలలో పుట్టిన రామాయణాలు చిన్నారంగా పరన గణములను ఘేటించుటకే ప్రయత్నించినవి.

భారతీయ భాష లన్నిటియందు అప్పుడు పుట్టిన రామాయణా లన్నిటిలో ముందు ప్రకంపించి దీగినది మన ఆంధ్రదేశములో పుట్టిన రంగనాథ రామాయణము అది 12 వ శతాబ్దములోనిది పాఠ్యముగా గేయముగాయిన ద్వైపికలో రచించబడినది. తెలుగు భాషలో తోలబొమ్మలాడించెవారు కథాకథనానికి తెరలోనుండి రంగనాథ రామాయణమే ప్రధానముగా గాఢము చేస్తారని గుర్తుంచుకొనవలెను.

ఆ తరువాత తమిళములో 13 వ శతాబ్దములో పుట్టిన కంబరామాయణము చెప్పబడినది. అది కూడా పాఠ్యమే కాక

గేయము కూడా. అది పుట్టినప్పుడేనుండి వేదోపరకు తమిళ, కేరళములలో తోలబొమ్మలాడేవారు పేటలా దానినే ప్రయోగిస్తున్నారట.

ఆ తర్వాత 15వ శతాబ్దములో వంగభాషలో, మొత్తము మీద వాల్మీకి ననుసరించి కృత్రిమమైన ఓర్కూ రామాయణము పుట్టినది అదికూడా మూలాప్సరదస్సులో పాదాంత్య ప్రాస నియమముతో నడిచిన గేయమే 15, 16 శతాబ్దాలలో వంగ భాషాకవులు ఆధ్యాత్మిక మాయణానువాదాలకూడా చేసినారు. అన్నీ గేయకవిలే.

తరువాత ప్రసిద్ధిపొందిన రామకథాకావ్యము 16వ శతాబ్దములో గంగలీరములో పుట్టిన తలసీదాసుని రామచరిత మానసము అదికూడా పరంగనములకు అనువైనది దానిలో సామాన్యముగా పరుసగా 4 చాపాయాలు (చాపాయాలనగా నాలుగు పాదములు కలది) దాని తరువాత దాని (ద్విపది) సారా, ఉచితస్సు - ఈ మూడింటిలో ఒకటిగాని రెండుగాని ఉండును. తులసీదాసు వాల్మీకి కథకు ఇతర కథలెన్నో చేర్చినాడు అతడు సంస్కృతములోని అధ్యాత్మిక రామాయణమునుండి 'శ్రీరామ హృదయము'ను గ్రహించి రాముని మానవ మాత్రునిగా గాక పర

తంతరి : "WRITING"

ఫోన్. 24881

ఎ. ఎస్. అణ్ణామలై చెట్టియార్ & కం.,

షేపర్డ్ మార్చంట్స్ అండ్ స్టేషనర్స్

నెం. 15, ఆండర్సన్ బిల్డింగ్, మద్రాసు-1.

బ్రాంచీలు :

56, బిగ్ స్ట్రీట్,

మద్రాస్ - 5.

ఫోన్ 85890

6/7, బ్రదర్స్ బిల్డింగ్,

మద్రాస్ - 1.

ఫోన్: 21467

డిస్ట్రిబ్యూటర్లు :

* గాంజెన్ ప్రింటింగ్ యింకులు *

నా ట్యూం

— శ్రీమతి దామెర్ల సత్యవాణి

ఆంధ్రప్రదేశ్ — కీలక సంవత్సరాది సంచిక

[బహుముగా చిత్రించినాడు. రామకథను పార్వతికి శివడు చెప్పి వట్లు కూడా అధ్యాత్మరామాయణము ననుసరించే చేసినాడు.]

దానితో సరిగా ఆ శతాబ్దములోనే, ఆధునిక మలయాళ భాషకు సీత అనదిగిన ఎళులప్పున్ రచించిన రామాయణము గణింపదగినది. అతడు అందులో ప్రధానముగా వాల్మీకి రామాయణమునుగాక అధ్యాత్మరామాయణమునే అనుసరించెను. అది పుట్టినప్పటినుండి వేటివరకు కేరళదేశీయులు ఆబాలగోపాలము గానము చేస్తున్నారు దాని అవిరూపముతో మలయాళములో తక్కిన రామాయణములన్నియు విస్మృతప్రాయములైనవి

ఆ శతాబ్దములోనే సరహరి కన్నడభాషలో తొరచెయ్య రామాయణమును రచించెను అది భామినీ షట్పదిలో నున్నది కావున గేయముకూడ అందులో అతడు వాల్మీకినే అనుసరించెను మరిల కన్నడములోనే 18వ శతాబ్దములో శంకరనారాయణ షట్పదిలోనే అధ్యాత్మరామాయణమును అనుసరించెను.

ఆ పిమ్మట ప్రశంసింపదగినది 16, 17 శతాబ్దములలో ఓల్లములో పుట్టిన బలరామదాస రామాయణము ఆంధ్రములో పుట్టిన శ్రీల రామాయణపు పాటలలో ఆంధ్రుల ఆచారవ్యవహారములు ప్రతిబింబించుట గ్లగనే ఓడ్రుల ఆచారవ్యవహారము లందు ప్రతిబింబించును అదికూడా గేయత్వము.

ఇక మరాఠీభాషలో పదిహేడవ శతాబ్దములో సమర్థ రామదాస్సాని రామాయణ భాగములను, 18వ శతాబ్దములో మోరో వంతు లనేక రామాయణములను రచించినారు. అన్నీ గేయాత్మకాలే

రంగనాథ రామాయణము తరువాత ఆంధ్రభాషలో పుట్టిన రామాయణాలు అసంఖ్యాకములైనవి శ్రీరాముని జన్మస్థానమయిన అయోధ్యనుండి బయన వర్ణకాల నిర్మించుకొన్న భద్రాచల సమీపము వరకు గీత గీయగా దానిని చుట్టించే ప్రదేశముల రామభక్తి వ్యాపించుట తోస్తుంది. ఆ పరిధిలోనే ఆంధ్రదేశము

2

ఆంధ్రదేశములో ఎన్నో మతములు వెలసినవి ఎందరో దేవతలు ప్రీతి ప్రాప్తములైనారు. ఇక్కడ వెలసిన రామాయాలు కూడా తక్కిన దేవతల ఆలయాలతో పోల్చి చూస్తే అక్కడే కాని ఆంధ్రుల ఇష్టవైకము శ్రీరామచంద్రుడే అని చెప్పటకు సాధ్యములేదు ఇందులో పండితులు, పామరులు అనభేదము లేదు కులభేదములేదు శ్రీరామచంద్రుడు ఆంధ్రుల హృదయము నే మందిరములుగా ఆవేశించి అధిష్టించినాడనవచ్చును. ఏమి వ్రాయుటకు ఉపకరించినను ఆంధ్రులు శ్రీరామపెట్టే కాని వ్రాయరు. తిల్లులు పిల్లలకు స్నానముచేయించిన పిమ్మట రోజూ శ్రీరామరక్ష చేస్తారు ముస్లిమ్ వచ్చినవారంతా “శ్రీ సీతారామా భ్యాన్నమః” అనే కేకచేస్తారు అశ్చర్యార్థకముగా ‘అయ్యో, రామా!’ అనీ, నిశ్చయార్థకముగా ‘రామ, రామ, నేవేమి ఎరు

గ’నని రామస్మరణ పూర్వకముగనే అంటారు. ధర్మరక్షణకు ప్రజలు ప్రచారము చేయవలసినవచ్చినపుడు రచించుటలే ప్రచారముయ్యవి

‘అడుగుదాటి కదలనీయను, నా కభయ విరాయక నిన్ను విడువను’ అని, కుశలపుల మద్దుకూడా ఎరుగని శ్రీరామని కన్నబిడ్డలై నిఁచెట్టి, ‘వలుకే బంగారమాయె, పిలిచిన వలుక వేమి?’ అని దాష్టీకముగా కూడా ప్రశ్నించగలిగిన రామభక్తాగ్రేసరుడు ఆంధ్రుడైన భద్రాచల రామదాసు అతని కైంకర్యమునఁ జే భద్రాచలక్షేత్రము అనాది ప్రసిధింపైన శ్రీశైలక్షేత్రముతో సమానమైన ఖ్యాతి గడించినది తమిళదేశములో నివాసముచేసి కొన్నా ఆంధ్ర కుటుంబముతో జన్మించిన శ్రీత్యాగరాజస్వామి ‘తారకరూపుని నిజతత్త్వార్థము లె నీ రామచింతనలో నామము’ గానము చేసి తరించిన నాదవిస్మయముతో ‘దేములో రామప్రతష్ఠ చేసి దేవాలయాలు తక్కువే బయనా రామ మందిరాలు, భజన కూటాలు వేలకు వేల్పుని రామకోటి వ్రాసేవారు కోకొల్లలు. దేవతార్చనచేసే స్మార్తులలో చలామంది శ్రీరామ పంచాయతనమునే అర్చిస్తున్నారు

శ్రీరాముడు సీతాలక్ష్మణసహితడై అరణ్యవాసుడైన 14 సంవత్సరములలో నమారు 13 సంవత్సరాలు ఆంధ్రదేశములోనే సర్వతీర్థనాడు అప్పటి భండకారణము ఎక్కువ వాలు ఆంధ్రదేశములోనే ఉండేది అందులో అక్కడ-ఉడటన్నబు షిష్ట ప్రమాణలలో ఎక్కువకాలము గడిసినాడు 14వ సంవత్సరములో సీతావియోగము ప్రాప్తించినది. అయిన సీతావేషణముచూచి వియోగదుఃఖముతో గోదావరిని, కృష్ణము దాటి వినుక ఉడట జటాయువును చూచి సీత వార్తచిని, పట్టమంగ ప్రసంగము చేసి, కలంభ కావ విమోచనముచేసి తుంగభద్రాతీరమండలి సహితక్షేత్రము చేరుకొన్నాడు అక్కడ సుగ్రీవ సఖ్యము, వారివధము చేసి, తుంగానదికి దక్షిణతీరం ఉన్న మాల్యవంలములో కొన్ని నెలలు గడిపి సీతావేషణముచేయించినాడు అక్కడినుండే లంకా విరాట దండయాత్రకు బయలుదేరి సరాసరి రామసేతువు సమీపమునకు చేరుకొన్నాడు శ్రీరామ పాదవిన్యాసముతో అంధేక మంతా పవిత్రీకృతమైనది ఏ మారుమూల సల్లెపట్నకు వెళ్లినా, స్థానికులు ‘ఇక్కడ శ్రీరాముడు ఈ పనిచేసినాడు. ఇక్కడ సీతమ్మ స్నానముచేసింది—ఇక్కడ ఈ పని జరిగినది’ అని మొదలుగా సీతమ్మ తమ ఇంటి బడువడుచు ఐనట్లుగనే ఎన్నెన్నో చెప్పగా వింటూ ఉంటాము అవి వేటి సహనాగ్రులు మరచినోతున్నా, మదునలుల నాలుకవిూది ఇప్పటికీ కొంత కొంత అడుతు వే ఉన్నవి. అవి శ్రేష్టముగా సేకరింపదగినవి.

కాళిదాసు మేఘదూతములో వివాసితృడైన యక్షుని నివాసముగా చేసిన ‘రామగిర్యాశ్రమములు’ ఆంధ్రదేశములోనే అవి ‘జనకతనయా స్నానపుణ్యక్షేత్రము’ అని విశేషించి పరిగ్రహించినాడు.

ఈ విధముగా శ్రీరాముడు ఇలవేలుపైన ఆంధ్రభూమిలో

రామాయణము చెప్పనిదీ. రామస్మరణముచేయునిదీ జీవాకు పవిత్రత చేకూరదనే ఆము ఆంధ్ర కవులలో స్థిరపడుట సమంజసమే అందువలననేయేమో దేశభాషలన్నిటిలో చక్కని రామాయణకావ్యము ముందు వెలసినది ఆంధ్రభాషలోనే! అది రంగనాథ రామాయణము అది పాత్యమూ గేయమూకూడా!

ఆ తరువాత ఆంధ్రములో పాత్యరామాయణములే వెలయసాగినవి. దానికి ముందు దారి చూసినవాడు ఉభయకవిమిత్రుడైన తిక్కనామాత్యుడు నిర్వచనోత్తర రామాయణముకూడా పాడుకొనవచ్చువేమో కాని అది గేయప్రబంధ మనలేము గదా! అట్టిదే ఎఱ్ఱాడు ప్రోలయ వేమారెడ్డికి అంకితముగా రచించిన రామాయణము. ఆ దారివే నడిచినది భాస్కరాదులు రచించిన రామాయణము మొల్లరామాయణమూ అంతే అయ్యలరాజు రామభద్రుని రామాభ్యుదయము, పింగళి సూరన రాఘవ పాండవీయము, కంకంటి పాపరాజు ఉత్తర రామాయణము, రఘునాథ రామాయణము, కూచిమంచి తిమ్మకవి అచ్చతెనుగు రామాయణము, గత శతాబ్దిలో పుట్టిన గోపనాథ రామాయణము, పట్నాభి రామాయణము, అద్వైత రామాయణము—అన్నియు పాత్యప్రధానములే ఈ శతాబ్దిములోపుట్టిన, పుట్టుచున్న వానదామరచించిన ఆంధ్రవాల్మీకి రామాయణము, మానికొండ రామాయణము, కవిపాత్యభాష శ్రీపాద కృష్ణమూర్తిశాస్త్రి కృష్ణరామాయణము, తాడేపల్లి వెంకటప్పయ్యశాస్త్రి రామకథామృతము, విశ్వనాథ సత్యనారాయణ రామాయణ కల్పవృక్షము, ధర్మవరపు సీతారామాంజనేయులు సాహితీ సమితిపేర అచ్చవేయిస్తున్న ధర్మవరపు రామాయణము—ఈ విధముగా అచ్చయిచి కానివి శతసంఖ్యలలో రామాయణాలు పుట్టినవి. ఆంధ్రదేశములో పుట్టినన్ని రామాయణాలు ఇతరప్రాంతాలలో పుట్టినట్లు తోచదు. ఇవిగాక భారత భాగవతాలలో సందర్భవశాత్తుగా వచ్చిన రామకథలు, ఎక్కువ అరణ్యసర్వములోను, పోతన నవమసృంధములోను వ్రాసినట్లుగానే శ్రీదేవి భాగవత కర్తలు తృతీయస్కంధములో రామకథ వ్రాసినారు. అందరూ ప్రసన్నులైనవకవులే. అన్ని కావ్యాలుగా రమణీయమైనవే కాని గేయములు కావు. పాత్యములైన రామాయణ రచనకు దారి చూసినవాడు ఉభయకవిమిత్రుడే.

రంగనాథరామాయణమువలెనే పాత్యగేయోభయముగా ద్విపదలో వరదరాజు, ఏకోజీ మొదలైనవారు వ్రాసినారు. కాని వారికి రంగనాథరామాయణానికి వచ్చిన ప్రచారము రాలేదు.

3

ఇవిగాక పండితులు గానివారు ఎందరో రామకథను ముఖ్యముగా గేయఫణితులలో, రచనలు చేసినారు. అట్టివి మొన్న మొన్నటివరకు ముఖ్యముగా వేదమువలెనే ఆ వోటినుండి ఆ వోట స్త్రీలు చెప్పకొని వర్ణించుటచే నిల్చినవి ఎన్నో ఉన్నవి. గుణిలి పుస్తకములుగా ఎన్నో అచ్చుపడినవి. వాటిలో కొన్నిటిని సేకరించి హైదరాబాదులో ఆంధ్ర పాఠశాల పరిషత్తువారు 'కృష్ణ

శ్రీ' సంపాదకత్వన 'స్త్రీలరామాయణపు పాటలు' అనే పేరుతో చక్కగా 1950 లో ప్రచురించినారు.

వీటిలో ఎక్కువ భాగము స్త్రీలు వ్రాసినవని చెప్పవచ్చును. కాన్ని పురుషులు వ్రాసినవికూడా కావచ్చును. కాని వ్రాసిన తీవరైనను, అటు ధాతువులో కాని, ఇటు మాతువులో కాని అంత పాండిత్యము కలవారు కారు వ్యాకరణలక్షణాలు లెక్కచేయరు. పాట నడక కోసము పదాలలో అక్షరాలు పొడిగిస్తారు, కోస్తారు. ఇది నైరి సమాసమని, ఇది వ్యాకరణ విరుద్ధమని ప్రయోగించుటకు సందేహించరు. ఏది ఏమైనా వాటి మాధుర్యము హృదయానికి నూటిగా నాటుకుంటుంది. సహజసుంగరమైన అమాయకపు దేవరచన వాటిది వీటిలో రామకథ తెలుగువాటి అచారాలతో నిండి నిలిడికృతమైనది. సీతదేవి వామనగుంటలు, సీత దాగుడు మూతలు, ఊదర కుప్పీలు, శ్రీరాముల వారి అలక, సీత అప్పగింతలు, సీత సమర్త, సీతమ్మ వేవిళ్ళ, కుశలపుల తొట్టె—ఈ మొదలైన పేర్లనుబట్టే రామాయణ పాత్రలు ఎంతగా తెలుగుదనము కూర్చుకొన్నారో స్పష్టపడుతుంది. ఈ కథలు చదివితే మన ఇళ్లలో రోజూ జరిగే నవ్వులు, పరిహాసాలు, నూటి పోటీలు, కోవతాపాలు ఆ పాత్రలకు అంటగట్టబడి ఉన్నట్లుండను. క్రమంలోకూడా ఇట్లు రామకథ ఓఢాచారాలు పొదుపు కొన్నదట!

ఈ కథలలోని నిసర్గమైన అవ్యాజ మాధుర్యమే వీటి విశిష్టత. ఈ విశిష్టత ఎట్టిదైనా అది శాస్త్రవేత్తల లక్షణానికి నిలవలేదు ఒక్కనూటలో చెప్పగలంటే వాటి పాత్యము, గేయత్వమును దేయములేగాని మార్గదర్శకులు, కావు. అవి భాష విద్వాంసులకుగాని, సంగీత విద్వాంసులకుగాని లక్షణమునకుగాని తృప్తి కలిగించవు.

4

13వ శతాబ్దిమువాడైన శార్దూ దేవుడు వాగ్గేయకారవరుల లక్షణమును మొత్తమువిగ్రహించి ఈ విధముగా నిర్వచించాడు.

'శబ్దానుశాసనజ్ఞానము, అభిధాన ప్రవీణత, ఛందోభేదజ్ఞానము, అలంకార కౌశలము, రసభావ పరిజ్ఞానముతో పాటు అశేషభాషా విజ్ఞానముకూడా ఉండవలెను.' తౌర్యత్రిక చాతుర్యము, హృద్యశారీము, లయ, తాళ కళా జ్ఞానములతో పాటు, ఉచితజ్ఞతయేకాక రోషి ద్వేష పరిత్యాగముకూడా కావలెనట. ఇట్టి లక్షణాలు ఇంకను ఎన్నో ఉన్నవి.

శార్దూ దేవుడు చెప్పిన లక్షణాలు అన్వయించుటకు అర్హత గలవాడు లోకములో మనుష్యమాత్రు డుంటాడని తోచదు. బుషియైన వాల్మీకికి ఈ లక్షణాలన్నీ పట్టించలేము ఈ లక్షణ విర్దేశమువలన లక్షణకర్త ఎంత ఉన్నతాదర్శముతో వాగ్గేయకారకుని భావించినాడో తెల్లమగుచున్నది

అపాధ్యమైన ఈ లక్షణాలెలా ఉన్నా, ఉత్తమ మధ్య మాధమ భేదాలు తెలిసి వాటిని వర్ణించినాడు. రెండు మూడు

విధాలుగా వివరించినాడు. అందులో ఒకదాని ప్రకారము వస్తుకవి ఉత్తముడు వర్ణనకవి మధ్యమము. ఇతరుల సంగీతానికి సాహిత్యము కూర్చేవాడు అధముడు. వస్తుకవి అంటే తాను సృష్టించిన సంగీతానికి వర్ణనము చేర్చుటకాక కథకథనము చేయగలవాడన్నమాట ఎహశః పార్వ్యగేయేన మధురముగా రసవత్తర కావ్యరచన చేసిన వాల్మీకిని మనసులో భావించి ఉత్తమ వాగ్గేయకారకుని లక్షణము ఆయన ఆ విధముగా చెప్పిఉంటాడు. అయిన కావ్యములోని గేయత్వము మన కిప్పుడు తెలియదు గదా! కథా కథనములో రసవత్తరమైన పాత్యముగ రచించే సామర్థ్యము వాల్మీకితో సమానముగాగల కవి ఇంతవరకు పుట్టలేదు కాని తన సంగీతమునకు వర్ణనలేకాక కథనమును కూడా జోడించినవాడే ఉత్తమ వాగ్గేయకారకుడౌతాడని మనము సామాన్య లక్షణముగా గ్రహించవచ్చును. మనము ఇలా విచారణచేస్తే ఆ కోటిలో నిలవ తగినవి సంస్కృతములో జయదేవుని గీతగోవిందము, శ్రీ నారాయణతీర్థుల కృష్ణలీలా తరంగిణి మాత్రమే మిగులును ఆంధ్రములో సుబ్రహ్మణ్యకవి అధ్యాత్మ రామాయణముకూడా ఆ కోవలోదే శ్రీ త్యాగరాజ స్వామి కూడా ప్రహరీ భక్తివిజయము, నౌకా చరిత్రములు రచించి అనంతరమును ప్రకటించినాడు.

పై విధముగా విచారిస్తే రంగనాథ రామాయణము, తక్కిన ద్విపద రామాయణాలు పాత్యగేయాత్మకములైనను, వానిలో పాత్యమునకే ప్రాధాన్య మున్నది కాని గేయమునకు అంత రేదు అందువలన అవి పైవాటితోపాటు ఉత్తమసాహిత్యమును పొందలేవు ఆంధ్రమున పుట్టిన ద్విపద రామాయణములకే కాక ఇతర దేశభలలో పుట్టిన కంబ, తులసీదాసు, ఎళుతచ్చన్, బలరామదాసుల రామాయణాలకుకూడా పై వాక్యములు అన్వయిస్తాయి అవి అన్ని గేయాలైనా వాటిలో గేయత్వము అవధానము, పాత్యము ప్రధానము

మరి తిక్కనాదుల కావ్యములలో గేయత్వము సమకూర్చ వలెనను ప్రయత్నమే లేదు కదా!

పై వాగ్గేయకాం లక్షణానికి నిలబడగల రామాయణ రచనలు ఆంధ్రములో రెండే ఉన్నవి. వానిలో ఒకటి సుబ్రహ్మణ్యకవి అధ్యాత్మ రామాయణము, రెండవది నారాయణ కవి మోక్షగుండ రామాయణము. ఈ రెండింటిలో మోక్షగుండ రామాయణము పాత్యముగాగాని గేయముగాగాని అధ్యాత్మ రామాయణమునకు తీసికట్టే అది రెండింటిలో దేశికి దిగ్గరగా ఉంటుంది. 'మార్గవిహన సంపద' అధ్యాత్మ రామాయణము లోనే పాత్యగేయములలో పరిణతి పొంది కనిపిస్తుంది.

5

ఈ అధ్యాత్మ రామాయణకర్త శ్రీ సుబ్రహ్మణ్య కవి ఆయననుగూర్చి శ్రీ తిమ్మాజ్ఞుల కోదండరామయ్య ఖర సంప

త్సర (1951) భారతిలో 'దామెరవారి మీది పదములు' అనే వ్యాసములో పరిశోధకులకు ఆధారమైన విషయము తెన్నో తెలిసినారు అందులో వారు చేసిన కాల నిర్ణయము నిర్దుష్టమైనది కాదు. అందులో వారు ప్రకటించిన దామెరవారిమీద పదములు సుబ్రహ్మణ్యకవి కృతములని వారూహించిరి. కాని శ్రద్ధగా పరిశీలించినవారికి ఆయన వ్రాసినవి కాదనటానికి ఎక్కువ అవకాశ మున్నది. కాని రెండు పత్రములలో ఉన్నట్లు ఉదాహరించిన ఈ క్రింది వాక్యములు స్పష్టముగా అధ్యాత్మ రామాయణ కర్తకే అన్వయించునదానికి సందేహము లేదు.

"మునిపల్లె రామలింగార్య పుత్రులైన సుబ్రహ్మణ్య కవిరా చాతుర్యంబుగా రచియించిన అధ్యాత్మ రామాయణ కీర్తనలు తమ ప్రియశిష్యులైన రాజేశ్రీ దామెర కృష్ణ స్వామివారికి కృపచేసి యిచ్చిన పుస్తకం"

'మునిపల్లె రామలింగార్య పుత్రులైన సుబ్రహ్మణ్య కవిరా చాతుర్యంబుగా రచియించిన అధ్యాత్మ రామాయణ పద్య కావ్యం తమ ప్రియ శిష్యులైన రాజేశ్రీ దామెర కృష్ణ స్వామి వారికి కృపచేసి యిచ్చిన పుస్తకం—'

పై రెండింటి వలన సుబ్రహ్మణ్యకవి ఇంటిపేరు ముని పల్లె వారసీ, తండ్రి రామలింగార్యుడనీ, ఆయన కాళహస్తి ప్రభువైన దామెర కృష్ణ స్వామికి పూజాపాత్రుడైన గురువుగా ఉండేని మాత్రము నిస్సందేహముగా భావించవచ్చును. ఆ అరువాత ఉండవలసిన అధ్యాత్మ రామాయణమునకు బదులు ఏవో కీర్తనలున్నందున అవి సుబ్రహ్మణ్య కవిని అనుటకు విరుద్ధమే వాని రచనకూ అధ్యాత్మ రామాయణ రచనకూ ఏ మాత్రము సోలిక లేదు

ఈ కవి కాళహస్తి వాసుడనటానికి అధ్యాత్మ రామాయణమందు కొంత ఆంతరంగిక సాక్ష్యముకూడా లభిస్తున్నది. ఇందులోని కీర్తనలన్నీ 'శేషగీత'—మొదలైన ముద్ర కలిగి శేషాచల విభునికి అంకితము చేయబడినవి కాని శివస్తుతి పరిమైన మొదటి కీర్తన 4 వ చరణములో 'భాహరణాయ శ్రీ కాళహస్తిశ్చరాయ' అనిచేర్చి చివరి చరణములో ముద్రాభంగములేకుండా 'శేషశైలాధీశ మిత్రాయ' అని వేర్బుగా చేర్చినాడు మరల గ్రంథాంతమందలి చివరి రెండు కీర్తనలలో మొదటి దానిలో ఫలస్తుతి చెప్పుచు 'శ్రీ జ్ఞాన ప్రసాన నివతే' అని పల్లవిలో చెప్పినాడు. మంగళము చెప్పిన చివరి కీర్తనలో 'శ్రీ కాళహస్తి నగరీ శంభు మిత్రునికి సౌకర్య శాలికి జయమంగళం—సు! శ్రీ కుకుత్స్థానయ సింహాసనస్థునికి వివేక కార్య శేషగిరి! వేంకట సుబ్రహ్మణ్యునికి మంగళం శుభమంగళం—" అని పూర్తి చేశాడు ఈ విధముగా అధ్యంతములలో శ్రీ కాళహస్తి శ్చరునీ, చివరి కీర్తనకు ముందు కీర్తనలో జ్ఞాన ప్రసానాంబును

స్మరించి తనకు జ్ఞానప్రమాదంబయ్యెను, శ్రీ శాశవాన్తే శ్వాసని యందునుగ అభిమానము చూపినాడు.

మరియు దామెర కృష్ణభూపతియందు తనకుగల అభిమానము చూపుటకేమోగాని యుద్ధకాండము 44 వ కీర్తన చివరి చరణమును 'శేషగిరి కృష్ణానుమతినిబొంది' అని పూర్తి కానించెను. దాని తరువాత గ్రంథములో మూడు కీర్తనలే గలననీ, అందులో నొకటి మంగళమును, దానికి పూర్వపుకృతి ఫలశ్రుతిని చెప్పేవని గుర్తుంచుకొన్నచో 'కృష్ణానుమతి' అన్న పదము పాథిప్రాయముగా ప్రయోగించినాడని ఊహించుట సత్యమనియు కాదు.

చివరన్న మంగళగీతము పరిసమాప్తి చేస్తూ—

'శ్రీ శుభాంశువ్యయసింహాసనస్థునికి వి వేక కార్యశేషగిరి వేంకట సుబ్రహ్మణ్యునికి మంగళం' అని పరిసమాప్తి చేయుటలో 'శేషగిరి వేంకట సుబ్రహ్మణ్యునికి' అనుటలో శేషగిరి నామముతో కవి కేదో సంబంధమున్నట్లు స్మరించి శేషగిరి శబ్దము ముద్రంతో ఎన్నివారులు వాడినాడో లెక్కింపగా 10-1 కీర్తనలో 40 కీర్తనలలో శేషగిరి శబ్దమే వచ్చినట్లు తెలియది కావున ఈ కవి పూర్తిపేరు శేషగిరి వేంకట సుబ్రహ్మణ్యుడే లేక వారి ఇంటిపేరు శేషగిరినారా? ఇటువంటి వెన్నో సందేహములు కలుగుచున్నవి (నస్తుతమని ఎరి శిలింగదిగిన ఊహాస్థానములుగా? భావించి పరిశోధకులు పరి శిలింగదగిరి. ప్రస్తుతమునకు బహుశః కవి పూర్తిపేరు శేషగిరి వేంకట సుబ్రహ్మణ్య (అయ్య, అరగ, శాస్త్రి శర్మ) అయినట్లుందని భావి చుట సర్వసాధారణము. చే !

శ్రీ తిమ్మావట్టివారి వ్యాసములో ఒక లాభ్య చరిత్ర కర్తయైన వెంగళభూపాలుని అండ్రి వేంకటేంద్రునికి కేస మూర్తికయందు జన్మించిన కృష్ణభూపాలు దొక డున్నాడుగాని అతనే సుబ్రహ్మణ్యకవి శిష్యుడని నిర్ణయించుటకు చిక్కులున్నవని తెల్పిరి. ఆ చిక్కులంత ప్రబలమైనవి కావు బహుశః చరిత్రకర్త 1500-1600 మధ్యకాలమునాడు సుబ్రహ్మణ్యకవి శిష్యుడైన కృష్ణభూపాలుని 1780 ప్రాంతములకు సరిపుచ్చుటకు దామెర వంశావళి ప్రకారము బహులాభ్య చరిత్రకర్తకు 25 వ తరమునాడైన తిమ్మాభూపాలునితోడను, అతని కుమారుడగు కుమార వేంకటప్పనాయనితోడను కృష్ణ భూపాలుని తాత తండ్రులను సరిపుచ్చు చూచినారు శ్రీ తిమ్మావట్టివారు ఈ విధముగా 200 సంవత్సరములు 27 తరములకు లెక్కించినారు. ఇది అంత సందర్భకండి కలది కాదని మాత్రము సూచించి, అప్రస్తుతము కనుక దీర్ఘవిచారణ ఉపేక్షించడమైనది కేసమాంబిక కుమారుడైన కృష్ణభూపతియే సుబ్రహ్మణ్యకవి శిష్యుడైనచో ఈ కవి 16 వ శతాబ్దమునాడు కావలెను. శ్రీ బాలాంత్రపు రజనీకాంతరావుగారు ఆంధ్ర వాగ్గేయకార చరిత్రములో

శ్రీ తిమ్మావట్టివారి నమసరించి తాత్కాలికముగా శ్రీ సుబ్రహ్మణ్య కవి కాలము 1780 ప్రాంతమని తెలిపినను ఆయన ప్రయోగించిన రాగములనుబట్టి క్షేత్రయ్యకు పూర్వదను అన్నమాచార్యులకు దగ్గ అవడను కాగలడేమో అనిపిస్తుందని.

అదికాక భద్రాచల రామదాసు 17 వ శతాబ్దమునాడు. వీరికి తరువాత కాలమునాడైన శ్రీ త్యాగరాజస్వామివారు తమ ప్రహేల భక్తివిజయమును సంగీత వాదక ప్రారంభమున భద్రాచల రామదాసును సన్నులించారు రామకథను వ్రాస్తూ రామ దాసుకాలమునుండి ఆంధ్రదేవమంతటా స్త్రోత్రప్రసాదానికి వచ్చిన భద్రాచల నామమును సుబ్రహ్మణ్యకవి స్మరింపించుట ఒక విశేషము కాబట్టి ఆయన రామదాసుకు పూర్వదయే భావించుట సమంజసము అయినా శ్రీ తిమ్మావట్టివారు ఈ పదముల యందలి రచనము అంతపూర్వపుదని తోచుట లేదు' అన్నమాటలుగూడ భాషాశాస్త్రవేత్తలు ఆలోచించి నిర్ణయము చేయవలసి యున్నది ప్రస్తుతము సుబ్రహ్మణ్య కవి కాల నిర్ణయము సంబంధముగా జరుగలేదని విన్నవించి దానిని భవి పరిశోధకులకు ఎదిరివేయుట మంచిదని తోచుచున్నది.

6

లక్షణవేత్తలు ఉత్తమ వాగ్గేయ కారకుని లక్షణాలుగా నిర్ణయించిన వాటినిబట్టి అధ్యాత్మ రమాయణ విచారణ చేదాము ఆ విచారణచేసే ముందు ఆ లక్షణాల స్వరూపము మరింత స్పష్టముగా అర్థించుట యుక్తము

ప్రార్థనములో ప్రావీణ్య మంటే, ముందు భాషా విజ్ఞానమే కాక కావలసి వచ్చినపుడు శబ్దాలు వాచో విశేయముగా ఉండవలెను. దానితోపాటు అలంకార కౌశలము, రసభావ పరిజ్ఞానము కావలెను. లక్షణానేన మహారాజు అస్థానకవుల ప్రత్యేక లక్షణాలు పరిష్కర్తూ, జయదేవుడు తననుగూర్చి 'సందర్భకుడిం గిరాం జాతే జయదేవ ఏవ' అని చెప్పుకొన్నాడు కనుక సందర్భకుడి తెలిసి, అనగా జాతితగ మెరిగి, రచనచేసే సామర్థ్యము ఉండవలెను అంటే ఏ సందర్భములో ఏది విస్తరింపవలె, ఏక్కడ ఆవవలె అనునవి తెలిసి ఉండవలె నన్నమాట. ప్రకారాంతరముగా చెప్పినచో కల్పనా సంపదతో పాటు అత్యనిగ్రహముకూడా ఉండవలెను

ఇక గేయములో అయ తాళ కథా జ్ఞానము, రాగ విస్తృతి, స్వరంశ్రమంగా హృదయంగమమైన సంగీత కల్పన వేయగల చాతుర్యము కావలెను. ఏ సందర్భములో ఏ రాగము ప్రయోగింపవలెనో మొదలైన వాటి లక్షణముకూడా బాగుగా ఎరిగియుండవలెను.

ఈ రెండింటికి తోడు వస్తుకవితలో చాతుర్య ముండవలెను. అంటే సర్లనలు వచ్చినపుడు సర్లనలు, సంభాసనలు వచ్చినపుడు సంభాసనలు, కథాకథన సందర్భాలు

మీ సరుకులను

మా సంతక్షణకు ఒప్పగించండి

సిజిటి తగు సమర్థతతో పనిచేయుచు మీ సరుకులను
భద్రముగా మరియు శీఘ్రముగా మీ సౌకర్యము
ననుసరించి గమ్యస్థానమునకు చేర్చగలరు.
ఇది నిపుణులయిన తమ ఉద్యోగులచే జాగ్రత్తతో
నిర్వహించబడుచున్న సంస్థ. ఇందులోని ప్రతి
ఒక్కరు తన పనిలో సుశిక్షితుడైన నిపుణుడు.

కమర్షియల్ గూడ్స్ ట్రాన్స్పోర్ట్స్ (Regd.)

హెడ్ క్వార్టర్స్ :

కొత్తపేట, పి. వి. నెం. 89,

గుంటూరు.

ఫోన్. 560

అడ్మినిస్ట్రేటివ్ ఆఫీసు :

107, తంబు శెట్టి వీధి,

బొబ్బిలపాడు నెం. 1254,

మద్రాసు - 1.

ఫోన్ నెం. 24485 & 25748

—: సీట్ల ప్రాంతాలు :—

మాంట్రో రోడ్ : 11-వి, అత్తిపట్టాన్ వీధి. ఫోన్: 88594

గిరి : ఇంద్రస్థియల్ ఎస్టేట్ ఎదురుగా. ఫోన్: 801069

బుకింగ్ ఆఫీసు : } 304, తంబు శెట్టి వీధి. ఫోన్: 22648
(మద్రాసు-1)

ఆంబత్తూర్ : ఇంద్రస్థియల్ ఎస్టేట్.

మరియు ప్రాంతాలు:

తిరుచి, బెంగుళూరు, ఆంధ్రప్రదేశ్ యందంతటా గలవు.

ములో కథాకథనమూ నేర్పుగా చేయవలెను వీటికి తోడు తోచుచున్న పరిత్యాగము- ఇత్యాది సుగుణసంపత్తి కావలెనని లక్షణవేత్తలు చెప్పిన మాటలను పాత మాటలలో అనుసరించి చెప్పినచో ఉత్తమ వాగ్గేయకారకుడు లోభ్యమేమి లేని ఋషి కావలెను.

7

పైన విస్తరించిన మూడు ప్రధాన లక్షణములలో ముందు సుబ్రహ్మణ్యకవి స్వభావము, కథనాధికములయందలి దక్షత విచారితము.

కవి రాసు అధ్యాత్మరామాయణము తెనిగించినట్లు ప్రతి కాండంతములోను చెప్పకొన్నాడు కాబట్టి ఇది సంస్కృతములోని అధ్యాత్మ రామాయణమునకు భాషాంశ రీకరణమునకు నిస్సందేహము. ఎళుతచ్చన్ మొదలగు ఇతర భాషా కవులవలెనే, కావ్యము మంగళాంతము చేయుటకు కాబోలు, ఇతడును ఉత్తరవాంఛమును నడలి పట్టాభిషేకాంతముగా మాత్రమే రచించెను సంస్కృత - అధ్యాత్మ రామాయణమును విశ్వమిత్ర మహర్షి రచించెను. దాని మాహాత్మ్యమునుగూర్చి బ్రహ్మాండ పురాణములో బ్రహ్మ మార్కండేయ మునికి చెప్పినట్లుగా 'అధ్యాత్మ రామాయణ సంకీర్తన శ్రవణాదికం, ఫలమ్ నకుం న కన్యేమి కార్తేష్ట్యం ముని సత్తమః' ఈ ఫలశ్రుతిని మనసుతో పెట్టుకొనియే ఆంధ్రములో అధ్యాత్మ రామాయణ సంకీర్తనమునకు సుబ్రహ్మణ్యకవి పూనకొనవేమో!

ఇందులోని రామాయణ కథ మొత్తమువీరది వాల్మీకినే అనుసరించినా, వాల్మీకి రచనలోవలె శ్రీరాముడు, సీత ఆదర్శ మానవమాత్రపాలలు కారు. 'శ్రీరామ హృదయ'మనే నామము గల బాలకాండములోని మొదటి సర్గలోని మూలము ననుసరించి సుబ్రహ్మణ్య కవి రచనలో—

'రాముడు పరమానందమయుడు, సర్వపరాచర పరి పూర్ణు డవ్యయుడు, పామగానలోలు డచలుడద్యుడు సర్వసాక్షి... విరమాత్ముడు నేమూలపకృతిని, ఈ మహాత్ము సన్నిధాన మాత్రను ఈ మహద్భుతము లొనర్తు రాముడై దశరథునకు నితడు పుట్టుటయు... దండకాటవికేగుట, ప్రాకట మాయా సీతాపూరి లందుచేత రావణుని భీకరాజి దునిమి నన్నుగైకొని, పాతేతము జేరుటెల్ల మత్స్యగతి' అంటుంది సీతాదేవి, రామా జ్ఞచే మారుతికి ఉండే మ చేస్తూ ఆ లరువార స్వయముగా శ్రీరాముడే మారుతికి లత్యావాత్మ పరాత్మల స్వరూపము, ఐక్య జ్ఞానము కలుగగా నవిద్య మాయమయ్యే విధము ఉండేవిస్తాడు.

ఈ వేదాంత విజ్ఞానము మూర్తీభవించినది అధ్యాత్మ రామాయణములో. ఈ కావ్యమును ఈ సంశయము వారిం పనే అనిన్నీ, జగదాధార మూర్తియైన శ్రీరామునియందు పారసదృశి నారూఢమై ముక్తికారణమై యలరారు నొక్క యుక్తి నాదిశక్తి మీ రరసి ధీర రసిహృది పార కలలార బలుకు

మని పరమేశ్వరి శ్రీ సదాశివ బ్రహ్మ చేసెద వివరింపుమని కోరగా, శ్రీరామునకు నమస్కారముచేసి, అజ్ఞాన హరి, జిహారి శ్రీ విహారి, మాయాధారి, తారక కీర్తి సర్వజ్ఞాన సూర్తి, విదారి తార్తి, దేవతా చక్రవర్తి, చిదానంద మూర్తియై రాజులు శ్రీ శేష శైలాదిపుడగు రాఘవు చరితము సుధావర్షమై చెవుల పండువుగా సదాశివుడు వినిపించిన దీ కథ.

'వివేచన మృదు చరణా. కరుణా విజరణ గుణాభరణ' అనీ, 'సఖీమణి వివేచనీ వీనవృత్తము, సలకతానంద దయక మనవే'—అనీ, 'చానరో వివేచనీ శ్రీరామ చంద్రుని చరితము రసభరి తము' అనీ, 'శ్రీ రాజరాజేశ్వరీ, ఈ చరిత్రము ఆర్యమతి పాత్రము' అనీ, 'పావనము, జ్ఞానోదయము, నిత్యాభ్యుదయము నధిక పుణ్యామ్నాయము అధ్యాత్మ రామాయణం ఔనరు విన్న, నుడివిన వా రనఘులై వారాయణుని కరుణను ధన్యు లగుదు రంద మున' అనునట్లే అదిదంపతుల సంవాద రూపముగ పవిత్ర మైన శ్రీరామ కథ శాంత రసాత్మకముగా నడుస్తుంది కరుణ వేదియై కవిత్య మారంభించిన వాల్మీకి రామాయణము కరుణరస ప్రధానముగా పాగినది అధ్యాత్మ రామాయణము బ్రహ్మ విద్యా ప్రతిపాదకమైనది కనుక శాంతరస ప్రధానముగా నున్నది.

అది దంపతుల సంవాద రూపముతో పాగిన అధ్యాత్మ రామాయణములో వేదాంతము మూర్తీభవించినది సుబ్రహ్మణ్య కవి వేదాంత విద్యాంనుడేకాక అనుభవములోకూడ ఆత్మనిష్ఠగల యోగిగా అఖండచిదనుభవగా కనిపిస్తాడు అందువలన ఇందులో క్షేత్రయ్య ఛాయలుకూడా కానరావు మహాభక్తుడైన జయ దేవుడు కూడా అందుకోలేని తాత్త్విక సీతి ఇందులో గోచరిస్తుంది. వాగ్గేయకారకులలో సుబ్రహ్మణ్యకవి కూడా శ్రీ నారాయణ తీర్థులు, శ్రీ తాగరాజస్వాముల కోరిన వాడు.

ఆయన పర్లనచాతుర్యమునకు ఉదాహరణముగ శ్రీరామ జనన ఘట్టమే చాలు.

వల్లవి - శ్రీరాముని గాంచెను పార్వతి వివే

మన కౌసల్య అత్మారాముని గాంచెను॥

అనువల్లవి.—తోరమై హర్వాత్రు పురము కన్యల

జార భయ సంభ్రమాశ్చర్యము లైనగోనగ॥ శ్రీ॥

చరణము.—లల నల్ల కలువరీ, కుల చాయ మేసచే

జెలగువాని పసిడి, చేల గట్టినవాని

వెలయు వాల్గు భుజముల వాని కను గొ

ల్కుల నరుదార్థులు, కలవాని స్వర్ణ కుం

దల లసిత గండమండలముల వాని న

స్థలిత రవికోటి ప్ర, కాశకుని రల్పే

జ్వల కిరీటము వాని, అలినీల కుటిల కుం

లలములచే ముద్దు, కులుకుచుండేవాని॥

భాగవతములోని శ్రీకృష్ణనివలెనే అధ్యాత్మరామాయణము లోని శ్రీరాముడుకూడ నిజరూపముతోనే అవిర్యవించినట్లు కవి కల్పించినాడని ఈ సందర్భములో మనము గుర్తుంచుకొనవలెను కన్నులకు గట్టిపట్లు ముదులొలికే తేటమాటలతో ఎంత మనోజ్ఞముగా కవి శ్రీరాముని వర్ణించినాడు!

రావణ వధాసంతరము సీతను అలంకరించి రామునివద్దకు తెచ్చిన వర్ణనము అనుపమానమైనది. 'పట్టాపీఠే గట్టి, బంగారు రవిక దొడిగి, బొట్టు కన్నాఠిచెట్టి, కాటుక కన్నుల చెట్టి' ఇత్యాదిగ ఉన్నది ఇట్లే రామరావణ యుద్ధం వర్ణనలు ఎంతో మనోజ్ఞముగా ఉన్నవి రాగతాళాల నిర్బంధముతో వర్ణనలు చేయుట కొంతలేలిక కావచ్చునుకాని, కథా కథనము రసవంతముగా చేయుట అసాధ్యమనదగినంత కష్టసాధ్యమైన కార్యము సుబ్రహ్మణ్యకవి పట్టాభిషేకాంతమైన శ్రీరామ కథను హృద్యముగా రసవత్తరముగా కథనము చేసినాడని అసాధానికి కావ్యమంతా ఉదాహరణ భూతమగును సీతావివాహము, రామ వరశురామ సంవాదము, శ్రీరామ వివాసనము, భరతుని సమాగమము, అత్రిముని దర్శనము, సీతాహరణము, జటాయు పునకు కైవల్య మిచ్చుట, వాలి పడిదేనము, సీతావ్వేషణము, హనుమంతుడు సీతను దర్శించుట, విభీషణుని శరణాగతి, సంచీ విని తెచ్చుటలో కావేసీ విష్ణుము, రావణాది రాక్షసులతో యుద్ధములు, శ్రీరామ పట్టాభిషేకము-అన్నీ సందర్భాలతో ముగిసిన మధ్య మధ్య మంచి సంభాషణలు కలిపి, రసవంతముగా కథనము చేసినాడు.

ఈ విధముగా వర్ణనమందు సమర్పిత, సంభాషణలో చాతుర్యము, కథా కథనములో రసవద్రిచన-అన్నీ కలిపి శాంత రస ప్రధానమైన ఉత్తమ కావ్యముగా అధ్యాత్మ రామాయణమును సుబ్రహ్మణ్యకవి తీర్చిదిద్దినాడు.

8

పాఠ్యము చక్కగా నిర్వహించుటకు కవి భాషావేత్త కావలెను. సుబ్రహ్మణ్య కవికి సంస్కృతాంధ్రములలో నిరుద్వేమైన పాండిత్యమున్న దనటానికి వీరి మొదటి కీర్తన రచనమే చాలు. నన్నయ భారతము, తిక్కన ఉత్తర రామాయణమును సంస్కృత శ్లోకములతో ప్రారంభించినట్లే, సుబ్రహ్మణ్యకవి తన కావ్యమును సంస్కృత కీర్తనతోనే ప్రారంభించినాడు ధన్వానీ రాగము, అది తాళములో చెప్పిన ఈ ఒక్క కీర్తనే చాలు, ఎవరి పేరైనా శాశ్వతముగా నుండటానికి!

పల్లవి :- నమ శ్రీవాయు తే నమో భవాయ

అనుపల్లవి :- సమానాధిక రోగితాయ శాన్తాయ స్వప్రణామాయ
(నమోఽథ పూర్ణాయ, భక్తౌను పాఠనాయ॥ నమ॥

4 వ పరణము - నిర్వచ మానంద పున నిశ్చితాయ శాశ్వతాయ!
వరదాభయంకరణాయ గీరితాయ!

తరుణేమై శేఖరాయ, వరమ పురుషాయ భవ!
హరణాయ శ్రీ కాళహస్తీశ్వరాయ॥ నమ॥

ఈ విధముగా ఎత్తుగడలోనే శివకేశవులందు లభించిన భక్తి పాఠకుల హృదయాలలో అవిర్యవించేసివాడు పల్లవిలో పంచాక్షరిని స్మరించి, అనుపల్లవిలో పరబ్రహ్మ స్వరూపము ప్రదర్శించినాడు. సంస్కృతభాష ఎంత ఉదాత్తముగా నడుస్తూ కవికి వాచోవిధేయముగా నున్నదో తెలుస్తూనే ఉన్నది. అప్రయత్నముగా యమకము, అనుప్రాసలు, అంత్యప్రాసలేకాక ఆంధ్రభాషకు విశిష్టమైన ద్వితీయాక్షరప్రాస, అక్షరమైత్రి రూపమున యతి ప్రాసయతులుకూడ ఇందులో ప్రత్యక్షమైనవి.

శివస్తోత్ర రూపమైన సంస్కృత కీర్తనతో గ్రంథారంభము చేయుట నికి కారణాలు చాలా ఉహించవచ్చును. గీర్వాణభాషయం దభిమాన మొకటి. సంగీత లక్షణవేత్తలు వాగ్గేయకార వరునికి అనేకభాషలు వచ్చియుండవలె ననుట రెండవది మూడవది ప్రాచీన వాగ్గేయకారులు తమ లక్షణము లేవేరక లక్ష్యమునుకూడ సంస్కృతముతోనే చెప్పియుండుట. వీని అన్నిటికి తోడు ఇది గేయాత్మకమైన గ్రంథము కాన గానమునకు, నాట్యమునకు ప్రథమాచార్యుడైన శివుని స్తోత్రము చేయుట సమంజసముకదా! అందుకే చివరి పరణములో 'సంగీతలోలాయ' అనే విశేషమును ప్రత్యేకముగా వేసినాడు. కవి తన గ్రంథమును శేషగీర్ణకునకు అంకితము చేసినను తాను భేదములేని శివభక్తికలవాడని, శ్రీ కాళహస్తీవాసడని కూడ రమ్యముగా సూచించినాడు. ఈ కవి భావించిన శివుడు సమానాధిక రహితుడు-అందుచే శ్రీరామ స్వరూపుడే!

సంస్కృతములో భేదాక మరి ఐదు కీర్తనలు, ఒక చూర్ణకముగూడ చేర్చినాడు. అందులో ఒకటి నేతుబంధ సమయములో చేసిన శివస్తోత్రము. దానితో 'తాంకిట తక తకిట రిమరిన-' అను జతులను చేర్చి ఆ స్తోత్రమునకు పరిపూర్ణత చేకూర్చినాడు.

మరటిరాగము-అదితాళముతో చెప్పిన 'రామలింగా వృషభే తురంగా రాజితంగా' అనునది వీరి సంస్కృత కీర్తనలలో నొకటి. మరియొకటి కుంభకర్ణవధ సందర్భములో వారిదుడు చేసిన రామస్తుతి. మూడవది, నాలుగవది సీత అగ్నిబుద్ధియైన వెంటనే బ్రహ్మ, ఇంద్రుడు చేసిన శివస్తుతలు. ఐదవది శ్రీరామ పట్టాభిషేక సమయములో బ్రహ్మదేవతలు చేసిన స్తుతి. గ్రంథ ప్రారంభమును పంచాక్షరితో చేసినట్లే, 'సమోస్తు శ్రీ రామాయ నారాయణాయ' అనే ఘంటా రాగ రూపక తాళ పల్లవిలో నారాయణాష్టాక్షరి ధ్వనిసంజేయుట గమనింపదగిన విశేషము.

'గద్యం కనీవాం వికషం వదంతి' అని అభియుక్తోక్తి కందు 'శ్రీమదగణిత గుణ పణి గణాలంకృత రుచిరచర శ భి వ్యరూపం, సకలజన భయాపహ మహాదబ్బానజనిత కలి కలు'

షి ధ తామిస నివారక భవవారక దీపం...' ఇత్యాదిగా అర్యా
కాండములో జటాయువుచేత చక్కని మార్గిణితో రామస్తుతి
చేయించాడు.

ఇంతవరకు సంస్కృత పాఠములో కవికున్న సమర్థత
వివరింపబడినది వీరి ఆంధ్ర భాష పాండిత్యము దానికెంత
మాత్రము తీసిపోదు ఆంధ్ర భాషలో ఈ కవి పూర్తిగా నన్న
మాది పురాణ కవులయు, పెద్దనాది ప్రబంధ కవులయు
మార్గమునే అవలంబించివాడు ఆంధ్రగేయ రచయితలు సర్వ
సామాన్యముగ ప్రయోగించే వ్యాకరణ విరుదం ప్రయోగాలు
అధ్యాత్మ రామాయణములో జానరావు. తద్వలన దేశ్యశబ్దము
లలో ఉన్న భాష నిర్దుష్టముగా ఉంటుంది భాష విషయ
ములో ఇట్టి విశిష్టత పాటించిన ఆంధ్ర వాగ్గేయకర్తలు
ఇంతవరకూ లేరనియే చెప్పవచ్చును సంస్కృత శబ్దాల కూర్పు
లోనూ, తెలుగు శబ్దాల కూర్పులోనూ సౌభిషము వేర్వేరు
కనబడును చక్కని పలుకుబడి ఉన్నది వీరి రచనలు గేయము
లైనను లందలి భాష చక్కని జాతీయమలతోగూడి కావ్యము
నకు పరిపూర్ణత కూర్చున్నది యుదాహరణములలో రావణాడు
పీడిషణని హితోక్తులు నెడచెనివి పెట్టు సందర్భమున 'జెష
భము రోగి మెచ్చువా' అని సందర్భోచితముగ ప్రయోగించి
నాట వీరి రచనలు సుందరమైన సమాసములతో కూడి
యుండును. స్వరూపములు చాల అరుదు యతిప్రాసలు,
అంత్యప్రాసలు, యమకాదులు కవి అలవోకగా కూర్చగలడు.
మారులేడిని వర్ణించు ఫరజారాగ, అలతాళ కీర్తనలో—

పల్లవి.—ఇంత చెంగల్యబంతి చెలువల మేలో
బంతి గుణముల దొంతి వినవే!

5 వ చరణము:—

పదియారు వన్నియ బంగారువలె దనువు!
పాదల మేనిస్తే వెండిపువ్వులవలె చుక్కలు
గుదిగొన మణిరుచుల గొమరారు కొమ్మలు!
కొదమరత్నములనగా, గొరిసెలు దనరగ
నుదుట నీలములవలె గన్నవ యెప్పు మారీచుండు లేడియై
కదలి కేషగిరి పడగు రానున్నడున్న
వంచనటి చేరెను ||ఇంత||

ఆ తరువాత కీర్తనలో 2 వ చరణము—

సర్వపూర్ణుడయ్య సచలుడయ్యను
సాక్షియయ్య లోకానుపారియై
పర్వడి మాయామృగమువెంట దగిలె
భక్తైషణం దనెడి నుడివి విదితముగా
మత్స్యతమాజ కౌరిక దీర్చగ
నదంతాటవి రఘువీరుడు చని
దుర్వారావరణాడై మృగంబు
మర్వించినపే నిశితాస్త్రమున||

3 వ చరణము:—

త్రు శ్లఙ్గంగి కపట రూపుడే మారీచు
దొరలువో పోలక్షణా
చెల్లరే నన్ను బోలుమని చక్రి
చీరినటాల దోచ వార్తరసమున నిలస్తే
ద్రెళ్లదు మహీకు నన్నిదే ముక్తిం
జెంద నచట వార్త ధ్వని విని
తల్లడనడి భూమిజ రాము డాపదం
బొందెను జను లక్షణా యనెను ||దీనభక్తుడన||

ఇతర సందర్భాలలో ఈ వ్యాసంలో ఉదాహరించిన
కీర్తనల భాషనకూడా గమనిస్తే సుబ్రహ్మణ్యుని పాముతో
మార్గపదంతివే సమర్థతతో నిర్వహించాడని విదిలించుతుంది.

9

అధ్యాత్మ రామాయణ గేయప్రము కూడ మార్గమే.
ఇందు ప్రతికీర్తనకూ రాగము, తాళము నిర్ణయించబడి ఉన్నవి.
స్వర సహితముగ ఈ గ్రంథము ఇంతవరకు ప్రకటింపబడి
యుండలేదు కాని సంగీతాభిమానలచేత ఇందలి కీర్తనలు
సరంపరగా గానము చేయబడుచు వీటి గేయభేదాలు లంకము
భక్తగాయకుల నాలుకలవిరూప సిద్ధముగా నిలిచియే ఉన్నవి.
అధ్యాత్మ రామాయణమంతయు పాము చేయకున్నను కనీసము
రెండుమూడు కీర్తనలైనను పాముచేసి, గానము చేయనివారు
ఆంధ్రదేశమున అరుదు

ఇందు మొత్తము 104 కీర్తనలు కలవు. ఇందలి
ప్రతిఒక్కకీర్తనా ఒక కళాఖండమే

కీర్తన సర్వాంగ సంపన్నముగా నుండటకు వల్లవి,
అనుపల్లవి, చరణము అను మూడు భాగములు ఉండవలెను.
అట్టి కీర్తనలకే కృతులను నామము వేటి కాలమున రూఢి
చెడి వీరి కృతు లన్నిటియూ దును పల్లవి, అనుపల్లవి,
చరణములను భాగములు కలవు పల్లవి, అనుపల్లవి, చరణ
ములు—ఈ మూడును మూడు వేరువేరు ధాతువులలో ఉన్నవి.
కావున అధ్యాత్మ రామాయణ రచన అంతా కృతులలోనే సాగిన
దనదగును. వీరి కృతులకు 3, 4 నుండి 10 11 వరకు
చరణములు కలవు చరణములన్నియు ఒకే ధాతువులో పిడ
బడును. అయినను చక్కని కథాకథనముతో ఈ చరణముల
రచన పొగి శ్రోతలకు విసుగు కలిగించవు.

చరణములలో మరియొక విశేషముకూడా కలదు దీని
చివరి భాగమందలి సహాయము మధ్యమకాలములో గానము
చేయబడును. ఇట్టివాటివే వేటి సంగీత విద్వాంసులు మధ్యమ
కాల సాహిత్యము అనుచున్నారు. కృతి రచన యేర్పడుటకు
వల్లవి, అనుపల్లవి, చరణములు చాలను కాని, సుబ్రహ్మణ్య
కవి చరణాలములందు మధ్యమకాలసాహిత్యములను రచించి
వాటి శ్రావ్యతను ఇనుమడింప చేసివాడు మధ్యమకాల సాహిత్య
ములకు స్పష్టకర్త అని ప్రసిద్ధిపొంది కర్ణాటక సంగీత

శ్రీమూర్తులలో నొకరైన శ్రీ మత్తుస్వామి దీక్షితుల పథ్యము కాల సాహిత్యముల కేమాత్రము ఇవి తీసిపోవు. శ్రీ మత్తుస్వామి దీక్షితులకు సుబ్రహ్మణ్యుని పూర్వముగలవే వారి కిందులో మార్గదర్శి యనుట అలీకయోక్తికాదు.

యుద్ధకాండకుందు సురటిరాగము-అదితాళముతో చెప్పిన 'రామలింగా వ్యవభతరంగా రాజితంగా రామా' అను కృతి చివరనున్న-

తాంకిట అక తకిట రిమరిస రీ, తహత ఝం రిషవద
తకుండ ఝంతారి తథవదవ||

తాహత కిటతక ఝంతారి సరిమడి సనిస రీ సనిదవ
తాం తకిట పదమనిద పమ ధళాంగు ధిమితక

అధి గిణతోం ||రాము||

అనుచియు, సీతారామ కల్యాణ సమయమున అప్పరిసలు అడిగని తెచ్చి సమయమున కూర్చిన జతులును వీరి స్వర లయాది పాండిత్యమును వదిల్చి ముచున్నవి

ఈ వాగ్గేయకారాడు లక్ష్మణక్షణములందు సామర్థ్యము కలవాడు ఈ కావ్యమునందు వారు వాడిన రాగముల వైవిధ్యమునుబట్టియే అది స్పష్టపడుతున్నది ఇందుగల 104 కృతులు 58 రాగములలో చెప్పబడినవి శ్రీ నారాయణతీర్థులు 153 కీర్తనలుగల శ్రీ కృష్ణలీలాపరిణామిని 37 రాగములలో గానముచేసి ఉండిరి ఇప్పటికి లభించిన 334 క్షేత్రయ్య పదాలలో 39 రాగములు మాత్రమే ఉపయోగించబడినవి.

బాలకాండములో ఒక విశేషముకూడ గమనింపవచ్చును. ఇందలి 17 కృతులు 17 వేరువేరు రాగములలో రచింపబడినవి. ఒక రాగమందు ఒక కృతి రచింపవలెనంటే ఆ రాగముపై పూర్తిఅధికారము ఉండవలెను గదా ! ఇట్లు ఒక్కొక్క కృతిని ఒక్కొక్క రాగములో గానము చేయుటవలన ధాతువులో ఈ వాగ్గేయకారకునకుగల అనివార సామాన్య ప్రజ్ఞ వేల్పడియగుచున్నది బాలకాండములో ప్రత్యేకముగా ఇంత వైవిధ్యము చూపుటనుబట్టి ఆ కాండమునందు కవికి ఎక్కువ అభిమానముని భావి ఎనచ్చును ఈ కాండమును సురటి రాగముతోనే అంత్యము చేయుట ఈ ఊహనే బలపరచుచున్నది 'అంత్యసురటి' అను అభియుక్తి క్తి ప్రసిద్ధముకదా !

నేడు ఎక్కువ ప్రచారముతో లేని ఘంటా, రేగుప్తి, గుమ్మకాంభోజి, మారువ, ఆహరి, హిందూఘంట, మంగళ తైళిక, పూరిరాగములవంటి ప్రాచీన రాగములు ఇందులో కలవు. అవి లన్నమాచార్యుల కీర్తనలలోను, ప్రాచీన యక్ష గానములలోను ఎక్కువ వాడుకతో ఉన్నట్లు చెప్పవచ్చును.

సుబ్రహ్మణ్యుని ప్రయోగించిన అపూర్వ రాగములలో లలితపంచమి, యముచంటి రాగములను సేర్వించవచ్చును. అవియేకాక వరజా, కాఫివంటి హిందూస్తానీ రాగములను కూడ

వాడియుండిరి. క్షేత్రయ్య పదాలలో ప్రచారము పొందినవి హుసేని రాగమును సుబ్రహ్మణ్యుని కూడా ఉపయోగించినాడు. దీనినిబట్టియు ఈయన వాడిన ప్రాచీన రాగములను బట్టియు ఈ కవి క్షేత్రయ్యకు పూర్వుడై ఉండుననుటకు ఎక్కువ అవకాశము కలదు

యుద్ధకాండమున ప్రథమ యుద్ధారంభమున ఘన రాగములైన నాట, ఆరభి, శ్రీ, గౌళ అను నాలుగు రాగములను వరుసగా ఉపయోగించినారు. వరాళి రాగము వాడలేదు. నేటి విద్వాంసులు వరాళి రాగముతో కలిపి వీటిని 'ఘనరాగ పంచకమ'ని వ్యవహరిస్తూ ఉన్నారు. ఆ కాలమున వరాళి రాగమును ఎదలి తక్కినవాటివే 'ఘనరాగ చతుష్టయము'గా పరిగణించవలెమో అని ఊహించ నవకాశమున్నది

అదికాక మరియొక కారణముకూడ ఊహింపవచ్చును. నేటి ఘనరాగ పంచకమందు వరాళి రాగమును ఎదలి, నాట, గౌళ, ఆరభి, శ్రీ అను ఆక్షిప్త నాలుగు రాగములు మాత్రమే గురువు తీనాడు వరుసగా పారము చెప్పబడున్నారు. వరాళి రాగమును మరియొక గురువునద్దకాని లేక స్వయముగా కాని వేర్వేరుకోవలసి దే ఈ ఇరు రాగములు వరుసగా వేర్వేరు గురువుకు ప్రమాదిము కలిగిస్తుంటే విశ్వసమున్నది. సుబ్రహ్మణ్యునినాటికి కూడా ఇటువంటి భావ మున్నదే ! ఇది గృహస్థ విషయము సన్యాసాశ్రమము స్వీకరించిన శ్రీ త్యాగరాజస్వామి మాత్రము వరాళి రాగముతో కూడిన ఘన రాగములందు వంచరత్నములు రచించినాడు

రాగరసమును, కావ్యమందలి చలనము ఎరిగి రాగములను ప్రయోగించినపుడే ఆశించిన ఫలము చేకూరగలదు. సుబ్రహ్మణ్యుని కావ్యమునం దింతట ఇట్టి విజ్ఞానమే చూపినాడు సీతారామ కల్యాణ ఘట్టమందలి కృతిని కల్యాణరాగమందే రచించి అన జానిత్యమును ప్రదర్శించినాడు. శ్రీ నారాయణ తీర్థులవారును కృష్ణలీలాపరిణామియందు రుక్మిణీకల్యాణ ఘట్టమందలి కీర్తనను కల్యాణ రాగమందే రచించిరి.

ఈ కవి రచనలలో కొన్ని విశేషమైన అలంకారములు కూడ కానవచ్చుచున్నవి మాయామృగమును తెమ్మని సీత అడిగిన సందర్భములో రచించిన 'నాయకిరాగ' కీర్తన పల్లవిలో, 'దీనభక్తజనసౌఖ్యదాయకి ప్రాణనాయకి వినవే' అని నాయకి శబ్దము కూర్చినాడు. ఈ సందర్భములో మాత్రము నాయకి శబ్దము వ్యాకరణరీత్యా సాధువో కాదో లెక్కచేయక 'ప్రాణనాయకి' అని ప్రయోగించినాడు. ఇది సంగీత విద్వాంసులు నిర్వచించు దశమద్రులలో నొకటియగు 'రాగముద్ర' యనునది ఈ రాగముద్రను వాడినట్లే అలంకారికులు ప్రత్యేకముగా అలంకారముగా గణించు ముద్రాలంకారముకూడ ప్రయోగించినాడు. ఇటువంటి సీతాకల్యాణ సందర్భములో కల్యాణ రాగములో రచించిన కీర్తన. దానిలో 'కల్యాణము వినవే' అని

దిగా కల్యాణ శబ్దము పల్లవిలో రెండు మారులు, అనుపల్లవిలో మూడు మారులు ప్రయోగించి వీతాకల్యాణముతో తాదా త్యము పొందినాడు.

సుందర వాండములో వానరులు మధురము భంగము చేసిన కథను గానము చేయు సందర్భములో ఉచించిన కృతి పల్లవిలో సుబ్రహ్మణ్యకవి యధుపాద లేనలానిన అనందముతో పొంగిపోవుచున్న వాని వాచే సరిగా నుచ్చరితము వినువారి కరయ నెవ్వారలను గోరి' అని స్వరాక్షరములను అర్థవంతముగ కూర్చి యన వేస్తును. పరిశీలించినాడు.

కొన్ని పల్లవులలో చిత్రమైన విశేషములుకూడ కాన జచ్చినవి. కేవలము రెండే సదములు నాలుగు అనువులు మాత్రమే కం 'విశ్రాంతి' అను చిన్ని పల్లవి ఒకచో కూర్చినాడు మరొకొన్ని చాడం 'ఈ విశ్రాంతి' చరిత్ర దశత్రుంజయ పంజర వేలా, సగ విజేదన పరినియ కాంతి స్ఫుట సుగ్రత సులిపిరా' నంటి దీర్ఘమైన పల్లవులును కలవు.

అనుపల్లవము చరణములును పాడిన తరువాత పల్లవి అందుకొనుటలో సైవిధ్యము చూపుటకు అనువుగా చక్కని రచన కొన్నింటిలో పాగినది ఇది గానముచేయు గాయనీ గాయకులకు ఎక్కువ సమ్మోహనము అట్టివానిలో ఈ గ్రహింది దొకటి .

పల్లవి - అందముగ నీ పద నివే రణతాచలననా
పరిహసిత వి నింది తారవింది వంద్రులనా కుంబ
బృంద సుందర రచనా||

అనుపల్లవి : మందయాగ దశరథ వసుధేశుడు
మాన్యయశు డయోధ్యా కొంతుడు
పొందుగ తనయులు లేనందుకు వగ జెంది
ఎశిమృని జేరి బల్కె పా ||నందముగ||

4. చరణము అలి నలరిరి. .. సుమిత్రకు దమ
యంశములం దెలమి సగము సగమొసంగిరి విరతా||
||నందముగ||

వీరి కృతులన్నిటిలో పల్లవులు మిక్కిలి సమర్థతతో రచింపబడినవి వానిలో ప్రారంభములోనే రాగ సంచారము ప్రారంభమై అనుపల్లవిలోను, చరణములోను సంపూర్ణత

చెందును. వాటి విశేషములు గానముచేసి వినిపించి ప్రదర్శించి నపుడే కాని కేవలము మాటలతో పర్లించుట సాధ్యముకాదు

తాన విషయమునగూడ ఈ కవికి మార్గవిధానమేదే అభిమానము కనబడుచున్నది ఇదిగూ ధే తాళములను వాడక అట, రూపక, జంపె, త్రిపుట, అది తాళములను మాత్రమే వాడినాడు వానిలో విస్తార ప్రచారమందిన అదితాళమును నామాంతరముగల చతురజాలి త్రిపుట తాళమును రిరి కృతులకు ఉపయోగించిరి. ఇందువలన అభ్యాసాత్మకమైన ఈ కృతులు భావప్రధానముగా పాడుటకు వీలుగా నున్నవి. సంగీత విద్వాంసులు యథాశక్తిగా ప్రస్తరించుటకును, సామాన్యులు భక్తితో కదాగానము చేసి ఆనందించుటకును అనువుగ కుదిరినవి.

'సంగీత విద్యా ప్రవీణ విసవే' 'వీణా వాదనాభిరుత మస్తతా విసవే సంగీతి భరతి విసవే - ఇత్యాది సంబోధనల యందును 'సంగీత లోకాయ' 'నాగబిందు కళాతీత'- మొదలగు విశేషములు గలను ఈ వివిధ జంతు, గాత్ర సంగీతములందును, అభినయమునందును వాక్యములందును గల అభిరుచి అగ్రయత్నముగా వ్యక్తమగుచున్నది

వివరి కృతిలోని అనుపల్లవిలో 'సంగీత లోలునికి శృంగార శేఖరునికి నంగజాల కోటి రుగ్ధాంగునికి మంగళం' అని చెప్పి తన వాక్యమును సంగీత లోలుడైన శ్రీరామచంద్రున కంకితముచేసి నవవిధ భక్తులనందరిని శ్రీరామ స్వరూపులు గానే భావించి మంగళము చెప్పినాడనిపించును.

ఈ గ్రంథము ఫలశ్రుతిలో చెప్పినట్లు ఇది 'పాపనము జ్ఞానోదయము నిత్యాభ్యుదయము నధిక పుణ్యమైనయు అధ్యాత్మ రామాయణం దెవరు విన్న నుడివినను వా రసములై నారాయణుని కరుణన్ ధన్యు లనం దగుదురు-' అనుటకు సందేహము లేదు.

అధ్యాత్మ రామాయణములో శ్రీరామ హృదయముని ప్రసిద్ధింకల బాలకాండ ప్రథమసర్గలో ఉద్ఘోషింపబడినట్లుగా సుబ్రహ్మణ్యకవి రచనయు, "పురారి గిరి సంభూతా శ్రీరామార్జున సంగతా, అధ్యాత్మరామ గంగేయం పునాతి భువనత్రయమ్."'

మంత్రకూటము- పరిసరములు

శ్రీ ముప్పిడి రవింద్రారెడ్డి

“మంత్రకూటం సహస్రాణాం

లింగానాం స్థానముత్తమం...”

(మొదటి ప్రకాశకుడు ని గయా శాసనము)

అను శాసన పసిద్దిగల మంత్రకూటము ప్రాచీన భారత
వర్షమునగల విద్యాపీఠములలో ప్రముఖస్థానము వహించి
అశేషప్రజ్ఞాధురంధరులగు పండితమాన్యుల ధీసంపదలకు
నిలయమై ప్రాచీన భారతీయ సంస్కృతికి ప్రతీకయై
ప్రకృతినహజనంపదల కాలనాలమై యొప్పారినది. “వింధ్యాద్రి
దక్షిణప్రాంతే విలసద్గోతమీతటే”...ఉన్న ఈ మంత్ర
కూటము ఆంధ్రదేశమున గల విద్యాపీఠములలో కెల్ల
తమానికమ్మెనది. వెదిక పద్ధతినే జీవయాత్ర సాగించుచు

క లింగ దేవి

మహాకాళ సంహారమూర్తి (శివుడు) - గౌతమేశ్వరాలయము వెనుకపైపువ

ఇచ్చటి వేద హాసాలు తమ పాండితీ ప్రభల అంధ దోషముననేగి యీ భారతావనియందును వెలయుచున్న జ్ఞానజ్యోతుల వెలిగించి తమ ప్రజ్ఞావిశేషముల దిగంతముల చాటి ఇచ్చేటను వైదికధర్మప్రతిష్ఠాపనాచార్యులైరి. దానందేసి ఈ మంత్రకూట మొక వేదపీఠమై వెలసి జ్ఞాన పారావారమున నోలరాడినది.

దక్షిణగంగయని పేరువడసి పవిత్ర గోదావరీ తీర స్థాపించిన ఈ మంత్రకూటము మన్యులీర్థమనుపేర పురాణ (బ్రహ్మపురాణ) ప్రసిద్ధి గాంచినది. రాక్షసులు ఇంద్రాది దేవులను కీర్తించగా వారందరను పారివచ్చి ఈ క్షేత్రమున వెలసిన గౌతమేశ్వరుని శరణు వేడిరట. అంత ఆ పరమశిష్యుడు వారి మొర నాలకించి ప్రసన్నుడై సంకల్ప మ్రాతమున నిజలేజఃప్రభావశక్తి సంపన్నుడగు మన్యులను సృష్టించె నట. అంతట దేవతలు మహాతీక్షణ తోమను గల యుద్ధకథా విశారదుడును సాక్షాత్పరబ్రహ్మను అయిన మన్యులను తేరిచూడలేక ప్రసన్నుడగు కుముది ప్రార్థించగా తన లీక్ష్యసర్వరాషము సుపసంహరించుకొని ఏకాంత గంభీరుడై దేవతలు వెంట రాగా రాక్షససంహారము చేసెనట. మన్యుల జన్మించిన స్థలమగుటచే ఈ క్షేత్రము మన్యుపురము లేదా మనుపురము అనియు మంత్రవేత్తలగు మునుల కిది కూటమి యగుటచే మంత్రకూటము లేదా మంత్రపురియని పిలువబడి అదియే నేడు నాంధ్ర యని పిలువబడుచున్నది.

స్కాందపురాణాంతర్గతమగు కాశేశ్వర ఖండమున గోదావరీ తీరమున గల ఈ మంత్రకూటము యొక్క ప్రశంస గలదు.

శ్లో. కుండస్య పశ్చిమే భాగే యోజన తితయాంతరే
మంత్రకూట ఇతి ఖ్యాతో మునీనా మ్రాశమో మహాన్
తపోధన నివాసత్వా త్వర్వర్తుభి రిలంకృతః
త్రతోద్భవా ద్ద్విజన్యాన్ భవేయు రేదపారగాః
మునీనా మత్ర కూటత్వాత్ మంత్రకూట ఇతి శ్రుతః
(కాశేశ్వరఖండము-తృతీయాధ్యాయము)

[తా. యమకుండము (యమునిచే నియుక్తుడైన విశ్వకర్మ కాశేశ్వర క్షేత్రమున నిర్మించిన కుండము) నకు పశ్చిమమున మూడు యోజనముల దూరములో మంత్రకూటమను మున్యాశ్రమముగలదు. మంత్రవేత్తలగు మునుల కది నివాస మగుటచే మంత్రకూటమను

పేర బరగినది. తపోధను లుండుటచే అన్నిబులును లచ్చట నుండును. అచ్చట జన్మించిన బ్రాహ్మణులు వేద పాఠగులగుదురు.]

గౌతమమహర్షి ఆశ్రమము ఈ క్షేత్రముననేయున్నదనియు కాశేశ్వరఖండములో గలదు.

“తత్రైవ గౌటమశ్రేష్ఠః శుచి ధార్మ్యవ గోత్రజః
మంత్రకూ ాశ్రమే...వర్ణశాలాం ఏమాశ్రితః”

గౌరమ మహర్షిచే ప్రతిష్ఠ చేయబడినందున ఇచ్చట శివుడు గౌతమేశ్వరుడని పిలువబడుచున్నాడు.

చారిత్రకముగ మంత్రకూటము లేదా నుంధేన ప్రసిద్ధి గాంచినది. కాని క్రీ. శ. పదియవ శతాబ్దము వరకు మంత్రకూట చరిత్రకు సంబంధించిన విషయములు ఇంతవరకు బయల్పడలేదు. క్రీ. శ. పదియవ శతాబ్ద ప్రాంతమున మంత్రకూట నగరము రాజధానిగా పశ్చిమ చాళుక్య చక్రవర్తియగు భూలోకమల్లుని ప్రతినిధి ‘శ్రీమతు గుండరాజులు’ పరిపాలించెను. ఈ గుండరాజును కాకతీ ప్రాలుడు అవమానించి అతనిని జంపినట్లు తెలియుచున్నది.

‘కృద్వేనోద్దుర మంత్రకూట నగరీనాతోధయోనిస్తపో
గుండః ఖండిత ఏవ ముండితశిరః క్రోడాంకవక్తః స్థలః
ఏడో ఢింబకవత్పలాయనపరో జాతో గతః స్వాంపురీ
మాహూతోఽపి నృపేశ్వరసగ పురతః ప్రాతేన

[యుద్ధాయతత్

(కాశీరుద్రదేవుని అనుమకాండ శాసనము)

ఈ గుండరాజు స్వయముగ వేయించిన శాసనమొకటి మంధేనకు దక్షిణముగ గ్రామము నానుకొని ప్రవహించు బొక్కల వాగులో లభించినది. రామప్ప గుడి శాసనములో కూడా గుండరాజు ప్రస్తావన గలదు.

ప్రౌలరాజు గుండరాజును రాజ్యభిష్యుని చేసినది మొదలు ప్రతాపరుద్రుని వరకు మంత్రకూటముతో సహా గోదావరీ దక్షిణ ప్రదేశమంతయు కాకతీయ సామ్రాజ్యాంతర్గతమై యుండెను

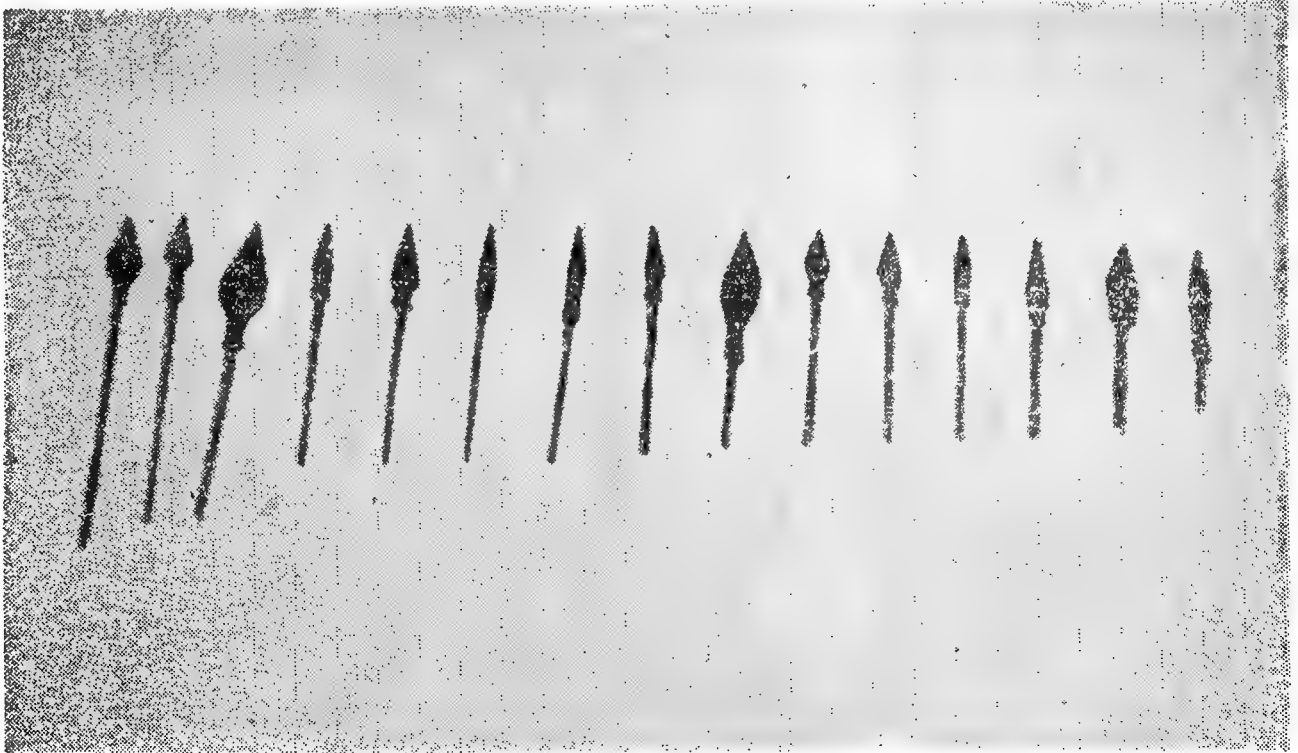
(రుద్రమదేవి దేవగిరి ప్రభువగు మహాదేవరాజును వెనుకకు తరముచు సేనలతో మంత్రకూట సమీపముననే గోదావరీ నుత్తరించినట్లు తెలియుచున్నది. ఇప్పటికిని నదిలో ‘రుద్రపాదాలు’ అనుచోట గండశిలలపై యుద్ధ

వీరుల ప్రతిమలు, ఏనుగులు, గుర్రములు మొదలగు యుద్ధ చిహ్నములు చెక్కబడి కనుపించును.)

గోపాలస్వామియను బ్రాహ్మణునికి ప్రతాప రుద్రుడు మంత్రకూటమును పునః అగ్రహారముగా నొసంగెను. మంత్రకూట నివాసియగు మల్లిఖార్జునసూరి యను బ్రాహ్మణుడు ప్రతాపరుద్రుని గురువుగా నుండెను. ఈయన ప్రతాపరుద్రుని వక్షమున భార్యతో గయ కాశీ మున్నగు పుణ్యక్షేత్రములు దర్శించి ప్రతాపరుద్రుని తండ్రి శ్రాద్ధములను పెట్టెనని గయయందలి శిలా శాసనమువలన తెలియుచున్నది. (డా. డి. సి. సర్కారుచే ఈ శాసనము పరిశోధింప బడినది.) గయయందలి ఈ శాసనమునకు సంబంధించిన శాసనము మంజునయందలి తమ్మచెయ్యిపు కట్టక్రిందగల ఆంజనేయస్వామి గుడి యందు కలదు. ఈ శాసనములు రెండింటియందును 'మంత్రకూట గోపీజన వల్లభాయ నమః' అని కలదు. దీనింబట్టి మంత్రకూటమున గోపాల కృష్ణుని మందిర ముండిన ట్లాహింప నగునని డా. బి. రామరాజుగా రభి ప్రాయ పడిరి.

మహిషాసురమర్దని

రామగిరిలో లభించిన అంబుములుకులలో కొన్నిరకములు—ఇవి దాదాపు 2½ నుండి 5½ వఱకు అంగుళాలు పొడవున్నాయి

మడికి సింగనామాత్య విరచితమగు పద్మపురాణోత్తర ఖండము వలన ఈ ప్రాంతమును రామగిరిపట్టణము తాజాగా ముప్పు భూపాలుడు పాలించినట్లు తెలియుచున్నది. ఈ ముప్పు భూపాలుని మంత్రియగు కందయామాత్యునికే మడికి సింగన తన పద్మ పురాణోత్తర ఖండమును కృతిగా నిచ్చెను.

కాకతీయుల అనంతరము ఈ ప్రాంతమును వెలమలు పాలించిరి.

తరువాత క్రీ. శ. 1498 లో కులీకుతుబుషా హిందూ రాజులనుండి ఈ ప్రాంతమును బహమనీ సామ్రాజ్యమున చేర్చెను. కుతుబుషాహీలకు సంబంధించిన శాసన మొకటి రామగిరి కోట రెండవ ద్వారముపై గలదు.

అబ్దుల్లా కుతుబుషా తన ద్వితీయ పుత్రికను ఔరంగజేబు కుమారుడగు ముఅజంకు ఇచ్చి రామగిరిపరగణాను వరశుల్కముగానిచ్చెను. అప్పటినుండి ఈ ప్రాంతము మొగలు సామ్రాజ్యమున నుండెను. క్రీ. శ. 1676 లో ఔరంగజేబు గోలకొండపై దండయాత్ర జరిపిన సందర్భమున రామగిరి కోటను కేంద్రముగా చేసికొనెను. అదేసమయమున ఆతడు మంథెనకు సమీపమున గల కూచిరాజుపల్లె (నేటి బోయినిపేట) అను గ్రామమునకు పోయి అక్కడ బెస్తలకు ఆ గ్రామమును జాగీరుగా నిచ్చెను. ఈ సందర్భమున ఒక కథ చెప్పుదురు —

ఒకనాడు ఔరంగజేబు కొలది పరివారముతో మంథెన ప్రాంతమున పల్లకిలో ప్రయాణము చేయుచుండగా ఆతనికి విపరీతముగా ఆకలి వేసినదట. కాని ఆతని కా సమయమున భోజనము లభింపలేదు. ఆత డాకలికి తట్టుకొనలేక పల్లకి మోయుచున్న బెస్తలను వారివద్ద నున్న ఆహారమును తెమ్మనగా వారు సంశయించుచు తమవద్దనున్న చద్దిమూటలను విప్పి పాదుషానిదుటపెట్టిరట. పాదుషా ఆత్రముతో ఆ అంబలిని కడుపార తృప్తిగా త్రాగి కృతజ్ఞతా సూచకముగ వారికి కూచిరాజుపల్లెను జాగీరుగ స్వహస్తములతో వ్రాసి ఇచ్చెనట. ఈ కథలో నిజమెంతో తెలియదుకాని ఈ జాగీరు సనదులు మంథెన బెస్తలవద్ద కలవు. క్రీ. శ. 1949లో ఈ జాగీరును హైదరాబాదు ప్రభుత్వము స్వాధీనము చేసికొనెను.

క్రీ. శ. 1798 లో మంత్రకూటనివాసియగు బ్రాహ్మణుడొకడు కర్దలా యుద్ధానంతరము నానాఫర్షు వీనుచే పట్టుబడిన హైదరాబాదు మంత్రియగు ఆరస్తుజాను ఖైదునుండి విడిపించెను. అందుకుగాను అత

అన్నపూర్ణాదేవి — (కాశీపేట దేవాలయములు)

నికి మానేరు ఒడ్డునగల అడవిసోమనపల్లె అన్నగ్రామము అరస్తుజాచే జాగీరుగ నీయబడెను.

తరువాత మంత్రకూట ప్రాంతము మిగిలిన ప్రాంతములతోబాటు వెలిగండలజిల్లా కేంద్రముగ హైదరాబాదు నిజాం నవాబుల పరిపాలనలోనికి వచ్చెను.

సాలార్జంగు హయాములో జిల్లాలు పునర్విభజన జరిగినప్పుడు జిల్లా కేంద్రము వెలిగండలనుండి కరీంనగరమునకు మార్చబడెను అప్పుడే తాలూకా కేంద్రము ఆరాగీరు నుండి మహాదేవ పురమునకు మార్చబడెను. 1920 లో మరల మహాదేవ పురమునుండి తాలూకా కేంద్రము మంథెనకు మార్చబడెను.

కరీంనగరము జిల్లాలో గోదావరి తీరమునగల

We manufacture and supply Layflat
Polythene Tubings, Bags and Sheetings
in any gauge and size, Polythene bottles
to specifications with attractive
printing, at competitive prices.

For your requirements
Contact

R. K. INDUSTRIES

16, Stringers Street, Madras-1.

Phone • Care 23019
23526

Grams : 'ARTHFNE'

**MACHINE MADE PAPER BAGS
OF
ALL KINDS AND SIZES
WITH OR WITHOUT
PRINTING**

Manufacturers :

BAGS & PRINTS

16, Stringers Street,
MADRAS - 1.

Phone: Care 23526

Grams: 'PAPERBAG'

ఈ ప్రాంతములను ప్రాచీన నగరములు, సంస్కృతములు, మతములు వెలసియుండినట్లు నిదర్శనము లనేకముగ కన్పట్టును. వైదికమతమునకు స్థానమైన ఈ ప్రదేశముందు జైనమతము ప్రబలముగ నున్నట్లు యుష్మైంలము లెన్నియో లభించును. మంధానలోను తత్పరిసర గ్రామములలోను జైనుల గుహలు, జైన శిల్పములు, తర్కంబందుగు చారిత్రిక అవశేషములు లగుపించును. మంధాన గ్రామములోని బిక్షేష్వర స్వామి ఆలయము వెలులినైపుగల జైన శిల్పము, 'బర్లేర హనుమంతుని' ఆలయ ప్రాంతమున గల జైనుల బావులు, గోదావరి తీర పరిసరభాగములో గల కొండపై నున్న 'లంబగుళ్లు' అనబడు జైన గుహలయములను ఇందులకు దాహరణములు.

జైనమతము, తదుపరి నిచ్చట పౌద్గమతము వెలసి నట్లు కొన్ని నిదర్శనము లున్నను అది లంతగా వ్యాపించినట్లు తగిన ఆధారములు లేవు.

జైన మతము ప్రాచీనకాలమునండియు ఈ భూమి యందు వెలసినను ఈ ప్రాంతము శైవులగు కాకతీయుల వశమైన తదుపరియే బాగుగా వ్యాప్తి నందినది. కాకతీయులు ఇచ్చట అనేక శివాలయములను, శివలింగములను ప్రతిష్ఠ చేసిరి. వానిలో చంద్రవల్లి శివాలయములు, గోదావరి ఒడ్డున గల గౌరమేష్వరాలయములు, గ్రామములో గణపతి దేవునిచే నిర్మించబడిన శిలేశ్వర, సిద్దేశ్వరాలయములు (ప్రస్తుతము పేర్లొద్దరణ గావింపబడినవి), భిక్షేష్వరాలయము మొదలగునవి ఇందులకు దాహరణములు. ఇవిగాకను మంధానలో పలుచోట్ల శివలింగములు, సంఘము కానుసించును. మంత్రకూటము అష్టదిశంయుం దర్శ్యులగుములు గరిగి మయచిత్తశాస్త్ర ప్రకారము పరమశాయికపథకముపై నిర్మించబడిన శివక్షేత్రము.

రెక్కప్రాంతమున జైనమతము ప్రబలినచాలాకాలము తదుపరి వైష్ణవ మతము మిగతా తెలంగాణా ప్రాంతములలో పాలనే క్యాంచినది. కాని దాని ప్రభావము జైన మతముపై పడలేదు. క్రమ క్రమముగ ఈ ప్రాంతమున అనేక వైష్ణవాలయములు వెలసినను, ఈ ప్రాంత ప్రజలు ఈ రెండు మతములను సామరస్య దృష్టితో చూచిరి.

విద్యావిషయములో, మంత్రకూటము, వేదకాలము నుండియు పేరైయుండిన మొదటనే చెప్పబడి

నది ఇచ్చటి పండితులు ఋగ్వేదాది చతుర్వేదములందు జ్యోతిష్యము, తర్కశాస్త్రము, యోగశాస్త్రము, మంత్ర శాస్త్రము, తాకికవిద్యయగు పాకశాస్త్రము మున్నగు శాస్త్రములలోను, సంస్కృతము, అంధ్రము మొదలగు భాషలలోను ఉద్బండులుగ నుండిరి. క్రీ. శ. 1850 ప్రాంతమున ముద్దు బాలంధట్టు అను కవివర్యుడు 'శివపురాణము', 'మంధాన రావాయణము' అను రెండు యక్ష గానములను చక్కని శైలిలో రచించెను. మంధాన రామాయణమింకను ముదిరము కాలేదు. ఈ కవి తాను వరకవి నని తన గ్రంథమున చెప్పుకొనినాడు.

చారిత్రక ప్రదేశములు

పైన సందర్శనమున చెప్పబడిన చారిత్రక ప్రదేశములేగాక ఇంకను గ్రామములలోను పరిసర ప్రాంతములందును ఎన్నియో చారిత్రక ప్రదేశములును, చారిత్రకావశేషములును లెక్కకు మిక్కిలిగ కలవు అందు రామగిరి, చంద్రవల్లి, కాశీపేట, నె నారుగుహలయములు, బహుగుళ్ళు మొదలగు నవి ముఖ్యమైనవి.

రామగిరి

రామగిరి పట్టణము రాజధాని. ఈ ప్రాంతమును ముప్పభూపాలుడు పాలించినట్లు, ఆ పట్టణమందు విష్ణ్వాలయము ఉండినట్లు, మడికి సింగనా మాత్యుని పద్మపురాణోత రఖండము వలన తెలియుచున్నది. ఇప్పటికిని ఈ కొండపై భాగమున అనాటి కట్టుడములగు సప ప్రాకారములు, కోట బురుజులు, దుర్గ ద్వారములు శిథిలావస్థలో కనుపించును. ఇవియే గాక రామగిరిపై నొక పురాతన పట్టణమున్న చిన్నములగు శిథిల గృహములు, కోనేరులు, సవాలక్షగాదె అనబడు విశాలముగల గారములు, తటాకము మొదలగునవెన్నియో కలవు. ఇచ్చట ఎరిసర ప్రాంతములలోని రైతులు తాము దున్నుచుండగా శిథిల పాత్రలు— గాజు పూసలు—లప్పుడప్పుడు ఎంగారు నాణెములు పైలము లభించినట్లు చెప్పుదురు. నేటి ప్రాంతమునకు పరిశీలనార్హమై వెళ్ళినప్పుడు ఇచ్చట గల తోపుభానాలో త్రవ్వించగా లంబులములుకులు దాదాపు రెండు వందల వరకు లభించినవి. దీనింబట్టి ఇచ్చట తవ్వకములు జరిపించినచో చరిత్రకు సంబంధించిన వస్తుసంచయ మేదైన బయల్పడవచ్చునని తెలియుచున్నది.

మహాకవి కాళిదాస నిరచితమగు మేఘసందేశ ములో వర్ణించబడిన రామగిరి ఇదియేనని ఒక వాదము గలదు. ప్రతి సంవత్సరము శ్రావణమాసములో ఈ కొండ పైన గల రామ ప్రతిమలకు ఉత్సవము జరుగును. ఇచ్చట పాండవుల లొంక యని పాండవులు నివసించిరనబడు ప్రదేశమొకటి కలదు. రామగిరి చారిత్రకముగనే గాక ఐనమూలికలకు, నిలువగల రాళ్లకు, నిధినిక్షేపములకు, విచిత్ర గాఢంకు సేరు గాంచినది. రామగిరికి సమీపమున బెల్లం రామయ్య మెట్టలు అను కొండలలో నొకచోట రెండు కొండ రాళ్ల మధ్య నొక గుహ కలదు. దీనియందు శ్రీరామ పట్నాభిషేకము చెక్కబడియున్నది. ఇంకను లోనికి వెళ్లి చూడగా ఒక చిన్న శివలింగము కూడా కనిపించినది. ఇచ్చట ఒక జలపాతము కూడా కలదు.

చంద్రవల్లి

మండెన గ్రామమునకు దక్షిణదిశయందు సుమారు ఐదుక్రోశముల దూరములలో మానేటి ఒడ్డున రెండు శివాలయములు కనుపించును. ఇవి గణపతి దేవప్రకవర్తి దీక్షాగురువగు శ్రీ విశ్వేశ్వర దేశికులచే నిర్మింపబడినట్లు తెలియుచున్నది. ఇచ్చట లభించిన విశ్వేశ్వరదేశికులచే వేయించిన శిలాశాసనము వలనను, రుద్రవదేవి మల్కాపుర శాసనమువలనను ఈ కింది విషయములు తెలియుచున్నవి. ఇవట పూర్వము (కాక తీయుల రాజ్యకాలములో) చంద్రవల్లియనునొక గ్రామము టండినది. ఈ గ్రామమున 'శ్రీమతు రాజగురుదేవరెన శ్రీ విశ్వేశ్వర శివాచార్యులు' విశ్వనాదదేవరకు ఆలయములను నిర్మింపజేసి స్వామి అంగరంగ భోగాలకు భూమిని దానము చేసెను. తదనంతరము ఈ చంద్రవల్లి గ్రామము గణపతిదేవప్రకవర్తి తల్లియగు బయ్యలదేవి సేర బయ్యల చంద్రవల్లి యనబరగినది. ఇచ్చట లభించిన శాసనము డా! నేలటూరి వేంకటరమణయ్యగారిచే పరిశోధింపబడినది.

ప్రస్తుత మిచ్చట రెండు శివాలయములున్నను, క్రీ. శ. 1948కి ముందు ఐదు ఆలయములుండినట్లు స్థానికులగు పెద్దలు చెప్పుదురు. వాటి దిబ్బలుమాత్రము ఇప్పుడు మన కగుపించును. ఇప్పుడున్న ఆలయములు పూర్తిగ జీర్ణావస్థలో కనుపించినను, వాటి వెనుకటి వైభవ స్థితి లీలామాత్రముగ మన ఊహపథమున మెరయును. అందునా పశ్చిమమున నున్న దేవాలయమున కాకతీయుల శిల్ప వాస్తుకళా ప్రాభవము పరిణతిచెంది ఈ దేవాలయ

రూపమున రూపమేతి నదా యనిపించును. ఏ శిల్పులు ఈ కరకురాలను కళామూర్తులుగా మలచినారోగాని వారి ప్రతిభతో వారి కళాతనస్సులో ఈ రాళ్లు కరగి తమంత తామే వారి భావములకు ప్రతిరూపములై నట్లు తోచును. కాని ఇప్పటి ఆ ద్వైత్యస్థితిగాంచిన, హృదయము బాధతో బరువెక్కును. తమ జీవితమును కళకే అర్పించి, కళా తపసులైన ఆ శిల్పులు ఎట్టి మహత్తర సందేశములను శిలా రూపమున చాట నెందిరో గాని, వారి స్మృతివిహ్ను ములనె న మనము కాపాడుకొనలేకపోతిమి. ఏ కఠిన శిలలను వారు తమ అకుంఠిత కళాదీక్షతో కళానిలయ ములుగ మార్చినారో ఆ శిలలే నేడు శిథిలములై నను, ద్వైత్య స్థితియందున్నను, మన హృదయములు స్పందించవు. ఇక మనమేమి చేసినను గళజలసేతు బంధనమే. ఐనను చేయవలసినదే. ఇక నైనను ఆ సంపద కాపాడుకొనవలసినదే.

ఇట్టి దృశ్యములు చంద్రవల్లిలోనే గాక ఈ ప్రాంత మున నలుచోట్ల కనుపించును. సుందర శిల్ప కళాఖండ ములు భగ్గుములై వికృత స్వరూపములతో కనుపించును. కళాహృదయుడగు వానికి ఈ హృదయవిదారక దృశ్యములను గాంచిన అతని హృదయము న్యధ చెందక మానదు. ఐనను నేటి సాంఘిక, రాజకీయ పరిస్థితులలో వారి బాధలుగాని దీనారవములుగాని అరణ్య రోదనలే. వారి బాధలు బధిరులముందు శంఖారావములు.

కాశీపేట

మండెనకు ఉత్తరదిశయందు సుమారు రెండు క్రోశముల దూరములో గోదావరి ఒడ్డున ఉప్పట్ల అను గ్రామము వద్ద కాశీపేట దేవాలయములు గలవు. పూర్వ విా ప్రాంతమున కాశీపేటయను గ్రామము ఉండవచ్చునని ఇచ్చట లభించిన కొన్ని చారిత్రక అవశేషముల బట్టి తెలియగలుగు. ఇచ్చట ప్రస్తుతము ఒకే ప్రాకారములో ఒక శివాలయము మరియు రామాలయము కలవు. ఇచ్చట తెలుగులో నొక శాసనము కూడా కలదు. భాషను బట్టి అది చాలా ఇటీవలిదని చెప్పవచ్చును.

ఇచ్చట రాజయ్య అను నాతనికి మొదటి సాతనామ నుని నాకే మొకటి లభించినది. ఇది గమనార్హమగు విషయము. ఎందుకన, సాతనామానులు ఆంధ్రరాజులు కారను నొకవాదము కలదు. ఈ ప్రాంతమున త్రవ్వకములు జరిపించినచో సాతనామానుల చరిత్రకు సంబంధించిన విషయము లేవైన బయల్పడినచో సాతనామానులు

అంధ రాజులేయని, మరియొక ప్రబల నిదర్శనము మనకు లభించును.

నైనారు గుహాలయములు

మంథెనకు తూర్పున అడవి సోమనపల్లె అను గ్రామమునకు సమీపమున మానేటి ఒడ్డున గల కొండపై ఈ గుహలు గలవు. ఇందునొక గుహలో శివలింగము కలదు. అదేగుహలో వెలుపలి భాగమున అజంతాలో వలె కుడ్య చిత్రములు (మహాభారతయుద్ధము చిత్రింపబడినవి) ఉండుట విశేషము. వేరొక గుహయందు భగ్నమైయున్న మహిషాసురమర్దిని విగ్రహమొకటి కలదు. ఇదే గుహ వెలుపలిభాగమున పురాతనపు తెలుగు లిపిలో శాసనము గలదు.

బ హు గు ళ్లు

రామగిరికి సమీపమున లక్ష్మవరగ్రామ పరిసర ప్రాంతమున గల కొండలో నీ బహుగుళ్లు గలవు. ఇచ్చట పూర్వము చాలా గుళ్లుండినందున ఈ ప్రదేశమున కాపేరు వచ్చినది. ప్రస్తుతము ఇచ్చట భగ్నములై పడియున్న దేవతా మూర్తులు, ఇటీవల లరలవలె కట్టబడిన గుళ్లు తప్ప పురాతన దేవాలయములున్న చిహ్నము లేవియు కాన్పింపవు. ఇచ్చటి మూర్తుల నొక సంగ్రహాలయమున భద్రపరచిన బాగుండును.

పైన వివరింపబడిన ప్రదేశములేగాక ఇంకను మంథెన వద్దనున్న కలింగదేవి (బహుశ కాకతి శక్తియైయుండవచ్చును) యను నొక సుందర దేవతావిగ్రహమును,

గ్రామములోని పెంజెరుపులో లభించిన వరదరాజస్వామి, చెన్నకేశవ స్వామి విగ్రహములును, పరిసర ప్రాంతములలో సుందిళ్లలోని నరసింహస్వామి దేవాలయము, చింతకాని గ్రామ సమీపములోని ప్రతాపగిరికోట (ప్రతాపరుద్రునివే నిర్మించబడినది) మొదలగు నవి కలవు. ఇంకను అజ్ఞాతముగా చారిత్రక అవశేషములు, శాసనములు మొదలగునవెన్నియో ఈ ప్రాచీన భూమియందు నిక్షిప్తమైయుండిన వనిన సత్యదూరము కానేరదు.

ఈవిధముగ పురాణ ప్రసిద్ధి, చరిత్ర ప్రాముఖ్యము గలిగి, విద్యాప్రేరేపక మంథెన గ్రామము నేడు విస్మరింప బడుట విచారకరము. మరల నిచ్చట వైదికవిద్యను, శాస్త్రములను గరపుట ప్రారంభించిన మంథెన ౯వ ప్రాచీన నైభవమును, విద్యాగరిమను సంతరించుకొని అంధ దేశముననే గాక భారతదేశములోనే యొక ప్రముఖ విద్యాసీరముగ వెలసి జ్ఞానజ్యోతుల వెలయుచుచు జ్ఞానభూమియై, వైదిక కర్మాచరణమున కర్మభూమియై, ధర్మాచరణమున ధర్మభూమియై లోకులకు చతుర్విధ పురుషోరములను సాధించుటలో మార్గదర్శియై తనరారగలదని నా ధ్యేవిశాసము.

[ఈ వ్యాసమున శ్రీ బి వెంకట రామారావుగారి (మంరకూట చరిత్ర) అను వ్యాసమునుండి వారి అనుమతితో కొన్ని విషయములు గ్రహించ నైనది. వారికి నాకృతజ్ఞతలు.]

పశ్చిమాద్భుతము

శ్రీ 'కొలకలూరి'

అది రోజు ప్రతిరోజు మాదిరిగానే తెల్లనారింది. ఎర్రడాలుగా తిరిగింది ఆకాశం లండదాకా తెల్లల్లగా వుంది మనక మనకగ ఉన్న మంచుతెరలు నిచ్చిపోయాయి. ఓడితడిగా చెమ్మ చెమ్మగా ఉన్న తోకం మీదికి వచ్చిన నూర్యడు నేల వెన్నుమీద రసిక గరుతున్న వుండలాగా వున్నాడు.

రాత్రి జ్వరంతో వేగిపోయిన సీతాదు పాడవేసిన బట్టలు బాత్‌రూంలో వడేసి వచ్చిన ఇల్లాల్లో 'నీకెంత ఓద్రే' అన్నాడు భర్త మంచంమీదే అన్నీ అవుతున్న భర్త దగ్గర బక్కెట్ లేవ బ్రేలో క్రుమ్మరించి, నీళ్ళు పోసి తొరిసి వచ్చింది భార్య ఆమె వైపు నీళ్లునిండిన కళ్ళతో చూశాడు నోటమాటలేనిరోగి. దొడ్డికిపోయి ఇసుకలో కూర్చుని పిచ్చిగీతలు చూపుడు వ్రేలితో గీస్తున్న తమ్ముణ్ణి కనురుకొని లాక్కవచ్చి నీళ్ళు కడిగి నట్టింటిలో కుదేసింది అక్క చావు బతుకలమధ్య గొట్టుమిట్టాడు తున్న మామ వాంతులూ బేదులు చెసుకొంటే రాత్రి అంతా నిద్రను దూరంగావుంది దగ్గరగా కూర్చున్న ఇంటి పెద్దకోడలు తెల్ల వారి తర్వాత కునుకుతూ వుంది హాస్పిటల్‌లో దిక్కులేని పక్షి ఎవరో అవస్థారకంగా వుంటే ఆమె బెడ్‌దగ్గరనుంచి బెడ్‌పేర్‌తీసి రోటికిచ్చింది నర్సు.

రాంకోటి గుంట లోతూ పాడుగూ వెడల్పూ చూశాడు. రెండు బార లుంది లోతు. బాగా పదిబార లుంటుంది పాడుగూ వెడల్పూ! నిలువెత్తున చుట్టూ పోగుడడ్డ ఎర్రకండమట్టి ముద్దలు ముద్దలుగా వుంది. పై ఇసుక క్రిందికయి, క్రిందిమట్టి పైకివచ్చి తెలుపు ఎరుపుల కలగలుపుగా వున్న మట్టికుప్ప ఎక్కి గుంటలొతు చూసి నగరంవైపు కళ్ళు లిప్పిచూశాడు.

రోడ్డు కనిపించింది ఏవో తిరుగుతూ వున్నాయి తను చూచేది కనిపించలేదు. నగరండాటి మలుపు తిరిగితేతప్ప కని పించదు లారీ! నగరం అంతటా పొగ కాపురు గిమ్మింది ఆ నమ యంతో ప్రత్యయింటిలో పొయి రగులుకొంటూ వుంటుంది.

రాంకోటి భార్యకు వయస్సు పైబడినా వృద్ధాప్యం తొంగి చూడలేదు. చీరే రెండు కాళ్ళకూ అంటుకు పోయేట్లు కట్టు కొంది. పైట చెంగు నడుంచుట్టు లిప్పి రొంటిలో దోపు కొంది. ముక్కు పుడకగొడ జ్ఞానాలం నిలిచి జారిపడిన చెవట బొట్టు ఓవ్వంమీద చెమ్మగిలిపోతుంటే మోచేతిలో తుడుచుకుంది. నగరంలో ఎక్కువగా విశాలంగావున్న పేటలో ఇళ్ళవెనుక భాగం

లోంచి వెత్తిమీది పల్లకరో రోడ్డుమీదికి వచ్చింది. మలుపులో ఉన్న తారు డబ్బారో వల్లక కుమ్మరించి, వెత్తిమీది కుదురు సరికేసుకొని, రెండు మోచేతులతో ముఖమంతా తుడుచుకొని ప్రక్కనందులోకి వెళ్ళింది.

కాలి చిటికెనవేలికీ, బొటనవేలు ప్రక్కవేలికీ ఉన్న మెట్టెల, కాళ్ళ కడియాలు నడుస్తుంటే మోగుతుండగా గొందిలోంచి తిరిగి, నందుడాటి వీధిలోకి వచ్చింది ఇరవై ఏళ్ళ రాంకోటి కోడలు ముక్కు చక్కగఉన్నా, ముఖం ముచ్చటగా ఉన్నా ఆమె కవేవీలా తెలియవు. ముక్కు మూసుకొని, ముఖం చిట్లించి, చూచి చూడకుండా చూచే ఇరుకుపేట ఇళ్ళలోని యువకులకు ఆమె ఆకారం తెలుసు చంకలోఉన్న బుట్టు తారు డబ్బాలో దిమ్మరించి మళ్ళీ గొందుల్లోకి వెళిపోయింది.

నగరంలో ప్రక్కప్రక్క రోడ్డుమీద లారీ వస్తూవుంది. మిలిటరీ హోటల్లో వలావ్ వండిన పెద్దరాగిపాత పొయిసెగకు పొగచూరిపోయినట్లుంది లారీ. పంకర్లుటింకర్లు తిరిగి, కాళి మెబ్బీ కథల్లో రాక్షసుడులాగావుంది. అది రోడ్డుమీద ఆగి వుంటే ఫర్లాంగుదూరంతో మనుష్యుల అకారాలు కాదు, అలిగిడి కూడా వుండదు. అది పొగిపోతుంటే ఎదురుగా వచ్చే మనుష్యులు ముక్కులు మూసుకొని కళ్ళు చికిరించి దిక్కులు చూస్తూ నిల బిడుతారు. రిక్తాను, పైకిళ్ళు ప్రక్కనందుల్లోకి వెళిపోతాయి. కార్లు తప్పనిసరయితే ఆగమేఘాలమీద దూసుకుపోతాయి.

పేటలో ఉన్న తారుడబ్బాలు ఎక్కించుకొని రెండు టైర్లు బండిని ఈడ్చుకువస్తున్న ఎద్దు పేడకడి వేసింది బండి వెళి పోయాక పక్కంటి ఇల్లాలు బుట్టలో పేడకడి వేసుకొని తీసుకు పోయి, ఇంటమందు కళ్ళాపి కొట్టింది టైరుబండిమీద ఉన్న తారుడబ్బాలు చొట్టలుపడి, నొక్కులుపడి పంకర్లు తిరిగి, పుడ వస్తు పరిశోధనశాఖలో భద్రపరుపదగిన వస్తువుల్లాగా వున్నాయి.

టైరుబండి ఎదురైనచోట లారీ ఆగింది. లారీ డ్రైవర్ ప్రక్కన కూర్చున్న చిన్నరాంకోటి-రాంకోటి కొడుకు - పాతికేళ్ళ నాడు, క్రిందికి దిగాడు తారుడబ్బాలు మెల్లగా లారీలోకి ఎక్కించుకొన్నాడు అతని చేతులు బలంగా వున్నాయి మడికట్టు లావుగావుంది తారుడబ్బా బలంగా పైకిలాగుతుంటే అతని దండె కడియం బిర్రబిగిసిపోయింది. మోకాళ్ళదాకా మడిచిన అతుకుల పేంట్ పూనికతో డబ్బా పైకి లాగుతున్నప్పుడు మోకాళ్ళదగ్గర దిగుగా బిగిసింది.

ఆ పాకకు నిట్లాడి లేడు. రెండువక్తల కాళిగుంజలపైన అడ్డంగావేసిన లావుపాటి బొంగుమీంచి క్రిందికి జారిన వెదురు తుంపెలమీద వదేసిన తాటాకులు ఆ పాకకు ఆకారం ఇచ్చాయి. లోపల చినిగిన చావతుంపుమీద బాచిపట్టువేసు క్యూర్చున్నాడు రాంకోటి.

మోకాళ్ళదాకావున్న కాకినిక్కరు ఉండవలసిందనికంటే వదులుగా వుంది. పైన ఉన్నది చొక్కా కాదు. కురుచదేతులు జబ్బలుదాకాకూడ రాలేదు ముతకబట్ట. బన్నీను కాదు. దాని కంటే పెద్దది. మిషన్మీద కుట్టించిందే! శ్లాక్లాగా లేదు కుదిపట్టు సగా వదులదాకా వుంది. నిక్కరుజేబులుకూడా మాయ లేదు, ఆ గుడ్డ బన్నీనువంటి చొక్కా!

ఎడంచేతివక్త క్రిందిభాగంలో లోపలవైపును జేబు లోంచి రాంకోటి పాగాకుకాడ తీశాడు. అంతా బారుగా చుట్టుకు పోయివున్న దాన్ని వెడల్పు చేశాడు. మొదట్లో పట్టుకొని, కొన నుంచి కాడపీకి వేరుచేశాడు. రెండువక్తలఉన్న పాయలో ఒకటి పాపుచేసి చావమీదపెట్టి మిగతా పాగాకు బారుగా సాగదీసి, తుంపులుతుంపులుగాచేసి, పాయలో పొదిచేసిపెట్టి చుట్టచుట్టాడు. ఆ జేబులోంచి అగ్గిపెట్టితీసి పుల్లలాగి, వెలిగించి, రెండువేళ్ళ మధ్య చుట్టు నోట్లో పెట్టుకొని బుగ్గలు చొట్టలు వడేట్టుగా. రెండువక్తలనుంచి చెంపలు పట్టుకారుతో ఒత్తివట్టివట్టు లోపలికిపోయేట్లు పాగ సీల్చి గవదలు ఉబ్బించి పాగ వదిలిపెట్టాడు రాంకోటి. పాగ తానీగా వదులతూ ఎదురుగా అల్లంత దూరంలో ఉన్న గుంటవైపు మాన్తున్నాడు.

కాళ్ళ అరజాపి, మోకాటిచివులు చేత్తో రుద్దుకొంటూ కుతిడిరా చుట్ట చాలుకొలుస్తాడు. రాంకోటి పొట్టిగా గిడన బారి ఉన్నాడు. కళ్ళు చిన్నవి. కనురెప్పలపై వెంట్రుకలున్న జాడలేదు బొణతలమీద వెంట్రుకలు అక్కడోకటి, ఇక్కడోకటి వున్నాయి. తల మన్నగా లేదు కాళికాళిగా తెల్లవెంట్రుకలు చెదురు మదురుగా వున్నాయి. చెంపలు ఎండి వడతలువడి పెళుసుగా ఉన్న తమలపాకులు లాగున్నాయి. రెండు పెదవులు కలిసే రెండు చోట్ల రెండు రైలింజన్లు ఢీకొంటే వ్యాలు చెక్కలు వంకర్లు తిరిగిపోయినట్లు ముడుతలున్నాయి. ఆ ముడుతలపైన వదేసి వెంట్రుకలు బారుగా క్రిందికి చూస్తూ వెండిదారాలు అతికించి నట్లు మీసా ఉన్నాయి. పై పెదవిమీద, ముక్కుక్రింది పెదవి కొవదాకా వెంట్రుకలు లేవు అక్కడ మన్నగా వుంది నూనె రాసిన లేత తమలపాకు మెరిసినట్లుగా మెరుస్తూవుంది. ముక్కు రంధ్రాల లోపల వెంట్రుకలు లేవు. వెంట్రుకల పాదుల ఉనికి కూడా లేదు. జోడుగుళ్ళ తుపాకీ ఖేరల్ మెరిసినట్లు మెరు స్తున్నాయి ముక్కుగోళ్ళు, లోపలిభాగాలు. చావముందు విడిచిన అరిగి పీలికలయిన చెవులు ఉంగటాలు తెగి వికృతంగా వున్నాయి. చేతివేళ్ళ ఆకారానికి మించినంత బారుగా వున్నాయి.

ముసవబు కొడుకు ముసవబు, కరణం కొడుకు కరణం; వెట్టివాడి కొడుకు వెట్టివాడు అయినట్లు రాంకోటి కొడుకు రాంకోటి—తండ్రి తర్వాత పొలం పుటా నగానటా ఇల్లావాకిలి మళ్ళా మాన్యాలు కొడుకు సంరక్షించుకొన్నట్లు, అవ్వ ఆభరణాలు తల్లికి, తల్లి సొమ్ములు కూతురుకు, కూతురు నగలు కూతురు కూతురుగా తరతరాలనుంచి సంక్రమించినట్లు, తద్దినాలు పెట్టే తండ్రి కొడుకు తద్దినాలు పెట్టినట్లు, వ్యాపారి కొడుకు వ్యాపారం నిలబెట్టుకొన్నట్లు వంశపారంపర్యంగా వస్తున్న అస్తినీ, హక్కునూ—నిలబెట్టుకొన్నాడు.

రాంకోటి వయస్సు అరవై దాటింది. అతనికి ముగ్గురు కొడుకులు. పెద్దవానిద్దరూ తండ్రి అంతటివాళ్ళు కాలేదు. ఏదో చదువు విడిచారా. చాలీచాలని జీతాలతో చచ్చే చావు జస్తూ ఉద్యోగాలంటూ వెలగబెడుతున్నారు. వాళ్ళ సంసారాలు పిల్లా జెల్లా, ఏవో బాధలు పడుతున్నారు. చిన్నవాడికి చదువు అబ్బ లేదు అందుకే రాంకోటి అయ్యాడు. పెద్దరాంకోటి పలుకబడి వల చిన్నరాంకోటి కీపాటి ఉద్యోగం అయినా చిక్కిందిగానీ లేక పోతే అందుకూ పనికిరాని ఆటకాయతనం ఉన్న రాలుగాయ! పెద్ద రాంకోటికి ఆడపిల్లలు లేరు ఇద్దరు కోడళ్ళు పెద్దవాళ్ళు కావ రానికి వచ్చినట్లే వచ్చి వెలిపోయారు భర్తల వెంట బాధ్యతలు మోసుకొంటూ. చిన్నకోడలు ఇంట్లోనే వుంది అత్తమామలను నమ్ముకొని. చిన్నకోడలే పెద్దరాంకోటికి కూతురులేని లోపం తీర్చిది. చిన్నరాంకోటికి ఇంకా పిల్లలు కలగలేదు.

కాలం ఎంత ముందుకు పోయినా, పోకపోయినా, పట్టణాని కొక రాంకోటి వదిలంగా ఉంటాడు. జబ్బుచేసిన నగరానికి, చీడ వట్టిన వీధులకు, ప్రతియింట వెలుపల తూగుతున్న జాతికి సరి చర్య చేసేందుకు బస్తీల్లో, పట్టణాలలో, నగరాలలో, అమ్మ రాగో, అక్కరాగో, అత్తలాగో, కోడలురాగో, భార్యలాగో సర్దు రాగో, అందరి ఏకరూపంలాగో, స్త్రీ కాని రాంకోటి స్త్రీ లాగా మారి పుంటాడు. రాజులు మారిపోయి, రాజ్యాలు మారిపోయి ప్రజలే రాజులయి, ప్రభుత్వాలే ప్రజలయినా కావచ్చు ఏది ఏమయినా కావచ్చు కాని మానవజాతి మనుషుడు పున్నంతవరకు రాంకోటి మారడు ఒక రాంకోటి కాకపోతే మరో రాంకోటి. ఇంకో రాంకోటి వేరో రాంకోటి! రాంకోటి శాశ్వతం! రాంకోటి నిరంతరం! రాంకోటి కలకాలం! రాంకోటి చిరంజీవి!

మొదటి లాఠీ వచ్చింది. ఆ పాటికి చుట పగం జాతి పోయింది వోట్ల ఉన్న కొనకొరికి, ఉమ్మివేసి, చాలుతున్నవక్త మసిరాల్చి, వేలమీదరాసి, అరిపోయి తర్వాత చెవిలో దోపు కొన్నాడు రాంకోటి. పెద్దరాంకోటి లాఠీతో వచ్చిన చిన్నరాంకోటిని మాశాడు వెలుపలికి వచ్చి. లాఠీ ఆగింది.

‘ఏదా తెచ్చా?’

‘అదీ’

Head Office :
4/7 A, WATERLOO STREET,
CALCUTTA-1.

Branches :
BOMBAY
DELHI

We Manufacture :

- ★ Duplex Slitting and Rewinding Machine to Slit Cellophane, Polythene, "REELSTAR" Heavy duty Slitting and Rewinding Machine to Slit Paper, Thin Board and Laminated Materials Etc.
- ★ Polythene Bags making machine with three Colour Printing attachment.
- ★ Reel fed Two Colour Flexographic Printing Machine.
- ★ Rubber Sterio Making Machine.
- ★ Cross Cutting Machine (Sheetter)

Sole Agents For India :

Hirundo Cylinder Machine — Wifag News Paper Rotaries — Rotogravure — Drust Laborator — Aurelia Offset Machines — Fischer & Kreche Paper Converting Machines and Printing Materials.

Please Contact :

Phone · 75563

**THE PRINT & PAPER
(SALES) P. LTD.**

49/2, Royapettah High Road,
MADRAS-4.

చిన్న రాంకోటి గుడ్డమూట పాకలో పెట్టాడు లారీ పీటులోంచి తీసుకువచ్చి. లారీ గుంటదగ్గర నిలబడింది. ఇద్దరూ లారీ దగ్గరకు పోయారు. తారు డబ్బాలుదించి, గుంటలోకి కుమ్మరించి, బారు కర్రకు కట్టిన దువ్వెనవంటి ఇనుపకొక్కీల వరికరంతో తారు డబ్బాలుగీరి, మళ్ళీ డబ్బాలా లారీలోకి ఎక్కిం తారు. లారీ మళ్ళీ నగరం అభిముఖంగా నిలబడింది. డ్రైవర్ బీజీ మట్టించుకొన్నాడు.

‘రేయ్ రాముడూ?’

‘ఏంది?’

చొక్కానంటి బనీను ఎడంప్రక్క ఉన్న జేబులోంచి పర్చ తీశాడు పెద్దరాంకోటి. అది నరిగి, నలువైపుల ఆడిగి, గుండ్రంగా వుంది. పర్చ తెరిస్తేనే అది చదరంగా ఉందని తెలుస్తుంది. రెండు రూపాయిల నోటి వెలుపలికి లాగి, కొడుక్కు ఇచ్చాడు.

‘పాయసం చెయ్యమంట న్నాచటాని జెప్పరా మీ యమ్మకీ!’

‘సరే! అట్లాగే!’

‘అల్లాటప్పగుంటే ఈల్లేదని జెప్ప’ ఫస్టు కలాస్ గా వుండాలి. మాంచి ఆకలితో రెపరెపలాడతా వస్తానాచటాని జెప్ప!’

చిన్న రాంకోటి రెండు రూపాయిల కాగితం ప్రింట్ జేబులో పెట్టుకొని లారీ ఎక్కాడు. డ్రైవర్ బీజీ పీక అవతల గిరాయి వేసి, సీటెక్కాడు. లారీ ఖైదేరింది లారీ వస్తున్నప్పుడు బాటో వెనుక నిలబడ్డ వాళ్ళిప్పుడు కూల్చున్నారు.

ఆ ప్రదేశం ఏదై ఎకరాం విస్తీర్ణం వుంటుంది. రైతులు అవతలప్రక్కనుంచి ఎరువు జల్లలోక్కి ఎత్తుకొంటున్నారు. రెండెళ్లజల్లు, ఎడ్లు, జీతగాళ్లు, పలుగులు, పొరలు, జల్లలు, తట్టులు—అటువైపు పొడవుడిగా వుంది. కరకర ప్రాద్దెక్కుచూ వుంది. రాంకోటికి ఆకలి అయింది.

రాంకోటి పాకలోకి వచ్చాడు. మట్టిబాన ఒకటి మూల కుంది. దానిమీద మూకుడు దీసి, ముంతతో నిండా నీళ్లు తీసు కొని బానదగ్గర పెట్టుకొని, కొడుకు తెచ్చిన మూట విప్పి కొనలు సాపుచేసి, విస్తరి వంపులు తిన్నగా చేసుకొని చూశాడు. అంతా ఒకే ముద్దగా అతుక్కుపోయి ఉన్న పెరుగు కరిపిన చద్ది అన్నం, ప్రక్కనున్న నిమ్మకాయబద్ద నంజుకొంటూ తింటున్నాడు.

ఎగువనుంచి ఎవరో వస్తున్న అలికిడి అయింది. తలెత్తి వెదురుబడ్డల గోడలోంచి చూశాడు. ఎవరో రైతు ఎడంచేయి బోటనప్రేలు తర్రనితో ముక్కు మూసుకొని, కుడివేత్త కట్టువందే ముంజెంగులు ఎత్తిపట్టి, మునిగాళ్ళమీద ఎత్తిపట్టి ఎత్తిపట్టి అడుగులువేస్తూ వస్తున్నాడు రైతు.

చద్ది తినటం ముగించి, గుడ్డ టైట విడిచింది, ఎంగిలి విస్తరాకు తీసుకుపోయి గుంటలో పడేసి, ముంతలో నీళ్లు చేలి

మీద పోసుకుని కడుక్కొని, మూతి తూడుకుకొని, బనీనుతో అద్దుకొని చెవిలోఉన్న చుట్టతీస ముట్టించుకొని పొగ వదు లుతూ రైతువైపు చూశాడు.

‘ఏం జేత్తన్నా?’

‘ఏదీ—ఇది పప్పుడే సది నీ.’

‘ఇక్కడేదీ, అటన్నా బోయి దినకపోయా!’

రాంకోటి రైతు ముఖంలోకి నిరుత్తరంగా రెణ్ణిమిపాలు చూచి ఏందోరా! ఏంది చెప్పు!’

‘ఎరువు దోలుకుపోతా, జీతగాళ్ళొచ్చారు. బళ్ళాడిదివేరు.’

‘కాగితం తెచ్చా!’

‘ఆ!’

రైతు జేబులోంచి కాగితం ఇవాడు తీసి చూచుకొని ‘ఎన్ని బళ్ళు?’

‘ఆరే! మూడిప్పుడు దోలుకపోతా, మళ్ళీ రేప్పొద్దున్నే మూడు!’

‘అట్లాగే!’

కాగితం బనీను జేబులో పెట్టుకొన్నాడు రాంకోటి ఇద్దరూ ఎగువకు పోసాగారు ముందు రైతు. వెనుక రాంకోటి. వాళ్ళిద్దరికీ ఎప్పుడూ పదిగజాల దూరం! రాంకోటి రైతును కలుసుకోవాలని ఎంత తొందరగా నడిస్తే అంత తొందరగా రైతు ముందుకు వెళుతున్నాడు రాంకోటి కలుసుకోనూ లేదు. రైతు కలిపి అవకాశం ఇవ్వనూ లేదు. ఇద్దరూ ఎగువకు వచ్చాక రాంకోటి అన్నాడు

‘బాగా పొద్దెక్కిందియాల. పెండలాడే బళ్ళు కట్టించుకు రాలేకపోయావా దొరా!’

‘ఏదిరా ఈలేదీ? బళ్ళు బాడిక్కి దొరకటం ఎంత కష్టం ఏందీ?’

మిగతా రైతులు జీతగాళ్ళతో ఎరువు ఎత్తించుకొంటున్న తావుకు ఇద్దరూ చేరారు. ఇక్కడే ఎత్తుకోండి అన్నట్లుగా ‘ఈడే!’ అన్నాడు రాంకోటి జీతగాళ్ళ అర్కడికి వచ్చారు. ఎరువు ఎత్తుకోవటం మొదలయింది. రాంకోటి బండిమీదున్న జల్లులు చూచి—

‘దొరా!’

రైతు తలెత్తి చూశాడు.

‘ఏయ్లించి దెచ్చా ఈ జల్లులు’ ఈ ఎరువు దోలుకు పోగానికే ఇంత పెద్దజల్లులు మేదరోడికాడ జేయించావేందీ? ఇంత పెద్దజల్లులు!’

‘అబ్బే! అదేలేదు రాంకోటి! ఇయ్యి మావూలు జల్లులే! లవ్వే! ఏం పెద్దియ్యి!’

'ఏందోలే దారా! కాసియండి!'

పోయినాడు లారీలు తోలిందీటికి ఎరువయింది. ఇప్పుడు తోలేది ఏచ్చేటికి ఎరువు! ఇప్పుడు పనికిరాని అనవ్యం వచ్చే ఏటికి పనికివచ్చే ఎరువు!

ఆ ఎరువుపై మొలిచిన గరిక పరకలు కొరుక్కులింటూ వుండొక ఎద్దు! దూరదూరంగా కట్టేసిన ఎడ్లు కొన్ని పడు కొన్నాయి కొన్ని నిలబడే ఉన్నాయి కొన్ని నెమరువేస్తున్నాయి తోకతో ఊలు తోలుకొంటూ మొలకలు తింటున్న ఎద్దును చూచి, 'ఏం దారా! ఈ ఎద్దుకి గడ్డేయటం లేదేంది?'

'ఎందుకేమందా అదో కరువుదొడ్డి! ఏడ నాలుగు పరకలు గరబడ్డా ఎగబడుద్ది!'

మొత్తం నలపై బళ్ళున్నాయి. ఎరువు బళ్ళతోకే ఎత్తు కొంటున్నారు వచ్చే బళ్ళు వస్తున్నాయి. పోయేవి పోతున్నాయి పోలుగర ఎత్తి, కాడిక్రిందికి ఎడ్లులాగి, మెడకు వట్టెళ్ళు తగిలించి చిరతలు దిగేసి, జీతగా శ్చక్రీన బళ్ళు బైలుదేరబానికి సిద్ధంగా ఆయి దున్నాయి.

'ఈ అయిదెవురియ్యో' రాంకోటి అడిగాడు.

'నాయేరా?'

'మీకు నాలుగే గందా! అయిదేంది?'

రైతు నసిగాడు. 'ఏందో లేరా! పోనీయ్! జీతగాళ్ళకు తెలియదు'

రాంకోటి నవ్వాడు. నిజంగా జీతగాళ్ళకు ఏం తెలుస్తుంది. రైతుకే తెలియాలి. ఆయ నెన్ని బళ్ళు అంటే అన్నీ తోలుకు పోవారు వాళ్ళు. వాళ్ళ తప్పేం వుంది?

'తీరా ఎరువెక్కించిన జల్లులు కుమ్మరిచ్చమంటే ఏన్నేయంగా వుంటుందిగనీ ఆ డబ్బేందో ఈడ దగలేసిపోతే వొడ్డి!'

రాంకోటి నింహమాటంగా అంటుంటే ఏం అనలేక రైతు జేబులోంచి డబ్బుతీసి ఇస్తూ 'అంతా లేదురా ఇదిగదే వుంది. ఉంచు! మళ్ళీ ఇత్తాలే!'

రాంకోటి నవ్వాడు. 'పోయినేడూ ఇంతేగా దారా! మళ్ళీ ఇచ్చా? ఎందుకొచ్చింది గనీ, ఎల్లండి.'

రైతు బళ్ళతోపాటు వెళ్ళిపోయాడు.

వరివారు మళ్ళీతోఅప్పుడే బెత్తడెత్తు పెరిగింది వానలు పడేలోగా చేలలో ఎరువు తోలాలి. కాలువలు వచ్చాక నీళ్లు పెట్టుకొని పొలం వదను చేయాలి. వారంరోజుల్లో పెద్ద కాలువ వదులుతారని వినిపిడి. రైతులు ఎరువు తోలుకుపోతున్నారు. తొల కరికి ముందే తంతంతా ముగిసిపోవాలి

రాంకోటి పాకమందు కుందుగూర్చున్నాడు. చుట్టచివరి కంటా కాలుకొచ్చింది. పెదాలవడ్డనుంచి చుట్టరీసి పాకకు దూరంగా పారేసి, కాండ్రించి ఉమ్మివేసి చతికిలబడ్డాడు. లారీలు వస్తున్నాయి. వెళుతున్నాయి. చిన్నరాంకోటి మళ్ళీ ఒకసారి లారీతో

రావాలి. వాడితల్లి ఇంటికి వచ్చిందో రాలేదో, పాయసం సంగతి చెప్పాడో లేదో ఆలోచించుకొంటున్నాడు రాంకోటి.

ఏడాది క్రితం నాగరక నగరం, అనాగరకంగా తరిమిన లారీలు. ఇక్కడికివచ్చి, ఇంతలోనే నాగరిక నగరానికి బాగరకంగా పనికివచ్చే ఎరువు తయారు చేశాయి. భూమి తన చుట్టూ తాను తిరుగుతూ వుందో లేదో తెలియదుగానీ, సూర్యుడు చుట్టూ మాత్రం తిరగటం లేదు కడుపుచుట్టూ తిరుగుతూ వుంది.

పండగ రోజుల్లో ఇంటినిండా రకరకాల పంటకాలు, భోజ్య కోడలూ ఇద్దరూ అడుక్కు వస్తారు. 'అదే వుండు, ఈడకు రాబాక! ఏంది మరి దగ్గరకొత్తా. బాని దగ్గరకు రాకే మొద్దు! చెప్పేది నీకే! వినబట్టందా?' అంటూ తాము చేసు కొన్నవి కలవాళ్ళు పెడితే వాళ్ళు బుట్టులో వేయించుకొని, వెత్తినో చంకకో బెట్టుకు రావటం చూస్తే నాళ్ళు తారు డబ్బా వైపు వెళ్ళుతున్నారో, ఇంటికి వెళుతున్నారో తెలియని వాళ్ళు పోల్చుకోలేరు.

ఎండకో రాంకోటి పైచెదని చివరి అంచుల్లోఉన్న తెల్ల వెంట్రుకలగుంపు క్రిందికి వాలి వున్నవి కొంచెంగా పైకి కది లేట్టు సవ్వాడు ఆ నపుతో అడుకొంటూ పడి దుమ్ము కొట్టుకుపోయిన పిల్లవాడు లేచి నిలబడుతుంటే చూచి నవ్వే తల్లితీరు కనిపిస్తుంది. పట్టణంవైపు చూశాడు. లారీ ఒకటి మరుపు తిరిగి వస్తూవుంది.

కొడుకు రిద్దరూ గుర్తుకు వచ్చారు. కులవృత్తి మాన వద్దని అందరూ చెప్పారు పూర్వం. ఇప్పుడు మానతాం అంటూ అందరూ ఎదురు తిరుగుతున్నారు. ఏ విషయం ఎక్కువగా ప్రస్తా వింపబడుతుందో ఆ విషయంమీద అనుమానం ఎక్కువవటం, రోకంలో నహజమే!

చెప్పులు కుట్టేవాడి కొడుకు చెప్పులు కుట్టనవటం; చావలలేవాడి కొడుకు ఆందుకు తిరస్కరించటం, గీసేవాడి కొడుకు ఎదురుతిరగటం, ఈ రోజుల్లో రివాజ అయిపోయింది. కులవృత్తిలో వచ్చే సంపాదనకంటే రాబడికంటే ఎదురుతిరిగిన వాళ్ళ వేరే వృత్తిలో ఎక్కువ ఆర్జింపలేకపోవచ్చు. అయినా ఎదురుతిరుగుతారు.

ఈ ఎదురుతిరగటం ఎవడికీ ఎవడూ నేర్పలేదు. అంటే ఏ ఒక్కడూ మరే ఒక్కడికీ బోధింపలేదు. ఈ శతాబ్ది జాతి జీవితంలో వచ్చిన మార్పు అది ఎక్కడెక్కడో వచ్చిన పరిణామాలు ఇక్కడ నాలుకుపోయి మొలకెత్తాయి.

తాను చేసేవని తప్పని ఎవరయినా అంటే తక్షణం మాన్చు కొంటాడు మంచిమనిషి. తాను చేసేవని ఎగతాళి చేయబడితే, నిందించబడితే, తిరస్కరించబడితే, సమర్థుడయితే మనిషి ఎదురు తిరుగుతాడు. అనమర్థుడయితే తల వంచుకుపోతాడు.

అలా ఎదురుతిరిగినవాళ్ళు పెద్దవాళ్ళిద్దరు. వ్యవస్థలో అలా జరక్కుండా వుంటానీకి ఎన్నో కట్టుదిట్టాలున్నాయి వాటిలో తెగిందంపులు చేసుకొని వెలుపలికి రాగలవాళ్ళు కొద్ది మంది! ఆ కొద్దిమందిలో కొడుకు లిద్దరు. పెద్దవాడు రంగన్న తాలూకాఫీసులో కాపీయిస్టు! రెండోవాడు చింతయ్య కలెక్టరాఫీసులో యల్ డి పి, వాళ్ళకు పెద్దబీతాలు ఏమీ రావు బ్రతుకుదేరువు కటకటలాడుతూ వుంటుంది.

సగరంతోంచి లారీ ఎచ్చింది హార్వీ వినిపించింది రాంకోటి లేచి ముందుకు వచ్చాడు. ప్రొద్దు రెండు బార లెక్కింది. జాన్ నెల ఎండ ఉదయమే తీవ్రంగా వుంది లారీకి వోటు చూపించి మట్టిగుట్టు మీద నిలచున్నాడు. లారీలో ఎచ్చిన ఎవరో పొడవైన గుట్టు ఎక్కుతుంటే, 'ఇద్దుగో ఆ తొందరే వద్దన్నా!' అన్నాడు

'ఏం?'

'అదసలే పోతమట్టి, జవుకిస్తుంది ఏం దా దూకడు? ఆగు! ఆగాగు, కాలుజారీ బిళ్లబీటుగా అందలోనికి కూరుకు పోయే!'

ఎదుటి మనిషి అగిపోయాడు. అందరూ చెప్పిన మాట వినరు. పిల్ల లిద్దరూ అంతే! కొందరు చెప్పు మాటలు వింటారు చెడిపోతారు.

లారీ వెలిపోయింది.

హోయగా తాతమ్మల్తలు తరతరాలించి చేసిన పని ఎందుకు చేదేతులా వదులకొంటారు అని అందరూ చెప్పినా అలిచలేదు రంగన్న చింతయ్య. వాళ్ళంటే కోపమే!

అల్లి దండ్రుల్ని మించిన దేవతలూ దేవుళ్ళూ లేరు, మీ నాన్నను కనిపెట్టు కుండు బాగుపడి పోతావంటే ఆ మాటలు విని చెడిపోయిన రాముడు - విన్నరాంకోటి - అన్నా దిగురే!

రంగన్న ఎప్పుడూ ఎందుకో బాధపడతూ వుంటాడు. ఏదో పోగొట్టుకొన్న వాడిలాగా దిగాలుపడి వుంటాడు దేన్నో సహింపలేడు. ఎవడయినా ఏడుస్తుంటే పూర్తికోర్కెడు నవ్వుతన్నా చూడలేడు. పెద్దవాడి మనస్తత్వం బోధపడక బాధపడ్డాడు రాంకోటి, కొడకును చూద్దామని ఎచ్చిన మొదటి రోజే!

వాడికొక అద్దె యిల్లు! నెలకు ఏడు రూపాయలు తాటా కుల పాక! నలుగురు పిల్లలు. పెళ్ళాం ముక్కుతూ మూలగతూ చీమతూ వుంటుండెప్పుడూ! కోడలు నరసిం నచ్చలేదు రాంకోటికి.

ఆ పెద్ద తాటాకుల పాకలో ఎనిమిది భాగాలు, ఎనిమిది సంపారాలు! అంతా వెరిపి ఆ యింటలో ఏదై మందైనా వుంటారు. ఇంత ఇంటికి ఒక్కటే లేవ్వె!

రెండో రోజు ఉదయం పాకీ మనిషి వచ్చేసరికి ఏభై మంది కంయ్ మని లేచారు. ఆమె రెండు రోజుల్లోంచి రాలేదుట. భర్త కూ పిల్లలకు అరోగ్యం ఎక్కు దిందూలోని వుందిట. ఆమె గోడు

ఎవరూ ఆలిందటం లేదు. రాంకోటి, రంగన్నలయినా ఏమన్నా మాట్లాడతాడేమోనని ఎదురు చూశాడు చుక్కెదురయింది.

పాకీ అంటే పవిత్రం అనే అర్థం వుందని చదువుకొన్న వాళ్ళవళ్ళో చెబితే విన్నాడు రాంకోటి ఎప్పుడో! పాకీ దొడ్డి అంటే మనిషి పావిత్ర్యం పొందే తావు అన్న మాటనూ నమ్మాడు. అయితే పాకీ మనిషి అవన్న మాచింతర్వాత పవిత్రతకు అర్థం లేదనిపించింది.

ఓర్పు అలవాటుచేసుకొన్న మనిషి ఎంత కష్టతయినా నవ్వుతూ సహింపవచ్చు. భరింపవచ్చు రాంకోటి కెప్పుడూ తను బాధపడుతున్నట్లు ఆలోచన కలగలేదు అయితే ఆ రోజు ఆమె దుస్థితి చూచి, కష్టం చూచి బాధపడ్డాడు

బాచీనట్టు వేసుకొని అన్నంమందు కూర్చున్నప్పుడు; రాంకోటి కొడుకు నడిగాడు.

'ఏందిరా నువ్వన్నా అగడగండి, ఏం దీ గోలాచటాని అడ్డుబళ్ళేదేం పొద్దుని.'

'ఏంది? ఏందది?'

'పాకీ మనిషి రాలేదంట్రా పొద్దుని. అందరూ కంయ్ కుంయ్ మని ఎగిరే! అదే పొద్దున్నే!'

'మన కెందుకా రొంపి!'

'అదేదిరా! నువ్వన్నా కలగజేసుకోకపోతే - ఆ దిక్కుమాలిం దొంతేసిపొయ్యిందిరా!'

'అర! ఇట్లా టియన్నీ బట్టిచ్చుకొంటే నేనీడ మిణికి నట్టే! గుట్టు కాస్త రట్టవుద్ది.'

'ఏందీ! గుట్టేందీ, అది కాంతి రట్టవటంవేంది? ఏందిరా నువ్వనేది నా కర్థం గాటల్లే చెప్పు!'

'పెద్దగా అరవమాక! నేనెవ్వర్నో ఈ డెవుడికి తెలియదు'

'ఏందీ?' రాంకోటి ఆశ్చర్యపోయాడు.

'తెలితే ఇంకేదయినా వుందీ! బాయిలో నీళ్ళకూడా తోడుకో నియ్యరు, పలకరించే దిక్కు సంగతి ఎక్కంటెట్టు.'

'ఎట్టెట్టా? నువ్వెప్పుడూ తెలివీకుండా ఎట్టా గడు సుద్దిరా చడ?'

'ఈ డింకేలే! నవ్ గానీయ్'

భోజనం పూర్తయింది ఆ సాయంకాలంనుంచి తలనొప్పి వట్టుకొంది ఎడాపెడా వాయిచింది అర్థరాత్రినుంచి జ్వరం తగిలింది. తెల్లవారే సరికి బాగా భారకంగావుంది.

'ఏం దిది' అన్నాడు రంగన్న ప్రొద్దున్నే.

'ఏందో లేరా అదే బోద్ది!'

రంగన్న తండ్రిని హాస్పిటల్ కు తీసుకుపోయాడు. పెద్ద డాక్టరుకు చూపించాడు. ఇంజక్షన్లు ఇప్పించాడు. మాత్రలు

తెచ్చాడ: మందుతెచ్చాడు. మరనటి రోజుకు జ్వరం రెండు. తలనొప్పి లేదు.

'రాంకోటి' ఎదురుగావున్న రైతు పిలిచాడు.

'ఏం దొరా!'

'నే నేడు బళ్ళు దోలుకుపోతాను!'

'అట్లాగే దొరా!'

రైతు రెండెడ్ల బళ్ళు వైపుగా నడచుచున్నాడ రాంకోటి లేచి వెంటపడిచాడు

'ఈ సాయుగా రా దొరా! రాయీ రప్ప గుచ్చుకోనేనా!' బళ్ళు దగ్గరకు చేరుకొన్నారు.

'ఏడు బళ్ళు పూర్తయినట్టేనా మీయి?'

'అఁ!'

రాంకోటి, ఒక బండిచక్రంమీద కాలుబెక్కి ఒసికర పుచ్చుకొని పైకి ఎక్కి జల్లెలో చెయిపెట్టి చూచి దిగివచ్చాడు

బండికి కట్టిన ఎద్దులు నడవసాగాయి. 'చోచ్చోచో నీ ఎద్దులారా!' అన్నాడు జీతగాడు బండి ఆగింది

'ఏం ఏరా! తొక్కితొక్కి ఎక్కించినట్టుండారే ఎరువు!'

'ఏందో లేరా!'

'సాడ్లెక్కుద్ది పాండి!'

బళ్ళు లాక్కుపోతున్నాయి ఎడ్డు!'

అప్పుడే రెండు రెండెడ్లబళ్ళు వచ్చాయి. గిత్తులు మంచి పూవులో ఉన్నాయి. చెంగనాలు తీస్తూవచ్చాయి ఒకబండిమీద జీతగాడు మరో బండిమీద రైతు ఎవరిదగ్గరా చెర్నాకోలలేదు పంటమీద చేయివేస్తే అగమేఘాలమీద ఎగిరిపోయేట్టున్నాయి గిత్తులు ఈగ వాలితే జారిపోయేంత నన్నగా వున్నాయి వాటి పీపులు, మూపులు నాళ్లదగ్గర కాగితం తీసుకొని బన్నీను జేబులో వేసుకొని, అవి మోసుకుపోగిరిగినంత వేసుకుపోండి అనుకొని చుట్టూ చుట్టుకొంటూ పాకదగ్గరకు వచ్చాడు ఇంకా చిన్నరాంకోటి ఉన్న లారీ రాలేదు

తాటాకు పాక మొగదల రాతిబండమీద కూర్చుని కాళ్ళు నేలమీద తాటిస్తూ చుట్టూ ముట్టించుకొని పాగలు వదులుతూ వున్నాడు రాంకోటి. పెదిమెలు పాగ పీల్చబంతో లోపలికి పోతే ప్రక్కగా పైనున్న మీసాలు క్రిందచూపులు మాని నిక్క బొడుచుకొని, పాగవదిలేటప్పుడు యథావకారం క్రిందికి చూపులు మరలుకుంటున్నాయి. కులిదీరా చుట్టూ కాల్చుకుంటుంటే పాయసం గుర్తుకు వచ్చింది.

నిలవ నీడలేని మనిషి తాటాకు పాకవుంటే చాలామ కొంటాడు. పాకపుచ్చవాడు పూరికొవవుంటే బాగుంటుందను కొంటాడు. అది వుంటే మిద్దె, మిద్దెవుంటే మేడ, మేడివుంటే బంగాళా. ఇలా ఒక దానికంటే మరొకటి గొప్పగా వుండాలని మానవుడి ఆశ! ప్రయత్నం! ఈ ప్రయత్నంనుంచి జీవితానికి

నిర్వచనం వుడుతుంది. రాంకోటికి చుట్టూలేకపోతే చుట్టూకోసం ప్రయత్నం చేసేవాడు. చుట్టూ వుంది గమక పాయసం మీదికి మనసు మళ్ళింది

భార్య ఇంటిదగ్గర ఈ పాటికి పాయసంచేసే ప్రయత్నంలో ఉంటుందనుకోవటంలో అతని అనందం మీసాల మీదగా ప్రాచీ పోయింది పోగానే రాగాలి అనే కోర్కె ఎక్కడ వుట్టిందోకానీ కడవులో ఆకలి వుట్టింది.

మునుపొకసారి ఆశతో పాయసం చేయించుకొని, అవు రావురు మంటూ ఎవరికీ ఏమీ మిగల్చకుండా అట్టేడు తా నొక్కడే జ్వరమొస్తాడు. అయితే హాయిగానే వుందిగానీ ఆ తర్వాత అపర్యం చేసింది. రెండు రోజులు వివరీతంగా కడుపునొప్పి! లుమ్మలు చుట్టుకు పోయాడు.

(మువేటు డాక్టరు దగ్గరకుపోయాడు. హాలులో రోగులు కూర్చున్నారు. వరండాలో రోగులున్నారు. ఇంటిముందు రోగు లున్నారు

అన్నంలేని రోగం, అన్నం అగగని రోగం! అంతకంటే రోగా లేమున్నాయి లోకంలో. ఏదై ఏళ్ళు నన్ను కాపాడితే, మిగతా ఏదై ఏళ్ళు నిన్ను కాపాడుతానందట అదేదో దేశంలో, కడుపు, మనిషితో

రాంకోటి హాలులోకి పోలేడు వరండాలోకి పోలేడు; కాంపాండుగేటుకూడా ఎక్కలేదు. ఇంతల నిలబడివున్నాడు రోగు లంతా వెలిపోయింతర్వాత డాక్టరు తనను పరీక్షిస్తాడని ఆశించాడు. అనుకోవుట్టుగా రోగులంతా వెలిపోయారు. డాక్టరు రాంకోటిని చూశాడు గుర్తించాడు లోపలికి రమ్మనలేదు తాను వెలుపలికి రాలేదు కాంపాండును పంపించాడు. అతనే రాంకోటి పాటి డాక్టరు! అయితేనేం రెండోరోజుకు కడుపునొప్పి తగిసిపోయింది.

ఒక వారంరోజులు తర్వాత, ఆ డాక్టరు రోగిగా పెద్దాను ప్రితిలో చేరాడు చిన్నపేగు మెలివడటంతో ఆపరేషన్ ఏదో అవసరమయిందని కాంపాండుర్లు వెప్పొక్కొంటున్నారు. డాక్టర్లు ముగ్గురు నలుగురు చుట్టూ మూగారు నలుగురు ముగ్గురు నర్సులు ప్రక్క నున్నారు.

రోజు సాయంకాలం నగరం ఒడివొడ్డుమీద మెడపైకెత్తి నిలబడ్డ కళామందిరంలో కవులు కవిత్వం చదువుతున్నారు. రాగ తాళమయంగా నవరసభరితంగా చదువుతున్నారు, పాటకజనుల బాధంగూర్చి-

'ప్రపంచం అంతా భవ్యంగా వుంది స్వర్గంలో దేవుడున్నాడో'

ఒక కవి చదివిన ఆ అర్థం వచ్చే వద్యానికి పోటీగా సంగీ తాత్మకంగా మరొకవి మునుపెట్టాడు

'ప్రపంచం అంతా సవ్యంగా లేదు స్వర్గంలో దేవుడు లేడు.'

తాడెప్పికర్తోంచి విరబడతున్న కవిత్వం రోడ్డుమీద, చెట్టుక్రింద నిలబడి వింటున్న ఒక శక్తి (కవి అగాధుండు. అక్కడికి-కవిత్వం చదివేందుకు -ఆహ్వానంవచ్చి వుండదు) అట్లా పోతున్నాడు ప్రక్క స్టేజీలో.

'అన్నీ ఎంగిలి కూతలు! ఎంగిలి తిళ్ళు! వాంతులూ బేదులు! అంతా అజీర్ణరోగం! రోకనిండా అజీర్ణం! రోగం రొచ్చురాండి! కవిత్వం నిండా గబ్బు! కథామందిరంలో కంపు! ఫిఫి దురంధం'

లారీవచ్చి అగింది. గుంటదగ్గరకు వచ్చింది. గుంట దాదాపు నిండిపోయింది. ఇంకొక్క లారీ మాత్రమే రావాలి! అందులో చిన్న రాంకోటి వస్తాడు.

రాంకోటి లేచాడు ఉంటాలు తెగిపోయిన చెప్పులు కాళ్ళకు వేసుకోబోతూ చూశాడు రెండూ పాదాల్నికెంద అరిగిపోయాయి. అప్పటికే అవి అతుకులు పడ్డాయి. జనజనలాడుతున్నాయి. కాళ్ళకు తొడుక్కొని లారీ దగ్గరకు పోయాడు.

'నా కొడుకెగిరిపోయాడే!' లారీ డ్రైవర్ చెప్పాడు.

'ఎప్పుడూ?' రాంకోటి అడిగాడు.

'ఎప్పుడో కుర్రనన్నాసి! చేతు లొదిలేసి సైకిల్ తొక్కు తున్నాడు గదా! అడొత్తున్నాడని నేనేమన్నా జాసేనా, పెట్టేనా మలుపుదిరిగేసరికి కంటబడ్డా. లారీ పడన్ బ్రేక్ ఏసేసరికి సైకిల్ పప్పుపప్పు అయ్యిందీ అ డెగిరి మురుక్కాలవతో పడ్డాడు వాయాలు! ఎమికలన్నీ సరిగ్గా వుండయలే!'

'ఆ ర్వాసం!'

'అందుకే గదా ఆలస్యమయ్యింది ఏం పర్యేదులే! అడు బాగుండాడు బురద గొట్టుకొని పందిపిల్లల్లే!'

'పోన్లే!'

లారీ వెళిపోయింది.

చింతయ్య గూడా అంతే! చేతులు వదిలి సైకిల్ తొక్కు తాడు. వర్తిదుడుకుపెండం. ఏ క్షణన ఏం తెచ్చుకొంటాడోనని రాంకోటికి ఎప్పుడు రెండోవాడంటే చెప్పలేని భయం.

చింతయ్య బొత్తిగా లెక్కా జమాలేని మనిషి తూలుతూ ప్రేలుతూవుండే బావతు ఏనాటికయినా డిప్టీకలెక్టర్ అయితీరుతా నంటాడు. తను వ్రాసిన కాగితాలవిూదతప్ప కలెక్టరు కళ్ళు మూసుకొని సంతకం పెట్టెడట. రాంకోటి చింతయ్య దగ్గరకు పోయినప్పుడు ఏమేమో చెప్పాడు. ఏ జీవో అయినా గడగడా, ఎండకాలం చల్లని మంచినీళ్ళు తాగినట్లు చెప్పేయగలడట. మరదేమన్నా గొప్పో నిమిటో! చింతయ్య పేటోకి చొక్కా దిగేసుకొని చెప్పలేసుకొని రోడ్డువిూద వెళుతుంటే చూడాలి. అప్పుగా దొరబడ్డ వుండట్లుంటాడంటే నమ్మివీరాల్సిందే! తండ్రి ఆలోచనలు ఎప్పుడూ కొడుకుల్నిగూర్చి గొప్పగానే వుంటాయి.

చింతయ్యకు పిల్లలెల్లాలేదు చీకూ చింతారేని మనిషి! పెళ్ళం తల్లో నాలుక! చెప్పినట్లు వింటుంది. చేయమన్నట్లు చేస్తుంది. ఇద్దరూ సాయంత్రం పికారుకంటూ బైలుదేరుతారు. జీతంకంటే పైలబడి ఎక్కువగా వుంటుందట. అమె కనీ జనీ కొనిపెడుతుంటాడు. వాళ్ళిద్దరినీ చూస్తుంటే రాంకోటికి చాలా ముచ్చట కలిగింది.

రెండో రోజు ఉదయం ఎవరో ఆడమనిషివచ్చి నీళ్ళు తోడి కుండలనిండా పోసింది. వంటగదిలోకివచ్చి పాతలు తీసుకుపోయి కవికతో తోమి, శుభ్రంగా కడిగి యింటోకి తెచ్చింది. అన్నం పెట్టించుకొని వెనుక తట్టు వరండాలో కూర్చుని తిని లేచి వెళిపోయింది.

రాంకోటి ఉదయం ఆమెను చూశాడు పాకీ పనిచేసే మనిషి! ఆమె యింటోకి రావటంగూర్చి అర్థం కాలేదు. మూడు గడులు! ముప్పయి రూపాయలు అద్దే! ఇంటో రెండు మంచాలు పరపుట! కూర్చునేందుకు కుర్చీలు! చింతయ్య పని మంచి వాటంగా వుంది

ఆ రోజు సాయంకాలం చింతయ్య తండ్రి, భార్యనీ సీని మాకు తీసుకుపోయాడు. ముగ్గురూ కుర్చీల్లో కూర్చున్నారు. రాంకోటికి సీనిమా చాలివంతగా వుంది. అంతకంటే వంతగా తన కడుపున పుట్టిన కొడుకున్నాడు. కుర్చీలో కూర్చుంటే పొంప తూలికా తల్పంవూద కయినించినంత ఆనందం కలిగింది. ఏది అనుభవించటానికి అయినా ఆ రాత వుండా అనుకొన్నాడు. రాత్రి యింటికి తిరిగి వచ్చేటప్పుడు అడిగాడు.

'నిందిరా, పొద్దుని ఆ మనిషి ఇంటోకి వచ్చి కుండలూ నట్టులూ లొడపెడతావుదీ?'

చింతయ్యకు ఆ మనిషి గుర్తుకొచ్చింది.

'ఏం ఏం తప్పుందీ?'

'అది గదురా! అదేం బాగుంటునీ ఎవరన్నా నిన్నేమన్నా అనుకొంటే ఎట్లా?'

'అంటే ఏదీ నువ్వనేది?'

'ఆ మనిషి నీ యింటో దిరుగుతుంటే—ఏదీ—ఎవరన్నా ఈడు వలానోడు గావోలు అనుకుంటే ఎట్లాగా అంట?'

'అందరికీ తెలుసులే!'

'ఎందీ?'

'అవును—నాకేందే భయం!'

'ఆళ్ళంతా నిన్ను సులకనగా జూలే!'

'ఆసలు ఎవరిళ్ళందర్నీ లెక్కజేసేది? ఎదననాయాళ్ళు. ఒకడెవడో ఏదో అనుకొంటాడని పుటక దాచుకోవాలికి నేనేమన్నా అడ్డదిడ్డంగా పుట్టివోణ్ణా ఏంటి—అట్లా వ్యవహారాలు నేనుగాడు ఉడకనిచ్చేది.'

చింతయ్య తెలియకుండా పెద్దకొడుకును తిడుతున్నట్లు అనిపించింది రాంకోటికి. వారం రోజులండి భార్యవిూద గారి మళ్ళి బైలుదేరాడు ఈ వక్షం రోజుల్లో ఇద్దరు కొడుకుల్ని బాగా అర్థం చెసుకొన్నాడు రాంకోటి. ఇద్దరివిూద ప్రేమ వుంది ఇద్దరి విూద కోపం వుంది. ఇద్దరి కుటుంబాలు నచ్చాయి. ఏదో ఒక కారణంవల్ల ఇద్దరివిూద బాధ కలిగింది.

ఊరెళదామని బైలుదేరేపోజే ఉదయం కడుపులో నొప్పిగా వుంది. అయినా లెక్కచేయకుండా, వప్పులు కావాలన్న పిల్లవాడికి పప్పులు పెట్టేదాకా మారాం చేసినట్లు, వెళ్ళాలంటే వెళ్ళాలని

పట్టుబట్టుకూర్చుంటే ఏమీ చేయలేక చింతయ్య తండ్రిని రైల్వేస్టేషను

రైలు ద్వారా వెళ్తున్నప్పుడు ఆ పెట్టెలో జనం లేదు ఒక మూల దున్నటి పరిచి పడుకొన్నాడు రాంకోటి నాలుగు సేషన్లు దాటి దాటకముందే రైలునిండా మనుష్యులైపోయారు. వీళ్ళంతా ఎక్కడికి పోతారో, ఇంతతొందరేమిటో అర్థం కాలేదు అర్థం రాతికి కడపునొప్పి చాలా ఎక్కువయి పోయింది

చాలాసార్లు లేవేటిలోకి పోయి వచ్చాడు. శక్తి నన్నగిలి పోజొచ్చింది. ఏరేవరాలు అధికంగా ఆపుతున్నాయి. ఉన్నట్టుండి వాంతులు ప్రారంభమయ్యాయి తెల్లవారంతర్వాత పది గంటలు అయ్యిపోయిన తన స్వారు చేరుకోలేదు ఓపిక నన్నగిలిపోయింది. ఊరి వడిపి యాడు

మనిషికి అవరమిత అనందం కలిగితే, ఆ ఛాయలో భయం తొంగిచూచే అవకాశం వుంది అంతా దుఃఖం అయితే మనిషి మొండికెత్తి కూర్చుంటాడు. కాదంటే క్రుంగిపోతాడు ఆ క్షణంలో రాంకోటి క్రుంగిపోయాడు పక్షంరోజులు కొడుకులిద్దరి దగ్గర తను గడిపిన జీవితం అనందమయిందే! భార్యను చూడాలని ఆ క్షణంలో ఒక కోరిక ఆకస్మికంగా కలిగింది వెంటనే భయం అవరించింది.

ఊరు చేరుకోకుండానే మధ్యలో తను చనిపోతే? ఆ ఆభిప్రాయం కలిగేసరికి రాంకోటి సంపదించి పోయాడు ఊరు చేరిందాకా బ్రతికివుంటే ఆ పెన్న చనిపోనని తేల్చుకొన్నాడు. కాని పూరు చేరటమే సాధ్యమయ్యేలా లేదు కూర్చోలేక పోతున్నాడు పడుకొంటే బాగుండేది అయినా పడుకోనివ్వే దెవరు? అందరూ కూర్చోవాలి! కూర్చునే హక్కు అందరికీ వుంది.

కడపుతో గుడబెడలాడతుంటే లేవేటికి వెళ్లి, తిరిగి వచ్చేటప్పుడు అక్కడ రద్దీరద్దీగా కూర్చున్న అందరినీ దాటుకొంటూ ఆ మూలకుపోయి కూర్చోవటం కష్టమనిపించి, వాళి దగ్గరగా క్రింద కూర్చున్నాడు

ఎవరూ అతన్ని పట్టించుకోలేదు. చాలామంది అతని అవస్థ చూశారు. కొందరు కూర్చునే కునికిపాట్లు పడుతున్నారు. తీరా తలెత్తి చూస్తే మునుపు తను పడుకొన్న బల్లంతా మనుష్యులతో నిండిపోయింది అంతేకాదు కూర్చున్న కాళీ కాస్తా నిండిపోయింది. రాంకోటి ఏమీ పట్టించుకోలేదు

తెల్లవారుజాము అయింది రైలు వేగంగానే వెళుతూ వుంది అయినా అలస్యంగా వెళుతున్నట్లు నిపించింది. ఉన్నట్టుండి వాంతి అయింది నీళ్ళవాంతి! కడపులో ఏమీలేదు బిక్కుచచ్చిపోయాడు రాంకోటి ఏడుపు నమూనుంది ఎవరూ పరికరించటంలేదు దూరంగా తొలగిపోతున్నారు. మనిషి పెట్టెలోకి ఎక్కటానికి కాళీలేదని చెప్పగలవాళ్ళు నలుగురుకు తగినంత జాగ్రత్త అతని కొక్కడికి వదిలిపెట్టారు.

ఆ పెట్టెలో లేవేటి లేకపోతే ఎలా వుండేది? ప్రతి పెట్టెకొక లేవేటి! తోకనిండా జనం. జనం చుట్టూ అవసరాలు!

రాంకోటికి ఇంటింటికి వంటగది! దానికి దూరంగా మరో గది. దానికి దీనికి అంతస్పూత్రం మనిషి! ప్రతి మనిషికి హక్కులున్నాయి. హక్కులు లెక్కానత్రం లేకుండా వాడుకొంటున్నాడు మనిషి! హక్కులు అనుభవించి, బాధ్యతలు గమనించలేని మనుష్యులకు కూర్చో రాంకోటి కూర్చోవాడి బాగోగులు ఎవడికి పట్టాయి? అతని కష్టం చూచేదెవరు, జాతి తలచేదెవరు?

అతని తీరు చూస్తుంటే కలరా రోగి అనిపించింది అందరికీ. జీవితం అంతా శృంగారమయం అనుకోనే వయస్సులో ఉన్న యువకుడు జీవితం నగ్గుత భరింపలేకపోయాడు

భార్య ముగ్గురు పిల్లలతో రైల్వేస్టేషన్ యువకు డింకో కడు తన బాధ్యతలు మరచి పోకూడదనుకొంటున్నాడు. అతని వైపు ఆ యిద్దరూ చూడలేదు. మూలన కూర్చుని కనుసరించని ప్రకృతి రామణీయకం తిలకిస్తున్న యువతి ముక్కు మూసుకోవటం ముఖం చిట్టచివటం గమనించిన యువకుడు ఆమెకి రోగి ఇక్కడుండటం ఇష్టంలేదనే తేల్చుకొన్నాడు.

ఆ యువకు లిద్దరూ రైలు ఆగిందాకా రాంకోటిని ఓర్పుకో దల్చుకొన్నారు ఎక్కువమంది నిద్రలో ఉన్నారు ఆరుగురేదగురు కళ్ళు నలుంకొంటున్నారు. ఇద్దరు యువకులు నిద్రమాట అవతల వుంచారు వాళ్ళొకళ్ళతో ఇంకొకళ్ళు ఏమీ మాట్లాడుకోలేదు గానీ, రైలు ఆగగానే ఇద్దరూ రాంకోటి దగ్గరకు వచ్చారు

'దిగు!' అన్నారద్దరూ. ఒకరి ముఖంలోకి మరొకరు చూశారు భావసామీప్యంవల్ల.

'ఏంది?'

'దిగు దిగు!'

'ఏం దిది నా దీపూరు గాండే!' రాంకోటి విచిత్రంగా చూశాడు దిగే ఓపిక లేదనిపించింది.

'దిగు దిగు!'

'వాకు టిక్కెట్టుది!'

'సర్వరే! దిగు దిగు!'

రాంకోటిని చేరో చేయవట్టుకొని ఇద్దరు యువకులు దించి పట్టుపారంమీద ఉన్న బెంచీ బల్లమీద పడుకోబెట్టారు. రైల్వేస్టేషన్ పెట్టెలో పడుకొన్న భార్యనీ పిల్లల్నీ చూచుకొని తృప్తిపడ్డాడొక యువకుడు మూలనకూర్చున్న యువతి ముఖంలో నవ్వుకోసం—ఎడారిలో వున్నవోసలాగా—వెలికి కనిపించక మూతి ముడుచుకొని ఎటోమాస్తూ నిలబడ్డా డింకోక యువకుడు.

కపెర కపెర తెల్లవారింది. ఆ స్టేషన్ చాలా చిన్నది. ఆ సమయంలో వచ్చేరైలు పోయేరైలు ఏమీ లేవు మనుష్యులే లేరు. స్టేషన్ లోఉన్న లేవేటిలోంచి చీపురుకట్టే, పినియర్ డబ్బాతో తిరిగివస్తున్న పాకివాడు రాంకోటిని చూశాడు ఎక్కడో నూతి లోంచి మాట్లాడినట్లున్న అతని దింతు విన్నాడు ఇంటికి ఎత్తుకుపోయాడు రాంకోటిని.

రోడ్డుమూలమీద మలుపు తిరుగుతూ లారీ కనిపించింది. హోరన్ వినిపించింది రాంకోటి లేచి చూశాడు లారీ వస్తూ వుంది. అందులో చిన్నరాంకోటి కప్పుడు ఇంటిదగ్గర వాళ్ళమ్మతో పోయినా చేయమని చెప్పివుంటాడు ఈ పాటికి తయారవుతూ వుంటుంది మార్గడు నడనెత్తివీధికి వచ్చాడు. రైతు లింకా ఎడవు జళ్ళల్లో పోసుకొంటున్నారు.

అటు చూస్తుంటే ఒక రెండోబండి వెళుతున్నది. రాంకోటికి ఎందుకో అనుమానం వచ్చింది 'ఇదుగో! ఎవరదీ! ఆపో! ఆపో బండిని! ఇదుగో! నేన్నే' కేకలు పెట్టాడు కేక అడెంతదూరంలోనే ఉన్నారు రైతులు బండి ఆగలేదు రైతులూ బీతగాళ్ళూ రాంకోటివైపు చూశారు

'చెప్పేది ఏగ్గానూ! ఆవంంటే ఏదానవు! ఆపో! ఆపో!' రాంకోటి అదరాదాదరా కాళ్ళకు చెప్పులేసుకొన్నాడు. పడుచూ రేస్తున్నట్లు ముందుకు పోగాడు గుంటవీధిగా దగ్గర, గబగదా వెళుతున్నాడు గుంటవక్క ఎత్తుగాపోసిన ఎర్రకండ మట్టివీధికి ఎక్కాడు కుప్ప కప్పుకిడుస్తూవుంది. రాంకోటికి క్రిందికి చూడటంలేదు, 'ఆపో! ఆపో!' అంటూ ఎడ్లబండివైపు చూస్తున్నాడు

రాంకోటి మట్టి కుప్పమీద మలుపు తిరిగాడు పెద్దమట్టి పోకొకడానికి చెప్పు కొట్టుకుంది. అప్పుడు 'ఆపో!!' అంటు న్నాడు రాంకోటి ఉంగటం తెగిన చెప్పు ఎదురు ఒబ్బతో క్రిందికి పంగిపోయింది మధ్య అరిగి కన్నం పడ్డబోతుకు మడతపడింది 'ఆపో!' అంటున్నాడు రాంకోటి కాలుతీసే బాలు వేయబోయేసరికి మట్టి పెళ్ళ తావు దప్పింది దొర్లింది కాలు నిలవలేదు పట్టు చిక్కలేదు మట్టి కుప్పమీదంచి లూలిపోయాడు. చిళ్ళ బీటుగా పూర్తిగా నిండిపోయిన గుంటలో పడ్డాడు పడుతున్నప్పుడు సమాదం తెలిసినప్పటి 'ఆపో!' అనలేదు. 'దొరా!' అన్నాడు. 'దొరా! పెద్దగా అరిచాడు బోల్లా పడ్డాడు

ఎదురోమ్ము అనింది మోకాళ్ళ అనాయి కాళ్ళ గట్టు వే ఉన్నాయి గట్టును చనినట్టి పైకి లేవాలని చూస్తే మరింత లోపలికి పోయాడుగానీ గట్టెక్క లేకపోయాడు చేతులతో లదిమి పట్టి పైకి లేద్దామని ప్రయత్నించినకొద్దీ చేతులు లోపలకు పోతున్నాయిగానీ పిలుచిక్కటలేదు ముఖం ఆసలేదు. మెడ పైకెత్తి వుండాడు బలంగా గింజుకొన్నా ఫలితం లేకపోయింది. 'దొరా! దొరా!! దొరా!!!' ముమ్మారు కేక పెట్టాడు.

అది ఏ దారకూ ప్రత్యేకంగా పిలుపుకాదు. ఎవరయినా ఎంటే వచ్చి పైకి తీస్తారనే ఆశ!

ఎరువు జల్లల్లో పోసుకొంటున్న రైతులూ, బీతగాళ్ళూ రాంకోటి నడిపోవటం చూశారు. ఆ ఎడ్ల బండి వెళిపోయింది. పిలుపు విన్నారు వరుగువరుగున వచ్చారు. కొట్టుకులాడుతున్న రాంకోటిని చూశారు. అందరినైపు చూశాడు రాంకోటి. నోటి వెంట మాటలేదు. నోరు వాలిపోయింది. ముక్కు మునుగుతూ వుంది. కళ్ళ మాత్రం అర్థంలేని నీడలు చూడగలుగుతున్నాయి.

'లాగందా చెట్టికి!'

'కాళ్ళు పట్టు గుంజందా!'

'లాడేసి లాగండేపా!'

మాటలు వింటున్నాయి రాంకోటి చెవులు. కనురెప్పలు అనుతున్నాయి. శరీరం పెభాగంతో తాడువేసిన స్పర్శకూడా లేదు.

రాంకోటికి ఏమో అర్థం కాసాగింది. వాళ్ళ తనను పైకి తీయలేమోనని భయం కలిగింది. ఆ భయంతోనుంచి ఆశపుట్టింది.

లారి వచ్చేస్తే . . . . .

రాంకోటి ఉక్కిరిబిక్కిరి అయిపోతున్నాడు. నోరు మని గింది ముక్కు మనిగింది కళ్ళ మునిగాయి నుదురు మనిగింది.

చెవులకుమాత్రం ఏవేవో శబ్దాలు వినబడతూ వేపున్నాయి. అక్కరలేని శబ్దాలు! అర్థంలేని మాటలు! అనవసరం ప్రసంగాలు! అవి విన్నా విన్నట్లు కాదు.

లారీ హోరన్ వినిపించింది. రాంకోటి గుండె వేగంగా కొట్టుకొంటూవుంది గుండెపైన రాయిపెట్టినంత బరువు! ముక్కుదిబ్బిళ్ళు పడుతూవుంది

గుంటదగ్గర లారీ ఆగింది. 'ఏచయ్యిందోచయ్యింది' శబ్దం వినిపించింది రాంకోటి చిన్నరాంకోటి గొంతు విన్నాడు ఎవరో లారీలోంచి దూకేసిన చప్పుడు 'నాన్నా!' గుంట దద్దరిల్లేట్లు కేక! 'నాన్నా!' శబ్దం చెవిదగ్గరగా వినిపించింది.

రాంకోటి హృదయంలో ఆశ పువ్వుయింది కళ్ళ ఎడట కనుపించని కాంతి కమలతూవుంది శరీరం ఎక్కడిచో కూరుకు పోతున్నట్లుంది ఆకాశం అదం కళ్ళముందు నిలిచిపోయింది. గుండె చప్పుడు పెరిగింది. రాంకోటి శరీరం అంతా మొద్దుదారి పోయిన స్పర్శ!

కృపిక కవిత్వము

శ్రీ రామమోహనరాయ్

“భూదేవు మనసాయక దేవు భారతజాతికి రైతు నెన్నెముక - రైతు కృషిచేసి ఫలసాయాన్ని అందించక పోతే జాతికి మనుగడలేదు జాతికి ప్రాణాధారమైన రైతును ప్రజలంతా కాపాడాలి కృతజ్ఞులై అతనికి తోడ్పడి, ఉత్తేజ పరచి సమాజజీవనాన్ని శోభింపజేయాలి ” ఇటువంటి మాటలు చాలకాలంగా వింటున్నాము. ఈ ఉపన్యాసాలు చేసే వారిలో అనకాపాదులూ ఉన్నారు అభ్యుదయాన్ని అభిలషించే వారూ ఉన్నారు భారతదేశములో ప్రాచీనకాలములో లలితకళలు కళకళకోసమే నెప్పనాడాన్ని సమర్థిస్తున్నట్లుగా కవిసించవు అనాటికళలు ప్రధానముగా జగద్విలమకొనమూ, ధర్మకొనమూ, భక్తిప్రసత్తుల కంకితంగానూ, ప్రజలకు మోదాన్ని ఆవేశాన్ని కుంగజేసేటందుకూ ఉద్దేశింపబడ్డాయి ఇవి అదిలో దైవసమ్మతాలూ, ధర్మసమ్మతాలూ లోకశ్రేయోదయకాలున్నా కాని తర్వాత తర్వాత ప్రభుసమ్మితాలుగా మారి, కళల లక్ష్యం పెడ్డతొన పట్టిందనడంకంటే, మార్గాంతరం అనుసరించినదనటం సరియనుకుంటాను । పభుభక్తి శక్తినమ్మితాలైన కళలు కూడ రాజసభాగౌరవాన్ని సంతరించుకున్నాయి సత్ప్రభాంతర సరసీనాలు కలలాచి మెచ్చుకున్నవే ఉత్తమకళలుగా గణుతి కెక్కిన కళాకారుడికి ‘ఇన్స్పిరేషన్’ దైవమూ, ధర్మమూ అయితే అలంబనం మాత్రం । పభువే ఇందు కవవాదాలుగా పోతన, ధూర్జటివంటి కవులు లేకపోలేదు.

తెలుగు కవులలో 1. జామోదాన్ని దృష్టిలో నుంచుకొని కవిత్వం వ్రాస్తున్నట్లుగా చెప్పకొన్న మొదటికవి తిక్కన. అయిన ‘దేశభాషాణ ప్రీత్యర్థం’ కావ్యరచన చెయలేదు. మనుమసిద్ధుల మాత్రమే సంతోషించ జేయటానికి । వాయలేదు ‘ఆంధ్రావళి మోదముంబొరయగ’ వ్రాస్తున్నట్లు కంతోక్తిగా చెప్పకున్నాడు అయినప్పటికీ ఆయన వ్రాసిన మహాభారతము, నిర్వసనోత్తర రామాయణము అనువాదాలు కావటంతో జనజీవి తాల్చి ప్రతిబింబించటానికి కావ్యాలలోని పరిస్థితులు అనుకూ లించలేదు ఇట్లే చాలమంది । పాచీనకవులు సమాజ జీవనాన్ని పూర్తిగా విస్మరించి ఊహామాత్రమైన కావ్యలోకంలో తిష్ట పోసికొని కూర్చోవటం సాధ్యంకానిది అందువలనవే పూర్వ కావ్యాలలోనూ అక్కడక్కడ సమాజ పరిస్థితులు తొంగి

మాన్యువే ఉండేవి నన్నెచోడుడు, పార్వతిపరిణయాన్ని వర్ణించేటప్పుడు తనవాటి అచార వ్యవహారాలను కుమారసందివంతోకి ఎక్కించివేశాడు. పెద్దవామాతుడు చంద్రపాలంబనలో తురకల దైవముగా చంద్రుణ్ణి ఉపాలంభించాడు.

‘Poetry is the criticism of life’ అనే ఆర్థాల్ని పండితుని నూక్తి ననుసరించి జీవిత విమర్శచేసేది, జీవితాన్ని దర్శింపజేసేది ఉత్తమ కవిత్వంగా భావించవచ్చు క్షేమేంద్రుని వంటి అలంకారికులు కూడా ఉత్తమ కవిత్వానికి లోకపరిశీలనం అత్యంతంగా ఉండాలన్నారు. ఉండాలనటమే కాదు, అయిన తన కావ్యాలలో వివిధవృత్తులవారిని, ఉద్యోగులను, సప్తీలురనూ, దుశ్శీలురనూ మోసకారులనూ కావ్యశిల్ప వైపుభ్యంతో వ్యంగ్య వైభవంతో న్మరించారు. కాళిదాస మహాకవి ఋతుసంహారంలోనే కాక తన కావ్యనాటకాలన్నింటా అవకాశం ఉన్నప్పడల్లా మహాకవి సాధ్యమైన ప్రతిభతోనే సమాజాన్ని నిర్మలమైన కాసారంలో ప్రతిఫలించే వనంవలె ప్రతిబింబింపజేశారు. పోతే పూర్వ మహా కవులకు సమకాలిక సమస్యలను కావ్యవస్తువులుగా స్వీకరింపటంలో ఒక గొప్ప చిక్క ఎదురయ్యేది ఉదాత్తమైన శిలంగల నృక్తుల చరిత్ర అనే ఆదర్శప్రాయంగా గైకొని కావ్యాలల్లాటం పరిపాటి; సంప్రదాయం; ఆ సంప్రదాయాన్ని చేదించటానికి ఎవరూ ప్రయత్నించేవారుకారు! మనుష్యులలోని రాద్దేశాలను కళాత్మకంగా చిత్రించి, వాళ్ల మంచిచెడ్డలను నిర్ణయించుకొనే అవకాశం పొరకునికి, కావ్యాలనుండి జీవితసత్యాలను తనంతట తను గ్రహించగలిగే వేర్లునూ యిచ్చేవారుకారు కావ్యరచన కెన్నో సంప్రదాయాలున్నాయి మంగళంతో ఆరంభమై, మంగళంతోవే నిర్వహణ, మంగళంతోవే ముగింపు చెయవలసి వచ్చేది కావ్య ప్రారంభానికి పురవర్ణవాది అష్టాదశ, లేక మరెన్నో వర్ణనలు శిష్టరక్షణ జరిగాక నాయకుడు లోకశ్రేయానికి కంకణం కట్టుకోవటమూ జరిగేది కవి ఫలశ్రుతికూడ పలుకతాడు. పూర్వ కావ్యాల చదువరి తప్పక సహృదయుడు కావాలని లోకజ్ఞులు, కవులు నిర్ణయించారు. “షో కావ్యానుశీలన వశాత్, విశదీభూతే మహాముకురే, తన్మయీభాషన యోగ్యతా తే హృదయ సంవాదభాషః సహృదయాః” అని అతడి అర్హతలకు కూడ ప్రమాణం నిర్ణయించారు. మరి జనానికి,

కవికి మధ్య సన్నిహిత్యం ఏవిధంగా ఉంటుంది, మాటికి తొందైమంది నిరక్షరాస్యులను ప్రాచీన భారతదేశములో? ఇప్పుటికి ప్రాచీన కవులు కొందరు దేశ స్వరూపాన్ని, ప్రకృతి సౌందర్యాన్ని కావ్య మధ్యలో ప్రసక్తాను ససక్తంగా, జన విర నైవిర్యాన్ని గుణగణాల సమ్మిళిత మానవ సృభావాన్ని వర్ణించారు. కాని లట్టి కవులు లాక్షణికుల దృష్టిలో గౌరవం పొందటం మాటంటుంది, సానుభూతి నైనా వోచుకోలేక పోయేవారు.

క్రీడాభిరామము, భోజరాజీయము, సింహసంద్భాషింశిక, వంటి కావ్యాలు వ్రాసిన కవులు కబ్బిరత్నాకరకారుని వంటి నిఘంటుకారుని దృష్టిలో అనమానం పొంది, అధమ ఆరగతి కవుల జాబితాలో చేరిపోయారు. ఈవిధంగా చివ్విందో గుణాన్ని నిర్ణయించటం అక్రమమని తార్కికంగా, ఆయా కావ్యాలలోని అందచందాలను వెలికితీస్తూ తన జీవితకాలమంతా పరిశ్రమించి 'అంధ్రుల సాంఘిక చరిత్ర' వ్రాశారు కీ. శే. సురసరము సతాపరెడ్డిగారు.

సవరస భరితమైన కావ్యాలలో ఆయా సౌలను వర్ణించ వలసిన సందర్భాలలో ప్రభువునూ, అతడి వాక్యించుకొన్న రాణులూ, అంతఃపుర వాంతలూ, వేద్యలూ, అలాడి పరివారమూ తప్ప అన్యవస్తు సముదాయాన్ని వాళ్ళు స్వీకరించేవారు కాదు అలంకార శాస్త్రాలలోని అద్వైతాన్ని ప్రభువూ, పరివారమే! ప్రభువులను రంజింపజేసే శృంగారం వొక్కటే రసమై ఉట్టి పర్చించేవారు. సతాపరెడ్డియము; సరస భూపాలీయము వంటి గ్రంథాలు యీ కోవలోనివే

సమకాలిక జీవితాన్ని ప్రతిబింబించేవి గ్రంథాలకు గ్రంథాలే రాకపోయినా కావ్యాలలో అక్కడక్కడా ప్రసక్తాలయ్యేవి సంస్కృత కావ్యాలలో కాళిదాస మహాకవి కావ్యాలూ, భారవి కిరాతార్జు నీయము, క్షేమేంద్రుని కావ్యాలూ యీ విషయాని కుదా పారణలుగా పేర్కొన దగినవి. ప్రాకృతంలో హాసించే సంకలిత మైన 'గాధాసప్తశతి' జరణితాన్ని, ప్రకృతిని, మానవ సృభావాన్ని, యువతీయువకుల శృంగార ప్రవీర్యాన్ని ప్రతిబిం బించిన ఉద్గ్రంథం. ప్రాచీన కావ్యాలలో మందలలోనికి మాత్రమే కనిపించే సాంఘిక జీవనం గాధాసప్తశతిలో రమణీయంగా పరిపంపణపొందున కొన్ని అందాలను చూద్దాము

ఊరి చెరువునకు దగ్గరలో ఒకచోట నాయిచో నాయకు లకు సంకేతము నియతమయినది కాని పియుడు రావేలేదు తెల్లవారుఝామున యేర్పరచుకొన్న కలంక, తెల్లవారి పోయిన పిదపగా వాండ్లొరులు యెదుట బడుట ఒరుగలేదు అపొదును నాయిక నాయకునితో మాటాడరాదు కాని యుక్తి పరురాలైన వాయిక తన లతగారిలో తెల్లవాఱుఝామున తాను చెలుపు

దగ్గర చూచిన వింతలను చెప్పుచున్నట్లుగా ఉప కమించి.

'తలలొదిగి తమ్మిపూవులు ఎరిగిపోవు
దీ డి రాయంచ జంటలు వెరిగిపోవు
వేరువున వెవ్వడో యుంచె మారి చెలువు
నందు నత్తానిరమ్ముగ నాకమును.

[శ్రీ గట్టి లక్ష్మీనరసింహ శాస్త్రిగారి అనువాదము]
ఒకానొక జనరాలిని, అమె యింటిముందు సవిలాసముగా అటు నిటు తిరుగుచున్న హాళిక పుత్రుని చూపి, ఒక నాగరహిణు సహచరునితో—

చెవి నిడుకొని నేరేడాకు చివచివ నలు
నిటు దిరుగు కర్ణవాత్మజా నింటి యెదుర
నరసి యరకన్నులంజూచు శ్యామ వదన
తోభ, శ్యామమై కొమరారు చున్నదదిగో?

[శ్రీ గట్టి లక్ష్మీనరసింహ శాస్త్రిగారి అనువాదము]
గాధలలోని జానపద నర్తనములు అమోఘములు, అనమానములు, అనునమరసనిర్భరములు

అంగ్ల వాఙ్మయంలో కూడా శ్రామిక జీవనం కావ్య వస్తువుగా స్వీకరింపటానికి కొంతకాలం పట్టింది. కాని సాహిత్యాభిమానుల రుచి కనుగుణంగానే అంగ్ల వాఙ్మయ యుగి కర్త లలో నొకరైన 'స్పెన్సర్' వంటి కవులు శ్రామిక జీవనాన్ని కావ్య వస్తువుగా స్వీకరించారు. 'స్పెన్సర్' మహాకవి నాటికి అంగ్ల వాఙ్మయం ఐహాళాక్షిమయంగా నైవిధ్యంతో విసిరిల్ల లేదు 'Pastorals' అను పేర నొక విధమైన కావ్య రచనా రీతి అంగ్ల వాఙ్మయపు ఇంద్రధనుస్సులో అహోదకరంగా విలసిల్లింది 'shepherds, Calender' లో గొర్రెల కాపరి జీవిత ఋతువులను రమణీయంగా గానంచేసి 'స్పెన్సర్' మహాకవి శిఖరంగా నిలిచి శ్రవ్యత కవులకు మార్గదర్శకులయ్యారు. గీకు, రోమను సంస్కృతుల నుండి, జీవిత రీతులనుండి అంగ్ల వాఙ్మయం గ్రహించిన 'Pastorals' రీతులు 'స్పెన్సర్' మహాకవి వ్రాసిన చాలాకాలము తరువాత గూడ గొర్రెల కాపరుల జీవిత వర్ణనలకే పరిమితాలుగా రచించబడేవి మహాకవి పరిధి అటువంటిది. ఆ మహాకవి భావవాచలం తరువాత కవులను వివశుత్తి చేసే చాలా కాలం వరకు ఆ పరిధి ఎలికమించి 'పాస్టరల్' కవిత కర్త పుంజుట తొక్కలేదు కాని 'పాస్టరల్' కవిత్వం మరింత నైవిధ్యం గలదిగా 'ఎన్ స్పెక్టాబిలియా అమెరికానా' యీవిధంగా తెలియజేస్తున్నది:

"Nymphs, satyrs and other imaginary inhabitants of the woodlands and the streams march through Pastoral poetry as though of right they belong there, as infact they do if long prior possession counts for aught"

మా శుభాకాంక్షలతో

ఫోన్ నెం 3782

శ్రీ కనకదుర్గ ఐరన్ & హార్డ్ వేర్ స్టోర్స్

హార్డ్ - వేర్ & పెయింట్స్ మెయింట్స్

బిసెంట్ రోడ్ : : గవర్నరుపేట

విజయవాడ - 2.

స్టాకిస్టులు

మెసర్స్ గుడ్లాస్ నెరోల్స్ పెయింట్స్ ప్రైవేట్ లి., బొంబాయి.

అఖిలాంధ్ర ప్రజానీకమునకు

తెలుగు నూతన సంవత్సర శుభాకాంక్షలు :

ఆందమునకు, పంన్నికకు

మాచే తయారుచేయుబడుచున్న

* సింథటిక్ ఎనామిల్స్

* రెడీ మిక్డ్ శ్చురు రంగులకు

వీనస్ పెయింట్స్,

విజయవాడ-1.

షేక్స్పియర్ మహాకవి ప్రతిభకు గొప్ప నిదర్శనాలలో నొకటిగా ఆయన చిత్రించిన స్త్రీతల మనస్తత్వ వైవిధ్యం ముఖ్యమైనదిగా పేర్కొనవచ్చు. తన చాలమనాటి నమస్త ప్రజా సీకమూ షేక్స్పియర్ మహాకవి రచనలలో చోటు చేసుకున్న దనటం అతిశయోక్తి కాదు. శామికజనుల జీవితపు లోతులను ఆయన ప్రదర్శించినంతగా మరే కవి ప్రదర్శించలేదు. అవును, ఆయన స్వరహాగా శామికుడు; శ్రమశక్తి పిలువ తెలిసినవాడు. Pastoral కవితా రచనలో నిగ్గుచూపించినవారు Cowper, Burns, Shelley, Landor, Thompson, Tennyson మొదలైన ముఖ్యులు మరికొందరున్నారు.

ఆంధ్రపత్రికలో కృషీకల జీవనం విడదీయరానిది. సంస్కృతంలో ప్రఖ్యాతి సహించిన ఆంధ్రకవులు తమ కావ్యాలలో ఆంధ్రదేశపు ప్రకృతి సౌందర్యాన్ని ఆంధ్రుల జీవనాన్ని ప్రతిబింబించడం కనిపిస్తుంది. కృషీవలుల జీవనాన్ని స్వల్పంగా శర్లించినా స్వభావసిద్ధమైన అందంతో శ్రీ కృషి దే రాయల వారు అమృతమాల్యదలో వర్ణించారు:

కాలుని దున్న నందినయి గంటలు దున్నకమంటినా, మహా
కాలుని నంది దున్ననయి కర్దమ మగ్గుతలేక మంటినా
హాలికు లెన్నడుండగని యౌదల చేలును జోకు మళ్ళనం
గాలలి నేరు సాగిరిలం గల్గు పసింగోని పేద మున్నగున్.

ఇల్లెల్ల దిరుగ నొక్కింలచ్చు శిఖి, యద్భు
నేనింటిలో బూరియిడి విసరక

రాజుడు, రాజిన రవులు కోల్వాసాల
గాని కల్గుదు; మణి దాన గుగ్గె

వేని కూడగుట మందైన బొప్పగ నుఖ
భుక్తి నేకూర, దా భుక్తి కిడిన

బాగోక్తలకె తీటు బహు జానానుము, దీతి
నారుల కొదవుల బునః ప్రయత్న,

మాజ్యపట ముఖ్యలయ మెన్న; రాలయంగ
దారులయ మెన్న రంతిక, కారజనిక

పచన నాంధో గృహిణి రామిబడుక మరుడు
వెడివెడియె యార్చ నొగిలి ర ఒడ్డిని గృహిణి.

ఇటువంటి స్వభావ సిద్ధమైన మహాజ్ఞా పర్లనలు అమృత మాల్యదలో అటనట కనిపిస్తాయి.

పలనాటి జనుల పిష్టాలనూ, రైతుల మొరటుదనాన్ని అవహించేస్తూ శ్రీ నాథ మహాకవి చాల చాలువుల్ని చెప్పటం ఆంధ్ర కవితాభిమానులకు విధితమే. కృషీవలులనూ, శామికులనూ అవహించేసి సోమరులను కీర్తించటం కొంచెం జాధ కలిగించినా, కవితా కోణంనుండి చూసినప్పుడు విశిష్టమైనది.

పాచీన కవిత్వంలోని Pastoral కవిత్వాని కుదాహరణలుగా శ్రీ కట్టమంచి రామలింగారెడ్డిగారు 'శ్రీకృష్ణుని బాంబ్ల కీడిలు, బృందావనజీవితము, గోపగోపా నందారములు' వంటివి వ్రాసినవి. భౌగోళికమునందలి దశమస్కంధమును, విశేషించి యోతాపగడి యొక్క హరివంశ పూర్వభాగమును దేయి వాక్యపంచమున తమస్సు నడచి చల్లని నెవ్వలను కురిపించి చిత్తానందము చేయు చంద్రబిందము వలెనున్నవి యిదేవి కృతమైన గీతగోవిందమును 'నిట్టిదియ' యని కొన్నింటిని పేర్కొన్నారు. ఈ మాత్రమైనా గ్రామాంతర వృత్తులవారి జీవిత పరస్థలను చరువాత కవులు విస్మరించటాన్ని గూర్చి శ్రీ కట్టమంచివారు విచారం వెలిబుచ్చారు.

ఇంక నవ్యాంధ్ర కవిత్వములో కృషీవల జీవనము గురించి కొంత పరిశీలించి చూద్దాము. రాయపోలు వారి 'అభిషేక విధి'లో కృషీవల జీవితాని కర్వంత (ప్రాధాన్యమే ఉభించింది. రాయపోలు వారి ప్రథమ కవిత్వోత్సాహం కూడ పూచిన కొత్తి మెర చేసును కన్నులార చూచి అవయత్నంగా గానంచేసి నవ్వడేసిట. గ్రామీణ యువతీ యువకుల ప్రేమగాధలు గోవులూ గోవత్సములూ, పచ్చి బాలెంతరాండు, సెనగచేలూ, పాడి వంటా అన్నిగూడ రాయపోలు వారి కవిత్వంలో విస్తృతమైన సాగను చిద్దుకున్నాయి. శ్రీ విశ్వనాథ వారి కవిత్వంలోనూ, ముఖ్యంగా 'ఋతు సంపరము'లో గ్రామీణ జీవనమూ ప్రకృతిభా కనులకింపుగా ప్రజల జీవనంగా కలిసిపోయాయి. ఉడ హుణకు శరదృతుపరస్థంలో

'ప్రాద్దుటంతల వాయువులు తావిస్తే మెల్ల
కాలిమేర చేలపై గోసరులాడె

చిలుచేందు వలచెగోసిన జొన్నచేనిలో
దొడ్డుమగ్గుర పచ్చి దోసపండు

వండికోయని మిరపలు పెండిల్ల కూతుండ
వలె నకుంకును శోభ గులుకులాడె

పడిసెలండు తప్పనొడుపు వేర్వెనుదల్లి
చిన్ని పిట్టకు మొక్క జొన్నచేల

జై-గె: దలగిల్లిన సాగాకు సెనగజంప
టబును బంతిపూల్ మిరపతోటలకు మధ్య

శరదృతు సమస్తమును (బదర్కం మ చేసె
గూడి మెట్టసాలల విరుంగ లక్ష్మి.

బురద్రతొక్కుడు కాపు బుడుతండు మహిషంబు

పై స్వారి పోవును బా.యమడు

చింకి జాతునకు గైనేయు సంకటంల

పసిమాల కన్నయ పట్ట పిపిషి

చీడనూగగు మిన్నకాడ కొయలను మూ

జడందు దూడ నాజాకుపాసి

శ్రమజీవనులు

—శ్రీ ఎ. జి. రెడ్డి

అంధవృత్తిక—కీలక సంవత్సరాది పంచిక

అంతంత మూసైల లరక కట్టని గిత్త
యూడించు నంది దాయాదిగడు
అట్టివాస వెనుక పట్టిన యంతలో
నంత నంత నెమ్ము వారిసంత
కాచి కాచి యెండ కాసిర యంతలో
నిపురుడెండఁ బుంత లెండినంత—

పంటి పద్యాలు ఉల్లాసాన్ని కలుగజేసి గ్రామీణ శోభను దర్శింపజేస్తాయి శిశిరబుటు వర్షానలో పంటకాపు దంపతులు తమ పొడియాపు యానగా ఆపుదూడ గిట్టలు గిల్లి చేటలో ప్రారంభిస్తానని మేలెట్టి, “మాయ” యెప్పుడు వేసి ఆపు లనేయిందోనే అంతతో కంటికి రెప్పలాగ కాపాడుతూ జాగరం చేసి దృశ్యాన్ని రమణీయంగా వర్ణించారు. భావ కవులలో పలువురు భావంలో స్వతంత్ర భరింపించినట్లే, గ్రామీణ జీవనం వారి వాదరూపాల్పై నగర జీవితంతో వివిధ గ్రామీణ శోభ కల్పాలు జాచటం భావకవులు పలువురిలో కనిపించే సామాన్యం.

భావకవుల కాలంలోనే తమ స్వీకారాన్ని, సక్రియాన్ని నిరూపించుకొంటూ కృషివల జీవనము గురించి కవితలు వ్రాసిన వారిలో శ్రీయుతులు దువ్వూరి రామిరెడ్డి, తుమ్మల సీతారామ మూర్తి, ఏటుకూరి వేంకటసరస్వతి, పింగళి - కాటూరి ముఖ్యులుగా యెంచవచ్చు అంతకు పుర్యము తెలుగు కవిత్వంలోపించిన కృషివల జీవన సందర్భము, దియ్యియమైన రైతు జీవితాశాలను కావ్యాలలో నికేపించారు

శ్రీ కందుకూరి వీరేశలింగం పంతులుగారిలో తెలుగు సాహిత్యం ప్రక్రియానైవిధ్యాన్ని తగినంతగా సంతరించు కుప్పదని చెప్పవచ్చు. మొదటి పాదం యుద్ధానంతరం ఆంగ్ల సాహిత్య కాంతిపుంజాలు ఆంధ్ర దేశాన్ని మేల్కొల్పాయి. జన బాహుళ్యానికి దగ్గరైన కావ్య వస్తువును స్వీకరించటం పల్లం లంగ్ల వాఙ్మయం తెలుగు కవులకు అడ్డరుచిని కలిగించింది. దీనిని పోటీ వాఙ్మయానుకరణ యని ప్రోత్సహించేయటానికి వీరులేదు. ఈ విషయాన్ని సమర్థిస్తూ, కావ్యాలలో జనజీవితం ప్రతిబింబించిన ఆవశ్యకతను నొక్కి చూచిస్తూ శ్రీ కట్ట మంచివారు ‘కవితృ తత్త్వ విచారము’లో “చరిత్రలోని కవిత్వములు కొండలు కావువారు, సైనికులు, మొదలైన తక్కువ వృత్తుల వారి బతుకులను వర్ణనార్హములని భావించి యెంతో సుందరముగ గావ్యములలో వ్రాసెయ్యవారు. మన గ్రంథముల మాత్రము చదివి యా పుణ్యక్షేత్రమైన కురుక్షేత్రముయొక్క స్థితిగతుల నరయజానువారికి ఈ దేశమున బీదసాదులైన నున్నారా? యను సంశయము ఎట్టినను తప్పవాదిది గాదు.

శోకరసమును పరిచ వలయునన్న ననుకూలముగు సందర్భ మెయ్యది? ప్రోవుగాటేడి నాయక వాయకుల యూహ మాత్రము రైన కష్టములా? ప్రజలు దినదినము కన్నీరు కార్చుటకైన సహాశములేక కుడుచుచుండు పరిపరివిధములైన — గోడులా?” యని ప్రశ్నించి యింకను “జనసామాన్యము యొక్క ప్రతిదిన వృత్తములలో నెంత భావము, రసము, గుణము నుపగల్గియున్న యున్నా? మన కవులకు తెలియవు గదా” యని వాపోయినారు. “రాజపు తులను రాజకన్యలను చాలనందుకు బ్రాహ్మణులను వేశ్యలను బట్టి ధుంధూటమాడుట దప్ప కవితకు మేలైన, యన్య కర్మములులేవా” యని యూహించినారు. శ్రీ కట్ట మంచివారి వాదములో తీవ్రతయున్నట్లే సత్యవాక్కు గూడ యిమిడియున్నది. ఆయన వ్రాసిన మనసలమ్మమరణము పట కాపు జీవితవృత్తమే యిలా కట్టమంచివారు మాత్రము పరిసరంలోనూ, పద్యముల యెత్తుడంలోనూ—ప్రాచీనతా వాసన లను విడువలేక పోయినారు. కృషివల జీవన మనిన మిక్కిలి సానుభూతి గలిగిన కట్ట మంచివారు శ్రీ దువ్వూరి రామిరెడ్డిగారి ‘కృషిపలుడు’ కావ్యానికి, పింగళి-కాటూరి కవుల ‘తొలకరి’ కి అభినందనతో నీతికలు వ్రాసేరు

శ్రీ దువ్వూరి రామిరెడ్డిగారి “కృషిపలుడు” అను కావ్యము కృషికవిలకు మంచి యుదాహరణ కృషివల జీవన సందర్భమును కృషిపలుడు చూడలేదు. కవి యిచ్చిన భావ లోచన మెరవుగా గైకొని చూచినచో మౌలిక జీవిత మెంతయో శోభిస్తదము; త్యాగమయము; కష్టభరితము; భారత క్షాత్ర తాత్పర్య గౌరవ పరితము. కృషివల జీవితాన్ని పరిచింపనే తనను రైతు పక్షపాతిగా పండితు లిందెస్తారని శంకిస్తూనే, యెవరేమి యనుకొన్నా, పంజర నిబంధం కీరము స్వతంత్ర్యము నాశించినట్లు తాను స్వతంత్రించి “కాలవనంతు. ఇల వికా లము” గావు పౌరయుమును వెలిపుచ్చి కృషివల జీవనమునే కీర్తించినాడు. రైతుకు పల్లెయే సర్వ ప్రపంచనీమ; ఉండి తిన్నా లేపస్తులున్నా పరుల కష్టార్థము వాసజేయడు; ఫలములను భుజించి ఆ చెట్టు చేరైవా అంచని కృతఘ్నుల వలనే యీ లోకము రైతు శ్రమఫలము సమభవించి రైతును విస్మరించుచున్నది. ఈ రైతుకు కవిత్వ లోచనమిచ్చి పైరు అందము వాస్తాదించజేసి అతడి ధన్యతను మురించినాడు. అంతటితో ఆగిపోక రైతుకున్న కష్టములను ముఖ్యముగా బుణిబాధను

తల తాకటాలువెట్టి ధనికుల దగ్గర

పన్నుకై గొన్న రూపాయలపు

కూలికి నాలికిం గూటికిం జాలక

వాముగా గొన్న ధన్యంపు టవ్వు

విల్లర మల్లర చేబడులుగఁ దెచ్చి
యక్కఱ గడిపిన యిట్టియవ్వు
పండుగ వద్యల బండుల విందుకై
సామాను గొన్న బజారు టవ్వు
వాయిదా ముంచవచ్చిన వడ్డీయవ్వు
ఎడఁతి సొమ్ముల కుదువకుఁ బడ్డీయవ్వు”

అను వివరించి అని తీర్చినదే సఖము లేదుగదా యని జాలిన చూపారు. రైతుల కష్టముఖాలు తెలిసిన యీ కవి సానుభూతితో రైతు భుజముతట్టి పల్కుచున్నట్లుగానే వాషమంతా కొనసాగించారు. ‘ఎనకుమారి’; ‘సలజారమ్మ అగ్ని 1 పవేశము’ మొదలైన కావ్యాలలోగూడ పల్లియుల జీవనాన్ని 1 పరిభావంతంగా దర్శింపజేశారు.

శ్రీ తుమ్మల సీతారామమూర్తి అచ్చపు రైతు. ఆంధ్రుల జీవన విధానాలను శ్రమపడి ఆయన ఆకళించుకో నక్కరలేక పోయింది. ఆంధ్రజాతి, ఆంధ్ర సంస్కృతి, ఆంధ్ర దేశమనినవే ఆయన యొడలెంత పులకరించుచో, రైతుగా 1 శ్రమ పడి జీవింపుటన్ననూ సంతోషం రైతు వెవరేమియన్నా ఆయన స్థిరంలేదు. రైతుగా 1 శ్రమపడి పొలందున్న, గడ్డిమోపులు మోసి, చాలువలకు గూడలువేసి ఒకటేమిటి అన్ని వ్యవసాయపు పనులూ చేసి, విద్య నార్జించి క్రమశిక్షణతో మెలగినట్లు ఫండ్లన్న విషయంలో కడు జాగ్రత్తగా వర్తింపటం మొదలైన కావ్యాలు 1 వాశాడు. జీవితాన్ని త్యాగంతో వెలిగించి ‘తెలుగు లెంక’గా నిలిచాడు. రైతునుగూర్చి చెప్పే 1 పరిచోటా ఆయన కవిగా గాక రైలే కవికంఠంతో పలికినంత స్వచ్ఛంద సుందరంగా పలికాడు. నిసర్గ మధురమైన ఆయనకైలి కవితాభిమాను తెల్లరూ కన్నుల కద్దుకో దగినది. సంక్రాంతిశోభను మరే తెలుగుకవీ 1 శీ తుమ్మలవారంత మధురంగా వర్ణించలేదని పశ్చిమ పంట చదివాక తప్పకుండా తోస్తుంది. పంట కల్లంలో

“తట్టులు తట్టులే తవ్వి నుంకులు వోపె
బొలికేకలో నొడల్ పులకరింప
పొలికట్టి నందియ మొలకనవుల నిండు
కళ్ళమిచ్చెను జీతగాని కొలుకు
వెలనూచి చిటాదిండి విలిచెనా కిచ్చెర
చిప్పకే చేటలు చేటలొంగె
గాజలకని కోరగా గంప తెల్పించి
పాలేరునతికి సంబరముగూర్చె
కుంటికిన్ గుడ్డికిని వేడుకొన్న వాని
తెల్లవానికి భాగంబు లేర్పరించి
లేము తెలుగని సంక్రాంతి లేమకపు డ
మంగుం దోడయ్యె గుప్పలు మూర్పురైతు”

ఈ విధంగా చెప్పటానికి రైతు జీవితాన్ని ఎంత సాన్నిహిత్యంగా పరిశీలించాలి !

“ఈ కోడిపండము లేమి తెల్పెడిగయ్య” అని ప్రశ్నించి ‘ఆంధ్ర జాతీయ శౌర్యాభివృద్ధి’ అని ఉప్పొంగిపోతారు! ఎంత కష్టించినా రైతు 1 షెట్టుల తీరకపోవటాన్ని గూర్చి రైతు ఆశలు అడుగంటి పోవటాన్ని గూర్చి

కూలిపోయిన కొంప కుదుట, బిడ్డగలేక
యున్నరు మనుచుండే నొక్కచాపు
ఎలనాగ కూతు పెండిలి సేయలేక శి
ర్షము వంచుకో నియో గర్షకుడొకండు
పసిబిడ్డకై బుడ్డిపాలు తేలేక చీ
చాకులో బడి నొక్క కమ్మటిడు
కొడుకు గుఱను మంచి బడికిఁబంపగలేక
గోళ్లు గిల్లెడి నొక్క గొప్పరైతు
పెచ్చు కట్నాలు పెద్దల కీయలేక
చిక్కి సగమయ్యే వొండొక్క సేద్యగాడు
పశువు బరువున బ్రదికిన పంటదొరకు
గటకదూ! నేటి కెట్టి యిక్కట్లు వచ్చె”

నని వాపోయారు.

రైతు కెప్పుడైనా అధికారి, పాపంకారు వ్యాపారి చుట్టాలు కారని, నిజమైన చుట్టమూ ఆత్మబంధులూ పాలేరనని ఉద్ఘోషిస్తారు. రైతుల కష్టముఖాలను వర్ణించే టవ్వుడు బాగా లోతులకు వెళ్ళి సహృదయుల మనస్సులలో మరపురాని ముద్రవేశారు.

కవిబహ్మ విటుకూరి వేంకటనరసయ్య ‘క్షేత్రలక్ష్మి’ తెలుగు సాహిత్య క్షేత్రంలో పండించిన మేలిరకపు పంట. కావ్యానందాన్ని పుష్కలంగా సమకూర్చటంలో యీ కావ్యం వి మహాకావ్యానికి తీసిపోదు ప్రాచీన కవితా వర్యాదలను వంటి పట్టించుకొన్న, నరాల్లో జీర్ణించుకొన్న పండితులను, సహృదయులను మేల్కొల్పుతూ కవి కుమారులను—

“అలయక రాజుతోడ మధురాసవ మానెడు ద్వికాంతలన్
మలిచిన సిద్ధహస్తమున మంచెకు జేరువనున్న వాణ్ణి
దలి నయగారిపల్లకల మిటారము నా నడతీరు కన్నులం
జిలుకు నమాయికత్వము రచింపుము నీవన గానయ్యెడిన్”

అని నవలు విసిరారు మేడిపై చేయినుంచి, భరమమోసి జేజావిన పగ్గమూని, కోడి రల్పి కష్టించు కాపువానికంటే కవితా వస్తువు రమణీయమైనదే దొరకుతుందని కవి మందలించారు.

మాటి మాటికి యీ విధంగా కవిని హెచ్చరించటం, యీ వాడికావ్యం చదివేవారికి ఎప్పట్లుగా కన్పించవచ్చుగాని, కవి కావ్యం

ప్రాసిననా డది అనుసరమే కావ్యసమృద్ధుకు కొంత యేర్పడి పట్టు నిద్రబులైన కవులు అనుకరణ జాడ్యానికి తోవైనప్పడు శ్రీ పట్టుకూరి పాటికవి ప్రపంచంలో యీ విషయంలో విప్లవం తెచ్చి, విప్లవ యోధులలో వొకరైనారు. పాఠములో పంటకాపు తన భార్యతో నాడు ముచ్చటలు, వారిద్దరు కలిసి కష్టపడు దృశ్యము కనులార చూడదగినది లేదా క్షేత్రలక్ష్మి కావమున ననుభవించ దగినది రైతుబిడ్డల రక్తమోడ్చి (తావి, చాలనట్లు రైతు నీనడించు పరాన్నభుక్కులను కవి అవేళంతో అట్టివారి “మొండికట్టె పీనుగును కుక్కలైన ముట్టుకొనవు తుదకు” అని శపించారు. పదాయి ప్రాంతమునుండి వచ్చిన హొలికుని సాదరంగా ఆహ్వానించి కూరుమండచెట్టె కుశలవడిగిన పల్లెటూరిపడుచు మర్యాద శృంగార వైషధముతోని దమయంతి వాక్యాత్మర్యమును దలపిస్తుంది. అవునుమరి కవి ప్రాచీన కావ్య మర్యాద తెలియనివాడా యేమి !

“కాళ్ళు తడబడంగ గండలు నడియంగ
నడుము వంగి పొట్టు ముడుత నడచగ
బండల్ల బిగువుగూరి పరువెత్తు చున్నాడు
జాలిగొలుపు మునలి కూలిబాబు”

అనే పదచిత్రం వ్రాయటంలో కవిబ్రహ్మ సృష్టి చాతుర్యాన్ని చూపించారు. మాగాణి భూముల సేద్యపు తీరు తెన్నులను వివరిస్తూ సూక్తులవలె కలకాలం నిలిచే చిహ్నపద్యాలు రెండు మరువరానివి అవి యివి :

“నీటి పంటగాన నిస్సార మెక్కుడు
ఒరుపు గింజకున్న కలకులేదు
మంట లొలుకబోయు మఱధాన్య మేతెంచి
ఉడుకు ఉత్తులయ్యె నొడళు రెల్లె.

“సేద్య మొరులపాలు జీనమ్ము మఱపాలు
స్వాస్థ్య మంతో యంతో చదువుపాలు
కష్టమోట్లపాలు, కల్మి డంబముపాలు
మా చరిత్ర తుదకు మచ్చపాలు”

మాగాణిభూముల లదాయం చూచుకొని నిజానీగుతూ పెట్టు వారు అరాగరకు లనటం అవివేకమనీ, వారిది నిజమైన సంస్కృతి యనీ యెలుగెత్తి చాటారు శ్రీ యేటకూరి. జాతీయతా జీవన మంట అభిమానము గల్గించుటలోగూడ యీ కావ్యము భాగా లోడ్చినది. రైతు కాలిలో దుంప దిగినదని కవి అనగానే సర సుని మనస్సుకూడ కలుక్క మనును కవి అకాలంగా చాలి పియినా క్షేత్రలక్ష్మి కావ్యం రసభరితమూ, మఱపురాని హాయిలు కలిగించినన్నా.

పింగళి-కాటూరి కవుల ‘తొలకరి’ కావ్యం వారి తొలి ప్రయత్నమేగాక కృషివల జీవనాన్ని వర్ణించే కావ్యాలలో తొలి తరానికి చెందినది తొలకరి వర్ణనతోనే పంటలకు నీరు సరిపోనట్లు, వీరి కావ్యంలో వర్ణించబడిన రైతు జీవితం సమగ్రమైనది కాకపోతే శియింది, తోతైన జీవిత చిత్రణ, ప్రకృతి వర్ణనలలోనూ కవితా ప్రాధిమ్య లేదు. జొన్న చేసు అనే ఖండికతో

“దారిజోయెడు వారలర బారణజావి
విరుమా! సుంత నడిసెల-వెనుక నదిగి
కంకి తినుచున్నయది గొరువంక-ఇంత
యాలసించిన నిలుచువా . ?”

అనేమాటలలో గొరువంకలు కంకులు తినటం అసహజం కాదుగాని పైరు గూర్చి తెలిసిన కవి మాత్రం పరిగ పట్టులు తింటున్నట్లే వర్ణిస్తారు కాని సుసన్నమైన పద్య రచనారీతి మాత్రం యింపు గొలుపుతుంది ‘కవితా సామగ్రి’ అనే ఖండికతో సామగ్రి అంతా పూర్వకవి ఉపయుక్తమైనదే అనే సార్వ కాళింగా యీ కవులు కూడ భావిస్తున్నట్లు తోస్తుంది. భావనలో క్రొత్తదనం చాల స్వల్పంగానే తొంగి చూచింది. ‘పంకాంతి’ వి గూర్చిన వీరి కైతతోనూ కవికంఠం తప్ప రైతు గొంతు వినిపించదు పింగళి-కాటూరి కవుల లదయత కావ్యాలలోనూ హాళికజీవనం తొంగి చూడలేదు

తెలుపు ఆయుధములను

బి-టెక్స్

తాగునీరు, దురద, కురుపులు, గజ్జి, మొదలగునవి.
పుండ్రి, చలతో చెయ్యి కాలు మొదలగునవి.
దెహముమీద గాయములకు వాడనవచ్చు.
తొప్పక నయముగను

ప్రతిస్థానం: హైదరాబాద్, మద్రాస్, బెంగళూరు

వీరేగాక యింకా కవికొండల వెంకటాపు, కొనకళ్ళ మొగలైన వారి కవిత్వంలోనూ కృషిక జీవితం రూపు దైకొన్నది కవికొండల రైతు జీవితంతో అగిపోదు. కూలియన్నల కుటుంబాన్ని కన్నులార చూపిస్తాడు. పంట కాలువలు, బోడిలు కూలి పదుమల కొంటె మాటలు, జానపదుల మనో నైర్మల్యమూ అన్నీ చక్కగా కవికొండల కవిత్వంలో కనిపిస్తాయి. కొనకళ్ళ 'మొక్కజొన్న తోటలో!' 'లాగరా పైతెన్న' రెండు పాటలే చాలును ఆయన కవితా మాధుర్యాన్ని తెలుగు వాళ్ళు కలకాలం జ్ఞానక ముంచుకోవటానికి! బంగారిమామ పాటల తోనూ జానపద ప్రణయం ప్రబంధాలతోని ప్రణయ సన్నివేశాలకంటే మిన్నగా ఉన్నది.

(శామిక జనుల కష్టసుఖాలు కావ్య సమస్తాన్ని స్వీకరించ దగినదే) యింకా యీనాడెవరూ సమర్థించ నక్కరలేదు. అభ్యుదయ కవిత్వోద్యమం ఆ పనిని సమర్థవంతంగా నిర్వహించింది అన్న రచాల కార్మికులూ, శ్రామికులూ సాహిత్యంలో చోటు చేసుకొన్నారు.

ఈ కాలపు కవులు కవిత్వానికి ప్రయోజనం ఉండి తీరాలని గుర్తించటమే గాక, తమ కవిత్వ క్యేయాన్ని వివరించ వలసిన వారయ్యారు. చలంగా రన్నట్లు "కొద్దిరోజుల్లో వేడు విర్రవీగే కవులు పతివొక్కరూ శ్రీ శ్రీ సిద్ధకింద నింవోని తమ ఉనికిని సమర్థించుకోవలసిన గతివొస్తుంది." ఈ స్థితి కొంత వరకు వచ్చిందని గుర్తించటానికి అధిమానం అడ్డురా నక్కర

లేదు. కష్టజీవుల జీవితాన్ని వర్ణించటానికి కవులు కమ్యూనిస్టులు వానక్కరలేదు. Pastoral కవిత్వాన్ని యిముద్దుకోగలిగింది "Proletarian literature వాక్య టిమాతమే కాదు. Proletarian literature usually has a suggestion of pastoral, a puzzling form which looks proletarian but is not." విజయవంతమైన సామ్యవాద వ్యవస్థలో (శామిక వర్గపు కవిత్వం అంత రసవంతంగా ఉండదని William Empson అనే విమర్శకుడు అభిప్రాయ పడుతున్నాడు. 'దొస్టొవ్స్కీ' వంటి రచయితలు దిగావడిన ఎమ్మెల్కా, దీనలూ, హీనులగుళించి జాలిపుట్టే టట్లు వ్రాయగలరు. కాని ఒక రాదరికపు వ్యవస్థను నిర్మూలించటానికి ఏ పద్ధతలనైతే కమ్యూనిస్టు రచయితలు వాడతారో, వాడుతున్నారో, ఆ రచనలే వారి వ్యవస్థ నెదిరించటానికి గూడ సాధనాలుగా ఉపయోగపడే ప్రమాద మున్నది.

కవి తన ఊహా నిర్మిత శిఖరంపై కూర్చుండి తన ఆత్మానందం కోసమే వ్రాసుకొంటాను, 'దిగిరాను, దిగిరాను' అనటాని కివి రోజులుకావు. ప్రతికపి తన కవితలు రసజాతి జనులు పాడుకోవే మంతంగా మోగాలని కోరుకునే వాడే. బనప్పడు కొలాన్ని శాసించ గలిగిన కవి, కావ్య సమస్తాన్ని స్వీకరించటంలో నేను విడిచిన సాము చెయ్యకూడదు జాతి ఓవితాన్ని ఏ విధంగానూ ప్రతిబింబించని రచన చెయ్యటం లభ్యాయమే కాగలదు తెలుసుకునే ఉండి కవి సమాజాన్ని నడిపించాలి, ఉద్బోధించు అక్కరలేదు.

హూయ్ చెప్పుల ప్రమాదగీతం

నిఖిలేశ్వర్

మృత్యువు ఇన్ని జీవితాల మధ్య

భీకర కరాళ కర్కశ సత్యం

ముఖానికి చల్లగా స్నిహాసే ఎగరమే

రోజూ చిందిస్తుంది

విధుల్లో తావణ్యంపై రక్తం.

ఒక పెరుగుతున్న అందమైన ప్లస్

చేయి విదలించుకొని

రోడ్డుకు అడ్డంగా పరిగెత్తినపుడు

బ్రేకులు పడని బస్సు మైనస్ చక్రాల కింద

నెత్తురు చిమ్మి నిర్జీవంగా మిగిలిన ఆకారం

గిరాటుపడిన చిన్ని హవాయ్ చెప్పులు

పైకీ కిందికి పడి రోదిస్తున్న రంగులు -

“ఎంతైనా మనమంతా

మైనస్— ప్లస్

మైనస్ ఇన్ని ప్లస్ల మధ్య

కరుణలేని మైనస్.....!”

హవాయ్ చెప్పుల అడుగు

తెల్లటి తాబేలు కడుపు

నూగారు తెల్లవర్షపు వెలుగు

కామాన్ని తలకెక్కించే మాంసపుకాంతి,

ఆడది - మగాడు

సార్థకత - నిరర్థకతల మేళవింపు

హవాయ్ చెప్పుల

సవాయ్ గీతంలోని ప్రమాద రాగాలు

రాగ - విరాగాల మధ్య

కాళ్ళకింద ఎంత మెత్తగా—నున్నగా

భయంకమైన ముగింపు ఊహించని నడక
 ఈ భయంకర విహ్వలతలో
 చెప్పులు ధరిస్తున్న విభిన్న రూపాలు
 కాళ్ళు నడుస్తున్న అనేక దారుల
 కళ్ళు చూడలేవు
 గుండె భరించలేదు.

ఈ చెప్పులు వానలో
 షరాంబుపై బురద మరకలతో
 యధార్థం కుచ్చే ముళ్ళతో
 ప్రాసలేని రబ్బరు ముద్రలతో -?

ఇప్పుడు ప్రశ్నలేదు - పాడులేదు
 యధార్థ చిహ్నాలతో
 మానసిక వ్యభిచారం
 ప్రమాదాల ప్రమోదాల క్షణిక పొంపెన్లు.

క్షణాలు ఎవడికి వాడివి
 గొప్పవి - కుద్రమైనవి
 తెగిపోయిన స్ట్రాప్లు
 అరిగి పోయిన
 చెప్పుల మడమలు.

స్నుషా విజయము

సంస్కృత మూలం :

శ్రీ ఇళత్తూరు సుందరరాజకవి

అనువాదం :

శ్రీ వింజమూరి శేషభణిశర్మ

[“స్నుషా విజయము” అను సంస్కృత నాటిక వ్రాతప్రతి యొకటి మా యింట లభించినది. అది సలక్షణమై సహజమృదూక్తులతో సహృదయరంజకమైనది. దాని రచయిత ఇళత్తూరు (అగ్రహారము) నివాసియగు వరదరాజనందనుడగు సుందరరాజని అందలి ప్రస్తావనవలన విశదమగు చున్నది. చివరి పద్యమున కేరళ భూమండలేంద్రుని ప్రస్తావించుటవలన ఇళత్తూరు కేరళ మండలాంతర్గతము కావచ్చును. కవికాలాదులు నాకు తెలియలేదు. —విం. శే.]

ఇందలి పాత్రలు

సుశీలాదు	...	తండ్రి
సుగుణుడు	...	కుమారుడు
దురాశ	...	తల్లి
చారువృత్త	...	దురాశ సఖి
సచ్చరిత్ర	...	స్నుష (కోడలు)
దుర్లలిత	...	కుమార్తె

(నాంది)

శ్రీల నానగుత స్వ స్నుషేశిత సుధీ ము
ఖ్వామందు వసించుచు సత్తలకు స్ను
షాహిత్యేష జావయశంబు మాన్యు
నబ్జభవు తల్లి, యజ్ఞానియామతిల్లి.

(నాంద్యంతమున)

మాత్రధారుడు: (వవేళించి) స్వానందూరపురముననున్న యనంత శయనుడగు విహంగేశయానుని కుశేశయ మహోత్సవ సేవా సక్తులగు పండితుల బృంద మిదిగో! మహామభావుడగు భరతమునిచే నిర్దేశింపబడిన విద్యచే నీ నభ నరించెదఁ గాక! (తెరవైపుఁ జూచి) మిత్రమా! ఇటు రమ్మ.

పారిపార్వకాడు: (వవేళించి) ఇదే వచ్చితిని.

మాత్ర: మిత్రమా! శ్రీమంతంబగు ‘నిళత్తూ’రను నగ్రహారము నందలి వరదరాజనందనుడగు సుందరరాజుతో రచింపబడిన

‘స్నుషావిజయ’మను రూపకమును గొలఁదికాలము క్రింది టనే యభ్యసించితిమి గదా! దానిచే సారాసార వివేకచతురంబగు నివ్వర్చిన్నికరము వారాధింపఁ దలంచుచున్నాను. వేడు—

మాత్రయగు భామి, నిజసుతుఁ
జాతవలాశిన్ వసంతకోభాసంగిన్
బ్రీతిఁ గనుంగొని మిక్కిలి
చేతంబున యందు ముదముఁ జెందెను గాదే!

పారి: మిత్రమా! తన తనూభవుండగు చూతకాభికి వసంతకోభ యను కళత్రముతో సంగమము గలుగ భామి పంతో పించెననుట మిక్కిలి యాశ్చర్యజనకము.

మాత్ర: మిత్రమా! ఇం దాశ్చర్యకర మేమి ?

మతగణముతయగుఁ దొయ్యలి
మతునకు యోజింపబడఁగ జూచి దురాత్మలో
మతిన్ోర్వరు కొందఱు; కుల
పతు లటుగా దెప్పుడైన పద్మణ పాత్రతో.

పారి: నిక్కము వక్కాణించితివి! దుర్మార్గమువలన దురాశా
కారణముననే సచ్చరిత్రయగు గోడలిని ద్వేషించుట.

(నే ప ధ్య ము న)

ఓరోరి దురాత్ముడా! నా దుర్మార్గమువలన గోడలియందు
ద్వేషమని యేల యుద్వేషించుచున్నావు?

సూత్ర: మిత్రమా! నీ మాటలలోని దురాశా శబ్దమును దన
వామశ్రేయముగా వాంఛించి 'దురాశ'యను పేరుగల
యత్త కోపించినదయి యిటే వచ్చుచున్నది. కావున మన
మారంభించిన కార్యమును నిర్వహితము రమ్మ!

(నిష్క్రమింతురు)

(ఇ ది ప్ర స్తా వ న)

(దు రా శ ప్రవేశించును)

దురా: దుశ్చేష్టులగు గోడలి మూలముననే గదా నా కీ యప
వాదము.

(నే ప ధ్య ము న)

ఓసీ ముండా! నీ దుశ్చేష్టాత్వము వెలుగులేక, దానిని
గోడలియందేల యారోపింతువు?

దురా: (ఎదుటఁ జూచి) నా మాట విని కోపించిన పతి యిటే
వచ్చుచున్నాడు.

(అంత సుశీలుడను పతి ప్రవేశించును)

సుశీ: మూఢురారా! ఇకముందు నీవు కోడలికి వశవర్తినివై
యుండవలయును.

దురా: అర్యశ్రుత! మీకే వశవర్తినినిగాని నేను ఎవతెకో
వశవర్తిని వెల్లగుడను?

సుశీ: ఏమి వదరుచున్నావు?

వేదవాక్యాయంబు నాదు వశంబయ్యె
శాస్త్రవైఖ్యమును వశంబు నాకు
రాజపరిషదంతరంబు వశంబయ్యె
నీవు నాకు వశ్య వెట్లుగ గవు?

దురా: అర్యశ్రుత! ఎట్లో మీకు వశ్యులనగుదుఁగాని యెప్పు
డును బర గృహమునుండివచ్చిన యెవతెకో వశ్యులం
గాఁజాలను.

సుశీ: అయ్యా! మూఢురారా! వినుము.

సుతుడు సమర్థుడయి యతని
సతియుఁ గుటుంబభర భరణ శక్తయై కాగాఁ
గత యౌవనులగుఁ బితరులు
సతతము వారిద్దఱికి వశంబగు టరుదే?

దురా: హం! ఎచ్చటనుండియో వచ్చిన యొకనొకతెకు మీరు
వశంబదులైన నగుదురుగాక! ఎన్నియో దినములనుండి

గృహధికారిణి సయియుండి కొలఁదికాలముక్రిందఁ దేబడిన
దానికి వశ్యులం వెల్లగుదును?

సుశీ: బాలు, మతిమంతు, నివిముక్తి పొరకాలు

నీ తమాజా, ననూభ వత్సీకుఁ జూచి
పార్శ్వగృహబాలు, నున్నుక్త బ్రహ్మచర్యుఁ
గాంచి, 'కోడలు గావలె'నంచు నన్ను
నీవు వెట్టని బాధలు నిజము లేవు!

మఱియుఁ బూర్వమిట్లుంటివి గదా:—'ఏంతవాలము బాలుని
సమాప్త బ్రహ్మచర్యునిగఁ జూడకుండును. మఱయు—

చూడు మన వీధియందలి

చేడియలం బ్రక్కయిండ్ల వెలులను వారల్

చేసుకగాఁ గొడుకులతోఁ

గోడలి యూరికిఁ జనుదూరు కోరిక మీరన్.

అచ్చట బాలుఁడిగు నెల్లునితోబాటు, వచ్చిన వియ్యక్తిరాలిని
గాంచి, ససంభ్రమముగా నెదురువచ్చి మందిరాంతరంబును
బ్రవేశింపఁజేసి, వందనపూర్వకముగఁ జందనమును హిరణ్యమును
శీతలములగు మల్లెపూదండెను, తాంబూలమును నమ
ర్పించి, గౌరవింతురు.

పుట్టినింటినుండి మెట్టినింటికి వచ్చి

లజ్జతోడఁ బదములకు నమస్క

రించు వధువుఁ గాఁగిలిచి వడింజేర్చి

పుణ్యవతులె సుఖము పొందగలరు."

అని

దురా: వాఛా! అదియంతయు నిక్కమే!

ఆ దినములలో నా మది

తాదృశ సుఖభావనములఁ దనరెను; నేడో

యే దురదృష్టమొ! కోడలు

నాదు మదికి విషముగ పరిణామముఁ జే దెన్.

సుశీ: (తనలో) ఆహా! కాలవశమున సమృతము సైతము విష
మగుచు గదా!

ఎవతె—కన్నకొడుకు కులహేతువయి న

తిల నివాస జల సహితంజలి యొసంగి

పితరులకు గతానువులకుం బ్రీతిఁ గూర్చు

నట్టి కోడలి నిది విష మట్లు చూచు.

ఈ నీవులొ లనునయింపఁబడియు, నా మాట నెప్పుడు ననున
రింపదు.

భార్య వశమైన—వధువు కే వైర్విరి పొదు

దాన, సుతుఁడుకూడ విముఖత్వంబు పొదు

పోని, కోడలిఁ దయఁ జూతునేని, భార్య

యెట్టి యపవాదు నామీఁదఁ బెట్టు నొక్కొ!

కనుక నేనెట్లో తటస్థుడగ మండెదగాక! (ఎదుటఁ జూచి)
ఇదిగో! వాచేత నింతకుమున్నే నా భార్య బుద్ధిని జక్కపఱచు

టకై ప్రేరేపించబడిన దీని స్నేహితురాలొకతె యిటు వచ్చుచున్నది. కనుక నే నిటనుండి తొలగెవను

(నిష్క్రమించును)

(అంత 'చారువృత్త' యనుపేరుగల దురాశ

స్నేహితురాలు ప్రవేశించును.)

దురా : సఖీ! చారువృత్త! అత్యవ్యథను నివేదించుకొనుటకై నీ కొఱకుఁ జాలకాలమునుండి యెదురు సూచుచున్నాను.

చారు : సఖీ! నీకేమి బాధ?

దురా : సకల సురలకు భక్తితో నలిపి పూజ తనయ కాదనియులగు వ్రతములజేసి చాల కాలాన కొవ్వన నత్వగుచు నిట్టి పుత్రుని గంటి వే నేమనందు?

చారు : సఖీ! పుణ్య విశేషమే లేకున్న నిట్టి పుత్రుడెట్లు లభించును?

దురా : పుత్రుడు సుగుణుడనుటలో నందియము లేదు.

చారు : (స్వగతము) ఈ దుష్టురాలు కోడలిపై దోష మారోపించఁ జూచుచున్నది (ప్రకాశముగ) మఱి యింకెవ్వఁడు దురుగుణుడని నీ బాధ?

దురా : 'మఱి యింకెవ్వఁడె' యని యడుగవలయును.

చారు : నీ కూతురి దొర్గుణ్యమువలన బాధపడుచున్నావా?

దురా : ఏమి? ఏ మనుచున్నావు? నా కూతురి సౌజన్యము నీ వెఱుగవా? అవధరింపుము—

సుతున కొడంగూర్చి సద్గుణశోభితాంగిఁ బ్రతి పురంబునకును, బ్రతి బంధుగేహమునకుఁ జని వరిత్రాంతిని బొంది రావఁడఁ దెచ్చితి నదే నా మనమును వ్రచ్చెనేడు.

చారు : ఆమె యేమి చేయుచున్నది?

దురా : గుప్తముగా వాచే నిక్షిప్తంబగు సూనెచేతఁ గేశము లెట్లొలిపింబులఁ జేసి యిదొక లిప్తన నను మోసంగించి లీలం బోవున్.

మఱియు,

సద్యోవికసిత మల్లీ విద్యోతి నితంబితిని వేణిక యగుచున్ విద్యుల్లేఖకయోయన హృదయగుచు నాడు సుతుని యెదుటఁ జరించున్.

చారు : దీన నీకుఁ గల్గిన నష్టమేమి?

దురా : అఁ, ఏమనుచున్నావు? ఈమె ఈ వ్రయత్నమంతయు భర్తృహిణిభార్యము గదా?

చారు : వశికరించుకొనునుగాక! దీనమాత్రము నీకేమి కష్టము వాటిల్లినది?

దురా : దీనములు నెల్ల నెన్నియో! మదీయ తమాజ స్వభృంగేహమున్ జని యది స్వీయచారుగుణ జాలముచేఁ బ్రతివశ్యుఁ జేయఁ బోవ నతఁడు తల్లి కక్కకును వశ్యుడుగనయి దానిఁ జాడఁ దోవనిత! యికెట్లు నా సుతుని భార్యవశంబుగాఁ దలంచెదన్.

చారు : (స్వగతము) పాతకురాండ్రకెల్ల నిట్లె నిష్కారణముగఁ గోడలియందు వైరము (ప్రకాశముగా) అఁ, తరువాత?

దురా : ఇంకొక్కటి యాకర్షింపుము.

చిర సమాగత జామాత్య చిత్తప్రీతి కొఱకుఁ దెచ్చిన చిక్కని పెఱుగు నిది తదీయ వతికిని వడ్డెన చేయుచుండు నేను జెప్పని పెత్తన మేలఁ దనకు?

చారు : నీ మాటలలోని 'వతికిని' అను సముచ్చయార్థముచే నల్లునకు వడ్డించినపిదప మిగిలిన పెఱుగు నీ కున్ననకు వేసినదనియే యవగతమగుచున్నది. ఇందుఁగల దోషమేమి?

దురా : నీవు నరిగా నవధరించుటలేదు. చెప్పితిని గదా. 'యేను జెప్పని పెత్తనమేల?' యని.

చారు : అఁ, తరువాత—

దురా : మఱియొక్కటి యాకర్షింపుము.

హృద్యము, గవాక్షసంచరన్యదనన మనోహరంబగు గది నా తమాజ కొఱకు నాయితము సేయఁ దాన మున్నధివసించి, భర్తృహిణిగాడి రాత్రులఁ బవ్వళించు.

చారు : అది నీ తనయునకు నియతముగ నేర్పఱువఁబడిన శయనాగార మేమో!

దురా : అగుఁగాక! మానసియుండగు నల్లుడేతెంచినవాడు వీడు బయట నెచ్చటనో యొకచోటఁ బరుండు టుచితము గదా! బిను నాని యందేమి దోషము గలదు? ఈ దుష్టురాలు నన్నతో సతని నాహ్వానించి యుటకేగను.

చారు : మనీయొక సుందరమయిన మున్నది గదా!

దురా : బాగు జాలు. దానినే గద నా కూతునకు శయనీయముగ నిర్దేశించితిని

చారు : వయస్యా! కొవగింపనిచో నొక్క మాటఁ జెప్పుదను.

దురా : అఁ, చెప్పెము.

చారు: వధువు నుండర గృహమందు భర్తతోడ
మించు తృప్తి రతుల సుఖించవేని
పొత్తుల దుడయించు, సద్గుణ వంతుడతడ
తలవంగొడ దమ యవ్వయోధాధర్మగాడ!

దురా: (కోపముతో) ఏమి వధుచున్నావు?

పుత్ర కింకను లేరట
పుత్రులు కోడలు గనంగ బుతుల వెలు నా
నేతంబులతో జాతు వి
చితములగు మాటలను వనిచెడ వేలా?

చారు: అందుకే పుత్రుని ధర్మముగు భార్యసంగమమునుండి
వేరు చేయుచున్నావా యేమి?

దురా: అందులకు గాదు.

అవిరత దారి సంగతి మ
హరుజ నొందును బూరుషుండ దా
న విగత లజ్జయై సతి య
సంత మదాప్తిత యౌమ దా
నవమతి జాచు వెల్గుపుడు
నత్తను మామను సైత మంచు నే!

మ విఘటనం బొనర్తును ద

మాభవు దారసమాగమంబున్.

చారు: నీ జామాతకు సైతము సంతతాంగవాసంగమమువలన
మహాజ (పాపింపవచ్చును. అట్లుండ నీ యట్టిస్త్రీ
జామాత్య దారసంగమం బెట్లభిలషించును?

దురా: ఏల సప్రస్తుత ప్రసంగ మారంభింతువు?

చారు: (చిలునగవుతో) ఆ, తరువాత!

దురా: మఱియు,

తండ్రియో, సోదరుడో లాగె దత్తురయ్య
సరభసంబుగ భక్త్యభోజ్యముల జేసి
యంచిత మృదూక్తులాడి వడ్డించునపుడు
ముఖము వికసించు, వారేగ ముకుళితమగు.

చారు: ఈయది కులసతులకెల్ల బ్రకృతి సహజము గదా?

దురా: వా కూతురట్లు గాదు.

చారు: అంతకంటె రెండాకు లెక్కవే యనుము. తరువాత?

దురా: సఖి! వినుము నాకుగల యొక బాధాకారణము.

ఓం: శక్: సక్:

== స్తుభ జీవిత సేవ ==
సిద్ధ బాష ధ మహిమ

సిద్ధం పాడి లేని మహిమకు ఒక తార్కాణము

కే. టి. కృష్ణమూర్తి ఆచార్య గారి
“మేల్ మాయిల్ మందు”
(Regd.)

దీర్ఘకాల చర్మరోగములకు చక్కని నివారిణి

వల్లరంగు, ఎర్రరంగు పాడలు, దద్దులు, పొట్లు, గజ్జి, (చర్మసంబంధము) పాడలుగల చోట్లలో తిమిరము, పగడితో పాడిచినప్పుడు నొప్పి
లేకుండుట, నిప్పువడి బొబ్బలు గలిగిన తెలియకుండుట, దుర్బిరు సర్వ అవయవములందు వ్యాపించి, రక్తములో కలిసి మత్తు కలుగజేయుట,
(సరముల సంబంధము) చేతిచేళ్ళ ముడుచుకొనుట, బొబ్బలు లేమట, ముక్కు బంధములు, పాదమునందు వల్లపుపుండ్లు ఏర్పడుట, కాలు
చేతులు చేళ్ళు తగ్గుట, ముక్కు పొట్టపడుట, చూచుటకు విసుగు పుట్టించు రణములు (అస్థి సంబంధము) వీటికి ఉత్తమ నివారిణి.

1 మండలం (40 రోజులు) నూనె, లేహ్యము రు. 11/- తపాల ఖర్చు రు. 2-50

8 బొమ్మల శ్రీ పరమాత్మ తైలం రు. 5/- తపాల ఖర్చు రు. 2/-

పూర్తి వివరములకు వ్రాయండి:

సిద్ధ డాక్టర్ K. T. కృష్ణమూర్తి ఆచార్య & సన్స్,
5/22, మేల్ మాయిల్ P. O. (N. A. Dt.)

మన విజయము

అహరహము నృజించు నుగు
 ణాన్విత మత్తుత నెల్లవేళలన్
 బహరణసేయుఁ దత్పతి స్వ
 మాతృ దురుక్తుల వలకించి, ప్ర
 త్యహమును దోడికోడలు దు
 రాశయ్యై, న్యనవాంభయుక్తయ్యై
 నహనములేక దూరునట
 చాలె నా కిది బాధఁ గూర్చున్.

చారు : తోడికోడలు దురాశయ యైనచో ననంద దాని వశమగు
 టెట్లు?

కోడండ్రకు భువిలోఁ దమ
 యాడవడుచులకును వైర మనుటయు మఱియూ
 చేడమల తల్లులకునుం
 గూడ విరోధమనుట తమకుం దెలియనిదా?

కనుక కోడండ్రపై వారి యాడవడుచులకుఁ బ్రేమ
 గలుగుట వారి నద్గుణములపైనే యాధారపడియుండును
 అట్లే వారియందు వీరికిని.

దురా : యుక్తముగాఁ బ్రకృతివి. వా కోడలు దుర్గుణాలగుట
 చేతనే గదా వా కూతురకు దానియందుఁ బ్రేమ జనిం
 చుటలేదు.

చారు : తద్వివరీతముగఁ గూడఁ జెప్పవచ్చును.

దురా : ఏమనుచున్నావు?—దాని దుర్గుణముల వలకింపుము.

పతి గృహంబునుండివచ్చిన నా మఠన్
 ఆనతంబుఁజేసి మ్లానముఖము
 క్షేమ మడిగి యన్యకృత్యవిరతవఠె
 వేగ గృహములోని కేగు నిద్రి.

చారు : మంచిది కనుకనే నీ కూతు క్షేమ మడిగినది అమె యగుచో
 భర్తృగృహమునండి యేతెంచిన యాడవడుచును జూచి,
 నేను రజస్వల నయితినివి తక్షణమే బయలు జేరును.

దురా : ఇట్లు ని నీ వెటు లెఱుంగుదువు?

చారు : నీ గర్భమున జనించుటవలన!

దురా : ఏమీ? నే నట్టిదాననా?

చారు : ఇట్టిదానవుగాకున్న నట్టి వధువు
 నేల ద్వేషింతు కరుణావిహీన వగుచు
 రూపకులశీలములయందు లోప మామె
 యందు వెదకిన మందునకైనఁ గలదె?

దురా : అబ్బ! నీకు దానియం దెంత వక్షపాతము! ఇంకమ వినుము.

గుణయుతుండగు నా చిన్న కొడుకు నీవు
 స్నేహ మెఱుంగుదు గాదే! యో చారువృత్త!
 యిట్టి మఱిదివిజ్ఞాడ దదెట్టి పాతి
 ప్రత్య మనవలె? దాని గర్వంబ గాక!

చారు : అనవరతము తన్ను నిందించునట్టి యా మఱిందిని—నోర్చి
 గలది గాన మందిరమునుండి బయటకు గెంటించుట లేదు.
 అతఁడు—

దుర్లయుండుపేరు; దుర్గుణంబుల కిక్క;
 యిందు లే దొకింత నందియంబు;
 వాని దృష్టి గురువు భార్యయందును దుష్ట
 మనుట వాని చేడ్డ తనముఁ దెబ్బ.

వాని కోర్కె కనుకూలము గానందున ననంగబాణపర
 తంతుండయి, సార్వయగు నా తొయ్యలిని నిందానర్హు
 నిందించును.

పాపకృత్యయైన భ్రాతృ జాయను గాంచి
 వారణంబు సేయ వలయు మఱిది
 త నె మదనవీడ్చుమామండై పద్మినె గాం
 క్షించునేని యముని వంచ కరుగు.

దురా : నీవు దాని దుర్గుణంబులనెల్ల సుగుణంబులుగా నుగ్మ
 డింపుచు, బుడిచి శూన్యవై వదలుచున్నావు.

చారు : నీ యొక్క దుష్టగుణ నము
 దాయంబు నమస్త్రగమతలివ్యాపింపన్
 ఏ యమ్మ యెఱుంగదు కై
 కేయి గుణము లట్టి నీకు కృతకగుణంబుల్.

దురా : అయ్యో! ఓసీ దుష్టురాలా! స్పృహవ్యాజమునఁ దలసోరిన
 విద్యేషిణీ! నీ కారణముగ నా ప్రియసఖిచేతఁ గైకేయివంటి
 దాన పని యనిపించుకొనవలసె గదా!
 (అని తొమ్ముబాదుకుని విలపించును.)

చారు : ఎందులకు విలపింతువు?

భటియింపుము సద్గుణములఁ
 దృఢియింపుము నీకు దుర్గుణములఁ ద్వదా
 తృజనమ్మి యింక మీదట
 భుజియించుట దక్క వేఱు పూనిక విడుపి!

దురా : ఓసీ! దుష్టురాలా! ఏమీ నమ్మ దాని దానివలె నెవలెయో
 వేసిన వడుపుకూడఁ దిని జీవింపు మందువా? నే నింత
 కాలము గృహధికారిణివై, గృహభారము నెల్లమోసి,
 యిప్పుడు దాసీత్వము నవలంబింతువా? చూడు నా చాతుర్యము!

కొలది దినంబులలోననె
 యిటు నే వెడలంగఁజేసి, యీ దుష్టత్వన్
 విలసదు బవతి నొక కో
 మలిఁ గూర్తు మదీయ తనయ మాననచోరన్.

చారు : పిదప వచ్చినది మొదటి కోడలివే పాథూకరించును. ప్రాణ
 యగు నీ తరుణిని వదలి మఱియొకదానిని జూచినచో
 దుర్గుణంబుగ నీ తనయుండు దానికిఁ దారుణ్యము గల్గు
 వంతవఱకు బ్రహ్మచర్యక్షేమము ననుభవింపవలసియుండును.

దురా: నేను వాని కట్టి కష్టముల గలుగుట నహింతునా? వెల
వోంది వాకదాని నతనికి గెలానింతును

చారు: (తనలో) అహ! దురాత్ములగు సత్తలు అధర్మముగు
వెలవెలంది పొందును సైతము కుమారున కంగీకరిం
తురుగాని, ధర్మముగు నాటపొందు నంగీకరింపరు గదా!
(ప్రకాశముగా) ఇన్నిమాటలతో నేమి? నా మాటల నంగీ
కరింపనిచో నీ కుమారునకు సైతము నీ యందు
వైముఖ్యము జనించును. కీర్తితోనో, యవకీర్తితోనో
వరింపల్లము. (నిష్క్రమించును)

దురా (ఎదుటఁ జూచి) ఇదిగో నా తనయుఁడు వచ్చుచున్నాఁడు.
ఇప్పుడు బొంగియెదు పేడ్చునలెను. (అని వెలపించును)

(అంత 'సుగుణుఁ'డను సుత్రుఁడు ప్రవేశించును)

సుగు: అమ్మా! ఏల వేడ్చుచున్నావు?

దురా: నాయనా! యెందుల కడిగెదవు? నీ భార్య యెరిగినచో
నీ యం దది వైముఖ్యము వహించును.

సుగు: చెప్పు చెప్పుము.

దురా: మిపుల యత్నంబునీసీ నే నెంతె నీకుఁ
గూర్చితిని దెచ్చి యెటునుండో నావతిగుని
అట్టి దీనాఁడు నను లక్ష్యపెట్టె కెప్పు డ
వజ్జ యొనరించు గేహాధిపత్యకాంక్ష.

సుగు: అమ్మా! 'తల్లు లందఱును గుమారునకయి యెట
నుండియో యొకానొక కన్యకను దెచ్చి కూర్చు' రనునది
చాలకాలమునుండి, యంద యెరిగిన మార్గమే! ఆ విధ
ముగాఁ గొనిరాఁబడిన యది క్రమముగా గేహాధికారిణి
యగుటయు సకల లోక విదితమే!

దురా: ఓరీ మూర్ఖుడా! నేను జీవించియుండఁగా దాని కొధిపత్య
మెటు లబ్బునురా?

సుగు. అమ్మా!.

మతిమంతులైన మఠా
పితరులు వారొకమునందు విశ్రాంత్యర్థం
బతి శీఘ్రముగా భారము
సుతన్నునల తలల నుంచి చూడగ నలయున్.

దురా: హూ! అమాయకుడా! గృహాధిపత్యమును నీ భార్యకుఁ
గట్టుకొని దానిచే నమనమును నీ బావమఱదులపాలుఁ
జేయింపఁదలంచుచున్నావా? వినుము.

నీ వొనంగిన చనువున న్నించి యామె
ప్రతిదిన మనేక పాత్రముల్ వగులఁ గొట్టు.
ధనము దొంగిలించి తనదు తల్లిడి యూరుఁ
జేర్చుచుండును నన్ను లక్షింప కెప్పుడు.

సుగు. అమ్మా! గృహ నిర్వహణ భారమంతయును దాని తలపై నే
యుంచినచో విట్లా క్కనికేఁగిగాడ నివ్వదని వా విశ్వాసము.

దురా. అయ్యో! మందబుద్ధి! దాని మంత్రతంత్రములచే మోహితుఁ
డవై దాని వశపర్చివైతివి.

సుగు: అమ్మా!

నతియె మగుణయైన బతిదాని వశమౌను
దలన మంత్ర తంత్ర తతి యదేం?
ఇట్లె కానియెడల వేల వా భగినీ వ
శంబుగాఁడు నాదు స్వాలకుండు?

దురా: ఓరీ మూర్ఖుడా! ఏమి వాగుచున్నావు? నీ భార్యలె నా
కూతురు సైతము మంత్ర తంత్ర ప్రయోగము భర్తపైఁ
జేసినచో వశుడగునేమో! కాని యది యనుచితమని
తలంచి, సావ మది స్వీయగుణ సముదాయము చేతనే యాతని
వారాధించుచున్నది. అతఁడు మాత్రము దాని కను కూలుఁ
డగుట లేదు. నీవలె నతఁడును, భార్యవలనడఁ డగుచో,
నిశ్చింతచిత్తనై యెవ్వరితోను మాటనైన బలుకకుండెడి
దానను.

సుగు. అమ్మా!

వామాత నీ తనూజను
ప్రేమంబునఁ జూడఁడని యపేక్షకరుణవై
యేమియు నెఱుంగని కోడలి
పై మిక్కిలి ద్వేషమున ఫల మేమమ్మా!

దురా: ఓరీ! యదో చెప్పి నా మాటను గప్పివేయఁ జూచు
చున్నావా? వినుము.

ఆమె పిత దుష్టుడని జగత్పాత్రుఁ గాంచె
డల్లి దుర్మతియని లోకమెల్ల నెఱుంగు
నన్న విటుఁడు, భగిని లంఘ, యట్టి నీడు
భార్య కుల మెఱుంగవుర యర్థకుండవాల.

సుగు: అమ్మా! నీ కుమార్తె యత్తకూడ కోపించినచో దాని
నిట్లె గర్హించుచుండనోవు. ఆయినను సర్వము పర్యతో
చించి నీవే స్వయముగా నా కొఱకుఁ దెచ్చిన దీనిని
నీ వట్లనడగదు

దురా: ఇందు నే జేసినదేమి? భార్యచల్లము పురుష భాగ్య
యత్తము.

సుగు: (తనలో) ఎట్లెవను బెడ్డలు సమారాధనీయులుగాన
నా తల్లి నోదార్చెదను. (ప్రకాశముగా)

సుగుణయో, దుర్గుణయుతయో యగునుగాక!
కట్టుకున్నట్టి కోడలిం గదనుదుమే?
కానఁ దప్పుల క్షమియించి, దీని నీడు
నుతను బోలెఁ బ్రేమంబునఁ జూడు మమ్మ!

(అని బాదములకు నమస్కరించును)

దురా. ఓ, మూర్ఖుడా! లెమ్ము, లెమ్ము!! కడుపునఁ బుట్టిన
వా కుమార్తెతో సమానముగు స్థానము నెక్కడినుండియో

With the best compliments of

**GANGES PRINTING INK
FACTORY LIMITED**

Calcutta • Bombay • Madras • Delhi

We have pleasure in announcing that this
entire UGADI ANNUAL NUMBER was
printed with GANGES INKS.

వచ్చిన దుర్మార్గులారగు నీ భార్య యెట్లు పొందగలదు?

కుగు: అమ్మా! అయినచో నెప్పటిమండియో వచ్చిన యెట్లుని యందుఁ గడుపున బుట్టిన వాకంటె వెక్కుడు ప్రేమ వెట్లు ప్రదర్శించుచున్నావు?

దురా: నా యల్లుడేమి తప్పినరించెను?

కుగు: అమ్మా! మున్నొకనాఁడు వేయి డాటుననుండి వినుచుండి వాకస్మికముగా నీ కూతు పైఁ గోపించిన యల్లుడు—'ఓసీ! దాసీ పుత్రికా! వెంటనే నా వెంట బయలుదేరు'మనగా విని, చిటునప్పు నవ్వుకొంటిని.

దురా: అబద్ధము, 'నేను జాటుననుండి వినుచుండ'నను మాట వట్టి యబద్ధము. భార్య చెప్పినమాటలు నమ్మి మాటలాడుచున్నాను.

కుగు. (తనలో)

ఆత్మ తనయా ప్రణయ పాత్రుఁ డగుట కతన
నజ్జన విగీత మార్గాను సారియైన
యల్లుడొడఁడు దుర్భాష తెల్ల స్తుతు ల
టంగు నిటువంటి యత్త దలంచుచుండు,

పుత్రీ రమణుడనుటయె పి
చిత్రపు రాగాంజనంబు స్త్రీ లందఱకున్
నేతముల జేరి యది జా
మా త్రగుణంబులను సుగుణమతిఁ గనజేయున్.

(ప్రకాశముగా) అమ్మా! నీ యల్లుడు మంచివాడు, కోడలు చెడ్డదే యగుఁగాక! ఇందు వే నేమి చేయవలయునో యాదేశింపుము.

దురా: నీ రమణి నొక చిన్న కుటీరమందు
నుంచి పూట బత్తెంబుల నొనగ వలయు
ననుదినంబును నా చేతనైన, వాడు
తనయచే నైన, నంతియే దానికింక.

కుగు: (తనలో) అహహ! ఈమెపై నాకుగల్గు హాసమును మాతృభక్తియడ్చగించుచున్నది (ప్రకాశముగా) డొంగతయవాత!

దురా: ఏయెడ నది నివసించునో
యాయెడ కీవైన నెవ్వరైనను గాన
నా యనుమతిఁ బొందఁయే
పోయిన, నా ప్రాణములును బోయినయట్లే!

కుగు. అమ్మా! యిటు లొనర్చుటచే నీ కేమి ప్రయోజనము?

దురా: వల్లభ సహితయై నీదు భగిని యిటుకు
వచ్చి నివసించు వెల్లప్పు: వారకమున
సున్న మాకు శుశ్రావఁ జేయును దృఢీయ
పితకు నీవు, వాకు నదియుఁ బ్రయులు గారె!

కుగు. అమ్మా! కోడలు నీ కూతున కే మప్రియము గావించినది?

దురా: నీ భార్య దుశ్చేష్టితమును నీ వెఱుంగవు!

వవభూషణ తతిచేతఁ ద

మవు భూషించుకొను—మత్స్యజుఁ గని లూర్కాన్
ఈ వగుచు నది తిను భక్ష్యము
ల విచిత్రముగాఁ గనుఁ గుటిల భూకుటియై.

కుగు: అమ్మా! అట్లే చేయుటకుఁ బ్రయత్నింతును. అది యంగీకరింపనిచో నేనేమి చేయగలను?

దురా: వది నెలలు గర్భమందునఁ
బదిలముగా విన్న మోపి ప్రసవించితి నా
మదిలోని కోర్కెల న్ని
వాదవింపనియెడల విషమె యారట యొసఁగన్.

కుగు. తండ్రి యాజ్ఞానుసార మాచరింతును.

దురా: ఆ ముదునలి స్పృహవంచితుడగుట నా ప్రాణములను పైత మసేక్షించుటలేదు ఇంక నేను నీ యెదుట నుండను. (అని నిష్క్రమించును)

కుగు (ఎదుటఁ జూచి) ఇదిగో నా ప్రియురొ తిపే వస్తుచున్నది. ఈమె—

శృశూదురుక్తుల నితాం
త్రశాంత మనస్కయగుచు నా వాక్కుధల్
విశాంతి నొందును దదీ
యశ్రమ నాకుం దెలుపుటకై వెదకఁ దఱిన్.

(అంత 'సచ్చరిత్ర'యను పేరుగల 'కోడలు' ప్రశివించును)

నవ్వు: (తనలో)

మాతృభూషణ నిర్భద్యమానహృదయుఁ
డై మదీయప్రియుండు నాకై తపించు;
నొకట మాతృభక్తియును నింకొకట దార
రాగ మాతని నిఘానంక లాగుచుండు.

కుగు: ప్రియురాలా! ఏమి యిటు వచ్చితివి?

నవ్వు. నాధ! ఏదో చెప్పదలచియుం గొంకుచున్నాను.

కుగు: నిజముఁ జెప్పుటకుఁ గొంకేల? చెప్పుము

నవ్వు. ఎంతకాలము మన మిట్లు గురుజుల నిర్బంధమువలన రహస్యముగాఁ గలియవలెను.

మీరు భుజియించి, శయ్యకుఁ జేరఁ జనిన
వెంటనే మీదు జనని యా యింటి గడవ
పై శిరమునుంచి యడ్లము పండుకొనును.
ఇంక నేను నవీరించు టెట్లు మిమ్ము?

మఱియు,

అనుదిన మాచరింపఁ దగు
నట్టి యొకానొక కార్యమున్ రయం
బున నొనరింపఁ బాను నను
బూని వివరణఁ జేసి, మీరు భో

జన మొనరించి, శయ్యగల
నద్యముతోనికె జేర, నప్పు 'కి
వని యొనరింపు' మంచు నను
బంపుచునుండు దయావిహీనయ్యె.

సుగు : (తనలో)

స్నేహోత్పత్తి యభిప్సిత
మా త్రిజగద్యోషలకు నట్టెనను వారలో
చిత్రము! సహింప నోడరు
పుత్రులతోడ వధువులకుం బొందు పానంగన్
సురతము లేకయె గర్భము
ధరింపవలె గోడలంచు దలచెద రత్నలో
పెరుగవలె దిండిలేకయె
శరీర పుష్టి యనునట్టి సామెత గాదే!
ఎవతె యారోగ్యము విజాత్య భవుని సుఖము
కొఱకొ, యద్దాని సుఖమును గోర దెవుడు
వరుని సుఖములకెల్ల నానందమగు సుత
తనువు బోషించు మాయమ్మ తత్పరయు.

(ప్రకాశముగ) సుమంగళీ! నా జననిపై దోషముల నారో
పించుచున్నావు!

సచ్చ అర్యపుత్ర! దోషముల నారోపించుట లేదు. నాయం
దత్తగారు మాపు వైముఖ్యమునంతయు జెప్పగొంతు
చున్నాను.

అల్లుడేగుదెంచు టన్న మా యత్తకు
నొక్క గొప్పనైన యుత్సవంబు
అదియు జెక్కుమారులగుం గాక నాకుం ద్వ
త్సంగ భంగములను నల్పకున్న.

మళియును,

జామాత్రాగమనంబుతో ధవళ వ
స్త్రంబుల్ మహర్షంబులున్
స్వామి! శయ్యకమర్మ యోగ్యములు,
మేజా చెక్కలే యింధనా
ల్గ మాటున్ మఱి మీఁగడల్ పెఱుంగు లె
క్కానక్క లేకుండు, నా
జ్యోమోదం బఖిలాశల వ్యిరివిగా
వ్యాపించు చుండుం గదా!

సుగు : అహాయకురాలా! నీవును అల్లుడను దుష్టుగనా మావే
శివ నట్లే యగుచువు.

సచ్చ : నిర్దేతుకముగ శృశా
గర్హణమును బొందకుండ గల్గిన నీ ఖ
ర్చు మనర్హమనక ధన
నిర్హరణంబయిన జిత నే జేయ జావూ!

సుగు : ఓసీ! మందబుద్ధి! నీ హనుగున్నావు? వ్యర్థముగ నీకై
నా తల్లిని ద్వేషింపజాలను.

సచ్చ : నాథ! వేసు మీ తల్లిని ద్వేషింపుడని మిమ్ము గోరుట
లేదు. తనయులకు తల్లి ప్రధమ దైవము గదా!

గురుజనుల వలని బాధల
భరియింపగ రానినయిన, భరియించెద; నే
భరియింపజాల మీరును
దరిజేరక మాతృవాక్య తత్పరు లగుచో!

సుగు : (తనలో) సచ్చరిత్రయను దీని నామధేయము సార్థకము.

అలు దుర్గుణురాలైన యత్తనలని
బాధ యంచుక గల్గిన బతిని జేరి
'విషము ద్రావుదు వేను వానిని బడదును
జనని నీవు వదలకున్న'నని పెచించు.

(ప్రకాశముగా) భద్రా! నీకు నాపై బ్రేమానుబంధ
మున్నచో నన్నియు నోర్చుకొనవలయును.

సచ్చ అన్నియు నోర్చుకొందును. నాకు మీ ప్రేమయే కావలసినది.

సుగు : (దూరమున జూచి) నాయనగారిటు వచ్చుచున్నారు. కాన
నీ వింక బొమ్ము.

సచ్చ : అట్లే! (అని నిష్క్రమించి, మరల బ్రవేశించి యొకచో
గనబడకుండ నిలుచును)

(అంతలో సుశీలుండు ప్రవేశించును)

సుశీ : (తనలో) అయ్యో! బుద్ధిహీనులాలగు నా భార్య యెల్ల
వేళల నిష్కారణముగ గోడలిని ద్వేషించుచుండునే యను
విచారము నన్నవరతము వ్యాకులపఱచుచున్నది.

సుగు : (సమీపించి, నమస్కరించి) తండ్రి! ఏమి. మృగ
పదసుడవై చింతించుచున్నావు?

సుశీ : వత్స!

అర్ధాంగియెగాక సుతుని
యర్ధాత్మయునైన కోడలనబడు దానిన్
స్పర్ధించు నత్తలకు నది
వార్ధకమున సేవజేయ వాంఛించునాకో!

సుగు : కోడలి శిలము మంచిదైనచో దానియందు గూతునందు
వలె బ్రేమ జూపదగును. కాని యది దుష్కలయగుచో -

సుశీ : బాగ్యనుసారమే యోగ్యతా యోగ్యతలే
కోడండ్రలోన వగునని తెలిసి
యత్తమామలచేత గొత్త కోడండ్రు ని
జౌరపాత్యజవలె సరయం దగును
గాని యీ దుష్టాత్మ దాని నిర్వ్యాళునై
పీడించి మిక్కిలి పిప్పికెయ్యు

దుహితృభర్తారు సుతునికంటె వెక్కుడు
గాఁ జూచు వామ మత్కాంత యెప్పుడూ

తే దనుజ కొనగిన భూషణ తతికి నెల్ల
నెల్లడే యధికారియౌ, నామే భ్రాత
తల్లి దండీయు గారు, తద్యయము దీని
కెంతో సంతోష మొదవించు వింతగాదె!

సచ్చ: ఇట్టి తత్వవేదియగు మామగారు నా యదృష్టమువలన
లభించిరి.

సుగు: తండ్రి! స్త్రీ లెల్లండవైన దప్పక యిట్టి దృఢ
సౌహృదముఁ గలవారుగా నుండవలయును. అతడేగదా
ప్రాణమునకుఁ బ్రాణమైన కూతురి మంగళహూతము

సుశి: వత్స! కోడలు కుమారుని గార్హస్థ్యమునకుఁ బ్రాణముగాదా?

సుగు: అచ్చటఁ గొంత దోషము గన్పించుచున్నది కోడలు
గతించినచోఁ గుమారుని గార్హస్థ్యము హతప్రాయమైనను
స్మృతాంతర సంపాదనముచే దానిని బునరుజ్జీవింపజేయ
వీగను. కాని యెల్లండూ గతించినచోఁ గూతు మంగళ
నూతనమును మరల సాధింప వలసవడదు

సుశి: వత్స!
దార విరహ సంతప్త హృదయుని సుతుని
నూత్ర పథవుతోఁ గూర్చి, సంలొష మొండ
నోపుదురె దానిచేత మాతాపితరులు
గతి వయస్కు భర్తాప్తి దుఃఖిత గద యిది.

సుగు: తండ్రి! వచ్చిది సాధ్యయగుచో వయసుచే నననురూపుఁ
డగు పతియందు మందానురాగయ్యును, పుడులగు నత్త
మామల సేవించుకుండనా?

సుశి: వత్స!
ఆననురూప వత్సనమరక్కరా నతి
యెంత సాధ్యయైన నెల్లవేళ
లందు మిగులఁ దన్ను నిందించు నత్తమా
మలకు సేవజేయఁ దలంచు పెట్టు?

సుగు: తండ్రి! పెక్కుమాట లేల? ప్రస్తుత కర్తవ్య మాదే
శింపుము.

సుశి: గృహమున నెప్పుడయినను గ
లహంబు లొదవఁగఁ గుటుంబ లాభాపేక్షన్
గృహపతి యా కలహపరుల
గృహభేదముఁ జేసియుంచుటె యుచితమగున్.

సుగు: మీరైన దోచినట్లొనరింపుండ. అట్లయిన జాలకాలము
నుండి వివసించుచున్న యీ సుందరమందిరమున మా
యమ్మయే నివసించుగాక!

సుశి: భోగంబుల నెల్లను నువ
భోగించియు, వృద్ధయయ్య బుద్ధిరహిత యా
వా గుణహీనక బాడలు
వాగరమేగాక యందమగు గృహమేలా?

సచ్చ: (తనతో) ఆహా! సుశిబుడను మామచే రస్వర్గము.
కాని యీతని మాట సంగీకరించి నా భర్త తన తల్లి
నిలువెడలించినచో భార్యవశుడయి తల్లికి ద్రోహ మొన
రించుచున్నాడని లోకమున గొప్ప యవప్రధ గలుగునేమో!
నుగు: (ఎదుటఁ జూచి) వాయనా! నా చెల్లెలు త్వరితముగా
నిట కేతెంచుచున్నది.

సుశి: ఈమె దుర్గుణములతోఁ దన తల్లిని సైతము మించినది.
(అంత దుర్గలిత యను పెరుగల కూతురు వచ్చుచున్నది)

దుర్గ: (వ్రేవశించి, రుద్దకంఠముతో) తండ్రి! అన్నా! మీ
రిరువురును నా తల్లి నేల యుపేక్ష జేయుచున్నారు?
ఆమెకు మీరే గదా గతి!

సుగు: అమ్మాయీ! రేమి యిట్లుచుచున్నావు?

దుర్గ: కోడలి దోష్ట్యము నోర్వగ
నోడుచు నశ్రువులు కనుల నురుల నేపుడఁ దా
నేడుచుటవలన వాయవు
యేడాదియు బ్రదుకజాల దింకనని తోచున్.

(అని కన్నీరు నించును)

సుశి: నీ విచటి కేతెంచుటచేతనే నీ తల్లి కిట్టి గతి.

దుర్గ: తండ్రి! నీకు శుశ్రూష జేయుటకుఁ గోడ అన్నదనియే
నీ యీ గర్వము దైవమా! నానింక దిక్కేది?

సుశి: నీకు నీ పతిమాతయే దిక్కు!

దుర్గ: ఆమెయా? ఆమె నాయందు లేనిపోని దోషముల వాలో
పించి, నన్ను ద్వేషించుచు, దయావిహీనయై, కొడుకుతో
నన్ను వెడలఁ గొట్టించినది అదియు నా తల్లి మనసు
నొకనంక బాదించుచున్నది.

సుశి: ఇట్లే తాను గోడలిని పెట్టు బాధలన్నియు నామె
తల్లి మనంబునకు బాధ కలిగించునని నీ తల్లి కేలఁ
దెలియుట లేదు?

దుర్గ: కోడలు చెప్పినమాటలు నిన్నిట్లు మాటలాడించుచున్నవి.
అయినను నీ వామె మాటలు విని లీరవలసినదే! ఏలన,

ఎవతె శరీరం బంతయు
మవర్స రత్నాభరణ సుశోభితము మహా
ర్థ వనసశోభి, యిది వలుక
నెవరైనను వినక తప్పు నీ యిద్దరణిన్.

సుశి: నీ శరీరమును రాళ్లతో నలంకరించితిమా? లేక చిఱగిన
వస్త్రములతోనా? ఆహా! స్త్రీల కైశ్వర్యములం దెంత
యత్నస్తి!

ధనమిది వనసములకు, భా
జనముల కిది, యాభరణ విషయమై యిది; నా
కని దుహితలెల్లఁ పైతృక
ధనముం గొనుచుండ్రు వతి వదనముం శేర్పన్.

మేరువు నోసగిన దత్తు
తొలగించుకొని గొంత తప్పదు సుతకున్
వారత్యంతాత్మప్తి వి
చారింప రనుజాల కన్న సౌఖ్యము లేవుడున్.

అది యట్లుండ నిది మిక్కిలి కన్నము.

మామ ధన మెల్లగొని తమ
సామీప్యము జేరవచ్చు నతులంగిని యా
జామాత నింద సేయును

'ఏమిచ్చెను నీదుతండ్రి' యిదియా! యనచున్.

నవ్వు : (తనలో) మామగా రనుభవ పూర్వకముగ జెప్పుచున్నారు.
దుర్గ : అన్నా! నాయనగా రన్నది వట్టి యబద్ధమే! నీ వెన్నఁ
డును వదిన నట్లు కోపింపలేదే!

సుగు : (చిరునవ్వుతో దూషింభావము వహించును)

సుశీ : బిడ్డా! దుర్గాదులగు బిడ్డ యట్లుండ సంగతి నిప్పుడు
ప్రస్తావించితిని.

సుత సుగుణయైనచో దన

పిత యొసగిన దానితోడఁ బ్రీతిం జెందున్

పతి సుగుణుడైనచో దన

పతి పితరుల దృష్టితోడ నమ్మానించున్.

సుగు : అమ్మాయీ! ఇన్నిమాటలతో నేమి? అమ్మ ఏమనచున్నది?

దుర్గ : 'ఈ కోడలితోఁబాటు నే నుండలేను' అని.

నవ్వు : (తనలో) దైవవశమున నా కోర్కె ననుసరించియే మా
యత్త మాటలాడుచున్నది. ఎట్లన-

పూరి గుడిసెనైనఁ గారడవులనైన

నుండవచ్చు; గంజి యుప్పులేక

కోలవచ్చు, సౌధమేల సుభోజనం

జేం దొప్పకలవా మింటనుండ?

సుగు : సోదరీ! మీ వదిన నేదే నొక యితర గృహమందు నివ
సింపజేయుదము.

దుర్గ : అమ్మ యభిలాషయు నదియే.

సుశీ : (కోధముతో) దురాశ యభిలషించిన ప్లేస్తుడును
జేయను. మఱియు నది,

అశనమునకుఁ దగినయన్ని ధాన్యము లిత్తు

నెలకు నొక్కమాటు నేన కొలిచి

వానిగొనుచు నుదర భరణంబు సేయుచు

నింక నుండుగాక యెవలనైన.

దుర్గ : ఇంకవీరద నా రాకగాని, నేను దల్లిలోఁగూడి నివసించుట
గాని నీ కిష్టము లేదని నృష్టమగుచున్నది. ఆమె యుదర
పోషణ వర్యాప్తమగు ధాన్యమును మాత్ర మిచ్చెదనంటివి గదా!

సుశీ : పతి గృహవాస శ్రాన్తి నొందుచున్న నీవు పలుమార్లు చటి
కేతెంచి మీ యన్నతోఁబాటు నివసించుచు దత్తురిహరము
నొందుచుండుము.

దుర్గ : అఁ! దుష్టాత్ముడా! నాకుఁ గల్గిన యట్టి బాధ కిది

వరిహారక మెట్లు గును? తల్లిలేని యీ యంట నెవలెయో
వండి వడవేసిన కూడు గతుకవలసిదే గదా!

సుశీ : నీ వట్లు భావించినచో వచ్చినపుడెల్లఁ దల్లితోఁబాటే
యెచ్చోట నైన నుండుము ఆ దినములలో నీకై కొంచె
మెక్కున ధాన్యమొసంగెదను.

దుర్గ : ఏమి? నేనేమి దాసీదాన ననుకొనుచున్నావా?

సుగు : సోదరీ!

ఎంత యర్థము నొసగ మీ యిరువురకును

జీవితాంతము దిన పరిపోవు నంత

యర్థ మొసంగుదు మీఁక దాని వ్యర్థపరుప

కిరువురును యధేచ్ఛగ వసియింపవచ్చు

దుర్గ : (తనలో) ఇది నాకుఁ గొంత మేలు కల్గింపవచ్చును.

ఎట్లన, నొకే మారిచ్చిన ధనమును గొలఁదిగా ఖర్చు

పెట్టుచు మిగిలిన ధనముతో నమ్మ నాకు భూషణములు

చేయుంపఁగలదు (పకాశముగ) అర్హ! నీ మాటవీరద

నాదరమునుంచి యట్లే లెల్లి నొప్పింపఁ బ్రయత్నింతును.

సుగు : సోదరీ! యామె మనసును నొప్పింపవలదు. గురుజనుల

కిష్టమైన విధముగనే యాచరింపఁ దలఁచితిని

(దుర్గలిత సత్వరముగఁ బోయి మరలఁ దల్లిలోఁ

బాటు ప్రవేశించి, యవహరించి—)

దుర్గ : అమ్మా! నా మాటఁ గాదనకు. ఈ యేర్పాటంతయును
మన కనుకూలమయినదే!

దురా : (అవహరించి) అమ్మాయీ! మొదట నీ యేర్పాటు సంగీత
రింపని దానివలె నటించును నీకై కొంత ధనమును సంపా
దించుట కిదియే సవ యము.

సుశీ : (తలను వంచుకొని యుండును)

సుగు : అమ్మా!

దురా : ఫీ! మూఢుడా! నన్నిఁక 'అమ్మ' అనవలదు.

ఉదయము మొదలుగ నీ నతి

త్వదంతికమునం దనవరతము సేమంతం

బు దివిలి జపించె నదియును

నిదిగో ఫలియించె మీకుఁ దృప్తి జనింపన్.

సుగు : అమ్మా! నాపైఁ గనియకుము. ఈ యేర్పాటంతయు
నాయనగా రొసరించినదే.

నవ్వు : (తనలో) దైవమా! నా భర్తను మాతృశాప పాత్రునిగాఁ
జేయకుము.

దురా : అయ్యో! ఈ దుష్టరాలు చాతుర్యముతో నా పతిని
గూడ వశము చేసుకొన్నదే!

సుశీ : ఓసీ! ముండా! ఆమె సద్గుణము లేనజ్ఞునైన వశము
చేసుకొనఁజాలును.

దురా : ముది మది దప్పిన జనకుండు

వదిలిన నుబంధహీనవాక్యము లెల్లన్

ఎదురాడక నేడలం దా

త్వద సమన్ దేలిగె నీదు చెట్టతనంబున్.

సుశీ : పోయిన ప్రాయమును మరల
మాయలతో బొంది నీవు మతిమతి వాటన్
మాయ వెలుగని స్పష్టమయిన
మాయ నిలువెడలుదు దొంగ శోకంబుతోన్.

దురా : జరగాడా ! నీవు బయటకు వెడలుము. నే వెడలుదానగాను.
దుర్గ : (అవారించి) అమ్మా ! మరచితివా ? నాకై యేదేని
యడుగులు కిదే నమయము.

దురా : ఓరి ! దూర్జుడా ! పచ్చరిత్రాదాన ! తల్లి నిల్లు వెడ
లింపుటవలసగు నవశయంబునకు భాజనము గమ్ము
వెడలిపోయెదను. నీ వత్సమనోరథము నఫలమగుగాక!

కంటినలె టె-చినట్టి పూవంటి బిడ్డ
కంటికిం పైన సొమ్ముల గానదీమె
కాన సొవర్నమైన మేళియు మణి ను
యాంగదముల జేయించి యొసంగవలయు.

సుగు : అమ్మా ! నీ మాట జనదాటను.

సుశీ : పాపిష్టిదాన ! ధనమంతయు గూతున కిప్పించి కొడుకును
దర్శింపనిగ జేయగోరుచున్నావు

దురా : జరగాడా ! బిడ్డ యానదము నేల మాడలేకున్నావు?
ఇంతింత భూషణంబుల
వంత సాగును లోలుక మేను, వికసిత ముఖ్యై
చెంతం జేరగ గూతురు
సంతోషము నందుచారె నల్పురుషు లిలన్.

సుశీ : కూతురనుపేరి మూషిక మార్చవక్త
మనెడు భయహారి బిలమార్గ మనురకున్న
పుట్టినింటినుండి యెటుల మెట్టినింటి
కించుకించుక ధనము హరించు నకట!

సచ్చ : (దూరమున నవలోకించి, తనలో) అత్తగారి స్నేహితురాలు
వచ్చుచున్నది పాప విూపె నాపై దయగలిది.

చారు : (ప్రవేశించి) సశీ! ఏమి యాలోచించుచున్నారు?

దురా : అలోచింపవలసిన దేమున్నది?
శిశుత మొదిలుగ నా చేత జేయి సేర్పి
చెలిమితోడ బ్రయంబుగా మెలగునట్టి
నిన్ను సైతము నా ముష్టి నేర్పున వశ
మొనరుచుటగాక నాపై నపోహ గొలిపె.
నీ కామెపై నంత స్నేహము గల్గుటకు గారణము
నూహింపలేకున్నాను.

చారు : ఆమె సద్గుణములే కారణముగాని వేఱుగాదు.
'విశుద్ధా శ్చుద్ధానాం ధ్రువ మవభిసంధి ప్రణయినీ' అని
గదా నానుడి!

దురా : నన్ను నిందించుచు దానిని స్తుతించుచున్నావు, గాన నీవు
సైత మచిరకాలమునే నావలె గోడలిచే వెడల నడవ
బడుచువుగాక! (అని మెటికలు విఱుచును)

సుశీ : ఓసీ! చండికా! కోడలిచే వెడలింప బడితి నన్నచో దండ
ముతో బ్రహరింతును. 'నా దుర్గుణములే సన్నింత
పని చేసిన' వమము.

దురా : జరగాడా! స్వప్నవంచితంబునై ఏమి వదరుచున్నావు?

సుశీ : (నందమును దీసికొనును.)

సుగు : (తండ్రిని వారించును.)

దురా : ఓరి ! దుర్మార్గుడా ! నా కూతురి భూషణముల విష
యమున నేమి సమాధానము?

సుగు : ఆయాభరణములకు దగిన ధనము నిప్పుడే యొసంగెదను.
(అని పొదములపై గొడును)

చారు : (స్తంభము చాటుననున్న సచ్చరితను రమ్మని సంచ్ఛ
చేయును.)

సచ్చ : (సమీపించును.)

చారు : అమ్మా మీ అత్తగారికి నమస్కరింపుము.

సచ్చ : (అట్లానర్చును.)

దురా : (ముఖము ప్రక్కకు దిప్పి కొనెను.)

చారు : సశీ! అచిరకాలమున గుణవినయ సంపన్నుడగు తనయుని
బొందుమని నమస్కరించుచున్న కోడలి నాశిర్షదంపుము.

దురా : (స్వగతము) ఎట్లైన నేమి కూతుర కాభరణంబులు
చేయించుటకు జాల ధనము వెంటనే లభించును. (ప్రకాశ
ముగ) అమ్మాయీ! పొదము పద. (అని కూతురొజ్ఞాటు
నిష్క్రమించును)

చారు : అమ్మాయీ! యింకను నీకేమి ప్రియమొనరింతును?

సచ్చ : దైవవశమున మాయత్త దీనలకు
బదులుగా శపియింపక వదలి నన్ను
నరిగెనో యమ్మ నీ యుపాయంబు కతక
నింతకంటె నపేక్షితం జేమి గలుగు?

అయిన నిట్లుగుగాక!

(భరత వాక్యము)

పద్మనాభి పాద జలజ భక్తి ప్రజల
హృదయములలోన బుట్టి యావడలఁ ద్రోచి
సంతతము సందడలఁగూర్చి సంతసంబు
నొనర జేయుత మాచంద్ర దినకరముగ.
మణియును,
ఈ కేరళ భూమండల
నాక పలికి విప్రభక్తి సఖియంపమియున్
లోకేశ్వర పదభక్తియు
నేకాలము నుండుగాత మీశ్వరు కరుణన్.

(ఎల్లరు నిష్క్రమింతురు)

గ ద్య

ఇది వచన తనయ ప్రసాద వివర్ణంబులగు శ్రీ వల్లభరాజు
నందన సందరరాజ కృతులలో స్వప్నవిజయంబును ద్వి
ప్రబంధము సమాప్తము.

మహా శంఖారవము

శ్రీ మోటూరి వేంకటరావు

ఎన్నియో మానవాకృతు లిట్టె చిదిగి
రాతిపోవంగ ధూళి, భస్మాలయముగ
డికిరి కొననున్న మననంపు దారివెంట
మసలుచుంటి నే నొక మునిమాపువేళ.

దూరతీరాల ఒక మబ్బుతునక దోచి
అలసగతి నింగిపైఁ దేలియాడు చెడఁద
సెగలు రగుల సోలుచు మునిచీకటాలను
చాయగా వ్రాలుచును మటుమాయమయ్యె.

సొరగిపోవు పలుచని వెల్గుతెరల వెనుక వెలుపు గలిగించు తెలుగున వెల్లివిరిసి
ఇరులు సర్తించె నిశ్శబ్ద సరణి, ధరణి అదరి బెదర రహః కంపనాంకురముల.

బ్రతుకు వెంబడి జావుగాఁ బగలు వెనుకఁ
గ్రమ్ముకొనివచ్చు సందేహికటిఁ గలంగి
తలఁపు లెవియో యెడందలో అలలు గాఁగ
ఉగ్రరుద్రస్థలి గమించుచుంటి, నంత.

నా నడతెంచు త్రోవఁ గరినమ్ముగ అంఘితలమ్ము సోఁకి యే
దో నగి లట్టులయ్యె ; నిబిడోచ్చ సీతమ్ములు వాఱి నేల ధూ
ళీనిచయమ్ముఁ జూచితి ; మలీమస సాంద్ర పరాగశయ్యపైఁ
గానఱడెం గనుంగవకుఁ గశ్మల శుష్కకపాల మొండటన్

చివికి జీర్ణిల్లియున్న నీరవ కపాల
మట్లు నా దృక్కులను దాకినంతఁ ద్రుళ్లి
పడియె నాలోని మానవత్యము కరాళ
మానవాస్తి సంస్పర్శనమైన కతన.

చెల్లిపోయిన ఒక నిండు జీవితంపు
స్మృతి శకలమౌచు బుగ్గిలో మృత్యు విలయ
దంష్ట్రకలనుండి గతమును ద్రవ్యకొనుచుఁ
బోదిసేసెడు లీల ఆ పుణియ గ్రాలె.

శ్రీకళాకాంతు లింకిన శిథిల శల్య గుహలు - కనుగూళ్ల - ఈనాడు గూడ విరిసి
విశ్వగర్భిత వేదనా విచలితోర్మి యొకటి తక్కున నా చూపు లొరసి యురలె.

*

*

*

అధర సుషను, రదనదీప్తి ఆరిపోవ,
వదన మస్తి శూన్య కుహర వాటియయ్యు

యుగ యుగాల భవచరిత్ర డిరిచ్చుకొంచు
వగ వెలార్చు నగవు చిల్కి వల్కె నిట్లు.

“పగిలిన మృత్తికా మధుర పాత్రిక ముక్కలు గాగగ దుండెల్ల
తెగి యిటు సుష్ట పాంసు వితతిన్ సతతాంధతమో నివాసిన్
జగతికి నిత్య సత్య మోక చావె యటంచు దరాలనుండి నె
వ్వగ చిగిరించు చిర్నగవు వల్లరులన్ విరచింతు నే నిటన్.

నా వదనంపు గహ్వరమానన్ వెదచిందు విషాదవహ్ని రే
ఖా విలస ద్దరసిగతము గాంచి, మదీయ విశిర్ల శల్య రూ
పావిల ధూళిధూసర నుయాకృతియుం దిలకించి, అంత భీ
తావహ ముద్ర నీ కనులయం దిడి చూచెద వేల అధ్వగా?

నీవలె దేహివై బ్రతుకనేర్చి యొకానొకనాటి స్వప్న తి
రావధిలో బ్రపంచమనునట్టి యనిత్య విచిత్ర నృత్య శా
లా విషయాచుభోగ తరళమ్మగు భూమిక సాంతమై చనన్
జా పనునట్టి నిర్గమన సంద్య బయల్పడు సత్యమైతి నేన్.

నాడు త్యగించితమ్మయిన నా ముఖబింబములో మధూలికా
సిడము గోచరించి నలినీ రుచు లీనగఁ దోటి మానవుల్
చూడ సఱించి, రా కవచ శోభఁ దొలుంగిన యాస్య మస్థిగా
నేడు రజస్యమేత ధరణిం గన భీతిలుఁ బ్రాణికోటియే!

నా యందున్ గనలేవు నీ దయన ప్రాణ జ్యోతి రంతశ్శిఖా
చ్ఛాయాచ్ఛాదితవౌ తనుద్యుతి; విశిష్టం జైన సత్యముగా
నీయందున్ గనవచ్చు నా దగు రహౌ నిత్యాపరా తాకికా
ధేయవౌ జడశల్య పంజరము త్వ ద్దేహంగ నిక్షేపమై,

జగమను ప్రమ్మిదన్ జమురు చాడు రహింపగ జీవనమ్ము, హౌం
జిగి వెలుంగొచు ఆత్మ వికసింపఁ బ్రకాశిలు దివ్యే వీవు -రు
క్రగతవు వర్తివోలె వసివాడి మహీస్థలి రేణుసంచయ
స్థగితముగాగఁగఁ దెల్లిన యథాయద మానవ శల్య గాధ నేన్.

బ్రతుకు తటిల్లతా క్షణికభంగురమై క్షితి బ్రుంగ, లేక మి
వ్వితమున శల్య శేషముగ ప్రీతి నిశా లయకారి భేరిపై
మృతినినదమ్ముతో హిమ తమిసమునం దణగారి అంధజా
గృతి శ్రుతి గొల్పు నన్ను బరికింప నరుల్ పిఱుదీయుచుందురే!

ప్రాణములేని అస్తి కుహరమ్ము గదా యని యీ శ్మశాన ని
ద్రాణ కపాల ఖండికఁ దిరస్కృతిఁ దన్నకు మోయి ప్రాణి ! వి
న్నాణపు రీతి భావ కలనా కన దుజ్జ్వల శేముషీ బృహ
త్రాణముతో ఒకప్పుడు ధరాలలి మానవ శిర్షమే సుమీ!

ఈ శిర మద్భుతోహలకు నిల్లయి, ముగ్ధరస్నైక కల్పనా
రాశికి రంగవల్లియయి, త్రాస విషాద విమోహలోభ హే
లా శతకోటి చిత్త గతులన్ గని సాకిన తల్లియై, నిది
గ్దశల వెల్లియోచు లయమయ్యెను మృణ్మయ శూన్యవాటికన్.

నా కత క్రొత్తగాదు ; భువనమ్మున సృష్ట్యనుసారి మానవా
నికము సర్వమున్ వెలుగు నీడలుగాఁ బ్రభవించి నేల పా
లై కడ కీ యవస్థ లురితాన్తి దళమ్ముగఁ గాటిబూదిలోఁ
జీడటి చాలుతోఁ జెలిమి సేసెడు — జీవిత లక్ష్య మింతిమే!

నా నలువైపులన్ జిలు కణాలుగ దూళిని నూలుకొన్న యీ
న్యూన పురావితాన్తికల యున్నిగఁ గనుంగొనుమోయి పాంధ! కా
లానుగుణమ్ముగాఁ దర తరాంతర భూతలసృష్టి శల్య రా
శీ నిభృతమ్ముగా ఇటు గృశించుచు నేల నశించు గాధలే.

ఇటు ఒక రేణువున్ దోలుచు దేని యుగాంతర సుప్రభాతముల్
సుఫటముగ విచ్చు ; ఇయ్యెడ సుషుప్త్యులు సంతతిఁ బెల్లగించినన్
దటుకున మృత్యులేఖిను లనంతము లేచి యనాది నుండి పు
త్పటలి విలీనమైన చరితల్ సికతా తితిపై లిఖించెడిన్.

నీవును రాలిపోయి అవనిరజమం దొక అస్తిమాత్రమై
నా వలె భస్మవేదిక ననారత మృత్యు నిగూహనాప్త ని
ర్జీవ తమస్సమాధి నిదురించెడువేళ అనంత కాల వీ
చీవరణమ్ముపై అరుగు జీవవరంపరఁ గూర్చి నవ్వవే?"

అని తోడ్చో వనముగొని,
తనలోఁ జైతన్య మణగ, ధ్రుతితల ధూ
ళిని కైధిల్యస్థితి ఆ
పునుక భయదముగను బొరిలెఁ బురికొను ఇరులన్.

*

*

*

ఆ రజనీ ముఖాంగణము నం దటు ప్రేతవనస్థ భస్మ వీ
ధీ రసితాస్థిగాధ వినఁ దీఱుగ నా మనుజుత్వమొక్క ని
ట్టూరుపు పుచ్చి సాగె మరుదుచ్చలితాంబుద లీల, లోన ఏ
వో రవళుల్ చితాగ్ని శిఖలూని ప్రతిధ్వను లీనుచుండగన్.

వెరసా—తత్వ విజ్ఞతయె— నే నెఱుంగనట్టి
ఒక్క యనుభూతితో హృది యులికిపడఁగ
అరుగుచుంటి, నా యస్థిపంజరము వికృత
ముగ మహాశంఖ మొత్తుచు ముందు నడువ.

నాలుగు - స్వీయచరిత్రలు

శ్రీమతి పుల్లారి ఉమ

ఆంధ్ర వాఙ్మయ చరిత్రను సూక్ష్మముగ వర్ణవేక్షణ చేసినచో స్వీయ చరిత్ర రచనలు 18 వ శతాబ్దము నరకు నుద్బవించ లేదనుట నిర్వివాదాంశము ఇయ్యది భృషికి సాహిత్య రామమున క్రొత్తగ పుట్పించిన కుసుమ గుచ్ఛము శ్రీ వీరేశలింగం పంతులుగారు వ్రాసిన స్వీయ చరిత్రయే ఆంధ్ర సాహిత్యమున మొట్ట మొదట వెలసిన ఆత్మకథ.

స్వీయ చరిత్ర సమగ్ర సిద్ధమగు కళాత్మక సాహిత్య ప్రక్రియ యుగించుట తెట్టి కళాధర్మము లుండవలెనో, తత్కర్త తెట్టి కళాత్మక దృష్టి యుండవలెనో పరిశీలించుము.

సంస్కృతమున నలంకార శాస్త్రములందు గద్య కావ్య భేదములలో అభ్యాసము ఉపేఖ్యాన మనెడి భేదము లేర్పరచి 'స్వయం దృష్టార్థ కథనం ప్రమా రాఖ్యానకం బుధాః' అని తెలిపియున్నారు. "స్వత్త మాఖ్యానా యస్యా నాయకేన స్వచేష్టితమ్" అనునదియే యిందలి యతివృత్తము "అత్సార్థాఽభ్యాసా మతా" అనుచు నది యధారముగ నుండవలెనని నియమించిరి. వీని నాధారముగ గొని తద్వ్యాఖ్యాన కర్తలు జీవితేవేటి ఆత్మకథల పంటిని యని తెలిపిరి కాని గ్రంథములను పేర్కొనలేదు కావున ప్రస్తుతాం మునకు పూర్వపతము చేసిన నిలువజాలని వాద మిది.

ప్రతి వ్యక్తికి తన జీవితమును గురించి వ్రాసికొనవలెనని ఆహ్వాన కలుగుట నహము. "Every man's life should be best written by himself" అని డా జౌసన్ అనెను స్వీయచరిత్ర రచయితల కవసరమగు కొన్ని కళాత్మక ధర్మము లున్నవి. చిత్తమున గల సకల భావవేగములను క్షౌభ సము చేసికొని నిర్మూల్యతను పొందిన వానికే స్వీయ చరిత్ర రచన సాధ్యమగును. అట్టి ప్రశాంతస్థితి ప్రధమము. తమ జీవితపు సంఘటనల వివరాల జీవితపు సంఘటనలకు నెంచి తమ స్వభావాదుల వివరాల స్వభావాదులుగ నెంచి వ్రాసెడి 'నిర్విస్త స్వభావము ద్వితీయము పాఠకుల కభిరుచిని కలిగించు విధానముగ కళాత్మక రచన చేయగలెడి కక్తి తృతీయము. గ్రంథము వే భావలో వ్రాసినను తక్కువ కాభాషా పరిజ్ఞానము సమగ్రముగ నుండుట చతుర్థగుణమని చెప్పవచ్చును.

కావున స్వార్థ చింతనలేని సమాహిత చిత్తుడు, విశ్వైక భావమును విశదపరుచుకొనినవాడు, సాహిత్య రచనా ప్రవేశము కలవాడు మూలమే సమగ్ర నుండరమగు "స్వీయచరిత్ర" శిల్పమును నిర్మించగలడు

స్వీయచరిత్ర కర్తలు తమ విషయములను నిష్పక్షపాత బుద్ధితో విమర్శింపవలెను.

Dr. Johnson - "He that speaks of himself has no motive to falsehood or partiality" అని వచించి యున్నాడు Waldo H Dunn అనువాదము "Autobiography is a truthful picture of life, of life's tangled skien good and ill together." అనెను తాను సంఘమున వే సొంతము నొకమించి యున్నాడను విషయమును తె యభిరనుటకు తర్కబంధమగు సంఘమును మితముగ వర్ణించవలెనని సంఘమునే వర్ణించుచు తన విషయములను మరుసరాదు. "It is not the business of a self memorialist merely to give the charecter of others which he has had an opportunity of observing" అని Egerton Brydges స్వీయచరిత్ర విషయమును స్పష్టపరచి యన్నాడు. Sir Samuel Romilly, - "Autobiography is for himself, alone" అని పై భావమునే తెలియజేసి యున్నాడు

తన కుటుంబమును, సంఘమును తెలుపవలసినను తానొద్దొనికి కేంద్ర స్థానమున నుండునట్లు చేసి వ్రాయుటయే యుచితముగ నుండును Dr Johnson ఈ విషయమునే "He that is most elevated above the crowd by the importance of his genius, feels himself affected by fame or business but as they influence his domestic life" అని విశదీకరించియున్నాడు. కావున స్వీయ చరిత్ర రచనాకర్త తన ఆంతరింగిక శీవితమున కెక్కువ ప్రాధాన్యమిచ్చి వ్రాసినచో నయ్యది పాఠకుల కుత్సాహమును కలిగించును అనౌచిత్యము లగు విషయములను నైమి అర్హన భావముతో గోపము చేయక వ్రాయవలెను. Mr Jaffery అనునరడు "Autobiography will be written with great simplicity and loveliness" అని యున్నాడు ఇయ్యది కళాత్మకముగ నుండవలెను. Egerton Brydges స్వీయచరిత్ర యనగా "to apply a mirror to his own heart is the first business." అని నిర్దేశించెను.

తాను తెలియజేసేది సంఘటనలను వ్రాయునది వది భవిష్యత్ మార్గమును సరిదిద్దుకొనుట కెట్లు దోహదకారియైనదో ఆ విషయమును స్పష్టపరచవలెను. "Autobiography is consciously designed as an ethical guide of life" అని పాశ్చాత్యుల అభిప్రాయము.

కావున వేరచనయైనప్పటికి పాపిత్య కళాశాఖకు చెందినవలెనన్న నద్దానికి త్రిగుణము లుండవలెను విశ్వైక భావమును తెలుపుట, సౌందర్య రచన గావించుట, రచనాక్రమమునందు సమగ్రతను పాటించుట — ఇవి స్వీయ చరిత్రలో ముండవలయుగా వ్రాయవలెను.

స్వీయ చరిత్ర రచనలోని జననము మరణము శ్రేణివము ఇత్యాది విషయములను తెలిపేది సమస్యలు కలవు ఈవిషయమునే "a study sharply defined by two definite events, birth and death thus a biography is complete — but a true autobiography however is but a torso, it cannot be complete" అని పాశ్చాత్యులు చెప్పియున్నారు. Andre Maurois అన్న ఫ్రెంచి రచయిత "—so an autobiography of childhood is nearly always common place and untrue even when the author himself is sincere" అన్నాడు.

తన వ్యవసాయము లతని కెంత ప్రీతిపాత్రము లైనప్పటికిని తన గ్రంథము లోకముకొర కేర్పడిన కావున పాఠకుల అభిరుచిని గుర్తెరింగి మిత్రముగ వ్రాయుట యే మేలు John Galt అను ఆయన "Autobiographer must not forget that however important the incidents of his life may be to himself, the general body of readers will regard his memory but as a common book and never trouble themselves in pursuit of pastime to ascertain whether what they read consists of fact or fiction" అని తెలిపెను.

పాఠకునకు కుతూహలమును కలిగించుటకై నవల రచనయందు తత్వముపురుష సర్వనామమును వాడుచుందురు. దినసంభవ గ్రంథము (Diary) పేరిట వ్రాసిన సంవత్సరములను వ్రాయుచుందురు. అట్టి గ్రంథములను స్వీయచరిత్ర అని భ్రమపడరాదు Herbert Spencer అనునతడు "Autobiographer is obliged to omit from his narrative the common place of daily life and to limit himself almost exclusively to salient events, action and traits" అని వివరించెను. కావున కళాత్మకమగు సాహిత్య దృక్పథము కలిగినవాగ మాత్రమే సమగ్రమగు స్వీయరచన చేయగలరు "Biographers seem to be born rather than made" అని Waldo H. Dunn అను విమర్శకుడు అనెను.

వీరేశలింగంపంతులుగారి స్వీయచరిత్ర

శ్రీ వీరేశలింగం పంతులుగారి స్వీయచరిత్రయే తెలుగు వాఙ్మయమున మొట్టమొదట వెలసిన అత్యుత్తమ. ఈయన

సాహిత్యాపేక్ష, సంఘసేవాశక్తి బాల్యదశయ దే విగతమగుచున్నవి.

వసుచరిత్ర పుస్తకము కొనుటకై పంతులుగారు పాఠశాల కిచ్చిన వినిమిదణాలు చేర్చిపెట్టి పాఠశాలకు పోవుటను మానివేసి తత్కారణముగ తండ్రిగారి కోపమునకు గురియైన సన్నివేశములను సహజసిద్ధముగ వరించెయున్నారు. భూతమాంత్రికాదుల పట్ల నిర్భయతయు, నద్దానిని చూడవలయునని పంతులుగారు చేసిన ప్రయత్నములును పాఠకునిలో నుత్కంఠను పుట్టించక మానవు. తాను తన స్నేహితులతో హిమాలయ పర్వతములకు తపశ్శ్రమకై వెడలనుంకించుట మొదలగు వర్తనలు కడుంగడ్డు ప్రశంసార్హములు ఈ సంఘటనలవలన పంతులుగారు స్వీయ చరిత్ర రచనాకర్తగ మంచిచేడులను చేప్పటయందు నిష్పక్షపాత బుద్ధిని కొంతవర కవలంబించియున్నారని చెప్పవచ్చును. కాని యెడనెడ తన వంశాదుల ప్రశంసల విషయమున గంభీరమునకుగాని తరకుగాని సంబంధములేని సంఘటనలను రచించియుండుటచే గ్రంథము విస్తరించింది.

తన విద్యాభ్యాసములగురించి తెలుపు సందర్భములందు తన బుద్ధివైశిష్ట్యమును ప్రత్యక్షపడతేలో వెల్లడిచేసి యుండుట కొంత గంభీర సమగ్రతను పరిపూర్ణము చేయలేక పియినది. 'నా ప్రతిభావిశేషమే నా క్షత్రధర్మ సోమరీతనమును వేర్పొంది' ఏకపందా ద్విపందా గ్రాహాలకుండు బుద్ధివిశేషమే కొంత కలవాడను' అనునవి సంఘటనలను తెలిపి పాఠకలోకము నిర్మయించుటకు విడిచిపెట్టి యుండవచ్చును. ఇట్టివి అక్కడక్కడ కనిపించుచున్నను పెక్కుగుఱము లుండుటవలన నీ దోషములను క్షీరసీరవ్యాయముగ వదిలిపెట్టుట కవకాశ మున్నది. పంతులుగారు చిన్ననాటనే అష్టావధానములచేసి పలువురిని ఆశ్చర్యచకితులను గావించెడివారట. కాని అయ్యది 'మగిసిగినతల్వార తలవొప్పి వచ్చి ఆ రాత్రి నేనెంతో బాధపడితిని — కావున మేదస్సునకు వేదనాకరములైన అష్టావధానములను చేయమానితిని' అనియు, 'ప్రకృతిచేతనే నేను కోపస్వభావము కలవాడను.' అని తన దుర్గుణములను స్పష్టపరిచి యున్నారు. పంతులుగారు బాల్యమున కొన్ని దురభ్యాసములకు లోబడియుంటారు. 'విద్యాగ్రంథములేని దుర్వాప్సారలతో కలిసి నేను పెక్కుమారులు డబ్బుపెట్టి జూడమాడితిని. ఒక బోగనుదాని ఇంటికి నన్ను తీసికొనిపోయిరి.' ఎట్టకేలకు రైవానగ్రామమున పంతులుగా రట్టి దుర్మార్గువు జీవితపథమున కాలేడరేడు.

క్రి. శ. 1874 వ సంవత్సరము తన భార్యమరినన్నింటిని లోకమునకు వ్యక్తముచేయుటకు 'వివేకవర్ధిని' అను ఒక మాసపత్రికను తెలుగున అయన ప్రకటింప నారంభించిరి. దీని ముఖ్యోద్దేశము భవిష్యద్విద్య, తే. భిద్దియు. ప్రీతిద్య (ప్రీతి పునర్వివాహ సంస్కార వ్రాయులో పంతులుగారు వడిన

పొట్లన్నియు సవిస్తరముగ వివరింపబడియున్నవి. మిత్రుల బృందమునందే అంతఃకలహములు. స్త్రీ పునర్వివాహము పది మందిలో వేదికమీద పక్కాచించుటకు ప్రయోజనపడినదే కాని తీరా అయ్యది తమ కుటుంబవిషయమునకు వచ్చుతరి మిత్రులు ఎవరికి వారు బృందమును వదిలి వెడలిపోయిరి. అట్టిదశయందు పంతులుగారు ఏకాగ్రతతో తన కార్యపాథకయందు దీక్ష వహించి పాఠించుట ప్రశంసించదగిన అంశము వితంతు స్త్రీల సమాహము నందును అంతఃకలహములు. వివాహము తప్ప వారి మనస్సున మరొకదానికి స్థానములేదు. ఈ విషయమున పంతులుగారిని పేరు పెట్టెడివారట. ఇన్ని చిక్కులయందును పంతులుగారి పాపము సహనము కార్యదీక్ష ఆత్మవిశ్వాసము పరోపకారము గణించదగిన విషయములు. ఆనాటి సంఘ పరిస్థితిని కన్నులముందుంచినారు పంతులుగారు. Mrs. Burr అనువారు "Just as the iron filings rise and cluster above a magnet so do men's individualities rise to expression under the influence of a current of thought" అని సంఘమును వదలిపెట్టి స్వీయ చరిత్ర వాయుట దుస్సాధ్యమని తెలియబరచి యున్నారు. ఇక పంతులుగారి సౌమ్యత కృషి అద్వితీయమైనది. Egerton Brydges - "A man of real talent and love of literature may live a long life with a longing desire to do

something great" అనుటను నెంతలుగారి విషయమున నమన్వయింపవచ్చును.

'వేదవర్షని' 'సాతకారిణి సమాజము' ఇత్యాదుల విషయమున ప్రతిపక్షులు తన కార్యములకెట్లు అటంకములను కలిగించుచు వచ్చిరను విషయమున రచయిత వ్యతికలలోని విషయమును మరల తన స్వీయరచనయందు ముద్రించియున్నారు. తనకు తన మిత్రులకు జరిగెడి ఉత్తర ప్రత్యుత్తరముల నట్లే మరల గ్రంథమున వ్రాయుటయు, గొప్పవారినుండి వచ్చిన ప్రశంసా వాక్యములను మొదటినుంచి చివరవరకు మరల వ్రాయుటయు, ఇంగ్లీషు ఉత్తరమైనచో నద్దానికి తెనుగు అనువాదమునుకూడ వ్రాయుటయు, స్త్రీ విద్యాసంస్కార హేతువులగు పితృపూజ, మాతృపూజ, స్త్రీ సీతిదీపిక యిత్యాదులగు సదాచార వల్లెప్పొవనమున పంచరత్నములు మొదలగువానిని గ్రంథమున మరల ముద్రించి యుండుటవలన స్వీయరథావస్తాపునకు కను సంధానత కుదురలేదు. పైపెచ్చు పాఠకుని వినుగున కియ్యది గుణికాక తప్పదు. స్వీయచరిత్ర కిట్టివి అనావశ్యకములు. కావున పంతులుగారి స్వీయచరిత్ర రచనయందు గ్రంథరచన కేమాత్రము ప్రయోజనములేని ఉత్తర ప్రత్యుత్తరముల ముద్రణలను పరిహరించి సంఘసంస్కరణ విషయమున తన స్వభావమును తనకృషిని మాత్రమే కేంద్రస్థానముగ నుంచుకొని ప్రాసీయుండిన నియ్యది కొంతవఱకు సమగ్రతను పొందియుండెడిది.

ఉత్తమ చికిత్స

ఏ కారణాల చేతనైనా ధాతునష్టం చెంది, దాంపత్య సౌఖ్యం అనుభవించ లేనివారు వెంటనే 15 పైసల ధ్రాంపుతో సంప్రదించండి :

డా॥ A. పూర్ణచంద్రరావు

N.D.F.N.F.U. (Ceylon), R.A.M.P.

సెక్స్ స్పెషలిస్టు,

మ్యూజియం రోడ్, (P.W.D. క్వార్టర్స్ దగ్గర)

గవర్నరు పేట, విజయవాడ-2.

శ్రీ చిలకమర్తివారి స్వీయచరిత్ర

శ్రీ చిలకమర్తి లక్ష్మీనరసింహముగారి స్వీయచరిత్ర ఇరువదియొక్క ప్రకరణములతో కూడిన రెండవ గ్రంథము.

'బాల్యదశ' యనెడి శీర్షికలో గ్రంథకర్త వివరించిన పంకాదుల వర్తనలు కొంత గ్రంథవిషయమునకు సుదూరముగ నున్నవి. తన తోబుట్టువుల మరణములను వర్ణించుటయందు కొంత సహజముగ వర్ణించి యుండిన గ్రంథకర్త భావ స్వభావములను తెలిపికొని యుండెడివారము. 'వా అంధత్వము మిక్కిలి చిన్నతనమం దెట్లుండెనో వే నెరుగనుగాని, నాకు జ్ఞానము వచ్చినతరువాత రాత్రులు స్వయముగ నడచుటకుగాని చదువుటకుగాని వీలులేకపోయినదని ఎరుగుదును.'

ఈయన నలుబది వాళ్లవయేట కన్నులు పూర్తిగ నంధమై నట్లు వ్రాసినారు. ఈ విషయముల నిచ్చటనే తెలిపి యుండుట పాఠకుని కుతూహలమునకు దోహదకారిగ నున్నది.

'వా స్వభావము చిన్ననాటనుండియు గంభీరమైనదని చెప్పట యాత్మస్తుతికాదు' అని వాఙ్ముగ తన స్వభావమును తెలుపుకొనియున్నను నద్దానికి తగిన పంఘటనలను ప్రదర్శించినారు.

కన్నులు రాత్రులయందు స్పష్టముగ కనిపించకపోవుటచే కొవ్వొత్తి దీపములను వెలిగించుకొని దీపమునుండిర తలపంచుకొని చదువుటకు ప్రయత్నించెడివారట! తలను దీపమునకు

చాలా సమీక్షమున నుంచుటవలన వేడితగిలి తలమీది శిరోజు ములు కాలిపోవుచుండెడిట! ఇట్టి సంఘటనలను కర్త ప్రయత్నించియున్నచో నింకను హృదయవిదారకముగ రచించి యుండవచ్చును.

విద్యాభ్యాసాంతరము నాటకసమాజమువారీయనను నాటక రచనకు పురికొల్పుటయు తత్ఫలితముగ పోత నాటక రచనలు చేయుటయు వర్తించబడియున్నది. రచనలయందు దీయన వల్పుడల కలవారు 'నల' నాటకమున వేదో కారణముచేత పద్యముల ప్రసాద మనరము లేదని నాటకసమాజ సభ్యుడొకడు కోరగ చిలకమర్తి వారికి పట్టరాని ఆవేశము కలిగి అంతవరకు వ్రాసియున్న నాటకమును నిలుపుగ వింపివేసిరట. చిలకమర్తివారి స్వతంత్ర స్పృహన మెట్టిదో దీనిచే న్నిష్పత్తుమగుచున్నది. ఈయన ఎన్నైన ధానము లనేకములను చేసెడివారట. ఈయన యింటిపక్క గల నియోగి బాల విభరతువుదగ్గర రుక్మిణి కళాణము, భజన కీర్తనలను పాడించుకొని వేర్బుకొనెడివారట. మంగలి కుర్రవాని కీయన గాయతీ మంత్రము చెప్పించి తాత్కాలికముగ పెద్దల కోపమునకు కారకులైరి ఈయన బాల్యదశయందే మరొక ఘట్టము — "ఒకానొక రోజు స్నేహితులతో కలిసి వస్త్రములు విసర్జించి నాటిని గట్టువీడవెట్టి బెరుపులో జలక్రీడ లారంభించితిమి మేమా గొడవలో నుండగా వస్త్రము లెవ్వడో దొంగిలించుకొనిపోయెను— పెద్దలచే దిట్టముగ జీవాట్లు దింటిమి. మూడవతరగతిలో లెక్కలు రానివారణముచేత 'రెండుచేతులవీడ యిరువది రేబ్బల కంటే నెక్కువగ రేబ్బలు తింటిమి.'"

తన తల్లి కోడలికపు బాధ లనేకములను పడినదట తండ్రియు నామెయొడ మిక్కిలి కనముగ ప్రవర్తించెడివారట 'లస్స డచ్చడు మాయమ్మను మా తండ్రి కొట్టుట చూచి వే నేడ్చెడివాడను' అని కొన్ని సన్నివేశములను కర్త నిష్పక్షపాత బుద్ధితో సమగ్రముగ తెలిపియుండుట స్వీయజీవిత రచనా లక్షణముల కనుగుణములుగ నున్నది

"As wandering memorials of my own life and casual experiences" అను Thomas De Quincy ఆత్మ కథ వాక్యమును ఈయన స్వీయచరిత్ర కన్వయింపవచ్చును.

ఈ విధముగ జీవిత సమస్యల నన్నింటిని క్రమానుగతముగ మితిమీరక వ్రాసినప్పటికిని ప్రతికలయందును తదితర సందర్భముల యందును తాను వ్రాసిన పద్యముల నన్నింటి కిని స్వీయచరిత్రతో పాఠకమిచ్చి యుండుటవలన గ్రంథము సందలి కథానల్లులను కైక్యము కుంపనడిగిది. పైపెచ్చు నాటక సమాజముల గురించియు లదితర విషయముల గురించియు ఎక్కువగ వ్రాసి యుండుటచే గ్రంథ మనవసరముగ చిన్నతని పొందియున్నది.

ఈయన 'వివేకవర్షిని' ముద్రాక్షరశాలయందొక గ్రంథము ముద్రించక మునుపే తదగ్రంథములోని పద్యములను ఆపగ

రించి కంఠస్థము చేయుటయు వీరేశలింగము పంతులు గారి యెదుట తన కా పద్యము లంకు పూర్వమే తెలియునని బొంకుటయు మున్నగు విషయముల నిష్పక్షపాత దృష్టితో వ్యక్తపరచుకొని యుండుట మెచ్చదగిన అంశములు. వషి పూర్తితోపాటు భార్య వియోగమును వ్రాసి గ్రంథమును పూర్తి చేసియున్నారు.

గ్రంథమున విషాద ఘట్టములను ఇంకను స్పష్టముగ వ్యక్తపరచి యుండవచ్చును కుటుంబ విషయములకు కొంత నెక్కుడు ప్రాధాన్య మిచ్చియుండినచో ఇయ్యది ప మ గ మై యుండెడిది.

నా జీవితయాత్ర

టంగుటూరి ప్రభాకంగారు 'నా జీవిత యాత్ర' అని స్వీయచరిత్ర వ్రాసియున్నారు ఈ గ్రంథమును చదివిన పిమ్మట స్నేహితులు, వక్త్రాశ్శి, కేసులు తాదయు బోధపడచున్నచో కాని ప్రభాకంగారి స్వభావాదులేవియు మచ్చునకైనను కానవచ్చుటలేదు. రచన బాల్యమును గురించి వ్రాసికొనెడు సందర్భములందును తాను చాలా అల్లరివాడై పప్పటికి చదువునై శ్రద్ధ కలవాడనియు నెవరైన తనకు కీడు చేసిన లక్షణమే దానికి ప్రబలి కారము చేసెడి వడనియు, దే నదే అనేక సంఘటనల నట్టిచే ప్రదిర్పించి యుండుట చదువల కింపక వినుగును కలిగించు చున్నది తన లోజబ్రాయము నే లం దిని కోలుపోవుటయు, సంతానము దిక్కుమాలిన దగుటయు, బీదరికము కాపురము చేయుటయు నిత్యాధి విషాద సంఘటనలు వివిధముల దున్నను నద్దాని విషయములు కొంతమాత్రమే తెలిసి నాటక సమాజముల గురించియు రాజకీయముల గురించియు తెలుపుటచే నిది చదువరులలో ఉత్కంఠను కొంత తగ్గించుచున్నది "Autobiographies are psychological documents of the greatest importance" అను సూక్తికి గ్రంథ మేమా శము సరితుగ జాలదు

గ్రంథమున సంఘటనల కూర్పునందుకూడా క్రమసద్దతి కొంతవరకు పాటించలేదు గుమాస్తా పని చేయుచున్న విషయముల వ్రాయుచు 'వేసు మెట్టిక్యలేషను మొదటి సంవత్సరం చదువుతూ వుండగా' అని మరల కథను వెనుకకు తిప్పుట అంత ప్రాశస్త్యకరముగ లేదు.

'ఇన్ని సంవత్సరాలైన తర్వాత ఈ విషయాలు జ్ఞాపకం చేసికొని వ్రాయడానికి నెమ గర్వపడ తున్నాను' అనెడి అంశసరి ప్రశంసలకు స్వీయజీవితరచనయందు స్థానము లేదు

ప్రభాకంగారి 'నా జీవిత యాత్ర'లో అత్యీయతకును కుటుంబ విషయములకును మరి కొంత ప్రాధాన్యమిచ్చి వ్రాసి యుండినచో గ్రంథము కొంతవరకు సమగ్రతను పొందియుండెడిది. Mr Brydges తన విమర్శనములో "In an autobiography if inward workings are not frankly disclosed nothing

is done" అని తెలియబరచెను కేలము రాజకీయ సాంఘిక విషయములు మాత్రమే ఇందున్నవి గంధము సంక్షిప్తమైనది, అసమగమయినది.

శ్రీ కాశీశ్వరరావు జీవితచరిత్ర

'వా జీవిత కథ - సవ్యాంధము' అను పేరిట అయ్య దేవర కాశీశ్వరరావు గారు స్వీయ చరిత్ర వ్రాయున్నారు. Mrs. Oliphants అను "Self biographers are driven into a fashion of self explanation which belonged to that time" వాక్య మీయన స్వీయ చరిత్రకు సమగమముగ న్యాయించుచును ఈ గంధమును స్వీయచరిత్ర అనఁకన్నను భారదే స్వాతంత్ర్య పండితమున వెలువడిన రాజకీయ గంధ మును సమంజసముగ నుండను ఇట్టి విషయమునే Waldo H. Dunn చెప్పును "we are naturally dissatisfied if the autobiographer says that he lived much with illustrious statesmen or heroes" అన్నారు

గంగ పరవాహంతట మీ కర్త భారదే సేవకై పాటు నడుచుచు దేభక్తుడుగను, ముఖముగ స్వాతంత్ర్య పోరాటమున గాంధీ అగుజాడలలో నడచినవాడును కనిపింతుడు.

'చేతిలో డకిన నూలులో చేమగ్గలమీద వేసిన శుద్ధ భిర్లు పాస్త్రలే ధరించెడివాడు' అని సగర్వముగ వాసికొనెను. ఈయన కాద్యాల్య చింతనయందును నభిలాష యున్నట్లు చొన్ని సందర్భములందు స్పష్టపరచిరి 'లయిదన పొరము చదువుకొనుచున్నప్పుడే బ్రహ్మమాజమున చేరి, ఈశ్వర ప్రార్థనలు, కీర్తనలు వేర్చుకొనిరట.

ఈయన ఆచార్యత్వమున విద్యార్థుల తీయన యెడి చాల చనువుతో నుండెడివా రనియు, వేయే విద్యార్థుల నెట్లు దండింపవలెనో తనకు బాగుగ తెలియుననియు కొన్ని సంఘటనల నుదాహరించి యున్నారు. ఈయనకు సాహిత్య రంగమునను ప్రవేశమున్నట్లు తెలియుచున్నది.

ఆంధ్ర వాఙ్మయమున స్వీయచరిత్రలు శ్రీపాద వారి 'లనుభవాలు-జ్ఞాపకాలు' మొదలయినవి లనేకములు కలవు.

వీ టన్నింటిని వాఢారముగ గొనిన, స్వీయ చరిత్ర రచన అనగా Mr. Theodore Watts Dunton ప్రశ్నించినట్లు "Is it the mere record of the incidents of a man's life? or is it a picture of the man himself - his character, his soul?" అను సంశయము కలుగక మానదు. "The

question is not yet settled" అని Waldo H. Dunn ఇచ్చిన ప్రతుత్తరమే దీనికి సమాధానమగును.

స్వీయ జీవిత రచన గావించు టత్యంత దుర్లభము. Egerton Brydges అన్నట్లు "that almost all men wish to appear to whole world in a character which does not belong to him and that by their own pens they will most probably portray themselves in that character" అనుట సత్యదూరము కావేరదు.

మానవుడు తన్ను తానెప్పుడును నిష్పక్షపాదముగ పరీక్షించు కొనలేడు "It has frequently been said that an autobiography must be an untrue representation of its subject as no man can judge himself correctly" అనెడు నూక్తిలోని భావము సమంజసమే యగును

కావున సమగ్ర స్వీయజీవిత రచన చేయు టత్యంతకష్టశరమగు కార్యమనుటలో సందేహములేదు మానవుడు తన హృదయ గత భావములను స్వయముగ అర్థము చేసికొనలేడు.

Frances Ridley Havergal ఇట్లు వ్రాయుచున్నారు.-

"AUTOBIOGRAPHY! So you say
So do I not believe!

.....
Ever would dare to leave
In faintest pencil or boldest ink
All they truly and really think

.....
AUTOBIOGRAPHY? No!
It never was written yet, I trow ...

.....
They cut little pieces out of their lives
And join them together,
Making them up as a readable book
And call it an autobiography,

.....
But in a cipher none can read
Except the author

.....
The Secrets of our lives are ours and
God's alone "

దీనిలో యధార్థ మెంతేనియు కలదు. కాని కష్ట సాధ్యమగు ఈ సాహిత్యప్రక్రియయు సమగతను పొందగలదని విశ్వసించు. మానవుని మేధాశక్తి యిట్టి కళాత్మకస్పృహయును చేయగలదు అను సాహిత్యావేక్షకులు నిరూపింతురని ఆశింతము.

ఆలస్యం

శ్రీ వేగుంట మోహన ప్రసాద్

ఇంతే

చివరికి

పాగలు గక్కిన మేఘంలోంచి

కోళ్ళు అరిచిన మంచులోంచి

ఏమీ మిగలక

ధ్యానంలో

ఆనంద క్షణాల్ని గుర్తు తెచ్చుకుని

ఓ మూల చిర్నవ్వు

ఓ కొసన దుఃఖంతో కంపించి

పక్కనించి కిందికి పొంగిన పెదవిపై బడ్డ కన్నీటి తుపరని తుడుచుకుని

మనస్సు నరాల ప్రకంపనల్లోంచి ఏడుస్తూ

ఇంతే చివరికి

రే భగవాన్!

ఇంతే

చివరికి!!

నా కోసం మంచు రాల్చిన ఆకాశమా

చివరికి నువ్వే రూక్ష వీక్షణాల్తో నను శిక్షిస్తే

నికొలన్ రోరిక్ వేసిన

'సోర్స్ ఆఫ్ గాంజెస్'

హిమాలయ చిత్రాల మంచుసోనల నీడల్లో దాక్కుంటాను.

అక్కడొక చోటే మనిషి

జ్ఞాన నేత్రం తెరుచుకుంటుంది.

మాటిమాటికీ

బ్రతుకు దుఃఖాలకి ఆడపిల్లలా కన్నీళ్లు నింపుకునే నగ్ననేత్రం
చీకిపోయి

నీళ్ళోడి

చివరికి అక్కడొక చోటే జ్ఞానదీపం వేడిగా కాల్చింది.

కోళ్ళ ఆరుపులు సోగమంచుని చీల్చుకొని నాదాకా రావు.

రాత్రిలోంచి ఆబగా లాక్కున్న చీకటిని

ఉదయపు మేఘమేదీ నా మీదికి విసిరెయ్యదు.

నాకోసం దుఃఖాలు నా నించి దుఃఖాలు
 ఇంకా యితర విభక్తి ప్రత్యయాల దుఃఖాలు
 ఏనీ నన్నంటవు కాల్చువు ఎవరికీ జవాబుదారి కాను.
 *హిమాలయాల్లోని రాత్రి ఊదామంటలూ నన్నంటవు
 నా తనస్సుని మాత్రమే కాల్చుతయ్.
 అగ్ని కీలలతో బాటూ బూడిద పైకెగిరి పోతుంది.

కాని ఇక్కడున్నంతవరకూ నిట్టూర్పులే,
 నన్నక్కడికి తీసికెళ్లే రైలుబండి
 ఇప్పుడిప్పుడే కూస్తోంది
 బ్రతుకంతా నిరీక్షించి
 ఇప్పుడా రైలుకోసం నిరీక్షించి
 ఇప్పుడా నీ రాక
 ఎంత
 దుః
 ఖం!

ఈ గడ్డని మౌదలలేక
 ఒక జీవితమంతా ఆలస్యం
 వేకువలో నీ రాక రాతంతా వుదా!
 పగలంతా ఈ అనాచ్ఛాదిక నగ్నజగత్తుని చూడలేక బాధ
 ఇదంతా ఒకటే బాధ
 గతంలోంచి భవిష్యత్తులోకి పాకిన రజ్జుసర్ప భ్రాంతి.
 ఇక వెళ్లలేను ఈ ఇసుకలోనే నన్ను కప్పి
 నా ఇసుక గుట్టుమీద కాషాయ వస్త్రాన్ని కప్పు చివరికి ఈ కృష్ణ ఒడ్డునే.
 ఎగరబోతూ ఎగరబోతూ నేలకూలిన గాలిపటం
 విషాదంలోంచి దుఃఖంలోకి
 దుఃఖంలోంచి శోకంలోకి
 సంశయ విస్మయంలోంచి పక్కనెవరిదో రోదన వింటూ
 విషాద స్మరణలోకి
 ఇంతేరా
 చివరికి !

* అల్లా సోనిక్ కిరణాలు.

కర్ణుడు

శ్రీ ఆర్. ఎస్. సుదర్శనం

చ. 'ఏనుము నరేంద్ర! నిపు డలి
వెన్, జమదగ్ని సుతుండు శాప మి
చ్చె, నమరభర్త వంచనము
సేసె, వరంబని కోరి కుంతి మా
న్చె నలుక, భీష్ము డర్తరథు
జేసి యడంచె, గలంచె మృదరా
జనుచిత మాడి, శౌరి విధి
యయ్యె, నరుం డని జంపె గర్జునిన్.'

[శాంతిపర్వము: ప్ర-ఆ: 35]

క్రొద్దుడు అర్జునునిచేత చావటానికి అర్జునుని ప్రతిభ, వీరత్వము కారణంకాదు, కర్ణుని వక్రించిన అదృష్టమే కారణమని ధ్వనిస్తూ వారదుడు ధర్మజునితో పలికిన పై పద్యంలో కర్ణుని చరిత్ర చక్కగా సంగ్రహింపబడింది. ఒకవిధంగా చూస్తే కర్ణునికి జరిగినవన్నీ 'అన్యాయాలే! అన్నిటికంటే పెద్ద 'అన్యాయం', పై పద్యంలో ప్రసక్తం కానట్టిదీ—కర్ణుడు పుట్టిపుట్టగానే కన్నుల్లో అతనికి చేపిన 'అన్యాయం'. కన్నుల్లోనే ప్రత్యాభ్యాసము పొందిన కర్ణుడు జీవితంలో ఆత్మధర్మంనుంచి ప్రత్యాభ్యాతుడు కావడమే కర్ణుని చరిత్రలోని విశిష్టత.

భారత కథను సమగ్రదృష్టితో చూచేవారికి కర్ణునికి జరిగిన 'అన్యాయాలు' పెద్దవిగా కనిపించకపోవచ్చు. అందుకు కారణం భారత కథలో కేంద్రస్థానం పొడవులది కావడం; అంటే భారత కథను రచించిన వ్యాసమహర్షి ఆ స్థానంలో వాళ్లను ఉంచి కావ్యాన్ని రూపొందించడమే! మరొక విశేషం కూడా వుంది. భారతం చివరకు, 'అశ్రమవాసవర్షా'నికి, మనం వచ్చేటప్పటికీ భారతంలో ఎవరికీ జరిగిన 'అన్యాయాలూ' అన్యాయాలుగా, ఎవళ్లుపడ్డ కష్టాలూ కష్టాలుగా కనిపించవు! ఈ బృహత్కావ్యంలోఉన్న గొప్పదనం ఈ రకమైన దృష్టి మార్పు. మానవసహజమైన కష్టముఖాలలో తాదాత్మ్యం చెంది, పొడవుల మంచితనానికి కొరపుల దోషాన్ని పరితపించిన మనస్సుని, 'జరిగిందంతా ఒక కల, చివరకు ఏమీ జరగలేదు' అనేవిధంగా శాంతపరిచే చిత్రమైన, గంభీరమైన ముగింపు ఈ కావ్యంలో ఉన్నది. 'అశ్రమవాసవర్షం'లో వ్యాసుడు కుంతికీ, ధృతరాష్ట్రాదులకూ, భారత కథలోని 'పాత్రధారులను', భగవంతుని లీలా విశేషమైన ఒక రూపకంలోని పాత్రధారుల్లాగా, పరిచయం చేస్తాడు:

సీ. "ధృతరాష్ట్రుడనగ వర్తిల్లెడు మేటి గం
ధర్మ డీ ధృతరాష్ట్ర ధరణిభుడు
తన్వి! పాండుడు మరుద్గణమయజని, ధర్మ
దేవత సూర్య యుధిష్ఠిరుండు
పవనుండు భీముడై ప్రభవించె, నరుడను
ముని యర్జునుండయి జనన మొందె
వారాయణుడు గృష్ణనాముడై జనియించె,
గనుగొను కవల నాశ్వినులు గాగ

ద్వాపరంబుగ నెరుగు గంధారరాజు
గలి సుయోధను డయ్యె రాక్షసులు పుట్టి
రథని యనుజులై, కర్ణుని నరుణ కిరణు;
గాగ నభిమన్యు జన్మదునిగాగ గనుము."

[అశ్రమ : ద్వి-ఆ: 111]

కర్ణునికి తానుచేసిన 'అన్యాయానికి' యింకా అవేదన చెందుతూనే ఉన్న కుంతీదేవి మద్దేశించి వ్యాసుడు పై వివరణ అంతా చెప్పి, అందరికీ భారత రణ మృతులను ఒక 'దివ్యదర్శనం'లో చూపించి, వారి వారి మనస్సుల్లోని బాధనూ, విషాదాన్నీ నివారిస్తాడు. వ్యాసుడు చిట్టచివర ప్రసాదించే ఈ 'దివ్యదర్శనం' తిలకించే పాఠకునికికూడా 'ఎవరు మంచి వాళ్లు? ఎవరు చెడ్డ వాళ్లు? అసలు మంచి చెడ్డా ఏమిటి? ఎవరి పాత్రపోషణ వాళ్లు చేశారు, ఎవరి ఆత్మధర్మం ప్రకారం వాళ్లు భాసించారు. ఏళ్లందరి విభిన్న ధర్మాలూ, వాటి కంఠికా లేకపోతే కళ్ళ లేదు! ...నిజానికి సృష్టేలేదు!' అనిపిస్తుంది. ఈ రకం తాత్త్విక దృష్టితో చూచినా కర్ణుడు నిర్వహించిన పాత్రకూ, మిగతా వాళ్లు నిర్వహించిన పాత్రలకూ ఒక ముఖ్యభేదం గోచరిస్తుంది. యుధిష్ఠిరుడు ధర్మదేవత అయితే ధర్మదేవతగానే భాసించాడు. దుర్యోధనుడు కలి అయితే ఆ గుణాలే అతనిలో విస్మరిల్లాయి; అందుకు కథ అనుకూలించింది. అలాగే మిగతా వాళ్లు తమ నిరర్గళ గుణాలతో, స్వధర్మయుక్తంగా కనిపించే సులువూ కథలో వున్నది. పోతే ఆ సులువు ఒక్క కర్ణునికే లేదు! కర్ణుడు నిర్వహించవలసిన పాత్రలో ఆత్మధర్మము ప్రకాశించకుండా అతని నైసర్గిక గుణాలు ఎక్కడికక్కడ ప్రతిహతము కావలసిన పరిస్థితి, కథనుబట్టి ఏర్పడింది. అట్లా ఆత్మధర్మ ప్రత్యాభ్యాసము (Self-alienation) పొందిన వ్యక్తి కావడమే భారతంలో కర్ణుని విశిష్టత.

కర్ణునితోని సంఘర్షణను, అతని అత్యధర్మావేషణను అవగాహన చేసుకునే ప్రయత్నం జరిగినప్పుడు కర్ణుని పాత్రలోని గంభీరమైన విషాదం విదితమౌతుంది.

తాడలు విరిగినడిన దుర్యోధనుడు శ్రీ కృష్ణునితో పలికే చివరి పలుకుల్లో ఎంతో ఆత్మత్పస్థి ధ్వనిస్తుంది:

చ. “చదివితి నెల్ల వేదములు,
జన్మము లొప్పుగ జేసితిన్, రమా
స్వరమగు వృత్తి బొల్చి నర
పాలకులెల్లను గొల్వంగంటి, దు
ర్మదరిపు గాఢ గర్వ పరి
మర్దనకేళి యొనర్చితిం, దగం
దుది నని మిత్ర బాంధవుల
తో ద్రిదివంబున కేగు టొప్పదే!

చ. నీకుం జూడ నెట్టివాడనైనను నాకేమి? మీరింక బశ్పాత్వాన దుఃఖితులగుచు నుండురుగాక! యనియె నప్పు డతనిపై బుష్పవర్షంబులు గురిపె.....”

(శత్యవర్తము: ద్వి-ఆ: 329, 330)

“మీరకు నే నెట్లా కనిపిస్తే వాకేం? మీరే వశ్పాత్వాన పడతారు!” అనడంలో స్వధర్మయుక్తంగా తనపాత్ర తాను నిర్వహించిన తృప్తి, ఆత్మ విశ్వాసమూ దుర్యోధనునిలో కనిపిస్తుంది. అతనిలో బలీయమైనది రాజ్యకాంక్ష. జీవితంలో అది నెరవేరింది. మృత్యువునుగూర్చి దిగులు లేదు. గడచిన దానికి వశ్పాత్వానమూ లేదు. అందుకే ‘పుష్పవర్షంబులు గురిపె, దేవదుండుభులు మొరిపె, దిశలు దెలిపొందె, మృదననిరారణంబు నుగంధియై వీలెందె.’ క్షదంతా చూచిన పాంధవులకు నిజం గనే వశ్పాత్వానం కలిగింది: ‘ధర్మంబు దొరంగి గాంగేయ ద్రోణ కర్ణ శత్య దుర్యోధనాదుల వధించుట యత్తరి గ్రాత్రయై తోచిన ణిత్రంబుల వగయు లజ్జయు మిగుల బొడమె...’ దాన్ని శ్రీ కృష్ణుడు సర్దుబాటు చేస్తాడు: ‘వారి విధి యివ్వధంబున జానగజేసె, దైవఘటనలు దప్పింప మీ వశంబె’ అంటూ ‘మీరు చేసినదానికి కర్తలు మీరు కారు. ఈ నాటకంలో మీరు పాత్రధారులు మాత్రమే’ అనే వశ్యాన్ని వాళ్ళ గుర్తుకు తెస్తాడు. దుర్యోధనుడే లేకపోతే ధర్మజ్ఞుని మంచితనమూ, ధర్మదీక్షా— అతనిలో బలీయమైన ఆ ప్రవృత్తి ఎలా భాసిస్తుంది? ధర్మజ్ఞుని వ్యక్తిత్వం సంపూర్ణంగా, అత్యధర్మయుక్తంగా ప్రకాశించింది కథలో. అలాగే అర్జునుని యోధత్వమూ. కర్ణునికి ఆ అదృష్టం లేదు. యుద్ధంలో మంచి పట్టున కర్ణుడు విజృంభిస్తూ ఉండగా అతని రథము ‘మున్ను కొండొక క్రుంగిన చక్రంబు కుండ మునుంగం దిగబడి’ పోతుంది. అది బ్రాహ్మణశాసనము. కర్ణు డప్పుడు ‘అప్రతికారంబులగు రోషవిషాదంబుల గన్పిరొలుక’ రథంబు డిగ్గి అర్జునునితో కొంతసేపు బాణాలు వెయ్యసద్దనీ,

అది రణధర్మం కాదనీ చెబుతాడు. ఈ విధంగా ‘కన్నీరు నించిన’ యోధుడు భారతంలో మరొక్కడు లేడు! భీష్ముడు, ద్రోణుడు దుర్యోధనుడు రణధర్మానికి వ్యతిరేకమైనవిధంగానే చంపబడ్డారు. కాని వాళ్ళెవరూ కన్నీరు నించలేదు! కర్ణుని ‘కన్నీటి’కి కారణం: ఎవరికీ కలుగని ఆత్మధర్మప్రత్యాభాసము అతనికి కల్గడమే! ఆ కన్నీటిని అర్థంచేసుకుంటే కర్ణుని కథ అర్థమయినట్లే!

కురు కుమారుల అస్త్రవిద్యాప్రదర్శనం జరుగుతున్న సమయంలో అర్జునునితో పోటీ చెయ్యడానికి ఉత్సాహంతో ప్రవేశిస్తాడు కర్ణుడు. అతని సామర్థ్యం కొంత చూచినతర్వాత, అతని కుల మేమిటో, తల్లిదండ్రు లెవరో చెప్పలేగాని అర్జునునితో పోటీచెయ్యడానికి వీల్లేదంటారు పెద్దలు! ప్రతిభ ఉన్నప్పటికీ అది ప్రకాశించేందుకు వీలులేని పరిస్థితిలో ఉన్నాడు కర్ణుడు. సూత కులానికి చెందడమే పెద్ద అవరోధం. అతని ప్రతిభను గుర్తించి దానికి అవకాశం కల్పించినవాడు దుర్యోధనుడు: వెంటనే అంగరాజ్య పట్టాభిషిక్తుడైన కర్ణునికి సంఘంలో అర్హత, గౌరవం కలిగిస్తాడు. ప్రతిఫలంగా ‘నాతో జెలిమి మహీసుతముగ జేయు మిదియ యిష్టము నాకున్’ అంటాడు. నిజంగానే వారి స్నేహం ‘మహీసుతమే’ అవుతుంది. ఈ పట్టున భీముడు కర్ణుని గురించి అన్నమాటలు: ‘నీదు కులమునకు దగగ బ్రహ్మదము గొని రథము గడప దొడగుము... అంగరాజ్యంబు నీ కర్తమగునె? మంత్రపూతమై గురు యజమాన భక్ష్యమగు పురోదాశ మది గుక్క కర్తమగునె?’ ఈ సీతమైన అవహేళనకు ‘కర్ణుడు వెల్లెనయి యెద్దియుం జేయునది నేరక దీర్ఘవృత్తాన వ్యాకులిత వదనుండయి యాకాశంబువలన నున్న యాదిత్యుం జూచుచు మిన్నకుండె నంత నంతర్విలులితుండైన యుక్మర్షుడు...’ భీముని మాటలకే కాదు, తన కులాన్నిగూర్చి, తన సేవక వృత్తినిగూర్చి నీచంగా ఎత్తిపొడిచే వారికి ఎక్కడా ఎప్పుడూ కర్ణుడేమీ సమాధానం చెప్పలేక పోవడమే కర్ణుని మనస్తత్వంలో ఒక ముఖ్యమైన అంశం. అందులో విధి వంచితమైన విషాదమూర్తి మనకు దర్శనమిస్తాడు. ఒకవైపు శక్తి సామర్థ్యాలూ, వీరోచిత తేజమూ, కవచ కుండలాలూ తనలో ఆత్మ విశ్వాసాన్ని పురికొల్పుతూ ఉండగా, మరొకవైపు లోకంలో తనకు గౌరవస్థానం లేకపోవడం అతణ్ణి ‘అంతర్విలులితుణ్ణి’ చేస్తుంది. నిరుత్తరుడవుతాడు. “ఈ వివర్యయానికి కారణమేమిటి? నా శక్తి సామర్థ్యాలతో నేను సాధించవలసిన ప్రయోజనం ఏమిటి?” ఈ ప్రశ్నలు మొదటి సారిగా అతణ్ణి ఎదుర్కొన్నది, కురుకుమారుల అస్త్రవిద్యా ప్రదర్శన సందర్భంలో. ఆ పరిస్థితిలో సూర్యుని వైపు చూస్తూ ‘వ్యాకులితవదను’డైనాడు కర్ణుడు. అప్పటి కింకా అతనికి తను సూర్యుని పుత్రుడనని తెలిదు! అజ్ఞాతమైన ప్రేరణతో తనకు జన్మ ప్రసాదించిన వాడి వైపు చూస్తూ కర్ణుడు విల్పుడి పోవడంలో చక్కని ఔచిత్యం ఉన్నది.

62 Years

of yeoman service to our National Print Industry

Manufacturers of

PRINTING TYPES IN 15 LANGUAGES & ELECTRO BLOCKS

PIONEERS IN THE PRODUCTION OF

'ARUMUGAM'	NEW	TELUGU	SERIES
'GANAPATHI'	NEW	TAMIL	SERIES
'SWADESI'	NEW	MALAYALAM	SERIES
'MANI'	NEW	KANNADA	SERIES

SWADESI TYPE FOUNDRY

HEAD OFFICE:

CHINTADRIPET : : MADRAS-2.

Phone, 84469

Post Box ; 2433

Cable ; "BHUVANA"

BRANCHES :

13-B. Industrial Estate,
Sanatnagar, HYDERABAD-18.

B-6, Industrial Estate,
Rajajinagar, BANGALORE-10.

xiv/8310-A, Kariyil Foad,
ERNAKULAM-8 (Kerala)

Approved Contractors to the Government of India

కర్మనిలోని సంఘర్షణకు ఇది నాంది. తన ప్రతిభకూ, వ్యక్తిత్వానికీ అభ్యుదయం కోరుకున్న కర్మనికి దుర్యోధనుని స్నేహం పట్టుకొమ్మ అయింది. అంతేకాదు అతనికి అర్జునుడు ప్రతిద్యంధ్వ కావడముకూడా ఆ లక్ష్యసాధనకు ఎంతో అవసరమే! అస్త్రవిద్యా, పదకృత్య సందర్భంలో భీముడు చూపిన ఈనడింపు పరుషదీలోనే పాండవులందరూ కర్మని చూస్తూ వచ్చారు. ఈ విధంగా కర్మని స్థానం దుర్యోధనుని పక్షాన స్థిరమైపోయి, ఆ పరిస్థితికి అతను కట్టుబడిపోయాడు. కర్మడు లేకపోతే భారత యుద్ధమే ఉండేది కాదు అనే సామాన్యమైన అభిప్రాయానికి ఎంతో నిలువ ఉన్నది. కర్మడు పాండవపక్షాన ఉండేప్పటికీ అతని ప్రతిభకూ వ్యక్తిత్వానికీ పార్థ కథ ఉండి ఉండకపోదు.

కారణం భీష్మ ద్రోణ లక్ష్యాత్మామలు ప్రతిపక్షాన ఎలాగూ ఉన్నారు గనుక. కాని భీష్మద్రోణాదులకున్న గురుస్థానం దృష్ట్యా, యుద్ధానికి వాళ్ళు తెలిపే విముఖత కారణంగా ఆ పరిస్థితిలో దుర్యోధనుడు మాత్రం యుద్ధానికి తలపడి ఉండడు అనేది నిశ్చయమే! కర్మడు దుర్యోధనునికి కృతజ్ఞతా బద్ధుడూ, స్వీయ ప్రతిభా ప్రకాశానికి మార్గాంతరము లేనివాడూ కావడంచేత అతనినిదే దుర్యోధనుడు ఆధారపడటం జరిగింది; యుద్ధంలో తనకు విజయం కర్మనిద్వారా చేకూరుతుందనే దుర్యోధనుడు ఆశించాడు. ఈ విధంగా కర్మని పాత్ర భారత యుద్ధానికి కీలకం అయింది. ఈ దృష్టితో చూస్తే ద్రౌపదిని సభలో పరాభవించే సందర్భంలో కాని, సంధి ప్రయత్నాలు జరిగే సందర్భంలో కాని కర్మని ప్రవర్తన ప్రత్యేకంగా దుష్టమని నిర్ణయించడానికి వీలులేదు. భీష్మద్రోణాదులకున్న పెద్దరికంగాని, స్వతంత్ర్య ప్రతిపత్తిగాని కర్మనికి లేనప్పుడు వాళ్ళు నివారించలేని పరిణామాలను కర్మడు నివారించలేకపోయాడని తప్పుపట్టడంలో సామంజస్యమూ గోచరించదు. కర్మని ధర్మము తన స్వామియైన దుర్యోధనుని మనసా, వాచా సమర్పించడమే! కాని యిది అతని పరిస్థితిద్వారా ఏర్పడిన ధర్మము; లౌకిక ధర్మము; దీనికి అతని ఆత్మధర్మముతో సమన్వయము లేదు! ఇంకా కర్మని కవచకుండలాల్ని హరించేందుకు వస్తాడని హెచ్చరించేందుకు వచ్చిన సూర్యునితో కర్మ డిలా అంటాడు:

క. 'జగముల నెల్లను నిండిన
పొగడిత గడు నెలితినేసి పొల్లయొడలికై
తానే జన్మనతమెటు,
దిగివిడువగ నేడు నాకు దిభువన దీపా!

మ. మతి గుంతిమత పక్షపాతి యగుచున్
మాయా స్వరూపంబుతో
బ్రత ధైర్యుండు శత్రుకతుండు నను భి
క్షింపంగ వేతెంచున

ట్టి తెరంగైన దదీయ కీర్తియ మమీ
డిందుం, ద్రిలోకి సము
వుతమై యొప్పు మదీయ కీర్తి, యిది నూ
వా పుణ్య మెబ్బంగులన్'

(అరణ్య-291-292.)

కవచ కుండలాల్ని యిచ్చెయ్యడంవల్ల తను అర్జునుని గెలిచే శక్తి తగ్గుతుందనీ, ఆ విధంగా స్వామియైన దుర్యోధనుని కార్యానికి లోపం వాటిల్లుతుందనీ, కర్మడు ఆలోచించడం! స్వామి కార్య నిర్వహణమే అతని ధర్మమైతే కర్మడు దాననిరమువల్ల వచ్చేకీర్తిని గూర్చి యింతగా వ్యామోహం పడరాదు. తను యుద్ధ విరుదా? దానవీరుడా? ఆత్మధర్మం ఏమిటి? ఆత్మధర్మంనుంచి ప్రత్యాఘాతమైన కర్మని కల్లోలమనఃస్థితికి యిది నిదర్శనము! ఈ మనఃస్థితిని చూచి వగచి సూర్యుడు మందరిస్తాడు కూడా:

క. 'కడు నెయ్యురు హితముగ జె
ప్పెడు పలుకులు వినవు గరము బేలవు, నీవె
క్కడ బుద్ధి తెరువు లెక్కడ,
చెడక వినుము నీకు దెలియ జెప్పెద గర్లా!

క. తనకు దనయులకు సతులకు,
జననీ జనకులకు బంధుజనులకు గీదొం
దనీ తెరువున గీర్తి గొనం
జనుగా కందరును జెడు యశం బేమిటికి'

కాని కర్మడు ఈ ధర్మ సూక్ష్మాన్ని గ్రహించే స్థితిలో లేడు. కవచ కుండలాలు లేకపోయినా అర్జునుణ్ణి గెలవడం సాధ్యమేనని ఆత్మజ్ఞానభామ్యుడైన అంటాడు. పరిస్థితుల ప్రాభవానికి లొంగి కర్మడు ఆత్మధర్మంతో పోరాడని సంబంధంలేని లౌకిక ధర్మాన్ని ఆశ్రయించాడు. కేవలం కీర్తికోసం ప్రాకటాడటం కూడా లౌకిక ధర్మాన్ని ఆశ్రయించటమే అవుతుంది!

కర్మనికి తను నిర్వహిస్తున్న, నిర్వహించవలసిన క్లిష్టమైన పాత్రమగూర్చిన అవగాహన ఒకానొక తరుణంలో లభిస్తుంది. అది శ్రీ కృష్ణుడు పెట్టిన భిక్ష. ధృతరాష్ట్రానికి దివ్యతోచనములు ప్రసాదించినట్లే, కృష్ణరాయబార సందర్భంలో కర్మనికి శ్రీ కృష్ణుడు ఆత్మజ్ఞానం కలిగిస్తాడు. కాని ధృతరాష్ట్రాన్ని మళ్ళీ మాయ కప్పివేసినట్లే, కర్మనికూడా మాయ కప్పివేయడంవ్వారా, ఆ పైన జరుగవలసిన కథకు సౌలభ్యం ఏర్పడుతుంది. రాయబారము ముగించుకొని వెళ్ళిపోతూ శ్రీ కృష్ణుడు కర్మని "నన్ననివీ పత్నుగాని రమ్మని కరంబు పొచి చెయినట్టే తన యరదం చెక్కించుకొని" రహస్యంగా అతనితో అంటాడు—మవ్వ కుంతి పెద్దకొడుకువి. ఈ తరుణంలో పాండవుల పక్షము చేరితే సామాజ్యము నీదే అవుతుంది. ఏమంటావు? ఈ సందర్భంలో సూత కులమువారితో దుర్యోధనాదులతో ఏర్పడిన ప్రేమ, కృతజ్ఞత

అ మూ ర్తం

—శ్రీమతి వి. కరుణారావు.

అనే బంధాలు (శాశ్వతధర్మం) త్రేపివెయ్యడం కర్తవ్యం కాదనే భావం ఒకవైపు కలిగివా, కర్నూని దృష్టికి ప్రధానముగా కనిపించినది అనుల్లంఘనీయమైన భవితవ్యం, అది రూపొందడంలో తను నిర్వహిస్తున్న పాత్ర:

తే. "ధర్మతనయుండు దాను వా తమ్ముడగుట
యెరిగినేనియు పామాజ్యమేం వూను
నట్టి దార్మికు దాధిపత్యంబు జేయ
వలవదే శాశ్వతంబుగ మనుధికెల్ల.

క. అనుజాలు బుద్ధిజాలుగ నీ
వని యిటు సేయమని నీ పునదవ్విన్నగా
విను కురుకుమారవకువిశ
ననమున రణయజ్ఞ మతడు నమ్మతి జేయన్.

చ. దానం బుణ్యభూమి యగు కురుక్షేత్రంబున మము
బోంట్లెల్లను సదగ్ధి వడయుదురుగాక...

(ఉద్యోగపర్వము : చ-అ : 44, 45, 46)

కర్నూడు పైజెప్పిన వాక్యాలతో, కురుక్షేత్ర యుద్ధం ఒక యజ్ఞంగా, ఆ యజ్ఞంలో సదగ్ధి పొందడానికి తను ఎదురు చూస్తున్నట్లుగా కర్నూనికి ఈ సందర్భంలో కలిగిన ఆత్మజ్ఞానం మనకు స్పష్టమౌతున్నది. కర్నూడు కృష్ణునితో చివరిమాలగా : 'ఈ నమర సముద్రంబు దరియ నీది నిన్నుం గనియెద, గదేని మార్తస్రోకంబునం గాంచెద, నీవింక నేమియుం బలుకకుము, పని నినియెద'నని కౌగిలించుకొనిన 'నట్లకాక పొమ్మని విష్ణుండు వీడు కొలిపె...'నట. తన పాత్ర నిర్వహించడానికి వెనుకాడక పోవడమే కర్నూని గొప్పదనం. ఈ దివ్యర్పణ్ణి తాత్కాలికము. కాని దీని ప్రభావమువల్లే, అర్జునుణ్ణితప్ప మరెవ్వరినీ యుద్ధంలో చంపనే వాగ్దానం చేస్తాడు కంటిదేనికి ఇది శాశ్వత ధర్మానికి, ఆత్మధర్మానికి అరడు చేయవయ్యించిన సమన్వయం.

అ. "సవ్యసాచిచేత జమ్మటయును గీర్తి,
కరమ యతడు లోనుగాగ నేవు
రేను లోనుగాగ నేవురాగాని నీ
కొడుకు లార్చురనుట విడుపు మింక."

(ఉ. ప: చ అ : 69)

కర్నూని మాలల్లో ధీరత్వానికి, సౌజన్యానికి కుంతి హృదయం ద్రవిస్తుంది.

చ. "అనుటయు నంత గొంతి హృద
యంబున శోకము వివ్వటిల్ల ని
ట్లను నిది దైవనంఘటన
మక్కిట యెట్లును దప్పనేర్పునే..."

(ఉ. ప: చ. అ : 70)

కర్నూడు నిర్వహించవలసిన క్లిష్టమయిన పాత్ర, అతని 'జన్మంబు పరమరహస్యంబు' కావటంతో ప్రారంభమై, అత్యధర్మానికి, శాశ్వత ధర్మానికి సంఘర్షణగా పాగి, ఆత్మధర్మ ప్రత్యాభ్యాసముగా భాసిస్తుంది. అది దైవనిర్ణయము.

శత్రుసారథ్యము కర్నూడు వదించిందే! "కడింది మగఅకు హృదయ శత్రువగుట...శత్రుండని ఆభిధానమయ్యె"నట. శత్రుడు విజంగవే కర్నూనికి హృదయశత్రుమైనాడు. "ఏనులకుం బలుకులు సేదైనను జెప్పదు హితంబులగు కార్యంబుల్ దానికి వోర్కగ వలయుం గాని యలుకవలదు..." అంటూ శత్రుడు మొదట్లోనే మాట చేసుకొన్నాడు. "తగువార లొరులు దెగడుట, పొగడుట యగు పలుకు పొంత బోవరు, హితకార్యగతుల సేవుగ దెడగు, బోగడగు నెదురోర్వవలయు బుద్ధి గలిగినన్" అని సాచ్యరించాడు శత్రుడు. శత్రుడు నిర్వహించిన పాత్ర విజంగా గొప్పది. శాశ్వత ధర్మానికి కట్టువడి భారత కథలో అంతదాక తన పాత్ర నిర్వహిస్తూనచ్చిన కర్నూని అంతరమైన సంఘర్షణను చివరి ఘట్టంలో బహిష్కరణ మొనర్చి శత్రుడు రెండు విధాలుగా సారథ్యం నెరపివాడు. కర్నూడు తన అపాంభావాన్ని జయించి ఆత్మజ్ఞానం పొందేటట్లు చేయడం ఒకటి, కర్నూడు రణరంగంలో నిహతుడుకావడానికి అతణ్ణి సిద్ధంచేయడం మరొకటి! అర్జునుని గొప్పదనాన్ని పొగడుతూ కర్నూ తడనికి పాటిరాడని శత్రుడుచేసి ప్రసంగం సహించలేక "క్షురక తేమ పొనిమ్మ"ని అంటే "హితము సెప్పదగినె...ఉన్న రూపు సెప్పకుండ నగునె?" అంటూ శత్రుడు తన ధోరణి మానడు. శత్రుడు చెప్పిన కాకి హంసముల కథితో కర్నూని అపాంభావము క్షతమైపోతుంది; మనస్సు చలించి, పూర్వస్మృతులు అతణ్ణి ముంచెత్తుతవి. "తంచిన నెదకు సంలావణ్యసేయంగ జాలెడనట్టివి జామదగ్ధ్యు కోపంబు బ్రాహ్మణ శాసంబు గాక..." అంటూ నిర్వేదంతో ప్రారంభిస్తాడు కర్నూడు. కాకితో పోల్చి హేయంగా అవహేళన చేసినందుకు కోపం యిసుమడించడంపోయి, కర్నూనితో విషాదం రేకెత్తుతుంది. పరశురాముడు, బ్రాహ్మణుడూ తన కీర్చిన శాపాల్ని గూర్చి 'అచ్చటి మహిషతులు విన' శత్రునితో ముచ్చటించడంలో కర్నూడు ఎంతగా ఆ క్షణంలో బాహ్యపరిస్థితుల్ని ఎన్నరించి అంతర్ముఖుడైనాడో గ్రాహ్యం. తన బలహీనకల్పి గూర్చి ఖోడి రాజులతో ప్రసంగించడం పర్వసేవాధిపతినిహిస్తూ యుద్ధం నడిపించడోతున్న సమయంలో కర్నూడు చేయదగిన వాగ్దానమే? ఇక్కడ శాశ్వతమైన యింగితజ్ఞానం నశించి, అంతఃకులంబు మౌదుట, పత్యం ఎదుట, అది అప్రియమే అయినా దాన్ని ఎదుర్కొనడానికి, సిద్ధమై నిలిచాడు కర్నూడు. పరశురాముడు కర్నూని తొడవీడ తలపెట్టి విధిస్తూ ఉండగా ఒకనొక కీటకము ఆ తొడ క్రింది తొలిచింది; గురువునకు విద్రాభంగము కాగూడదని బాధ కోర్చి కదలకుండా ఉన్న కర్నూని జూచి పరిశ్ర

రాముడు “నీవు బ్రాహ్మణుడవు కావు. నీ కుల మేమిటి ?” అని ప్రశ్నించాడు. తన సంగతి ఆ విధంగా బయట పడినందుకు విచారిస్తూ, అందుకు కారణమైన ఆ కీలకాన్ని ఆలోచిస్తే “అది అదృష్టవూర్త్య వికృతాకారం” యుండెనట ! (వక్రించిన కర్ణుని అదృష్టమే ఆ కీలకంగా దర్శనమిచ్చిన ధ్వని ఈ పద బంధములో ఉండడము తిక్కన కవిత్యంలోని సాగము.) పరమ రాముడు శాప మిచ్చినాడు. అలాగే బ్రాహ్మణు డిచ్చిన శాపాన్ని గూర్చిన ఉదంతము కూడా వక్రించిన అదృష్టానికే తార్కాణం. ‘‘బ్రాహ్మణుం డధిక కోపంబున నిది హోమశేనువత్సం బిల్లు దీని శత్రు సహంతంబు జేసితి నీవు నా వచన శత్రుంబున నిహతుండ నగుము...” అన్నాడట. (ఈ వాక్యములో శత్రుడు నిర్వహిస్తున్న పాత్ర యొక్క అంతరార్థము తిక్కన ధ్వని పూర్వకంగా సూచించి ఉన్నాడు.) కర్ణుడు బ్రాహ్మణుని కోపము తీర్చేందుకు ‘నాకు గల సొమ్ము తెల్లను నీకిచ్చెద, నను బ్రసాద నిరత కటాక్షాలోకితు జేయు’ మని ప్రార్థించాడట. ఆత్మ ధర్మానికి వెలియై లౌకిక ధర్మాన్ని ఆశ్రయించవలసి వచ్చిన కర్ణుని దౌర్భాగ్యము యొక్క పోలికే కర్ణుడు బ్రాహ్మణునికి సంపదను దానముచేసి శాపాన్ని పరిహరించుకో జూడటంలో కూడా స్ఫురి స్తుంది. ఈ రెండు ఉదంతాల్ని చెప్పి ముగింపుగా కర్ణుడు అంటాడు : “ఆ జామదగ్ధ్య బ్రాహ్మణ శాపంబులకు వెరతు, సత్యంబ పలికితి, నీ యున్న రాజులను నాతోడి సుఖదుఃఖంబులకుం గలవారగుట జేసి...” అక్కడ ఉన్న రాజాల్ని తనతోడి సుఖ దుఃఖంబులకుం గలవారని అనుకొనుటలోనే కర్ణుని జీవితసము కనిపిస్తుంది ! సోతే, ‘సత్యంబ పలికితి’ అనడంలో కర్ణుడు పై శాపదంతాల్ని దుర్యోధనునికి చెప్పక దాచడమూ, శత్రుని సూటి పోటి మాటలద్వారా యిప్పుడు ఆ సత్యాన్ని ఒపార్గతము చేయడమూ తెలుస్తుంది. కర్ణుని ధోరణి చూచిన శత్రుడు తనలో యిలా అనుకుంటాడు : “నీని యంతరంబు కరంగ దా నర్జునుచేతం జచ్చుట నిర్ణయించె...” శత్రుని సారథ్యము నెరవేరినట్లే. ఈ విధంగా కర్ణుడు కొంతసేపు అంతర్ముఖు డైనప్పటికీ, ఆ మనఃస్థితి త్వరలోనే మారుతుంది. దుర్యోధనుని మైత్రీ, తను అతనికై నిర్వహించవలసిన ధర్మమూ జ్ఞానకం నస్తాయి. “జను లెట్టిది మిత్రవిధంబని చెప్పదు రట్టి చంద మఖలము దుర్యోధనునందు గలదు నా యెడ, మన మూరడియుండు నా కమంద వ్రీతిన్” అనుకొని మనస్సునకు ఊరట కలిగించుకుంటాడు కర్ణుడు. శత్రుని మాటలకు క్రొత్తగా కోపం తెచ్చుకుని శత్రుని దేశాన్నీ, అక్కడి ప్రజల్నీ తూలవాడతాడు. అందుకు శత్రుని సమాధానం : “ఒక దేశంబు దా గీడయగుట కలుగుచే యట్లుంగాక పదాచార దురాచారంబులు డైవం బెరింగెడు, నీ వనాత్మజుండ వూరకుండు” మని. “నీ వనా

త్మజుడవు’ అన్నమాట కర్ణునికి సూటిగా తగిలుతుంది.

పాండవ జ్యేష్ఠుడైన కర్ణుడు మూత కులములో పెరిగి దుర్యోధనుని చెప్పుచేతంలో మెరిగి, కారపుట వక్షమున యుద్ధము చేసి నిహతుడు కావడానికి ప్రథమ కారణము తల్లియైన కుంతిదేవి. ధర్మము తల్లివంటిది, అని నానుడి. కన్నతల్లికి వెలియై పెంపుడుతల్లియొద్ద పెరిగి తత్ఫలితంగా లోకంలో స్థానమ్యుతిని పొందడానికీ, ఆత్మధర్మానికి వెలియై లౌకికధర్మాన్ని ఆశ్రయించి తత్ఫలితంగా వ్యక్తిగతమైన ప్రతిభ విఫలం కావడానికీ గల చక్కని సామ్యం కర్ణుని చరిత్రలో మనకు గోచ రిస్తుంది. ఇది భావనాత్మకమైన సామ్యం (Imaginative parallel) మాత్రమే కాదు; తార్కిక రహస్యంకూడా. కుంతిదేవి, పాండవులు కర్ణునికి జరిగిన ‘అన్యాయానికి’ ఫలితం అనుభ వించకపోలేదు. యుద్ధానంతరం కర్ణుడెవరో తెలిసిన ధర్మజుడు తల్లితో అంటాడు :

తే. “మమ్మునందర నెవ్వని మహాతశక్తి
యొక్కుడై సంగరంబున జిక్కుపరిచె
నట్టి కర్ణుని గొంగున నన్ని దాని
నట్టు లెమ్మెయి దానితో యమ్మ చెప్పును.

తే. కర్ణు దొలు చాలుగా నేల కంటి తల్లి,
నీదు మంత్రంబు పరమ విషాదకారి
యయ్యె మాకెల్ల నట్టి మహాబలైక
గణ్య బుంగుడు పరచుట కారణమున”

(స్త్రీ పర్వము: ద్వి-ఆ:179, 181)

ధర్మజుని పై వాక్యములలో ప్రతి అక్షరమూ బరువైన సత్యాన్నే సూచిస్తుంది. కొంగున దాచిన అగ్నికమంగా దహి స్తూనే ఉంటుంది. దానిపెట్టిన కర్ణుని జన్మవృత్తాంతమూ అలావే చేసింది. దాని మూలంగానే కర్ణుడు శత్రువక్షమున చేరి యుద్ధానికి కారణమై, యుద్ధంలో ఒకానొక ఘట్టంలో పాండవులను నశింపజేసేదాకా వచ్చాడు. కర్ణునిచేత ఓడిపోయి అవమానితుడైన ధర్మజుడు అర్జునుణి తిట్టిపోయడమూ, అర్జునుడు కోపానేకుడై ధర్మజుని చంప బాసటమూ, తర్వాత పశ్చాత్తాపతప్పుడై ఆత్మనాశ్య కువక్రమించటమూ చూస్తే ఆ సన్నివేశంలో శ్రీ కృష్ణుని జోక్యం లేకపోతే పాండవుల సర్వ నాశం సంభవించేది అని తోస్తుంది. అలా అయిన తర్వాత ధర్మ జుడు “దమ్మునిం గొగరించుకొని మూర్ఖాన్మాణంబు సేసి చిరు నవ్వుతో మనల వంతపరచునే కర్ణుండని” అంటాడు ఆశ్చర్యంతో. (కర్ణపర్వము: త్వి-ఆ 109). సోతే, ‘మహాబలైక గణ్యుడైన’ కర్ణుడు ‘బుంగుడు పడుట’ విధివైచిత్రం. వైసర్పిక గుణాలైన

దానశీలత, గురుభక్తి, ధీరత్వము, మాతృభక్తి, కృతజ్ఞతాభావము 'బుధులలో' ప్రతిభను యిమమడింపజేసి, విజయహేతువులు కాగా, కర్ముని విషయంలో అతని ప్రతిభను 'బుంగుడు పరచేందుకు' అతనికి అవజయం కలిగించేందుకు కారణం అయ్యాయి. దానశీలత కనపకుండలాను పోగొట్టింది. గురువునకు నిద్రాభంగము కాగూడదని భక్తితో, ధీరత్వతో దేహం శరణానుభూతి ఓర్పుకొని ఉండటం పరశురామునిశాసనం లభింపజేసింది. మాతృభక్తి ప్రతి పక్షము వారైన పాండవులలో నలుగురికి అభయ ప్రదానం చేయించింది. కృతజ్ఞతా భావము దుర్యోధనుని కార్యాలను సమర్థించి, కర్ముడు దుష్టచతుష్టయములో ఒక్కడనే దుష్కర్మి కలిగించింది. మహాబలైకగణ్యుడే కాదు, సర్వలికూడా యైన కర్ముడు 'బుంగుడు వడటం'లోని వైచిత్ర్యం యిది.

శత్రు సారథ్యాన్ని చక్కగా అవగాహన చేసుకొన్నప్పుడు కర్మునికి కలిగిన అత్యుత్సాహము, అతడు పొందిన సుగతి మనకు పుష్టచోటుంది. అత్యుత్సాహాన్ని సమర్థించే వ్యక్తి చైతన్యము చాల వలసిన మూడు దశల్ని ఒకానొక పాదసమార్గం* పేర్కొంటూ అందులో రెండవ దశలో వ్యక్తిలోని ద్వైధభావమును 'కింక' లేక 'శత్రు' అనే పేరుతో వ్యవహరిస్తున్నట్లు తెలుస్తున్నది. కర్మునిలోని ద్వైధభావాన్నీ, అతడు పొందిన అధ్యాత్మిక విజయ్యాన్ని శత్రుసారథ్య సుట్టంలో మనం చూస్తాము.

యుద్ధంలో రథచక్రము భూమిలో కుంగిపోయింది. ఇది బ్రాహ్మణ శాసనమనీ, అనివార్యమనీ కర్మునికి తెలుసు. తెలిసినప్పటికీ కర్ముడు వెనుకాడలేదు. "అరదంబు పిరింది కొమ్ము క్రిందికి మూపు సానిసి లావున నెత్తిన, రథ చక్రంబు విడువక భూమి

గులవర్యత కానన నముద్ర హీతం బారంగుళంబు లెగనె, నట్లు కర్ముండు రథంబు నిలిపి మీదికింజని యెప్పటి బాణంబు సంధింప, వెండియు జక్రంబు క్రుంగివ గ్రమ్మర రథంబు డిగ్గి యెత్త నమరె..." ఇది కర్ముడు, అర్జునునితోకాదు, విధితో చేసిన పోరాటము! ఈ వివరి దృశ్యము కర్ముని జీవితానికి చక్కని స్పృహదేయమైన ప్రతీక.

విధి నిర్ణయించిన పాత్రే అయినా, విధితో పోరాడే మానవ శక్తి, దాని ఉపాత్మత, వైచిత్ర్య, విషాద గాంభీర్యము గ్రీకు నాటకాల్లో, షేక్స్పియర్ విషాదాంత నాటకాల్లో కావ్యవస్తువు. భారతకథనుంచీ ఎన్నో నాటకాలూ, కావ్యాలూ మనకు వచ్చాయి. కర్ముని నాయకునిగా స్వీకరించిన కావ్యం ఒకటైతే లేకపోవడం కొరతే! దానికి కారణం అతడు సూతపుత్రుడు కావటమేనా?

* "...In the realization of Self everyone is to cross over the three distinct obstacles in his mental self which are respectively the 'Argala' (Surge) of the Ocean of Desire (Kama-Sagara), the duality in the self which is a great impediment (Kilaka) in the salvation of the soul (mukti-pasa), and the unsteadiness in the reliance on the self signified by Devi Kavacha...(Page 166 'Aryan Path' April 1967.) 'Another Sanskrit word for Kilaka is Salya, which is also found to be used in this significant sence in the Mahabharata...' (Page 169. Ibid)

మనిషి ÷ రెండు

శ్రీ వాకాటి పాండురంగరావు

ధీర్జీ అనే చరిత్రనుండి మధుర అనే పురాణం వైపు పరుగెత్తే రోడ్డు చాల పొడుగాటి రోడ్డు. చాల ముఖ్యమైన రోడ్డు. కొన్ని చోట్ల చాల ముచ్చటైన రోడ్డు కూడాను.

ఆ రోడ్డు మీదే 'పురాణఖిల్లా' అనబడే పాత కోట వుంది. 'జా' పుస్తకీ ఆ రోడ్డుమీదనే ఒక శం నుండి చూస్తే త్రాసులా కనిపించే భవనంలో కాపురం చేసే పు పీంకోర్కు కాక పదకొండంతస్తుల సర్కిక్రొత్త మోటా లున్నది ఈ ధీర్జీ మధుర రోడ్డుమీదే.

రకరకా చెట్లు ఇరువైపులా దారులు ఓరించి నిలిచి జోహారు అర్పిస్తుండగా - నల్లగా, సంభై యదుగుల నడుముగల నీగ్రో సుందరిలా పరుగెత్తే మధుర రోడ్డు మరి గర్వపడుతుండంటే పడదూ!

పదకొండంతస్తుల మోటా లు దాటిని తర్వాత మధుర రోడ్డు కడ్డంగా ఒక అనువచ్చటి ద్వీపం పున్నది అక్కడ - 'తినగ తినగ, తియ్యన' పుతుం దంటారే ఆ బాపతు వేపవెట్లా, వేసవి చూసాలలో దేవర లెవరో పెళ్లిపీటంపై కూచుని బంగారు ముత్యాలను తలం బ్రాలు సోసుకుంటున్నట్లు గుత్తులు గుత్తులుగా పసు పుచ్చటి పువ్వలను పరిష్కరించే 'సోన'ల చెట్లా కరిసి పంటిక కమ్మగా విందు చేస్తాయి.

ఆ ద్వీపం మధ్యగా - చరిత్రకు సాక్షులుగా ధీర్జీ యంతటా నిలిచివుండే శతకోటి సమాధులలో ఒక్కటి - నెత్తిమీద గుండ్రటి టోపీ పెట్టుకున్నది, తుప్పు పట్టిన దానిలా వున్నా అక్కడక్కడ పచ్చగా నీలంగా మెరు స్తన్నది - పున్నది.

ఆ ద్వీపం నిలిచి వున్నచోట మధురారోడ్డునుండి ఎడమవైపుకు ఒక్క మట్టిబాట బయలుదేరుతుంది. ఆ బాట ఓ అర ఫర్లాంగు దూరం వెళ్లి హుమాయూన్ సమాధి దగ్గర ఆగిపోతుంది. నిత్యమూ పొద్దునపూట యాత్రికుల బస్సు వచ్చి వెళ్లేచోటు అది. మిగతా వేళల జనశించారం అంతగా వుండనిచోటు అది.

మధురారోడ్డునుండి ఆ మట్టి బాట పుట్టి చోట మధుర రోడ్డుకు ఎడమవైపుగా, మట్టిబాటకు కుడివైపుగా ఒక పెట్రోలు బంక్ వుంది.

ఎనిమిదేళ్లనాడు, ఇంకా ఆ ప్రాంతం ఒక మోస్తరు అరణ్యంగా వున్ననాడు, ఆ మట్టి బాటకు ఎడమవైపుగా వున్న చెట్ల మధ్యగా వెళ్లి చూచున్నాడు ముకుందం.

అతడు కూచున్న చోటినుండి ఎదుటికి చూస్తే నలభై యదుగుల దూరాన మట్టిబాట, దాని కవతల పెట్రోలు బంక్ వున్నాయి, ప్రక్కకు చూస్తే దాదాపు పదిజూల దూరాన చెట్ల సందులో నుంచి మధుర రోడ్డు మీద అపుడపుడు చూసుకు సోతున్నకార్లు కనపడుతున్నాయి.

అప్పుడు సాయంకాలం ఆరంభపు అపుతూంది. సూర్యుడు అస్తమించవలసిన సమయమే కాని అది జాలై నూనం అవడంచేత ఇంకా సూర్యుడు, ఔరంగజేబులా వెలుగుతూ వున్నాడు.

ఆ వెలుగులో కూచున్నాడు ముకుందం.

ముకుందం చాల, విచిత్రమైన మనిషి. బుద్ధుడికీ మార్క్స్కినా గల సామ్యాన్ని చర్చించడం అతగాడి హాబీ. అతడు చాలాకాలం నేషనలిస్టు, కొంతకాలం కమ్యూనిస్టు, ప్రస్తుతం ఉద్యోగనేషనలిస్టు. మరి ఏకటాకిన ఏ మూడు నాలుగు రోజులో పస్తుండిపోవలసివచ్చిన సందర్భాలలో ముకుందం గేయాలూ గ్రటా రాయడమూ కద్దు.

అతడి మిత్రుడు శశిధర్ నాట్యాచార్యుడు. సంపద ఎంతోవుండి, సంస్కృతిని కొనడానికిని తిరుగుతుండే అదనారోకర్షితు శశిధర్ కు తెలుసు. ఆ స్నేహం ధర్మమా అని శశిధర్ కళ విహరించడానికి కొత్త రంగం దొరికింది. అతడు సంగీత రూపకాలను ప్రదర్శించడం మొదలు పెట్టాడు. ముకుందానికి ఏదో నాలుగు డబ్బులు ముట్టజెపుదామన్న ఉద్దేశంతో తాను తయారుచేసిన "శివ లీల" అన్న సంగీత రూపకానికి బలవంతాన ముకుందం చేత నాలుగు పాటలు రాయించాడు. ఆ పాటలు ప్రజలను

విపరీతంగా ఆకర్షించడం చూచి అందరికన్నా ఎక్కువగా ఆశ్చర్యపడిన వ్యక్తి ముకుందమే!

అరెరె, ఇదేదో మనకే తెలియకుండా మనలోపల ఓ శక్తి పుష్పట్లుండే—అని ఆశ్చర్యపోయాడు ముకుందం.

ఆ మరు సంవత్సరం శశిధర్ నెహ్రూ రాసిన 'డిస్కవరీ ఆఫ్ ఇండియా' సంగీత రూపకంగా ప్రదర్శించ సంకల్పించాడు. దానికి పాటలు రాయమని ముకుందానికి చెప్పాడు.

అంతకు ముందుసారయితే శశిధర్ రాయమని అడగి గానే రాసివేశాడు ముకుందం. కాని ఈ సారి తాను కొంత పేరు పొందిన కవి గనుక అంత సులభంగా రాసేయ కూడదనుకున్నాడు ముకుందం. ఏవో కొన్ని ఉన్నత ప్రమాణాలు నిర్ణయించుకుందాం—అనుకున్నాడు. మూడే కాలానాడు. ఇన్స్పిరేషన్ రాలినాడు అలంకారాలు అమరడం లేదన్నాడు ధ్వనిలో లోపం వినపడుతూంది అన్నాడు. మొత్తంమీద అయిదింటి రూడు పాటలు రాయడానికి నెలకు పైగా టైము తీసుకున్నాడు ముకుందం.

ఆ వేళ శశిధర్ వాళ్ల నటీనటు వర్గమంతా హుమాయూన్ సమాధి కివతల ఓ అరమైలు దూరంలో ఒక ఇంట్లో రిహార్సల్ కని మధ్యాహ్నమే వచ్చారు. వాళ్ల రిహార్సల్ ని చూస్తూ, అక్కడొక్కటి ఇక్కడొక్కటిగా వాళ్ల ఉచ్చారణనూ, నటనూ దిద్దుతూ - వాళ్లు తన పాటలు పాడుతున్నప్పుడు ప్రత్యేకంగా కనుబొమలు ముడిచి చూస్తూ—వాళ్ల సంగీతానికి మెరుగులు దిద్దుతూ పున్న ముకుందానికి లోలోపల నవ్వు వచ్చింది

'ఏమోయ్ ముకుందం, ఏవిటీ నాటకం అంతా? ఆరే? ఆ అమ్మాయి ఆ పంక్తిని ఇట్లా పాడితేనే, అట్లా పాడితేనే—ఏదో మూఫర్ ఫెన్ డిఫరెన్స్ లభిస్తుంది నటనా, అదేదో నీ ఓకా పూదయానికే తెలిసినట్లుగా దిద్దుతున్నావే! ....కట్టి పెట్టవోయ్ మిడతంబొట్లా—' అని లోలోపల నుండి పరిహాసం వినిపిస్తే విననటగ్లరుకున్నాడు ముకుందం

ఒక సోగకన్నుల చిన్నది, విష్ణుప్రియ అన్నది, తన పాత్రను అభినయించి చూపి 'డైరెక్టర్ సాట్' అంటూ శశిధర్ అభిప్రాయకోసం చూడగా, శశి ముకుందాన్ని చూశాడు. ముకుందం విష్ణుప్రియ వైపు చూచి—'అబ్బే, బొత్తిగా లాభం లేదు' అన్నట్లు పెదవి విరిచాడు.

'ఏదో మహా తెలిసి ఏడిసినట్లుగా పెదవి విరివేస్తూ—

న్నావుగాని ఒరేయ్, ఆ మాత్రం భావాన్ని నువ్వు తెప్పించు నీ పిడక మొహంమీద—' అంటున్న తనలోని ప్రతిగ్యని ఇంకెవరికీ వినపడలేదుకదా అని కలయజూశాడు ముకుందం.

అయిదు పటింది రిహార్సల్ బోరుగా సాగుతూంది. ముకుందం అనుకున్నాడు— ఇట్లాగే, ఈ మోహాలకు రంగులు పూసుకునే కుర్రసంత ఎదుట అస్తమానం కూలబడి పాతే సుప్రసిద్ధ వాగ్గేయ కారుడయిన బి. జి. ముకుందం మానవుడిలా కన్పించేస్తాడేమో— కవి అన్నవాడు కాని, రచయిత అన్నవాడు కాని ఇతరులకన్న బిన్నంగా వుండాలి.

భిన్నంగా అంటే ఎట్లాగా?

జుత్తు దుష్కరసౌజన్యం—

చొక్కాకు బొర్రాల్లు పెట్టుకోవోడం—

డబ్బులున్నా బీడిలు కాల్చడం—

వెప్పులు లేకుండా తిరగడం—

ఎప్పుడూ దూరంగా దేనివైచి చూస్తూండడం .....

... అబ్బబ్బ, ఇట్లాటివి చేయడం వాకు నచ్చదు అని అంతకు ముందెన్నోసార్లు అనుకున్న ముకుందం— ఆ వేళ ముకుందం— ది— గ్రేటర్ టర్ పాత్ర నభినయించా అనుకున్నాడు రిహార్సల్ మాంబి, రసవత్తరమైన ఫుట్టంలో వుండగా దానిని తదేకంగా తిలకిస్తున్న శశిధర్ దగ్గరకు వెళ్లి "శశి ... బుర్రలో ఏవో అయిడి యాలు కదులుతన్నాయి.... నేనలా వెళ్తా" చన్నాడు.

తల ఊచాడు శశి.

నడిచాడు ముకుందం. నడిచి నడిచి హుమాయూన్ సమాధి దగ్గరకు వెళ్లి మట్టిబాటకు ప్రక్కగా, ఆ బాటకు దూరంగా, పాదల ఒడిలో కూలబడ్డాడు. కోటు జేబు లోంచి దినపత్రిక చుట్టిన పాట్లం తీశాడు. ఆ పత్రికను విప్పి, దానిమధ్య వున్న బిర్ బాటిల్ ను తీసి అందులో మిగిలి పుర్న కొద్ది 'బీరు'నూ 'ముకుందార్పణం' అంటూ గొంతులో పోసుకున్నాడు.

ఆ బాటిల్ ని చెల్తో పట్టుకున్నాడు.

నవ్వుచింది ముకుందానికి.

నవ్వాడు పెద్దగా.

బాటిల్ ని మెడ దగ్గర, భామామణిని నడుం దగ్గర పెట్టుకో— అన్నాడు ఎవరో ఒక ఇంగ్లీషువాడు.

మరి ఆ భామామణి తను కాపురం పుంజున్న ఇల్లుగిరియిన యుక్క రెల్లలయిన సర్దారిణిలా వుంటే.

నదరు నడుముకు చాంతాడు చుట్టికదా లాగవలె! ... పూర్ణ ఇంగ్లీష్ మాన్! సామెతలు పలికే ముందుగా సర్దారీటుల గొంచుము; లోకజ్ఞానము బడయుము — అనుకున్నాడు ముకుందం.

అందుకనే నవ్వుకున్నాడు.

ఇంకా వెలుతురుంది కాని ఎక్కడో కుయ్యాయని తోడేలు ఆరుపుల టీ వినిపించింది ముకుందానికి. బలం కొద్దీ ఆ బీర్ బాటర్ ని విసిరేశాడు. దూరంగా వెళ్లి 'ఫడ్' మన్న చప్పుడుతో పడింది ఆ బాటర్. ఆ చప్పుడుకు బెదరిన పావురాల జంట రెపరెపమంటూ లేచింది. జోలర్ ముకుందం ప్రాణిణ్యం చూసి కవి ముకుందానికి ముచ్చటేసింది.

గడ్డివీరద రుమాలు పరచి వెల్లకిలా పడుకున్నాడు ముకుందం.

ఆకాశం — అతడిని వంగి ముద్దు పెట్టుకోవడానికి యత్నిస్తున్న తల్లిలా కన్పించింది.

ఓరి వెరినాగన్నా — నువ్వేదో కళ అని, ఆరాధన అని, కవిత్యం అని, విజ్ఞానం అనీ బొంకుతుంటావే — చూడు — ఇటు చూడవోయ్ — బాగా చూడు — నీ కళ్లు అంటుంటావే, అని చాలేమో చూడు! చూచి చెప్పు ఏమంటావో దీన్ని — అందం అంటావా — ఆనందం అంటావా — అనుభూతి అంటావా — ఛంద్సంటావా — బ్యాంక్ వెర్సంటావా — నీవంటి గడ్డిపొచల మెదడులకు అందరేని మహావిచిత్రం అంటావా — ఏమంటావురా అబ్బీ — అని నిలవేసి అడుగుతున్నట్లుంది ఆకాశం. తల విదిలించు కుంటూ లేచిన ముకుందానికి హఠాత్తుగా — తానున్న చోటికీ — తనకు నలభై అడుగుల దూరంలోవున్న మట్టి బాటకు మధ్య, కాస్త ఎడంవైపుగా ఆ చెట్లవరుసమధ్యగా ఇద్దరు నిల్చున్నట్లు కనుపించారు.

ముకుందంలోని పత్తేదారు వెయ్యికళ్లతో పరికించసాగాడు.

వాళ్ళిద్దరూ మళ్ళీ కూచున్నారు. కష్టపడి చూశాడు ముకుందం. ఒక్క రన్నేట్లే కనుపించింది.

అదేవిటి, ఇండాక తాను సృష్టంగా ఇద్దరినిచూస్తే .. మరి కాసేపు తర్వాత వాళ్లు లేచి నిలబడ్డారు.

ఆ ... నే చెప్పలేదూ ... ఒక్కరు కాదయ్యా మహానాభావా, ఇద్దరూ — ఒకటి ప్లస్ ఒకటి — అని చెప్పలేమో — అని అతడు తాను చెప్పుకుంటున్న ముకుం

దానికి, ఆ ఇద్దరూ ఒక్కరు కావడం కనుపించింది.

ఓరి నీ తస్మాదియ్యా — అవేమీ దెయ్యాలూ భూతాలూ కావయ్యా స్వమీ. .... వాళ్ళిద్దరూ అదా మగా, అడం అండ్ ఓ వ్, ప్రకృతి పురుషుడూ, పుష్పమూ, భ్రమరమూ...వగైరా వగైరావోయ్ వాటుకవీ—అని చెప్పాడు అంతర్ముకుందుడు.

ఐస్! ఐస్! అనుకుని చూడకూడదనుకుంటూనే చాల జాగ్రత్తగా చూశాడు ముకుందం.

ఆ అబ్బాయీ అమ్మాయీ గాళంగా మళ్ళీ ఒక్కసారి కౌగలించుకుని ముద్దు పెట్టుకున్నారు.

ముకుందం పెదవులను ఆరడి నాలుక ముద్దు పెట్టుకొంది

చీకటి పదురూంది. వాళ్ళిద్దరూ నెమ్మదిగా అడుగులు వేశారు. మట్టి బాటను సమీపించారు.

కాని అరేరే ... ..

ఏమిటిది .... వాళ్లు మళ్ళీ వస్తున్నారే .... ఇటే వస్తున్నారేవిటి . కొంపదీసి దారి దోపిడి దొంగల జంట కాదుకద . అయితే బాబోయ్, తన్ను చితకపాడిచేయ గలరూ... కేకవేసినా పలకడానికి ఎవరూ లేరు. ఆ రిహార్సలు కూడా ఈ పాటికి అయ్యేపోయియుంటుంది.

అయినా ముకుందం ! నీకు సువ్యంత ప్రాధాన్యం ఎందు కిచ్చుకుంటావోయ్ .. నువ్వేమన్నా పెద్ద సినిమా స్టారునా లేక కోటివ్వరుడి ఒక్కగా నొక్క కొడుకునా, నిన్ను దొంగలు ఎత్తుకుపోయి ఏ యాభైవేలో ఇస్తేగాని వదలి పెట్టము — అని ప్రకటించడానికి! లేపోతే నీవీరద ఏమన్నా సవరత్నవిరమైన పరానా, దరాలూ వెలిగి పోతున్నాయో వాళ్లు దోచుకోవడానికి అందువలన ఓ ముకుందమా, భయపడకుమా—

వగైరా డైలాగుని తనలోంచే వింటున్న ముకుందానికి ఆ మసక చీటి వెలుతురుంటే, వాళ్ళిద్దరూ ఒకే చోట నిలబడ్డారు కాస్తేపుండి అటూఇటూ తచ్చాడ సాగారు.

అబ్బ! ఇదేదో కుర్రకారు ప్రణయంలాగుందిస్మీ ! ... ఆ అడకూతురు 'పద మధూ పద' అంటూంది కాబోలు, 'నిలు సుధా నిలు' అంటున్నాడు కాబోలు హీరో కుర్రవాడు. విడవలేక, విడవలేక మధనపడుతూ, బాధపడుతూ ఆ ప్రేమికులిద్దరూ—

అమృతాంజనం

వాడి శీఘ్రంగా నివారణ పొందండి

స్థానికంగా ఉండే బాదను నివారించుకోడానికి ఊరికే మందులు ఎందుకు పుచ్చుకుంటారు? నొప్పి ఉన్న చోటుమీద అమృతాంజన్ రాని అమోఘంగా శీఘ్రంగా నివారణను పొందండి. ఏ అపాయం లేకుండా కండరాల నొప్పిలకు, తల నొప్పికి, బెణుకులకు ఇంకా కీళ్ల నొప్పిలకు అమోఘంగా గుణమిచ్చే అమృతాంజన్ 10 రకాల ఔషధాలు చేరిన మందు. అమృతాంజన్ గుండెజలుబుకే కాక సాధారణ జలుబులకు కూడా మంచి మందు కొంచెంకొంచెమే ఉపయోగించవలసి ఉంటుంది కాబట్టి ఒక సిసా మీ కుటుంబాని కంతాకలిపి నెలల తరచి వాడండి.

అవసరానికి ఎప్పుడూ అమృతాంజన్ ఉంచుకోండి అమృతాంజన్ 70 ఏళ్ల ప్రసిద్ధిపొందిన నమ్మకమైన గృహఔషధం.

అమృతాంజన్ నొప్పులు జలుబుల నివారణకు 10 రకాల ఔషధాలు చేరిన మందు

అమృతాంజన్ రిమిడెర్,
మద్రాసు - తొణాయి - కలకత్తా - ఢిల్లీ

ఒరేయ్ ముకుందం! వెధవనివెధవా! వాళ్ళ గొడవేదో వాళ్ళ పడతారుగాని నువ్వలా అభ్యరా పాడూ లేకుండా అటూచూడ్డం ఏమిటోయ్ ... తప్పుకదా ... మళ్ళీ నలుగురి మధ్య పున్నప్పుడు — బుద్ధుడు అరవిందుడు — అంటూ కవితే కబ్బలు విప్పుతానే — ఒంటరిపాటున ఈ తుంటరి బుద్ధులే — అని లోపలి ముకుందం ఫోషిస్తుండగా —

—ఆ మల్కీ బాటకు అవతలివన్న పెట్రోలు బంకు తాలూకు నాలుగు రెక్క ఎనిమిది ఫోర్సెంట్ దీపాలు నెండిరడ్డిల్లా వెరిగిపోతూ పంచి పెడుతూన్న నకిలీ వెన్నల కడ్డంగా ఆ ప్రకృతి పురుషుల శాస్త్రీలు సిల్లులులై కనుపించాయి ముకుందాసికి.

—కళ్ళు కలిన పిల్లల వలె

—బెల్లం కొట్టిన రాళ్ళవలె

—తేలు కుట్టిన దొంగల వలె

వాళ్ళిద్దరూ అక్కడే నిలబడుతున్నారు, అక్కడే అటూ టూ తిరుగుతున్నారు.

ఎందుకు?

ఎందు కెందు కెందు కెందుకూ?

ముకుందం నెత్తిపీద ఎవరో చూచిచిట్టయింది.

అది చవటా! ఆరి ఒంకా! ఓరి జుడా! పోరి మూథా! .... వాళ్ళేదో వెతుకుకుంటున్నారోయ్... వెతుక్కుంటున్నారు... మరే, అనేసించుచున్నారు... గవే సింపుచు... నీ పిండాకూడింపుచు.....

వెళ్ళవోయ్ వెళ్ళు! వెళ్ళు, పాపం, ఆ మసక వెలుతురులో ఆ కుర్రకుంక లిద్దరూ ఏం వెతుక్కుంటున్నారో కనుక్కుని వాళ్ళకు కాస్త సాయంచేయి, ఫో!...!

సాయంకాలపు అనందామృతంలోని విషపు బొటా లాటి ఈ వెతుకులాటలు అంతంచేసి, వాళ్ళ పొగొట్టుకున్న దేవిటో చూసిపెడిదివా నీ వ్యాళ్ళి బ్రతుక్కి ఓ సంజాయిషీ దొరుకుతుంది . ఫో ఫో... ఫో... అని తరిమాడు ముకుందంలోని ముకుందం.

భయభయంగా, అయినా ఆదయ అభయంగా — ‘అబ్బా, వా కేవటి గురూ, నేను వాళ్ళ నువ్వురించడానికి మున్నే సిద్ధ పురుషుణ్ణి’ అనుకుంటూ — నెమ్మదిగా, నిబ్బరంగా సడిచి వచ్చి వారికో పడుగుల డూరాన నుండగా — మరొకరూ మరియూ అనరాకరూ సూచనగా ఓ దగ్గు దగ్గుడు ముకుందం.

ఆ దగ్గు తన పనిని నెరవేర్చింది.

వాళ్ళిద్దరూ అదిరిపడి టూ చూశారు. అతడిని చూసి వెలి ముహూలు వేశారు. ఆ ముహూలు చూచిన ముకుందం — బలి చక్రవర్తి నెత్తిమీదకు పాదమెత్తిన వామనుడిలా ఫీలయ్యాడు.

“మీ రేదో వెతుకుతున్నట్లున్నారు?” అన్నాడు — అది ప్రశ్న కాదన్నట్లు, అది ఏమయితేనేం నాకేమిటన్నట్లు అదేదో వాకు చెబితే నా బుజ్జి సాయనలాగా నే చూసి పెడతాగా అని వారిని బుజ్జిగిస్తున్నట్లు.

అదిరా ముకుందం.. వారెవ! నీ స్వరంలో ఎంత గ్రేస్ వుందోయ్ సవాబుల జీవితంలో లాగా, ఉర్దూ పాయిట్రీలో లాగా — మోసాలివో నవ్వులో లాగా — అంటూ ఏదో వాగుతున్నాడు ముకుందం లోపలి వ్యక్తి.

“అబ్బే! ఏమీ లేదండీ .. మా అవిడదీ చెవి దుద్దు పడిపోయిందండీ ... ” అని విధిలేక చెబుతున్నట్లుగా చెప్పాడు ఆ కుర్రవాడు.

సర్వజ్ఞుడివలె తల పంకించాడు ముకుందుడు.

ఇంకాస్త తికమకపడి, తబ్బిబ్బుపడి, ఎంగిలిమింగి దగ్గి చెప్పాడు ... “కాస్తేపు ఇక్కడ కూచున్నాము... లేచి, అదిగో, ఆ బంక్ దాక వెళ్ళేసరికి ఈమె కనుక్కుంది కుడిచేవి దుద్దు పడిపోయినట్లు..... అహటినుండీ వెతుకుతున్నాం కానీ.....” ఆ యువకుడి స్వరంలో జీర విని పించింది.

“అది ఆయన నాకు పుట్టిన రోజుకు కొనిపెట్టారండీ . నా ప్రాణంతో సమానంగా కూచుంటున్నా...” అంది ఆ యువతి, ఆ మామూలు మాటలలోకి తన బాధ నంతా పిండదానికి ‘యత్నిస్తున్నట్లు.

“క్షణక్షణానికి తగ్గిపోతున్న ఈ వెలుతురులో ఎట్లా కనపడుతుందీ ... ” అన్న ఆ మగాడి గొంతులో ఏడుపే వినిపించింది

అమె కళ్ళను చూద్దామని ప్రయత్నించిన ముకుందానికి — తన కోటు జేబులో ఎప్పుడూ వుండే పెన్సిలు లార్చి గుర్తు కొచ్చింది.

“ఆ ... మరే... ఇదిగోనండోయ్... నా దగ్గర లార్చి వుంది...” అని దానిని జేబునుండి తీసి అతడి చేతికిచ్చిన ముకుందం కొంత పెరిగాడు. లార్చి వెలుతురులో అమె కళ్ళు వంద లార్చిలవలె వెలగడం చూచిన ముకుందం మరి కాస్త పెరిగాడు.

చాల దాంక్షండీ!" అని అతడు టార్చి నీటూ అటూ తిప్పుతూ వెతకసాగాడు, అతడి వెంటనే ఆమె కూడా తిరగసాగింది.

చెప్పవోయ్ చెప్పు, ఇందాక వాళ్ళిద్దరూ గాఢంగా కౌగలించుకున్నప్పుడు నువ్వు చూడలేదూ. ... ఇదిగో ఎడమ వైపు ఈ పొది ప్రక్కనేగా - అప్పుడా అబ్బాయి ఒడిలోకి ఈ అమ్మాయి వారిపోతే అతడామెను ముద్దుపెట్టుకోవడాని కళ్ళు పొంచుకున్నా చేసుకు చూడలేదూ? ఆ జన్మని లేవదీస్తే ఆమె బుగ్గలను రెండు చేతుల మధ్య పట్టుకుని ఆ అబ్బాయి అమెను తనవైపు లాక్కోవడాన్ని ఒళ్లంతా బెనాటలర్నిగా చేసుకుని చూడలేదూ ... మరయితే అప్పుడా, అదిగో ఆ కానుక చెట్టుందే దాని కివతల, ఇదిగో ఈ సెడ దగ్గరే ఎక్కడో పడివుందాలి ఆ అమ్మాయి దుడ్డు ఆ చోటు విడిచి లేచి వెళ్ళిన వాళ్ళు, తాను కూర్చున్న చోటును గుర్తించలేక అటు ప్రక్కగా వెతుకుతున్నారు అటుకాదు అటు, అని చెప్పు. ... లేకపోతే నువ్వు చూడు. ...

తన లోపలి వాడితో 'సెలెక్ట్ ఫ్లీట్' అని చెప్పి తుచ్చట్లుగా ముకుందం ఓ చుక్క దగ్గి, - "ఆ టార్చి నిటు తెండి, వాకంటి కేసునా కనడదులుందేమో చూద్దాం" - అని, మరి కాస్త పెరిగినవాడై, టార్చిదరుడై రంగం లోకి దిగాడు ముకుందం. వెనువెంటనే ఆ పొద ప్రక్కగా రైలువేసి ఆ దుడ్డుని కనిపెడితే, వాళ్ళిద్దరి ఏకాంతాన్ని చాటుగా పొంచి చూసిన తన దొంగతనం బయటపడుతుందేమోనని, కాస్తే కావాలని కీలకస్థానాన్ని అటూ అటూ టార్చి వెలుతురుని ప్రసరింపచేసి - 'చాల్సేవోయ్ నాటకం... రెండు నిమిషాల బుంది, చాల్సే' అని లోపలి డైరెక్టరువారు ఒదేళించగానే - హఠాత్తుగా ఆ పొద ప్రక్కగా గడిరేకుండావున్న చోటుని తన చేతి దీపపు వెలుతురుకు సరగా చేస్తూ - ఆ వెలుతురులో, తాను ఏదురు చూచినట్లు మిలమిలమని మెరిసిన ఆ చిన్నరాయి లాంటి దానిని రదేకంగా సాక్షాత్తు భగవంతుడిలా చూస్తూ - "అదిగో, మీ దుడ్డు -" అన్నాడు.

బారా బాలగోపాలా భట్టి! - అన్నాడు ఆసలు ముకుందం.

ఒక్క ఊపుతో గద్దలా ఎగిరివెళ్ళి, వంగి, ఆ రవ్వల దుడ్డుని చేత్తో తిసుకున్నాడు ఆ యువకుడు.

"ఏ నిజం - గామండీ - మీరాని రుట్టా... ఏమీ మండిరు .." అంటూ వాళ్ళిద్దరూ కలిసి ఒక్కసారిగా ఆనందంతో నిండిపోయి తనకు కృతజ్ఞతలు చెప్పుతుండడం కలగాపులగంగా వినపడుతుండగా - నిష్కామ యోగిలా తల అడిస్తూ ఆ నలభై అడుగులను దాటి వచ్చాడు ముకుందం అతడి వెంట జంటకవుల్లా కృతజ్ఞతల కవితలు గానం చేస్తూ వచ్చి రాదంపతులు...

అటు మధురా రోడ్ మీది దీపాల వెలుగు, అటు పెట్రోలుబంక్ బాసతు వెన్నెల కాక ఏదో, మరేదో దివ్య తేజంతో మెరిసిపోతున్న ముకుందపు వడనాన్ని చూచి ఆ అమ్మయ్యా అబ్బాయి ఓ నిమిషం అలా నిలబడి పోయారు.

"హూకిం త ఎనలేని సాయంచేసిన మీరెవరో మాకు చెప్పరూ -" అని అడిగా డా యువకుడు.

ఒక వైపు ... అబ్బే, అదెందుకురెండి అన్నట్లు మొహంపెడుతూనే ..... "నాపేరు బి. జి. ముకుందం - అండీ" అని చెప్పుకున్నాడు బాలగోపాల ముకుందం.

నాటకాలపక్షి అయిన అవధుచు నొసలుముడుచుకుంది ఒక క్షణం; మరుక్షణం ఉన్నట్లుండి అరిచినంత పని చేసింది - "ఏమన్నారూ, బి. జి. ముకుందమా.... అంటే బాలగోపాల ముకుందం కాదుకద, లాస్టియర్ 'శివలీల' లోని ఆ అద్భుతమైన పాటల్ని రాసిన ముకుందం కాదు గద ...."

అవునమ్మా - వాడే మీరు - పాంచకడీ దేవుడు - ముకుందాంతర్గత ముకుందుడు - అన్నట్లుగా మిలియన్ డాలర్ల దరహాసాన్ని మొహంమీద పెర్గించి, తల ఊచిన ముకుందం ఇంకా ఇంకా పెరిగి మేఘాలను దాటాడు.

కలయో - వైష్ణవమాయయో - ఫలీమిస్త్రి ఫోటోగ్రఫీయో -! ఏకంగా - సజీవంగా - ప్రత్యక్షంగా ఒకానొక రచయితను కలుసుకోవడమే!! అందులోనూ ఆ అతిలోక పురుషుడు, తనకు ప్రయోల్లిప్రియమైన రవ్వల దుడ్డుని వెలికి ఇచ్చి నాలుగిడుగుల దూరాన నిల్చుని వుండడమే!! .... ఏమి తన అదృష్టం! ఆ అమ్మాయి ఉల్లాసం సట్టరేక ముకుందం దగ్గరగా వచ్చి నిల్చుని అతడి కంటిమీద చేయి వేసింది.

జాలిగా, లీలగా, హేలగా, ఒరిజనల్ ముకుందు డిలా — తన కానుకుని నిల్పునిస్తున్న ఆ తనిగిని చూచిన ముకుందం చూపు అరక్షణంలో బెదరి, చెదరి, అడుగు దూరాన నిలబడివున్న ఆ అబ్బాయిపైకి, అతడి జబ్బు పైకి జరిగింది.

‘పాదపు ఆరడుగులు

జబ్బు పరిధి కనీసం ఏడుహారంగుళాలు’ అన్నాడు మెదడులోని టెయ్లర్.

చటుక్కున ఆ అమ్మాయికి దూరంగా తొలిగాడు ముకుందం.

కాని ఆమె కళ్లలోని ఆశ్చర్యమూ, ఆరాధనా భావమూ ఆవలయినా తగ్గలేదు

అతడు ఏదో ఎంతవంతపడి జేబులలోకి చేతులు పోనిచ్చి, వాటిని బయటకు తీసి, దోసిలినిండా పదులూ ఐదులుగా ఏవేవో రూపాయల నోట్లను తీసుకుని “అయ్యా — ఇదేమి అసభ్యత అని ఏనగించుకోకండి .” మీరు నిజంగా మా కెంతటి సాయం చేశారో చెప్పలేము మేము..... మీ బుణాన్ని ఎట్లా తీర్చుకోవాలో తెలియడం లేదు..... మీరిందులో మీ ఇష్టం ఎచ్చినన్ని చినుకుంటే మా మనసుకు తృప్తి - ” అంటూ ఎరమేశ్వరుడి సాదర విందాల వద్ద ప్రతమూ తోయిమూ వుంచిన భక్తుడిలా నిలబడ్డాడు.

ఆ భక్తుడితో — “అబ్బే, దబ్బేందుకండి నాకు! ఇట్సార్ రైట్!” అన్న ముకుందం ఇంతగా, ఇంతింతగా పెరగగా అతడి తలతో నక్షత్రాలు ఆడుకున్నాయి.

ఆ విరాట్పురుషుడి ఎదుట చిన్న పురుగుల్లా ఫీలయిన ఆ దంపతు లిద్దరూ మళ్ళీ కాస్తేపు కృతజ్ఞతలు

చెప్పి, చెప్పి, మళ్ళీ ఓసారి చెప్పి, అఖరుసారి చెప్పి — చివరకు — అతడినుండి నెలపు లీసుకుని వెమ్మదిగా నడిచి వదులా రోడ్డుమీదకు వెళ్ళిపోయారు.

తన శరీరమూ, మనసూ భరించలేనంత ఓదాత్త భావాన్ని, సాకాల్తూ లోక కల్యాణానికై అవతరించిన భగవానుడు తానన్న నిండుదనాన్ని, అణిచి పెట్టుకోలేని ముకుందం నడవలేక నడిచి, గడ్డిలోకి నడిచి కూచున్నాడు.

వాళ్ళిద్దరూ అదిగో, ఫూర్ కీవర్స్, నిలబడినవ్వారు. టాక్సీని కాబోలు పిలుస్తున్నట్లున్నారు ..

అయిదారు నిమిషాలు గడిచాయి.

అంత ఓదాత్తభావమూ కర్మారంలా వెలిగి, అరిపోగా, అంతటి నిండుదనమూ నిలకడలేక ఒలికిపోగా .. ముకుందం అనే మనిషికి దాహం వేస్తున్నట్లు అనిపించింది

జేబులు తడుముకుంటే, బీర్ బాటిలు ఇందాకే పారేసిన షయం గుర్తుకొచ్చింది. జేబులన్నీ వెతకగా వెతకగా వెరసి అర్తరూపాయ కూడా పోగవలేదు.

ఓరి జడ్డి వెధవా! ఇందాక అట్లా పోజులకు పోకుండా, ఇంచక్కా ఓ అయిదు రూపాయలనోటు పుచ్చుకుని వుంటే ఓ బాటిలు బీర్ కు ఎనికి వచ్చేది కదరా —” అని తోపలి వాడన్న మాటకు తల వూచిన ముకుందం

— శామున తరిగి

— నక్షత్రాలనుండి విరిగి

— మట్టి మీద కొరిగి

వంకరగా, టింకరగా, అసహ్యంగా ప్రాకసాగాడు నత్తగుల్లలా.

“సర్వేగుణాః కాంచన మాశ్రయంతి”

శ్రీ వి. సి. బాలకృష్ణశర్మ

[శ్రీ వి. సి. బాలకృష్ణశర్మగారి ఈ వ్యాసము మాకు చేరిన అనంతరం బంగారం వ్యవహారానికి సంబంధించి కొన్ని సూర్యులు జరిగాయి. అమెరికాలో డాలరుకు బంగారం మదుపు తొలగించారు. 1968 మార్చి 16, 17 తేదీలలో అమెరికా, బ్రిటన్, పశ్చిమజర్మనీ, హాలండు, బెల్జియం, ఇటలీ, స్విట్జర్లాండుల కేంద్ర బ్యాంకుల అధికారులు వాషింగ్టన్ లో సమావేశమై కొన్ని ముఖ్యమైన నిర్ణయాలు చేశారు. ఆ నిర్ణయాల ప్రకారం బంగారానికి గెండు రకాల ధరలు, రెండురకాల మార్కెట్టు ఏర్పడుతున్నాయి అధికారికంగా బంగారం ధర ఔన్సు ఒకటికి 35 డాలర్లుగానే వుంటుంది. కాని విడిమార్కెట్టులో సరఫరా గిరాకీలనుబట్టి బంగారం ధర బంగారానికి నిర్ణయం అవుతూవుంటుంది. అమెరికా వారు తమ బంగారాన్ని ప్రైవేటు మార్కెట్టుకు వదలరు. ప్రైవేటు మార్కెట్టులో బంగారం కొనరు. పోతే విదేశీద్రవ్యాధికారసంస్థలకు బంగారాన్ని అమ్ముతారు. వారి దగ్గర కొంటారు. ఈ బేరాలు ఔన్సు 1కి 35 డాలర్ల ధరచొప్పున సాగుతాయి అంతర్జాతీయ వ్యాపారపు లావా దేవీలపరిష్కార సందర్భంగాను, ఇతర ఆర్థిక వ్యవహార పరిష్కార సందర్భంగాను ఇది జరుగుతుంది. శ్రీ శర్మగారి వ్యాసం ఈ నిర్ణయాలు జరక్కముందు వ్రాసింది. ఈ నిర్ణయాలు, వీనియొక్క పరిణామాలు ఈ వ్యాసంలో లేవు అయినా, బంగారము, దానికి సంబంధించిన వివిధసమస్యలు, ఈ నిర్ణయాలు జరగడానికి ముందు వున్నవరకు ఈ వ్యాసంలో ఖుణ్ణంగా చర్చించబడినాయి పాఠకులు తెలుసుకొనదగిన విషయాలు అనేకం ఈ వ్యాసంలోవున్నాయి. కనుక ఈ వ్యాసాన్ని యథాతథంగా ప్రకటిస్తున్నాము. --సం.]

పోయిన డిసెంబరు నెల ఆరో తేదీన వచ్చిన ఒక వార్త. అనాడు సూర్యోదయానికిపూర్వం, చెక్క చెదరిని టెక్సాస్, భారతీయ కన్టెయ్స్ అధికారుల ఒక నౌకను వెంట బట్టి, లరేబియానము లోలో చివరకు వట్టుకొని, దానిలో పారిపోతున్న నదిమీది నావికుల్ని నౌకలో వున్న సుమారు రు 40 లక్షల విలువగల దొంగవాణా సరుకునూ స్వా.సం చెసుకున్నారట! ఆ సరుకులో సుమారు రు 29 లక్షల విలువగల 16,000 తులాల బంగారంకూడా ఉండటం! ఈరకం జనానికి ప్రాణాలకంటెకూడా బంగారమే తీసి ఇట్లా దొంగతనంగా ఎంత బంగారం రవాణా అవుతున్నదీ ఎవ్వరూ చెప్పించగ చెప్పలేరు. కాని లెక్కపెట్టడం వట్టుబడులూన్న బంగారాన్నిమాత్రం లెక్కవేసి ఆర్థికమంత్రి పార్లమెంటులో ఎప్పుడైనా వివరించడం కద్దు. గత ఆర్థిక సంవత్సరంలో సుమారు 2000 కిలోగ్రాములకు పైగా దొంగబంగారం స్వాగతం చెసుకున్నారని అట్లాంటి ఒక సమాధానంవల్ల తెలుస్తూంది సుమారు పదేళ్లక్రిందట సోవెట్ మార్కెట్స్ సందర్శించారు ఒక అంచనావేసి, ఏడదికి రు. 30, 40 కొట్ల విలువగల బంగారం దొంగతనంగా రవాణా అవుతుందని తెల్పారు. ఆ అంచనా అవాటి ధరలప్రకారం వేసింది.

ఇటీవల ఈ స్వర్ణత్పన్న మరీ ఎక్కువైపోయి కన బడుతుంది ఏకటి బజార్లలో ఏదో వస్తువులకూ, దొంగ రవాణా బంగారానికి ఎక్కువ షేషణ అందించడానికి కారణాలు చాలా ఉన్నాయి. ముఖ్యమైన టేమంటే, కొందరి దగ్గర లెక్కలు చూపడానికి వీలులేని ధనం పెరుకొని ఉండిపోవడమే. ఆ ధనాన్ని ప్రకటించడానికి వీలులేక, దాచడానికి అవకాశంలేక, ఎవ్వడూ పట్టుకోతామోనని దిన దినగడంగా బలరడంకంటే, ఏదో ఒక ఖరీదైన వస్తువునో, అసలు బంగారాన్నో కనెయ్యడం కోసం ఆ గుప్తధనికులు కంటాలు పడుతూ ఉంటారు. బంగారంవల్ల భారతీయుల భావాలు వివరించవలసివ పనిలేదు. బంగారపు కంట్రోలు ఎంతవరకు విజయవంతమైనదీ అందరికీ తెలిసి దే బంగారపు దొంగ్లు ప్రవేశపెట్టినప్పుడు యావ ద్వారతదేశం కలిసి సుమారు రు 12 కోట్ల విలువగల బొండ్లకంటే ఎక్కువ కొనడానికి సాహసించలేదు, ఈనాటి ధరల ప్రకారం చూస్తే, ఒక్క ఏడాదిలోవే సుమారు రు 50 కోట్ల విలువగల బంగారం దొంగతనంగా సమస్తాన్నట్లు కన బడుతుంది. దేంతలో ఎంత బంగారంవచ్చా, దేశానికి అవసర మైన పనులకు పనికిరాకుండా పోవడం ఈ దేశానికి పట్టిన దౌర్భాగ్యంలో ఒకటి.

నగల పిచ్చితో పడిన స్త్రీలకు స్వర్ణదాహం తీరకపోవడం సహజమే. అట్లాగే లోకంలో కొందరు స్త్రీసమూలుకూడా సిద్ధం కావడం ఉండవచ్చు. వ్యక్తులకున్న స్వర్ణదాహం వంటిదే దేశాలకుకూడా పట్టడం ఈనాడు చాలా విపరీతంగా కనబడుతుంది. ఈ సువర్ణదాహం ఈనాటిది కాదు. చరిత్రలో కూడా పాతుకు పోయిన అంశం. ఇప్పుడు ప్రపంచంలో మహాసంపన్నాలుగా ఉన్న దేశాలు చాలావరకూ ఆ విధంగా బలాన్ని పుంజుకున్నవే ఒక దాన్ని ఒకటి నిందించుకుంటూ అన్నిదేశాలూ దొడ్డిదారిని బంగారాన్ని చేరవేసుకున్నవే. అ కార్యక్రమం నిర్విఘటంగా విచారేళ్ళ పాటు సాగిన అరవాణవే స్వర్ణప్రమాణానికి తిరోగతాల్పడం జరిగింది. అ రోజుల్లో దొరికినంత బంగారాన్ని జాగ్రత్తగా నొక్కిపట్టి, పట్టికదాన్ని బయటకు పోకుండా కట్టుదిట్టాలు చేసుకొని కూర్చున్న దేశాలే ఈనాడు సర్వవిధాల ఉత్కృష్టంగా ఉన్నాయి.

‘సర్వేగుణాః కాంచన మృశయంతి’ అన్నారు ఏనాడో భారతదేశంలో. కాని ఆ వాక్యంలో కాంచన శబ్దానికి కేవలం బంగారమే అని అర్థం చెప్పకూడదు. కాంచనమంటే ధన మన్న మాట. అమాట పుట్టినవాడు చెలామణి అవుతూన్న ధనం బంగారమే. అందుచేత ఆనాడు కాంచనశబ్దాన్ని ఏవిధంగా వివరించినా ఘరవాలేకపోయింది. కాని యిప్పుడు పరిస్థితులు నేడు. బంగారం కఱవైపోయిన కారణంవల్ల సర్వసామాగిని దత్తుల్యంగా మారు కోవలసిన గది పట్టింది. శేరు బియ్యం, కీలో కందిపప్పు, తులం పంచదార, చివరకు సీసా కరసనాయిలు కూడా బంగారం కంటే భేదంగా దాచుకోవలసిన రోజులు ధనానికి దర్శితమైన సహజమైన విలువ (Intrinsic Value) అనవరం లేదని గమించిన నాగరిక ప్రపంచంలో మనం నివసిస్తున్నాం. ఇది మానవ జాతి నేర్చుకున్న పాఠాల్లో ఉత్తమశ్రేణికి చెందినది. ధనాన్ని సృష్టించడం భగవంతుని ఏకైక అధికారం కాదని గుర్తించి, మనిషి తనకు కావలసిన విధంగా ధనాన్ని రూపొందిస్తున్నాడు. ప్రభుత్వం సుస్థిరమైన నమ్మకగణిగా ఉంటే ఆ ప్రభుత్వామోదం పొందిన ద్రవ్యం కూడా నమ్మకగలదే అని చెబుతున్నాం. కాగితపుముక్కలైనా, అల్పామినియం ముక్కలైనా ప్రభుత్వంవారు ధనసామం దిద్దగావే, దానికి బంగారాన్ని కూడా కొనగలిగిన శక్తి వస్తుంది.

ఒక వ్యక్తి బంగారాన్ని మూట గట్టుకుని కూర్చుంటే అతణ్ణి గూర్చి ఎంతగా చెప్పకుని అపహాస్యం చేస్తూ ఉంటారు. ఈనాడైతే, అల్లాంటివాడు ఏదో కొంత దేశోద్యోహం కూడా చేస్తున్నట్టు అరగాడి పరోక్షంలో భావించడంకూడాకదు. కాని అతని సమక్షంలో జపం అతనికి అమిత గౌరవ మివ్వడం, అతడు కళ్ళెర్రాజేస్తే గడగడ లాడడం కూడా మామూలే. వ్యక్తికి సంబంధించినంతవరకూ బంగారం కేవలం మోజు తీర్చేదే. కాకపోతే అవసరానికి అందుబాటుగా ఉండే ధనఖండం కూడా కాదు. కాని ఒక దేశం బంగారాన్ని ముస్తగా నిలబడేసి కుప్ప చేసుకుని కూర్చుంటే, దానికి ఇతర దేశాలు వంగివంగి సలాములు చెప్పువలసి ఉంటుంది. ఈనాడు అమెరికాకు ప్రపంచంలో

ఉన్న దేశాలన్నీ అవరిస్తూన్న సిపింగ్ టాడరణమాట కొంతవరకూ ఆ బాసయవే అని చెప్పవచ్చు. ఆ గౌరవం (ప్రాస్) దేశానికి కంటకంగా ఉండి, ఎల గైనా అమెరికన్ డాలరుకు బలిపివున్న పెద్దరికాన్ని తగ్గించింది యత్నం చేస్తూంది. ఏనాటికైనా ఇది గడ్డుసమస్యగా లేని పెద్ద రాధాంతం! కావలసిందేమో! సువర్ణభక్తుల పెచ్చెయ్యి స్థిరపడే బంగారం లేని దేశాలు కేవలం పనికిమాలిన దేశాలుగా ఎరిగబడబడే ముప్పు తప్పదు.

ఒకానొకనాడు ప్రపంచ ద్రవ్య చరిత్రలో బంగారం ఏకచ్ఛతాధిపత్యం కలిగి ఉండేది. అదే స్వర్ణప్రమాణం (Gold Standard) అనుతో ఉన్నవారం. కొన్నాళ్ళ ప్రమాణ దేశాన్నింటితోనూ బంగారనాణేలే చెలామణి అయ్యేది. కాని పందొమ్మిది వందల ముఖ్యయోగ సంవత్సరం ప్రారంభంలో సుమారు అన్నిదేశాలూ ఒకదాని రరవాత ఒకటిగా స్వర్ణ ప్రమాణానికి ఒక సమస్కారంచేసి నిడివిపెట్టువలసి వచ్చింది. ఏదేశాని కదేం తమ అంతరంగిక ఆర్థిక విధానంచేత స్వర్ణ ప్రమాణానికి దాస్యం చేయించలేక పోవడమే దానికి కారణం. కాని మళ్ళీ ఈనాడు ప్రాస్, స్వర్ణప్రమాణం తిరిగి ప్రవేశ పెట్టాలని ఏవాగతతో కృషి చేస్తూంది.

ఇప్పుడు ప్రపంచంలో స్వర్ణప్రమాణ వడలి లేక పోయినా, బంగారమే నిజమైన అంతర్జాతీయ ద్రవ్యం అదే శుభం ఎట్లాంటి కాగితపు ముక్కలు ద్రవ్యరూపంగా ఉన్నా, గిడ్డో వ్యవారాల్లో ఒక్క బంగారమే నిరాపూటంగా చెలామణి అవుతుంది. అంతర్జాతీయ బుణాలు కట్టుకడసలు బంగారంతోనే తీరాలి. ఏదేశమైనా బంగారానికి బదులుగా ఇతర పదార్థాలను స్వీకరించడానికి అంగీకరిస్తే మంచిదే; లేదా కొన్నాళ్ళు గడు విచ్చి, తీర్చవలసిన వాకీని అపగగా మంజూరుచేస్తే సరవాలేదు. కాని ఏవిధమైన ఇతర ఏర్పాట్లూ లేకపోలే. కిరిగా బంగారన్నే కక్కవలసి ఉంటుంది. ఈ ఏకత్వంవల్లనే బదులదేశాలు బాకీలుచడి, భవిష్యత్తుమీద భారం చేసుకుని బ్రతుకుతున్నాయి. బంగారానికి అత్యున్నతస్థాయి ఉండాలనా లేదా అనేది నిమగ్న కాదు ఆ విషయంలో సీరయం చెయ్యగల సమర్థత ఎవ్వరికీ లేదు. దాన్ని చర్చించి లాభంలేదు బంగారానికి ఆ స్థానం అనాది నుండి ఉన్నదే సొమ్మంటే పోయేదికాదు. కాని ఆ స్థాయి మీదనే ప్రపంచ వ్యాపారమంతా ఆధారపడాలా లేదా అనేది వివాదించ దగిన విషయం. బంగారం కాకపోతే ఇంకేదైనా పదార్థం ఈ వ్యవహారంకు ఆధారంగా ఉండాలిగద! తత్తుల్యమైన ద్రవ్య ఏ ఇతర ద్రవ్యానికైనా రవాంటే, దానికి బంగారపు సడకట్టు కావాలి—అంటే ఆ ద్రవ్యంతో బంగారాన్ని ఎంత కాకంస్తే అంత కొనడానికి తగిన అవకాశం ఉండాలి. అట్లాంటి ద్రవ్యాన్ని చెలామణి చేసేదేం నిరాపూటంటా బంగారాన్ని తద్రవ్యానికి అమ్ముతూ ఉండాలి. తన ద్రవ్యానికి బంగారానికి లేదా ఏమీ లేదని నిరూపిస్తూ పుండాల్సి. అట్లా చెయ్యగల దేశం ప్రస్తుతం ప్రపంచంలో ఒక్క అమెరికా మాత్రమే. ఎవరైనా డాలర్లు

జాగ్రత్త చేసుకుంటే చాలు; వాళ్ళకు బంగారం నిధి ఉన్నట్టే ఎంచుకొరానన్నానాసరే, ఒకటన్న కత్తిలేని బంగారం 35 డాలర్లు రేటున వివరైవా కొనవచ్చు; అమ్మవచ్చు ఇది 1934 సంవత్సరంలో అధ్యక్షుడు రూజువెల్ట్ ప్రవేశపెట్టిన రేటు దీన్నే వేటికూడా అమెరికా నిలబెట్టి నిర్వహిస్తూంది ఈ రేటున బంగారాన్ని విక్రయించలేనిస్థితి అమెరికాలో ఏర్పడితే అమెరికన్ డాలరు కాళ్ళ పాదపంపి వస్తుందన్నమాట. అలాదు డాలరు విలువ లగ్గించవలసి వస్తుంది ఇంకా పహదం పెచ్చితే, బంగారం అమ్మడానికి స్వస్తి చెప్పవలసి వస్తుంది ఆ ముహూర్తంకోసం చెయ్యవలసిన సన్నాహాలన్నింటినీ (ఫ్రాన్సు నిర్విరామంగా కొనసాగిస్తూంది డాలరుకు చేదోడు వాదోడుగా ఉన్న బ్రిటిష్ పొందు గత 1967 నవంబరు 19 వ తేదీన ప్రపంచ ద్రవ్యంగా నిలబడలేక, విలువ తగ్గించుకుంది అసలే (ఫ్రాన్సు తన చేతికందిన పతి డాలరునూ పతి పొందునూ బంగారంలోకి మార్చుకునే కార్యక్రమంలో ఉంది. ఈ సందర్భంలో బ్రిటిష్ పొందు విలువ తగ్గిసరికి అన్నిదేశాలూ బంగారాన్ని కొరడం ఎక్కువ చేశాయి ఎప్పుడు హఠాత్తుగా ఏదోదానికి అధికారీతాగ విలువ పడిపోతుందో అనే లలబడి కలిగింది ఆయా దేశాల ద్రవ్యాలకు బదులు అసలు బంగారమే ఉంటే లాభంకదా. అనే అభిప్రాయం ప్రబలింది ఒకేఒక్క రోజున, గత నవంబరు 22 వ తేదీన, 105 బిలియనుల డాలర్ల బంగారం చెల్లుమారినదట. ఒకబిలియను అంటే యొక్క మిలియనులు కేవలం లండన్లోనే 30 టన్నుల బంగారం స్వర్ణ విపర్యయం పొందిందట !

ఎన్నిజరిగినా, ఈ పోటీలో అమెరికా ఓడిపోయే అవకాశం కనబడదు. పెసిడెంట్ జాన్సన్ సదేవుడే ఈ విషయాన్ని గూర్చి, వెనుకటి అధ్యక్షుడు కెర్రీ లడుగుజాడల్లానే, పస్తా విస్తూ, డాలరు విలువను ని దిస్తి తీరుతామని ప్రకటించడం జరిగింది అన్నిరంగాల్లోలాగే స్వర్ణరంగంలో కూడా అమెరికాదే అధిపత్యం 1949 లో 2477 బిలియన్ల డాలర్ల విలువగల బంగారం అమెరికాలో నిలువతో ఉండేది ప్రమేసీ ఈ సువర్ణ నిధి క్షీణించడం మొదలైంది పశ్చిమ యూరప్ దేశాల చర్యలూ, అమెరికా అవలంబించిన లంచర్లతీయ విధానాలూ, అన్నీ కలసి 1960 సంవత్సరానికి సుమారు 1850 బిలియన్ల డాలర్లవరకూ ఆ నిధి దిగజారిపోయింది వెంటనే అమెరికా ప్రభుత్వం కొంతవంకూ కంగారుపడి, (పతినెలా ఈ నిధి ఎంత ఎరకూ దిగిపోతుందో గమనిస్తూ ఆ తగ్గుదలను అరికట్టే విధానాలను రూపొందించడం మొదలు పెట్టింది. కానీ తరువాత మరి నాలుగేళ్ళలోనే అమెరికన్ బంగారపు విలువ 1510 బిలియను డాలర్లకు వచ్చింది. 1967 ప్రారంభంలో 13 బిలియన్ల మేరకు పడిపోయింది పంచత్సరాంతానికి 12 బిలియన్ల పైవా విశ్చయంగా వచ్చి ఉంటుంది సన్నపటికీ ఇది ప్రపంచ స్వర్ణనిధిలో ఇంకా మహత్తరమై, దే అని అంచనా.

అమెరికాలో బంగారాన్ని మూడు విధాలుగా భద్రపరుస్తారు.

1 టంకాం నిధి - దేశంలో వ్యాప్తం చెయ్యబడే ద్రవ్యానికి అంచగా 25 శాతం ఎరకూ బంగారం ఉండాలి. చట్టసవారం కరెన్సీలో నాలుగోవంతు విలువగల బంగారం సరిపోయి నప్పటికీ, ఎప్పుడు చూచినా అంతకంటే ఎక్కువగానే ఆధారనిధి అమర్చి ఉంచడం పరిపాటి 1965 లో ఆ నిధి సుమారు 386 శాతం వరకూ ఉంది. ఇట్లా అధికంగా ఉంచడానికి కారణం కూడా ఉంది ప్రపంచవ్యాప్తం చెలామణీలో అదరంగా ప్రవేశపెట్టే ద్రవ్యం సుమారు 250 మిలియన్ల డాలర్లుంటుంది తదిరుకూలంగా స్వర్ణనిధి పెరగవలసి వుంటుంది కానీ దేశంలో అదనంగా బంగారం ప్రవేశించడం కంటే దేశాన్ని విడిచివెళ్ళడమే ఎక్కువగా ఉంది 1945 ఎరకూ కరెన్సీకి ఆధారంగా ఉంచవలసిన స్వర్ణనిధి 40 శాతం ఉండాలని ఒకనిబంధన ఉండేది లప్పడు అమెరికన్ బాంగ్లెరు ఒకక్రొత్త శాసనంచేస్తూ ఆ నిధి 25 శాతం వరకూ ఉంటే చాలునని నిర యం చేసింది. ఇప్పుడు కూడా అవసరమైతే కొన్నాళ్ళ తాత్కాలికంగా ఈ ఆధారనిధి 25% కంటే తక్కువగా ఉంచడానికి బాంగ్లెసుకు అధికారం ఉంది. అసలు పూర్తిగా తొలగించమని ఇటీవల జనవరి 18 వ తేదీన పెసిడెంట్ జాన్సన్ బాంగ్లెసును కోరినట్లు వార్త. మన దేశానికి ఇట్లాంటి గొడవలేదు ఎంత ద్రవ్యాన్ని చెలామణీలో ప్రవేశ పెట్టినా, మొత్తం రు 115 కోట్లు విలువగల బంగారం వుంటే సరిపోతుంది అమెరికాలో మాత్రం కరెన్సీకి స్వర్ణ నిధికి ఒక సంబంధం ఏర్పాటు చేయబడి ఉంది సుమారు 40, 50 వేల మిలియను డాలర్ల కరెన్సీ చెలామణీలో ఉంది గనక 10, 12 వేల మిలియను డాలర్ల నిలువగల బంగారం నిలువతో ఉండాలి అవసరమైతే ఆ నిధిని డాలరు విలువను సంచెట్టడానికి ఉపయోగించే అవకాశంన్నా, అంతకంటే ఎక్కువ విలువగల బంగారాన్ని నిలువతో ఉంచడమే అచరణలో ఉండేది కానీ భవిష్యత్తులో ఈ పద్ధతి సాగదు

2 విదేశ వ్యవహార నిధి :- ఇది నిత్యావసరాలకు కావాలి గలక న్యాయాయుక్తో ఫెడరల్ రిజర్వ్ బ్యాంకులో ఉంటుంది

3 మూల నిధి - ఇది సామాన్యంగా బయటకు తెలియదు. దీన్ని చాలా కట్టుదిట్టంగా వాక్స్ కోట (Fort Knox) లో భద్రంగా వుంచతారు అది ఎంత రహస్యంగా వుంటుందంటే లక్కడ ఏది ఎక్కడ ఉంటుందో తెలిసిన వాళ్లెవరో, ఆ భోగట్టా కూడా తెలిసివాళ్ళు బయట పడరు. వాక్స్ కోట (Fort Knox) కెంటకీలో ఆలిఫురీ పర్వత పంక్తుల పాదచ్ఛాయల్లో బిస్మిటడమయిన ఏర్పాట్లతో కట్టించారట బాంబులు బ్రదర్లు చెయ్యలేని గోట మధ్య ఆ కోట అహారాతం విద్యుత్కాంతి ప్రసారంలో ముగిసి లేమతూ ఉంటుంది యను బయటంటే కైనికులు హమేషా కావలా కాస్తూ ఉంటారు. సుమారు ఎది లడుగుల ఎత్తు ప్రవాకిగోడ దానికి విద్యు

ర్యక్తి కూడా ఎక్కించారట లోపలకు వెళ్లడానికి ఒక వంతెన వుంటుంది కాని అది ఎప్పుడూ బహుస్థాయిలో ఉంటుంది. దాన్ని ఉపయోగపడే స్థితిలో పెట్టాలంటే కోట లోపల ఉన్న వాళ్ళకే సాధ్యమవుతుంది. ఎవరయినా సమీపిస్తే తనంతట తానే హెచ్చరిక బెల్ (అటోమేటిక్) సిగ్నల్ విధానం అమర్చబడిఉంది. బయటి గోడలు రెండడుగుల మందంతో గ్రానైట్ తో తయారు చెయ్యబడ్డాయి వాటి మధ్య బాగా గట్టి పరచబడ్డ ఉక్కు వంటి కఠిన సదృశమైన కాంక్రీట్ అమర్చబడి ఉంది. వాని మధ్య 18 అంగుళాల గాలి గదులు. అవసరమైతే ఆ గదుల్లో విషవాయువును ప్రవేశపెట్టే అవకాశం కూడా ఉందట. ఇన్ని ఆటంకాలు వాటి ఎవడయినా లోపలికి ప్రవేశించే మూర్ఖుడు బయలుదేరే, అతడికి కనబడే బంగారం ఎట్లా వుంటుంది? ఒక్కొక్క బంగారపు పలక సుమారు 25 పౌనులు! అనధికారంగా ఎవడయినా తాకగానే ఆ బంగారపు పలకలున్న గదిలో 10 అడుగుల ఎత్తున ఉన్న పైకప్పు పరకూ ఒక ప్రవాహం నిండిపోతుంది.

ఇక కోటకు అంతర్భాగంలో అమర్చబడిన తలుపులు 40 బిళ్లుల బరువు గలవి రెండు తాళపు చెవులు ఒకేసారి ఉంటేగాని తెరిచే అవకాశం లేదు ఆరుగురు ఉన్నతాధికారులు చేతగాని తాళాలు తెరవడానికి వీలులేదు ఎవరినదనైనా సరే, ఒక్క తాళపుదేని మాత్రమే ఉంటుంది.

అమెరికాలో అన్ని రంగాల్లోనూ పోటీ పడుతూన్న రష్యాలో కూడా బంగారం విశేషంగానే ఉందట అక్కడి విషయాన్ని అన్నింటిలో బాటు ఈ స్వర్ణనిధుల వివరాలను కూడా పరమ విగూఢంగా వుంచుతారు 1964 ఫిబ్రవరిలో పాశ్చాత్య దేశాలకు రష్యా విక్రయించిన బంగారం విలువ 40, 50 కోట్ల డాలర్లు. అంతకు ముందు 1963 లో కూడా సుమారు 40 కోట్ల డాలర్లు. అధికరకు కూడా ఏడాదికి సుమారు 22 కోట్ల డాలర్లు. విప్లవానంతరము రష్యాలో బంగారపు గనుల్లో పని కొన్నాళ్లు ఆపు చేశారట. కాని బ్రిట్ హర్వే ప్రాసిన కాలిఫోర్నియా బంగారు గనుల కథలు చదివిన తరువాత స్టాలిన్ మళ్ళీ 1927 లో ఆ గనుల్లో పని ప్రారంభం చేయించెడిట. ఏడాదికి ఎంత బంగారం త్రవ్వుతున్నారో, అందులో ఎంత విలువ చేస్తున్నారో ఎవరికీ తెలియనియ్యరు ముఖ్యమున గనులు మధ్య సైబీరియాలో బొదాయ్ బో, తూర్పు తీరంలో మగడావో, జేరింగ్ జలసంధి వద్ద చుకోట్స్కీ ప్రాంతాల్లో ఉన్నాయి ఇవి కాక ఇటీవల కజక్ షాన్, బ్రాన్స్కేషియాల్లో కూడా కొంత బంగారం లభిస్తున్నారట. పాశ్చాత్యుల అంచనా ప్రకారం ఏడాదికి సుమారు 50, 60 కోట్ల డాలర్ల బంగారం త్రవ్వుతున్నారనీ, ఇప్పుడున్న విలువలు సుమారు 800 కోట్ల డాలర్ల విలువ గలవనీ తెలుస్తూంది ఏడాదికి 12 మిలియను ఔన్సుల బంగారం లభిస్తున్నట్లు ఇంకో అంచనా.

కమ్యూనిస్టు దేశాలు కాక మిగిలిన ప్రపంచంలో ప్రస్తుతము వాలుగు దేశాలు బంగారం ఉత్పాదకంలో అగ్రగాములు. అందులో మొదటిది దక్షిణ ఆఫ్రికా తరువాత కెనడా, అమెరికా, ఆస్ట్రేలియా దేశాలు. కమ్యూనిస్టుల దేశాలన్నింటిలోనూ సంవత్సరానికి 46 మిలియను ఔన్సుల బంగారం బయట పడుతుందని లెక్కకు వస్తుంది. అందులో ఒక్క దక్షిణాఫ్రికా లోనే 29 మిలియను ఔన్సులు లభిస్తుంది ప్రపంచంలో ఉత్పత్తికాబడే బంగారం రెండవ ప్రపంచయుద్ధం తరువాత 10 ఏళ్ళలో సుమారు 60% పెరిగింది ఇది 1964 లో న్యూయార్కు ప్రధమ నేషనల్ సిటీ బ్యాంకు సేకరించిన వివరం ఆ ఉత్పత్తిలో కొంత భాగం పారిశ్రామిక రంగంలో, మరి కొంత ఇతర రంగాల్లో ప్రవేశించి, తక్కిన భాగం మాత్రమే ద్రవ్యరూపాన్ని పొందుతూంది సంవత్సరంలో 1500 మిలియను డాలర్ల విలువ గల బంగారం ఉత్పత్తి బతే, సరాసరిని సాటుకు 400 మిలియను డాలర్ల విలువగలది మాత్రమే 1900-62 లో ద్రవ్యరూపం పొందింది కాని 1958-60 లో 700 మిలియను డాలర్ల బంగారం ద్రవ్యంగా రూపొందినట్లు కనబడుతుంది అసలు స్వర్ణోత్పత్తికీ, ఉత్పత్తికాదే బంగారం ద్రవ్యం కావడానికి మధ్య చాలా అటంకాలు కలుగుతున్నాయి.

ఇక భారతదేశానికి ఇతర దేశానికి ముఖ్యమైన భేదమేమిటంటే—ఇక్కడ ప్రజల్లో బంగారంమీద ఉన్నంత మోజు ఇతర దేశాల్లో ఉండదు సంప్రదాయసిద్ధంగా ప్రస్తున్న అలవాట్లూ, ఆచారాలూ, జాతి మత వర్ణాశ్రమ ధర్మాల్లో చాలావరకు అంతరాంతమైనాయి కాని బంగారం విషయంలో యధాలభంగా ఉండి పోయాయి ఇతర దేశాల్లో కూడా బంగారం మీద వ్యామోహం లేదని వాడు దేశం మొత్తంమీద మన ప్రజలకు వృద్ధి పొందిన మోజు అత్యధికం ఎంత చిన్నదైనా వివాహమైనా సరే, ఎంతో కొంత బంగారం కొనక తప్పదు. ధనం నిలువ చేయటమంటే బంగారం కొనడమే అని వేటికీ కూడా చాలామంది భావిస్తారు. అందుచేత ప్రభుత్వ స్వర్ణ నిధులకంటే ప్రజల చేతుల్లో ఉండే బంగారం చాలా ఎక్కువ. 1958 ఫిబ్రవరిలో రిజర్వ్ బ్యాంకు ఒక సమీక్ష చేసి ప్రకటించిన వివరాలను బట్టి, భారతదేశం నుండి పాకిస్తాన్ పడిపోయిన వాటికి భారతదేశంలో ప్రజల దగ్గర 93 మిలియను ఔన్సుల బంగారం ఉన్నట్లు తెలిసింది ఆ తరువాత దొంగ బంగారం రవాణా మరికొంత ఎక్కువయింది 1958 వరకూ అంచనా సరిచెప్పే సుమారు 105 మిలియను ఔన్సుల బంగారం ఉన్నట్లు లేచింది ఇది అప్పటి మార్కెట్ ధరల ప్రకారం కొంచెం ఇంచుమించుగా 3000 కోట్ల రూపాయల మేరకు ఉంది కాని ఆ తరువాత ఉత్పత్తికాబడిన బంగారం మాత్రం ప్రభుత్వవశమే అవుతూ వచ్చింది అందుచేత ప్రజలదగ్గర ఉన్న బంగారం దొంగరవాణా ద్వారానే వృద్ధి పొందుతూంది అది ఎంత పెరిగినా, దేనికి కలిగే లాభం చాలా తక్కువ పైగా దొంగ రవాణావల్ల కలిగే పన్నులు మిక్కుటంగా వుంటాయి. అందువల్ల ప్రభుత్వం

అనధికార స్వర్ణవాహినీని శాయశక్తులా అరికట్టాలి. ఇది చాలా కష్టసాధ్యమైన పని అంతర్జాతీయ మూలాలు అతి చాక చక్రంలో నిర్వహిస్తున్న ఈ వ్యాపారాన్ని తుదముట్టించడం కల్ల కాకటిలే కాస్త తగ్గించడం సంభవం దానికైనా, అరి తేరిన సిబ్బంది కావాలి దొంగలకంటే దొంగల్లాగే తరిగేదును పొందాలి బధునిక యంత్ర సామగ్రి కావాలి. బందోబస్తు కావాలి ప్రభుత్వం మరికొంత ఖర్చుపెట్టి విధ్వంసక నాకలూ, స్టీల్ లాంచీలూ, ఆయుధాలూ సమకూర్చాలి

దేశంలో స్వక్తుల దగ్గర పేరుకుపోయిన బంగారపు నిలువలు ప్రభుత్వం చేతికి రావాలి. ఈ ఉద్దేశంతోవే 1962లో బంగారపు బాండ్ల విధానం ప్రవేశపెట్టారు. ఈ విధానంలో బజారు ధరకంటే చాల తక్కువ ధరకు బంగారాన్ని ప్రభుత్వం వారు తీసుకొని బాండ్లు ఇచ్చారు కొన్ని సంవత్సరాల తరువాత అంగీకృతమైన షెడ్యూల్ సహా, భరత ప్రభుత్వం ఆమోదించిన అంతర్జాతీయ ధర మేరకు బంగారానికి బదులు రూపాయలు చెల్లిస్తారు. ఈ పద్ధతిలో ఏర్పాటు చేసిన బంగారు బాండ్లు ప్రజలకు ఆకర్షణీయంగా లేవు బజారులో చాలా ఎక్కువధరకు కొన్న బంగారాన్ని ఈవిధంగా తక్కువ ధరకు అమ్మడం నష్టం దాయకమే. కాని దొంగతనంగా తెచ్చిన బంగారాన్ని దాచడం షెడ్యూల్ గనుక ఇది కొందరికి మంచి అవకాశమే కలిగించింది వారికి కూడా దోజభక్తిని ప్రకటించే అవకాశం కలిగింది కాని ఈ విధానం వల్ల ప్రభుత్వం ఎక్కువ బంగారం సేకరించలేక పోయింది.

పన్ని విధానాలు అవలంబించినా, భారతదేశంలో ప్రభుత్వ స్వర్ణ నిధి వృద్ధి పొందే అవకాశం చాలా తక్కువ. ఏదయినా విస్తృతాత్మక చర్య ద్వారా కొంత నిధింపజమ్మనేమో గాని అటు వంటి చర్యలు ప్రస్తుత వాతావరణంలో దుర్భాగ్యములు. ఒకవపుడు భారతదేశంలో బంగారం వీధుల్లో దొర్లుతూ ఉండేదని మనకు పాత కథలు తెలుసు. కాని వాస్తవంగా ఈనాటి పరిస్థితి వేరు. దేశంలో ఉన్న బంగారపు గనుల్లో పాట్టి, కోలారు గనులు మాత్రమే చెప్పకోతగినవి సుమారు మూడు సంవత్సరాల క్రిందట ప్రారంభించి, 70, 80 ఏళ్లనుంచి విపరీతంగా త్రవ్వగా, త్రవ్వగా, ఇప్పుడు భూగర్భంలో సుమారు పదివేల అడుగుల కంటే లోతున కొంచెం బంగారం చిక్కుతుంది. ఇక కొద్ది సంవత్సరాల్లో బంగారం త్రవ్వడం ఆర్థికంగా అసలు ప్రయోజనకరంగా ఉండకపోవచ్చు. అంత లోతున ఉన్న బంగారాన్ని బయటికి తీవడం ఇప్పుడే చాలా వ్యయ ప్రయాసలతో కూడిన పనిగా వుంది భూగర్భంలో పోను పోను ఉష్ణోగ్రత పెమ్మగా ఉంటుంది సుమారు 150 డిగ్రీల ఉష్ణోగ్రత గల ప్రదేశం నుంచి వేడూ బంగారం తేలని వస్తుంది ఈ కార్యం సాధించడానికి ఎన్నో ఆధునిక పరికరాలు కావాలి. ముమ్మారు ఖర్చు మరీ ఎక్కువ చెయ్యవలసి వస్తుంది ఒక తులం బంగారం తయ్య దానికి అయే ఖర్చు కంటే అంతర్జాతీయంగా భారతదేశం

అంగీకరించిన ధర తక్కువగా ఉంటుంది. అందుచేత బంగారం త్రవ్వడం అంత లాభసాటిగా ఉండదు పానీ బంగారపు ధర ఎక్కువ చెయ్యవలసివంటే, ఇంకా రూపాయి విలువ తగ్గించవలసి ఉంటుంది. ఇప్పటికే రూపాయి విలువ తగ్గింపువల్ల అనేక షాపులు కలిగాయి. అందుచేత అది సాధ్యంకావీ పని.

ప్రపంచంలో ఈ బంగారం విషయంలో అనేక భేదాభిప్రాయాలున్నాయి స్వర్ణ లోపం వల్లనైతేనేమి, ఉన్న బంగారానికి విలువలు నిరీతం చెయ్యడంతో నైతేనేమి, చాలా తగ్గిన భర్జనలు జరుగుతున్నాయి ఎన్ని దేశాలు తమ కరెన్సీకి విలువ తగ్గించినా, అమెరికా మాత్రం ఆ పని చెయ్యబోదని ఖండితంగా ప్రకటిస్తున్నారు దక్షిణాఫ్రికా దృష్టిలో బంగారానికి ప్రస్తుతపు ధర చాలా తక్కువ ఆ దేశం ప్రపంచంలో అందరికంటే ఎక్కువ స్వర్ణోత్పత్తి చేస్తుంది అందుచేత ధర ఎక్కువ చెయ్యాలని అనునిత్యం అందోళన చేస్తుంది కాని ఆ మాట వినిపించుకునే వాళ్లు లేరు ప్రాస్తు మాత్రం కేవలం బంగారం ధర మీద కాకుండా, అసలు దలరుకు గల శక్తి సామర్థ్యాల మీద దెబ్బతీస్తుంది. వాటిని ఉడ్చిపెట్టడం మీద దృష్టి కేంద్రీకరించింది కనబడ్డ ప్రతి దలరునూ బంగారంగా మార్చి పెట్టుకుంటుంది. తన అవసరాలను కూడా ఆ కార్యక్రమంలో పురికొలుపుతుంది. ఇక మేము ఈ రేటున దారర్లకు బంగారం చెల్లించలేమని అమెరికాచేత అనివించాలని ప్రయత్నం. ఈ చర్యలవల్ల బిటిష్ పౌండుకు నిలబడే శక్తి పడిపోయింది. ఇక దలరు వంతు మిగిలింది. ఈ చర్యలో మూలసిద్ధాంత మేమిటంటే, దేశపు ద్రవ్యానికైనా ఎక్కువ ఘరానా, అధికారం ఉండకూడదు అది రాజకీయంగా గాని ఆర్థికంగా గాని క్షేమం కాదు అసలు అంతర్జాతీయ ద్రవ్యం అనే పేరున పిలువబడే యోగ్యత బంగారానికే గాని ఇతర కాగితపు కరెన్సీలకు ఉండనే కూడదు ప్రపంచంలో బంగారానికున్నంత ప్రాధాన్యం ఏ కరెన్సీ కైనా రాకూడదు ఒక దేశపు ముద్ర వేసుకున్న కాగితాన్ని అందరి మెక్కింది ఏకచ్ఛతాధిపత్యాన్ని అప్పగించడమంటే సర్వధా అవాంఛనీయం. ఈ భావాలు 1960 నుండి ప్రాస్తు అధ్యక్షుడు అప్పడన్నడు నొక్కి వక్కాణించినవే దీని సారాంశ మేమిటంటే, ప్రపంచంలో బంగారమే అంతర్జాతీయ ద్రవ్యం కావాలి. అనగా స్వర్ణ ప్రమాణాన్ని (Gold Standard) తిరిగి ప్రవేశపెట్టాలి.

కొన్నాళ్లు బ్రహ్మాండంగా సామాజ్యం పొగించిన స్వర్ణ ప్రమాణం కొన్ని మార్పులుపొంది, చివరకు ఏరూపంలో ఉన్నా సరే భయానకంగా తయారై, 1930 - 31 లో పుర్తిగా పడవీయ్యలి పొందింది. బంగారపు ప్రమాణం ప్రపంచానికి మెయ్యలేని బంగారపు శిలువగా పరిగణించబడింది. దాన్ని భూస్థానికం చేసి, గౌరవనీయంగా ఒక కన్నీటిబొట్టుపడలి, అవదృతిని మరచిపోయి ఏదోకాలం గడుపుతూన్న ప్రపంచానికి

ప్రాస్తు అధిగ్రహించుచున్న స్వర ప్రమాణాన్ని నిర్ధారించుకొని వింజనానే ఉంటుంది అంటే కుడా, పెద్ద ఒత్తిడి కలిగించి ఇతర విధానాలు పాసుకూలంగా నడపనియ్యకుండా చెయ్యడం చాలా అవసరం కలిగిస్తుంది దానికోసం అచంచలమైన కృషికి పునః కోపించుకొన్న ముందు వచ్చేసాలంత చాలా గడువులో జలుబుబుట్ట కనబడతుంది స్వర ప్రమాణాన్ని అమలుచేస్తే దారుకు పరపల తగ్గిపోతుంది. ఇప్పుడు అమెరికా విదేశాల్లో చేస్తున్న ఇర్వులక బంగారమే చెల్లించవలసివస్తుంది. ఇప్పటికే అక్కడ ముఖం పట్టి స్వర నిధులు ఇంకా సన్నగిల్లేకాలం వస్తుంది వాళ్ళు కోటనుండి బయటకుదేళ్ళే ఇజానాపెట్టేల కలవరం పోవుతుంది అమెరికాలో వేడిన్న బంగారంచూస్తే యూరప్ వచ్చి వివర (Common Market) లో ఉన్న అగు యూరప్ దేశాలకుండా కాస్త తక్కువగా ఉంటుందేమో! కాని స్వర ప్రమాణం లిరి నెలకొల్పబడితే, ఈనాటివలె నిరంకుశంగా పంపణ ద్రవ్యవిధానాన్ని - తన చిత్తం వచ్చినట్లు రూపొందించగల స్థితిలో ఉండదు దక్షిణాఫ్రికా రష్యా దేశాలకు తలవని తలచుగా అధిగ్రహించి వచ్చినట్లు ఉంది అనుకోని కొత్తరాజకీయ అర్థిక ప్రమాదాలు తలపడవడాయి దారు విలువ సుమారు మూడోవంతుకు దిగి పోతుంది. బంగారానికి బదులు దారున్ని నియంత్రించుకుంటావు ముఖమైన దేశాలు కెనడా, జర్మనీ, ముఖ్యంగా జపానువంటివి

అపారసమ్మతికి గురివాళ్ళు. నిజంగా స్వర ప్రమాణం తిరిగి రాకపోయినా, డిగ్రీ అనుసరిస్తున్న విధానంవల్ల, పొడూ, దారూ, కూడా సకల అవసరాల వడి, చివరకు ఈరాకీడికి ఒక్క చాలరుమా తం నిలబడి కాళ్ళాచేతులా కొట్టుకుంటూ కొన ఊపిరితో నిర్విరామంగా పొట్నా సాగించవలసిన అవసరం వచ్చింది. బహుశా ఫెంచి అయిన లా లేవేమో! సమస్య వివరలో ఉన్న ఇంజనీరులు స్వర ప్రమాణ పునరాగమనాన్ని తిరస్కరించి కట్టే కనబడతుంది కాని ప్రాస్తు ఏకాకిగానైనా సరే ఈ విధానాన్ని అమలు జరుపుతుండని 1965 లో ప్రకటించింది. దేశాలకు చెల్లించవలసిన ధనాన్ని బంగారంలో చెల్లిస్తామని హామీ చేసింది చివరకు చెల్లించవలసిన మిగులులేకుండా వ్యవహారం సాగిస్తుంది. అందుచేత ప్రాస్తు ఏమాటబలికినా అందగానే ఉంటుంది బంగారానికిగల విలువ తగ్గకుండా దారును సమర్థించే రహస్యసమితి ఒకటి లండన్ లో వచ్చేస్తుంది లండన్ గోల్డ్ ఫూల్, స్వర సమితి బెల్జియం, బిల్స్, ఇటలీ, నెడర్ లాండ్లు, స్విట్జర్ లాండ్, కశ్మీరజర్మనీ, అమెరికా, ప్రాస్తు- ఈ కూటమిలో సభ్యత్వంగలవి. గత సమయం నలాఖరుని ప్రాస్తు అసమితినుంచి ఎప్పుడు కన్నులు వార్చి, కాని అధిశర సమస్య వివరదేశాలు ఇంకా దారుకు కావలావాస్తూన్నట్టు లెక్క పెట్టవచ్చు దారును పొదుపుచెయ్యడానికి అధిగ్రహించు జాన్ సన్ ఇటీవల ప్రకటించిన విధానం కేవలం గోల్డ్ ఫూల్ సభ్యుల హృదయ పూర్వక హతారాకోసమే అనికూడా సమస్యవచ్చును. అమెరికా తన దారును విదేశాల్లో విప్లవిడిగా సంచారం చెయ్యి విస్తీర్ణం లనగొయ్యతాను కచ్చితమైనట్టు అందుచేత 1968లో దేశాలకు చెల్లించవలసిన చెల్లించులలో సుమారు 3000 మిలియను డాలర్ల వరకూ తగ్గించాలని జాన్ సన్ నిరాయం. ఈ మొత్తంలో 1950 మిలియను డాలర్లు విదేశాల్లోని పెట్టు బదులలోనూ, 500 మి. రక్షణ ఇర్వులలోనూ, 500 మి. ద్రవ్యహయ కార్యకర్తలలోనూ, 500 మి. యాత్రికుల ఇర్వులలోనూ కేటాయించాలని ఆశ. ఈ చర్యలన్నీ లక్షలాది లక్షలు జరిగితే ప్రాస్తుకూడా కొంచెం కలుకుల వడుతుందేమో! దాదాపు ప్రపంచంలోని దేశాలన్నింటి అర్థిక పరిస్థితులలోనూ కలవరం తప్పదు

అభివృద్ధి పొందిన దేశాలెన్ని అంతర్జాతీయ లాడిచా, పోటీలువడవా, తుట్టుతుందికూ జయాపజయా లెట్లా ఉన్నా, కొన్నాళ్ళు ధాటిగా నిలబడిగల స్థైర్యతగలవి బదులుదేశాలు బంగారం పేరు చెబితేనే హాడిలిపోయేస్థితిలో ఉన్నాయి దారును అదుపులో పెట్టే యిల్లులో అమెరికా విదేశ వ్యయాన్ని తగ్గిస్తూ ఉంటే, సహలానికి సరియైన సహాయం సిద్ధించక, వర్తమాన దేశాలు అర్థశాస్త్రంగా వ్యవహరిస్తున్నాయి కొన్నాళ్ళలో అర్థిక విధానాన్ని నిరర్థకంగా ఆయారయ్యే ప్రమాదం కూడా సందభ విస్తంది ఈ బలజలాల ప్రదర్శనలో చాలా అగచాల్సి గురి వాడతాయి. ఈ సందర్భంలో అంతర్జాతీయ ద్రవ్యసాధి

ఫోన్ . 3335
 నివాసం PP 5145

హృదయపూర్వక కృతజ్ఞతలతో :

నవీన పేపర్ స్టోర్స్

గాంధీనగర్ :: విజయవాడ-3.

అన్ని రకములైన కాగితములు, అట్టలు మరియు ప్రింటింగ్ సిరాలు విక్రయించువారు.
 [అఫ్ సెట్ & లెటర్ ప్రెస్]

★

రోటాక్ ఇండస్ట్రీస్ లిమిటెడ్, డాల్ఫియానగర్ మరియు
 జే బి. ఏ. ప్రింటింగ్ ఇంక్ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్,
 బొంబాయి, వారికి
 ధీర్ఘ గ్రహీతులు.

ఆటబొమ్మలు - కిరీతేషులు శ్రీ మొక్కపాటి కృష్ణమూర్తి.

ఆంధ్రప్రదేశ్ - కీలక సంవత్సరాది సంచిక

అధ్వర్యం క్రింద ఒక కాగితపు బంగారాన్ని (Paper Gold) సృష్టించే నిర్ణయం స్మరణీయం. ప్రాప్త చూసిస్తున్న దూకడా, దాండు కురిసిస్తూన్న చిమత్కారాలూ అలాగే ఉండగా ఈ కాగితపు బంగారం అచ్చం పొందుతున్నదేమోనని ప్రపంచం అశిస్తోంది.

అంతర్జాతీయ ద్రవ్యనిధిలో సభ్యత్వగల దేశాలకు నిధివరకే అత్యవసర పరిస్థితుల్లో కావలసిన ఖజీనావరక ద్రవ్యం ఖాతా ట్రాంజాక్షన్ లు లభిస్తున్నాయి. కాని అది చాలినంత దొరకడలేదు. ఇతరదేశాలకు చెల్లించవలసిన ఖాతా పూర్తిగా డాలర్లలో గాని బంగారంలో గాని చెల్లించడానికి వీలు కలగడలేదు. అందుచేత అన్నిదేశాలకూ అమోదకరంగా ఉండే ద్రవ్యాన్ని అంతర్జాతీయ నిధి సృష్టించి దలచింది. దానికి ప్రక్షుభదేశాల అంగీకారం ముఖ్యంగా అవసరం. వివిధ దేశ దేవాల - అమెరికా, కెనడా, ఇంగ్లాండు, స్వీడన్, ఫ్రాన్సు, జర్మనీ, వెస్ట్ లాండ్స్, ఇటలీ, పశ్చిమ జర్మనీ, జపాన్.

గత సెప్టెంబరులో 107 మంది సభ్యులు గల అంతర్జాతీయ నిధి సమావేశంలో ప్రాప్త జర్మనీలు కొంత విముఖత చూసినా, చివరకు కొన్ని నిబంధనలను సూచిస్తూ ఈ నిధిని అంగీకరించాయి. ఇక మూడవ అంతర్జాతీయ ద్రవ్య ఉత్పన్నం కావడానికి ఆత్మ సంకల్పం లేదు. అట్లా సృష్టింపబడబోయే ద్రవ్యం స్వర సమాసంగా నిర్వహించే వ్యవహారంలో ఆమోద నీయం ఆ ద్రవ్యాన్ని ఉపయోగించుకునే హక్కు నిరీతంగా ప్రతి దేశానికీ ఉంటుంది అదే ప్రత్యేక ద్రవ్య వినియోగధికారం (Special Drawing Right).

అంతేకాదు ద్రవ్య వినియోగధికారాల కలిగించవలసిన పరిస్థితులు సుస్పష్టంగానే ఉన్నాయి. ప్రతి దేశానికీ అలాగే అంతర్జాతీయ వ్యాపారం విస్తరించగల పరిస్థితులు ఉన్నాయని అందుకు గుణంగా

ద్రవ్య సంచాలనం కూడా వాగ్దానం వెండింది. కాని ప్రపంచ వాణిజ్యం నూటికి నూరుగా పెరిగినా ప్రపంచాంగీకృతి పొందిన ద్రవ్యం నూటికి 20 వంతులమాత్రం పెరిగింది. దీని ఫలితంగా చేతులు మారవలసిన ద్రవ్యం చాలక వాణిజ్యం దుర్బలమై పడవలసి వస్తుంది. అందువల్ల ప్రత్యేకమైన ఏర్పాట్లు కావలసినవాయి. ఇది ఎంత తొందరగా జరిగితే అంత తొందరగా అభివృద్ధి పొందుతూనే ఉంటుంది. దేశాలకు సావకాశం చిక్కుతుంది బంగారం లేని బాధ తీరుతుంది. కాని అంతటితో అంతర్జాతీయ ద్రవ్య సమస్యను తీరికెవలదు. అది పెద్ద పాఠశాల. ఈ కాగితపు బంగారం అంతర్జాతీయ ద్రవ్యంగా తార్కాళికంగా పరిగణించబడుతుంది కాని అది అంతర్జాతీయ ద్రవ్యం కాబోదు. ఒక విధంగా ఉన్నద్రవ్యం' అనిపిస్తుంది. అసలు ద్రవ్యం బంగారమే. స్వర సమావేశానికి పూర్వనాటి జర్మనీ దేశం లేదా ప్రస్తుత స్వర వినియోగ సమాఖ్య (Gold Exchange Standard) ద్వారా మీద కేంద్రీకృతంగా పాపియాలెనా ? అనే సమస్య అట్లాగే ఉంటుంది కాని, దాన్ని పరిష్కరించవలసిన తొందర ఉండదు. అందుకే కాగితపు బంగారం మీద నిర్ణయిస్తే, అంతర్జాతీయ ద్రవ్యనిధిని స్థాపించడానికి ముడిపెట్టి వాగ్దానం పాపియాలెనా ప్రెంచి దృష్టిలో సమంజసంగానే ఉంది కాని ఆ వాదం వ్యవహారదేశాల ఆధిక్య ప్రయోజనాలకై ప్రాప్త దేశాల మీద ఒత్తిడి సమస్యనిర్మించి చాలా క్లిష్టతలను చేర్చింది. చెప్పవచ్చు బంగారపు రాసులమీద ఏదైనా మార్పు చేయడం ద్వారా విలువ తగ్గడం వాంఛనీయం కావచ్చు. కాని ఇతరులకు వెంటనే లాభదాయకం కాదు. ఈ ఒత్తిడివల్ల, అక్షరావసరాలకు కావలసిన ఏదుపాదం సకాలంలో చాలినంత సమకూడకపోవడంవల్ల, అభివృద్ధి కుంటుపడుతుంది కాని దానిని నిలుపుకోలేము. భారం తేలికపడుతుంది. అది అంతర్జాతీయ ద్రవ్య విధాన పరిణామ చరిత్రలో చాలా గట్టిగా పరిశీలించవలసిన అంశం.

రేపటి మజిలీ

శ్రీ పరిగి రాధాకృష్ణ

అద్దంలో ఆకలి చూసుకుని

అగుపించిన అల్మవికారానికి కలవరపడి
అర్థవంతమైన చిరునవ్వుకోసం చుట్టూ చూసి
ఆశాదంగాన్ని చవి చూసి
అన్ని నేపులా సమసాలు చుట్టుముట్టుతుంటే
అన్నిరీతులా అసహాయత మిన్నుముట్టుతుంటే
సవ్వలేక నిప్పురాక పువ్వులా బతికే వీలులేక
చెప్పమని కేకవేసి సామగ్గిని మానవుడు
కొలుకొనే శుభసమయంకోసం
కొండవర లశతో ఎదురు చూస్తున్నాను.

బ్రతుకును గూర్చి విశ్చితాభిప్రాయం కరువై
బాధా బదుల నున్నా బలమైన లక్ష్యం కరువై
అలెనత్వంలో అవిశ్వాసంలో మనుగడ బరువై
ఏకటి చీల్చి చూసే శక్తి లేక
అకలి దశులను మించి ఆలోచించలేక
చెప్పారూ కూడదనుకునే తెలివితేలితనం
ఎల్లవిచారాల్ని ఆత్మ నదిమిపెట్టే జనం
ఎచ్చని ఆలోచనతో ప్రపంచాన్ని పీడించే
పవిత్ర సమయంకోసం పడిగావులు కాస్తున్నా.

ప్రసన్నతకు ఎదురు ప్రచ్ఛన్నతత్వం పెరిగి
నమ్రావానికి బదులు సహజ ప్రవృత్తి ప్రబలి

గతి తప్పిన గానంలా

గురి తప్పిన బాణంలా

క్రమబద్ధం కాక బ్రతుకు కల్లోలం పాలైతే
'అణువు'లో దాగిన మృత్యువు కన్నా
మనిషిలో దాగిన నరకం భయంకరంగా తోస్తే
పదాలు పరిష్కరించలేని ప్రమాదాల బాటలో
పయనమై పోతున్న మానవుడు
గండాలు గడచి ప్రశాంతమైన
మజిలీ చేరుకోవాలని ఆశిస్తున్నాను.
గుండెలనిండా గాలి పీల్చుకునే
అవకాశం కోసం చూస్తున్నాను.

చేజిక్కిన అవకాశం జారవిడుచుకోక
చేదెక్కిన జీవితాన్ని చూసి విసుక్కోక
కనిపించిన దాన్నరంచేసుకోవాలని
కాంతికిరణాలను పోగు చేసుకోవాలని
వికసించిన హృదయంలో
విరచించిన విశ్వాసం
చేపట్టిన మానవునిలో
రూపొందే రేపటి మనీషిని
అభినందించే అవకాశం కోసం ఆతురపడుతున్నా.

పలుప్రాంతాలలో సుమేరు సంస్కృతి

శ్రీ జి ఆర్. వర్మ

సాంకేతికశాస్త్ర విజ్ఞానం కల్పించిన సౌకర్యాలు, జనజీవన పురోగతి-అభ్యుదయకార్యం ఐతే ప్రాంతీయ, శీతోష్ణ కారణ శరీరవర్ణభేదం, భాషభేదం నిత్యజీవితాల్లో రాజకీయాలకు బానిసలు కాగానే ఎవరికివారు వారు వేరు, వీరు వేరు, మేమూ అంటే అని ఎవరికివారు 'కాంక్రీటు' గోడలు కట్టిస్తున్నారు. మేము గొప్పంటే మేము గొప్పని చెప్పుకోడంలో రాజకీయ జీవనాల కలవడిపోయినవారు గత చరిత్ర-పురాణేతిహాసాల నుటం కిస్తున్నారు.

మా దేశం, జాతి, భాష, నాగరికత చెరిపి సంస్కృతి ఇతరులకన్నా ముగ్ధుడనై, పురాతనం, పవిత్రం, శిరోధార్యం అనుకనేవానికి... ..

* * *

ఆ జను లెక్కడివారో తెలియ కాని తూర్పునుండి-వేడు ఈరాన్ (ఆర్యావన) అనబడే ప్రాంతంమీదుగా ఆరువేయేండ్ల పూర్వం వలసవచ్చివారట. వారి సంస్కృతి, మతం, భాష, ఆచార వ్యవహారాలు వివిధదేశాల్లో వారి నాగరికత మతాలపై చెరగని ముద్ర వేసినది. వారు నేడు బిసా-బాగ్దాద్ అనబడే పట్టణాల మధ్యప్రాంతంలో క్రీ. పూ 4000-3000 సంవత్సరాలవాడు పాలించినారు కాని క్రీ. పూ 2000 నాటికి వారెవ్వరనదీ తెలిసే చారిత్ర కాధారాలేవు - అంటే చరిత్రకథ పోయి ఇతర జనాంగల్లో లీనమైపోయిందని

భారతీయులు 7వేలంలో 'సున్న'చేర్చి ప్రపంచానికి జ్ఞాన దీప్తి పెట్టినట్లే ఆ పురాతన జనాంగం నేటి శాకికవ్యవహారాలే గాదు, ప్రపంచానికి అక్షరజ్ఞానం ఇచ్చిపోయారు.

మా పవిత్రసాహిత్యం, అపారమేయం, ఋషిప్రొక్తం, ఆతిపవిత్రం అనుకనేవా రనేకులు ఉన్నారు.

సారసీకుల 'అవెస్టా', భారతీయుల 'ఋగ్వేదం', హిబ్రూల 'బైబుల్'. గ్రీకుల 'థియడ్ అండ్ ఒడెస్సీ'లకన్న, బిగుప్టీలకన్న విహుపురాతన సాహిత్యం నిప్పురు, ఉరు వగైరా ప్రాంతాల్లో పురావస్తుశాఖ వారు త్రవ్వలేదు.

* * *

పరిశోధకులు ఉమ్మడిగా భావితోనియా అన్నారు. చారిత్రకంగా ప్రచురణంపాల్చినవారు, ఉర్ (ఉరు) రాజధానిగాను, సిప్పురు, ఎరికే, ఎరిడు వగైరా పుణ్యక్షేత్రాలుగా గలవారు

సుమేరులు. నిప్పుర్ వీరి మహాదేవుడు, వారు దేవదైన 'ఎన్సిల్' క్షేత్రం. ఉర్ వారి చంద్రదేవుడు 'సన్నా' క్షేత్రం. ఎరిడు వారి జలవతి విద్యావతి, మనువును పాలిన 'ఎన్సి' క్షేత్రం.

సుమేరులు మావారే అని రాజకీయాల్లో తమిళులు చెప్పుకోడానికెంత ఆవకాశముందో మిగతా వారికీ అంటే ఉంది. ద్రావిడ సంస్కృతి అనేది నేటి తమిళుల ఒక్కరి సొత్తు మాత్రం కాదు.

సుమేరులు 'ఇండో-యూరోపియన్'లు కారట. 'ఎమ్మెట్స్' కారట, 'హమ్మెట్స్' కారట - ఇదంతా భాషా వాచకం.

'బైబుల్' కథల ప్రకారం జలనళయానంతరం మిగిలిన 'నోవా' (నావికున)కు ముగ్గురు కొడుకులు (ప్రభావతులు) సంతానం.-1.ము వంశీయులు-హిబ్రూ (యూదు)లు, ఆరాబియులు, ఎథియోపియనులు, ఆరబులు, అస్సీరు (అసుర)లు, సిరియా (సురి) వారు. 2.ము వంశీయులు-పురాతన ఐగుప్టీయులు-అదే కామితదేశం, ఆఫ్రికా స్వీగ్లు, బెర్బర, గబ్బా జనులు. 3.ము వంశీయులు ఇండో-యూరోపియనులు (ఆర్యులు).

ఎవరి సుమేరులు-'బెల్ అమర్నా' శిథిలాల్లో వీరు శంక రులు. యూదులు 'బైబుల్'లో ప్రస్తావించిన శివారులు వారే శుంగిరులు. సుమేరు అంటే అర్ధం దక్షిణం -దాక్షిణాత్యులు అని దక్షిణ పారసీకం గావచ్చు దక్షిణ భారతం గావచ్చును. శిథిలాల్లో పోలికల్లో వారిది పింధునదీ నాగరికతా గావచ్చును. సైంధవ సంస్కృతి మనదేశమధ్యం వరకూ వ్యాపించినదే ఆంధ్ర కరా ల మహారాష్ట్ర, తమిళ, గుజరాతీలు గావచ్చును. తెలంగాణా గోండులూ కావచ్చును. కుర్దులూ, శబరులూ గావచ్చును మర పురాణాల్లో చెప్పిన తుర్వసులూ కావచ్చును ఎ గులని నా నమ్మకం.

వేటి ఈరాక్ దేశం సుమారుగా అటు టర్కీ, ఇటు ఈరాన్, మరోవైపు సిరియా ప్రాంతాలకు వ్యాపించిన నాటి బాబిలోనియా రాజ్యం (మెసపొటామియా) పాలించిన చారిత్రకంగా ప్రచురణము లీ సుమేరులు. వీరి నోడించి పాలించినది 3.ము వంశీయులు-అనగా మన పౌరాణిక దృవ్యాలు వారి నాటిరాజు, అక్కాది (వధువు శార్జన్ (శర్జన్-శరాల్). కలిపయకాలపు రాజధానులు బాబిలన్, నివే-కలిపయకాలపు రాజవంశీయులు గుదియ/గుతియం (గొధి), అమెరీ, హిత్తిలు (అమర, పురు, కాత్య, క్షత్రియ), కాశ్మీలు (కాశీ, కాశ్య, కూశ), అస్సీరియను (అసురు)లు అక్కాది,

అక్కడ ప్రజలే బహుళ పూర్వపు 'మేలచ్చ (మేల్లచ్చలు). సుమేరులనాటి నుండి వేటి సరియా.

*

*

*

మన భూమి నయస్సు కొన్నికోట్ల సంవత్సరాలు, మానవుడు తదితర చరాచరజీవుల పుట్టుక నయస్సు కొన్నికోట్ల సంవత్సరాలుగా భూమికి శాస్త్రాధారం ఉన్నందున సృష్టి గూర్చిన వివిధదేశాల్లో గాఢము నత్యధికంగా ఉండక తప్పదు. కాగా సృష్టి తత్వాల్లో, రోజుల్లో, నెలల్లో పూర్తయిందంటే సద్యో గర్భాలు నమ్మగలిగినవారుకూడా నమ్మరు.

మన (బహ్మండ, మార్కండ (సూర్యుడు), కాశ్యపి పీఠిక కథలు ఇతరదేశాల్లోనూ ఉన్నాయి జగముక అండం-దాన్ని చుట్టేయుండే దో కొండచిలువ-అదే మన అనంత(సర్పం)-శింబమారగథ-పోలికలు బాబిలోనియా శిథిలాల్లోనూ ఉన్నాయి.

అదిలో అంతా భూస్వం, అంభ (ఈథర్) వాయువు - అగ్నివాహిని (జలం)నుండి ఏర్పడి - దౌమ్యాకాశాలు కలసియుండగా-అండం పగిలి పైపెంకు ఆకాశం-క్రిందిపెంకు భూమి, -జీవి పంపభూతాత్మకం-సూర్యుడు చుట్టూకనే భూమిపై ఇంత జీవ సృష్టి, భూమి, నీరు, గాలి, సూర్యకాంతి కారణంగా జరిగిందంటే ఆధునికు లంగీకరించక తప్పదు 'టెన్ మిల్డ్'లో జీవం సృష్టించ యల్లిస్తున్న శాస్త్రజ్ఞులూ జీవసృష్టికి భూమి, నీరు, గాలి, వేడి అవధానం అనలేరు.

అనేకదేశాల్లో బహుపురాతనకాలాన మతమే శాస్త్రం, ధర్మం, సంఘం, ఆర్థికం అనే అనేక అవసరాలుగా శిరోధార్యం అయింది

భూమిపై ఇంత సృష్టి, మానవుని సృష్టి అయిన తర్వాతనే దేవతలు సృష్టించబడినారనే కొన్నిదేశాలవారి నమ్మకంలో నరుడే దేవతల సృష్టికర్త అనిపిస్తుంది.

సుమేరు విశ్వాసాల్లో దేవతలే ముందు పుట్టారట వారు తమ అవసరాలు తీర్చడానికి-నైవేద్యం వగైరా పెట్టడానికిగొను మానవులను సృష్టించారట మానవులవలె దేవతలవల్లాడా అవసరాలుంటాయనేనాటి నమ్మకా లివి.

సుమేరుల సాహిత్యంలో, ఇతర దేశాల్లో పురాణేతిహాస వీరులున్నట్లే 'ఎన్మెర్కార్, లుగల్బందా, గిల్గమేశ' వీరులు ముగ్గురు. మొదటి వీరుడు 'ఎరిక్' రాజధానిగా పాలించిన కాలాన భాషేదా లేదు. చివరకు కాలపు యూదు సాహిత్యంలో దేవునికి కోపం వచ్చి నరుల విరోధాలు హెచ్చడానికి భాషలు సృష్టించబడ్డాయి.

సుమేరుల భాష చాలయలు కలిపయకాలపు వివిధ దేశభాషల్లో ఉన్నాయి సుమేరుల తర్వాత పాలించిన వారంతా సుమేరు భాషనే అధరించిన చరిత్ర ఉన్నది. సుమేరులిపి చిత్రాక్షరలిపి, పాఠే

తిక భాష ఈ చిత్రాక్షరలిపి కనాన్ (పాలెస్తీనా, కాన్యా) కామిత (ఈజిప్టు) దేశాల్లో పూర్వలిపి.

మనం బహుపురాతనం అనడానికి 'ఇక్ష్వాకుల నాటిది' అంటాము. ఇక్ష్వాకులు మనకు పౌరాణికేతిహాసాల్లో, చారిత్రకంగా గొప్పరాజవంశంవారు, సూర్యవంశీయులు చారిత్రకంగా ఆంధ్రే క్షత్రియులు కృషి వాణిజ్యాలు పోషించారు. రాజ భూస్వాములందరికీ పెద్ద భూస్వామి ఈ ఇక్ష్వాకు శబ్దం క్రైస్తవుల్లో-యూదుల కథ - ఇశ్రాకు లింది. అతడు కృషివల్ల-యూదులు వగైరా లోపాలు దేశ విమర్శలయిన పశుపాలకులు గ్రీకుల 'అకాయస్' హి(కి)ర్తిల 'సభేయస్' ఈజిప్టు 'అఫె వశ' ఈరాన్, 'అఖమెస్', జర్మన్ 'ఎగ్నెస్' బాబ్లూ 'ఒక్కాక్' - అంతా ఇక్ష్వాకులే-సుమేరుల్లో 'ఇషక్కు' అర్థం రాజ భూస్వామి.

*

*

*

ఇంగ్లీషును న్యేపించడంలో ప్రాంతీయ దురభిమాన ద్వేషాలు, రాజకీయాలన్న వేషా! ఇంగ్లీషువారి అలవాట్లు అన్నీ ఆదరిస్తూ ఆ భాష వద్దంటారు వీరు. మరి అదివారం నెలపు ఎందుకు కొనసాగించాలి? అదివారం నెలపులో క్రైస్తవం ఉందే?

మనకు శివారం అమావాస్య, పౌర్ణమి గతంలో నెలపు దినాలు 'బైబుల్'లో ఆచారి వ్యవహారాలు కేవలం హిబ్రూ (యూదు)లని వాపు వెన్నే కథనాటికే వారు ఈశ్వరు (గోషెన్) నారాజి చేసుకొన్నట్లుంది పోలే వారిది ప్రవాస జీవనం-బాబిలోనియాలో బందీలు. బాబిలోనియాలో పూర్వం మాస-రో నాల్గయిదు దినాలు అనుభదాయకం అనే నమ్మకంలో నాడు ఏ పశ్చిదేసే వారు కారు ఆ భయం చారిత్రిక (బానిస) జీవనాల్లో నెలపు, మతంలో విశ్రాంతి దినం క్రైస్తవుల 'సబ్బాత్' దినం మాత్రక బాబిలోనియాది. బాబిలోనియా పూర్వనామం 'ఎడిస్'. అదే 'బైబుల్'లో 'ఎడెస్'

అదిలో అంతా అగాధమైన అబ్ది అని అనేకదేశాల్లో అనుకున్నట్లే సుమేరులకు జగం అదిలో 'అబ్బి' (అబ్ది) - నమ్మడం. అందుండి అదివర్సతం అదే భూమ్యాకాశాలు కలసి యున్న విశ్వం. సుమేరు భూ(స్త్రి)మ్యాకాశా (పురుష)ల అభిష్టాన దేవతలు 'కి-అణు' అణు రరాజు వారి పురాతన ప్రభువు 'ఎన్సాన్ కుక్ అణు' 'ఇణ్లీని' అణుదేవుని భార్య.

'కి' భూమాత, దేవమాత (అదిలి), ఐగదంబ, పార్వతి, జీవదాత, వగైరా. ఆమె ఇతర పేర్లు (అవతారాలు) 'నిన్సు' ఎన్వార్చగ్', 'నిన్మహా'.

ఈపురాణ దంపతులు-మిథునం పేరు 'అబ్బి' (అణు+కి) వీరిద్దరూ సోదరీ సోదరులు. అర్థి 'నమ్ము' (అది జలధి). ఇతే 'నమ్ము' కుమారుడైన 'అణు'కూడా భార్య

సృష్టి కథనంలో తల్లి కొడుకు, తండ్రి కూతురు,

ఏకోదరులు కలసి సృష్టిచేయడం మన పవిత్ర గ్రంథాల్లోనే గాదు ఇతర దేశాల్లో అంతకన్నా ఎంతైన గాధ లున్నాయి. కాగా స్త్రీ-పురుష-సంబంధంగా వేటి వాచివరులు బహుపురాతనం కావు.

'కి-అణు'ల పుత్రుడు సుమేరు సక్మాల్, వాయుదేవుడు, సృష్టికర్తల్లో ఒకరైన 'ఎన్సిల్'. కలసియున్న భూమ్యాకాశాల (పరిష్కరణలోపుపు కి-అణు) విడిచిపెట్టటం. రెండు వస్తువుల విడతీతమధ్య గాలిప్రభావం ఉండనే ఉన్నది.

'ఎన్సిల్' ఈ వేరువరచేటప్పుడు తల్లియైన భూమి(కి) స్వర్గకు కారణంగా పుట్టినదట 'నిన్హా' మహారాణి.

భూమ్యాకాశాల విడితీత గాధ పురాతన ఈజిప్టు గాథల్లో పోలికఉంది. వైదికార్యుల రుద్ర-మరుతుల కథలు వాయు మాహాత్మ్యం గూర్చి వర్ణియం.

'ఎన్సిల్' భార్య 'నిన్సిల్' వీరిద్దరి కొడుకు 'సన్న' చంద్రుడు. మనవలె, మరికొందరికివలె సుమేరులకు సూర్య చంద్రులు పైరుషులు. ఈ 'సన్న'లో వాన్న (తండ్రి) అర్థం ఉంటే ఉండవచ్చు కాని మన పవిత్ర గ్రంథాల్లో దేవతల్లో 'సనా' పేరు సుమేరులదైయుండునా?

ఆధునిక దృష్టిని భూమ్యాకాశాలమధ్య నున్న దీ గాలి, అంభ. సుమేరు వాయుదేవుడు వారి సృష్టికర్త (ప్రజాపతు)లో ఒకడు.

వారి మనువు, ప్రజాపతుల్లో-ఈ భూమిపై జీవసృష్టి చేసినవారిలో 'ఎన్సిల్' అంత ముఖ్యుడూ 'ఎన్సి'. 'ఎన్సి' తల్లి 'సమ్మి' (అద్ది) కాబట్టి 'అణు'కిలకు ఇతడు సోదరుడు. 'ఎన్సి' వరుణదేవుడు, జలాధిపతి, విద్యాపతి, మనువు వగైరా.

ఆధునికంగా వివిధ దేశాల్లో జాతీయ పానీయాలుండే-ఆచారం బహుపురాతనం మార్పులకుండే అవసరాలు దేవతలకూ ఉంటువే సమ్మకాల్లో వచ్చిన వీ కథలు.

మన వైదికార్యులు సోమక్షులు. ఆ పానీయాలనేకం ఆయుర్వేదంలో ఆసరానిస్తాయి జాబితాకు వస్తాయి.

సుమేరుల జాతీయ పానీయం 'గిన్డిన్'. వారి దేవతలు కూడా, ఇతర దేశాల్లో వలెనే, త్రాగేవారుగా కథ లున్నవి.

'నిన్హా' (కి, నిన్హార్నా, భూమాత) త్రాగియున్న మైకంలో సరుల పుట్టించెనట. ఆ పుట్టిన వారిలో వంద్యలే గామ (పిల్లలు కనలేనివారు), అటు స్త్రీకి ఇటు పురుషునికి రెండింటికీ చెందని (వంశాధి వృద్ధి చేయలేనివారు) వారున్నారు.

భూమాత, జగత్మాత భావాలలో ఈ నాటికీ వివిధ దేశాల్లో సాకారం-విగ్రహం లున్నాయి. ఈ విగ్రహాల శరీర భాగాలనుండి

మానవుని బాధ ...

కుష్టు రోగము

కుష్టుము భయంకరమైన వ్యాధి యని చాలాకాలముగా ప్రపంచ మెరిగినది విశేష సంబంధ అనుభవమువల్లనే అటువ్యాధి ఆనచ్చును అది మెల్లిగా ప్రబలించుచుది మంచి యోచనతో చూసి జాషడముల వల్ల నాటివి లిండించుచున్నాము.

ఈ వ్యాధియొక్క మొదటి ఆనవాల దేహమంద, ముఖముగా చెవులపై ఏర్పడును. విప్పి విప్పి కురువుల లేక పొడలు, ఇవి ముక్కు నందును, మోచేతియందును తొడలలోను ఏర్పడును నీదన దేహ మంతయు నల్లకొనును కురువులు పెద్ద పుండుగా మారును కుష్టుము నరములను కూడా నీడించును అందువల్ల నరములు ఆ వ్యాధికి లోనై తన శక్తిని పోగొట్టుకొనును పొడుపు బాధ కూడ ఏర్పడవచ్చును

చర్మ సంబంధము -దేహముపై ఏరని వర్ణముగల పొడలు, దద్దులు, ఏర్పడుట, పొడుపు, బాధ, అన్ని మొదలైనవి నరముల సంబంధము - పొడలుగల చోట్లలో తిమిర కలుగుట, దుర్బీర, సర్వ అవయవములంద వ్యాపించి రక్తమునందు కలిసి మట్టు కలుగజేయును సూదితో పొడిచిన బాధ కనబడుతుండుట, చేతివేలు ముడుచుకొనుట, ముక్కు బంధనముల మొదలై నవి అనే సంబంధము - పొడమునందు పల్లపుపుండు ఏర్పడుట, కాళ్ళ, చెతులు, చేతుల అగ్గిలు, చూచు వారికి విసుగుజేందుచున్న మరకొన్ని బాధలు యుండును.

కుష్టుమునకు అనేక జాషడములు తయారు చేయడమైనది ఇంకను తయార చేయుటకు ప్రయోస చేచున్నాము. పూర్వముననే హిందూదేశమున మౌలిము సిద్ధ ఆయుర్వేద భాగమున కుష్టు రోగము నకు జాషడము కనిపెట్టబడి జయము పొంగుచు వచ్చుచున్నది పిట్టలో మాయొక్క "మేల్ మాయిల్ మందు" మిక్కిలి శ్రేష్ఠమైన మూలికల వగైరాలతో సిద్ధ ఆయుర్వేద భాగము ననుసరించి మా యొక్క "వేల్ మాయిల్ మందు" తయారు చేయబడుచున్నది ఈ కఠిన వ్యాధివల్ల బాధపడ మానవుల మా "మేల్ మాయిల్ మందు" ను సేవించి శాగుపడి భగవత్ కృపక పాత్రులగుదురగాక

సిద్ధ డాక్టర్ కే. టి కృష్ణమూర్తి ఆచార్యునిగారి

మేల్ మాయిల్ మందు

ప్రపంచంలో ప్రఖ్యాతిగాంచిన మేహ, కుష్టురోగనివారికి

— వివరములకు వ్రాయండి —

కే టి కృష్ణమూర్తి ఆచార్యుని అండ్ సన్సు,

5/22, మేల్ మాయిల్ (నయా) కాట్రాడి (N A Dt.)

చెట్లు చేమలు మొలకెత్తుతున్నట్లు శిశు ప్రవచనపుతున్నట్లు. ఈ మూర్ఖుల కాదిమూర్ఖి 'విన్మహ'యే నేమో.

అలానే 'నిన్ హర్నగ్' (పార్వతి) రూపం తలమాత్రమే. ఈ పోలికలూ శిల్పంలో వివిధ దేశాల్లో ఉన్నది.

'ఎన్ని'కూడా 'విన్మహ'ను సంప్రదించి నరుల పుట్టించే నట. ఐతే ఈ పుట్టిన వారు మట్టిబొమ్మల రకంగా—మూగ (భాషలేదా?), తినలేరు (తినట తెలియదు) లేవలేరు, కదలలేరు (స్థావరం), శవాకృతి—అచేతనం.

ఈ నరుల సృష్టినిగూర్చిన ఇతర దేశాల కథలూ మాడ దగినవే.

అప్రయోజక సృష్టి చేసినందుకు 'ఎన్ని'ని 'విన్మహ' శపించెను, 'ఎన్ని' మరణోన్ముఖుడుగా మండగా దేవతలు ధూళి ధూపరితులైనారు.

ఇది మల్లిభ్రమణం—దుఃఖంలో ఉన్నాదానస్. 'బైబుల్' కథల్లో ఓట్టులు వింపుకొనుట, ధూళిలో పొర్లుట, శరీరంపై ధూళిపోసుకొనే ఆచారం పోలిక చూడండి 'బైబుల్' కథల్లో ఆ పాట్రాల అదివంశ కర్త అబ్రహం, అబ్రాం (అభిరామ, ఇబ్రహీం) సుమేరుల తర్వాత కాలపు ఉరు పొరుడే.

వరిసింతి విషమిస్తున్నందున 'ఎన్నిక నా జీవ దృష్టితో చూడను' అని కోపించి వెల్లిపోయిన 'విన్మహ' భూదేవిని సృగలం వెల్లి తీసుక వచ్చినదట ఆమె జరిగిన దానికి వశ్యాత్వవ్యయై వివిధ దేవీ (వ్యాధి చికిత్సాధిష్టాన) దేవతలను ప్రసవించెనట 'ఎన్ని' కోరికొన్నది.

సుమేరులు ఆదిమ శైవులూ, శాక్తేయులూ అనిస్తుంది. వారి భూమాత, పార్వతి, ఆదిశక్తి (అమ) వగైరా దేవి జగ జ్ఞానని, జీవదాతయేగాదు అయవారికికూడా.

ఈ విశ్వాసాల పోలికలు అనేకదేశాల దేవమాతల కథల్లో ఉన్నాయి. పోతే సుమేరుల అమ్మవారి సృగలం సంబంధం మన అమ్మవార్లకూ విగ్రహాల్లో కన్పిస్తున్నే ఉంది.

* * *

ఇతర దేశాల్లో పురాతన గాథల్లో—నరులు వారి దైవాలూ—లైంగికాచారాలు సుమేరువారి ఆచారాలు విభిన్నంగా కాన్పించవు దేవుడు రక్షకుడు, పశువుల క్షాపరితల మానవులకు కావరి, తండ్రి—సృష్టికర్త అనే భావాల్లో ఏర్పడినవే—పసివాళ్ళ మవోగతుల ప్రతిబింబించే విశ్వాసాలు.

సుమేరు సాహిత్యంలో వారి జనం చుంబనాలు, రతి, వివాహం,

ప్రసవం తెలిసినదిగానే ఉంది వచ్చానవ్వాహారలూ ఉన్నారు. సెండ్రీ నందర్భంలో విందు వివోదలున్నాయి కతివయకాలపు మత విశ్వాసాల్లో, ప్రాంతీయాచార వ్యవహారాల్లో ఇతరదేశ శిల్పంలో పున్నంతగా సుమేరు శిల్పంలో అశ్లేఽత, అసభ్యతా కాన్పించవు. అతిపురాతన మనీసించేని రెండు రకాల రతిబంధనాలు, శేనుకా—తిర్యగ్బంధ నాలవంటివి కాన్పించవు కాని వీరి శిల్పంలో పుచ్చది రెండవ రకం—స్త్రీపై పురుషుడు. ఆ సుమేరువారి ఆర్థికవ్యవస్థ పశుపాల కత్వంగాక స్థిరమైన కృషీవలత్వం.

వారి దేవతల గాథలబట్టి సుమేరులకూడా స్త్రీ జన్మ ప్రయోజనం, పరమార్థం, ధ్యేయం మాతృత్వమనే ద్యోతక మవుతుంది

'ఎన్ని'కు దాంపత్యధర్మాలు తల్లి బోధిస్తుంది. నేడూ అనేకదేశాల్లో అంతే. 'ఎన్ని'కు చిచ్చి 'ఎన్ని' వెంటబడుటలో స్త్రీ రత్యర్థం భర్తను వెంబడించే ఆచారంగా కాన్పిస్తుంది. వారి దేవుళ్ళు ఇంద్రునివలె 'రోడ్ పైడ్ రోమియో'లు, చీకటి వేట—జారుకాళ్ళు — కన్యాశిలభంగం జేసేవారుగా కాన్పించరు. ఇదంతా కాలానికం.

సంతానార్థం 'ఎన్ని'ను మూడుసార్లు 'ఎన్ని'ను వెంబడించెను. నేటికీ కాన్పించే పురుషభావం రత్యసంతరం స్త్రీ సంపటం (తాత్కాలికం అయినా) వదలించుకోడం 'ఎన్ని'లో కాన్పిస్తుంది మారుపేషలో ఉన్న పసికట్టిన 'ఎన్ని'కు—ఆ గ్రామ్యధర్మ నిర్వర్తనాల్లో పుట్టినవారు ముగ్గురు పుత్రులు. జేస్తుండు 'నన్నా' చంద్రుడు. మధ్యముడు అధోలోకేశ్వరుడు 'వెర్వెల్'—మకరరాశి సంబంధగాధ, కవర్గీ కర—రుద్ర, కాలపురుష, ప్రేతలోకనాథుడు. కనిస్తుండు మరో లోకేశ్వరడైన 'నినజా'. కవర్గీ కర్ల పోలికలు కతివయకాలపు దృహ్యం 'మర్లుక్', 'అసుర్' యుద్ధదేవతలలో ఉన్నాయి.

'నిన్ హర్నగ్' (భూమి, పార్వతి) ఆకాశదేవు(అణు)ని భార్యయేగాని ఆమెకు 'ఎన్ని' (జలపతి, మనువు) వలన (భూమి గురు కలయిక) 'ఎన్నార్' కల్గెను తల్లి ప్రాత్యాహమున 'ఎన్నార్' తండ్రినిగూడి ('ఎన్ని') 'నిమ్మర' ను కనెను. ఆమె అమ్మమ్మ ప్రాత్యాహమున తాతను కూడి శాకంబరివంటి వృక్షదేవి 'ఉత్తు'ను కనెను 'ఉత్తు' మత్తవ్య ప్రాత్యాహమున ముత్తాతనకూడి అష్టవిధ ఓషధీ వృక్షాల గనెను ఈ స్త్రీ పురుష బాంధవ్యంలో నీటివలన పుట్టిన అనే అర్థం చేసుకోవచ్చును. ఈ అమ్మ వార్లంతా భూమి సంబంధం అనుకోవాలి.

ఈ లాంటి సంబంధాలు మన పులిత గ్రంథాల్లోనే గాదు ఇతరదేశాల్లోనూ ఉన్నాయి. 'బైబుల్' చూస్తే తండ్రిని మధ్య

పాన మత్తునిచేసి కూతుళ్ళు—తండ్రియైన 'లోతు'ను కూడిన కథ ఉన్నదే. ఉషస్సూర్య, రుద్రాదికల గాదు గ్రీకుల మహా దేవుడు ద్యూస్ కథలు చూడండి, అంతా అంతే.

'ఎన్సి' సృష్టియైన ఎనిమిది రకాల వనాషధుల్ని తినివేసిన (ముంచివేసారా?) కథ పోలిక గ్రీకుల ద్యూస్ తండ్రి పుట్టిన శిశువుల మ్రింగివేయడం. ఈ తండ్రి 'క్రోవాస్'కు కాలంగూర్చిన నమ్మకాల్లేకపోలేదు. కంసుడు దేవకీ తనయుల వధించడం, క్రైస్తవంలో హీరోడు శిశుహత్యలు, గంగ శంభుల సంతానం గంగపాలు కావడం—ఇదంతా పరబలికాదు పూర్వం కొందరిలో కుటుంబ నియంత్రణగా శిశుహత్యలూ ఉన్న మాటా నిజమే. కుటుంబ నియంత్రణా కాదీ కథ. కాంతి—కాలం కొలమానం నమ్మకాల్లో వచ్చిన కథలయి వుంటుంది

గంధక సారదాల్ని మనలో కొందరు పాఠ్యతీ పరమేశ్వరుల రజోవీర్యాలంటారు. ఈ రెండు సదర్థాలవల్ల ప్రయోజనాలు అశేషం. అలాగే పూర్వం వర్షం దేవుని వీర్యవతనం—బీజం. భూమి స్త్రీ మర్మాంగం—పర్యవక్షాదులు. అంత అశ్లీలంగాకున్నా నేటికీ భూమిపై నీటి వనరులతో పోలుస్తూ రైతాంగం వర్షం సస్యానికి, తోటలకూ తల్లిపాలువంటి దంటారు.

పురుష బీజం, శుక్లం, వీర్యం వగైరాగా చెప్పేది ద్రవం. గ్రామీణ జనుల్లో నేటికీ వాడేమాట పశువులు వగైరాలక్షగాదు మనుష్యులకూ—గర్భిణీత్యాన్ని సూచించేది—'పాలు కుడిచిందా, పాలిపోసుకుందా, నీరు పోసుకుందా' వగైరా. అలాగే 'ఉపకాలాచిందా' అంటే పురుషుడా అని అర్థం. సుమేరు పాపాత్యంలో ఈ శుక్లం—వీర్యం దేవతల సందర్భంలో కాన్పించదు. 'ఎన్సి' 'ఎన్సిల్' కథల్లో ఆయాస్త్రీలు ఈ దేవుళ్ళ 'హృదయజలం' వలన తల్లులైనట్లున్నది. పురుషుని వీర్యం వారో 'హృదయజలం'.

సుమేరు దేవతల కథల్లో జీవదృష్టి, జీవాహారం, జీవ జలం ఉన్నాయి—ప్రాణివాయువు వలె.

* * *

చంద్ర సూర్య గ్రహ గమనం—పూర్వం వారూ ప్రయాణి కులేననే నమ్మకంతో—ప్రయాణసాధనమనికూడా కథల్లో ఉంది. సూర్యుడు రాత్రి మరో లోకంలో (మరణం) ఉంటాడనీ, అర్చనోదయంలో మరో సూర్యుడు పుట్టుననీ, సూర్యుడు రాత్రిలో మాన గ్నినివలె నిద్రించుననీ వగైరా నమ్మకాలు సర్వస్వాంతంగా ఉండేవి.

అలాగే జీవి—శరీరం, అత్త—ప్రేతం—గూర్చిన నమ్మకాలు అనేకం. స్వర్గంపైనా సరకం దిగువా—మరో లోకభావన—ఆ అధో (మరో) లోకంగూర్చిన జిజ్ఞాస సుమేరు సాహిత్యంలో చార్మిత కంగా ప్రవళమంగా కాన్పిస్తుంది.

'ఇనన్నా'కు అక్కయైన 'ఎరిస్కిగర్' అదిలో స్వర్గరాణి. ఆమెను 'కుర్' ఎత్తుకపోయెనట. 'ఎరిస్కిగర్' అధోలోకరాణి. ఆమె భర్త ప్రేతలోకాధిపతి 'సుగలన్నా'.

గ్రీకు గాథల్లో దీమాతర్ (దేవమాత) భూదేవి. ఆమె కూతురు—అవతారం 'కోర' (కన్య) మరోపేరు 'పెర్సిఫో'. ఆమెను 'హెడ్స్' (అధోలోకం)కు ఎత్తుకుపోడం కథ. ఆ అధోలో కేశ్యరుని కర్మాంగియైన 'పెర్సిఫో'ని తల్లివెదకడం—సంవత్సరంలో కొంతకాలం అధోలోకంరోసూ, కొంతకాలం భూమిపైనా ఉండేట్లు దేవతల మంతనాలు—ఇందులో కొంత పోలిక మన నమ్మకాల్లో పాతాళాన్నుండి బలిచక్రవర్తి సంవత్సరాని కొకసారి భూమిపైకి రావడం లేకపోలేదు. గ్రీకు కథలలో చాలావరకు వ్యక్తనస్యాలు, కందమూలాదులు కొంతకాలం భూమిరోసుండి మొలకెత్తడం, మల్లీ విత్తులు—కథ వుంది.

సుమేరు గాథల్లో అధోలోకయానం—ఈ విత్తనాల కఫే గాక మృతలోకగాథా—ఉంది.

సుమేరుభాషలో 'కర్' అర్థం అధోలోకం ఒకటే గాదు. వర్గంకం, కూరసత్వం, మహాసర్పం, వర్షతం, శత్రువు, అగాధజలం—విభింంగా ఉంది.

సుమేరు దేవతలు 'కుర్'పై చేసిన దండయాత్రలు అనేక దేశాల కథల్లో దేవాసుర యుద్ధాలుగా ఉన్నాయి.

అనన్మీ కాంతి, కాలం, ప్రకృతిని గూర్చిన విశ్వాసాల్లో ఏర్పడిన కథలు కావచ్చును.

'కుర్'పై మొదట దాడిచేసినది 'ఎన్సి.' రెండవ దండ యాత్ర సుమేరు యుద్ధదేవుడు 'నిసుర్'—కలిపయకాలపు 'మరుక్' అస్సిరియన్ రణదేవుడైన 'అసుర్'. పై రెండు దండ యాత్రల్లో జలాధారం—నీటిని—వినియోగించుకునే ఏర్పాట్లు, 'ఇరిగేషన్' పాన వ్యవసాయార్థం నీటి పారుదల ఏర్పాటు అయ్యుండే సూచనలున్నాయి ఆ 'కుర్' మహాసర్పం. సర్పం పురాతన విశ్వాసాల్లో సృష్టికాధారమైన నీరు, పురుష వీర్యాలకు సాంకేతిక రూపంగా ఉంది.

సుమేరుల ప్రేమ, సాందర్య, జీవ, కాంతుల (శుక్ర గ్రహమా?) అభిషేక దేవత, వారి విజయలక్ష్మీవంటి దేవి 'ఇనన్నా' ఆమె అవతారాలే—పోలికలే వివిధ దేశాల్లో కలిపయ కాలపు అమ్మవారు 'ఇస్టార్' ఈశిశి, అస్తోరెల్, దుర్గ వగైరా.

'ఇనన్నా' దండయాత్రలో 'కుర్' పార్వతీయ శత్రుజనులై యుందురా?

సుమేరుల పై దేవాసుర యుద్ధం—'ఎరిస్కిగర్' అపహరణ పోలికలు అనేక పురాతన జాతుల గాథల్లో ఉన్నాయి—యుదుల

‘రెవియూథర్’, గ్రీకుల ‘టైప్స్’, అస్పీరియన్ టెక్’ తియ్యపుల్—వ్యత్యుడూ, రావణుడు, నరకాసురుడు వగైరా రావణుని పీతాపహరణ గాథ గ్రీకుల ‘కోరి’ కథ వంటిదే.

*

*

*

ప్రపంచ పురాతన జాతుల్లో అది నాగరికుల వ్యత్యులు ప్రాంతీయతబట్టి పశుపాలకత్వం, కృషీవరత్వం మొదటివారు దేశద్రిమ్మరులు కాగా రెండవారికన్నా అనాగరికులు, క్రూరమతులు ముష్కరులుగా కనిపిస్తారు.

ఈ రెండు వ్యత్యుల్లో వారికి నాడూ, నేడూ విరోధాలున్నాయి మేము గొప్పంటే మేము గొప్ప—తెలంగాణా గోండుల అప్పరాణి, అన్నసీరారు కథలు చూడండి.

‘బైబుల్’లో యూదుల కథ ‘కెయిన్-ఎదెల్’ అదే విరోధం. ఈ కథకు మాతృక పురాతన ఈజిప్టు కథ అంటారు.

సుమేరు సాహిత్యంలో ‘లాహార్-ఎంటెన్’ పశుపాలకాది వీరి దేవతలు. వారి పిష్య లేక నవ్యరక్షి ‘అక్వాన్’, క్షేత్రపతి ‘ఎమెక్’.

ఏకోదరులమధ్య త్రాగిన మైకంలో నేను గొప్పంటే నేను గొప్ప అనే విరోధం వారి మహాదేవుడు వీరాట్లు వేయగా నమసి పోయిందిగాని ‘కెయిన్-ఎదెల్’ కథలా విషాదాంతం కాలేదు.

ప్రపంచజాతుల్లో—వారివారి రణదేవి, జగన్మాత, భూమాత, నీనదాత, ఆదిశక్తి వగైరా పోలిన అమ్మవార్ల సోదరుల్, ప్రేయుల్, భర్తల్ గారి, వాన, నృష్టి లయకార గుణప్రధానులుగా, పశుపతులుగా ఉన్నారు. అలాంటి కథ మన ఆదిపురాణ దంపతులు.

సుమేరుల ‘ఇరన్నా’కు సోదరుడు సూర్యుడు ‘ఉతు’ (ఉరు, కతిపయకాలపు ‘బర్బర్’ ‘శిమాక్’) వరాశ్వేషణచేస్తాడు కృషిపాలకుడైన ‘ఎన్కెమ్మ’, పశుపాలకుడైన ‘దుముజి’ (ధూర్జటి?) ఇర్షరూ ఆమెనే కోరుతారు. చివరికి లౌక్యంగా కృషిపాలకుని మంచి జేసుకొని పోటీలేకుండా ‘దుముజి’ పశుపతి దుర్గనంటి ‘ఇరన్నా’ను పెండ్లాడుతాడు.

‘ఇరన్నా’ శిల్పంలో మనం ప్రభావశి, కాంతిపుంజం అనేట్లు దుర్గకువలె జ్వాలాకిరణాలున్నాయి. చక్రపాణికాదు కాని చేత కడియంవంటి దున్నది. ఆ కడియం బహుళా స్త్రీత్వం, అధికారం, జీవదానాం సాంకేతిక చిహ్నం కావచ్చును. అదే రకం చమ్మపు—వర్తులంగా, త్రికోణంగా ఇతర పురాతనజాతుల కతిపయకాలపు అమ్మవార్ల చేతుల్లో ఉండటం—చివరికి నృష్టి—జీవం నూచించే పద్ధతి (ఉత్పలం)గా శిల్పంలో మూరింది.

ఈమె సోదరుడు సూర్యుడు (‘ఉతు’) చేతిలో కిరణాలు నూచించే రంపపువళ్ళవంటి అయుధం (కతిపయకాలపు చక్రాయుధం?) ఉంది ఈ దేవుని పాదాంకితం పరాభూతు డున్నాడు. అదీ కాలంగూర్చిన కథ గావచ్చును ‘ఇస్టార్’ మహిషమర్ధనివలె అశ్విపాదభంగిమం గలది

సుమేరులు ‘శుంగిరు’ లనబడిన కారణం తెలియదు. కాని శిల్పంలో వారి దేవతల తలలపై కుళ్ళాయివంటి శిరోపవేష్టలు (కీరీటాలు), వాటికి పార్శ్వాల్లో కొమ్మలు కొమ్మలుగా కొమ్మల వంటివి వున్నాయి.

*

*

అనేకదేశాల్లో పురాతన గాథల్లో దేవాసుర యుద్ధాలున్నవి. వీని మాతృక సుమేరులదని తేలివది అలానే వివిధదేశాల్లో గల జలప్రళయగాథ మాతృక కూడా సుమేరులదే.

భూమి, భూమిపై స్థావరజంగమాల గూర్చి తెలిసినవారు ఆ జలప్రళయం, కల్పాలత (యుగాంత) నాశనం, పునస్సృష్టి కథ నమ్మలేరు. కాని ఏదో వాక్ ప్రాంతంలో విడవకుండా సాగిన తుపాన్ స్మృతి అయితే కావచ్చును. అలాంటి అధికవృష్టి నేటి ఆధునిక వార్తావయాణ సౌకర్య లోని వాడే కాదు, మధ్యయుగంలో కూడా ప్రాంతీయంగా జలప్రళయమే.

మన మత్స్యవతార గాథ—సోమకాసురుని వేదాల తస్కరణ, ఒకానొక మనువు లేక ఒకానొక ద్రావిడరాజు సత్తర్లులు వగైరా నౌకాయానం, జలప్రళయంలో విష్ణువు (సూర్యుడు) మత్స్య రూపాన వారికిచ్చిన రక్షణగాథ.

‘బైబుల్’ యూదుల సృష్టి, జలప్రళయ గాథలు సత్య దూరం, వాస్తవంగాదనే క్రైస్తవ పరిశోధక నిర్ధారణ జరిగింది. ఈజిప్టు నీల (నైల్) నది వరద వారి కథకాదు, సుమేరులగాజే.

క్రైస్తవ పవిత్ర సాహిత్యంలో (యూదులనాడు) దేవతలు కోపించి నదుల విభేదానికి బహుభాషలు సృష్టించారన్నట్లు నరులపై కోపంవలన జలప్రళయం కల్పించారట. ‘నోవా’ (నావి కుడు) మళ్ళీ సృష్టి నిమిత్తం రకానికొక విత్తనం—పాణి గ్రుడ్డువగైరా సేకరించి, నాకలో సురక్షితంగా వుండి, జలప్రళయానంతరం ఆయా స్థావర జంగమ జీవాండేట్లు జేసే నట. ఈ నావికుని ముగ్గురు కుమారుల వంశీయులే (బహుళా యూదులు ఎరిగిన) వివిధ భాషాజాతి వర్ణాల వారైన ‘సెమైట్స్’ ‘హెబ్రెయ్స్’, ‘జాఫైట్స్’

నాటి సుమేరుల రాజ్యంలో వేడు ‘ట్రైగిన్ యూక్రెటిస్’ అనబడే నదుల వరదల కథ అయ్యుండ దీ జలప్రళయం.

పూర్వం మతాధిపతులు, ఋషులు పంటివారే

'సెంటిస్టులు'. మానవ మేధా వికాస ప్రగతి చరిత్రమాస్తే బహుపురాతన కాలముండి ఈ సృష్టి, 'విశ్వం', ఆకారం — ఆ కొంత వుంజాలు బిజ్జాన-తెలసుకోవాలనే పరిశీలనలో వచ్చిన కథలూ, కల్పనా మూర్తులూ కొల్లెలు.

అలాంటిదే సూర్యగ్రహమున పరిశీలన-కాలపరిగణన — మాసాలు ఋతువులు-ఆకాశాన-భూమిపైన మార్పులు గమనించడం. సంవత్సరంలో సూర్యుని ద్వంద్వశరాశి గమనమే మన విషయ వ్యావకత్వం. ఆయన వెదికార్యలనాటి మిత్రావరుణ భగ ఇంద్రులు. ఆ కల్పనా గాథలూ, మూర్తులే 'బైబిల్', 'రామాయణం' వగైరా పవిత్ర గ్రంథాల్లో గాఢాలు.

మనకు అసురదానవాదులు దుష్టులు, క్రూరులు, హింసా యుతులు కాని అనేక దేశాల్లో సురులు, దేవతలు ఈర్ష్యాళువులు, దుష్టులు కాగా మన సురులే మరో దేశంలో (ఈరాన్) పూర్వం ఆసురులు.

దేవతల్లో కొందరు మంచివారు, కొందరు చెడ్డవారు— మనుష్యులతో పోలిక సుమేరు దేవతలు కొందరు మర్త్యులపై కోపావేశాన జలప్రళయం కల్పించినట్లు సుమేరు సాహిత్యంలో ఉంది.

వారి మనువు, ప్రజాపరుల్లో ఒకడైన 'ఎన్కి' — ఇలాధిపతి వలన తన సృష్టిని సర్వనాశనం గాకుండా రక్షింప నిశ్చయించెనట.

'జియశుద్ర' ('హసిశుద్ర యుషద్ర') అనే రాజును నకాలలో పెచ్చరించెనట. ఆ రాజు వొకము సిద్ధించేసుకొని-ఏ డబ్బోరాత్రాలు జలప్రళయంనుండి రక్షించుకోగల్గెనట. ఆ ప్రళయనంతరం 'ఉతు' (సూర్య) దర్శనం కల్గెనట.

సుమేరు పీఠాల్లో 'గిల్గమేరు'ని గాఢ కలిపయకాలాన అనేక దేశాల్లో వివిధనామాల (గ్రీకుల హెర్క్యుల్స్ — హెరక్లిల్స్ — హెరక్లిల్స్, హెరక్లిల్స్) వీరగాథగా మారింది. ఈ వీరుని గాథలు సుమేరుల కలిపయకాలపు ధృవ్యాలనాడే బహుళ వ్యాప్తికి వచ్చింది. ఆతని వీరగాథల్లో వీరునికి దోడ్పడిన 'జియశుద్ర' నావికుడు. వారి మత్స్యసతారం 'ఈయ' అనే అర్థమైన మానవుడు. 'ఈయ' నాగరికతకు చిహ్నం కూడాను.

'గిల్గమే' కథలో సూర్యుని వివిధరాశి సంక్రమణగాఢలు లేకపోలేదు క్రీస్తు పరివారం 12 గురి కథ అలాంటిదే కావచ్చును.

'ఎన్కిడు' ఒక వీరుడు. మొదట ఏదో గుహలో తాపసివతె వున్నవానిని స్త్రీలు అలరించి, ఆకర్షించి రాజధానికి తీసుకు రావడం, 'గిల్గమే'ని మిత్రుడు కావడం కథలో ఋష్యశృంగుని కథ పోలికల్లేక పోలేదు 'ఎన్కిడు' — గిల్గమే' — సూర్యుని వ్యవధి, మిథున సంక్రమణం-వీరిద్దరూ చేరిన అరణ్యం-ఆ వనాధివృత్తి.

ముచ్చటైన ముద్రణ, ముద్దులొలికే నూతన
శిల్పసంపద - అవును అందుకు అనుభవం,
అపురూప నైపుణ్యం కారణం - ఉన్నత
ప్రమాణాలకు, ఉత్తమ ముద్రణకు
ప ర్యా య ప దం :

స్వతంత్ర ఆర్టు ప్రింటర్స్,

పి జ య వా డ - 4 . ఫోన్. P.B.X. 5301

5302

‘కుంభభ’ నోడించుట కర్కట సంక్రాంతి.

దృహ్యుల ‘ఇస్కార్’ ‘గిల్గేమే’ని కామించిన కథ కన్యా సంక్రమణం అని ఆ కథలో వివరాలు సూచిస్తున్నాయి. మనకు సూర్యుడు వృద్ధభానుడు కావడం, కన్యాసంక్రమణంనాటినుండి సూర్యుని ఎండ తగ్గి, రాత్రికాలం పొడవడం, మన పరిగణనలో మహాలయ ప్రారంభం. పురుషుడు స్త్రీలతోతలో తన కాంక్ష, బలము మొదలగు శక్తి యుడుగుట సూర్యుని కన్యాసంక్రమణం గూర్చిన కథ. కాగా తర్వాతి రోజుల్లో నేటివలె వసతి, వేడి సౌకర్యాలులేని పూర్వకాలంలో చలికి, చీకటికి జనాభా తగ్గింది. దృహ్యుల ‘తమ్ముడ్’ ‘గిల్గేమే’-‘పాఠకియ్య, గిల్గేమే’ని పోలిన ఇతర వీరులు సింహాల వెడ్కులొనడం సింహ సంక్రమణం. సుమేరు వీరుడు వృశ్చిక మానవులను జూచుట వృశ్చిక సంక్రాంతి. ‘ఉత్థానావిష్టు’ నావికుడు, అమభవశాలి మృత్యుజలాన్వండి గిల్గేమేను తరించి తోడ్చుడుట ధనూరాశి ఏకటే, చలి నుండి బైటవడిన-మృత్యులోకం మోచివచ్చిన సుమేరు వీరుని గాఢలో జలనళయం కుంభ సంక్రాంతి. మత్స్యవతారంనంటి మోన మానవుడు ‘ఈయా’ సహకారం మోనసంక్రమణం.

‘గిల్గేమే’డు పొరవీరుడు, సూర్యుని అవతారం, సూర్యుడు యువకుడైన (వసంత) ఈతడు ‘ఎరిక్’ ప్రభువు. ఈ వీరుని గాఢలో మన ఇతర దేశాల్లో నక్షత్రమండలంలో ‘అరియన్’ (వరుణ, కృత్తివాస, ప్రజాపతి, రుద్ర, మృగశిర, ధనుర్వారి వృషభాశి, మృగశిర- (శిరా) కల్పనా గాఢం పోలికలూ ఉన్నాయి.

సుమేరులు సింహా న్నెరుగరు. పెద కుక్క అనకున్నారు.

గుర్రా న్నెరుగరు. దాన్ని పార్వతేయ గార్దభం అనుకున్నారు కాని పురావస్తుశాఖ వారికి లభించిన సుమేరు శిల్పశిథిలల్లో దైవాం వద్ద సింహం ఉంది

సుమేరుల మూలస్థానము సింహాలేని, గాడిదలన్న ప్రాంతం ఏది? సింహాలు మనదేశంలో పురాతన కాలంనుండి లేవు— గుర్రాలు అంతే మనకు వ్యాప్తం దేశీయం.

సుమేరు శిల్పంలో బహుభాషాలు వగైరా లేరు. కాని ద్విముఖుడున్నాడు. ‘ఇసిముద్’ దేవదూత ద్విముఖుడు. ఈ పోలిక సహస్రాబాల తర్వాత రోమన్లు యుద్ధకాలంలో పూజించిన ‘జానన్’ (గణపతి)లో వున్నది.

సూర్యదేవుడైన ‘ఉతు’కున్నట్లే ఆరు సోదరి, ‘ఇనన్నా’కూ జ్వాలాకిరణాలున్నాయి అమెవద్దకూడా సింహం ఉంది. ఆమెకు పక్షిరెక్కలూ ఉన్నాయి. కలివయ కాలపు దృహ్యుల ‘ఇస్కార్’ అంతే. ఆకారంపై నక్షత్రాణాలు దీర్చిన (ఉలూక, హంస వగైరా) కల్పనా మూర్తులు కావచ్చును. అదే వివిధ దేశాల్లో దేవతలవద్ద కాకి, గుడ్ల గూబ, హంస, నెమలి, గుర్రం, ఎడ్డు, పాట్టలు, పాము, లేడి వగైరా మృగాలున్న గాథ.

దృహ్యులైన కాల్పీయులకన్నా, గ్రీసు, ఈజిప్టు, వైది కారులు వగైరా ప్రజలకన్నా పూర్వమే చారిత్రికంగా బౌద్ధిచ్ఛేది పరిశోధన సుమేరుల్లో ఉండనక తప్పదు.

మ నో గ త ము

శ్రీ చిటిప్రోలు కృష్ణమూర్తి

నేను జన్మించియుండిన

బ్రహ్మనాయని కాలమున.....

చెన్నకేశవాలయ నిర్మాణమునకు
ఏరి యేరి దూర ప్రాంతములనుండి
కోరికోరి తీసికొని వచ్చియుందును
శ్రేష్ఠమైన శిలాసముత్కరమును.

నిగూఢముగ అక్షిగోచరము గాక
శిలాంతరములలో నుండిన
భువన మోహన మధుర మూర్తులను
దర్శించి పరామర్శింతును.

ఉరి ముఖమున పిల్చిన నా పిలుపులు మన్నించి
నా నిరంతర కళాతపః ఫలాకృతులుగా
రసాకృతులతో అభయముద్రలతో
సాక్షాత్కరింతురు దివ్యమూర్తులు.

మానసమున పరిమళించు భక్తిభావమున
మననము చేసి చేసి, కూర్చిన సుతిగీతికలు
పారవశ్యమున భక్తసమాజ మనుసరింపగా
అలయమున గళమెత్తి ఆలపింతును.

మొరిసిన బ్రహ్మన్న హృదయకోశమున
మెరసిన చెన్నకేశవప్రభుని నయనకోణముల
వెల్లివిరిసెడివి తనివిరేకలు
జల్లులై కురిసెడివి మేలిదీవెనలు.

నరుల నడుమ నరమరలు చెఱిపి
అచ్చమైన సామరస్య సౌమనస్యములు నింపెడి

బ్రహ్మన్న ప్రకృష్ట సమతా సిద్ధాంత సారము
అదర్శయ కవితా సామగ్రి యయ్యెడిది నాకు.

కులమత విభేద విషాగ్నిజ్వాల లాటి
విశ్వమానవ సోదరప్రేమరసాన్నము విస్తరించెడి
చాపకూటిపబ్బమున పంక్తులై కూర్చున్న సుజనసంఘమున
కడబంతిలో కడనె న తీరి కూర్చుండియుందును.

వసాధైర్య కుటుంబ సభ్యమూర్తులుగా
అనమాన మానవలామూర్తులుగా వెలసిన
అనపోతరాజాది సోదర సత్త్వరత్నములతో
అవతరించి యుందును అష్టమరత్నముగ.

సద్గుణస్థోన్నుడు సత్యపరాకముడు
కన్నమదాన పీఠభద్రమూర్తిని గాంచి
అభినందింతును పులకితాంతరంగుడనై
అభివందింతును అవనతోత్తమాంగుడనై.

మానవోత్తముని మనసువలె విరిసిన వెన్నెలతో
చెన్నకేశవస్వామి మందిర పాంగణముతో
బ్రహ్మ జ్ఞాన సంపన్నుడు బ్రహ్మన తత్త్వోపదేశములు
సావధానముగా నాలింతును జిజ్ఞాసువులతో గూడి.

అనర్గళముగ ధారావాహినిగా సాగెడి
బ్రహ్మనాయని సరసవచోవిభూతి ననుకరించుచు
ముందుకు సాగిపోయెడిది చంద్రభాగాతరంగిణి
క్రొందఁకులు కందళించెడివి సరసలోచనాంచలముల.

ఏ మొగమున దైన్యరేఖ పాడచూపిన
జలమయము లయ్యెడివి నేత్రగోళములు
ఏ మొగమున దర్పరేఖ పాడకట్టిన
కనులలో మండెడివి మార్తాండ మండలములు.

దురాక్రమణ పరాయణ దుష్ట బుద్ధులు
పాములై పడగలెత్తిన మరుక్షణమున
అంతరాంతరముల నిద్రించెడి చైతన్యము
రెక్కలార్చి పేర్చెడిది గరుత్మన్నహోద్యతితో.

వాడవాడల సాగెడిది ధర్మవీర ప్రబోధము
 వీధివీధిని వెడలెడిది కర్మవీర ప్రకాండము
 అగ్రశ్రేణిలో అగ్రగణరుడనై నిల్తును
 ధర్మదీక్షితుడనై ధన్యజీవినై పొల్తును

అత్మ సైన్య సంవన్నమైన చిట్టిపాళ్ళేలి ఖరాఘాతములకు
 మొక్కుపోవుటయె కాదు సొట్టువడి పోయెడివి
 నిక్కి నిల్చిన కొండల దండి గుండెలు
 “శిలోచ్ఛయము ముందు ఎంత బలవంతమైన తగరైన తానెంత”
 అనుమాట అర్హత్యమని ఎలుగెత్తి చాటియుందును.

అధర్మ ప్రతాప ముడిసి లోకమును
 ధర్మ సస్య శోభితము జేయ
 నిలు వెల్లను ధారవోసియుందును
 త్యాగైక శీలమూర్తి నై
 గ్రీష్మ మహోష్ణమును బాపి భూతలమున
 పైరు సౌరు లొలికింపగా
 నిలువున నీరై ధారలై కురియ నేర్చును
 మేఘమూర్తి ఉత్తేజితుడై,

నేను జన్మించియుండిన
 బ్రహ్మనాయని కాలమున.

శ్రీనాథ సోమయాజి

శ్రీ కేకుమళ్ల కామేశ్వరరావు

శ్రీనాథ మహాకవి యెన్నియో తెలుగు ప్రబంధములను వ్రాసి వాడు. వానిలో కొన్నియే మనకు లభించినవి లతని చాటుపు బుచ్చవి అతనికాలపు శాసనములు ప్రకటంపఁబడినవి. వాటి సహాయమున వా మహాకవి జీవిత చరిత్రను నిర్మించుటకు కవి చరిత్ర రచయితలు శక్తివంతులరేకుండ పాటుపడిరి. కొన్ని విషయములలోఁ గొందఱకు ప్రాజ్ఞేర్థ్యములు (ప్రిజిడిసెన్) ఉండును మొత్తముమీద సేవక సిద్ధాంతములు, నభిప్రాయములు వేర్వేడినవి అవి యొక్కొక్కప్పుడు సత్యదూరముగా నున్నవి. కాబట్టి యీ మహాకవి చరిత్ర పునఃపరిశీలనను గోరుచున్నది.

శ్రీనాథ కవిరాజయొక్క యింటిపేరు మనకు తెలియదు. అనాడు మహాలసుండు సత్ర ఇంటిపేళ్లు లేవనియె చెప్పవచ్చును. ఇంటిపేళ్లు వంటిది కొందఱకున్నమాట నిజము. అప్పటివారి కింకను ఇంటిపేళ్లు యేర్పడకపోవటచేతనే, వారు తరుచుగా తమ తండ్రి పేరును చేర్చి వ్రాసుకొనుచుండిరి. శ్రీనాథుని విషయము సంతియె.

శ్రీనాథుని స్వగ్రామము 1 సీంపల్లి (కాల్పట్టణము) అది తూర్పుగోదావరి జిల్లా సముద్రతీరమున చోరంగి రేవునకు సమీపముగా నున్నది.

శ్రీనాథుని తాత పేరు కమలవాళుడు. అతడు 'కాల్పట్టణాధీశ్వరుడు' - అనగా, సీంపల్లి రేవు పట్టణము పాలకుడు. అంతే కాని పట్టి గ్రామకరణము కాదు. పిమ్మట 'విశవత్సాకతి సార్వభౌముడు' - అనగా, కాకతీయ చక్రవర్తియైన రెండవ ప్రతాపరుద్రుని (క్రీ. శ 1295-1326) చేత ముచ్చసలు పొందినవాడు ఎట్లు? అతడు 'అమాత్య మాదామణి' - అ చక్రవర్తి యొక్క మంత్రిమండలిలోనివాడు అట్లు కమలవాళుని పేరు తెలుగుదేశమంతటను తెలిసినది అనాడు అతని మిత్రులు వెలను, రెడ్డి నాయకులు, మామిడి సింగన మంత్రి పూర్వులు, బెండ్రుపడి కుటుంబము మొదలైనవారు. అట్లు వారందఱును పరిచితులగుటచేతనే ఉత్తరీత్రరా శ్రీనాథ కవికి లాభము కలిగినది.

కమలవాళుడు కవితా విద్యాధిరుడు పద్మపురాణసంగ్రహ

ప్రబంధ శర్త. క్రీ. శ. 1326 లో కాకతీయ సామ్రాజ్యము కూలిపోయినది కదా! అప్పటికి అతని వయస్సు నలుబది యనవచ్చును; జననము 1286 అగును. అతనికి వెండఱు బిడ్డలో తెలియదు అతని కొడుకు మారయ్య క్రీ. శ. 1325లో జన్మించియుండును. కమలనాథుడు ఎంతకాలము జీవించెనో తెలియదు డెబ్బదియైదు సంవత్సరములు బ్రతికియుండెనని చెప్పవచ్చును కాకతీయ సామ్రాజ్యము చితికిపియిపిమ్మట నతని యుద్యోగాదులను గుళించి యెఱుగము. అతఁడు సీంపల్లి గ్రామమును చేరుకొనియుండవచ్చును.

కమలవాళుని కుమారుడు మారయ్య విద్యలకు బ్రహ్మీ అతఁడు మామిడి కుటుంబమువారిని యెఱోయుచున్నాడు వారు కొండవీటి రెడ్డిరాజ్యములో మంత్రులు. మారయ్య కొండవీటి సీమను జేరి; పెదకోమటిపేమారెడ్డి మంత్రుల సహాయమున తానుకూడ చిన్న యమాత్యవదనిని పొందినాడు అని చెప్ప వచ్చును అతని భార్య భీమాంబ. వారి సంతాన మెందఱో తెలియదు అతని పుత్రుఁడు శ్రీనాథుడు. తండ్రికి నలుబది యైదవయేట, అనగా క్రీ. శ. 1370 లో జన్మించియుండును. 1286 లో జన్మించిన కమలనాథయ్య, మనుమని జననము నత కును జీవించియుండెననుమాట నమ్మరగినది కాదు. కాబట్టి శ్రీనాథుఁడు తన తాతను కళ్ళారి చూడలేదు.

శ్రీనాథుని జననమును కొందఱు విమర్శకులు 1360 ప్రాంతమనియు, మఱి కొందఱు 1380 ప్రాంతమనియు చెప్ప వున్నారు¹ 1360 చాల పూర్వమనియు, 1380 చాల వెనుక యనియు తోచుచున్నది శ్రీనాథ మహాకవి శృంగారనైషధ ప్రబంధమును వ్రాసి మామిడి సింగన మంత్రికి సంతక మిచ్చ నాడు ఆ ప్రబంధముయొక్క రచనాకాలమును నిర్ణయించి పిమ్మట, నందున్న మామిడి సింగన వంశవృక్షమును బరిశీలించి

1. ఆంధ్రసాహిత్య పరిషత్పత్రిక సం. 55 సం. 1-4 పుట 105.

2. వేలూరి వెంకటరమణయ్యగారు శ్రీనాథుని జీవితము 1370 నుండి 1450 అని భావించుచున్నారు.

నను పైన జెప్పిన 1370 యే సమంజసమని తోచును. అంతేవాక పారలొన, కీమేశ్వర పురాణ ప్రబంధములబట్టి చూచి నను అది ధ్రువపడును. వాటిని ఆ యా స్థానములలో చూచెదము.

శ్రీనాథుండు తన తండ్రియొడిలో గూర్చుండి వేదములు, ఆగములు, పురాణములు, కావ్యశాస్త్రాదుల నభ్యసించివాడు. లేత యున్నన గట్టి పండితుఁ డైనాడు. మారయమంత్రి కవిత్యమును చేపట్టలేదు శ్రీనాథుండు మాత్రము తాళగారివర కవి త్యపుపంథాలోకి దిగినాడు పదునాలుగేండ్ల యున్నతో మరుత్త రాట్పురిఁ దను మాటలలో చిత్రించినాడు.

పెదకోమటి వేమారెడ్డి యాస్థానములోని యొకమంత్రి యైన పెగడన్నకు (సింగనమంత్రికి అన్నగారు) శ్రీనాథుండు పదునేడేండ్ల చుట్టుపట్ల పండితారాధ్య చరిత్రాద్యలను వ్రాసి యంకిత మిచ్చినాడు. శాలివాహన సప్తశతాబ్ది పద్యవాఙ్మయగా వ్రాసినాడు. కాని ఆ కృతులేనియు వేడు కానరావు అని యాతని కవిత్యపు గరడిలోని పాధనలని చెప్పవచ్చును. అట్టి కృషి చేసి పొగింధమైన శృంగారనైషధమునకు బూనుకొన్నాడు. మొదట పెదకోమటి వేమారెడ్డిని గూర్చి తెలుసుకొనెదము.

కొండవీడు ముఖ్యపట్టణముగా కుమారగిరిరెడ్డి (1385-1403) రెడ్డివాఙ్మయ వేలినాడు. అతని బంధువులు, ఇతరులు రాజ్యములోని వివిధ ప్రాంతములను పాలించుచున్నారు. కుమారగిరిరెడ్డి పిమ్మట పెదకోమటి వేమారెడ్డి కొండవీటికి ప్రభువైనాడు. కాని అంతకుపూర్వము అతఁడు రాజ్య పాలనలేకుండ కూర్చున్నవాడువాడు. అతని తాతయైన మాచారెడ్డి చందవోలు ప్రభువు అతని తర్వాత మాచారెడ్డియొక్క కుమారుడైన పెదకోమటి పరిపాలించినాడు అతనికి పిమ్మటగిరి అతని కుమారుడైన వేమారెడ్డి. అనగా పెదకోమటి వేమారెడ్డి రాజ్యమునకు వచ్చినాడు అట్లు పెదకోమటి వేమారెడ్డి చందవోలు ముఖ్యపట్టణముగా చందవోలుసీమను పాలించినాడు. అదంతయు క్రీ. శ. 1403 కి పూర్వపు కథ.

పెదకోమటి వేమారెడ్డి మహా శూరుండు. కొండవీటి రాజ్యముయొక్క దక్షిణపుటెల్లను రక్షించుటయందు నిపుణుడైన 'పొండ్రాయ గజకేసరి' యను బిరుదు వార్జించినాడు. చందవోలులో పెదకోమటి వేమారెడ్డి ప్రభువుయొక్క యాస్థాన మంత్రులు, దండనాయకులను మామిడి కుటుంబమువారు మామిడి పెగడన్న శ్రీనాథునినుండి గ్రంథముల సంకితము పొందిన విషయమును జూచితిమి. మామిడి సింగన మంత్రికి శ్రీనాథుడు శృంగారనైషధ ప్రబంధమును కృతించెను శృంగార

నైషధములో యరతారికాపద్యములనుండి సింగనమంత్రి సామాజ్యముయొక్క మంత్రుని తెలియుచున్నది. అసలు రెడ్డి రాజ్యవేళాని సామాజ్యముకాదు అట్టి సందర్భములో సామాజ్యమును మాటకు పెద్ద యర్థము లొసగి, దాని ముఖ్యపట్టణము కొండవీడనియు, పెదకోమటి వేమారెడ్డి యప్పటికే కొండవీటి ప్రభువనియు చెప్పరాదు మన మహాకవులు గ్రంథకర్త మను వేల నాలుగు చెరగుల వేలిన ప్రభువని వర్ణించినవారు కాదా! కాబట్టి యట్టి పొగడికలు కనియొక్క యతిశయోక్తులు మాత్రమే. అట్లు గ్రహింపకున్న నిజము మరుగునఁ జదిపింపును.

కాబట్టి పెదకోమటి వేమూడు చందవోలు సీమకు మాత్రమే ప్రభువు. అతని ముఖ్యపట్టణము చందవోలు. అతని ప్రధానమంత్రి మామిడి సింగన. అతనికి శ్రీనాథ మహాకవి శృంగార నైషధమును నమర్పించినాడు. అయితే ఆ కాలమేది? శ్రీనాథుండు తాను ఆ గ్రంథమును—

సంతరించితి నిండు జన్మసంబునయందు

హర్ష నైషధ కావ్య మాంధ్రబాష

యని చెప్పుకొన్నాడు. నిండు జన్మన మనగా ఇరువదియైదు ముప్పదియేండ్ల మధ్య ప్రాయమని విమర్శకులు చెప్పుచున్నారు. కాబట్టి శృంగార నైషధము శ్రీనాథుని ఇరువదియే డవయేట అనగా క్రీ. శ. 1395 లో నిర్మింపబడియుండదు. అది సువ్ర సిద్ధ రచనకాగా శ్రీనాథుండు కవిసార్వకామ బిరుదును సంపాదించుకొన్నాడు ఆ బిరుదును అతఁడు స్వయముగా ధరించినాడా లేక ఎవరైననిచ్చినారా యను చర్చ యనవసరము. అతఁడు ఆ బిరుదుకు తగియున్నాడను విషయ మెల్లరెఱిగినదే. మన కాలము వాటి స్థితిగతులను గమనించండి. కవి సార్వభౌములు అరడజనుమంది యున్నారు. కాబట్టి కవిసార్వభౌమ బిరుదును గుఱించి రగడ యనవసరము.

శ్రీనాథభట్టు స్వేచ్ఛగా మన్నాడు. 1396 లోనాక చిన్న దేశాటనమును దలపెట్టినాడు. వలనాటిమీదుగా శ్రీశైలమును జేరదలచినాడు. శివరాత్రి నాటికి శ్రీశైలములో మండితీరవలెను. రాను వ్రాసి సిద్ధము చేసుకొన్న శివరాత్రిమాహాత్యమునకు వినియోగ ముక్కడ.

అతఁడు పల్నాటిని కన్నులార చూచినాడు. చందవోలు, కొండవీడు పట్టణములలోని వాఙ్మకు జీవితమునకును, వాగరికతకును

3. వేమభూపాల చరిత్రములో చందవోలును గుఱించి చెప్పమ “కోమటేంద్ర ఇతి రాజనికరావదాతపరిలో రాజ రాజ ప్రభావో రాజా” అని చెప్పబడింది. (చూడు. రెడ్డి పంచిక 1947, పుట 86.)

అక్కడ సింగితులకును పోలిక కనబడలేదు చాలువులను గూర్చి వాడు. అప్పటి చిల్లరరాజుల విషయమును చెబునుకొన్నాడు. చిల్లర కవులు అతనిని తగరు నగమునువలె ఢీకొని తలలు బొప్పికట్టించు కొన్నారు అప్పటి పెద్దలు ఆ మహాకవిని పల్నాటి వీరభారతమును వ్రాయమని ప్రార్థించినారు. బాలచంద్రుని యుద్ధపుట్టము బాగున్నదని ఎంచి యతడు పల్నాటి వీరచరిత్రయని పేరుపెట్టి మంజరిలో కూర్చినాడు వేయియామడ వెళ్ళియైనను వీరకథను వివరణను సామెత పుట్టివది అప్పటి గొల్లనారు (యాదవులు) ఊరుకొనలేదు⁴ కాటమరాజు కథను వ్రాయమని కోరినారు. వారి కోరికను తిరస్కరించక వ్రాసినాడు. ఆ రెండు గ్రంథముల పుట్టుకయు 1396 మాత్రమే వారిచ్చిన తృణమో, పణమో మూల కట్టినాడు.

శివరాత్రి మాహాత్మ్యము వ్రతి చంకనే యున్నది. శ్రీశైలమును చేరుకొనుటకు నతడు తొందరపడినాడు. కృష్ణానదిమీద పెడన ప్రయాణము. జోన్నొల్పెలు దారిబల్తెము. పడనలో పడటకు ముందుగా 'రసికుడు పోవడు పల్నాడు' అని గొణుగు కొన్నాడు.

శ్రీనాథ మహాకవి వ్రాసిన ప్రబంధములలోని గద్య లిట్లున్నవి—

Tel Add 'VANIJA' Phone (Office, 5539 Resl 3873)

**Channagiri Suryanarayana,
Ghantasala Venkata
Satyanarayana & Co.,**

Main Bazar, VIJAYAWADA-1.

APGST No 643, CST No 474/30-4 59

**చన్నగిరి సూర్యనారాయణ,
ఘంటసాల వెంకట
సత్యనారాయణ అండ్ కంపెనీ,**

పంచులు, పురి, కాయర్ రౌప్, టర్పెంటిన్, లిసోలియము మెన్హార్స్, మెట్రక్ వెంట్రు & మెట్రక్ డిలర్స్.

మెయిన్ బజారు, విజయవాడ-1.

1. సకలవిద్యాసాధ శ్రీనాథభట్టు-శృంగారనైషధము.
2. సకలవిద్యాసాధ శ్రీనాథ నామధేయ — శివరాత్రి మాహాత్మ్యము.
3. వినయవిధేయ శ్రీనాథ నామధేయ—హరవిలాసము.
4. సుకవిజనవిధేయ శ్రీనాథ నామధేయ — భీమేశ్వర పురాణము.
5. సుకవిజనవిధేయ, కవిసార్యభామ శ్రీనాథ నామధేయ—కాశీఖండము.

అవి ముఖ్యముగా రెండు గుంపు లగుచున్నవి. పాండిత్య ప్రకర్షను జూపినవి శృంగారనైషధ, శివరాత్రి మాహాత్మ్యములు. వినయవిధేయతను గణపాచునవి రెండవ గుంపు నైషధ రచన తర్వాతనే శివరాత్రి మాహాత్మ్యము నైషధములో లేని సత్కవి సార్యభామండ' బిరుదము శివరాత్రి మాహాత్మ్యము అవతారికలో చేరినది ఆ బిరుదును జూచి మనము సిద్ధాంతముతను తారు మారు చేసుకొననక్కరలేదు సర్వజ్ఞ బిరుద మెంత సామాన్యమై పోయినదో మన మెటు గుదుముకదా !

శ్రీనాథ భట్టారకుడు శ్రీశైలమును జేరుకొన్నాడు భిక్షా వృత్తుల మరములో బైరాయించినాడు.

ఆనాడు శ్రీశైలముమీద మల్లికార్జున చట్టణ ముండి నది. శ్రీశైలసీమ కది ముఖ్యచట్టణము కాబట్టి అక్కడ పాంతుడును (గవర్నరు), సైన్యము నుండెను పౌరులును, తీర్థ యాత్రికులును గలసి కొన్నివేలమంది యుండెడివారు. ఆ నైభవ మంతయును తల్లికోట యుద్ధముతో గణించినది మరల నిప్పుడు ఇరువదియవ శతాబ్దములో ప్రాచీననైభవమును గొనితెచ్చెడి స్రమ త్నములు బరుగుచున్నవి.

శ్రీశైలసీమ పాంతునకు వా స్థాన మున్నట్లై, భిక్షా వృత్తి మరమునకుగూడ నుండెడిదని తెలియుచున్నది. మంత్రులు, కార్యనిర్వాహకులు, కవులు, పండితులు మొదలైనవారితో నదొక సంస్థానము. రాజ్యపరిపాలకుడు ఐహికరాజ్యపాలకుడుకాగా, భిక్షా వృత్తి ఆధ్యాత్మిక రాజ్యపాలకుడు.

శ్రీనాథ పండిత శిఖామణి భాషణను చూచి యప్పటి పండితులు దిగ్భ్రమ చెందినారు. శాంతభిక్షావృత్తి తన యాశ్రమ ధర్మముల ననుసరించి వేరుగా కృతిని అంకితము పొందరాదు.

4. శృంగార శ్రీనాథము (వేటూరి ప్రభాకరశాస్త్రి కృతము) 1923, పుట 255.

5. శివరాత్రి మాహాత్మ్యము అవతారిక.

అనుక్రమం — శ్రీ సయాద్ బిన్ మోహన్మద్.

అంధవృత్తిక—కీలక సంవత్సరాదీ సంచిక

కొట్టి కార్యకర్తయైన పవలపు శాంతయను కృతిని గైకొను మని వాసిందినాడు శివరాత్రినాడు శివరాత్రి మాహాత్య పుణ్య కథలు వినుట దెప్పయిని చెరిపి, శ్రీరాఘుడు తన దస్తరము రోలి యా పేదగల గంధమును పైకెత్తినాడు గంధరముగా వుండినాడు వండితులు ఛేష్, ఛేష్ అన్నారు. దానివే కృతిగొనుట మెల్ల అను మాటలు సభలో విసంబడినవి. అంతట శ్రీనాథుడు కృత్యాది 'ఉపన్యాసింది' నాడు. (ఆ 1 ప 13). అట్లు త్వర త్వరగా వెప్పులుచేతనే కృత్యాది పద్యములలో జిగిదిగులు తిగ్గినవి అంతేకాని శ్రీనాథుడు మరణించినందున దాని వెనాడో కవి వ్రాసెను మొదలైన యూహలు అనవసరము.

కృతికి దీని బహుమానమును కావ్యభర్తయైన శాంతయ్య శ్రీరాఘుకు సమర్పించినాడు. అట్లు శివరాత్రి మాహాత్యము 1396 నాటి గంధము.

శ్రీరాఘుడు స్వర్ణమునకు మొరస రాజ్యము (కర్నూలు జిల్లా ప్రాంతము)వీధుగా బయలుదేరినాడు చాటుపులను జెప్పినాడు నాటదానిని వినుకొండ చేరుకొన్నాడు

వల్లభరాయకవియొక్క తండ్రియైన తిప్పన వినుకొండ దుర్గములో నున్నాడు అతడు రెండవ హరిహరరాయల (1277-1404) తల్లిభాండగా రాధింతి అతని కుమారుడు వల్లభరాయుడును యువకుడు తండ్రి సంపాదించి పెట్టుచుండగా, కొడుకు పుస్తకములలో మునిగి తేలుచున్నాడు. వల్లభరాయుడును, శ్రీనాథుడును సమవయస్కులు, విలాసపురుషులు.

శ్రీనాథుని దర్శనము కాగానే వల్లభరాయుడు వెతకుచున్న లీగ కాలికి తగినట్లుగా సంహరించినాడు తాను అనువదించిన క్రీడాభిరామ ప్రబంధమును శ్రీరాఘుని ముందు పడవేసినాడు, దయచేసి చిత్తగించుచున్నాడు శ్రీనాథుడు దానిని తన కవిత్వపు మూసలో పోసినాడు. అది మంచి సాకమునఁ బడినదని వల్లభ రాయుడు సంమానంధ భరితుడైనాడు. క్రీడాభిరామ కృతి ఏర్పాటుము 1397 లో జరిగినది.

వల్లభరాయకవి యిచ్చిన బహుమానమును శ్రీరాఘుడు మూట కట్టుకొన్నాడు చందవోట దారిబట్టినాడు అతడు ధనముకంటె కీర్తిధనమును, దేశానుభవము వార్జించుకొన్నాడు. అట్లు పడమటి యాత్ర ముగిసినది. ఇంక దక్షిణయాత్ర కావలసి యున్నది

మారయామాత్యుడింకను జీవించియున్నాడు దెబ్బది దాటి నది కొరకునకు ఇరువది యేడేండ్లు వానికి వివాహమును దల పెట్టినాడు. తెనాలి లాలాచాలోని దగ్గుబల్లిలో పిల్లయున్నదని

తెలిసినది. దగ్గుబల్లి తిప్పనార్యుడు బార్య వాళ్ళను వారి బిడ్డ వన్నెండేండ్లది. వివాహ విచ్చయము చేసుకొన్నాడు. అట్లు శ్రీనాథుని వివాహము 1397 లో జరిగిన దనవచ్చును అప్పటికింకను దగ్గుబల్లి దుగ్గన, యనగా, శ్రీనాథుని 'కూరిమిసేయు మఱి' జన్మించలేదు. అతని జన్మ క్రీ. శ. 1410 కావచ్చును. యజ్ఞకర్తృత్వమునకు దగ్గుబల్లిగా శ్రీరాఘును గృహస్థుడైనాడు.

పూర్వము మహాపురుషులును, మహాకవులును యజ్ఞయోగా దులను జేసినారు శ్రీరాఘుడు వేదములను జసిలేవనందే యేకరుపెట్టి, మహాపండితుడైన ఫలమేమి? అతని సహాయమున ప్రజ్ఞను లోక మెలుగునుగాక! యజ్ఞాదీక్షను పఠించినాడు, నిర్వహించినాడు. అట్లు 1390 లో అధ్యప్యన్తే సోమయాజి యైనాడు.

శ్రీనాథ మహాకవి దక్షిణయాత్రను దలపెట్టినాడు అసలి తిప్పయపెట్టి తండ్రియైన దేవయపెట్టి ప్రాయ వేమారెడ్డి రాజునకు నమనాలికుడు.

క. శ్రీ పర్వత సోపాన

స్థానకూడగు రెడ్డి వేమ ధరణి వలిన్

బ్రాహ్మైన యవని దేవయ -

అంతవాక తిప్పయపెట్టికూడ తండ్రికి నమనవచ్చును, ప్రాయ వేమారెడ్డికి నమనాలికునిగా నుండెను—

క. శ్రీపర్వత సోపాన

స్థానక వేమక్షితికి సామ్రాజ్య శ్రీ

వ్యాపారి ముఖ్య! యన్వయ

దీపక! యలకాధిరాజ! దేవయలిప్సా!

ప్రాయ వేమారెడ్డి 1320-1350 ల మధ్య రెడ్డి

రాజ్యమునఁ జాలించినాడు కాబట్టి యదే కాలమున వ్యాపారము చేయుచున్న తిప్పయపెట్టి వయస్సు 1350 నాటికి సాత్తికయైన నుండవలెను కదా! అప్పటికి నతని జన్మ క్రీ. శ. 1325 యగును. శ్రీనాథుని తండ్రి జన్మించిన సంవత్సరము కూడ నదే!

కుమారగిరిరెడ్డి ఎనంలొత్తున ప్రియుడు. ఆ కార్యమున కవసరమైన పరిమళ పంచరమలను తిప్పయపెట్టి సరఫరా చేసెడివాడు కుమారగిరిరెడ్డి రాజ్యకాలము 1385 నుండి 1403 వఱకును. పెట్టిగారు ఆ రాజనకేకాక రెండు హరిహర రాయలు (1377-1404), ఫిరోజు (1397-1422), గజపతికికూడ వస్తుసామగ్రిని సరఫరా చేయుచుండెడివాడు, అలాడు గజపతియున్నాడ లేదా అను పందేహము కొండల కున్న. కాని యది యనవసరము. అనవరి శాసనములో (క్రీ. శ. 1390)

అతని పేరున్నది. గజపతి (నాల్గవ వీరనరసింహదేవుడు) రెడ్డి రాజ్యమునివాడో దాడి వెడలి యోడిపోయి కొంతకాలమునాకు నలు కన్నెత్తి చూడలేదు. హరివిలాసకృతి సమర్పణ మెప్పుడు జరిగినది? రెండవ హరిహరరాయల పరిపాలన 1404 కి ముగిసి నది. అంతకు పూర్వమే 1403 లో కుమారగిరిరెడ్డి పరిపాలన తుదముట్టినది. వాటికి పూర్వమే గ్రంథస్వీకరణ జరిగియుండ వలెను. పెట్టిగారికి డెబ్బదియైదు నిండినవి మూడుకాళ్లు ముసలి. ఇతర దగార్లలములకు ప్రయాణముచేసెడి యన్ను కాదు. పెట్టిగారికి శ్రీనాథుడు 'బాలసఖుడు'. శ్రీనాథుడు పసితనమందు కుమారగిరిరెడ్డి జరుపుదుండిన పసంతోత్సవము లకు కొండవీటికి బోవుచుండెడివాడు. అచ్చట ప్రఖ్యాతి గణించిన పెట్టిగారిని చూచి పలుకరించుచుండెడివాడు అట్లు పరిచయ మైనది శ్రీనాథుడు 'బాలసఖుడై'వాడు. వారిద్దఱకును మధ్య పలుబదియైదు సంవత్సరముల యెడమున్నది.

సోగ్గిగారు చిన్నతనమును నెల్లూరిలో గడపినాడు. పిమ్మట వ్యాపార ప్రముఖుగా కంచిని యేర్పాటు చేసుకొన్నాడు. పెట్టి గారికి ముసలితనము ఎప్పుటచేత కొడుకులే వాసారమును జూచు చున్నారు అయిన కంచిలో విశ్రాంతిని తీసుకొనుచున్నాడు. శ్రీనాథుడు విషయములను దెలుసుకొన్నాడు కంచీకి పోవలెను. పెట్టిగారిని చూడవలెను. పని పూర్తి చేసుకొని రావలెను

అతడు వెంటపల్లికి వెళ్లి పెట్టిగారి యోడ నెక్కినాడు సుహృదిపురము రైపులో దిగి, పెట్టిగారి బండిమీద కంచిని చేరుకొన్నాడు. సోగ్గిగారు చాలా సంతోషించినాడు.

శ్రీనాథుడు కంచిలోనుండియే హరివిలాస గ్రంథమును మొదట పెట్టినాడు పెట్టిగారికి నర్తమగునట్లుగా వీరై నంత హరిభక్తిలో గ్రంథమును రచించినాడు.

శ్రీనాథుడు వేదములు, అగమములు మొదలైనవి పఠించి వాడు. అతడు 'కవితా మహారాజ్య భద్రాసనరూఢుడు'—అనగా, కవి సార్వకాముడు. అంతేవాడు. 'అధ్వర్యవని' కూడ పెట్టిగారు పలికినారు.

పీ. కమలనాథుని పాత్రుఁ, గవితా మహారాజ్య
భద్రాసనరూఢుఁ, బరమపుణ్యః,
.....

నఖిల పురాణ విద్యాప్రవీణ,
సద్వర్యుఁ, వేదకాఖాదీతి, నిష్ఠాత్మ,
సంగ్రహాషే నైషదాబ్జ భవుని,

గీ. ....
బాలసఖు గారవించి

శ్రీనాథుడు అధ్వర్యుఁడు అనగా⁷ యజ్ఞకర్త. యజ్ఞయాగాదులను జేసినవాడై శ్రీనాథ సోమయాజి యనిపించుకొన్నాడుకదా!

శ్రీనాథభట్టు నిండజన్మనముతో శృంగార నైషధమును సంతరించినాడని యెఱుగుదుము. ఆ గ్రంథప్రశంస హరివిలాసము లోని పై పద్యములో చూచినాము. హరివిలాస రచన క్రీ. శ. 1400 అవని తిప్పయ్య వయస్సునుజట్టి చూచినను శ్రీనాథుని జన్మ 1370 అని చెప్పవచ్చును

తిప్పయసెట్టి యిచ్చిన కానుకలను రొంటిని బెట్టుకొని కవిరాజు క్రమముగా చందవోలుకి తిరిగి వచ్చినాడు

శ్రీనాథుడు గోళ్లు గిల్లుకొనుచు కూర్చుండు ఎక్కడి కాదు వల్లభాభ్యుదయ ప్రబంధమును రచించినాడు. అంతకు మించి ఆ పుస్తకమును గుఱించి తెలియదు.

పెదకోమటి వేమారెడ్డికి పిల్ల నిచ్చిన యతఁడు దంతులూరి గిన్నభూపాలుడు. అతఁడు ధాన్యకలకపురాధీశ్వర విరుదధారి. అతనిని దర్శించి శ్రీనాథకవి ధనంజయు విజయ ప్రబంధము సంకీర్తము చేసినాడు. ఆ పుస్తకము గూడ లభ్యమగుటలేదు.

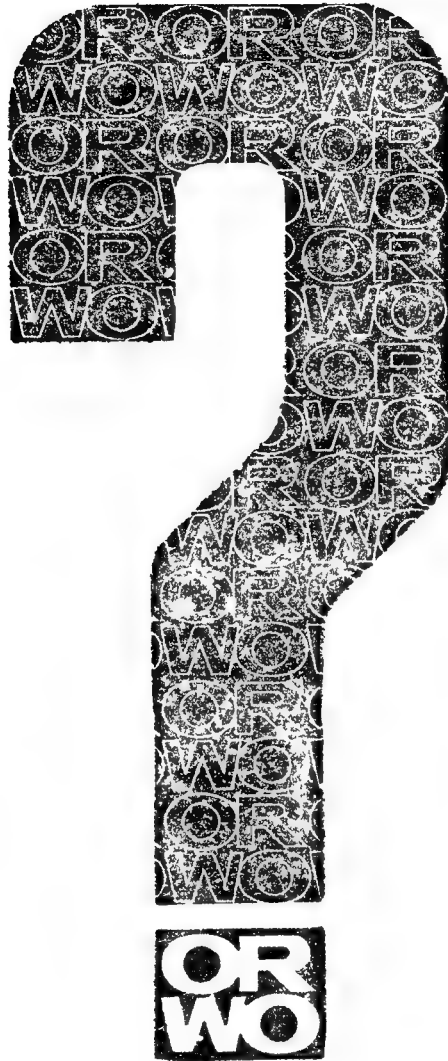
మారయమాత్యుని కోరికలలో నొకటి మాత్రమే ఫలించినది కుమారుడు గృహస్థుడైనాడు కాని తండ్రిమాటను వినని పుత్రుఁడు శ్రీనాథుడు అత్యగౌరవమును చంపుకొనలేడు. 'కుచ్చపతి స్తోత్రమును' హద్దుమీరి చేయలేడు. మంత్రిత్యము వైపు కన్నెత్తి చూడదు కన్నమైన తెలుగు కవిమార్గమును చేబట్టినాడు. దానిలోనైన నే యాస్థానమునందును ఇప్పటివఱకు కుదురుకొనలేదు సంస్కృత కవిత్వపు ప్రీతి కొండవీటి రెడ్లు కున్నది తెలుగు కవిత్వపు మోజు శ్రీనాథునిది. వారిద్దఱకును సమమైన స్థలము కుదురవలెను. అతని ముందుగతి యెట్లున్నదోయని తండ్రియొక్క మనోవ్యధ.

మారయమంత్రీకి డెబ్బదియైదేండ్లు నిండినవి. చూపు ఊర్ధ్వలోకమునె పు పరుగిడుచున్నది. అతడు కుమారుని మామిడి

6. ఎన్. ఐ. ఐ. సం. VI నెం. 1 (రెడ్డి సంచిక, పుట 79)

7. యజ్ఞకర్త యనగానే యజ్ఞము చేయించెడివాడెకాని యజ్ఞమును చేయువాడుకాడని భావించ నవసరములేదు. అనంత మాత్యకవి భోజరాజీయ ప్రబంధములోని యవతారికలో తిక్కన సోమయాజిని గుఱించి 'క్షితిగ్రతుకర్త నా వినుతి చేకొని'అని తెలిపినాడు.

8. దంతులూరి బాపరాజకవియొక్క మూర్తిత్రయోపాఖ్యానములో మన్నది.

మీకు తెలుసా ఎందుకో ?

చాలా మంది ఈనాడు ఆర్ వో కలర్ ఫిల్మ్స్ నే ఉపయోగిస్తున్నారు అది పండుగనాటి నంబరం కానివ్వండి లాజా పువ్వు కానివ్వండి, చక్కని చిరువపు కానివ్వండి అతి సుళువుగా ఆర్ వో కలర్ ఫిల్మ్ అలాంటి మధుర క్షణాన్ని యిట్టే వశపరచుకొంటుంది

ఇక అంటే కాదు, ORWO మీకు సకాలానికి ప్రాసెసింగు చేసిస్తుంది.

డిప్లొమ్యానర్లు ఆర్ వో ఫిల్మ్స్ రి.సర్ప్రైజ్ యూనిట్, ముందు ఓకలక్తా.
ఆర్ వో ప్రైవేట్ లిమిటెడ్, బొంబాయి ౬ ఫిల్మ్

Manufactured by: VEB FILMFABRIK WOLFEN, THE GERMAN DEMOCRATIC REPUBLIC

NAS b 25-A

కుటుంబపు ముఖ్యునితో సోదరినాడు. 1401 లో శివుని నన్నదికి పరిగినాడు. తననుండి పెద్దవానినిచేసి, తన సౌఖ్యమే యాతని పౌర్యముగా జూచుకొన్న తల్లికి యికలేదు. శ్రీనాథుని దుఃఖమునకు పొద్దులేదు నేవులే దిక్కు.

కొండవీటిలోని రాజకీయ పరిస్థితులు తృప్తికరముగా లేవు. అనవేమారెడ్డి రాజ్యమును దక్షతతో బరిపాలించినాడు. అతడు వసంతోద్భవములనుగూడ చేయుచుండెను. అతనికి పిమ్మట వచ్చిన కుమారగిరిరెడ్డి (1385-1403) రాజకార్యములందు నిపుణుడుగాడు. వసంతోద్భవములలో మునిగిపోవు వాడు. అతని అక్కగారి (అంటే పేరు దొడ్డారెడ్డి కావచ్చును) భర్త కాటయ వేమారెడ్డి అతడును మునిగిపోయినాడు. కళింగ ప్రాంతములను పింజోరలను వలకు జయించి రెడ్డిరాజ్యమునకు గలిపినాడు. అంతే కాని అది అతని సొంతముకాదు. అది కొండవీటి సింహాసనముది మూలమే. అయితే కాటయవేమునికి కుమారగిరిరెడ్డివూడ పలుకుబడి విస్తారముగా నున్నది.

పెదకోమటి వేమారెడ్డి చందవోలులో నున్నాడు. అతడు మహాకవిరాజు రాజకీయవేత్త. రాజ్యముయొక్క దక్షిణపు పొద్దును గోపించుచున్నాడు.

కుమారగిరిరెడ్డియొక్క పుత్రుని పేరు కుమారవీరాస్థ సోతరెడ్డి. అతడు రాజమహేంద్రవరము ముఖ్యమంత్రిముగా కొండవీటి రాజ్యములోని యంత్రాధికమునకు రాజ్యపరినిధిగా నుండెను. అతని మంత్రి, సేనాని అల్లాడరెడ్డి. పాపము! వీరాస్థ సోతరెడ్డి క్రీ. శ. 1402 లో ఏదో యుద్ధములో వీరస్వర్గమును చూరగొనెను.

కడుపున బుట్టినవాని మరణముతో కుమారగిరిరెడ్డి క్రుంగిపోయినాడు. రాజకార్యములనుండి విముఖుడైనాడు. రాజ్యమునకు వారసుడైన పెదకోమటి వేమారెడ్డి రాజ్యపాలనలో జోక్యమును గలిగించుకొన్నాడు. కాని కాటయవేముని మాటలు మాత్రమే కుమారగిరిరెడ్డికి పథ్యము. రాజమహేంద్రవర రాజ్యమును వేలుచేసి కాటయవేమారెడ్డి తాను పరిపాలించదలచు కొన్నాడు. అందులకు కుమారగిరిరెడ్డి యంగీకరించినాడు. దానికి కోమటివేముని ఒప్పుదల లేదు. కాని ఏమిచేయగలడు? కొండవీటి రాజ్య మింకను తన చేతిలోకి రాలేదు. కుమారగిరిరెడ్డి 1403 లో శాశ్వతముగా గన్మునూసినాడు. అంతట కోమటివేముడు కొండవీటి గద్దె నెక్కుటయు, రాజమహేంద్రవర రాజ్యము కాటయవేమునికి దక్కుటయు జరిగినవి. రెండు రాజ్యములకు మధ్య స్పర్ధలు అనివార్యమైనవి. అట్లు రెడ్డి రాజ్యము బలహీనమై నాశనోన్ముఖముగా నడచినది. కొంతకాలమునకు అంతరించక తప్పదు.

పెదకోమటి వేమారెడ్డి కొండవీటి సింహాసన మెత్తెను కదా! అతడు మామిడి కుటుంబములోని మంత్రులు వందలను కొండవీటికి తీసుకొని వెళ్ళినాడు. శ్రీనాథునియొక్క కవిత్వమునకుగాక, పాండిత్యమునకు అతడు మురిసిపోయినాడు. ఆ పండితుని సహాయము తనకువాల అవసరము. కావున అతనిని విద్యాధికారిగా నియమించినాడు.

రాజకొండ రాజ్యమును బాలించుచున్న రేచర్ల సింగమ నాయనికిని, కోమటి వేమారెడ్డికిని అనేక విధములుగా పోటిగా నున్నది. ఒకరి రాజ్యము నొకరు గెల్చుకొనవలెను. ఆ వైరము ఆ రాజ్యములు పుట్టినప్పటినుండియు నున్నది; నశించునట్లుకు నుండును. సింగమ సర్వజ్ఞ బిరుదాంబితుడు, పండితుడు. కొండవీటి పాలకుడైన పెదకోమటి రెడ్డికూడో సర్వజ్ఞుడు కావలెను, సంస్కృత గ్రంథములను రచింపవలెను. కాబట్టి యట్టి యుద్ధములతో మహాపండితుడైన శ్రీనాథుని తోడ్పాటు పూర్తిగా నవసరము. సింగమనాయుడు తెలుగునంతగా నాగరించినట్లు తోచదు. కాబట్టి తానుకూడ దాని విషయమై శ్రద్ధవహించవలసరము లేదు.

శ్రీనాథ సోమయాజి విద్యాధికారియైనాడు కదా! అతని విధులు—పండితులను జరిగించుట, శాసన కావ్యములను వ్రాయుట, రెడ్డిరాజునకు పురాణాదులను చదివి చెప్పట, అతడు రచింపదలచు కొన్న గ్రంథావళిలో సాయము చేయుట.

కొండవీటిలో కవుల పాదాపుడి విస్తారముగా నున్నది. అది పొద్దుల వెలుగుకపోవుటచేత 'కొండవీటిలో గాడిద! పిచ్చుమం కవివి గావుకదా యనుమాన మయ్యెడిదే' అని నిరదహించవలసి వచ్చుచున్నది.

పెదకోమటి వేముడు కుటుంబములోగూడ 10 శాఖి యాత్రను 1408 లో చేసినాడు. శ్రీనాథ మహాకవికూడ తోడగా వెళ్ళినాడవచ్చును.

శ్రీనాథ మహాకవి యదినఱకే అభిలాంభ దిగ్విజయమును దల పెట్టినాడు. కాని సాగలేదు. దానికి పరిస్థితు లెప్పుడు అనుకూలముగా నున్నవి; అతని యాలోచనను దెలుసుకొన్న పెదకోమటి వేముడు, శ్రీనాథుని జయముచేత తన గౌరవ వినుపడించునని

9. పెదకోమటి వేముడు క్రమముగా సర్వజ్ఞ బిరుదును ధరించినాడు. క్రీ. శ. 1413 ఆంధ్రాటి శాసనములో 'సర్వజ్ఞ చక్రవర్తి! పెదకోమటి వేముభూపతి ర్జయతి' యని యున్నది.

10. క్రీ. శ. 1400 ఫిరంగిపుర శాసనమునుండి వాని యాత్ర యూహింపబడుచున్నది.

యోగిని-రై దానిని ప్రత్యహించినాడు. మంచి ముహూర్తమున ప్రయాణించి పూజ చేసినాడు. అతడు తుంగ భద్రమిదనాడ ప్రయాణించి, అంపి విజయనగరమును చేరుకొన్నాడు.

ఆ నాటి రాజు 11 ప్రాకార దేవరాయలు. అతడే మొదటి దేవరాయలు (క్రీ. శ. 1406-1422). అతని ధర్మము కోసము ప్రాచీనము చేయించినాడు. సాటి కవియైన ముమ్మకనిని బ్రాహ్మిని, 'సర్వ సార్యకామ'డనని బోధపరిచినాడు ఎట్టి పాపము రాజధర్మమునది అట్టివా సాక్షాత్తులనును లక్షణగిరి నాథుడిందు భాగ్యరక్షకుడైనాడని సార్యకామిడై ఇక్కడ కవిసార్యకామలకును వాగ్యుద్ధము తప్పదు దానికి మధ్యన దేవరాయలకు గురువైన చంద్రబాషణ క్రియాశక్తి రాయలు 12 ఆ రాయల శాసనము (క్రీ. శ. 1400-1414 వలనను సూత్రమే గనబడచున్నది కాబట్టి కవిసార్యకామల ద్వంద్వయద్దము ఆ పద్ధతాలములో జరిగినదని విశ్రయ ముచున్నది కదా! అంతేదాని అది రెండవ దేవరాయల (1423-1446) వాటిదికాదు

ఆ యుద్ధములో అనంతరస్థితియైన శ్రీనాథ మహాకవి జయించినాడు. ఉండిమట్టుయొక్క ప్రరావమును బ్రకటించు చున్న కంఠశక్తిముక్కులు చెక్కలయినది శ్రీనాథునకు కవిసార్య సామ పదము క్రొత్తగా రాలెను అదినజకున్నదానిని 'పాదు కొల్పాడు'-అనిగా, దిట్టపఱచుకొన్నాడు. తనకు కనకాభిషేక మును చేయుమని దేవరాయలను గోరినాడు ఆ పన్నానమును చేసి దేవరాయలు జీవితమును ధర్మము చెనుకొన్నాడు అదంతయు క్రీ. శ. 1410 లో జరిగినది దేవరాయ రిచ్చిన రత్నములను, రత్నాంబరములను కవిరాజరాజ మూట గట్టుకొన్నాడు. రావకొండ వెళ్ళు సయోధము సాగించినాడు.

రావకొండ ప్రభువు రేవెల్ల పింగమనాయుడు (1345-1412) ముసలిరమ్మతో నున్నాడు పట్టిదాంబికముగాక నిజ ముగా పండితుడు. సర్వజ్ఞునిరుదధారి. అతనికి సర్వజ్ఞునిరు దున్నా రేవా అని సందేహంప ననసరములెను 13 వెలుగోటివారి పంకాశ్రమో అలని మొదటి సర్వజ్ఞుడని, అలని తర్వాత వచ్చిన గొంగునాగేశ్వరి అంజన సర్వజ్ఞుడనియు స్పష్టముగా తెల్పిన ఉండిమ.

అలని యాస్థానములోనున్న సంస్కృత కవిపేరు 14 విశ్వేశ్వరుడు మునుకనిరై విశ్వేశ్వరకవి రాజధర్మము చేయించుటలో బాగులు చెయ్యెడు శ్రీమదుగ్రహ పరజ పింగనను వెప్పించినాడు. వాడు సందేహించును. 1410 లో తిరిగి కొండవీటిని చేరుకొన్నాడు.

అతడు కొండవీటికి చేరినప్పుడు స్తోత్రపాఠకులు ఆ రెడ్డి రాజగారివద్ద నొక ధర్మ మాన్యమును (రాపాయంబు) లేవదీసిరి. ఒక్క కొండవీటి ప్రభునే సర్వజ్ఞులబ్ధమునకు దగినవాడు. అట్లయియుండగా శ్రీనాథుడు పింగమనాయనిని సర్వజ్ఞుడని యెట్లు చెప్ప సాహించినాడు? రాజమార్గములొక దొడ్డి దోవలనుగూడ చక్కగా నెళిగిన శ్రీనాథుడు—

క సర్వజ్ఞ వామశేయము

శర్వశక్తి, రావుసింగ జనసాయనకే

యుర్విం జెల్లెను, రక్కెరు

సర్వజ్ఞుండనుట కుక్క సామజ మనుటే!

అను పద్యములను లర్థము - శర్వువాక్కుడే సర్వజ్ఞ నామ వలకు దీగనవాడని విప్రులకె విరదు స్తోత్రపాఠకులు మెచ్చు కొన్నారని అలీదాని విమటి వేమనగూడ అడవి దానిలో వె యున్నదను విషయము వారు గ్రహించెడు ముఖస్థితి పాఠకుల నుండి బూజుమార్గ వర్ణనలను బాధలు తప్పవుకదా!

విభజనాంతరము రెడ్డిరాజ్యము బలహీనమై పోయినది దానికితోడు రెడ్డిరాజులు బహమనీ సుల్తానుల సహాయమును గోరుచుండిరి కాబట్టి విజయనగర రాజులు క్రమముగా రెడ్డి రాజ్యముయొక్క పడమటి, దక్షిణపు టంచులను ఆక్రమించు కొనిరి. అట్లు తెలుగు రాయలు, మైలారెడ్డియొక్క సంతానములు విజయనగర రాజ్యములో చేరినవి పైన జెప్పబడిన రెండు సంప్రదానియలగు శ్రీనాథుకు మొదటినుండియు తెలిసినవారై రావకొండ వెలుముకు బహమనీ సుల్తానులు శత్రు లు అట్టివారిలో రెడ్డు చేరుచుండుటచేత, రెడ్డిరాజ్యము మీదికి వెంమల దాడులు ముమ్మరమైనవి దేశములో నశాంతి చెలరేగినది కాని పెదకోమటి వేమారెడ్డి వార్యులారుడు గన పరిసీతులకు నుకల్పగా లొంగిపోయెడు

రేవెల్ల వెలమ కుటుంబములోని పిన వేదగిరి వాయని తమ్ముడైన లింగమనేడు పన్నెండొడ్ల వాడు మాత్రమే అతనిది

11. మొదటి దేవరాయలకు ప్రాచీన, వీర, ప్రతాప శబ్దములు వయోమోచిన శాసనము లున్నవి-వెల్సారి శా. సం. పుట 12 అ. 8 1926 సం 399 (అంధ్ర కవితరంగిణి సం 5 పుట 147.)

12. నేలటూరి వెంకటంమదయ్యగారి వ్యాసము, భారతి అక్టోబరు 1955 (ప్రమంగుండసాహిత్యము సం 4 పుట 193).

13. శృంగర శ్రీనాథము, పుట 209

14. శ్రీనాథుడు అ.పాదు సారములో చేర్చొన్న విశ్వేశ్వరుని దీగదేవా? (అంధ్ర కవితరంగిణి సం 5 పుట 30)

దేవరకొండ సంస్థానము. అతడు పెద్దసైన్యముతో 1420 లో ఆంధ్రుల శ్రీనాథునికి కవితపు జగధన్న తన లగ్నాన దళమును పెదకోమటి వేముని మీదకు దండెత్తి, అతనిని తుదముట్టించి, శ్రీనాథుడు తలపెట్టిన విప్లవమంత్రి యతడే.

సందికత పోతరాజు అను పేరుగల ఖడ్గమును గొనిపోయినాడు. ఆ దాడిని కొందఱు చరిత్రకారులు నమ్ముటలేదు. బాలదెబ్బు సైన్యము నడిపించినాడని వారి సందేహము. మన దేశచరిత్రను, సంస్కృతిచరిత్రను ఊహముగా వెళిగినచో నట్టి సందేహము కలుగదు. బాలుడెట్లు శత్రురాజులను గెట్టుట నర్హసామాన్యము కాదను విషయమును నొక్క చెప్పనవసరములేదు. కాని మన దేశ చరిత్ర పుట్టినప్పటినుండియు రాజకుమారుల యదర్శము, పసిలేవమున ఘోరకార్యముల చేయవలసినదియే దానికి మూల మేమనగా—పన్నెండేండ్ల బాలదైన కుమారస్వామి తారకాసురుని సంహరించి దేశమును రక్షించినాడు అదియే ఆనాటికిని నేటికిని బాలరాజుల కాదర్శమైనది అట్టి ఘటనలు తూర్పు, పడమటి లోతుకు వంశములలోనేకాక అన్నిరాజవంశములలో నక్కతుగ్గ గలఁ బడుచున్నవి. మన జానపదకదల నిండ నట్టి వీరులు కోర్కెలుగా నున్నారు. వారి పేర్లు సాధారణముగా బాల, కుమార ఇత్యాది పదములతో ప్రారంభించును బాలవద్దిరాజు, బాలచంద్రుడు, కుమారరాముడు మొదలైనవి ఇంతకును మహాసైన్య మొనర్చిన యిమే మహాసాహసీయగు నా బాలనికి వారోపించబడుచున్నది.

పై యుద్ధకాలమునకు పెదకోమటివేమునికి దెబ్బది యేండ్లుండును. పన్నెండేండ్ల లింగమసీదు అతని మనుమని వయస్సు వాడనదగును అంగరి నమకారిత యట్టిది మాత్రమే యని గ్రహింపవచ్చును.

పెదకోమటివేముని మరణానంతర మాతని కుమారుడైన రాచవేమారెడ్డి రాజ్యమునకు వచ్చినాడు సందికత పోతరాజు ఖడ్గమును నష్టపోవుట రెడ్డి కుటుంబమున కోక పెద్దయనమానసు గాను, కీడుగాను భావింపబడినది కాబట్టి వారు దానిని తిరిగి సంపాదించదలచుకొన్నారు. యుద్ధముచేయుట మార్గము కాదు శ్రీరాధ సోమయాజిని నియోగింపఁ దలచి శ్రీనాథుడు ఎదురు చూడనట్లేని తగిలినది అతడే దేవరకొండకు 1421 లో ప్రయాణము కట్టివాడు, చేరినాడు అస్తవ్యవందలి సంగ్రామము మన వెలుగము. వీరులతో కార్యము, కవులతో సరసత్వము వెలిగిన వెలు ప్రభువులు శ్రీనాథుని కోర్కెను మన్నించి, ఖడ్గమును తిరిగి యిచ్చివేసినారు రాచవేముడు చాల సంహృదవడినాడు. కాని యాతని పరిపాలన విజయవంతముగా లేదు. 1423 లో హఠాత్తుగాఁ జంపబడినాడు. కొండవీటిరాజ్యమును విజయనగరాధిపతులు ఆక్రమించుకొన్నారు. 1424 లో పిల్లలమఱ్ఱ గన్న సైన్యాధ్యక్షుని కొండవీటి పాంతునిగా నియమించిరి చెప్పవచ్చును. అతఁ డంతకుముందు ఉదయగిరి దురాధిపతిగా నుండెనేమో! అతని కుమారుడే విప్లవమంత్రి విష్ణు కవి పండిత పక్షపాతి.

ప్రగ్గస్తుడయ్యో విప్లవ మంత్రి మఱి హేమ

పాతాన్న మెవ్వని పంక్తిగలదు?

విప్లవ మంత్రిని గుఱించి యధిక చర్చ చేయుటకిది తావుకాదు.

చిన్నప్రభువుల యాదరణ తార్కాళికము మాత్రమే. శ్రీనాథుడు మరల నేదో పెద్ద కాలవుతో చేరవలెను. పిలవనిదే యతడు దూరస్థలములకుఁ బోవడు. అసానముల నాశ్రయించుకొన్నవారు వెలుపు రుందురు క్రొత్తవారిని చేరనీయరు. వచ్చగానున్న రాజమహేంద్రవర రెడ్డి రాజ్యమే తనకు రక్షణ. కాని కొండవీటి ప్రభువులను ఆశ్రయించుకొన్న శ్రీనాథుని వారు అంత త్వరగా తమ కొలువులోనికి తీసుకొనరు. సీమల నెలుగని కవిత్య సామాజ్యము శ్రీనాథునిది. కాబట్టి కొంత యాలస్యమైనను రాజమహేంద్రవరపు కొలువును సాధింపవచ్చును అచ్చటి మంత్ర మండలితో మంతనములను జరిపి, రెడ్లయొడుట పడవలసి యున్నది.

శ్రీనాథునికి యేబదియైదు దాటినది దూరస్థలములకుఁబో నిచ్చగించడు. దూరప్రయాణమును శరీరము ఓర్పుకొనలేదు. నరదాకు కావ్యములను వ్రాసెడి కాలము గలిగినది ఇప్పుడు స్థిరమైన బీజనము ప్రధానము. అట్టిది యేర్పడు వఱకును గంటమునకు విశ్రాంతి. కాలక్షేపమునకుగాను పరిసరములలో నున్న తెలుగు రాయుడు మైలారు రెడ్డి పంటివారిని దర్శించు చున్నాడు. వారియునికి యెట్టిది?

రెండవ ప్రతాపరుద్రుని కాలములో కాకతీయ రాజ్యమును దెబ్బది యెద్దఱు నాయకులు పాలించుచుండిరి. వారిలో¹⁵ అభంగ రాయ రాహుత్తుండిను వాడొకడన్నాడు అతని వంశము వారె కాబోలు నెల్లూరుజిల్లా పొదిలిసీమ, కర్నూలుజిల్లాలోని కొంత భాగమును కరారి పాళవదును వంశ నామములతోను, రాయ రాహుత్తుండిను బిరుదుతోను పాలించుచున్నారు. శంబుసరాయ లను వాని శాసన మొకటి క్రీ. శ. 1426 నాటిది యున్నది. అతడే పద్యములలో సాంపరాయలని పిలువబడుచున్నా డనవచ్చును. అతని కుమారులతో నొకని పేరు తెలుగురాయుడు. వాని శాసనము 1428 నాటిది సింహాచలముమీద నున్నది. అతడెవ్వడు సింహాచలమునకు యుద్ధయాత్రమీద వెల్లు పోయియుండును? రాజమహేంద్రవర రెడ్లు భాస్కరునివలె ప్రకాశించుచుండిరి. కాబట్టి యతడు తీర్థయాత్రకు

బోయియుండును. అతని శాసనములు మఱికొన్ని యున్నవి. అతని 16 కుమారునియొక్క శాసనమునుబట్టి యతని (తెలుగు రాయల) మరణము క్రీ. శ. 1442 అని భావించబడుచున్నది. శ్రీనాథుడు అవసానదశలో చెప్పిన—

రంభగూడె దెనుంగు రాయరాహుత్తుండు
కన్నూరి కేరాజు బ్రస్తులింతు?

చరణమునుబట్టి తెలుగురాయడేదో యుద్ధములో మరణించెననవచ్చును అది గజపతులతో జరిగిన యుద్ధముగావచ్చును.

నల్లూరిజిల్లాలో 17 పైడిపాడు ముఖ్యపట్టణముగా మైలారు రెడ్డి పాలించుచుండినట్లు క్రీ. శ. 1424, 1429 వాటి శాసనములనుండి విచిత్రమగుచున్నది. శ్రీనాథుని కడపటి ఘడియంబోవి పద్యముతో—

కైలాసగిరి బండె మైలారువిభుఁ డేగి
దిసవెచ్చ మేరాజు దీర్చుచుండ?

అను వాక్యమునుబట్టి మైలారురెడ్డికూడ స్వర్గస్తుడైనాడు కాలము సరిగా తెలియదు.

రాజమహేంద్రవర రాజ్యమును బాలించుచుండిన కాలయ వేముని కుమారుడైన కొమరగిరిరెడ్డి 1406 లోనే దేవుమును యజించినాడు. తండ్రియైన కాలయవేముడు ముసలివాడై 1415 లో కీర్తిశేఖుడైనాడు అతని వియ్యంకుడు అనగా, కూతురికి మామగారైన లల్లాడరెడ్డి 1416—నుండి 1426 వఱకును రాజ్యము చేసినాడు. పిమ్మట కాలయవేముని యల్లుడను, అనెరల్లి భర్తయైన వీరభద్రారెడ్డి తన సోదరులతోగూడి పరిపాలనభారమును వహించినాడు. అతని మంత్రులు బెండపూడి కుటుంబమువారు. వారు శ్రీనాథునికి వెనుకటినుండియు పరిచితులే.

శ్రీనాథభట్టుకు ఆశాచేరి గవణడినది. అతఁడు రాజమహేంద్రవరమును 1428 లో చేరుకొన్నాడు బెండపూడి మంత్రుల పరిచయమును దిరుగజేసి, రెడ్డిరాజుల దర్శనమును జేసుకొన్నాడు. అంతయు లాంఛనప్రాయముగా జరిగినది మనస్సుతోని గాయములు క్రమముగా మానును.

కొండవీటితోపలెనె రాజమహేంద్రవరములోగూడ టువ్రూరపుం సంరంభము జూపి. ఎక్కడనైనవారు అంతే!

శ్రీనాథుడు ఆ రెడ్డి సంస్థానముతో విద్యాధికారిగాగాని, శాసనకర్తగాగాని లేడు. కేవలము ఆస్థానకవి.

శ్రీనాథుని తాతవలెనే బెండపూడి అన్నయమంత్రి తాత కూడ రెండవ ప్రతాపరుద్రుని కొలువులో మద్దోగి-గజ సైన్యా

ధ్యకుండు. కాబట్టి అన్నయమంత్రికూడ శ్రీనాథుని వయస్సు వాడేయై యుండును.

శ్రీనాథ సోమయాజి బెండపూడి అన్నయమంత్రికి భీమేశ్వర పురాణ ప్రబంధమును పమర్చింపడలచుకొన్నాడు. ఆ గ్రంథము యొక్క యపతారికతో అన్నయమంత్రి 1428 లో ద్రాక్షారామాలయములో గట్టించిన మండపము ప్రకంప యున్నది. ఇంకను దానిలో అహమ్మదుషా వల్లియను బహమనిసల్తాను అహమ్మద్ షాన్ అను పేరున బేర్కొనబడినాడు అతఁడు 1422 నుండి 1435 వఱకును రాజ్యము చేసినవాడు. కాబట్టి భీమేశ్వర పురాణము 1428—35 మధ్యకాలమున 1430 లో రచింపబడియుండును. శ్రీనాథుని స్వగ్రామము భీమమండలిలోని సిలంపల్లికదా! కాబట్టి యా గ్రంథములో స్థానిక చరిత్ర, స్థానిక భాగోళము విశేషముగా పగలబడుచున్నది.

శ్రీనాథ మహాకవి పూర్వమొకసారి పెడకోమటి వేమునితో కాశీయాత్రచేసి యుండవచ్చుననుకొంటిమి. రాజమహేంద్రవర రెడ్డి రాజైన అల్లయ వేమారెడ్డి 'కాశీ శ్రీ గిరి పంచారామాదుల .. శాసనాక్షర పంక్తుల్' వ్రాయించెనని చెప్పటచేత, అతఁడు కాశీవెళ్ళినప్పుడు శ్రీనాథుడుకూడ అనుసరించినామో!

వీరభద్రారెడ్డి శ్రీనాథ భట్టారకునినుండి కాశీఖండ ప్రబంధమును స్వీకరింపఁ గోరినాడు ఆ గ్రంథము ఆపతారికతో ఆ మహాకవి వీరభద్రారెడ్డియొక్క ముగ్గున సోదరులనుగూడ స్తుతించినాడు. వారితో కడగొట్టువాడైన అన్నయరెడ్డి 1434 కి మరణించి యుండుటచేత కాశీఖండ రచన 1433 అని చెప్పవచ్చును.

రెడ్డి రాజ్యము ఒరిస్సాలోని చిలుక సరస్సునఱకును వ్యాపించినది కాని వృద్ధికి వచ్చుటలేదు చుట్టును ప్రబల శక్తువులు చేరినారు గజపతులు సరేరి! మన్నెప్పరాజైన చోడ భక్తిశ్యరుని యన్నయ వేముడను, వాని కుమారుడు వీరభద్రుడను ప్రక్కలో బల్లెపైరి. రెడ్డిరాజ్యమును గజపతులు గబళించుటకు విజయనగరాధిపతులు ఒప్పకొనలేదు. అల్లకల్లోలము తప్పనిసరి

వీరభద్రారెడ్డియొక్క శాసనములు క్రీ. శ. 1438 దాటి కనబడుటలేదు. అతని రాజ్యము 1438 వాటికి ధ్వంసమై యుండును అది గజపతుల పనే కావచ్చును వారు 1443 లో 18 రాజమహేంద్రవర పాలకులుగా వచ్చారు విజయనగరాజులు దాడి

16 ఆంధ్రకవితరంగిణి సం. 5 పుట 201—203.

17 ఆంధ్రకవితరంగిణి సం. 5 పుట 199

18 విజ్ఞానసర్వస్వము (తెలుగుభాషా సమితి) సం. 2 పుట 366.

చేసి 1444 లో మల్లికార్జునాచారి రాజమహేంద్రవర పురాధీశునిగా నియమించిరి²⁰ 1446 లో గజపతులు రాజమహేంద్రవరమునేకాక కర్నాటకములోని కొంత ప్రదేశమునుగూడ స్వాధీనముకొనిరి అట్లు రెడ్డిరాజ్యము పూర్తిగా పోయినది

శ్రీనాథుని గతి రెండుకొందాము రాజమహేంద్రవరములోని యలబడి చూచి యరణ్యుడు ఆ పట్టణమును విడిచినాడు నీలంపల్లికి పోలేడు, ఆన వానమఱది దగ్గుబల్లిలో నున్నాడు కదా. తన భార్య సరిపామిద నరణ్యుడు దుగ్గనవద్దకుఁ బోయి యుండును. అయితే యొకరి చేతికిందనుండు నలవాటులేదు అరణ్యుడు దగ్గుబల్లికి నమిషములో నున్నదని చెప్పడగిన బొడ్డు పల్లిలో బావన వ్యవసాయము పెట్టినాడు అనాడు కృషి నడికి సోతగల్గులేదు. కాబట్టి పెండ్లిలు పరిశ్రమదేశములను ముంచి వేయుచుండును అరణ్యుడు కృషివలదైనది 1440 అనవచ్చును

శ్రీనాథుండు పూర్తిగా ముసలివాడైనాఁడు కాయశ్చయమును చేయలేడు గ్రంథ రచన కావలసినవారు కలుగజరు. అతని జీవితములోని యాభిరు సంతృప్తితో తెలుసుకొనదము.

ఆ మహాకవి ఇహలోకమును వీడిపోవుటకు ముందుగా జెప్పిన సేనాద్యములో లయదుగ్గరి పేళ్లను స్మరించినాడు వారు వీరభద్రదారెడ్డి, తెలుగురాయుడ, విష్ణుమంత్రి, మైలారెడ్డి భాస్కరుండు. ఎ రందఱును గణించిన పిమ్మటనే యీరణ్యుడు గలించి

నాడు వీరభద్రదారెడ్డి 1338 కి శిఖాలో యొక్క మృత్యును. తెలుగురాయని శాసనము²¹ 1442 దాని కనబడుటస్పని. అంతకుముందే మరణించియుండను విష్ణుమంత్రి భాస్కరుల శాసనములు లేవు మైలారెడ్డి శాసనములు 1429 తర్వాత లభించుట లేదు పై వానిలో దీర్ఘకాలమున్నవాడు రెండురాయలు మాత్రమే 1440 నుండి చూర్పు తీరమునందొక్కరొలము ముమ్మరముగా నున్నది.

శ్రీనాథుని వ్యవసాయము వృత్తికి రావలె కట్టవలసిన జామిషన్నును కట్టలేక పోయినాడు. రాజకీయోద్యోగులూ నానా బాధలను జెట్టినారు అతడు 1445 లో యైహిక రాజ్యమును విడిచి స్వర్గరాజ్యములో శాంతిని బొందినాడు రెడ్డి రాజ్యమునను పచ్చిన ఒడదడుకులే ఆరని వివిరమునకుగూడ పచ్చినవి అంధ్ర వాఙ్మయ మున్నంతకాలము లేని కీర్తి చరితము మూలము నీవించియుండను

19 దాక్షారామ శాసనములు (అంధ్రకవిరంగిణి సం 5 పుట 102)

20 దాక్షారామ శాసనములు (అంధ్రకవిరంగిణి సం. 5 పుట 102)

21. ఎ. ఆర్. 473-1915.

[illegible]

॥ एतुं जयं जयं जयं, जयं जयं जयं ॥ जयं जयं जयं

అంబే
భారత విశ్వ
పంచాంగ కర్త

శ్రీ చంద్రాపూర్వ సూత్ర ప్రతిపాదనః

శ్రీ 1008 శ్రీ కామకోటి పరార్థిశ్వురులు
అనుష్ఠాపించిన శ్రీముఖము

శ్రీ కామకోటిపీఠాద్ధి శ్రీరమల మొహరు

[illegible]

అనంతరాచార్యునిచేసే గురుభిః అష్టాశీతి (88) మత్యైః పూర్వం కుక్కుటావసంపత్తరే అన.
 వ్యేయంపంచగణపయే మధ్యపంఠిని నిం య పూర్వక విచారకృత్వా అష్టికాం దేవేతికృత్వాం సేష
 త్పూర్వం కళిః ప్రిరయః కళ ' ప్రధా॥

జోతిగ్రాస్తానైత్యం తామవిషయై తిథ్యాదీనాం భవన్యస్తభూతుభ్యగ్నీర్దం, ఉపవాదీనాం భూష్యమ్,
 ద్యుక్తిర్దం గావాః పితృశేకః ఘోరీకవీశురేషురశ్రాతి ప్రభృతీనాం వక్తః !

[illegible]

అయి వేస నిర్ణయం. అసాధారణ వ్యవస్థీయతే! సర్వైక్యకైః అనుసృత చర్యకామమీకృష్ట గీయనం | వైషణ్యం - త్యాగస్యమే!

నేయనం ప్రవృత్తాంతోక్తమ్ ।

[illegible][illegible]

అంతేదేయమన్నట్లు పంచాంగం ప్రకారము దై వస్థానము, గణక చక్రార్థమును విడి
చరి నుబ్రహ్మశాస్త్రజ్ఞాం తులు ప్రాణం చక్ర శ్రేయస్వపరమ భూయా దిల్లాకానాహే
అదై వ అస్తికా విప్రసంగమనాహే పన్నభర్తకారణే కృత్వాశ్రయస్వ ఎవంవం ప్రాప్నుయూ
దిల్లాకానాహే

నారాయణస్వామి

యాత్రాస్థానం శ్రీ కాళహస్తి కైలవమ్.
పూర్వవ నం॥ నిజ తానా బహు శై కాదశి ।

3 2 2 2 2 3 0 3 3 2

ప్రయోగ నమయమందు గరశ్శులకు కట్టిన యెడల కష్టముల గలుగును చుట్టినయెడల శుభముల గలుగును తీర్చిన యెడల ధనకాదము గలుగును (కుడిమందే యెడమకు బోవుట తీర్పులు యనియు, యెడమమందే కుడికి బోవుట కల్లుట యనియు; తొలిన కొననది, ఉయ కాంనమ కమల తెరమనందులగనే గూడవచ్చి యే సభ్యులమున గనబడువెడల విశిష్ట శిశువులము, అయ్యగ్గి యును కలగును.

69
X
P

మన శాశ్వతార్థ, సంస్కృతీనీ ప్రవచించింపజేసే ఈ ప్రహ
మనానప్రప్రక వ్యాసాలూ, కవిత్వాలూ, కథలూ . ఏది ప్రచురించినా,
అది ఒక మంచుత్తులక విస్తృతమైన ప్రమాణాలనుంచి ఏకనిర్ణయ
లోనూ దిగజూచిని రచనల సంపుటి... భారతి ఒకసారి చదివితే
మళ్ళీ ఓరే చదువుతారు.

సంఖ్య 104 (1948-49)

నా ప న ప ద్ధా రం భా

సాధన పద్ధాతి - శని - శలము

శని పద్ధతి గానము... శని పద్ధతి గానము... శని పద్ధతి గానము...

పశుపాలకాది నిర్ణయము - శలము

అట్లు పశుపాలకాది నిర్ణయము... అట్లు పశుపాలకాది నిర్ణయము...

అట్లు పశుపాలకాది నిర్ణయము... అట్లు పశుపాలకాది నిర్ణయము...

ఆశకాది నిర్ణయము - శలము

నామములు... ఆశకాది నిర్ణయము... ఆశకాది నిర్ణయము...

అపవర్ణాన పద్ధతి - విశేషములు

పద్ధతి 19... అపవర్ణాన పద్ధతి... అపవర్ణాన పద్ధతి...

శని పద్ధతి 7... శని పద్ధతి 7... శని పద్ధతి 7...

రవివార శలము

13-4-1968... రవివార శలము... రవివార శలము...

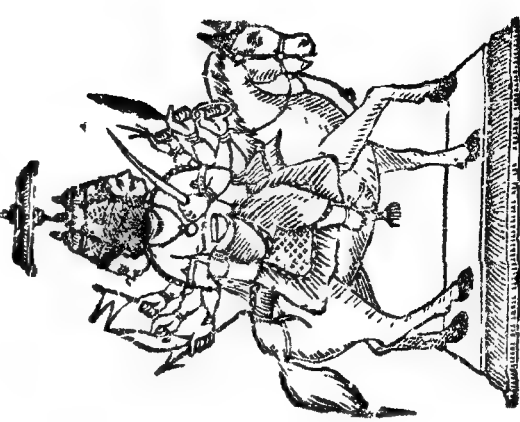
అర్ధా ప్రవేశకాలీన విధాని వలము

21-6-1968... అర్ధా ప్రవేశకాలీన విధాని వలము...

మకర నంకాలి పురుష లక్షణము

మకర నంకాలి పురుష లక్షణము

మకర నంకాలి పురుష లక్షణము... మకర నంకాలి పురుష లక్షణము...

మకర నంకాలి పురుష లక్షణము... మకర నంకాలి పురుష లక్షణము...

మకర నంకాలి పురుష లక్షణము

మకర నంకాలి పురుష లక్షణము... మకర నంకాలి పురుష లక్షణము...

[illegible]

శుభకర్మలయందు ఏడువదగిన మహద్దోషములు గుమరిపి వార నత్తిరి
యోగ కరణములు ఏడుగ్గుం, అరిగం, శూ, గంపి, వ్యా, వజ్ర, క్యలి, పరి,
నైస్స, గుమయోగములు ఏడ్చి, కెకని, చిరు, వాగ, కంఠగుమకగములు.)
సౌకౌతి, అయినదిములు, పాపౌకౌంరి పాపద్రవలగ్గు ములు, అమమ
కుజాదా, పుషపకుగు, పాపగహక ర్రి, జన్మలగ్గు, చంద్రిగ్గు ములకు
అమమ లగ్గుము, పాపద్రవ్యానశముల చంద్రిగ్గు, సగహచంద్రిగ్గు, పు
కౌంరిలు, గహణలిగ్గి నత్తిరియు. వర్జ్యగుగ్గుహూర్తములు, లెనినత్తిరి
లగ్గు సంగులు, మహాపాతలు—ఇవి విశానదగినవి.

[illegible]

३८, २५१)

శకం ౧౯౯౦ జ్యేష్ఠ మాసము (1968 మే - జూన్)

అయినాంశము 23°-24'-49" నిరయన రవాది స్ఫుట గహములు

ఇండియన్ స్టాండర్డ్ టైము 5-29.4 A.M. లకు

శక శే. సం. శే.	సూర్యుడు	చంద్రుడు	గురుడు	బుధుడు	శుక్రుడు	శని
౧	22	1-7-33	11-9-30	1-15-57	1-29-56	11-27-33
౨	23	1-8-30	11-21-24	1-16-39	1-0-48	11-27-40
౩	24	1-9-28	0-8-29	1-17-20	1-2-2	11-27-46
౪	25	1-10-26	0-15-20	1-18-2	1-3-15	11-27-52
౫	26	1-11-23	0-27-8	1-18-43	1-4-7	11-27-58
౬	27	1-12-21	1-8-57	1-19-25	1-5-43	11-28-4
౭	28	1-13-18	1-21-48	1-20-6	1-6-56	11-28-11
౮	29	1-14-16	2-2-44	1-20-48	1-8-10	11-28-17
౯	30	1-15-14	2-14-45	1-21-29	1-9-24	11-28-22
౧౦	౧	1-16-11	2-26-54	1-22-10	1-10-38	11-28-29
౧౧	౨	1-17-9	3-9-13	1-22-51	1-11-51	11-28-34
౧౨	౩	1-18-6	3-21-44	1-23-33	1-13-5	11-28-40
౧౩	౪	1-19-4	4-4-30	1-24-14	1-14-19	11-28-46
౧౪	౫	1-20-1	4-17-34	1-24-55	1-15-23	11-28-52
౧౫	౬	1-20-28	5-0-59	1-25-35	1-16-45	11-28-57
౧౬	౭	1-21-55	5-14-47	1-26-17	1-18-0	11-29-3
౧౭	౮	1-22-53	5-29-1	1-26-58	1-19-13	11-29-8
౧౮	౯	1-23-51	6-13-18	1-27-39	1-20-27	11-29-14
౧౯	౧౦	1-24-48	6-28-35	1-28-19	1-21-41	11-29-19
౨౦	౧౧	1-25-45	7-13-44	1-29-0	1-22-54	11-29-24
౨౧	౧౨	1-26-43	7-28-57	1-29-41	1-24-8	11-29-30
౨౨	౧౩	1-27-40	8-14-3	2-0-22	1-25-22	11-29-35
౨౩	౧౪	1-28-37	8-28-51	2-1-2	1-26-35	11-29-40
౨౪	౧౫	1-29-35	9-13-16	2-1-43	1-27-49	11-29-45
౨౫	౧౬	2-0-32	9-27-11	2-2-24	1-29-8	11-29-50
౨౬	౧౭	2-1-29	10-10-37	2-3-4	2-0-16	11-29-55
౨౭	౧౮	2-2-25	10-22-35	2-3-45	2-1-30	11-29-59.5
౨౮	౧౯	2-3-24	11-6-9	2-4-25	2-1-44	0-0-4
౨౯	౨౦	2-4-21	11-18-21	2-5-6	2-2-24	0-0-9
౩౦	౨౧	2-5-18	0-0-25	2-5-46	2-3-50	0-0-14
౩౧	౨౨	2-6-15	0-12-18	2-6-27	2-4-43	0-0-18

శకం ౧౯౯౦ ఆషాఢ మాసము (1968 జూన్ - జూలై)

అయినాంశము 23°-24'-55" నిరయన రవాది స్ఫుట గహములు

ఇండియన్ స్టాండర్డ్ టైము 5-29.4 A.M. లకు

శక శే. సం. శే.	సూర్యుడు	చంద్రుడు	గురుడు	బుధుడు	శుక్రుడు	శని
౧	22	2-7-13	0-24-6	2-7-7	2-2-11	4-7-31
౨	23	2-8-10	1-5-54	2-7-47	2-1-42	4-7-40
౩	24	2-9-7	1-17-46	2-8-27	2-1-15	4-7-50
౪	25	2-10-4	1-29-42	2-9-8	2-0-52	4-7-59
౫	26	2-11-2	2-11-45	2-9-43	2-0-31	4-8-9
౬	27	2-11-59	2-23-38	2-10-28	2-0-14	4-8-18
౭	28	2-12-56	3-6-19	2-11-8	2-0-2	4-8-28
౮	29	2-13-53	3-18-50	2-11-48	1-59-54	4-8-38
౯	౩౦	2-14-51	4-1-32	2-12-28	1-29-50	4-8-47
౧౦	౧	2-15-48	4-14-23	2-13-8	2-0-51	4-8-57
౧౧	౨	2-16-46	4-27-35	2-13-48	2-0-55	4-9-7
౧౨	౩	2-17-42	5-10-29	2-14-28	2-0-58	4-9-18
౧౩	౪	2-18-39	5-24-42	2-15-8	2-0-25	4-9-28
౧౪	౫	2-19-37	6-8-45	2-15-49	2-0-45	4-9-38
౧౫	౬	2-20-34	6-23-6	2-16-28	2-1-11	4-9-48
౧౬	౭	2-21-31	7-7-45	2-17-8	2-1-42	4-9-59
౧౭	౮	2-22-28	7-22-27	2-17-47	2-2-18	4-10-9
౧౮	౯	2-23-25	8-7-35	2-18-27	2-2-59	4-10-20
౧౯	౧౦	2-24-23	8-22-38	2-19-7	2-3-45	4-10-31
౨౦	౧౧	2-25-20	9-7-9	2-19-46	2-4-36	4-10-42
౨౧	౧౨	2-26-17	9-21-30	2-20-35	2-5-31	4-10-52
౨౨	౧౩	2-27-14	10-5-25	2-21-6	2-6-31	4-11-3
౨౩	౧౪	2-28-11	10-18-52	2-21-45	2-7-33	4-11-14
౨౪	౧౫	2-29-9	11-1-53	2-22-35	2-8-45	4-11-25
౨౫	౧౬	3-0-6	11-14-29	2-23-4	2-10-1	4-11-36
౨౬	౧౭	3-1-3	11-26-47	2-24-23	2-11-18	4-11-48
౨౭	౧౮	3-2-0	0-8-49	2-24-23	2-12-41	4-11-59
౨౮	౧౯	3-2-57	0-20-42	2-25-2	2-14-8	4-12-10
౨౯	౨౦	3-3-55	1-2-32	2-25-42	2-15-39	4-12-22
౩౦	౨౧	3-4-52	1-14-22	2-26-21	2-17-15	4-12-33
౩౧	౨౨	3-5-49	1-26-17	2-27-0	2-18-54	4-12-45

శకం రంజం శ్రావణ మాసమున (1968 జూలై - ఆగస్టు)

అయినాంశలు 23°-25'-1" నిరయన రవ్యాదిస్థుట గ్రహములు

ఇండియన్ స్టాండర్డ్ టైము 5-20.4 A-M లకు

శకం రంజం భాద్రపదమాసమున (1968 ఆగస్టు - సెప్టెంబరు)

అయినాంశలు 23°-25'-5" నిరయన రవ్యాదిస్థుట గ్రహములు

ఇండియన్ స్టాండర్డ్ టైము 5-20.4 A-M లకు

శ. శే.	ఇ. శే.	నూర్జ్యుశు	రా-భా-లి	చంద్రుశు	కుజుశు	బుధుశు	గురుశు	శుక్రుశు	మి
౧	౨౩	౩-6-47	2-౩-20	2-27-40	2-20-37	4-12-56	౩-15-46	౦-1-56	రా-భా-లి
౨	౨౪	౩-7-44	2-20-38	2-28-19	2-22-28	4-13-౪	౩-17-౦	౦-1-58	రా-భా-లి
౩	౨౫	౩-8-41	౩-2-58	2-28-58	2-24-18	4-13-20	౩-18-13	౦-1-59	రా-భా-లి
౪	౨౬	౩-9-౩9	౩-15-35	2-29-37	2-25-5	4-13-౩1	౩-19-27	౦-2-1	రా-భా-లి
౫	౨౭	౩-10-౩5	౩-28-28	౩-౦-16	2-28-1	4-13-43	౩-20-41	౦-2-2	రా-భా-లి
౬	౨౮	౩-11-౩3	4-11-23	౩-౦-౪5	2-29-౪9	4-13-55	౩-21-55	౦-2-౩	రా-భా-లి
౭	౨౯	౩-12-౩1	4-24-35	౩-1-౩4	౩-1-58	4-14-19	౩-23-9	౦-2-4	రా-భా-లి
౮	౩౦	౩-13-28	5-7-58	౩-2-14	౩-4-౦	4-14-25	౩-24-28	౦-2-5	రా-భా-లి
౯	౩౧	౩-14-25	5-21-32	౩-2-53	౩-6-౩	4-14-31	౩-25-37	౦-2-5	రా-భా-లి
౧౦	౧	౩-15-23	6-5-19	౩-౩-22	౩-౮-7	4-14-43	౩-26-51	౦-2-6	రా-భా-లి
౧౧	౨	౩-16-20	6-19-18	౩-4-11	౩-10-12	4-14-55	౩-28-4	౦-2-7	రా-భా-లి
౧౨	౩	౩-17-18	7-౩-౪9	౩-4-49	౩-12-17	4-15-7	౩-29-18	౦-2-7	రా-భా-లి
౧౩	౪	౩-18-16	7-17-52	౩-5-28	౩-14-22	4-15-19	4-౦-22	౦-2-8	రా-భా-లి
౧౪	౫	౩-19-13	౮-2-22	౩-6-7	౩-15-27	4-15-౨2	4-1-45	౦-2-8	రా-భా-లి
౧౫	౬	౩-20-10	౮-16-55	౩-6-45	౩-18-32	4-15-44	4-౩-౦	౦-2-8	రా-భా-లి
౧౬	౭	౩-21-7	9-1-24	౩-7-25	౩-20-36	4-15-56	4-4-14	౦-2-8	రా-భా-లి
౧౭	౮	౩-22-5	9-15-44	౩-౮-4	౩-22-౨9	4-1౬-9	4-5-28	౦-2-8	రా-భా-లి
౧౮	౯	౩-23-2	9-29-48	౩-౮-42	౩-24-42	4-16-21	4-6-42	౦-2-8	రా-భా-లి
౧౯	౧౦	౩-24-0	1౦-13-22	౩-9-21	౩-25-43	4-16-33	4-7-55	౦-2-8	రా-భా-లి
౨౦	౧౧	౩-25-58	10-25-53	౩-10-౦	౩-28-43	4-16-45	4-9-9	౦-2-7	రా-భా-లి
౨౧	౧౨	౩-26-55	11-9-51	౩-10-39	4-౦-44	4-16-58	4-10-23	౦-2-7	రా-భా-లి
౨౨	౧౩	౩-2౭-53	11-22-27	౩-11-17	4-2-4	4-17-11	4-11-౩8	౦-2-6	రా-భా-లి
౨౩	౧౪	౩-27-50	౧౨-4-45	౩-11-56	4-4-36	4-17-23	4-12-51	౦-2-6	రా-భా-లి
౨౪	౧౫	౩-28-46	౧౨-16-50	౩-12-34	4-6-31	4-17-35	4-14-5	౦-2-5	రా-భా-లి
౨౫	౧౬	౩-29-45	౧౨-28-45	౩-13-13	4-8-54	4-17-49	4-15-19	౦-2-4	రా-భా-లి
౨౬	౧౭	4-౦-43	1-11-౩1	౩-13-52	4-10-16	4-18-1	4-16-33	౦-2-౩	రా-భా-లి
౨౭	౧౮	4-1-41	1-22-28	౩-14-30	4-12-7	4-18-14	4-17-45	౦-2-2	రా-భా-లి
౨౮	౧౯	4-2-39	2-4-25	౩-15-9	4-13-౪6	4-18-27	4-19-౦	౦-2-1	రా-భా-లి
౨౯	౨౦	4-౩-35	2-16-24	౩-15-47	4-14-44	4-18-39	4-20-14	౦-1-౪9	రా-భా-లి
౩౦	౨౧	4-4-౩4	2-28-౪5	౩-16-25	4-17-30	4-18-52	4-21-28	౦-1-౪8	రా-భా-లి
౩౧	౨౨	4-5-32	౩-11-30	౩-17-4	4-19-15	4-19-5	4-22-42	౦-1-57	రా-భా-లి

శకం ౧౮౯౦ అశ్విన మాసమున (1968 సెప్టెంబరు-అక్టోబరు)

అయినాంశము 25-25-9" నిరయన రవ్యాది స్ఫుగ్రహములు

ఇండియన్ స్టాండర్డ్ టైము 5-29.4 A-M లకు

శ.శే.	ఇ.శే.	సూర్యుడు	చంద్రుడు	కుజుడు	బుధుడు	శుక్రుడు	గురుడు	శని
౧	23	5-6-35	5-13-26	4-7-21	6-2-44	4-25-59	6-2-8	0-0-22
౨	24	5-7-35	5-27-49	4-7-59	6-3-34	4-25-12	6-2-15	0-0-18
౩	25	5-8-33	6-12-11	4-8-36	6-4-20	4-25-25	6-4-20	0-0-14
౪	26	5-9-33	6-25-38	4-9-13	6-5-8	4-25-38	6-5-43	0-0-9
౫	27	5-10-31	7-11-5	4-9-51	6-5-42	4-25-51	6-5-57	0-0-5
౬	28	5-11-30	7-25-27	4-10-29	6-6-16	4-27-8	6-6-11	0-0-1
౭	29	5-12-29	8-9-41	4-11-7	6-6-45	4-27-16	6-6-24	11-29-56
౮	30	5-13-28	8-23-45	4-11-44	6-7-10	4-27-29	6-10-38	11-29-52
౯	1	5-14-27	9-7-37	4-12-22	6-7-29	4-27-42	6-11-51	11-29-47
౧౦	2	5-15-26	9-21-17	4-12-59	6-8-42	4-27-54	6-12-5	11-29-43
౧౧	3	5-16-25	10-4-43	4-13-36	6-9-49	4-28-7	6-14-18	11-29-38
౧౨	4	5-17-24	10-17-66	4-14-14	6-7-49	4-28-20	6-15-22	11-29-34
౧౩	5	5-18-23	11-0-55	4-14-51	6-7-42	4-28-32	6-16-45	11-29-29
౧౪	6	5-19-22	11-13-41	4-15-29	6-7-4	4-28-45	6-17-59	11-29-24
౧౫	7	5-20-22	11-26-18	4-16-6	6-7-27	4-28-57	6-19-12	11-29-20
౧౬	8	5-21-21	0-8-34	4-16-43	6-8-38	4-29-10	6-20-26	11-29-15
౧౭	9	5-22-20	0-20-43	4-17-21	6-8-54	4-29-22	6-21-39	11-29-10
౧౮	10	5-23-20	1-2-44	4-17-58	6-5-7	4-29-35	6-22-52	11-29-6
౧౯	11	5-24-19	1-14-38	4-18-35	6-4-13	4-29-47	6-24-6	11-29-1
౨౦	12	5-25-18	1-25-30	4-19-12	6-3-18	5-0-0	6-25-19	11-28-56
౨౧	13	5-26-18	2-8-22	4-19-50	6-2-6	5-0-12	6-25-32	11-28-51
౨౨	14	5-27-17	2-20-11	4-20-27	6-0-56	5-0-24	6-25-45	11-28-46
౨౩	15	5-28-16	3-2-25	4-21-4	5-29-43	5-0-36	6-25-59	11-28-42
౨౪	16	5-29-16	3-14-45	4-21-41	5-29-50	5-0-49	7-0-12	11-28-37
౨౫	17	6-0-16	3-27-25	4-22-18	5-27-19	5-1-1	7-1-26	11-28-32
౨౬	18	6-1-15	4-10-55	4-22-55	5-26-11	5-1-13	7-2-39	11-28-27
౨౭	19	6-2-15	4-23-51	4-23-33	5-25-9	5-1-25	7-3-52	11-28-23
౨౮	20	6-3-14	5-7-42	4-24-10	5-24-16	5-1-37	7-5-5	11-28-18
౨౯	21	6-4-14	5-21-56	4-24-47	5-23-30	5-1-49	7-6-19	11-28-13
౩౦	22	6-5-14	6-6-31	4-25-24	5-22-56	5-2-1	7-7-32	11-28-8

శకం ౧౮౯౦ కార్తీక మాసమున (1967 అక్టోబరు-నవంబరు)

అయినాంశము 25-25-12" నిరయన రవ్యాది స్ఫుగ్రహములు

ఇండియన్ స్టాండర్డ్ టైము 5-29.4 A-M లకు

శ.శే.	ఇ.శే.	సూర్యుడు	చంద్రుడు	కుజుడు	బుధుడు	శుక్రుడు	గురుడు	శని
౧	23	6-6-14	6-21-50	4-25-1	5-22-32	5-2-12	7-8-45	11-28-4
౨	24	6-7-13	7-6-14	4-26-58	5-22-19	5-2-24	7-9-58	11-27-59
౩	25	6-8-13	7-21-7	4-27-15	5-22-18	5-2-36	7-11-11	11-27-54
౪	26	6-9-13	8-5-50	4-27-52	5-22-28	5-2-49	7-12-25	11-27-50
౫	27	6-10-13	8-20-17	4-28-39	5-22-49	5-2-59	7-13-38	11-27-45
౬	28	6-11-13	9-4-25	4-29-5	5-23-19	5-3-11	7-14-51	11-27-40
౭	29	6-12-13	9-18-12	4-29-43	5-23-58	5-3-23	7-16-4	11-27-35
౮	30	6-13-13	10-1-40	5-0-19	5-24-45	5-3-33	7-17-17	11-27-31
౯	౧	6-14-13	10-14-49	5-0-56	5-25-41	5-3-45	7-18-30	11-27-27
౧౦	2	6-15-13	10-27-41	5-1-22	5-26-42	5-3-56	7-19-43	11-27-23
౧౧	3	6-16-13	11-10-19	5-2-9	5-27-49	5-4-7	7-20-55	11-27-18
౧౨	4	6-17-13	11-22-46	5-2-45	5-28-2	5-4-18	7-22-9	11-27-14
౧౩	5	6-18-13	0-5-2	5-3-22	6-0-18	5-4-29	7-23-22	11-27-9
౧౪	6	6-19-13	0-17-11	5-3-19	6-1-38	5-4-40	7-24-34	11-27-5
౧౫	7	6-20-13	0-29-12	5-4-36	6-3-1	5-4-51	7-25-47	11-27-1
౧౬	8	6-21-13	1-11-9	5-5-12	6-4-35	5-5-2	7-27-0	11-26-57
౧౭	9	6-22-14	1-23-1	5-6-25	6-5-54	5-5-13	7-28-14	11-26-53
౧౮	10	6-23-14	2-4-52	5-7-3	6-7-23	5-5-23	7-29-25	11-26-49
౧౯	11	6-24-14	2-16-45	5-7-3	6-8-54	5-5-34	8-0-38	11-26-45
౨౦	12	6-25-14	2-28-41	5-7-28	6-10-26	5-5-44	8-1-51	11-26-41
౨౧	13	6-26-15	3-10-46	5-8-15	6-11-59	5-5-55	8-3-4	11-26-37
౨౨	14	6-27-15	3-22-1	5-8-51	6-13-33	5-6-5	8-4-16	11-26-33
౨౩	15	6-28-15	4-5-74	5-9-28	6-15-7	5-6-15	8-5-29	11-26-30
౨౪	16	6-29-16	4-18-28	5-10-4	6-16-42	5-6-26	8-6-41	11-26-26
౨౫	17	7-0-17	5-1-47	5-10-40	6-18-17	5-6-36	8-7-54	11-26-22
౨౬	18	7-1-17	5-15-34	5-11-16	6-19-52	5-6-45	8-9-6	11-26-19
౨౭	19	7-2-18	5-29-50	5-11-54	6-21-27	5-6-55	8-10-19	11-26-16
౨౮	20	7-3-18	6-14-31	5-12-29	6-23-8	5-7-5	8-11-31	11-26-12
౨౯	21	7-4-19	6-29-34	5-13-5	6-24-38	5-7-14	8-12-44	11-26-9
౩౦	22	7-5-19	7-14-48	5-13-41	6-26-18	5-7-24	8-13-56	11-26-6

శకం ౧౯౯౦ మార్గశిర (ఆగ్రహాయణ) మాసమున (1968 నవంబరు-డిశంబరు)

అయనాంశలు 23-25-17" నిరయన రవ్యాది స్ఫుట గ్రహములు

ఇండియన్ స్టాండర్డ్ టైము 5-29.4 A-M లకు

శ.శే.	ఇ.శే.	సూర్యుడు	చంద్రుడు	కుజుడు	బుధుడు	శుక్రుడు	గురుడు	శని
౧	౨౨	7-6-20	8-0-8	5-14-17	6-27-49	5-7-33	8-15-8	11-25-8
౨	౨౩	7-7-21	8-15-8	5-14-53	6-28-24	5-7-43	8-16-20	11-25-0
౩	౨౪	7-8-21	8-29-55	5-15-30	7-0-58	5-7-52	8-17-33	11-25-57
౪	౨౫	7-9-22	9-14-17	5-16-6	7-2-24	5-8-1	8-18-45	11-25-14
౫	౨౬	7-10-23	9-28-11	5-16-41	7-4-9	5-8-11	8-19-57	11-25-51
౬	౨౭	7-11-23	10-11-33	5-17-17	7-5-44	5-8-19	8-21-9	11-25-49
౭	౨౮	7-12-24	10-24-41	5-17-53	7-7-19	5-8-27	8-22-21	11-25-45
౮	౨౯	7-13-25	11-7-24	5-18-39	7-8-54	5-8-35	8-23-33	11-25-43
౯	౩౦	7-14-25	11-19-50	5-19-5	7-10-28	5-8-44	8-24-44	11-25-41
౧౦	౧	7-15-27	0-2-8	5-19-41	7-12-3	5-8-53	8-25-55	11-25-39
౧౧	౨	7-16-27	0-14-7	5-20-16	7-13-37	5-9-1	8-27-8	11-25-37
౧౨	౩	7-17-28	0-23-6	5-20-52	7-15-11	5-9-9	8-28-19	11-25-35
౧౩	౪	7-18-29	1-8-1	5-21-28	7-16-47	5-9-17	8-29-31	11-25-33
౧౪	౫	7-19-30	1-19-54	5-22-3	7-18-23	5-9-25	9-0-43	11-25-31
౧౫	౬	7-20-31	2-1-43	5-22-39	7-19-54	5-9-33	9-1-54	11-25-29
౧౬	౭	7-21-32	2-13-39	5-23-14	7-21-29	5-9-41	9-3-5	11-25-27
౧౭	౮	7-22-33	2-25-34	5-23-50	7-23-2	5-9-49	9-4-16	11-25-25
౧౮	౯	7-23-34	3-7-33	5-24-25	7-24-37	5-9-55	9-5-27	11-25-23
౧౯	౧౦	7-24-35	3-19-39	5-25-1	7-25-11	5-10-2	9-6-39	11-25-21
౨౦	౧౧	7-25-35	4-1-55	5-25-33	7-27-45	5-10-9	9-7-50	11-25-19
౨౧	౧౨	7-26-37	4-14-25	5-25-11	7-29-20	5-10-16	9-9-0	11-25-17
౨౨	౧౩	7-27-38	4-27-13	5-25-47	8-0-54	5-10-23	9-10-11	11-25-15
౨౩	౧౪	7-28-39	5-10-23	5-27-22	8-2-29	5-10-31	9-11-23	11-25-13
౨౪	౧౫	7-29-41	5-23-53	5-27-57	8-4-4	5-10-35	9-12-33	11-25-11
౨౫	౧౬	8-0-41	6-8-3	5-28-32	8-5-38	5-10-42	9-13-43	11-25-9
౨౬	౧౭	8-1-42	6-22-35	5-29-7	8-7-13	5-10-49	9-14-53	11-25-7
౨౭	౧౮	8-2-43	7-7-32	5-29-42	8-8-49	5-10-55	9-15-4	11-25-5
౨౮	౧౯	8-3-44	7-22-47	6-0-17	8-10-24	5-11-0	9-17-14	11-25-17
౨౯	౨౦	8-4-45	8-8-9	6-0-52	8-11-59	5-11-6	9-18-24	11-25-16
౩౦	౨౧	8-5-45	8-23-25	6-1-23	8-13-35	5-11-12	9-19-34	11-25-16

శకం ౧౯౯౦ పాషమాసమున (1968 డిశంబరు-1969 జనవరి)

అయనాంశలు 25-25'-౨౩" నిరయన రవ్యాది స్ఫుట గ్రహములు

ఇండియన్ స్టాండర్డ్ టైము 5-29.4 A-M లకు

శ.శే.	ఇ.శే.	సూర్యుడు	చంద్రుడు	కుజుడు	బుధుడు	గురుడు	శని
౧	౨౨	8-6-47	9-8-25	6-2-1	8-15-10	5-11-17	9-20-44
౨	౨౩	8-7-48	9-23-2	6-2-36	8-16-46	5-11-22	9-21-53
౩	౨౪	8-8-50	10-7-8	6-3-11	8-18-17	5-11-27	9-23-8
౪	౨౫	8-9-51	10-20-45	6-3-45	8-19-58	5-11-32	9-24-12
౫	౨౬	8-10-52	11-3-52	6-4-20	8-21-34	5-11-37	9-25-22
౬	౨౭	8-11-53	11-16-35	6-4-54	8-23-10	5-11-42	9-26-31
౭	౨౮	8-12-54	11-29-19	6-5-29	8-24-45	5-11-45	9-27-40
౮	౨౯	8-13-55	0-11-8	6-6-8	8-26-21	5-11-50	9-28-49
౯	౩౦	8-14-56	0-23-7	6-6-37	8-28-58	5-11-54	9-29-56
౧౦	౧	8-15-58	1-5-0	6-7-11	8-29-32	5-11-58	10-1-6
౧౧	౨	8-16-59	1-16-51	6-7-45	9-1-7	5-12-2	10-2-14
౧౨	౩	8-18-0	1-28-42	6-8-20	9-2-41	5-12-5	10-3-22
౧౩	౪	8-19-1	2-10-36	6-8-54	9-4-15	5-12-9	10-4-30
౧౪	౫	8-20-2	2-22-34	6-9-27	9-5-47	5-12-12	10-5-38
౧౫	౬	8-21-3	3-4-35	6-10-1	9-7-19	5-12-15	10-6-45
౧౬	౭	8-22-4	3-16-44	6-10-35	9-8-49	5-12-18	10-7-53
౧౭	౮	8-23-6	3-29-0	6-11-9	9-10-17	5-12-20	10-9-0
౧౮	౯	8-24-7	4-11-24	6-11-43	9-11-43	5-12-23	10-10-7
౧౯	౧౦	8-25-8	4-23-59	6-12-16	9-13-7	5-12-25	10-11-13
౨౦	౧౧	8-26-9	5-6-49	6-12-49	9-14-28	5-12-27	10-12-21
౨౧	౧౨	8-27-10	5-19-56	6-13-23	9-15-45	5-12-29	10-13-26
౨౨	౧౩	8-28-11	6-3-25	6-13-56	9-16-58	5-12-31	10-14-32
౨౩	౧౪	8-29-12	6-17-16	6-14-29	9-18-6	5-12-32	10-15-38
౨౪	౧౫	9-0-13	7-1-22	6-15-3	9-19-8	5-12-34	10-16-43
౨౫	౧౬	9-1-15	7-15-11	6-15-35	9-21-4	5-12-35	10-17-46
౨౬	౧౭	9-2-16	8-1-8	6-16-9	9-23-12	5-12-35	10-18-53
౨౭	౧౮	9-3-17	8-16-15	6-16-41	9-25-33	5-12-37	10-19-59
౨౮	౧౯	9-4-18	9-1-23	6-17-14	9-27-4	5-12-37	10-21-2
౨౯	౨౦	9-5-19	9-16-21	6-17-47	9-29-25	5-12-38	10-22-6
౩౦	౨౧	9-6-20	10-0-59	6-18-19	9-22-36	5-12-38	10-23-10

విషయము	తీసులు	వారములు	పక్షత్రములు	లగ్నములు	విశేషములు
శృంగారంభం	౨-౩-౫-౭-౧౦-౧౧-౧౩-౧౫	సో-బు-గు	అశ్వి గో మృ పున ఉ త్రిరా త్రియం హ చి స్వా అనూ శ్రే ధ శత రే	వృ.మి.కన్య.ధ.మం.మి.(సిం.వృశ్చిక)	అష్టమశుద్ధి.క రరిమిన మిగున గమర్వాసములు నింద్యములు
శృంగారప్రవేశం	౨-౩-౫-౭-౧౦-౧౧-౧౩-౧౫	సో-బు-గు	గో మృ ఉ త్రిరా త్రియం చి అనూ ధ శత రే (పుష్య)	వృ. మి.సిం.క. వృ. ధ. కుం. మీ.	అష్టమశుద్ధి కలశ చక్రశుద్ధి (చతుర్శుద్ధి)వృషదినక్రతుర్ద
నిషేకము	౨-౩-౫-౧౦	సో-బు-గు	అశ్వి గో మృ పున పు ఉ త్రిరా త్రియం హ చి స్వా అనూ మూ శ్రే ధ శత రే	శుభయులేదృష్టములు.	సంభావపర్వ ప్రదోష కర త్రాదధినములు నింద్యములు
గర్భాధానము	౨-౩-౫-౭-౧౦-౧౩	ఆ-సో-బు	గో మృ పునపు ఉ త్రిరా త్రియహ చి స్వా అనూ శ్రే ధ శత రే పూర్వా త్రియవిశా	"	సంభావపర్వ కర త్రాదధినములు నింద్యములు
పుంసననం	౨-౩-౫-౭-౧౦	ఆ-మం-బు	మృ పున పు హ అనూ శ్రే ధ శత రే (అశ్వి గో చి స్వా ఉ త్రిరా త్రియం)	మే. వృష. మి. కు. ధ. కుం. మీ.	పుంసననమునకు ౩ మాసం.
సీమంతము	౧౧-౧౩-౧౫	గు-గు	అశ్వి గో మృ పున పు హ చి స్వా అనూ ఉ త్రిరా త్రియం శ్రే ధ శత రే	శుభలగ్నములు	సీమంతం ౪, ౬, ౮ మాసములు
జాతకర్మ	౨-౩-౫-౭-౧౦-౧౧-౧౩	ఆ-సో-బు	అశ్వి గో మృ పున పు హ చి స్వా అనూ ఉ త్రిరా త్రియం శ్రే ధ శత రే	"	అష్టమశుద్ధి
నామకరణము	౨-౩-౫-౭-౧౦-౧౧-౧౩-౧౫	ఆ-సో-బు	అశ్వి గో మృ పున పు ఉ త్రిరా త్రియం హ చి అనూ రే స్వా శ్రే	మే. వృష. కర్క. కు. ధ. మీ.	౪ మాసం శుభం
దోలాశోహణము	౨-౩-౫-౭-౧౦-౧౧-౧౩-౧౫	గు-గు	అశ్వి గో మృ పున పు ఉ త్రిరా త్రియం హ చి స్వా అనూ శ్రే ధ రే	మీ. వృశ్చి	౩ వమాసమున్ను శుభము
విష్కృమణం	౨-౩-౫-౭-౧౦-౧౧-౧౩	ఆ-సో-బు	అశ్వి గో మృ పున పు ఉ త్రిరా త్రియం హ చి స్వా అనూ శ్రే ధ శత రే	మీ. వృశ్చి	౩ వమాసమున్ను శుభము
అన్నరక్షణం	౨-౩-౫-౭-౧౦-౧౩-౧౫	గు-గు	అశ్వి గో మృ పున పు ఉ త్రిరా త్రియం హ చి స్వా అనూ శ్రే ధ శత రే	మీ. వృశ్చి	౩ వమాసమున్ను శుభము
కర్మ వేద	౨-౩-౫-౭-౧౦-౧౧-౧౩	ఆ-సో-బు	అశ్వి గో మృ పున పు ఉ త్రిరా త్రియం హ చి స్వా అనూ శ్రే ధ శత రే	వృ. మి.క.క.కు.ధ.	౬-౭-౮ మాసములు అష్టమశుద్ధి
కేశభంజనం	౨-౩-౫-౭-౧౦-౧౩-౧౫	సో-బు-గు	అశ్వి గో మృ పున పు హ చి స్వా శ్రే ధ శత రే (జ్యే)	మి. (మే. మ.)	ఉ త్రియగం పూర్వాహం
అక్షరాభ్యాసము	౨-౩-౫-౭-౧౦-౧౧-౧౩-౧౫	సో-బు-గు	అశ్వి పున పు హ చి స్వా అనూ శ్రే రే (అర్ధ) మృ ధ శ్రే	మి. కన్య. ధ. మీ.	విషమవృ ములు అష్టమశుద్ధి
విద్యారంభం	౨-౩-౫-౧౦-౧౧-౧౩	బు-గు-గు	అశ్వి మృ అష్ట పున పు అశ్రే పూర్వా త్రియహ చి స్వా మూ శ్రే (ధశతలనూ)	మే. మి.క.క.కు.ధ.	అష్టమశుద్ధి ఉ త్రియగం
ఉపనయనం	౨-౩-౫-౧౦-౧౧-౧౩	సో-బు-గు	అశ్వి గో మృ పున పు ఉ త్రిరా త్రియం హ చి స్వా అనూ శ్రే ధ శత రే	శుభలగ్నములు	౫-వ సంవత్సరము శుభము
నివాహం	౨-౩-౫-౭-౧౦-౧౧-౧౩-౧౫	బు-గు-గు	గో మృ మ ఉ త్రిరా త్రియం హ స్వా అనూ మూ శ్రే (అశ్వి శ్రే చి ధ)	శుభలగ్నములు.	అష్టమశుద్ధిమిననై త్రముశుభం
నవవధూ ప్రవేశము	౨-౩-౫-౭-౧౦-౧౧-౧౩	సో-బు-గు	అశ్వి గో మృ పున పు ఉ త్రిరా త్రియం హ చి స్వా అనూ మూ శ్రే ధ శత రే	"	జామిత్రశుద్ధి మీననై త్రము
నవవస్త్రాధారణ	౨-౩-౫-౭-౧౦-౧౧-౧౩-౧౫	బు-గు-గు	అశ్వి హ చి స్వా వి అనూ ధ రే (నర నైవ, గో పున పు ఉ త్రిరా త్రియం)	వృ. మి.క.క.కు.ధ.	నింద్యము
వాపీకూపాదికము	౨-౩-౫-౭-౧౦-౧౧-౧౩-౧౫	సో-బు-గు	అశ్వి గో మృ పున పు ఉ త్రిరా త్రియం హ అనూ మూ శ్రే ధ శత రే (జ్యే)	కర్క.మ. కుం. మీ.	ద్యాదశశుద్ధి విషమవర్ష మాసములు
నిజావాపం	౨-౩-౫-౭-౧౦-౧౧-౧౩-౧౫	సో-బు-గు	గో పుష్యము ఉ త్రిరా త్రియం హ స్వా అనూ మూ శ్రే ధ శత రే (అశ్వి మృ పున పు ని)	వృ. కర్క. సిం. మ. (కు. మి. కుం.)	తృతీయశుద్ధి
వృక్షలతాది స్థాపనం	౨-౩-౫-౭-౧౦-౧౧-౧౩-౧౫	సో-బు-గు	అశ్వి గో మృ పున పు ఉ త్రిరా త్రియం హ చి వి అనూ మూ శ్రే శత రే	శుభలగ్నములు.	అగ్ని, దక్షిణ, నిర్వర్తి, వాయు
వేదతా పఠనం	౨-౩-౫-౭-౧౦-౧౧-౧౩-౧౫	ఆ-సో-బు	అశ్వి గో మృ పున పు ఉ త్రిరా త్రియం హ చి స్వా అనూ శ్రే ధ శత రే (దేవనక్షత్ర)	వృ. కర్క. సిం. మ. (కు. మి. కుం.)	దిక్కులుగృహమగ్గం కూడవు
యాత్ర	౨-౩-౫-౭-౧౦-౧౧-౧౩	బు-గు-గు	అశ్వి మృ పున పు హ అనూ ధ శ్రే రే (గో ఉ త్రిరా త్రియం మూ శ్రే)	మే. వృష. కర్క. కు. ధ. మ. మీ.	అష్టమశుద్ధి ౩-౬ లగా శుభము
హలకర్మ	౨-౩-౫-౭-౧౦-౧౧-౧౩-౧౫	ఆ-మం-బు	అశ్వి గో మృ పున పు ఉ త్రిరా త్రియం హ చి స్వా వి అనూ మూ శ్రే ధ శత రే	వృ.మి.కన్య.వృ.ధ.మి.	కూడగు

శుభముహూర్తములకు మహాదోషములను విడువవలయును. అయిన శుభకర్మలకై ఇందు చెప్పబడినవియు లేతల్కలనునకున్నవియు నగు తిథి (పక్షాదిగ లెక్కింపవలెను) నక్షత్ర, వాగ, లగ్న సంఖ్యలను గలిపి 9 చే భాగింప నగు శేషము 1 మృత్యు, 2 అగ్ని, 4 రాజు, 6 చోర, 8 రోగములను చేయును. 1, 2 శేష ములు మిక్కిలి దోషము. 3, 5, 7, 9 శేషములు శుభము. గత తిథిసంఖ్యను లగ్న సంఖ్యను గలిపి 9 చే భాగించుట మతం తిరుము. గ్రుభకమును చేర్చరాదు. తిథిమాసాదిగ లెక్కించుట శాస్త్రీయముగాదు. కొన్నిట పక్షాదిగను-కొన్నిట మాసాదిగను వ్యవస్థ లేకపోవు మిక్కిలి శాస్త్రై నిషిద్ధము.

5-46	6-42	16	అ. కు	నవ. నుం ౧౦-౪౦-౪౧-౪౨ ఉభా ౯-౫౦ చ 9-42 అతి ౨3-౪౦ వీన్స్ గూ-౨౨ రావ 10-47౦ 12-౫౨ దిన 3-౨౨౦ ప్రసాదము: ౨3-3౬ రాకౌం ౧౦౫
5-46	6-42	17	అ. కు	కేవలం భుం ౧౦-౪౦-౪౧-౪౨ పను 8-2౦ ల రాను 11-8౦
5-46	6-42	18	అ. కు	అన్వ. బు ౫౪-౫౦-౪౧-౪౨ దేవగిరి 11-53 సకల ౩-౩౨ బాలల ౨౨౨ అన్వ. బు ౫౪-౫౦-౪౧-౪౨ దేవగిరి 11-53 సకల ౩-౩౨ బాలల ౨౨౨ అన్వ. బు ౫౪-౫౦-౪౧-౪౨ దేవగిరి 11-53 సకల ౩-౩౨ బాలల ౨౨౨
5-47	6-42	19	అ. కు	నవ. నుం ౧౦-౪౦-౪౧-౪౨ ఉభా ౯-౫౦ చ 9-42 అతి ౨3-౪౦ వీన్స్ గూ-౨౨ రావ 10-47౦ 12-౫౨ దిన 3-౨౨౦ ప్రసాదము: ౨3-3౬ రాకౌం ౧౦౫
5-47	6-42	20	అ. కు	కేవలం భుం ౧౦-౪౦-౪౧-౪౨ పను 8-2౦ ల రాను 11-8౦
5-47	6-42	21	అ. కు	అన్వ. బు ౫౪-౫౦-౪౧-౪౨ దేవగిరి 11-53 సకల ౩-౩౨ బాలల ౨౨౨ అన్వ. బు ౫౪-౫౦-౪౧-౪౨ దేవగిరి 11-53 సకల ౩-౩౨ బాలల ౨౨౨
5-48	6-41	22	అ. కు	నవ. నుం ౧౦-౪౦-౪౧-౪౨ ఉభా ౯-౫౦ చ 9-42 అతి ౨3-౪౦ వీన్స్ గూ-౨౨ రావ 10-47౦ 12-౫౨ దిన 3-౨౨౦ ప్రసాదము: ౨3-3౬ రాకౌం ౧౦౫
5-48	6-41	23	అ. కు	కేవలం భుం ౧౦-౪౦-౪౧-౪౨ పను 8-2౦ ల రాను 11-8౦
5-48	6-41	24	అ. కు	అన్వ. బు ౫౪-౫౦-౪౧-౪౨ దేవగిరి 11-53 సకల ౩-౩౨ బాలల ౨౨౨ అన్వ. బు ౫౪-౫౦-౪౧-౪౨ దేవగిరి 11-53 సకల ౩-౩౨ బాలల ౨౨౨
5-48	6-40	25	అ. కు	నవ. నుం ౧౦-౪౦-౪౧-౪౨ ఉభా ౯-౫౦ చ 9-42 అతి ౨3-౪౦ వీన్స్ గూ-౨౨ రావ 10-47౦ 12-౫౨ దిన 3-౨౨౦ ప్రసాదము: ౨3-3౬ రాకౌం ౧౦౫

(చాం. ద) తేక 18౯0 కీలక నామ సంవత్సర ఆమాది మాసమునందు నియమ లగ్నాంత కాలములు - గంటలు, మినుములు (విజయవాడికు)

పగటియందు లగ్నాంత కాలములు										రాత్రియందు లగ్నాంత కాలములు										పగటియందు లగ్నాంత కాలములు										
సం. శ్	శక శేష	మ	కర్క	సిం	కన్య	తుల	మృ	మి	మక	మృ	మి	మక	మృ	మి	మక	మృ	మి	మక	మృ	మి	మక	మృ	మి	మక	మృ	మి	మక	మృ	మి	మక
26	౫	7-2	9-14	11-20	1-24	3-38	5-43	7-58	9-45	11-24	1-0	2-45	4-44	6-15	8-15	10-21	12-25	2-35	4-49	6-55	8-46	10-25	12-2	1-46	౫	౫	౫	౫	౫	౫
27	౫	6-58	9-8	11-16	1-20	3-29	5-43	7-49	9-41	11-20	1-56	2-41	4-42	6-11	8-11	10-17	12-22	2-31	4-44	6-51	8-43	10-22	11-58	1-48	౫	౫	౫	౫	౫	౫
28	౫	6-54	9-6	11-12	1-16	3-25	5-39	7-45	9-37	11-16	1-52	2-37	4-38	6-10	8-10	10-16	12-21	2-27	4-40	6-47	8-39	10-17	11-54	1-39	౫	౫	౫	౫	౫	౫
29	౫	6-50	9-2	11-8	1-12	3-21	5-35	7-41	9-33	11-12	1-48	2-33	4-34	6-10	8-10	10-16	12-21	2-23	4-36	6-43	8-35	10-13	11-50	1-35	౫	౫	౫	౫	౫	౫
30	౫	6-46	8-58	11-4	1-8	3-18	5-31	7-38	9-29	11-8	1-44	2-29	4-30	6-10	8-10	10-16	12-21	2-19	4-32	6-39	8-31	10-10	11-45	1-31	౫	౫	౫	౫	౫	౫
1	౫	6-42	8-54	11-0	1-4	3-14	5-27	7-34	9-25	11-4	1-40	2-25	4-26	6-10	8-10	10-16	12-21	2-15	4-29	6-36	8-27	10-6	11-43	1-27	౫	౫	౫	౫	౫	౫
2	౫	6-38	8-50	10-58	1-1	3-10	5-23	7-30	9-21	11-0	1-36	2-22	4-22	6-10	8-10	10-16	12-21	2-11	4-25	6-32	8-23	10-2	11-39	1-24	౫	౫	౫	౫	౫	౫
3	౫	6-35	8-45	10-52	12-57	8-6	5-19	7-25	9-18	10-56	12-8	2-18	4-18	6-10	8-10	10-16	12-21	2-8	4-21	6-28	8-19	9-58	11-35	1-20	౫	౫	౫	౫	౫	౫
4	౫	6-31	8-41	10-48	12-53	8-2	5-15	7-22	9-14	10-53	12-25	2-14	4-14	6-10	8-10	10-16	12-21	2-4	4-17	6-24	8-15	9-54	11-31	1-16	౫	౫	౫	౫	౫	౫
5	౫	6-27	8-37	10-44	12-49	2-58	5-11	7-18	9-10	10-49	12-25	2-10	4-10	6-10	8-10	10-16	12-21	2-0	4-13	6-21	8-12	9-50	11-27	1-12	౫	౫	౫	౫	౫	౫
6	౫	6-23	8-33	10-41	12-45	2-54	5-7	7-14	9-6	10-45	12-21	2-6	4-7	6-10	8-10	10-16	12-21	1-55	4-11	6-18	8-9	9-47	11-23	1-8	౫	౫	౫	౫	౫	౫
7	౫	6-19	8-29	10-37	12-41	2-50	5-3	7-10	9-2	10-41	12-18	2-2	4-3	6-10	8-10	10-16	12-21	1-51	4-7	6-14	8-5	9-43	11-19	1-4	౫	౫	౫	౫	౫	౫
8	౫	6-15	8-25	10-33	12-37	2-46	5-0	7-6	8-58	10-37	12-14	1-55	3-59	6-10	8-10	10-16	12-21	1-47	4-1	6-8	8-0	9-39	11-15	1-0	౫	౫	౫	౫	౫	౫
9	౫	6-11	8-21	10-29	12-33	2-42	4-55	7-8	8-54	10-33	12-10	1-51	3-55	6-10	8-10	10-16	12-21	1-43	3-57	6-4	8-5	9-35	11-11	12-56	౫	౫	౫	౫	౫	౫
10	౫	6-7	8-17	10-25	12-29	2-39	4-52	7-4	8-50	10-29	12-6	1-51	3-51	6-10	8-10	10-16	12-21	1-39	3-53	6-0	8-5	9-31	11-7	12-52	౫	౫	౫	౫	౫	౫

[illegible]

(డాండ్) శక: 1690 (శ్రీ) కలకానామ సంవత్సర భద్రద మాసమండగల నవయన లగ్నాంత కామలు—గంటలు. భిమిషములు (విజయవాటిక)

పక్షములను లగ్నాంతకాలములు				రాత్రియందు లగ్నాంతకాలములు			
ఇంత	తేదీ	సిం	కన్	మల	పు	మ	కుం
24	7-28	9-83	11-42	1-56	4-2	5-54	7-38
25	7-25	9-29	11-38	1-52	3-16	5-50	7-29
26	7-20	9-25	11-35	1-48	3-14	5-46	7-25
27	7-17	9-21	11-31	1-44	3-11	5-42	7-21
28	7-13	9-17	11-27	1-40	3-8	5-38	7-17
29	7-9	9-14	11-23	1-36	3-43	5-35	7-13
30	7-5	9-10	11-19	1-32	3-19	5-31	7-9
31	7-1	9-6	11-15	1-28	3-35	5-27	7-6
1	6-57	9-2	11-11	1-24	3-51	5-23	7-2
2	6-53	8-58	11-7	1-20	3-27	5-19	6-18
3	6-49	8-54	11-3	1-16	3-23	5-15	6-14
4	6-45	8-50	10-59	1-12	3-19	5-11	6-10
5	6-42	8-46	10-55	1-8	3-15	5-7	6-46
6	6-38	8-42	10-51	1-4	3-11	5-3	6-42
7	6-34	8-38	10-47	1-0	3-7	4-59	6-38

6-1	5-46	12	9.44	11-57	2-4	9.44	5-84	7-11	8-16	10-16	1-8	8-20	5-26
6-1	5-47	13	9.44	11-57	2-4	9.44	5-84	7-11	8-16	10-16	1-8	8-20	5-26
6-2	5-47	14	9.44	11-57	2-4	9.44	5-84	7-11	8-16	10-16	1-8	8-20	5-26
6-2	5-46	15	9.44	11-57	2-4	9.44	5-84	7-11	8-16	10-16	1-8	8-20	5-26
6-2	5-45	16	9.44	11-57	2-4	9.44	5-84	7-11	8-16	10-16	1-8	8-20	5-26
6-2	5-44	17	9.44	11-57	2-4	9.44	5-84	7-11	8-16	10-16	1-8	8-20	5-26
6-3	5-44	18	9.44	11-57	2-4	9.44	5-84	7-11	8-16	10-16	1-8	8-20	5-26
6-3	5-43	19	9.44	11-57	2-4	9.44	5-84	7-11	8-16	10-16	1-8	8-20	5-26
6-3	5-42	20	9.44	11-57	2-4	9.44	5-84	7-11	8-16	10-16	1-8	8-20	5-26
6-4	5-41	21	9.44	11-57	2-4	9.44	5-84	7-11	8-16	10-16	1-8	8-20	5-26

(చాంద్ర) శక 1860 (ప్ర) కృష్ణానామ సంవత్సర ఆశ్వయుజ మాసమధ్యన నిరయన లగ్నాంతరములు గంటలు-నిమిషములు (విజయవాడకు)

పక్షయంతుల గ్నాంతరములు రాత్రియందలి లగ్నాంతరములు పక్షయందలి లగ్నాంతరములు రాత్రియందలి లగ్నాంతరములు													
శక	లేది	కన్య	కుల	వృశ్చ	మే	మక	కుం	మీన	మే	మక	కుం	మీన	మే
23	7-34	9-44	11-57	2-4	9.44	5-84	7-11	8-16	10-16	1-8	8-20	5-26	7-34
24	7-30	9-40	11-53	2-0	9.51	5-80	7-7	8-12	10-12	1-4	8-15	5-22	7-30
25	7-27	9-36	11-49	1-55	3-48	5-25	7-3	8-8	10-48	1-0	8-12	5-18	7-27
26	7-23	9-32	11-45	1-52	3-44	5-22	6-59	8-44	10-44	12-16	8-8	5-14	7-23
27	7-19	9-28	11-41	1-48	3-40	5-18	6-55	8-40	10-40	12-12	8-4	5-10	7-19
28	7-15	9-24	11-37	1-44	3-36	5-14	6-51	8-36	10-36	12-48	8-0	5-6	7-15
29	7-11	9-20	11-33	1-40	3-32	5-10	6-47	8-32	10-32	12-44	2-55	5-2	7-11
30	7-7	9-16	11-29	1-36	3-28	5-6	6-43	8-28	10-28	11-44	2-52	4-58	7-7
1	7-3	9-12	11-25	1-32	3-24	5-2	6-39	8-24	10-24	12-36	2-48	4-54	7-3
2	6-59	9-8	11-21	1-28	3-20	4-58	6-35	8-20	10-20	12-32	2-44	4-50	6-59
3	6-55	9-4	11-17	1-24	3-16	4-54	6-31	8-16	10-16	12-28	2-40	4-45	6-55
4	6-51	9-0	11-13	1-20	3-12	4-50	6-27	8-12	10-12	12-24	2-35	4-42	6-51
5	6-47	8-56	11-9	1-16	3-8	4-46	6-23	8-8	10-8	12-20	2-32	4-38	6-47
6	6-43	8-52	11-5	1-12	3-4	4-42	6-19	8-4	10-4	12-16	2-28	4-34	6-43
7	6-39	8-48	11-1	1-8	3-0	4-38	6-15	8-0	10-0	12-12	2-25	4-32	6-39

పక్షయందలి లగ్నాంతరములు | రాత్రియందలి లగ్నాంతరములు | పక్షయందలి లగ్నాంతరములు | రాత్రియందలి లగ్నాంతరములు

[illegible]

ప్రశ్న: 1890 నామ సంవత్సర తృతీయ శ్రావణ మాసమునందు నియమ లక్ష్యములు - గంటలు - నిమిషములు (విజయవాడకు)

[illegible]

పూర్వపక్షతీర్థాప్రశీకా నామ సం||ర శ్రావణ శుక్లపక్ష: క్రీ.శ. 1968

26	కు. పా. శు. ౨౯-౨౯ పుష్య ౫-౨౨ రావ ౯-16ల 10-55కు యాగకాల:
27	విది. శి. ౨౯-౨౯ అశ్వి ౨-౨౨ రావ 9-10ల 10-48కు
28	విది. అ. ౨౯-౨౯ మృగ ౨-౨౨ సావ 5-28ల 6-59 కు అండాళ్ యదుగి: నాచ్చియూర్ కండాడై వాడప్పర్ తి న
29	చవి. సో. ౨౯-౨౯ పూర్వ ౫-౨౦ సావ 4-25ల 6-08కు నాగరశి
30	పంచ. మం. ౨౯-౨౯ అశ్వి ౨-౨౨ సావ 5-1ల 6-54కు తిక్కప్పయం బదిరీనారాయణ ప్పేగుమాళ్ తి న
31	మమ్మీ. బు. ౨౯-౨౯ మృగ ౫-౩౨ పవ ౩-42ల 6-13కు సవ మితితి:
1	సప్త. గు. ౩౦-౩౦ చిత్త ౨-౨౦ సావ ౫-౩౯ సావ 12-12ల 1-43కు సత్యవర తి పు
2	అచ. శు. ౩౦-౩౦ విశాఖ ౫-౩౦ పవ 10-49ల 12-19కు
3	నవ. శి. ౩౦-౩౦ విశాఖ ౫-౩౦ అనూగ-౨ అవ 7-41ల 9-10 కు
4	వికా. అ. ౩౦-౩౦ కృత్తి ౫-౩౦ అనూగ-౨ అవ 8-58కు సామరంగి
5	ద్యావ. సో. ౩౧-౩౧ మూల ౫-౩౦ అనూగ-౨ అవ 9-31ల 11-1కు కీచెవన మాన్యంగి
6	త్రయో. మం. ౩౧-౩౧ పూర్వ ౫-౩౦ పవ ౯-౩1ల 9-33కు తెన 6-13ల
7	చకు. బు. ౩౧-౩౧ అనూగ-౨ అవ 12-17ల 1-50 కు క్రిపుం: పశీకాత్తర్ అశ్వంకార్ తి న
8	పూర్వ. శు. ౩౧-౩౧ కృత్తి ౫-౩౦ రావ 11-29ల 1-3 కు అన్యధానం సర్వయాజా యోసాకర్త బహువ్రతాపాకర్త:

9	కు. పా. శు. ౩౧-౩౧ మృగ ౫-౩౦ రావ ౯-16ల 10-55కు యాగకాల:
10	విది. శి. ౩౧-౩౧ అశ్వి ౨-౨౨ రావ 9-10ల 10-48కు
11	విది. అ. ౩౧-౩౧ మృగ ౫-౩౦ సావ 5-28ల 6-59 కు అండాళ్ యదుగి: నాచ్చియూర్ కండాడై వాడప్పర్ తి న
12	చవి. సో. ౩౧-౩౧ పూర్వ ౫-౨౦ సావ 4-25ల 6-08కు నాగరశి
13	పంచ. మం. ౩౧-౩౧ అశ్వి ౨-౨౨ సావ 5-1ల 6-54కు తిక్కప్పయం బదిరీనారాయణ ప్పేగుమాళ్ తి న
14	మమ్మీ. బు. ౩౧-౩౧ మృగ ౫-౩౨ పవ ౩-42ల 6-13కు సవ మితితి:
15	సప్త. గు. ౩౧-౩౧ చిత్త ౨-౨౦ సావ ౫-౩౯ సావ 12-12ల 1-43కు సత్యవర తి పు
16	అచ. శు. ౩౧-౩౧ విశాఖ ౫-౩౦ పవ 10-49ల 12-19కు
17	నవ. శి. ౩౧-౩౧ విశాఖ ౫-౩౦ అనూగ-౨ అవ 7-41ల 9-10 కు
18	దశ. అ. ౩౧-౩౧ కృత్తి ౫-౩౦ అనూగ-౨ అవ 8-58కు సామరంగి
19	వికా. సో. ౩౧-౩౧ మూల ౫-౩౦ అనూగ-౨ అవ 9-31ల 11-1కు కీచెవన మాన్యంగి
20	ద్యావ. మం. ౩౧-౩౧ పూర్వ ౫-౩౦ పవ ౯-౩1ల 9-33కు తెన 6-13ల
21	త్రయో. మం. ౩౧-౩౧ పూర్వ ౫-౩౦ రావ 10-27ల 12-9కు
22	చకు. శు. ౩౧-౩౧ అనూగ-౨ అవ 12-17ల 1-50 కు క్రిపుం: పశీకాత్తర్ అశ్వంకార్ తి న
23	పూర్వ. శు. ౩౧-౩౧ కృత్తి ౫-౩౦ రావ 11-29ల 1-3 కు అన్యధానం సర్వయాజా యోసాకర్త బహువ్రతాపాకర్త:

పూర్వపక్షతీర్థాప్రశీకా నామ సం||ర భాద్రపద శుక్లపక్ష: క్రీ.శ. 1968

24	కు. పా. శు. ౩౧-౩౧ మృగ ౫-౩౦ రావ ౯-16ల 10-55కు యాగకాల:
25	విది. శి. ౩౧-౩౧ అశ్వి ౨-౨౨ రావ 9-10ల 10-48కు
26	విది. అ. ౩౧-౩౧ మృగ ౫-౩౦ సావ 5-28ల 6-59 కు అండాళ్ యదుగి: నాచ్చియూర్ కండాడై వాడప్పర్ తి న
27	చవి. సో. ౩౧-౩౧ పూర్వ ౫-౨౦ సావ 4-25ల 6-08కు నాగరశి
28	పంచ. మం. ౩౧-౩౧ అశ్వి ౨-౨౨ సావ 5-1ల 6-54కు తిక్కప్పయం బదిరీనారాయణ ప్పేగుమాళ్ తి న
29	మమ్మీ. బు. ౩౧-౩౧ మృగ ౫-౩౨ పవ ౩-42ల 6-13కు సవ మితితి:
30	సప్త. గు. ౩౧-౩౧ చిత్త ౨-౨౦ సావ ౫-౩౯ సావ 12-12ల 1-43కు సత్యవర తి పు
31	అచ. శు. ౩౧-౩౧ విశాఖ ౫-౩౦ పవ 10-49ల 12-19కు
1	నవ. శి. ౩౧-౩౧ విశాఖ ౫-౩౦ అనూగ-౨ అవ 7-41ల 9-10 కు
2	దశ. అ. ౩౧-౩౧ కృత్తి ౫-౩౦ అనూగ-౨ అవ 8-58కు సామరంగి
3	వికా. సో. ౩౧-౩౧ మూల ౫-౩౦ అనూగ-౨ అవ 9-31ల 11-1కు కీచెవన మాన్యంగి
4	ద్యావ. మం. ౩౧-౩౧ పూర్వ ౫-౩౦ పవ ౯-౩1ల 9-33కు తెన 6-13ల
5	త్రయో. మం. ౩౧-౩౧ పూర్వ ౫-౩౦ రావ 10-27ల 12-9కు
6	చకు. శు. ౩౧-౩౧ అనూగ-౨ అవ 12-17ల 1-50 కు క్రిపుం: పశీకాత్తర్ అశ్వంకార్ తి న

పూర్వపక్షతీర్థాప్రశీకా నామ సం||ర భాద్రపద కృష్ణపక్ష: క్రీ.శ. 1968

7	కు. పా. శు. ౩౧-౩౧ మృగ ౫-౩౦ రావ ౯-16ల 10-55కు యాగకాల:
8	విది. శి. ౩౧-౩౧ అశ్వి ౨-౨౨ రావ 9-10ల 10-48కు
9	విది. అ. ౩౧-౩౧ మృగ ౫-౩౦ సావ 5-28ల 6-59 కు అండాళ్ యదుగి: నాచ్చియూర్ కండాడై వాడప్పర్ తి న
10	చవి. సో. ౩౧-౩౧ పూర్వ ౫-౨౦ సావ 4-25ల 6-08కు నాగరశి
11	పంచ. మం. ౩౧-౩౧ అశ్వి ౨-౨౨ సావ 5-1ల 6-54కు తిక్కప్పయం బదిరీనారాయణ ప్పేగుమాళ్ తి న
12	మమ్మీ. బు. ౩౧-౩౧ మృగ ౫-౩౨ పవ ౩-42ల 6-13కు సవ మితితి:
13	సప్త. గు. ౩౧-౩౧ చిత్త ౨-౨౦ సావ ౫-౩౯ సావ 12-12ల 1-43కు సత్యవర తి పు
14	అచ. శు. ౩౧-౩౧ విశాఖ ౫-౩౦ పవ 10-49ల 12-19కు
15	నవ. శి. ౩౧-౩౧ విశాఖ ౫-౩౦ అనూగ-౨ అవ 7-41ల 9-10 కు
16	దశ. అ. ౩౧-౩౧ కృత్తి ౫-౩౦ అనూగ-౨ అవ 8-58కు సామరంగి
17	వికా. సో. ౩౧-౩౧ మూల ౫-౩౦ అనూగ-౨ అవ 9-31ల 11-1కు కీచెవన మాన్యంగి
18	ద్యావ. మం. ౩౧-౩౧ పూర్వ ౫-౩౦ పవ ౯-౩1ల 9-33కు తెన 6-13ల
19	త్రయో. మం. ౩౧-౩౧ పూర్వ ౫-౩౦ రావ 10-27ల 12-9కు
20	చకు. శు. ౩౧-౩౧ అనూగ-౨ అవ 12-17ల 1-50 కు క్రిపుం: పశీకాత్తర్ అశ్వంకార్ తి న
21	పూర్వ. శు. ౩౧-౩౧ కృత్తి ౫-౩౦ రావ 11-29ల 1-3 కు అన్యధానం సర్వయాజా యోసాకర్త బహువ్రతాపాకర్త:
22	అచ. శు. ౩౧-౩౧ విశాఖ ౫-౩౦ పవ 10-49ల 12-19కు

[illegible]

(ఎ' రెండవ భాగం) శ్రీ కృష్ణ నామ సంపత్తిర మార్గశిర మాసమునందు గల పంచమి లగ్నం కాలములు గంటలు - సమీక్షనములు (ప్రజయవార్షికం)

[illegible]

చాం. ద, శక 1890 (శ్రీ కృతి నామ సంవత్సర పౌషమాసమంచగు నిరయన లగ్నం శ్రీ కాలములు - గంటలు - నిమిషములు (విజయవాడకు)

[illegible]

గడియలు 3. 3/౪ ఘంట ౧ నిమిషములు 3౦

పగటి మహూర్తములు

రాత్రి మహూర్తములు

పాఠములు	ఆది	సోమ	మంగళ	బుధ	గురు	శుక్ర	శని
౧	ఉద్యో	అమృ	రోగం	విషం	విషం	రోగం	విషం
౨	లాభం	విషం	ఉద్యో	అమృ	ఉద్యో	జ్వరం	అమృ
౩	విషం	ఉద్యో	జ్వరం	శుభం	జ్వరం	అమృ	జ్వరం
౪	అమృ	లాభం	లాభం	ఉద్యో	లాభం	కలహం	ఉద్యో
౫	శుభం	జ్వరం	అమృ	రోగం	అమృ	లాభం	శుభం
౬	ధనం	అమృ	ఉద్యో	శుభం	విషం	గుభం	లాభం
౭	అమృ	లాభం	విషం	ధనం	కలహం	ధనం	ధనం
౮	విషం	ధనం	లాభం	అమృ	జ్వరం	అమృ	లాభం

పాఠములు	ఆది	సోమ	మంగళ	బుధ	గురు	శుక్ర	శని
౧	శుభం	రోగం	జ్వరం	లాభం	శుభం	అమృ	విషం
౨	అమృ	లాభం	ఉద్యో	రోగం	రోగం	జ్వరం	ఉద్యో
౩	జ్వరం	ఉద్యో	కలహం	విషం	కలహం	కలహం	విషం
౪	రోగం	ధనం	లాభం	ఉద్యో	లాభం	లాభం	అమృ
౫	కలహం	రోగం	రోగం	శుభం	ఉద్యో	శుభం	కలహం
౬	లాభం	అమృ	లాభం	లాభం	జ్వరం	ధనం	రోగం
౭	ఉద్యో	విషం	ఉద్యో	ధనం	లాభం	అమృ	అమృ
౮	రోగం	జ్వరం	ధనం	లాభం	ఉద్యో	విషం	లాభం

ఆది జ్వరవిషయమైన చక్రము. జ్వరమున రవి, చంద్ర జననక్షత్రములు ఏక రేఖయందుండిన రోగి జీవింపడు.

ఆనందాది యోగములు

ఆది	సోమ	మంగళ	బుధ	గురు	శుక్ర	శని
౧	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ
౨	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ
౩	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ
౪	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ
౫	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ
౬	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ
౭	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ
౮	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ
౯	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ
౧౦	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ
౧౧	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ
౧౨	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ
౧౩	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ
౧౪	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ
౧౫	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ
౧౬	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ
౧౭	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ
౧౮	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ
౧౯	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ
౨౦	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ
౨౧	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ
౨౨	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ
౨౩	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ
౨౪	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ
౨౫	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ
౨౬	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ
౨౭	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ
౨౮	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ
౨౯	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ
౩౦	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ	అమృ

ఆనందయోగము ౧౫ దినములలో కార్యసిద్ధి కాలంబయ్యె. ౨౭ దినములలో కార్యసిద్ధి అపశుభం నూనయ్యె. ౧౫ ది. వరకు పనికాగు. సోమ్యవస్తం ధాత్రయో. ౧౫ది.లో కార్యముగును. నీళ్ళ కుండలకనబడున సోమ్యయో. ౧౫ ది.లో కార్యముగును. సర్వసౌఖ్యము ధ్యాంబయ్యెగము, కార్యహాని. గుఱుప్రాప్తి ధ్యజయోగము ౨౭ ది. లో కార్యసిద్ధి వేద్యాగమనము శ్రీవర్తయోగము లాభము
వజయో. కార్యనాశనం చేచ్చిన జంతువులు కనిపించున మురయోగము కలహము గుడుశివనము
ధాత్రయో. ౨౭ ది. స్త్రీ లాభము కమలదర్శనము
మిత్రయో. ౨౭ ది. స్త్రీ తీర్థదర్శనము పన్నీతిలాభము
మానసయోగము కార్యలాభము
పద్మయోగము ౧౫ దినములలో విశ్వరూపదము
లంబయోగము కార్యలంబము అపశుభము
ఉత్పాతియోగము ద్వివ్యాశనం అవమానం
మృత్యుయోగము హాని సర్వదర్శనము
కాలయోగము అవమానము వృద్ధి బాహ్యుల దర్శనము
సిద్ధయో. ౧౮ ది. లో పని యగును సువాసిని దర్శనము
సభయోగము ౧౮ దినములలో పని యగును
అమృతియోగము కార్యసిద్ధి వస్త్రలాభము
ముసలయోగము గుఱుము
గదాయోగము చెరువు కలుగును
మాతంగయోగము అశ్వలాభము బ్రాహ్మణదర్శనము
రాక్షసయోగము చెడ్డది మిత్రకలహము
చరయోగము దుర్వ్యాక్తి శివగాము
సిరయోగము కుభాశుభమిత్రము క తి కనిపించున
వర్హయోగము శివాదర్శనము ఉత్తము

పాఠములు	మొదలు	వరకు	మొదలు	వరకు	మొదలు	వరకు
అదిపాఠము	4-30	6	3	4-30	12	1-30
సోమపాఠము	7-30	9	8	1-30	9	10-30
మంగళపాఠము	8	4-30	12	10-30	12	9
బుధపాఠము	12	1-30	9	10-30	6	7-30
గురుపాఠము	1-30	12	7-30	9	8	4-30
శుక్రపాఠము	10-30	12	7-30	9	1-30	9

తారావలము చూచుననే క్రమము
జన్మనక్షత్రము లగాయు విత్తనక్షత్రములకు లెక్కపెట్టి 9 చే భాగించగ మిగిలిన కేం 1 జన్మతార 2 సువతార 3 వివతార 4 తేమతార 5 ప్రత్యక్తార 6 పాదనతార 7 వైదనతార 8 మిత్రతార 9 వరమిత్రతార అగునవ్వి. ఈ తారలలో 2-4-6-8-9 తారలు మంచివి. 1-3-5-7 తారలు దుష్టములు అగునా. కృష్ణవర్ణులను-స్త్రీలకు తారావలం ముఖము-7 తార, మిక్కిలిదుష్టం.

చంద్రవలము చూచుననే క్రమము
తన నక్షరాంశంయకు చంద్రుడున్నరాశి వర్కుగణనచేయగ 1-3-6-7-10-11 రామలయందుచంద్రుడుండగా శుభమునుచేయును-మిగతారామలయందు-మంచిదికాద. విశేషమేమనగా శుక్లవర్ణమున 2-5-9 రామలయందు కృష్ణవర్ణమున 4-8-12 రామలయందు చంద్రుడుండగా తల్లి కుమారుని రక్షించినట్లు చంద్రుడు మనలను రక్షించును. శుక్లవర్ణముతోను పురుషులకు చంద్రవలము ముఖము-

[illegible][illegible]

3 యోగి కూటము

అశ్వినీ శతతార లగ్నములు. భండీ రేవతులు గజములు. కృత్తికా పుష్యములు. శోభిణీ మృగశిరస్సులు సురములు. బుధా మూలముల సవకములు. పునర్వసు ఆశ్లేషము మూలములు. మఖము పుష్య లిలకములు. ఉత్తర ఉత్తరాభాద్రులు గోవులు. మాధవ నాక్షత్రముల కుంభములు. చిత్రా విశాఖలు పెద్దపులులు. అనూ శ్చేదముల రేఖలు, పూవా శ్రవణములు కోతులు. విహి పూర్వాభాద్రులు సింహములు. ఉవాభిజిత్తులు ముంగిసలు, ఇల్లు యోచించి విశోధి అంకు నక్షత్రములు లేని ప్రీతి పునఃపుంకు వివాహము చేతులయందు. విశోధ జంతువులు: పక్షిలు, లేలు, సాములు ముంగిసలు, సింహజములు, గుర్రము లెనుభోతులు, గోవ్యాఘములు, పుల్ల లింకలు విశోధ జంతువులు.

ఇందు విధూవనల నక్షత్రములు రెండును ఒకే గణమందున్నవో అత్యంతమన భుజియుండును. ఒకటి రేవతులలోనిది, రెండవది మనుష్యగణములోనిది అయినచో నెల సామాన్యమైన అనురాగముగలవా రగుదురు. ఒకటి రాక్షసుగణము లోనిదై, రెండవది మనుష్యగణము లోనిదైనను, దేవగణములోని దై నను అనుభవకము.

ఉపయుక్త విచయములు

1. రజస్వల విచయమె గుప్తచిత్తి వారనక్షత్రములు. కుక్ పక్షమగును, కృష్ణపక్షమగును పాష్యము, చివ్వి, నవది, ద్వాదశి, చరదశలును, అమావాస్య, ఆది, మంగళి, శనివారములును. భరణి, కృత్తిక, ఆర్ద్ర, అశ్విని, మఖ, పూష, పుష్య, పూర్వాషాఢ, పూర్వాభాద్ర ఈ నక్షత్రములును గుప్తములు. చివ్వి మంగు ప్రథమ రజస్వలయనవో కాస్తోక్తకాంతిజేసి, తిరుగ మంచికాలమందు రజస్వలయగుటకు గాఢాభివాంస నేలుంపజగు. నక్షత్రము గుప్తమయినవో హాసవిధాయుగ కాంతి చేప వెలయును. ఎత్త త్రిమ ముంచి, తక్కినవి చెక్కునవో సామాన్యకాంతి చేయవలయును. మరియు నశ్చిత్తి నాతి, చైన్మితి, పరీహ-పూర్వాక్షము, సంకాంతి, గ్రహాగ్రహము, విద్రావములు ఇవి మును తుభిమమునవి కావు. మరియు ప్రాతఃకాలమున సౌభాగ్యవతి, పూర్వాక్షహమంగు నూత్రలు చేయునది, మధ్యాహ్నమున పులివతి గుం పంపవతులు, సాయంకాలమున జారిణి, సంస్కలయంగు గుశ్చేపురాలును, అర్ధరాత్రియంగు విధవయును, ఉదయకాలమున సౌభాగ్య రహితయు నగును.

2. జననవిషయమై గుప్తచిత్తి వార నక్షత్రములు

అశ్వినీ గ పాదము, మఖ గ పాదము, రేవతి ర పాదము ఇవి శుభగండులు. భరణి ర పాదము, కృత్తిక ర పాదము, పుష్య ౩, ర పాదములు, మఖ ౩ పాదము, ఉత్తర గ పాదము (క్రింది రుత్తరానాథ యందు) మాధవ ౩ పాదము, చిత్తి గ, ౩ పాదములు, పూర్వాభాద్ర ౩ పాదము, ఇవి పూ షాదైవ తిర్తిగండులు ప్రీతి శిశువై నవో మాతృగంపం.

శోభిణీ గ, ౨ పాదములు రిక్షిని, మేవమామతును, ౩-౪ పాదములు కేలం మేవమామ గంపములు. ఆశ్లేష ౨ పాదగంపము. ౩ పాల్లి రిగంపము. ౪ పాల్లి రిండిగండులు. ౧ పాల్లి దోడుముకాదు. మూల గ పాల్లి రిండిగండులు. ౨ పాల్లి రిండిగండులు. ౪ పాల్లి దోడుము గాదు. ౩ పాల్లి సవహవి. అందును మూల గ పాదములో మొదటి సగము మిక్కిలి దోడు యునది. శ్చేదముగ్గి నక్షత్ర దిగ్బంతియను గుచే భాగింపవలయును. అంతభాగమైనవో భాగముయొక్క ఫలమును యెనుభోజవలయును. ౧ భాల్లి మాతా మహిగండుల ౨భాల్లి మాతా మహిగండుల ౩ భాల్లి మేవమామ ౧౦ రి భాల్లి రిగం ౫భాల్లి శిశుగం ౬భాల్లి గోత్రినాకం ౭ భాల్లి ఉభయవలసాకం ౮ భాల్లి మోవగ ౧౦ భాల్లి క్షీకుర ౧౦ భాల్లి సగ్గనాకం

మము చేయును. ౧౧భాల్లి మిక్కిలి దుష్టమునది. విశాఖ పునర్వసు ౧౨ భార్యనుజ ౧౦౧ ప్రీతి శిశువై నవో భర్తయొక్క పోదగునకు గంపము.

మోవ మేవములకును, కర్కట సింహములకును, కృత్తిక కనుదుల్లలకును సంధి అరగడెయ ప్రబల శివగండులు.

వంపము చుప్పలకును, దిశి వేళ్ళకాదలకును, పూరి మా ప్రతిపక్షలకును, అమావాస్య ప్రతిపక్షలకును సంధి ౨ గడియలకును, బహుళి ౧౪ శివో మొదటి ౬ వ వంతుగాక రిక్షిని భాగములును గుప్తములై నవి. వ్యుతిపాతి, చైన్మితి, పరీహ, వ్యు. ప్ర. వై. ప్ర మహానాదలను, సంధ్యాకాలము, అమావాస్య, రిత్తితిండి మోవగకు వీరి నక్షత్రములుపై నను గ్రహాణకాలము ననుసూప కాంతి శేషునలయును.

పైన జెప్పబడిన నక్షత్రములందు ఆయాపాదములయందు జననమునవో మహాదోషము గాన హామములు, సహారాధనము మొదలగు సంపూర్ణ కాంతి చేయవలయును. ఔషధజివ పాదములుగాక తక్కిన పాదము లయినను సామాన్యకాంతి చేసికొనుట యుక్తము. నక్షత్రము మంచిదై తక్కినవ తివ మొదలగునవి చెక్కునను సామాన్యకాంతి చేసికొనవలయును.

మరియు మృగశిర ౧ పాల్లి విశాఖ ౪ పాల్లి అనూరాధ ౩ పాల్లి సవది ౨ పాల్లి శతతార ౧ పాల్లి ఉత్తరాభాద్ర ౪ పాల్లి ఇవైనను సామాన్యకాంతి చేసికొనుట యుక్తము.

అధోముఖ నక్షత్రములు

భరణి, కృత్తిక, మఖ, విశాఖ, పూర్వాక్షియం, ఆశ్లేష, మూల—ఇవి నాశీకూప తమాకాదులకు సంభిములు.

తిర్వదుగ్ధుల నక్షత్రములు

అశ్వి, పున, హస్త, చిత్తి, నాస్తి, అనూ, శ్చేద, రేవతులు, సుభద్ర ప్రతిపాదలకు భభములు.

దోర్ధ్ధముల నక్షత్రములు

గోహిణి, ఆర్ద్ర, పుష్య, ఉత్తరాక్షియం, కైవం, సవది, శతతారలు వృక్షలతా సాధనాదులకు శుభములు.

మృత్తీనికయమై చెడునక్షత్రములు మొదలగునవి

౧-౨-౬-౭ ౧౧-౧౨-౧౩-౧౪ ఈ తిరులు; అది మంగళి శుక్ర శనివారములు; కృత్తిక గోహిణి మృగశిరస్సు పున మఖ ఉపచిత్తి విశా ఉమా సవి శతి పూర్వా ఉత్తా రేవతి ఈ నక్షత్రములును దోషములు. చిట్టియంగు మృతి సంభవించినవో గృహమునకు దోషము. నక్షత్రము చెడుగయినవో అధికదోషము నక్షత్రము మంచిదై మిగిలినవి చెడునవో స్వల్పగోషము.

వృషభ చక్రము

గృహగంధ గృహప్రవేశముల విషయమై వృషభ కలశచక్రములు గమనింపవలసివి. వృషభ చక్రమునకు సూర్యుడన్న నక్షత్రము మొదలుకొని చంద్రుడు గుప్త నక్షత్రమునకు అభిజిత్తును గలిపి రిక్షినించి ఈ ఫలము తెలియజలయును.

౩ మృగశిరస్సు	౪ కైవం	౪ సవది	౩ సంపతు
౪ దురతి	౩ ప్రాహుణం	౪ ధాన్యం	౩ వక్షవృద్ధి
	౪ కలత	౪ చక్రము	

ఇందభిజిత్తు కలపంక్తిరలేదు తక్కినవి వృషభచక్రమువలె.

౧ హాస	౪ అభియం	౪ నివసం	౩ లక్ష్మి
౪ ప్రవాసం	౪ గావ్యం	౪ గర్భసాకం	౩ అయ్యవృద్ధి

కృత్తిక, ఉత్తర, ఉత్తరాషాఢ—సూర్య దశ సం॥ 6 భుక్తులు—అంశరములు

భుక్తుల వివరము	నూర్యుడు	చంగుడు	కుజుడు	రాహు	గురు	శని	బుధుడు	కేతు	శుక్రుడు
నెల దినం	నెల ది ఘ	నెల ది ఘ	నెల ది ఘ	నెల ది ఘ	నెల ది ఘ	నెల ది ఘ	నెల ది ఘ	నెల ది ఘ	నెల ది ఘ
నూర్యు 8 18	నూ 0-5-24	చం 0-15-0	కుజ 0-7-21	రా 1-18-35	గురు 1-8-24	శని 1-24-9	బుధ 1-18-21	కేతు 0-7-21	శుక్ర 2-0-0
చంగు 6 0	చం 0-9-0	కుజ 0-10-30	రా 0-18-54	గురు 1-18-12	శని 1-15-36	బుధ 1-18-27	కేతు 0-17-51	శుక్ర 0-21-0	నూ 0-18-0
కుజ 4 6	కుజ 0-6-18	రా 0-27-0	గురు 0-16-48	శని 1-21-18	బుధ 1-10-48	కేతు 0-19-57	శుక్ర 1-21-0	నూ 0-6-18	చం 1-0-0
రాహు 10 24	రా 0-16-12	గురు 0-24-0	శని 0-19-57	బుధ 1-15-54	కేతు 0-16-48	శుక్ర 1-27-0	నూ 0-15-18	చం 0-10-30	కుజ 0-21-0
గురు 9 18	గురు 0-14-24	శని 0-28-30	బుధ 0-17-51	కేతు 0-18-54	శుక్ర 1-18-0	నూ 0-17-6	చం 0-25-30	కుజ 0-7-21	రా 1-24-0
శని 11 12	శని 0-17-6	బుధ 0-25-30	కేతు 0-7-21	శు 0-21-0	నూ 0-14-24	చం 0-28-30	కుజ 0-17-51	రా 0-18-54	గురు 1-18-0
బుధ 10 6	బుధ 0-15-18	కేతు 0-10-30	శు 0-21-0	నూ 0-16-12	చం 0-24-0	కుజ 0-19-57	రా 1-15-54	గురు 0-16-48	శని 1-27-0
కేతు 4 6	కేతు 0-6-18	శు 1-0-0	నూ 0-6-18	చం 0-27-0	కుజ 0-16-48	రా 1-21-18	గురు 1-10-48	శని 0-19-57	బుధ 1-21-0
శుక్ర 12 0	శు 0-18-0	నూ 0-9-0	చం 0-10-30	కుజ 0-18-54	రా 1-18-12	గురు 1-15-36	శని 1-18-27	బుధ 0-17-51	కేతు 0-21-0
మొ॥ సం॥ 6 0 0	2-18-0	6-0-0	4-6-0	10-24-0	9-18-0	11-12-0	10-6-0	4-6-0	12-0-0

రోహిణి, హస్త, శ్రవణం—చంద్ర దశ సం॥ 10 భుక్తులు—అంశరములు

భుక్తుల వివరము	చంగుడు	కుజుడు	రాహు	గురు	శని	బుధుడు	కేతు	శుక్రుడు	నూర్యుడు
నెల దినం	నెల ది ఘ	నెల ది ఘ	నెల ది ఘ	నెల ది ఘ	నెల ది ఘ	నెల ది ఘ	నెల ది ఘ	నెల ది ఘ	నెల ది ఘ
చంగుడు 10 0	చం 0-25-0	కుజ 0-12-15	రా 2-21-0	గురు 2-4-0	శని 2-0-15	బుధ 2-12-15	కేతు 0-12-15	శుక్ర 2-10-0	నూ 0-9-0
కుజుడు 7 0	కుజ 0-17-30	రా 1-1-30	గురు 2-12-0	శని 2-16-0	బుధ 2-20-45	కేతు 0-29-45	శుక్ర 1-5-0	నూ 1-0-0	చం 0-15-0
రాహువు 18 0	రా 1-15-0	గురు 0-28-0	శని 2-25-30	బుధ 2-8-0	కేతు 1-3-15	శుక్ర 2-25-0	నూ 0-10-30	చం 1-20-0	కుజ 0-10-30
గురువు 16 0	గురు 1-10-0	శని 1-3-15	బుధ 2-16-30	కేతు 0-28-0	శుక్ర 2-5-0	నూ 0-25-30	చం 0-17-30	కుజ 1-5-0	రా 0-27-0
శని 19 0	శని 1-17-30	బుధ 0-29-45	కేతు 1-1-30	శుక్ర 2-20-0	నూ 0-28-30	చం 1-12-30	కుజ 0-12-15	రా 2-0-0	గురు 0-24-0
బుధుడు 17 0	బుధ 1-12-30	కేతు 0-12-15	శుక్ర 2-0-0	నూ 0-24-0	చం 1-17-30	కుజ 0-29-45	రా 1-1-30	గురు 2-30-0	శని 0-28-30
కేతు 7 0	కేతు 0-17-30	శుక్ర 1-5-0	నూ 0-27-0	చం 1-10-0	కుజ 1-3-15	రా 2-16-30	గురు 0-28-0	శని 2-5-0	బుధ 0-25-30
శుక్రుడు 20 0	శుక్ర 1-20-0	నూ 0-10-30	చం 1-15-0	కుజ 0-29-45	రా 2-25-30	గురు 2-8-0	శని 1-3-15	బుధ 2-25-0	కేతు 0-10-30
నూర్యుడు 6 0	నూ 0-15-0	చం 0-17-30	కుజ 1-1-30	రా 2-12-0	గురు 2-16-0	శని 2-20-45	బుధ 0-29-45	కేతు 1-5-0	శుక్ర 1-0-0
మొ॥ సం॥ 10 0 0	10-0-0	7-0-0	18-0-0	16-40-0	19-0-0	17-0-0	7-0-0	20-0-0	6-0-0

మృగశిర, చిత్త, ధనిష్ఠ—కుజదశ సం॥ 7—భుక్తులు—అంశరములు

భుక్తుల వివరము	కుజుడు	రాహు	గురు	శని	బుధుడు	కేతు	శుక్రుడు	నూర్యుడు	చంగుడు
నెల దినం	నెల ది ఘ	నెల ది ఘ	నెల ది ఘ	నెల ది ఘ	నెల ది ఘ	నెల ది ఘ	నెల ది ఘ	నెల ది ఘ	నెల ది ఘ
కుజుడు 4 27	కుజ 0-8-34½	రా 1-25-4	గురు 1-14-48	శని 2-3-10½	బుధ 1-20-44½	కేతు 0-8-34½	శుక్ర 2-10-0	నూ 0-6-18	చం 0-17-30
రాహు 12 18	రా 0-22-3	గురు 1-20-24	శని 1-28-12	బుధ 1-23-31½	కేతు 0-20-49½	శుక్ర 0-24-30	నూ 0-21-0	చం 0-10-30	కుజ 0-12-15
గురు 11 6	గురు 0-19-36	శని 1-29-51	బుధ 1-17-36	కేతు 0-21-16½	శుక్ర 1-28-20	నూ 0-7-21	చం 1-5-0	కుజ 0-7-21	రా 1-1-30
శని 13 9	శని 0-28-16½	బుధ 1-23-30	కేతు 0-19-36	శుక్ర 2-6-30	నూ 0-17-51	చం 0-12-15	కుజ 0-24-30	రా 0-18-54	గురు 0-29-0
బుధుడు 11 27	బుధ 0-20-49½	కేతు 0-22-3	శుక్ర 1-28-0	నూ 0-19-57	చం 0-29-45	కుజ 0-8-34½	రా 2-3-0	గురు 0-16-48	శని 1-3-15
కేతు 4 27	కేతు 0-8-34½	శుక్ర 2-3-0	నూ 0-16-48	చం 1-3-15	కుజ 0-20-49½	రా 0-22-3	గురు 1-23-0	శని 0-19-57	బుధ 0-29-45
శుక్ర 14 0	శుక్ర 0-24-30	నూ 0-18-54	చం 0-28-0	కుజ 0-21-16½	రా 1-23-30	గురు 0-19-36	శని 2-6-30	బుధ 0-17-51	కేతు 0-12-15
నూర్యుడు 4 6	నూ 0-7-21	చం 1-1-30	కుజ 0-19-36	రా 1-29-51	గురు 1-17-36	శని 0-21-16½	బుధ 1-29-30	కేతు 0-7-21	శుక్ర 1-5-0
చంగుడు 7 0	చం 0-12-15	కుజ 0-22-3	రా 1-20-24	గురు 1-28-12	శని 1-26-31½	బుధ 0-20-49½	కేతు 0-24-30	శుక్ర 0-21-0	నూ 0-10-30
మొ॥ సం॥ 7 0 0	4-27-0	12-18-0	11-6-0	13-9-0	11-27-0	4-27-0	14-0-0	4-6-0	7-0-0

ఆర్థిక, స్వాతి, శతభిషం—రాజునక సెం 18 భక్తులు అంతరములు

భక్తులు వివరము	రాజునక	శని	బుధుడు	కేతు	శుక్రుడు	మంగళుడు	చంద్రుడు	కుజుడు
సెల దినం	సెల దినం	సెల దినం	సెల దినం	సెల దినం	సెల దినం	సెల దినం	సెల దినం	సెల దినం
రాజు 22 12	రా 4-5-48	శని 3-25-12	బు 5-12-27	కే 4-10-8	శు 0-22-8	మ 0-15-12	చ 1-15-0	కు 0-22-8
గురు 28 24	గు 4-9-38	శని 4-15-48	బు 4-25-21	కే 1-24-33	శు 2-8-0	మ 1-24-0	చ 0-27-0	కు 1-1-20
శని 34 6	శని 5-3-54	బు 4-2-24	కే 1-29-51	శు 5-8-0	మ 0-18-54	చ 3-0-0	కు 0-18-54	రా 2-21-0
బుధుడు 30 18	బు 4-17-42	కే 1-21-24	శు 5-21-0	మ 1-15-54	చ 1-1-30	కు 2-8-0	రా 1-19-36	గు 2-12-0
కేతు 12 18	కే 1-25-42	శు 4-24-0	మ 1-21-18	చ 2-14-30	కు 0-22-8	రా 5-12-0	గు 1-13-12	శని 2-23-30
శుక్ర 26 0	శు 5-12-0	మ 1-12-12	చ 2-25-30	కు 1-23-33	రా 1-25-42	గు 4-24-0	శని 1-21-18	బు 2-15-30
మంగళ 10 24	మ 1-18-36	చ 2-12-0	కు 1-29-51	రా 4-17-42	శని 1-21-24	బు 5-21-0	కే 1-15-54	శు 1-1-30
చంద్ర 18 0	చ 2-21-0	కు 1-20-24	రా 5-3-54	గురు 4-2-24	శని 1-29-51	బు 5-8-0	కే 0-18-54	శు 3-0-0
కుజ 12 18	కు 1-23-42	రా 4-9-38	గురు 4-15-48	శని 4-24-21	బు 1-23-33	కే 2-8-0	శు 1-24-0	మ 0-27-0
మొత్తం సెం 18 0 0	32-12-0	28-24-0	34-6-0	30-18-0	12-18-0	35-0-0	10-24-0	18-0-0

పునర్వసు, విశాఖ, పూర్వాషాఢ—గురునక సెం 16 భక్తులు అంతరములు

భక్తులు వివరము	గురుడు	శని	బుధుడు	కేతు	శుక్రుడు	మంగళుడు	చంద్రుడు	కుజుడు	రాజు
సెల దినం	సెల దినం	సెల దినం	సెల దినం	సెల దినం	సెల దినం	సెల దినం	సెల దినం	సెల దినం	సెల దినం
గురు 25 18	గు 3-12-24	శని 4-24-24	బు 3-25-36	కే 0-19-36	శు 5-10-0	మ 0-14-24	చ 1-10-0	కు 0-19-36	రా 4-9-36
శని 26 12	శని 4-1-36	బు 4-9-12	కే 1-17-36	శు 1-25-0	మ 1-18-0	చ 0-24-0	కు 0-28-0	రా 1-20-24	గు 3-25-12
బుధ 27 6	బు 3-18-48	కే 1-23-12	శు 4-16-0	మ 0-15-48	చ 2-20-0	కు 0-15-48	రా 2-12-0	గు 1-14-48	శని 4-18-48
కేతు 11 6	కే 1-14-48	శు 5-2-0	మ 1-10-48	చ 0-28-0	కు 1-23-0	రా 1-13-12	గు 2-4-0	శని 1-23-12	బు 4-2-24
శుక్ర 32 0	శు 4-8-0	మ 1-15-36	చ 2-8-0	కు 0-19-36	రా 4-24-0	గు 1-8-24	శని 2-18-0	బు 1-17-36	కే 1-21-24
మంగళ 9 18	మ 1-8-24	చ 2-18-0	కు 1-17-36	రా 1-20-24	గురు 4-8-0	శని 1-15-36	బు 2-8-0	కే 0-19-36	శు 4-24-0
చంద్ర 16 0	చ 2-4-0	కు 1-23-12	రా 4-2-24	గురు 1-14-48	శని 5-2-0	బు 1-10-48	కే 0-28-0	శు 1-25-0	మ 1-13-12
కుజ 11 6	కు 1-14-48	రా 4-18-48	గురు 3-18-48	శని 1-23-12	బు 4-16-0	కే 0-15-48	శు 2-20-0	మ 0-15-48	చ 2-12-0
రాజు 28 24	రా 3-25-12	గురు 4-1-36	శని 4-9-12	బు 1-17-36	కే 1-25-0	శు 1-18-0	మ 0-24-0	చ 0-28-0	కు 1-20-24
మొత్తం సెం 16 0 0	25-18-0	30-12-0	27-6-0	11-6-0	22-0-0	9-18-0	16-0-0	11-6-0	28-24-0

పుష్యమి, అనూరాధ, ఉత్తరాషాఢ—శని దక సెం 19 భక్తులు అంతరములు

భక్తులు వివరము	శని	బుధుడు	కేతు	శుక్రుడు	మంగళుడు	చంద్రుడు	కుజుడు	రాజు	గురుడు
సెల దినం	సెల దినం	సెల దినం	సెల దినం	సెల దినం	సెల దినం	సెల దినం	సెల దినం	సెల దినం	సెల దినం
శని 26 8	శని 5-21-28½	బు 4-17-16½	కే 0-23-16½	శు 6-10-0	మ 0-17-6	చ 1-17-30	కు 0-23-16½	రా 5-3-54	గురు 4-1-36
బుధుడు 32 9	బు 5-2-25½	కే 1-24-21½	శు 2-6-30	మ 1-37-0	చ 0-24-30	కు 1-3-15	రా 1-23-51	గురు 4-16-48	శని 4-24-24
కేతు 18 9	కే 2-8-10½	శు 5-11-30	మ 0-19-57	చ 3-5-0	కు 0-19-57	రా 2-25-30	గురు 1-23-12	శని 5-12-27	బు 4-9-12
శుక్ర 28 0	శు 6-0-30	మ 1-13-27	చ 1-3-15	కు 2-6-30	రా 1-21-18	గురు 2-16-0	శని 2-3-10½	బు 4-25-21	కే 1-23-12
మంగళ 11 12	మ 1-24-9	చ 2-21-45	కు 0-23-18	రా 5-21-0	గురు 1-15-36	శని 3-0-15	బు 1-23-51	కే 1-29-51	శు 5-2-0
చంద్ర 19 0	చ 2-0-15	కు 1-23-12	రా 1-29-51	గురు 5-2-0	శని 1-24-9	బు 2-20-45	కే 0-23-16½	శు 5-21-0	మ 1-15-36
కుజ 18 9	కు 2-8-10½	రా 4-25-21	గురు 1-24-12	శని 6-0-30	బు 1-18-27	కే 1-3-15	శు 2-6-30	మ 1-21-18	చ 2-16-0
రాజు 34 6	రా 5-12-27	గురు 4-9-12	శని 2-8-10½	బు 5-11-30	కే 0-19-57	శు 3-5-0	మ 0-19-57	చ 2-25-30	కు 1-23-12
గురు 30 12	గురు 4-24-24	శని 5-3-25½	బు 1-26-31½	కే 2-6-30	శు 1-37-0	మ 0-28-30	చ 1-3-15	కు 1-29-51	రా 4-16-48
మొత్తం సెం 19 0 0	35-8-0	32-9-0	13-9-0	28-0-0	11-13-0	19-0-0	18-9-0	34-6-0	30-12-0

ఆశ్రమ, జ్యేష్ఠ, రేవతి—బుధ దశ సం॥ 17 భక్తులు-అంతరములు

భక్తులు వివరము	బుధుడు	కేతు	శుక్రుడు	మార్కుడు	చంద్రుడు	కూజుడు	రాహు	గురుడు	శని
నెల దినం	నెల ది ఫు	నెల ది ఫు	నెల ది ఫు	నెల ది ఫు	నెల ది ఫు	నెల ది ఫు	నెల ది ఫు	నెల ది ఫు	నెల ది ఫు
బుధ 28 27	బుధ 4-2-49 $\frac{1}{2}$	కేతు 0-20-49 $\frac{1}{2}$	శుక్ర 5-21-0	మా 0-15-18	చం 1-12-30	కూజ 0-20-49 $\frac{1}{2}$	రా 4-17-42	గురు 3-18-48	శని 5-3-25 $\frac{1}{2}$
కేతు 11 27	కేతు 1-20-34 $\frac{1}{2}$	శుక్ర 1-29-30	మా 1-21-0	చం 0-25-30	కూజ 0-29-45	రా 1-23-38	గురు 4-2-24	శని 4-9-12	బుధ 4-17-16 $\frac{1}{2}$
శుక్ర 34 0	శుక్ర 4-24-30	మా 0-17-51	చం 2-25-0	కూజ 0-17-51	రా 2-16-30	గురు 1-17-36	శని 4-25-21	బుధ 3-25-36	కేతు 1-26-31 $\frac{1}{2}$
మార్కు 10 6	మా 1-18-21	చం 0-29-45	కూజ 1-29-30	రా 1-15-54	గురు 2-8-0	శని 1-26-31 $\frac{1}{2}$	బుధ 4-10-3	కేతు 1-17-36	శుక్ర 5-11-30
చంద్ర 17 0	చం 2-12-15	కూజ 0-20-49 $\frac{1}{2}$	రా 5-8-0	గురు 1-10-48	శని 2-20-45	బుధ 1-20-34 $\frac{1}{2}$	కేతు 1-23-38	శుక్ర 4-16-0	మా 1-18-27
కూజ 11 27	కూజ 1-20-34 $\frac{1}{2}$	రా 1-23-38	గురు 4-16-0	శని 1-18-27	బుధ 2-12-15	కేతు 0-20-49 $\frac{1}{2}$	శుక్ర 5-8-0	మా 1-10-48	చం 2-20-45
రాహు 30 18	రా 4-10-3	గురు 1-17-36	శని 5-11-30	బుధ 1-18-21	కేతు 0-17-51	శుక్ర 2-25-0	మా 1-15-54	చం 2-8-0	కూజ 1-26-31 $\frac{1}{2}$
గురు 27 6	గురు 3-25-36	శని 1-26-31 $\frac{1}{2}$	బుధ 4-24-30	కేతు 0-17-51	శుక్ర 2-25-0	మా 0-17-51	చం 2-16-30	కూజ 1-17-36	రా 4-25-21
శని 32 9	శని 4-17-16 $\frac{1}{2}$	బుధ 1-20-34 $\frac{1}{2}$	కేతు 1-29-30	శుక్ర 1-21-0	మా 0-25-30	చం 0-29-45	కూజ 1-23-38	రా 4-2-24	గురు 4-9-12
మొలి సం॥ 17 0	28-27-0	11-27-0	34-0-0	10-6-0	17-0-0	11-27-0	30-13-0	27-6-0	32-9-0

ఆశ్విని, మఘ, మూల—కేతు దశ సం॥ 7 భక్తులు అంతరములు

భక్తులు వివరము	కేతు	శుక్రుడు	మార్కుడు	చంద్రుడు	కూజుడు	రాహువు	గురుడు	శని	బుధుడు
నెల దినం	నెల ది ఫు	నెల ది ఫు	నెల ది ఫు	నెల ది ఫు	నెల ది ఫు	నెల ది ఫు	నెల ది ఫు	నెల ది ఫు	నెల ది ఫు
కేతు 4 27	కేతు 0-8-24 $\frac{1}{2}$	శుక్ర 2-10-0	మా 0-6-18	చం 0-17-30	కూజ 0-8-24 $\frac{1}{2}$	రా 1-26-42	గురు 1-14-48	శని 2-3-10 $\frac{1}{2}$	బుధ 1-20-34 $\frac{1}{2}$
శుక్ర 14 0	శుక్ర 0-24-30	మా 0-21-0	చం 0-10-30	కూజ 0-12-15	రా 0-22-3	గురు 1-20-24	శని 1-23-12	బుధ 1-26-31 $\frac{1}{2}$	కేతు 0-20-49 $\frac{1}{2}$
మార్కు 4 6	మా 0-7-21	చం 1-5-0	కూజ 0-7-21	రా 1-1-30	గురు 0-19-36	శని 1-23-51	బుధ 1-17-36	కేతు 0-23-16 $\frac{1}{2}$	శుక్ర 1-29-30
చంద్ర 7 0	చం 0-12-15	కూజ 0-24-30	రా 0-18-54	గురు 0-28-0	శని 0-23-16 $\frac{1}{2}$	బుధ 1-23-38	కేతు 0-19-36	శుక్ర 2-6-30	మా 0-17-51
కూజ 4 27	కూజ 0-8-24 $\frac{1}{2}$	రా 2-3-0	గురు 0-16-48	శని 1-3-15	బుధ 0-20-48 $\frac{1}{2}$	కేతు 0-22-3	శుక్ర 1-26-0	మా 0-19-57	చం 0-29-45
రాహు 12 18	రా 0-22-3	గురు 1-26-0	శని 0-19-57	బుధ 0-29-45	కేతు 0-8-24 $\frac{1}{2}$	శుక్ర 2-3-0	మా 0-16-48	చం 1-3-15	కూజ 0-20-49 $\frac{1}{2}$
గురు 11 6	గురు 0-19-36	శని 2-6-30	బుధ 0-17-51	కేతు 0-12-15	శుక్ర 0-24-30	మా 0-18-54	చం 0-28-0	కూజ 0-23-16 $\frac{1}{2}$	రా 1-23-38
శని 18 7	శని 0-23-16 $\frac{1}{2}$	బుధ 1-29-30	కేతు 0-7-21	శుక్ర 1-5-0	మా 0-7-21	చం 1-1-30	కూజ 0-19-36	రా 1-23-51	గురు 1-17-36
బుధ 11 92	బుధ 0-20-49 $\frac{1}{2}$	కేతు 0-24-30	శుక్ర 0-21-0	మా 0-10-30	చం 0-12-15	కూజ 0-22-3	రా 1-20-24	గురు 1-23-12	శని 1-26-31 $\frac{1}{2}$
మొలి సం॥ 7 0 0	4-27-0	14-0-0	4-6-0	7-0-0	4-27-0	12-18-0	11-6-0	13-9-0	11-27-0

ధర్మి, పుబ్బ, పూర్వాషాఢ—శుక్ర దశ సం॥ 20 భక్తులు-అంతరములు

భక్తులు వివరము	శుక్రుడు	మార్కుడు	చంద్రుడు	కూజుడు	రాహు	గురుడు	శని	బుధుడు	కేతు
నెల దినం	నెల ది ఫు	నెల ది ఫు	నెల ది ఫు	నెల ది ఫు	నెల ది ఫు	నెల ది ఫు	నెల ది ఫు	నెల ది ఫు	నెల ది ఫు
శుక్ర 40 0	శుక్ర 6-20-0	మా 0-18-0	చం 1-21-0	కూజ 0-24-30	రా 5-12-0	గురు 4-8-0	శని 6-0-30	బుధ 4-24-30	కేతు 0-24-30
మార్కు 12 0	మా 2-0-0	చం 1-0-0	కూజ 1-5-0	రా 2-3-0	గురు 4-24-0	శని 5-2-0	బుధ 5-11-30	కేతు 1-29-30	శుక్ర 2-10-0
చంద్రుడు 20 0	చం 3-10-0	కూజ 0-21-0	రా 3-0-0	గురు 1-26-0	శని 5-21-0	బుధ 4-16-0	కేతు 2-6-30	శుక్ర 5-20-0	మా 0-21-0
కూజుడు 14 0	కూజ 2-10-0	రా 1-24-0	గురు 2-20-0	శని 2-6-30	బుధ 5-8-0	కేతు 1-23-0	శుక్ర 6-10-0	మా 1-21-0	చం 1-5-0
రాహు 36 0	రా 6-0-0	గురు 1-18-0	శని 3-5-0	బుధ 1-29-30	కేతు 2-3-0	శుక్ర 5-10-0	మా 1-27-0	చం 2-25-0	కూజ 0-24-30
గురు 32 0	గురు 5-10-0	శని 1-27-0	బుధ 2-25-0	కేతు 0-24-30	శుక్ర 6-0-0	మా 1-18-0	చం 0-5-0	కూజ 1-29-30	రా 2-3-0
శని 38 0	శని 6-10-0	బుధ 1-21-0	కేతు 1-5-0	శుక్ర 2-10-0	మా 1-24-0	చం 2-20-0	కూజ 2-6-30	రా 5-8-0	గురు 1-26-0
బుధుడు 34 0	బుధ 5-20-0	కేతు 0-21-0	శుక్ర 3-10-0	మా 0-21-0	చం 3-0-0	కూజ 1-26-0	రా 5-21-0	గురు 4-16-0	శని 2-6-30
కేతు 14 0	కేతు 2-10-0	శుక్ర 2-0-0	మా 1-0-0	చం 1-5-0	కూజ 2-3-0	రా 4-24-0	గురు 5-2-0	శని 5-11-30	బుధ 1-29-30
మొలి సం॥ 20 0	40-0-0	12-0-0	20-0-0	14-0-0	36-0-0	32-0-0	38-0-0	34-0-0	14-0-0